

ஆழ்வார்கள் அருள்ச் செயல் என்னும்

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்

முன்றாம் ஆயிரம்

மூலமும் உரையும்

Accno: 44624

Q22

புலவர் த. திருவேங்கட இராமானுஜதாசன்

ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்கள் என்னும் நாலாயிரத் தீவ்வியப் பிரபந்தம்

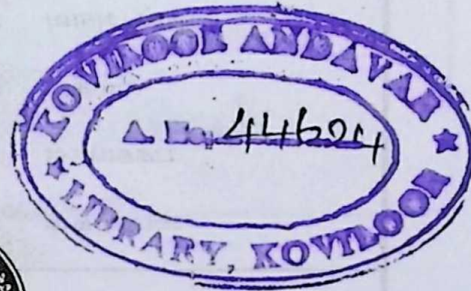
மூலமும் - உரையும்

முன்றாம் ஆயிரம்

உரையாசிரியர் :

கலவை புலவர்

த. திருவேங்கட இராமானுஜதாசன், எம்.ஏ., எம்.எட்.,

உமா பதிப்பகம்

171, (புதிய எண். 18), பவளக் காரத் தெரு,
மண்ணாடி, சென்னை - 600 001.
தொலைபேசி : 2521 5363, 2525 0092

நூல் விவரப் பட்டியல்

நூலின் பெயர் : ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்கள் என்னும்
நாலாயிரத்திவ்வியப் பிரபந்தம்
மூன்றாம் ஆயிரம்

ஆசிரியர் : கலவை புலவர்
த. திருவேங்கட இராமானுஜதாசன்

மொழி : தமிழ்

பதிப்பு ஆண்டு : முதல் பதிப்பு - டிசம்பர் - 2010
இரண்டாம் பதிப்பு - மே - 2014

வடிவமைப்பு : © உமா பதிப்பகம்

தாள் : மேப்லித்தோ 16 கி.கி.

நூல் அளவு : 14 x 22 செ.மீ. டெம்மி

எழுத்து : 12 புள்ளிகள்

பக்கங்கள் : 360

பைண்டிங் : கலிக்கோ கட்டு

நான்கு நூல்களும் சேர்ந்து

விலை : ரூ. 1000.00

ஒளி அச்சு : விக்னேஷ்வர் கிராபிக்ஸ்
சென்னை - 600 005.

அச்சிட்டோர் : வெங்கடேஸ்வரா ஆப்செட்
சென்னை - 600 026.

நூல் வெளியீடு : உமா பதிப்பகம்
சென்னை - 600 001.

வைணவம்வலுப்பெற உயிர்மூச்சாயிருப்பது
ஆழ்வார்கள் பாடிய தமிழ்பாடல்களே
நாலாயிரம் திவ்வியப் பிரபந்தங்கள்
மூன்றாம் ஆயிரம்

பொருளடக்கம்

1. முதற்றிருவந்தாதி	9
2. இரண்டாந்திருவந்தாதி	57
3. மூன்றாம் திருவந்தாதி	101
4. நான்முகன் திருவந்தாதி	145
5. திருவிருத்தம்	191
6. திருவாசிரியம்	249
7. பெரிய திருவந்தாதி	257
8. திருவெழுகூற்றிகை	299
9. சிறிய திருமடல்	306
10. பெரிய திருமடல்	322
11. பாசுர முதற் குறிப்பு அகராதி	352

பொய்கையாழ்வார்

பொய்கை ஆழ்வார்

1. திருஅவதாரத் திருத்தலம் :
காஞ்சீபுரம், திருவெஃகா திருத்தலப் பொய்கை பொற்றாமரை மலரில்.
2. திருஅவதார காலம் :
துவாபரயுகம் 8,61,902 (கி.மு. 4202) சித்தார்த்தி வருடம், ஐப்பசி மாதம், திருவோணம் நட்சத்திரம், வளர்பிறை, அட்டமிதிதி, செவ்வாய்க்கிழமை.
3. அம்சம் :
திருச்சங்கின் அம்சம் கர்ப்பவாசம் இல்லாதவர்.
4. அருளிச் செயல்கள் :
முதல் திருவந்தாதி 100 பாசுரங்கள்.
5. பாசுரங்கள் அருளிச்செய்த வைணவத் திருத்தலங்கள் :
 1. திருவரங்கம் 2087.
 2. திருக்கோவலூர், 2158, 2167
 3. திருவெஃகா, 2158
 4. திருவேங்கடம் 2107, 2118-2121, 2149, 2157, 2158, 2163, 2180.
 5. திருப்பாற்கடல், 2106
 6. திருப்பரமபதம் : 2149, 2158
6. சிறப்பம்சங்கள்:-
 1. ஆழ்வார்களில் இவர் முதன்மையானவர்.
 2. இவ்வாழ்வார், "வையம் தகளியா" என்று தொடங்கும் பாசுரமே ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களில் முதற்பாசுரம் ஆகும்.
 3. இம்முதற்பா தொடங்கியருளிய திருத்தலம் திருக்கோவலூர் ஆகும்.
 4. முதலாழ்வார்கள் மூவரில் முதன்மையானவர்.
 5. முதலாழ்வார்கள் மூவரும் திருக்கோவலூர் திருத்தலத்தில் ஒன்று கூடினர்.

முதற்றிருவந்தாதி தனியன் உரை

தனியன்

நேரிசை வெண்பா

கைதைசேர் பூம்பொழில்சூழ் கச்சிநகர் வந்துதித்த,
பொய்கைப் பிரான்கவிஞர் போரேறு, - வையத்து
அடியவர்கள் வாழ அருந்தமிழந் தாதி,
படிவிளங்கச் செய்தான் பரிந்து.¹

முதலியாண்டான் அருளியது

தாழம்பூக்கள் நிறைந்திருக்கின்ற அழகிய சோலைகள்
சூழ்ந்திருக்கின்ற காஞ்சிபுரத்தில் 'திருவெஃகா' என்னும் திருத்
தலத்தின் திருப்பொய்கையில் வந்து, பாஞ்ச சன்னியம் என்னும்
சங்கின் அம்சமாகப் பொய்கை ஆழ்வார் திருஅவதாரம் பண்ணினார்.
இந்தப் பொய்கைப்பிரான் கவிஞர்களில் ஏறு போன்று விளங்கினார்.
இவர் இவ்வுலகிலுள்ள ஸ்ரீவைணவர்கள் என்னும் அடியவர்கள்

சிறப்பாக வாழும் பொருட்டு, அருமைமிக்க தமிழில் அந்தாதி என்னும் பாவகையினால் நூறு பாசுரங்களைப் பாடியருளினார். இந்த நூறு பாசுரங்களையும் அன்புடன் அருளிச் செய்து இப்பூமி முழுவதும் பரவுமாறும் செய்தருளினார்.

இயற்பா

பொய்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

முதற்றிருவந்தாதி

*வையம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக,
வெய்ய கதிரோன் விளக்காக, -செய்ய
சுடராழி யானடிக்கே சூட்டினேன்சொன் மாலை,
இடராழி நீங்குகவே என்று.

2082

இந்தப் பூமியே விளக்கேற்றும் அகலாகவும், இப்பூமியைச் சுற்றிலுமுள்ள கடல்நீரே நெய்யாகவும், வெப்பக்கதிர்களை வீசுகின்ற சூரியனே விளக்காகவும், சிவந்த ஒளி வீசுகின்ற திருவாழியானைத் திருக்கரத்தினில் ஏந்தியிருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிகளிலே பெருந்துன்பக் கடலினின்றும் இவ்வுலக மக்கள் நீங்கப் பெற்று இன்ப வாழ்வு வாழும் வகையில் சொற்களாலாகிய இப்பாமாலையைச் சூட்டினேன்.

என்று கடல்கடைந்த தெவ்வுலகம் நீரேற்றது,
ஒன்று மதனை யுணரேன்நான், -அன்ற
தடைத்துடைத்துக் கண்படுத்த ஆழி, இதுநீ
படைத்திடந் துண்டுமிழந்த பார்.

2083

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! நீ திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து விண்ணுலகத் தேவர்களுக்காகத் திருவமுதினைப் பெற்று அளித்தருளிய நாள் எந்நாளோ! மகாபலிச்சக்கரவர்த்தி தாரை வார்த்துத் தந்த நீரை ஏற்று உலகத்தினை அளந்து கொண்ட நாள் இன்னதென்று அடியேன் அறிந்து கொண்டிருக்கவில்லை. முன்பு ஸ்ரீஇராம பிரானாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டிருந்த காலத்தில் அக்கடலின் மீது திருஅணைகட்டி இலங்கை சென்று இராவணனை வென்று, கொன்று திரும்புங்கால் அவ்வணை உடைக்கப்பட்டது. அக் கடலையே எப்போதும் பள்ளி கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்தருளும் இடமாகக் கொண்டாய்! மேலும் நீயே இவ்வுலகினைப் படைத்தாய்! நீயே 'வராகம்' என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டிருந்த காலத்தில் இப்பூமியைப் பெயர்த்துப் பாதுகாத்தருளினாய்! உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில் இப்பூமியை உண்டு தன் வயிற்றில் வைத்துப்

பாதுகாத்துப் பின்பு அதனை வெளிப்படுத்தினாய்! இவ்வரிய
செயல்களெல்லாம் பெரிய ஆச்சரியத்தை அளிக்கின்றன.

பாரளவு மோரடிவைத் தோரடியும் பாருடுத்த,
நீரளவும் செல்ல நிமிர்ந்ததே,- சூருருவில்
பேயளவு கண்ட பெருமான்! அறிகிலேன்,
நீயளவு கண்ட நெறி.

2084

எம்பெருமானே! நீ உன்னுடைய ஒரு திருவடியைப் பூமிப் பரப்பு
முழுவதும் வைத்து, மற்றொரு திருவடியைப் பூமியைச் சுற்றிலுமுள்ள
கடல்நீர் இருக்குமிடம் வரை செல்லும்படியாக ஓங்கிய வடிவில்
திரிவிக்ரம அவதாரம் பெற்று உலகளந்த எம்பெருமானே! தாய்
வடிவில் வந்த பூதனை என்னும் பேயின் உயிருக்கு முடிவை உண்டாக்கிய
எம்பெருமானே! நீ இந்த உலகத்தினை அளந்த இவ்வரிய
செயல்களை அடியேன் அளவிட்டு அறியும் ஆற்றல் இல்லாதவனாக
இருக்கின்றேன்.

நெறிவாசல் தானேயாய் நின்றானை, ஐந்து
பொறிவாசல் போர்க்கதவம் சார்த்தி,-அறிவானாம்
ஆலமர நீழல் அறம்நால்வர்க் கன்றுரைத்த,
ஆலமமர் கண்டத் தரன்.

2085

அருந்தமிழ் நாற்றந்தாதி என்பதும் பாடம்.

1. முதலியாண்டான் அருளியது.

முன்பொரு காலத்தில் ஆலமரத்தின் நிழலில் இருந்து கொண்டு
அகத்தியர், தட்சர், புலத்தியர், மார்கண்டேயர் ஆகிய நான்கு
சீடர்களுக்கும் தர்மத்தை உபதேசம் பண்ணின நீலகண்டனாகிய
சிவபெருமான் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐம்பொறி
களின் வழிச்செல்லும் வலிய கதவுகளை அடைத்துப் பார்த்தும்
(ஐம்புலன்களால்) உண்டாகும் ஆசைகளை மனதினால் அடக்கிப்
பார்த்தும் எம்பெருமான் திருமாலின் பெருமைகளைப் பற்றி அறிய
இயலாதவனானேன். இந்நிலையிலும் அந்தச் சிவபெருமான்
உபாயமும், உபேயமும் ஆகிய அனைத்தும் தானேயாகத் திகழும்
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பற்றித் தாம் அறிந்து கொண்டு
விட்டதுபோலக் கூறியவாறு செறுக்குற்று இருக்கின்றானே!
எம்பெருமான் திருமாலின் திருவருள் இன்றி அவனைப் பற்றி அறிந்து
கொள்ளவோ, அவனைக் காண்பதற்கோ இயலாது.

அரன்நா ரணன்நாமம் ஆன்விடைபுள் ஞாந்தி,
உரைநூல் மறையுறையும் கோயில், - வரைநீர்
கருமம் அழிப்பளிப்புக் கையதுவேல் நேமி,
உருவமெரி கார்மேனி ஒன்று.

2086

உலகத்திலுள்ள எல்லாவற்றையும் அழிக்கும் தொழிலை உடையவனின் பெயர் அரன் என்பதாகும். அழியாப் பொருள்கள் அனைத்திலும் வசித்துக் கொண்டு, அவை அனைத்தினையும் பாதுகாக்கின்ற அந்த எம்பெருமானின் திருநாமம் நாராயணன் என்பதாகும். அரன் என்னும் அந்தச் சிவபெருமானின் வாகனம் எருது ஆகும். எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு வாகனம் வேதமூர்த்தி ஆகிய கருடாழ்வான் என்னும் பறவையாகும். ஆகமங்கள் சிவபெருமானைப் பற்றி விவரித்துக் கூறுகின்றன. வேதங்கள் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பற்றி விவரித்துக் கூறுகின்றன. அரன் அழிக்கும் தொழிலைச் செய்பவனாகின்றான். எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் காக்கும் கடவுளாக இருந்து உலகத்து உயிர்களைப் பாதுகாத்தருள்கின்றான். அரன் கையில் வேலாயுதம் உள்ளது. நாராயணன் தம் திருக்கரத்தில் திருவாழியாழ்வானை ஏந்தியுள்ளான். சிவபெருமானின் வடிவம் அக்கினியைப் போன்று சிவந்த நிறம் கொண்டது. எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருமேனி கார்மேகம் போன்ற நிறத்தினைக் கொண்டுள்ளது. இவர்கள் இருவரையும் ஒருசேரக் காணுங்கால் அரன் உடலாகவும் நாராயணன் அந்த உடம்பினுள்ளே உள்ள உயிராகவும் உள்ளான்.

ஒன்றும் மறந்தறியேன் ஓதநீர் வண்ணனைநான்,
இன்று மறப்பனோ ஏழைகள், - அன்று
கருவரங்கத் துட்கிடந்து கைதொழுதேன் கண்டேன்,
திருவரங்க மேயான் திசை.

2087

அடியேன்தாயின் கருவறையில் இருந்த காலத்தில் திருவரங்கம் என்னும் திருப்பதியில் திருக்கோயில் கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்தருள்புரியும் திருவரங்கநாதப் பெருமானைக் கண்டு அவரின் இயல்புகளையும் திருக்குணங்களையும் அவன் திருவருளால் உணர்ந்து கைகூப்பித் தொழுது கொண்டிருந்தேன். கடல்போன்ற குளிர்ச்சமிக்க நீரின் நிறம் பெற்ற எம்பெருமான் திருவரங்கநாதப் பெருமானை ஒரு நொடிப் பொழுதும் அடியேன் மறந்திருப்பதற்கு அறிந்ததில்லை. உலகத்து இன்பங்களை நாடி நாடி அலைந்து

கொண்டிருக்கும் அறிவற்ற ஏழைகளே! இறையனுபவத்தினை இழந்துவிட்ட ஏழை மக்களே! அவன் திருவருள் காரணமாக அறிவினைப் பெற்ற அடியேன் அந்த எம்பெருமானை இன்று எவ்வாறு மறப்பேன்! எவ்வகையிலும் மறக்க இயலாத நிலையை அடையப் பெற்றேன்.

திசையும் திசையுறு தெய்வமும், தெய்வத்
திசையுங் கருமங்க ளெல்லாம், -அசைவில்சீக்
கண்ணன் நெடுமால் கடல்கடைந்த, காரோத
வண்ணன் படைத்த மயக்கு.

2088

திசைகளோடு சேர்ந்திருக்கின்ற உலகங்களும், அந்தந்தத் திசைகளுக்கு உரிய தெய்வங்களும், அந்தந்தத் தெய்வங்களுக்கேற்ற படைத்தல், காத்தல் ஆகிய தொழில்களும் ஆகிய இவையாவும் குறைவு ஒன்றும் இல்லாத கோவிந்தனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டிருக்கும் மிகப் பெருமை பெற்றவனாகத் திகழ்கின்றான். அந்த எம்பெருமானே அடியவர்களின் பொருட்டுத் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து, அதன்மூலம் கிடைத்த திருவமுதினை அளித்தருளினான். இத்தகைய எம்பெருமானே மேகம் போன்றும், கடல்போன்றும் உள்ள நிறத்தினைக் கொண்ட திருமேனியை உடையவன். இத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலை விட்டுவிட்டு அகன்று அவன் படைத்த பிற தெய்வங்களை வணங்குவது என்னும் அறியாமையாகிய மயக்கத்திற்கும் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே காரணமாக அமைந்திருக்கின்றான்.

மயங்க வலம்புரி வாய்வைத்து, வானத்
தியங்கும் எறிகதிரோன் றன்னை, -முயங்கமருள்
தேராழி யால்மறைத்த தென்நீ திருமாலே,
போராழிக் கையால் பொருது?

2089

எம்பெருமான் திருமாலே! நீ பல மன்னர்கள் கூடிச் செய்கின்ற பாரதப் போரில் பகைவர்கள் அஞ்சும்படியாகப் பாஞ்சசன்யம் என்னும் திருச்சங்கினை உன் திருப்பவளத் திருவாயில் வைத்து ஊதினாய். அப்போர்க்களத்தில் போரிடுவதற்குத் துணையாகத் திருவாழியாழ்வானைத் தன் திருக்கரத்தில் ஏந்திக் கொண்டு பிதாமகர் பீஷ்மருடன் போரிட்டாய். உன்னிடத்தே அன்பு கொண்டவர்கள் அனைவரும் மனமகிழ்ச்சி அடைந்தனர். எதிரிகள் யாவரும் பயந்த

நிலையில் மயங்கினார். பதினாறாம் நாள் கர்ணனுடன் அர்ச்சனன் போரிட்ட அன்று ஆகாயத்தில் உலவி வருகின்ற சூரியனை உன்னுடைய சக்கராயுதத்தினைக் கொண்டு மறைத்து வைத்து விட்டாய். இத்தகைய முறையற்ற செயல்களை எல்லாம் உன் அடியார்களைப் பாது நாக்கும் பொருட்டன்றோ செய்திருக்கிறீர்கள்.

பொருகோட்டோர் ஏனமாய்ப் புக்கிடந்தாய்க்கு, அன்றுன்
ஒருகோட்டின் மேல்கிடந்த தன்றே, -விரிதோட்ட
சேவடியை நீட்டித் திசைநடுங்க விண்துளங்க,
மாவடிவின் நீயளந்த மண்?

2090

எம்பெருமான் திருமாலே! தாமரைமலரின் இதழ்கள் விரியும் படியாக நீ உன் தாமரைத் திருவடிகளை அனைத்துத் திசைகளும் விண்ணுலகங்களும் நடுங்கும்படியாக நீண்டு வளரச் செய்து மிகப்பெரிய திருவடிவுடன் கூடிய திரிவிக்ரமன் என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இப்பூமியை அளந்துவிட்டாய். அதன்பின்பு உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில் போரிடுகின்ற கொம்புடன் கூடிய 'வராகம்' என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு, அங்குண்டான பெருவெள்ளத்தினுள்ளே மூழ்கிப்போன அண்டப்பித்தியிலிருந்து இப்பூமியைக் குத்தி எடுத்துக் கொண்டு வந்த அதே வேளையில், உன்னுடைய ஒரு கோரப்பல்லின் ஒரு பகுதியில் அடக்கி வைத்திருந்தாய் அன்றோ! இஃதென்னே ஆச்சரியம்!

மண்ணும் மலையும் மறிகடலும் மாருதமும்,
விண்ணும் விழுங்கியது மெய்யென்பர், -எண்ணில்
அலகளவு கண்டசீ ராழியாய்க்கு, அன்றிவ்
வுலகளவு முண்டோவுன் வாய்?

2091

பூமி, மலைகள், கடல்கள், காற்று, ஆகாயம் ஆகிய யாவற்றையும் உண்டு உன் திருவயிற்றில் அடங்கி இருக்குமாறு செய்ததனை உண்மை என்று முனிவர்கள் கூறுகின்றனர். இச்செயல் ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால் எல்லையற்ற திருக்குணங்களையும் சிறப்பு மிக்க திருவாழியாழ்வானைத் தன் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமாலாகிய உமக்கு இப்பூமியை உண்ட அன்றைக்கு உன்னுடைய திருப்பவளவாயானது இந்த உலகத்தின் அளவிற்குப் பெரும்பரப்பினைக் கொண்டதாக இருந்திருக்குமே என்று எண்ணி எண்ணி ஆச்சரியப்படுகின்றோம்.

வாயவனை யல்லது வாழ்த்தாது, கையுலகம்
தாயவனை யல்லது தாம்தொழா,-பேய்முலைநஞ்
சூணாக வுண்டான் உருவொடு பேரல்லால்,
காணாகண் கேளா செவி.

2092

அடியேனுடைய வாயானது எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை
அன்றி வேறு எவரையும் வாழ்த்தாது. என் கைகள் இந்த உலகத்தைத்
தாவி அளந்த திரிவிக்ரமன் என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்ட
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை அன்றி வேறு எவரையும்
தொழாது. பூதனை என்னும் பேயின் நஞ்சு கலந்த முலைப்பாலை
உண்டவன் எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் இத்தகைய ஸ்ரீகண்ண
பிரானின் திருமேனியையே அடியேனின் கண்கள் காண்பதன்றி வேறு
எதனையும் காணாது. அடியேனின் காதுகளோ அந்த எம்பெருமானின்
திருநாமங்களைக் கேட்பதன்றி வேறெதனையும் கேட்காது.

செவிவாய்கண் மூக்குடலென் றைம்புலனும், செந்தீ
புவிகால்நீர் விண்பூதம் ஐந்தும்,-அவியாத
ஞானமும் வேள்வியும் நல்லறமும் என்பரே,
ஏனமாய் நின்றாற் கியல்வு.

2093

ஸ்ரீவராகப் பெருமானாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்ட
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை அடைவதற்குரிய பொருள்
களாகக் காது, வாய், கண், மூக்கு, உடல் என்னும் ஐந்துபுலன்களும்,
தீ, பூமி, காற்று, நீர், ஆகாயம் ஆகிய ஐவகைப் பூதங்களும், குறைவற்ற
பக்தியுடன் கூடிய அறிவும், அந்த அறிவு நிறைவு பெறுவதற்கான
காரணமாக விளங்கும் வேள்வியும் நாளும் பக்தியுடன் மேற்கொண்ட
நல்லறங்களும் ஆகிய இவை அனைத்துமே என்று குறிப்பிட்டு
உள்ளனர். எம்பெருமான் திருமாலே அவனை அடைவதற்குரிய வழி
என்று இருக்கும்பொழுது இவ்வாறு எண்ணுவது என்பது
அறிவுக்கேட்டின் காரணம் அல்லவா!

இயல்வாக ஈன்துழா யானடிக்கே செல்ல,
முயல்வார் இயலமரர் முன்னம்,- இயல்வாக
நீதியா லோதி நியமங்க ளால்பரவ,
ஆதியாய் நின்றார் அவர்.

2094

இயல்பாகவே அழகிய திருத்துழாய் மாலையைச் சூடியுள்ள
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளை அடைவதற்குரிய
தகுதிகளை நீண்ட நெடுங்காலமாக விண்ணுலகத் தேவர்கள்

பெற்றிருக்கின்றனர். அவ்வாறு அதனைப் பெறுவதற்குப் பல காலமாக முயன்றனர். நம் போன்ற அடியவர்கள் அத்தகைய எம்பெருமானை இழக்காதிருக்கும் பொருட்டு, முறைமை தவறாமல் வேதத்தை நன்கு கற்றறிந்து அதன் பொருளையும் உணர்ந்து அதில் சொல்லியிருக்கின்ற நீதிக் கருத்துகளைக் கொண்டு தன்னைத் துதித்து வணங்குமாறு அந்த எம்பெருமான் ஆதிமூலமே ஆதிகாரணனாக இருந்து அருள்புரிகின்றார்.

அவரவர் தாந்தாம் அறிந்தவா நேத்தி,
இவரிவ ரெம்பெருமா னென்று, -சுவர்மிசைச்
சார்த்தியும் வைத்தும் தொழுவர், உலகளந்த
மூர்த்தி யுருவே முதல்.

2095

இராஜசகுணம், தமோசுணம் ஆகிய இக்குணங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற சிலர் தத்தம் குணங்களுக்கும் அறிவுக்கும் ஏற்ற அளவில் தாம் தாம் விரும்பிய வகையில் தாம் தாம் மேற்கொண்டிருக்கும் தெய்வங்களைப் பற்றியே புகழ்ந்தும், சுவற்றினில் ஓவியங்களாக வரைந்தும், சிலைகளாக வடித்துக் கொண்டும், வணங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் அவ்வாறு தொழுது வணங்கிக் கொண்டிருப்பினும், அவ்வாறு தொழுது கொண்டிருப்பவர்களின் தலையில் எம்பெருமான் உலகளந்தப் பெருமாள் என்னும் திருமாலே தன் திருவடிகளை வைத்துள்ள நிலையில் அவன் முழு முதல் இறைவனாக விளங்குகின்றான்.

முதலாவார் மூவரே, அம்மூவ ருள்ளும்
முதலாவான் மூரிநீர் வண்ணன், -முதலாய
நல்லான் அருளல்லால் நாமநீர் வையகத்து,
பல்லார் அருளும் பழுது.

2096

இவ்வுலகில் பற்பல தெய்வங்கள் இருப்பதாகக் கருதி வழிபட்டாலும் படைத்தல், பாதுகாத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களுக்கும் உரியவர்களான பிரமன், மகாவிஷ்ணு, சிவபெருமான் ஆகிய மூவரே முதல் தெய்வங்கள் என்றாலும் அந்த மூவருள்ளும் கடல்நீர் நிறத்தினையுடைய திருமேனி கொண்ட எம்பெருமான் திருமாலே அவர்களுக்குள்ளே உறையும் முதன்மையான தெய்வம் ஆவான். மூவருள் முதல்வனாக நின்று அருள் புரிகின்றான். அவனே அவர்கட்கு மூலகாரணனாக விளங்குகின்றான். நன்மைகளையே நல்கிடும் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின்

திருவருளைத் தவிர, கடல் குழ்ந்த இப்பரந்த உலகில் மற்ற தெய்வங்களின் அருள்கிடைக்கிறது என்று எண்ணுவது வீணான ஒன்றேயாகும்.

பழுதே பலபகலும் போயினவென்று, அஞ்சி
அழுதேன் அரவணைமேல் கண்டு-தொழுதேன்,
கடலோதம் காலலைப்பக் கண்வளரும், செங்கண்
அடலோத வண்ணர் அடி.

2097

திருப்பாற்கடலின் அலைகள் எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிகளை வருடிக் கொண்டு இருக்கின்ற நிலையில், திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிகின்றான். கடல்நிறத் திருமேனி கொண்ட அந்த எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிகளை ஆதிசேடன் என்னும் படுக்கையின்மீது திருக்கண் வளர்வது கண்டு, இன்று அவன் திருவடிகளை வணங்கினேன். இவ்வாறு அந்த எம்பெருமானின் இனிய நல்ல திருவடிகளை வணங்குவதற்கு முன்பு இருந்த பல காலங்களும் வீணாகிவிட்டதே என்று அஞ்சி அழுது கொண்டிருக்கின்றேன்.

அடியும் படிகடப்பத் தோள்திசைமேல் செல்ல,
முடியும் விசம்பளந்த தென்பர்,-வடியுகிரால்
ஈர்ந்தான் இரணியன் தாகம், இருஞ்சிறைப்புள்
ஊர்ந்தா னுலகளந்த நான்னு.

2098

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீ நரசிம்மமூர்த்தியாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இரணியன் என்னும் அசுரனின் அகன்ற மார்பினைத் தன் கூரிய நகங்களைக் கொண்டு இருகூறாகப் பிளந்தான். இத்தகைய எம்பெருமான் கருடாழ்வானைத் தன் வாகனமாகக் கொண்டுள்ளான். அந்த எம்பெருமான் திருவடிகள் உலகத்தை அளந்தன. அப்போது அவனுடைய திருத்தோள்கள் அத்துணைத் திசைகளுக்கும் மேலே சென்றன. அவன் திருவடி மீண்டும் ஆகாயத்தினை அளந்ததாகப் பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர். அடியேன் இவ்வரிய செயல்களைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டவர்களின் வாயிலாகக் கேட்டறிந்தேன். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகள் அடியேனின் தலையில் வைக்கப் பெறவில்லையே என்று எண்ணி வருந்துகின்றேன்.

நான்ற முலைத்தலை நஞ்சுண்டு, உறிவெண்ணெய்
தோன்றவுண் டான்வென்றி சூழ்களிறை-ஊன்றி,
பொருதுடைவு கண்டானும் புள்ளின்வாய் கீண்டானும்,
மருதிடைபோய் மண்ணளந்த மால்.

2099

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் குழந்தையாக இருந்த காலத்தில்
பேய் வடிவில் வந்த பூதனையின் சரிந்து தொங்கும் முலையினின்றும்
நஞ்சு கலந்த பாலையுண்டான். உறியில் வைத்திருந்த வெண்
ணையைத் திருடி உண்டான். சூழ்ச்சி செய்த குவலயாபீடம் என்னும்
யானையுடன் போரிட்டு அதனைக் கொன்றான். 'கொக்கு' வடிவில்
வந்த 'கேசி' என்னும் அசுரனின் வாயைப் பிளந்தான் மருதமரங்
களினிடையே தவழ்ந்து சென்றான். இத்தகைய எம்பெருமான்
திருமால் திரிவிக்ரமன் என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இந்த
உலகத்தினை அளந்தான். இந்த எம்பெருமானின் இத்தகைய திரு
விளையாடல்களைக் காணும் பேற்றினை அடியேன் பெற்றிருக்க
வில்லையே.

மாலுங் கருங்கடலே! என்னோற்றாய், வையகமுண்
டாலின் இலைத்துயின்ற ஆழியான், -கோலக்
கருமேனிச் செங்கண்மால் கண்படையுள், என்றும்
திருமேனி நீதீண்டப் பெற்று!

2100

எம்பெருமான் திருமால் கருங்கடலை ஓத்த திருமேனியை
உடையவன். உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் இவ்வுலகத்தைத்
தன் திருவயிற்றில் வைத்துப் பாதுகாத்து அருளினான். அப்போது
ஆலந்தளிரிலே திருக்கண் வளர்த்தருளினான். திருவாழியை
ஆயுதமாக ஏந்திக் கொண்டிருக்கிறான். கறுத்த நிறமுடைய திரு
மேனியும், சிவந்த திருக்கண்களும் உடைய எம்பெருமான் திருமால்
பள்ளி கொண்டிருக்கின்ற காலத்தில் கருங்கடலாகிய உன் உடல் அந்த
எம்பெருமானைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கிறதே! அதன்பொருட்டு
நீ மகிழ்ச்சியுற்று மயங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றாயோ! இத்தகைய
பெரும்பேறு கிடைப்பதற்கு நீ எத்தகைய தவத்தினைச்
செய்தனையோ!

பெற்றார் தளைகழல்ப் பேர்ந்தோர் குறளுருவாய்,
செற்றார் படிகடந்த செங்கண்மால், -நற்றா
மரைமலர்ச் சேவடியை வானவர்கை கூப்பி,
நிரைமலர்கொண்டு ஏத்துவரால் நின்று.

2101

திருப்பாற்கடலில் திருக்கண் வளர்ந்தருள்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொள்ளும் பொருட்டுத் தம் பெற்றோர்களாகிய வசுதேவர், தேவகி ஆகிய இருவரின் கால்விலங்குகள் அற்றுப் போகுமாறு தாம் பிறந்தவுடனே செய்தான். முன்பு வாமன அவதாரம் மேற்கொண்டு, மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியின் வேள்வி முன்னே நின்று, அவன் தன்னுடையது என்று எண்ணியிருந்த இப்பூமியைப் பெற்று, 'திரிவிக்ரமன்' என்னும் திருஅவதாரம் ஏற்று, ஓங்கி உயர்ந்து வளர்ந்த நிலையில் இப்பூமியை அளந்து தனது ஆக்கிக் கொண்டான். அத்தகைய எம்பெருமான் செங்கண் திருமாலின் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் அழகிய, நல்ல, சிவந்த தாமரைத் திருவடிகளை விண்ணுலகத் தேவர்கள் தம்மிருகரங்களையும் கூப்பிய அளவில் மாலைகளைச் சூட்டிப் பணிந்து துதித்து வணங்கி நிற்பார்கள். அவ்வாறு அவர்களைப்போல அடியேனும் அந்த எம்பெருமானைத் துதித்து வணங்கப் பெறவில்லையே!

நின்று நிலமங்கை நீரேற்று மூவடியால்,
சென்று திசையளந்த செங்கண்மாற்கு,-என்றும்
படையாழி புள்ளூர்தி பாம்பணையான் பாதம்,
அடையாழி நெஞ்சே! அறி.

2102

என் மனமே! மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியின் யாகசாலையின் முன்னே சென்று வாமன அவதாரம் பெற்று நின்று தன் அழகிய திருக்கரம் கொண்டு பூமிதானம் பெற்ற, அம்மூன்று அடிகளைக் கொண்டு, அனைத்துத் திசைகளிலுமுள்ள அனைத்துலகங்களையும் திரிவிக்ரமன் என்னும் ஓங்கி உயர்ந்த திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு அளந்து தனதாக்கிக் கொண்ட செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய எம்பெருமான் திருவாழியான் ஆயுதமாகவும், திருவனந்தாழ்வான் படுக்கையாகவும் கொண்டுள்ளான் என்பதை நீ அறிவாயாக! எனவே, இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளைச் சென்று அடைவாயாக!

அறியு முலகெல்லாம் யானேயு மல்லேன்,
பொறிகொள் சிறையுவுண மூர்ந்தாய்,-வெறிகமழும்
காம்பேய்மென் தோளி கடைவெண்ணெ யுண்டாயை,
தாம்பேகொண் டார்த்த தழும்பு.

2103

பல வண்ணங்களுடன் கூடிய சிறகுகளைக் கொண்டுள்ள கருடாழ்வானை வாகனமாகக் கொண்டு செல்லும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! மூங்கிலையொத்த தோள்களைக் கொண்டிருக்கின்ற, தாயாகிய அசோதைப்பிராட்டியார் கடைந்தெடுத்து வைத்திருந்த வெண்ணெயை, அந்தத் தாய் அறியாத அளவில் நீ உண்டுவிட்டாய் என்பதனால் தாம்புக் கயிறு கொண்டு உன்னைக் கட்டிப் போட்டதனால் உண்டான தழும்பினைப்பற்றி அடியேன் ஒருவன் மட்டும் அறிந்திருக்கவில்லை. இதுபற்றி இந்த உலகத்திலுள்ள அனைவரும் அறிந்து வைத்திருக்கின்றனர்.

தழும்பிருந்த சார்ங்கநாண் தோய்ந்தவா மங்கை,
தழும்பிருந்த தாள்சகடம் சாடி, -தழும்பிருந்த
பூங்கோதை யாள்வெருவப் பொன்பெயரோன் மார்பிடந்த,
வீங்கோத வண்ணர் விரல்.

2104

எம்பெருமான் திருமாலின் திருக்கரத்தில் சார்ங்க வில்லினுடைய நாண் அடிக்கடி பயன்படுத்தும் போதெல்லாம் உராய்ந்ததனால் உண்டான தழும்பு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவன் தன் திருவடிகளைக் கொண்டு சகடாசுரன் என்னும் அசுரனை உதைத்ததனால் உண்டான தழும்பு இருக்கின்றது. பூமாலையைச் சூடிய திருமகள் அஞ்சம்படியாக இரணியன் என்னும் அசுரனின் மார்பைப் பிளந்ததனால் உண்டான தழும்பு விரலில் இருக்கின்றது. பரப்பள வினாலும், குளிர்ச்சியினாலும், நிறத்தினாலும் கடல் நிறத்தை ஒத்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! உன் திருமேனியின் அடையாளங்களை அடியேன் மறைக்கப்போமோ! மறைக்க இயலாது.

விரலோடு வாய்தோய்ந்த வெண்ணெய்கண்டு, ஆய்ச்சி
உரலோ நுறப்பிணித்த ஞான்று, -குரலோவா
தேங்கி நினைந்தயலார் காண இருந்திலையோ?,
ஓங்கோத வண்ணா! உரை.

2105

அலைவீசுகின்ற கடலின் நிறம் கொண்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! நீ வெண்ணெய் திருடி உண்டபோது உன் கை விரல்களிலும் வாயிலும் படிந்திருந்த அவ்வெண்ணெயைக் கண்டு உன் தாய் அசோதைப்பிராட்டியானவள் உன்னை உரலுடன் சேர்த்துக் கட்டிய பொழுது, நீ அழுது கொண்டிருந்த குரலானது நீங்காமல் இருந்ததை அருகிலிருந்தவர்கள் வேடிக்கை பார்க்கும்படியாக இருந்தது. அப்போதும் நீ வெண்ணெய் திருடுவது பற்றியே எண்ணிக்

கொண்டிருந்தாயே! இவ்வாறு உன் செயல்களையெல்லாம் அயலவர்கள்
வேடிக்கை பார்க்குமாறு நீ இருந்தாயன்றோ! இதன் உண்மையை நீ
கூறுவாயாக!

உரைமேற்கொண் டென்னுள்ளம் ஓவாது, எப் போதும்
வரைமேல் மரதகமே போல, - திரைமேல்
கிடந்தானைக் கீண்டானை, கேழலாய்ப் பூமி
இடந்தானை யேத்தி யெழும்.

2106

மலையின்மீது மரகதம் பதித்து வைத்தாற் போன்று திருப்
பாற்கடலின்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருளும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்
நாராயணன், ஸ்ரீநரசிம்ம அவதாரம் மேற்கொண்டு இரணியன்
என்னும் அசுரனின் உடலை இருகூறாகப் பிளந்து, ஸ்ரீபூவராகப்
பெருமானாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இந்தப் பூமியைக் குத்தி
எடுத்துப் பாதுகாத்தருளினான். இத்தகைய எம்பெருமானை
அடியேனின் உள்ளமானது எப்பொழுதும் இடைவிடாமல்
எண்ணியவாறு அவனுடைய திருக்கல்யாண குணங்களைப்பற்றி
எடுத்துரைப்பதில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும்.

எழுவார் விடைகொள்வார் ஈன்துழா யானை,
வழுவா வகைநினைந்து வைகல்-தொழுவார்,
வினைச்சுடரை நந்துவிக்கும் வேங்கடமே, வானோர்
மனச்சுடரைத் தூண்டும் மலை.

2107

செல்வம் ஒன்றினையே விரும்பி வேண்டிக் கொண்டிருப்ப
வர்களும், தாங்கள் தங்களின் பெருவிருப்பமாகிய கைவல்யம்
என்னும் ஒன்றினையே விரும்பி வேண்டிக் கொண்டிருப்பவர்களும்
ஆகிய இவர்கள் விருப்பங்கள் நிறைவேறப் பெற்றவுடனே
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பற்றிச் சிறிதும் எண்ணாமல்
அகன்றுவிடுவார்கள். ஆனால், இனிய நறுமணமிக்க திருத்துழாய்
மாலையைச் சூடியுள்ள எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை
என்றென்றும் பிரியாமலிருப்பவர்கள், தினந்தோறும் அந்த
எம்பெருமானையே வணங்கிக் கொண்டு இருப்பார்கள். இப்படிப்
பட்ட மூவகையினராகிய அவர்களின் வினைகளையும் திருவேங்கட
மலையில் வீற்றிருக்கும் எம்பெருமான் திருவேங்கடப்பெருமான்
அழித்து விடுவார். மேலும் இம்மலையே விண்ணுலகத்துத்
தேவர்களின் உள்ளம் என்னும் விளக்கின் ஒளியைத் தூண்டிவிடும்
சுடராகத் திகழும்.

மலையால் குடைகவித்து மாவாய் பிளந்து,
 சிலையால் மராமரமேழ் செற்று, -கொலையானைப்
 போர்க்கோ டொசித்தனவும் பூங்குருந்தம் சாய்த்தனவும்,
 காக்கோடு பற்றியான் கை.

2108

'கோவர்த்தனம்' என்னும் மலையைக் குடையாகப் பிடித்துப் பசுக்களைப் பாதுகாத்ததும், குதிரை வடிவில் தன்னை அழிக்கவந்த 'கேசி' என்னும் அசுரனின் வாயைப் பிளந்ததும், தன்னிடத்தேயுள்ள வில்லைக் கொண்டு மராமரங்கள் ஏழினைத் துளைத்ததும், தன்னைக் கொல்ல வந்த 'குவலயாபீடம்' என்னும் யானையின் கொம்புகளை ஒடித்ததும், குருந்தமரத்தினை ஒடித்துச் சாய்த்ததும் ஆகிய இவ்வரிய செயல்கள் யாவற்றையும் செய்த திருக்கரங்கள் மேகம்போல் முழங்கும் திருச்சங்கினை ஏந்திக் கொண்டிருக்கும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருக்கரங்களே ஆகும்.

கைய வலம்புரியும் நேமியும், கார்வண்ணத்
 தைய! மலர்மகளின் னாகத்தான், -செய்ய
 மறையான்நின் உந்தியான் மாமதிள்மூன் றெய்த
 இறையான்நின் ஆகத் திறை.

2109

மேகம் போன்ற நிறம் கொண்ட திருமேனியையுடைய எம்பெருமான் திருவேங்கடப் பெருமானே! நின்னுடைய வலது திருக்கரத்தில் திருவாழியாழ்வான் என்னும் திருச்சக்கரத்தினையும், நின் மற்றொரு திருக்கரத்தில் திருச்சங்கினையும் ஏந்திக் கொண்டிருக்கின்றாய். மலர்மகள் என்னும் பெரியபிராட்டியார் நின் திருமார்பில் எப்போதும் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். சிறப்பான வேதத்தினைச் சிறந்த கண்ணாகவும், சிறந்த செல்வமாகவும் கொண்டு ஒதுகின்ற பிரமன் உன்னுடைய திருவுந்தியில் தோன்றினான். முப்புரங்களையும் எரித்து அழித்த சிவபெருமான் உன் உடம்பின் ஒரு மூலையில் இருக்கின்றான். இத்தகைய அரிய செயல்கள் யாவும் உன் செல்வமோ! அன்றி உன் நீர்மைத் தன்மையை வெளிப்படுத்திக் காட்டுபவையோ?

இறையும் நிலனும் இருவிசும்பும் காற்றும்,
 அறைபுனலும் செந்தீயு மாவான், -பிறைமருப்பின்
 பைங்கண்மால் யானை படுதுயரம் காத்தளித்த,
 செங்கண்மால் கண்டாய் தெளி.

2110

என் மனமே! பூமி, ஆகாயம், காற்று, ஒலிக்கின்ற நீர், செந்தீ ஆகிய இவ்வைந்துமாகி நிற்கின்றவன் எம்பெருமான், திருப்பரமபத

நாதனே ஆவான். அவனே எங்கும் நிறைந்துள்ள இறைவனுமாவான். பிறைக்கொம்பையும் பசுமையான கண்களையுமுடைய கஜேந்திர ஆழ்வானுக்கு முதலையால் உண்டான துன்பத்தினைப் போக்கிக் காப்பாற்றியருளிய எம்பெருமான் செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய திருமாலேயாவான் என்பதைத் தெளிவாக நீ அறிந்து கொள்வாயாக!

தெளிதாக வுள்ளத்தைச் செந்நிறீஇ, ஞானத்
தெளிதாக நன்குணர்வார் சிந்தை, -எளிதாகத்
தாய்நாடு கன்றேபோல் தண்டுழா யானடிக் கே,
போய்நாடிக் கொள்ளும் புரிந்து.

2111

அடியேனின் மனதினை ஐம்புலன்கள் வழியே உண்டாகின்ற ஆசை என்னும் உலகப்பற்றினை அறவே நீக்கிவிட்டு, உள்ளத்தைத் தெளிவாக வைத்துக் கொண்டு எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயண லிடத்தே அவ்வுள்ளத்தைச் செல்லுமாறு நிலை நிறுத்தி, தன்னுடைய அறிவின் துணைகொண்டு எளிதாக உணர்ந்து கொள்பவர்களின் மனம், தாய்ப்பசுவை நாடிச் செல்லும் கன்றே போன்று, குளிர்ச்சியான நறுமணமிக்க திருத்துழாய் மாலையை அணிந்திருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிகளையே நாடிச் சென்றடையும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டோம்.

புரியொருகை பற்றியோர் பொன்னாழி யேந்தி,
அரியுருவும் ஆளுருவு மாகி, -எரியுருவ
வண்ணத்தான் மார்பிடந்த மாலடியை அல்லால், மற்
றெண்ணத்தா னாமோ இமை?

2112

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவாழியாழ்வானைத் தம் வலது திருக்கரத்திலும், திருச்சங்கினைத் தம் இடது திருக்கரத்திலும் ஏந்திக் கொண்டிருக்கின்றான். அத்தகைய எம்பெருமான் சிங்கமுக வடிவும், மனித உருவமும் கலந்த நரசிம்ம மூர்த்தியாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு, தீயைப் போன்ற சிவந்த நிறத் திருமேனியை உடைய 'இரணியன்' என்னும் அசுரனின் மார்பை இருகூறாகப் பிளந்தான். இப்படிப்பட்ட எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிகளையன்றி, வேறொன்றினை ஒரு நொடிப் பொழுதேனும் எண்ணிப் பார்க்கத்தான் ஆகுமோ? அடியார்க்கு ஆட்பட்ட அந்த எம்பெருமானின் எளிமைதான் என்னே!

இமையாத கண்ணால் இருளகல நோக்கி,
அமையாப் பொறிபுலன்க ளைந்தும்-நமையாமல்,
ஆகத் தணைப்பா ரணைவரே, ஆயிரவாய்
நாகத் தணையான் நகர்.

2113

ஞானம் என்னும் அறிவு நிறைந்த உட்கண்ணாகிய மனத்தினால் அறியாமை என்னும் இருள் அகன்று போகுமாறு ஆத்ம இறைத்தொடர்பு என்னும் எம்பெருமான் திருமாலின் தொடர்பை உணர்வது என்பது அரிய ஒன்றாகும். ஐம்புலன்களையும், பொறிகளையும் அதன் வாயிலாக உண்டாகும் ஆசைகளை அடக்க முடியாதவர்களாக இருப்பினும், எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்தாராயணனின் திருவருளால், அவனுக்கும் நமக்கும் உள்ள உறவாகிய ஆண்டான்-அடிமை என்னும் உறவு நிலையை எண்ணி எண்ணி வழிபட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆயிரம் வாய்களைக் கொண்ட ஆதிசேடன் என்னும் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள்கின்ற திருவைகுந்தத் தினை அடைவார்கள்.

நகர மருள்புரிந்து நான்முகற்கு, பூமேல்
பகர மறைபயந்த பண்பன்,-பெயரினையே
புந்தியால் சிந்தியா தோதி உருவெண்ணும்,
அந்தியா லாம்பயனங் கென்?

2114

நீர்மைப் பண்புமிக்க எம்பெருமான் திருமால் தன் கொப்பூழ்த் தாமரை மலரினைப் பிரமதேவன் வாழ்ந்திருக்கக் கூடிய இடமாக அளித்தருளினன். நல்லவர்கள் யாவரும் ஒதியுணரக்கூடிய வேதத்தினை உபதேசம்பண்ணியருளினான். இத்தகைய உயர்குணங் களைக் கொண்டிருக்கும் எம்பெருமான் திருமாலின் திருநாமங்கள் அனைத்தையும் மனத்தினால் எண்ணிக் கொண்டிராமல், மந்திரங்களை உருச்செய்வதும், அம்மந்திரத்தினைக் கணக்கிட்டுப் பார்ப்பதும், அவ்வாறு எண்ணிப்பார்க்கும் சந்தியாவந்தனம் என்னும் மந்திரத்தினால் என்ன பயன் உண்டாகப் போகிறது? ஏதும் இல்லை.

என்னொருவர் மெய்யென்பர் ஏழுலகுண்டு, ஆலிலையில்
முன்னொருவ னாய முகில்வண்ணா,-நின்னுருகிப்
பேய்த்தாய் முலைதந்தாள் பேர்ந்திலளால், பேரமார்க்கண்
ஆய்த்தாய் முலைதந்த ஆறு?

2115

முன்பு உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில் ஏழு உலகங் களையும் தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்துக் கொண்டு இளமை

யான ஆலிலையில் பள்ளி கொண்ட ஒப்பற்ற மேகத்தின் நிறத்தினை
 ஒத்த திருமேனியையுடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே!
 தாயைப் போன்று முலைப்பால் கொடுக்க வந்த, பேய்வடிவு
 மேற்கொண்ட பூதனையின் நச்சு கலந்த முலைப்பாலை உறிஞ்சி
 உண்டதன் வாயிலாக அவள் உன் மடியின்மீது அசையாமல் இறந்து
 கிடந்தாள். ஒன்றையொன்று போட்டியிடும்வண்ணம் இருக்கின்ற
 இரண்டு கண்களையுடைய ஆய்க்குலத்து அன்னையாகிய
 அசோதைப்பிராட்டியார், உருகிய அன்புடன் உனக்கு முலைப்
 பாலைக் கொடுத்தது என்பது உண்மை என்று ஞானிகள் கூறுகின்றனர்.
 அசோதைப் பிராட்டியாரின் பரிவுதான் என்னே!

ஆறிய அன்பில் அடியார்தம் ஆர்வத்தால்,
 கூறிய குற்றமாக் கொள்ளஸ்நீ - தேறி,
 நெடியோய்! அடியடைதற் கன்றே, ஈ ரைந்து
 முடியான் படைத்த முரண்?

2116

நெடிதுயர்ந்து வளர்ந்துள்ள திருமாலே! நிறைந்த பக்தி
 இல்லாதவர்களும், தான் தங்களின் அடியவர் என்ற எண்ணம் மட்டும்
 கொண்டவர்களாக இருப்பவர்கள் தாம் மேற்கொண்டுள்ள ஆர்வம்
 காரணமாகக் கூறும் கருத்துகளைக் குற்றமாகக் கொள்ள வேண்டாம்.
 அஃது எதற்கு என்றால் பத்துத்தலைகளைக் கொண்டுள்ள இராவணன்
 மேற்கொண்டிருந்த தவறான செயல்களின் காரணமாகப் பின்பு
 அவனுடைய அடுத்த பிறவியில் அவன் சிசுபாலன் ஆன பின்பு
 தெளிவுபெற்றுப் பின்பு உன்னுடைய திருவடிகளை அடையும்பேறு
 பெறுவதற்குரிய காரணமாக ஆகியுள்ளதன்றோ!

முரணை வலிதொலைதற் காமன்றே, முன்னம்
 தரணி தனதாகத் தானே, - இரணியனைப்
 புண்நிரந்த வள்ளுகிரால் பொன்னாழிக் கையால், நீ
 மண்ணிரந்து கொண்ட வகை?

2117

பூமியைத் தன்னுடையது என்று முரண்பட்ட கருத்து கொண்ட
 வனாகிய, இறுமாந்திருந்தவனாகிய 'இரணியன்' என்னும் அசுரனின்
 அகன்ற மார்பினைப் பிளந்து இருகூறாக்கிப் புண்படுத்திய கூர்மை
 யான நகங்களைக் கொண்டுள்ள எம்பெருமான் நரசிம்மமூர்த்திப்
 பெருமான், திருவாழியாழ்வானைத் திருக்கரத்தில் ஏந்திய நிலையில்,
 வாமனன் என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு, நீ மகாபலிச்
 சக்கரவர்த்தியின் வேள்வி முன்பு நின்று, உலகைத் தனதாக்கிக் கொள்ள

எண்ணிய நிலையினைப் போக்கும் பொருட்டு, அவனிடம் இந்தப் பூமியை யாசித்துப் பெற்றாய்! இப்படிப்பட்ட இவ்விரு செயல்களும் எங்களிடமுள்ள முரட்டுத்தனத்தின் செயல்பாடுகளைப் போக்க வேண்டும் என்பதற்காகவன்றோ!

வகையறு நுண்கேள்வி வாய்வார்கள், நாளும்
புகைவிளக்கும் பூம்புனலும் ஏந்தி, -திசைதிசையின்
வேதியர்கள் சென்றிறைஞ்சும் வேங்கடமே, வெண்சங்கம்
ஊதியவாய் மாலுகந்த வூர்.

2118

அற்பப் பலன்களைக் கிட்டும் என்று கருதியும், மேன்மையான பொருள்களைக் கிட்டும் என்று கருதியும் பிற தெய்வங்களை வணங்குவதற்கு முனைப்பாக நிற்பதற்கு ஏதுவாக நுண்ணிய கேள்வி அறிவுமிக்க வேதம் அறிந்து ஒதும் வேதியர்கள் நாள்தோறும் பல்வேறு திசைகளில், தூபம், தீபம், மலர், நீர் போன்ற பொருள்களைக் கையில் ஏந்தியபடி திருமலைக்குச் சென்று அங்கு எழுந்தருள்புரியும் எம்பெருமான் திருவேங்கடப் பெருமானை வணங்குவர். எம் பெருமான் திருமால் வெண்சங்கு ஊதிக் கொண்டிருக்கும் திருவாயினைக் கொண்டு விரும்பி எழுந்தருள்புரியும் இந்தத் திருவேங்கடமலை என்னும் திருப்பதியேயாகும்.

ஊரும் வரியரவம் ஒண்குறவர் மால்யாணை,
பேர ஏறிந்த பெருமணியை, -காருடைய
மின்னென்று புற்றடையும் வேங்கடமே, மேலசுரர்
என்னென்ற மால திடம்.

2119

திருவேங்கடமலையில் வாழ்கின்ற குறவர்கள், தங்கள் பட்டிகளில் மேய்கின்ற பெரிய பெரிய யானைகளை விரட்டும் பொருட்டு அந்த யானைகளின்மீது மாணிக்கக் கற்கள் வீசி எறிவார்கள். அந்த மாணிக்கத்தினைக் கண்ட ஊர்ந்து செல்லும் வரிகளைக் கொண்ட பாம்பானது, மேகத்தினிடையே உண்டாகின்ற மின்னல் என்று எண்ணி பிரமிப்பினை மேற்கொண்டு அம்மின்னலை அடுத்து இடி இடிக்கும் என்று எண்ணி அந்த இடிக்கு அஞ்சிய நிலையில் அங்குள்ள புற்றினுள்ளே நுழைந்துவிடுகின்றது. அப்படிப்பட்ட மேன்மையான இடமாகிய திருவேங்கடமலையில் விண்ணுலகத் தேவர்கள் பலரும் கூடி வந்திருந்து, நாங்கள் விரும்பி வந்து எங்களுடைய திவ்விய தேசம் என்று உகப்புடன் சேவிக்கும் திருத்தலம் திருவேங்கடம் என்னும் திருத்தலமாகும்.

இடந்தது பூமி எடுத்தது குன்றம்,
கடந்தது கஞ்சனைமுன் அஞ்சு, -கிடந்ததும்
நீரோத மாகடலே நின்றதுவும் வேங்கடமே,
பேரோத வண்ணர் பெரிது.

2120

கடல் நிறத்தினையொத்த திருமேனி கொண்ட எம்பெருமான்
மூர்ந்நாராயணன் உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் மூப்புவராகப்
பெருமானாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இப்பூமியைத் தம்
கொம்பினால் குத்தி எடுத்துப் பாதுகாத்து அருளினார். அதற்குப் பின்பு
மூர்கண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டபோது, கோவர்த்
தனம் என்னும் மலையைக் குடையாகப் பிடித்துப் பசுக்களைப்
பாதுகாத்தருளினார். கம்சனை அஞ்சுமாறு செய்து கொன்றார்.
திருக்கண் வளர்ந்தருளியது நீர் நிறைந்துள்ள பெரிய கடலாகிய
திருப்பாற்கடலாகும். திருமலை என்னும் திருப்பதியில்
எம்பெருமான் திருமால் தானாகவே உகந்து வந்து நின்று எழுந்தருள்
புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்.

பெருவில் பகழிக் குறவர்கைச் செந்தீ
வெருவிப் புனம்துறந்த வேழம், -இருவிசம்பில்
மீன்வீழக் கண்டஞ்சும் வேங்கடமே, மேலசுரர்
கோன்வீழக் கண்டுகந்தான் குன்று.

2121

'இரணியன்' என்னும் அசுரனை வதம் செய்துவிட்டுத் தன்
அடியவனான பிரகலாதனின் பகைவன் மறைந்தான் என்று
மகிழ்ச்சியுற்ற எம்பெருமான் மூர்நரசிங்கப் பெருமான் திருவேங்கடம்
என்னும் திருமலையில் எழுந்தருளினான். இத்திருவேங்கட
மலையில் பெரிய வில்லும் அம்பும் கொண்டுள்ள குறவர்கள் தங்கள்
கையில் பிடித்துக் கொண்டிருந்த தீப்பந்தங்களைக் கண்டு அங்கிருந்த
யானைகள் அஞ்சி அங்குள்ள வயலைவிட்டு நீங்கிச் சென்றன.
அவ்வாறு செல்லும்போது ஆகாயத்திலிருந்து விண்மீன்கள் கீழே
விழுவதைக் கண்டு, கொள்ளிக்கட்டை என்று எண்ணி ஓடுகின்றன.

குன்றனைய குற்றஞ் செயினும் குணங்கொள்ளும்
இன்று முதலாக என்னெஞ்சே, -என்றும்
புறனுரையே யாயினும் பொன்னாழிக் கையான்
திறனுரையே சிந்தித் திரு.

2122

என்னுடைய நல்ல மனமே! நீ கூறுவது எக்காலத்திலும்
வெளிப்பேச்சாகிய பொய்யுரையேயானாலும் இன்று முதற்

கொண்டு, பெர்ன் போன்று ஒளி வீசுகின்ற திருவாழியானைத் தம் திருக்கரத்தில் கொண்டுள்ள எம்பெருமான் திருவேங்கடமுடையானைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பேசிக் கொண்டிருப்பாயாக! நாம் மலைபோன்ற பெரிய பெரிய பாவங்களான செயல்களைச் செய்து இருந்தாலும், எம்பெருமான் திருவேங்கடமுடையான் அப்பாவச் செயல்களைக் குற்றமாகக் கருதாது, அவற்றைக் குணமாகவே கண்டு திருவுள்ளம் கொண்டருள்புரிவான்.

திருமகளும் மண்மகளும் ஆய்மகளும் சேர்ந்தால்
திருமகட்கே தீர்ந்தவா றென்கொல், -திருமகள்மேல்
பாலோதம் சிந்தப் படநா கணைக்கிடந்த,
மாலோத வண்ணர் மனம்?

2123

திருப்பாற்கடலில் சிறுநீர்த்துளிகள் சிதறிக் கொண்டிருக்க, ஆயிரம் படங்களைக் கொண்டுள்ள திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள்புரியும் எம்பெருமான் கடல்நிற வண்ணத் திருமேனியனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருமகள் என்னும் பெரியபிராட்டியார், பூமிப்பிராட்டியார், நப்பின்னைப்பிராட்டியார் என்னும் நீளாதேவி ஆகிய மூவருடனும் சேர்ந்திருக்கின்றான். ஆயினும் அந்த எம்பெருமான் திருமகளிடம் கொண்டுள்ள அன்பு, மற்றைய இரண்டு பிராட்டி மார்களுடன் சேர்ந்திருக்குங் காலத்தில் அவ்வன்பானது திருமகளிடத்தில் மட்டுமே அற்றுத் தீர்ந்துவிட்டது என்பது என்னே ஆச்சரியம்!

மனமாசு தீரு மறுவினையும்¹ சாரா,
தனமாய தானேகை கூடும், -புனமேய
பூந்துழா யானடிக்கே போதொடு நீரேந்தி,
தாந்தொழா நிற்பார் தமர்.

2124

பூமியிலிருக்கும்போதுள்ள பசுமை மாறாதிருக்கின்ற நறுமணமிக்க திருத்துழாயினைச் சூடியிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளில், அப்போது பூக்க இருக்கின்ற போது என்னும் மலருடன் தூய்மையான நீரினையும் அடியவர்கள் கொண்டு வந்து அம்மலர் தூவி வழிபட்டிருப்பார்கள். ஆகையினால், அத்தகைய அடியவர்கள் தம் மனத்திலிருந்த அறியாமை போன்ற அழுக்குகள் அகன்றுவிடும். அகல இயலாத அளவிற்குப் பெருகியிருக்கும் மறுமைக்குரிய வினைகளும் கூட அருகில் அணுகாது. பக்தி என்கின்ற செல்வமும் தாமாகவே வந்து சேரும்.

தமருகந்த தெவ்வுருவம் அவ்வுருவம் தானே,
தமருகந்த தெப்பேர்மற் றப்பேர்,-தமருகந்து
எவ்வண்ணம் சிந்தித் திமையா திருப்பரே,
அவ்வண்ணம் ஆழியா னாம்.

2125

திருவாழியானைத் தம் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தம்முடைய அடியவர்கள்
விரும்பும் திருவுருவம் எதுவோ அதே திருவுருவத்தினைப் பெற்று,
அவ்வடியார்கட்குக் காட்சி தந்தருள்கின்றான். மேலும் அந்த
அடியவர்கள் விரும்பி அழைக்கின்ற திருநாமத்தினையே ஏற்றுக்
கொண்டு அடைகின்றான். அத்தகைய அடியவர்கள் அனைவரும் தாம்
தாம் எவ்வாறு விரும்பி உள்ளத்தினுள்ளே நிலை நிறுத்தித் தியானம்
செய்கின்றனரோ, அவ்வண்ணமே எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன்
ஆகி அருள்புரிகின்றான்.

ஆமே யமரர்க் கறிய? அதுநிற்க,
நாமே யறிகிற்போம் நன்னெஞ்சே,-பூமேய
மாதவத்தோன் தாள்பணிந்த வாளர்க்கன் நீண்முடியை,
பாதமத்தா லெண்ணினான் பண்பு.

2126

என்னுடைய நன்னெஞ்சே! எம்பெருமான் திருமாலின்
திருநாபிக் கமலத்திலிருந்து தோன்றிய பிரமதேவனின் திருவடிகளில்
வந்து வணங்கிய கொடிய தீச்செயல்களை உடைய இராவணன்
என்னும் அரக்கனின் பத்துத் தலைகளையும் தன் திருவடிகளால் கீறி
எண்ணிக்காட்டிய எம்பெருமான் அவைகளின் அழிவை
உணர்த்தினான். இத்தகைய இத்திருமாலின் திருக்குணங்கள்பற்றி
பிரமன் முதலிய விண்ணுலகத் தேவர்கள்கூட அறிந்து கொள்ள
மாட்டார்கள். ஆனால், அந்த எம்பெருமானின் அடியவர்களாகிய
நாமோ அவனுடைய திருவருள் துணைகொண்டு அவன்
திருக்குணங்களை அறிந்து கொள்கிறோம்.

பண்புரிந்த நான்மறையோன் சென்னிப் பலியேற்ற,
வெண்புரிநூல் மாப்பன் வினைதீர்,-புண்புரிந்த
ஆகத்தான் தாள்பணிவார் கண்ணீர், அமரர்தம்
போகத்தால் பூமியாள் வார்.

2127

இசையுடன் கூடிய நான்கு வேதங்களையும் உடையவனாகிய
பிரமதேவனுடைய தலைகளில் ஒன்றைக் கிள்ளி எறிந்ததனால் தன்
கையில் ஒட்டிக் கொண்ட கபால ஒட்டினைக் கொண்டு பிச்சை

எடுத்துத் திரிகின்ற, வெண்மையான பூணூலை மார்பில் அணிந்து
கொண்டிருக்கின்ற சிவபெருமானுக்கு உண்டான சாபத்தை
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் போக்கி அருளினான். இதன்
பொருட்டு அத்திருமாலின் திருவுள்ளம் பண்பட்டிருந்தது. இத்தகைய
நல்ல பண்புகளைப் பெற்றிருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமாலின்
திருவடிகளைப் பணிந்து வணங்குகின்ற அடியவர்கள் விண்ணுலகத்
தேவர்கள் அவ்விண்ணுலகில் அடையும் பேரின்பத்தை இவ்வுல
கினை ஆண்டனுபவித்து அடைவார்கள்.

வாரி சுருக்கி மதக்களி றைந்தினையும்,
சேரி திரியாமல் செந்நிறீஇ, - கூரிய
மெய்ஞ்ஞானத் தாலுணர்வார் காண்பரே, மேலொருநாள்
கைந்நாகம் காத்தான் கழல்.

2128

மதம்பிடித்த ஆண் யானைகளைப் போன்ற ஐம்பொறிகள்,
அவ்வைம்புலன்கள் வழிச்செல்லாமல், அவைகளால் கிடைக்கின்ற
இன்பங்கள் போன்று, ஐம்புல யானைகளின் இன்பமாகிய மதநீரைக்
குறைத்துக் கொள்கின்றன. இவ்வாறு ஒலி, ஒசை முதலிய ஐந்து
சுவைகளில் மனம் செல்லாதபடி நிலைநிறுத்தி மிகவும்
நுணுக்கத்துடன் கூடிய பக்திமயமான அறிவின் துணைகொண்டு
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் நற்குணங்களை அறியக்கூடிய
ஆற்றல் பெற்ற வல்லவர்கள், முன்பு ஒரு சமயம் ஒரு முதலையினால்
ஆபத்துண்டான கஜேந்திர ஆழ்வானைத் தன் சக்கராயுதத்தைக்
கொண்டு காப்பாற்றியருளிய எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடி
களைக் கண்டு சேவிக்கப் பெறுவார்கள்.

கழலொன் றெடுத்தொருகை சுற்றியோர் கைமேல்,
கூழலும் சுராசுரர்க ளஞ்ச, - அழலும்
செருவாழி யேந்தினான் சேவடிக்கே செல்ல,
மருவாழி நெஞ்சே! மகிழ்.

2129

பரந்து கிடக்கின்ற கடல் போன்ற ஆழமான என் மனமே!
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் முன்பு ஒரு சமயம் இவ்வுலகினை
அளந்த காலத்தில் தன்னுடைய ஒரு திருவடியை விண்ணுலகுவரை
செல்லுமாறு ஒங்கி உயர்ந்து வளர்ந்து சென்றவாறு, தன் ஒரு கையால்
'நமசி' என்னும் பகைவனைச் சுழற்றி எறிந்தான். அத்தகைய
எம்பெருமான் தீயை உமிழும் போரிடும் ஆற்றல் கொண்ட

திருவாழியானைத் தன் மற்றொரு திருக்கரத்தில் ஏந்தியவாறு நின்று
அருள்புரிகின்றான். இத்தகைய அருட்குணங்களைக் கொண்டிருக்
கின்ற எம்பெருமானின் சிவந்த திருவடிகளைச் சென்றடைவதற்காக
நீ மகிழ்ச்சியுடன் விருப்பம் கொள்வாயாக!

மகிழல கொன்றேபோல் மாறும்பல் யாக்கை,
நெகிழ முயல்கிற்பார்க் கல்லால்,-முகிழ்விரிந்த
சோதிபோல் தோன்றும் சுடர்பொன் நெடுமுடி,எம்
ஆதிகாண் பார்க்கு மரிது.

2130

ஒரு மகிழ்மரத்தின் விதையானது காணி என்னும் மிகச் சிறிய
அளவினையும் கோடி என்னும் மிகப்பெரிய அளவினையும்
கணக்கில் வைப்பது போன்று மாறிமாறிப் பல்வேறு வகைகளில்
வருகின்ற உடல்களை அடைகின்ற பிறவிகள் மீண்டும் எப்போதும்
வராமலிருக்குமாறு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்ற அடியவர்களே
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைச் சென்று அடைய முடியும்.
இத்தகைய அடியவர்களன்றி மற்றவராலும் மலர்ந்த சோதி போன்று
விளங்கும், அழகிய திருமுடியுடன் கூடிய நிலையில் விளங்குகின்ற
எம்பெருமானாகிய ஆதிகாரணனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனைச் சென்று
கண்டு சேவிக்க இயலாது.

அரியபுல னைந்தடக்கி யாய்மலர்கொண்டு, ஆர்வம்
புரியப் பரிசினால் புல்கில்,-பெரியனாய்
மாற்றாது வீற்றிருந்த மாவலிபால், வண்கைநீர்
ஏற்றாணைக் காண்ப தெளிது.

2131

அடக்க இயலாத ஐம்பொறிகளினால் உண்டாகும் ஆசை
போன்ற செயல்களைக் கட்டுப்படுத்தி, நன்கு தேர்ந்தெடுத்த
மலரைக்கொண்டு பத்தியுடன் நின்று வணங்கித் தொழுவோமானால்,
தவறாமல் தானம் செய்து கொண்டிருப்பதனால், அவ்வாறு தானம்
செய்வதில் "நாமே பெரியோம்" என்று எண்ணியிருக்கின்ற
ஆணவத்தை அழிக்கும் பொருட்டு அம்மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியின்
வேள்வியின் முன்னே நின்று, அவனுடைய வள்ளன்மை மிக்க
கையினாலே தாரை வார்க்கப்பட்ட நீரினை ஏற்றுக் கொண்ட
எம்பெருமான் திருமாலைக் கண்டு சேவிப்பது என்பது எளியதாக
அமைந்துவிடும்.

எளிதி லிரண்டையும் காண்பதற்கு, என்னுள்ளம்
தெளியத் தெளிந்தொழியும் செவ்வே, -களியில்
பொருத்தா தவனைப் பொரலுற்று, அரியாய்
இருந்தான் திருநாமம் எண்.

2132

என் சிறந்த மனமே! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின்
இணைத் திருவடிகள் இரண்டினையும் எளிதில் அடையும்படிக்குத்
தக்க நெறியினைக் கடைப்பிடித்துத் தெளிவுடன் ஒழுகுவாயானால்
அதற்கேற்றபடி அந்த எம்பெருமானும் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்து
ஏற்றுக் கொள்வான். எனவே, ஆணவத்துடன் சிறிதும் அடிபணியாது
எதிர்த்துக் கொண்டிருந்த அளவிலேயே இருந்து கொண்டிருந்த
'இரணியன்' என்னும் அசுரனுடன் போரிட்டு அவனை வதைத்துக்
கொன்றருளிய எம்பெருமான் ஸ்ரீநரசிம்மமூர்த்தியின் திருவடிகளை
எளிதில் சென்று கண்டு சேவிக்கும்பொருட்டு அவனுடைய
திருநாமங்களை எப்பொழுதும் எண்ணிக் கொண்டிருப்பாயாக!

எண்மர் பதினொருவர் ஈரறுவர் ஓரிருவர்,
வண்ண மலரேந்தி வைகலும், -நண்ணி
ஒருமாலை யால்பரவி ஓவாது, எப் போதும்
திருமாலைக் கைதொழுவர் சென்று.

2133

எண்வகை வசுக்களும், பதினொரு வகை உருத்திரர்களும்,
பன்னிரண்டு வகை ஆதித்தியர்களும், அசுவினி தேவர்கள் ஆகிய
இருவரும் ஆகக்கூடிய முப்பத்து மூன்று வகையினராக இருக்கின்ற
தேவர்கள் யாவரும் நாள்தோறும் பற்பல வண்ணங்களையுடைய
மலர்களைக் கொண்டு எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை அணுகி,
'புருஷ ஸுத்தம்' என்னும் ஒரு மாலையைக் கொண்டு, ஓய்வின்றி
எப்பொழுதும் தம் கைகளால் தொழுது வணங்கிக் கொண்டிருப்
பார்கள்.

*சென்றால் குடையாம் இருந்தால்சிங் காசனமாம்,
நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள், -என்றும்
புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும்
அணையாம், திருமாற் கரவு.

2134

பிராட்டியாருடன் எக்காலத்தும் சேர்ந்திருக்கின்ற எம்பெருமான்
ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குத் திருவனந்தாழ்வான் அவர் வெளியில்
செல்லும்போதெல்லாம் குடையாக நின்று நிழலை அளிக்கின்றான்.
அவர் எங்கேனும் அமர்ந்த திருக்கோலத்தில் இருப்பாரேயானால்

அப்போதெல்லாம் சிம்மாசனமாக இருந்து உதவியாக இருக்கின்றான். நின்று கொண்டிருக்கும் காலங்களில் அவருடைய திருப்பாதுகையாக இருந்து பாதுகாக்கின்றான். பரந்து விரிந்து கிடக்கின்ற பெரியதாக உள்ள திருப்பாற்கடலில் திருக்கண் வளர்ந்தருள்கின்றபோது எக்காலத்தும் மெத்தையாக இருந்து உதவிபுரிகின்றான். மங்களத் திருவிளக்காகத் திகழ்கின்றான். அந்த எம்பெருமானுக்கு அழகிய திருப்பரிவட்டமாக நின்றுள்ளான் அவர் தழுவிக் கொள்வதற்குரிய தலையணையாகவும் இருந்துகொண்டு பற்பல வகைகளிலும் தொண்டுபுரிந்து கொண்டிருக்கின்றான்.

அரவம் அடல்வேழம் ஆன்குருந்தம் புள்வாய்
குரவை குடம்முலைமல் குன்றம், -கரவின்றி
விட்டிறுத்து மேய்த்தொசித்துக் கீண்டுகோத் தாடி, உண்
டட்டெடுத்த செங்கண் அவன்.

2135

செந்தாமரைக் கண்களைக் கொண்டுள்ள எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் 'காளியன்' என்னும் நாகத்தைப் பொய்கையினின்றும் விரட்டினான். போரிடுவதற்காக வந்த குவலயாபீடம் என்னும் யானையை வென்று வீழ்த்தினான். பின்பு அதன் கொம்பை முறித்தான். பசுக்களை மேய்த்துப் பாதுகாத்தருளினான். 'குருந்தம்' என்னும் மரத்தை ஒடித்துவிட்டான் பறவை வடிவில் வந்த பகாசுரன் என்னும் அசுரனின் வாயைக் கிழித்துப் பிளந்தான். குரவைக்கூத்து, குடக்கூத்து போன்ற கூத்துகளை ஆடினான். பேய் வடிவில் வந்த பூதனையின் நஞ்சு கலந்த முலைப்பாலை உண்டு அவளை அழித்தான். கோவர்த்தனம் என்னும் மலையைக் குடையாக எடுத்துப் பசுக்களைப் பாதுகாத்தருளினான். மல்லர்கள் என்னும் பெரு வீரர்களைக் கொன்றான். எம்பெருமானுடைய அடியவர்கள் எத்தகைய அரிய செயல்களைச் செய்பவராக இருப்பினும் அவர்கள் அத்துணைபேர்களும் எம்பெருமானுடைய அடியவர்கள் அன்றோ!

அவன்தமர் எவ்வினைய ராகிலும், எங்கோன்
அவன்தமரே யென்றொழிவ தல்லால், -நமன்தமரால்
ஆராயப் பட்டறியார் கண்மீர், அரவணைமேல்
பேராயற் காட்பட்டார் பேர்.

2136

திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருளும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன், பின்பு ஸ்ரீகண்ண

பிரானாகத் திருஅவதாரம் கொண்டிருந்தான். அந்தக் கண்ணபிரானுக்கு அடியவர்களாக இருப்பவர்களின் திருநாமங்களையோ, வினைகளையோ இயமதூதர்கள் விசாரணை செய்யமாட்டார்கள். அவ்வாறு அந்த எம்பெருமானின் அடியவர்களாக இல்லை என்றாலும் கூட அந்த அடியவர்களின் திருநாமங்களைக் கொண்டிருந்தால் அவனைப் பற்றியும் விசாரணை செய்து ஆராய்ந்து பார்க்கமாட்டார்கள். அந்த எம்பெருமான் திருமாலின் அடியவர்கள் யாவரும் எம்தலைவனுக்கு அடியவர்களே! என்று புகழ்ந்து பாராட்டியவண்ணம் இயமதூதர்கள் அணுகாமல் ஒதுங்கி விடுவார்கள்.

பேரே வரப்பிதற்றல் அல்லாலெம் பெம்மானை,
ஆரே அறிவார்? அதுநிற்க, - நேரே
கடிக்கமலத் துள்ளிருந்தும் காண்கிலான், கண்ணன்
அடிக்கமலந் தன்னை அயன்.

2137

நாம் நம் வாயினாலே எதனைக் கூறினாலும் அஃது எம் பெருமான் திருமாலின் திருநாமத்தினையே எடுத்துரைத்துப் பிதற்றிக் கொண்டிருப்பதன்றி அந்த எம்பெருமானைப்பற்றி முழுமையாக எவரால் அறிந்துணர இயலும்? இந்நிலையில் எம்பெருமான் திருமாலின் திருநாபிக் கமலத்திலேயே பிறந்து அங்கேயே நிரந்தரமாக வாசம் செய்து கொண்டிருக்கும் பிரமனால் எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண பிரானின் திருஅவதாரம் கொண்டுள்ள திருமாலின் திருவடிகளைச் சேவிக்கும்பேறு பெற்றானில்லை.

அயல்நின்ற வல்வினையை அஞ்சினே னஞ்சி,
உயநின் திருவடியே சேர்வான், - நயநின்ற
நன்மாலை கொண்டு நமோநார ணா என்னும்,
சொன்மாலை கற்றேன் தொழுது.

2138

அடியேனின் அருகிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கும் அடியேனைவிட்டு விலகாமலிருக்கும் அடியேனுடைய மிகப் பெரிய, கொடிய பாவங்கள் அடியேனைத் துன்புறுத்திக் கொண்டு இருப்பது கண்டு பயப்பட்டேன். இவ்வாறு பயந்து கொண்டிருப்பதன் காரணமாக அடியேன் உய்வுபெறும் பொருட்டு உன் திருவடிகளையே அடைதல் வேண்டுமென்று எடுத்து உரைக்கின்ற சொற்கள் இன்பம் நிறைந்த, சாத்திர வடிவிலான இந்தப் பிரபந்த மாலையைக் கொண்டு, தொழுது, திருவெட்டெழுத்துத் திருமந்திரமாகிய ஓம்

நமோ நாராயணாய என்னும் திருமந்திரத்தைப் பயின்று பயன் பெற்றேன்.

தொழுது மலர்கொண்டு தூபம்கை யேந்தி,
எழுதும் எழுவாழி நெஞ்சே,-பழுதின்றி
மந்திரங்கள் கற்பனவும் மாலடியே கைதொழுவான்,
அந்தரமொன் றில்லை அடை.

2139

என் மனமே! நீ நன்றாக வாழ்வாயாக! மலர்களைக் கொண்டு, தூபத்தைக் கையில் ஏந்தியவாறு எம்பெருமான் திருமாலைத் தொழுது வணங்கி நாம் உய்வடைவோம். அதன்பொருட்டு நீ எழுந்திருப்பாயாக! எவ்விதக் குறைகளும் இல்லாமல் எம்பெருமானை அடைவதற்குரிய மந்திரங்களைக் கற்றுக் கொள்வதற்கும், அவன் திருவடிகளைக் கண்டு சேவிப்பதற்கும் இனியும் காலம் கடத்துவதற்கு வேண்டிய காரணங்கள் ஏதுமில்லை. எனவே, விரைவில் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை அணுகிச் சென்று சேவிப்பாயாக!

அடைந்த அருவினையோ டல்லல்நோய் பாவம்,
மிடைந்தவை மீண்டொழிய வேண்டில்,-நுடங்கிடையை
முன்னிலங்கை வைத்தான் முரணழிய, முன்னொருநாள்
தன்வில்அங்கை வைத்தான் சரண்.

2140

நம்மை அடைந்து, நம்மைவிட்டு அகலாதிருக்கின்ற, போக்குவதற்கு அருமையாக அமைந்திருக்கின்ற பழைமையான வினைகள், அவ்வினையின் பயனாக உண்டாகும் துன்புறுத்துகின்ற மனத்துன்பங்கள், பாவங்கள் ஆகிய இவ்வனைத்துப் பாவங்களும் நம்மைவிட்டு ஒழிய வேண்டுமானால் முன்பு ஸ்ரீஇராமபிரான் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டிருந்த காலத்தில் துவண்டு போகுமாறு நுண்ணிய இடையையுடைய சீதாபிராட்டியாரை இலங்கை மாநகரில் சிறை வைத்த இராவணனின் பகைமையை அழிக்கும்பொருட்டுத் தன் கையில் வில்லை ஏந்தினான். அத்தகைய இராமபிரானைச் சரணடைவதே சிறந்த வழியாகும்.

சரணா மறைபயந்த தாமரையா னோடு,
மரணாய மன்னுயிர்கட் கெல்லாம்,-அரணாய
பேராழி கொண்ட பிரானன்றி மற்றறியாது,
ஓராழி சூழ்ந்த வலகு.

2141

அனைவர்க்கும் நன்மையை அளிக்கக் கூடிய வேதத்தை எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடமிருந்து பெற்ற வேதத்தை, உலக மக்கள் பெற்று உய்யும் பொருட்டுப் பிரமதேவன் வெளிப்படுத்தினான். அத்தகைய பிரமன் முதற்கொண்டு யாவரும் மரணத்தை இயல்பாகக் கொண்ட நித்தியமான உயிர்கள் அனைத்திற்கும் எம்பெருமான் திருமாலே பாதுகாப்பாக நின்றருள்புரிகின்றான். இத்தகையதோர் உண்மையைத் திருவாழியானைத் தம் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனையன்றிக் கடல் சூழ்ந்திருக்கின்ற இப்பரந்த உலகிலுள்ள உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்கின்ற யாவருமே அறியமாட்டார்கள். அத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலையே அடியோங்கள் சரணாகப் பெற்றோம்.

உலகும் உலகிறந்த ஷுழியும், ஒண்கேழ்
விலகு கருங்கடலும் வெற்பும், -உலகினில்
செந்தீயும் மாருதமும் வானும், திருமால்தன்
புந்தியி லாய புணர்ப்பு.

2142

பூமி முதலிய அனைத்து உலகங்களும், இந்த உலகங்கள் அனைத்தும் அழிந்து போகின்ற அளவிற்கு உண்டாகி நிற்கும் உலகப்பிரளயமும், அவை நிகழும் காலமும், அக்காலத்தில் எறிந்து வீசக்கூடிய அலைகள் மிகுந்த கருமை நிறங்கொண்ட கடலும், மலைகளும், சிவந்த நெருப்பும், காற்றும், ஆகாயமும் ஆகிய இவை யாவும் எம்பெருமான் திருமாலின் திருவுள்ளத்தின் திருவருளால் உண்டான முடிவின் காரணமாகவே உண்டாயிற்று. அத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலே அனைத்துக்கும் மூலகாரணனாக அமைந்திருக்கின்றான்.

புணர்மருதி னூடுபோய்ப் பூங்குருந்தம் சாய்த்து,
மணமருவ மால்விடையேழ் செற்று, -கணம்வெருவ
ஏழுலகும் தாயினவும் எண்டிசையும் போயினவும்,
சூழரவப் பொங்கணையான் தோள்.

2143

திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக் கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்தருள்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருத்தோள்கள் ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டிருந்த காலத்தில் மருதமரங்களினிடையே தவழ்ந்து சென்றன. குருந்த மரத்தைத் தள்ளிச் சாய்த்தன. நப்பின்னைப் பிராட்டியாரைத் திருமணம் செய்து

கொள்ளும் பொருட்டு, ஏழு எருதுகளைக் கொன்றன. விண்ணுலகத் தேவர்களும், அசுரர்களும் அஞ்சும்படியாக ஏழுலகங்களையும் தாவிக்கடந்து, எட்டுத் திசைகளிலும் பரந்து சென்று நின்றன. இத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிகளே நம் துன்பங்களையெல்லாம் போக்கிப் பாதுகாத்தருளக் கூடியதாகும்.

தோளவனை யல்லால் தொழா,என் செவியிரண்டும்,
கேளவன தின்மொழியே கேட்டிருக்கும்,-நாநாளும்
கோணா கணையான் குரைகழலே கூறுவதே,
நாணாமை நள்ளேன் நயம்.

2144

அடியேனின் தோள்களுடன் இணைந்திருக்கின்ற என் கைகள் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை அன்றி வேறு எவரையும் தொழாது. அவ்வாறே அடியேனின் இருகாதுகளும் அந்த எம்பெருமானிய இனிமைமிக்க சொற்களைக் கொண்ட கருத்துகளை மட்டுமே கேட்டுக் கொண்டிருக்கும். அடியேனின் நாவானது நாள்தோறும் மிடுக்கையுடையவனாகிய திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருளும் அந்த எம்பெருமானின் வீரக்கழல் அணிந்த திருவடிகளைப்பற்றிப் பாசுரங்கள் பலவற்றைப் பாடித் துதித்துக் கொண்டேயிருக்கும். இத்தகைய நிலையில் உலகத்து மக்கள் பலரும் ஐம்புலன்களாலுண்டாகும் இன்பங்களை விரும்பி அனுபவிப்பது போன்று அடியேன் அவ்வாறு எப்போதும் விரும்பமாட்டேன்.

நயவேன் பிறர்பொருளை நள்ளேன்கீ ழாரோடு,
உயவேன் உயர்ந்தவரோ டல்லால்,-வியவேன்
திருமாலை யல்லது தெய்வமென் றேத்தேன்,
வருமாறென் நம்மேல் வினை?

2145

எம்பெருமான் திருமாலுக்கே உரியதாக இருக்கின்ற இந்த ஆத்மாவை அடியேனுக்குரியது என்று கருதி ஆசைப்படமாட்டேன். இவ்வுலக வாழ்வில் ஈடுபட்டு உழன்று கொண்டிருக்கின்ற கீழ் மக்களுடன் சேரமாட்டேன். ஸ்ரீவைணவ அடியவர்களுடனன்றி மற்ற யாவருடனும் சேர்ந்து உரையாடமாட்டேன். திருமகள் கேள்வனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனையன்றி வேறு எந்தச் சிறுசிறு தெய்வங்களையும் அடியேன் சென்று வணங்கமாட்டேன். இத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலின் திருவருளுக்காளான பின்பு பாவங்கள் அடியேனிதத்தே எவ்வகையில் வந்து சேரும்? எவ்வகையிலும் வந்து சேராது.

வினையா லடர்ப்படார் வெந்நரகில் சேரார்,
தினையேனும் தீக்கதிக்கட் செல்லார்,-நினைதற்
கரியானைச் சேயானை, ஆயிரம்பேர்ச் செங்கட்
கரியானைக் கைதொழுதக் கால்.

2146

அடியேனின் மனதினில் எண்ணிப் பார்ப்பதற்கும் இயலாத அளவிற்கு அரியவனாக இருக்கும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனை, அடியேனின் நெஞ்சில் நினைத்துப் பார்க்கவும் இயலாத அளவிற்கு வெகுதொலைவிலிருக்கும் எம்பெருமானை, ஆயிரம் திருநாமங்கள் கொண்ட எம்பெருமான் திருமாலை, சிவந்த திருக்கண்களையும், கரிய திருமேனியையுடையவனுமான எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை இருகரம்கூப்பித் தொழுது வணங்கு வோமானால் நல்வினை, தீவினை ஆகியவற்றினிடையே நெருக்கப் பட்டுத்துன்பப்படமாட்டார்கள். கொடுமைமிக்க நரகத்திற்குச் சென்று சேரமாட்டார்கள். தினையளவுகூட தீயவழிகளில் செல்ல மாட்டார்கள். இத்தகைய திருவருளைத் தருகின்ற எம்பெருமான் திருமாலை, அவனருள் இல்லாமல் தன் முயற்சி காரணமாக எவராலும் அறிந்துகொள்ள முடியாது.

காலை யெழுந்துலகம் கற்பனவும், கற்றுணர்ந்த
மேலைத் தலைமறையோர் வேட்பனவும்,-வேலைக்கண்
ஓராழி யானடியே ஒதுவதும் ஓர்ப்பனவும்,
பேராழி கொண்டான் பெயர்.

2147

உயர்ந்த நிலையிலிருந்து கொண்டு சுவர்க்கத்தினை அடைய விரும்புகின்ற சான்றோர்கள் விடியற்காலையில் எழுந்து அவரவர்களின் அமைதியான, உயர்குணங்கட்கு ஏற்ப உலக நடைமுறையினை அறிந்து உணர்ந்து கற்கக்கூடியதும், படித்தறிந்த மேன்மக்கள் எனப்படும் தலைமுறையினர் வேதங்களை ஒதி முடித்த அறிவு நிரம்பிய அறவோர்கள் விரும்பக் கூடியதும் யாவை என்றால், திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருளும் எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிகளேயாகும். இத்தகைய அறிவாற்றல் மிக்க சான்றோர்கள் கற்று உணரக்கூடியனவும், மனதில் எண்ணி எண்ணி மனனம் செய்யக் கூடியனவும் என்ன என்றால், கடல்நிறம் கொண்ட திருமேனியையுடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருநாமங்களே ஆகும்.

பெயரும் கருங்கடலே நோக்குமாறு, ஒண்பூ
உயரும் கதிரவனே நோக்கும்,-உயிரும்
தருமனையே நோக்குமொண் டாமரையாள் கேள்வன்,
ஒருவனையே நோக்கும் உணர்வு.

2148

ஆறுகள் அனைத்தும் அலைகள் வீசுகின்ற கருங்கடலை நோக்கிச்
செல்கின்றன. ஒளி வீசுகின்ற குளிர்ந்த தன்மையினையுடைய தாமரை
மலரானது ஆகாயத்தில் உலவி வருகின்ற சூரியனைக் கண்டவுடனே
மலர்கின்றன. அனைத்து உயிரினங்களும் எம்பெருமான் திருமாலின்
திருவருளுக்கு ஆட்படாத நிலையில் இறுதிக் காலத்தில் இயம
தருமனிடத்திலே சென்று சேரும். இவைகளைப் போன்றே குளிர்ந்த
தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகள் என்னும் பெரிய பிராட்டி
யாரின் கணவனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடி
களை மட்டுமே அறிந்து சென்று பற்றி நிற்கும்.

உணர்வாரா ருன்பெருமை? யூழிதோ றூழி,
உணர்வாரா ருன்னுருவந் தன்னை?,-உணர்வாரா
விண்ணகத்தாய்! மண்ணகத்தாய்! வேங்கடத்தாய், நால்வேதப்
பண்ணகத்தாய்! நீகிடந்த பால்?

2149

திருப்பரமபதத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் எம்பெருமான்
ஸ்ரீமந்நாராயணனே! உன்னுடைய நீர்மைக் குணம் காரணமாக
இப்பூமியில் திருஅவதாரம் செய்து கொண்டிருக்கும் எம்பெருமானே!
திருவேங்கடம் என்னும் திருப்பதியில் திருக்கோயில் கொண்டு
எழுந்தருள்புரியும் திருவேங்கடப் பெருமானே! இன்னிசையுடன்
கூடிய நான்கு வேதங்களிலும் நிறைந்து விளங்குகின்ற எம்பெருமான்
திருமாலே! இத்தகைய பெருமைகள் நிறைந்த உன்னுடைய
மேன்மைகளைப்பற்றி முழுமையாக உணர்ந்திருப்பவர்கள் யாவர்?
உன்னுடைய திருமேனியின் திருவடிவினைப்பற்றி ஒவ்வொரு
ஊழிக்காலத்திலும் ஆராய்ந்தறிந்து உணர்பவர்கள் யாவர்?
அடியவர்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு நீ அந்தத்திருப்பாற்கடலில்
திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருளும் நிலையை
அறிந்துணர்ந்து அளவிட்டுரைக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள் யாவர்?
இதுவரை கண்ட அளவில் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின்
இயல்புகளை முழுமையாகக் கண்டறிந்தவர்கள் எவருமில்லை.

பாலன் றனதுருவாய் ஏழுலகுண்டு, ஆலிலையின்
மேலன்று நீவளர்ந்த மெய்யென்பர், -ஆலன்று
வேலைநீ ருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ?,
சோலைசூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு.

2150

உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில், உலகிலுள்ள ஏழுல
கங்களையும் உண்டு, சிறுகுழந்தையாகத் திருவடிவு மேற்கொண்டு,
ஆலந்தளிரின்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருளியது உண்மை என்று
உணர்ந்து வைத்திருக்கின்ற ஆன்றோர் எடுத்துரைத்துள்ளனர்.
இவ்வுலகம் முழுவதும் அந்த உலகப் பிரளய காலத்தில் உன்
திருவயிற்றில் அடங்கியிருக்கும்போது, அந்த ஆலந்தளிர் மட்டும்
திருப்பாற்கடலில் எவ்விதம் இருந்தது! அல்லது அந்த ஆலந்தளிர்
ஆகாயத்தில் தனியாக இருந்ததோ! அல்லது கரைந்துபோன
இப்பூமியில் தனியாகக் காணப்பட்டதோ! இஃது எவ்வாறு? இஃது
அதிசயமாக இருக்கின்றதே! சோலைகள் சூழ்ந்து இருக்கின்ற
கோவர்த்தனம் என்னும் மலையைக் குடையாகப் பிடித்துப் பசுக்
கூட்டங்களைப் பாதுகாத்தருளிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானே!
நீ இவைபற்றி அடியேனுக்குக் கூறியருளுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

சொல்லுந் தனையும் தொழுமின் விழுமுடம்பு,
செல்லுந் தனையும் திருமாலை, -நல்லிதழ்த்
தாமத்தால் வேள்வியால் தந்திரத்தால் மந்திரத்தால்,
நாமத்தால் ஏத்துதிரேல் நன்று.

2151

நம் நாவினைக் கொண்டு சொல்வதற்கு இயலும்போதெல்லாம்
எம்பெருமான் திருமாலின் திருநாமங்களைச் சொல்லிக் கொண்டே
வணங்குங்கள். பெரிய பிராட்டியாருடன் கூடியிருக்கின்ற எம்பெரு
மான் ஸ்ரீமந்தாராயணனை இயல்பாகவே அழிந்து போகக்கூடிய
இவ்வுடல் இருக்கும்வரை, இதழ்கள் இருக்கும் மலர்களாலாகிய
மாலைகளைக் கொண்டும், வேள்விகளை இயற்றியும், நற்செயல்கள்
பலவற்றைச் செய்தும் மந்திரங்களல்லாத அளவில் வெறும்
சடங்குகளை மட்டுமே செய்தும், சடங்குகள் ஏதுமின்றி வெறும்
மந்திரங்களைக் கூறியாவது தொழுது வணங்குதல் வேண்டும்.
இதுவரை எடுத்துரைத்தவைகளில் ஏதுவும் இயலாதநிலை
இருக்குமானால் எம்பெருமான் திருமாலின் திருநாமங்களை
எடுத்துரைத்துத் துதிப்போமானால் நமக்கு நன்மையே உண்டாகும்.

நன்று பிணிமூப்புக் கையகற்றி நான்கூழி,
நின்று நிலமுழுதும் ஆண்டாலும்,-என்றும்
விடலாழி நெஞ்சமே! வேண்டினேன் கண்டாய்,
அடலாழி கொண்டான்மாட் டன்பு.

2152

அடியேனின் ஆழமான மனமே! அடியேனுக்குண்டாகும்
நோய்களையும், முதுமைத் தன்மையினையும் போக்கி நான்கு
யுகங்களைக் கொண்ட ஊழிக்காலங்களிலும், இந்த உலகம்
முழுவதையும் ஆள்கின்றதோர் பெருஞ்செல்வத்தினைப் பெற்றிருப்
பினும், இவை யாவற்றுக்கும் மேலாகக் கைவல்யத்தைப் பெற்றிருப்
பினும் போரில் வெற்றியையே அளிக்கவல்ல திருவாழியானைத் தம்
திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கும் திருமாலிடம் அன்புடன் கூடிய பக்தி
கொண்டிருப்பதை எத்துணைப் போதும் விட்டுவிட வேண்டாம்.
இந்நிலையில் என்றும் நிலைத்து நிற்பதனையே நான் உன்னிடம்
வேண்டிக் கொள்வதாகும்.

அன்பாழி யானை யணுகென்னும், நாஅவன்றன்
பண்பாழித் தோள்பரவி யேத்தென்னும்,-முன்பூழி
காணாணைக் காணென்னும் கண்செவி கேளென்னும்,
பூணாரம் பூண்டான் புகழ்.

2153

அன்புடன் கூடிய பக்தி நிறைந்த அடியேனின் உள்ளமானது,
திருவாழியானைத் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற எம்பெருமான்
ஸ்ரீமந்நாராயணனைச் சென்றடைய வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற
அடியேனின் நாவானது, அந்த எம்பெருமானின் அழகிய பண்புமிக்க
திருத்தோள்களைப்பற்றி ஏத்தித்துதிப்பாயாக! என்று எடுத்துரைக்கின்றது.
பல ஊழிக்காலங்களைக் கடந்து நிற்கும் எம்பெருமான் திருமாலை
அடியேனின் கண்ணானது காண வேண்டுமென்று எடுத்துரைக்கும்.
அடியேனின் காதுகளோ முத்துமாலையைச் சூடியிருக்கின்ற
எம்பெருமானின்திருப்புகழைக் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்கின்றன.

புகழ்வாய் பழிப்பாய்நீ பூந்துழா யானை,
இகழ்வாய் கருதுவாய் நெஞ்சே,-திகழ்நீர்க்
கடலும் மலையும் இருவிசும்பும் காற்றும்,
உடலும் உயிருமேற் றான்.

2154

நல்லனவற்றையும், தீயனவற்றையும் ஆராய்ந்து பார்க்கும்
ஆற்றல் பெற்ற அடியேனின் நன்மனமே! நீ நறுமணம் மிக்க

திருத்துழாய் மாலையைச் சூடியுள்ள எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனைப்பற்றி புகழ்ந்து பேசினாலும் சரி. அன்றிப் பழித்தும் இழித்தும் பேசினாலும் சரி, அவ்வாறில்லையாயின் அவ்வாறு எண்ணியவாறு இருந்தாலும் சரி. அன்றி அந்த எம்பெருமான் திருமாலைப்பற்றி ஆதரித்துப் பேசினாலும் சரி. நீ எதைச் செய்தாலும் உன் விருப்பப்படியே செய்வாயாக! நீ எதைச் செய்கிறாய் என்றாலும் அவை யாவற்றினுள்ளும் எம்பெருமான் நிறைந்து நிற்கிறான். எங்கும் பரந்து விளங்குகின்ற நீர்ப்பரப்புமிக்க கடல், மலை, ஆகாயம், காற்று ஆகிய காரணப் பொருளாகத் திகழ்கின்றவைகளையும், உடலையும், உயிரையும் தானாகவே ஏற்றுக் கொண்டிருப்பவன் ஆதிமுதல்வன் எனப்படும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஆவான்.

ஏற்றான்புள் ஞார்ந்தான் எயிலெரித்தான் மார்விடந்தான்,
நீற்றான் நிழல்மணி வண்ணத்தான், -சூற்றொருபால்
மங்கையான் பூமகளான் வார்சடையான், நீண்முடியான்
கங்கையான் நீள்கழலான் காப்பு.

2155

காளையை வாகனமாகக் கொண்ட சிவபெருமான் முப்புரங் களையும் எரித்து அழித்தவன். திருநீற்றினைப் பூசிக்கொண்டு இருப்பவன். தன் உடலில் ஒரு பாதியினைப் பெண்ணாகக் கொண்டிருப்பவன். நீண்ட சடைமுடியினைக் கொண்டவன். அந்தச் சடைமுடியில் கங்காதேவியைக் கொண்டு விளங்குபவன். இப்படிப்பட்ட நிலையில் விளங்குகின்ற அந்தச் சிவபெரு மானையும் பாதுகாக்கும் பண்புடையவன் எம்பெருமான் திருமாலே ஆவான். இத்தகைய பண்புமிக்க எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் வேதங்களைக் கொண்ட புருடனாகிய கருடாழ்வானை வாகனமாகக் கொண்டு பறந்து செல்பவன். 'ஸ்ரீ நரசிம்மமூர்த்தி' என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு 'இரணியன்' என்னும் அசுரனின் மார்பினை இருகூறாகப் பிளந்து அழித்தான். நீலமணி நிறம் கொண்ட திருமேனியை உடையவன். 'திருமகள்' என்னும் பெரிய பிராட்டி யாரைத் தன் திருமார்பில் கொண்டிருப்பவன். அழகிய திருமுடியைக் கொண்டிருப்பதுடன் கங்கையின் பிறப்பிடம் எனப்படும் திருவடிகளைக் கொண்டு விளங்குபவன். ஆகவே, இத்தகைய அரும் பெருங்குணங்களைப் பெற்றுள்ள எம்பெருமான் திருமாலே அந்தச் சிவபெருமானின் ஆத்மாவாகவும் அவன் உள்ளத்தினுள்ளே இருந்து பாதுகாத்தருளும் பேரிறைவன் ஆவான்.

காப்புன்னை யுன்னக் கழியும் அருவினைகள்,
ஆப்புன்னை யுன்ன அவிழ்ந்தொழியும்-மூப்புன்னைச்
சிந்திப்பார்க் கில்லை திருமாலே, நின்னடியை
வந்திப்பார் காண்பர் வழி.

2156

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! அடியேன் உன்னையே
எண்ணி எண்ணித் தியானித்துக் கொண்டிருந்தால் பாதுகாக்கும்
தெய்வமாகத் திகழும் உன்னைவிட்டுப் பிற எல்லாத் தெய்வங்களும்
நீங்கிவிடுவர். அடியேனிடத்துள்ள அருவினைகள் யாவும் அறவே
ஒழிந்துவிடும். உன்னை எப்போதும் அடியேன் மனதில் எண்ணி
வணங்கிக் கொண்டிருப்பதால் மூப்பு என்னும் முதுமை இல்லை
என்றாகிவிடும். உன்னுடைய பொற்றாமரைத் திருவடிகளை
வணங்குகின்ற அடியவர்கள் திருப்பரமபதம் செல்கின்ற அர்ச்சிராதி
வழிகளைக் கண்டு அனுபவிக்கப் பெறுவார்கள்.

வழிநின்று நின்னைத் தொழுவார், வழுவா
மொழிநின்ற மூர்த்தியரே யாவர்,-பழுதொன்றும்
வாராத வண்ணமே விண்கொடுக்கும், மண்ணளந்த
சீரான் திருவேங் கடம்.

2157

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்றழைக்கப்படும் முழுமுதற்
கடவுளாகிய உன்னைப் பக்தி நெறியில் நிலைத்து நின்று உன்னையே
வணங்கி வழிபட்டு நிற்கும் உன் அடியவர்கள், மெய்யையே
உரைக்கும் நன்னெறியினின்றும் சிறிதும் வழுவுதல் இல்லாம
லிருக்கும் வேதங்களில் எடுத்து உரைத்திருக்கின்ற மூர்த்தியர் என்று
உரைத்தவண்ணம் காண்கின்றதோர் உயர்ந்த வடிவத்தைப்
பெற்றிருப்பர். முன்பு திரிவிக்ரமன் என்னும் திருஅவதாரம்
மேற்கொண்டு, இந்தப் பூமியை ஓரடியாக அளந்த நீர்மையுடைய
எம்பெருமானின் திருவேங்கடமலையானது, அந்த எம்பெருமானை
என்றும் வணங்கிக் கொண்டிருக்கும் அடியவர்களுக்கு ஒரு குறையும்
உண்டாகாதவாறு பாதுகாத்தருள்கின்றார். இதற்கும் மேலாக
அடியவர்களுக்கு விண்ணுலகத்திலுள்ள திருப்பரமபதத்தினையும்
தந்திடுமன்றோ!

வேங்கடமும் விண்ணகரும் வெஃகாவும், அஃகாத
பூங்கிடங்கில் நீன்கோவல் பொன்னகரும்,-நான்கிடத்தும்
நின்றா னிருந்தான் கிடந்தான் நடந்தானே,
என்றால் கெடுமாம் இடர்.

2158

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவேங்கடம் என்னும் திருமலையில் நின்றுள்ள திருக்கோலத்தில் இருந்த வண்ணம் நமக்குத் திருவருள்புரிகின்றான். 'திருவைகுண்டம்' என்னும் திருத்தலத்தில் எம்பெருமான் வீற்றிருந்த திருக்கோலத்தில் இருந்த வண்ணம் நமக்குத் திருவருள்புரிகின்றான். காஞ்சிபுரத்திலுள்ள 'திருவெஃகா' என்னும் திருத்தலத்தில் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்கிறான். எக்காலத்திலும் மலர்கள் மலர்ந்திருக்கின்ற அகழிகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற திருக்கோவலூர் என்னும் திருத்தலத்தில் இப் பூமியை அளந்து கொள்ளும் பொருட்டு நடந்து சென்ற வண்ணம் நமக்குத் திருவருள் புரிகின்றான். திருவேங்கடம், திருவைகுண்டம், திருவெஃகா, திருக்கோவலூர் ஆகிய நான்கு மேன்மைமிக்க திருத் தலங்களிலும் முறையாக எம்பெருமான் நின்ற திருக்கோலத்திலும், வீற்றிருந்த திருக்கோலத்திலும், அமர்ந்திருக்கின்ற திருக்கோலத்திலும், நடந்து செல்லும் திருக்கோலத்திலும் இருந்தவாறு நமக்குத் திருவருள்புரிந்து கொண்டிருக்கின்றான் என்று அறிந்து உணர்ந்து எடுத்துக் கூறி வணங்கித் துதித்தால் இருக்கின்ற துன்பங்களெல்லாம் நம்மைவிட்டு அறவே நீங்கிவிடும்.

இடரார் படுவார்? எழுநெஞ்சே, வேழம்
தொடர்வான் கொடுமுதலை சூழ்ந்த, -படமுடை
பைந்நாகப் பள்ளியான் பாதமே கைதொழுதும்,
கொய்ந்நாப் பூம்போது கொண்டு.

2159

என் மனமே! எழுவாயாக! ஆயிரம் படங்களைக் கொண்டுள்ள ஆதிசேடன் என்னும் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள்புரியும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் கஜேந்திர ஆழ்வானைத் தொடர்ந்து வந்து பற்றிப் பெருந்துன்பத்தைத் தந்த முதலையைக் கொண்டு அழித்தான். இத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிகளில் அழகிய புன்னை மலர்களைக் கொண்டுவந்து இட்டு வணங்குவோமாக! இவ்வாறு நாம் சென்று தொழுவோமானால் நமக்கு எவ்விதத் துன்பமும் உண்டாகாது.

கொண்டானை யல்லால் கொடுத்தாரை யார்பழிப்பார்,
'மண்தா' எனவிரந்து மாவலியை, -ஒண்தாரை
நீரங்கை தோய நிமிர்ந்திலையே, நீள்விசும்பில்
ஆரங்கை தோய அடுத்து?

2160

மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் வேள்வித் தீயின் முன்னே சென்று
நின்று "மூன்றடி நிலத்தை எனக்குக் கொடு" என்று கேட்டுப்
பெறுகின்ற வகையில் அந்நிலத்தைத் தாரை வார்த்துத் தரும்போது,
உன் திருக்கரத்தில் நீர்த்தாரைகள் விழுந்த அளவிலேயே,
விண்ணுலகத்துத் தேவர்களெல்லாரும் உன்னிரு தோள்களை
அணைத்துக் கொள்ளும் வகையிலே, 'திரிவிக்ரமன்' என்னும்
திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு நீ பெரிய திருவடிவினைப் பெற்று
வளர்ந்தாயே! இவ்வாறு உனக்கு உரியதாகிய இந்தப் பரந்த
உலகினையே இரந்து பெற்றுக் கொண்ட உன்னை இந்த உலகத்தவர்
பழித்து உரைக்கின்றனரே! அன்றித்தன் உடைமையாக இல்லாத இந்த
உலகத்தினை உனக்கு வழங்கிய அந்த மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியைப்
பழித்துரைப்பவர் எவருமில்லை.

அடுத்த கடும்பகைஞர்க் காற்றேனென் றோடி,
படுத்த பெரும்பாழி சூழ்ந்த-விடத்தரவை,
வல்லாளன் கைக்கொடுத்த மாமேனி மாயவனுக்கு,
அல்லாதும் ஆவரோ ஆள்?

2161

'சுமுகன்' என்னும் கொடியவிடம் கொண்ட பாம்பானது,
இயல்பாகவே தனக்கு எப்பொழுதும் பகைவனாக இருந்து
கொண்டிருக்கின்ற கருடாழ்வானிடம் இருந்து தப்பித்துப் பிழைத்துக்
கொள்ளும் பொருட்டு, எம்பெருமான் திருமாலின் படுக்கையைச்
சுற்றிக் கொண்டது. அப்போது அந்தப் பாம்பை அந்தக் கருடனிடமே
அடைக்கலமாகக் கொடுத்துப் பாதுகாத்து அருள்புரிந்தானே!
இத்தகைய ஆச்சரியமான செயல்கள் பலவற்றைச் செய்து கொண்டி-
ருக்கின்ற சிறந்த திருமேனியினைக் கொண்டுள்ள நம் திருமாலுக்கு
அல்லாமல் மற்றவர்க்கு அதாவது பிற தெய்வங்களுக்கு அடிமை
ஆவார்களோ? அவ்வாறு அடிமை ஆகக் கூடாது.

ஆளமர் வென்றி யடுகளத்துள் அஞ்ஞான்று,
வாளமர் வேண்டி வரைநட்டு, -நீளரவைச்
சுற்றிக் கடைந்தான் பெயரன்றே, தொன்னரகைப்
பற்றிக் கடத்தும் படை?

2162

போர்வீரர்கள் நிறைந்திருக்கின்ற வெற்றியையுடைய போர்க்
களத்தில் முன்பு ஒரு காலத்தில் அசுரர்களுக்கும் தேவர்களுக்கு
மிடையே நடைபெற்ற போரில் தேவர்கள் வெற்றி அடையும்

பொருட்டு எம்பெருமான் திருமால் திருப்பாற்கடலில் மந்தர மலையை மத்தாக நட்டு, வாசுகி என்னும் பாம்பினை அம் மத்தினைச் சுற்றிக்கயிறாகச் சுற்றியும் அப்பாற்கடலைக் கடைந்தான். அத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலின் திருநாமங்களே நம்மைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு மிகப் பழைமையான நரகங்களினின்றும் பாதுகாப்பாகத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற படைகளாகச் சிறந்து விளங்குகின்றன.

படையாரும் வாட்கண்ணார் பாரசிநாள், பைம்பூந்
தொடையலோ டேந்திய தூபம், -இடையிடையின்
மீன்மாய மாகுணும் வேங்கடமே, மேலொருநாள்
மான்மாய எய்தான் வரை.

2163

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் முன்பொரு காலத்தில் ஸ்ரீஇராமபிரானாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டிருந்த காலத்தில் மான்வடிவில் வந்த மாயச்செயல்கள் மிக்க மாரீசன் என்னும் அரக்கன் மாண்டு போகுமாறு அம்பினைத் தொடுத்துவிட்டான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரான் நித்தியவாசம் பண்ணுகின்ற திருத்தலம் என்பது யாதெனின், வேலையொத்த நீண்ட கண்களைக் கொண்ட பெண்கள்துவாதசி அன்று விடியற்காலையில் பசுமையான பூக்களைக்கொண்டு தொடுக்கப் பெற்ற மலைகளை ஏந்திக் கொண்டவாறு எம்பெருமான் திருவேங்கடமுடையானுக்குச் சமர்ப்பிக்கும் பொருட்டுச் செல்கின்றனர். அத்துடன் தூபத்தையும் ஏந்திச் செல்வர். அந்தந் தூபமானது விடுகின்ற புகைமண்டலம் விண்ணின் இடையிடையே தோன்றுகின்ற விண்மீன்கள் மறைந்து போகுமாறு அதனை மங்கிப் போகச் செய்யும். அவ்வாறு அமைந்துள்ள மலை திருவேங்கடம் என்னும் திருமலையேயாகும்.

வரைகுடைதோள் காம்பாக ஆநிரைகாத்து, ஆயர்
நிரைவிடையேழ் செற்றவா றென்னே, -உரவுடைய
நீராழி யுள்கிடந்து நேரா நிசாசரர்மேல்,
பேராழி கொண்ட பிரான்?

2164

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் உறுதிமிக்க மிடுக்கைக் கொண்டுள்ள திருப்பாற்கடலில் திருக்கண் வளர்ந்து அருள் புரிகின்றான். அத்தகைய எம்பெருமானின் எதிரியாக வந்திருந்த மது, கைடபர் ஆகிய அசுரர்களின்மீது தன் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கும்

திருவாழியானை ஏவி அவர்கள் நீராகிப் போகுமாறு அழித்தார். இத்தகைய எம்பெருமான் அழிக்கும் ஆற்றல்மிக்க சக்கரத்தாழ்வான் இருக்கும்போது, அந்தத் திருவாழியானைக் கொண்டு, மேற்கொள்ளக் கூடிய செயலைச் செய்யாமல் 'கோவர்த்தனம்' என்னும் மலையைக் குடையாகவும், தன் திருத்தோள்களைக் குடைக்காம்பாகவும் கொண்டு பிடித்ததன் வாயிலாகப் பசுக்களின் கூட்டங்களைப் பாதுகாத்து அருளினன். பின்பு மற்றொரு சமயம் நப்பின்னைப் பிராட்டியை அடையும் பொருட்டு ஆயர்களின் ஏழு எருதுகளையும் கொன்று வென்றான். இத்தகைய ஆச்சரியம் கொள்ளக் கூடிய செயல்களைச் செய்து முடித்தவிதம்தான் என்னே!

பிரான்! உன் பெருமை பிறரா ரறிவார்?,
உராஅ யுலகளந்த ஞான்று, -வராகத்
தெயிற்றளவு போதாவா நென்கொலோ, எந்தை
அடிக்களவு போந்த படி?

2165

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! நீ பெரிய வடிவாகிய 'திரிவிக்ரமன்' என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு எந்தையாகிய உன் திருவடிகளுக்கேற்ற வகையில் அளப்பதற்கு ஏற்ற நிலையில் இந்தப் பூமியானது அமைந்திருந்தது. ஆனால், உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில் நீயே 'வராகம்' என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு தன் கொம்பினைக் கொண்டு இப்பூமியைக் குத்தியெடுத்த போது அக்கொம்பின் ஒரு பாகந்தளவுகூட இல்லாத அளவிற்குச் சிறிதளவாக இருந்தது. இப்பூமியானது உன் செயலுக்கு ஏற்ற வகையில் மிகப் பெரியதாகவும் மிகச் சிறியதாகவும் அமைந்திருந்தது என்பது என்னே! ஆச்சரியமானது! இத்தகைய உன்னுடைய உயர்வான பெருமைகளை உன்னையன்றி வேறு யாரே அறிவர்? யாவராலும் அறிய இயலாது.

படிகண் டறிதியே பாம்பணையி னான், புட்
கொடிகண் டறிதியே? கூறாய், -வடிவில்
பொறியைந்து முள்ளடக்கிப் போதொடுநீ ரேந்தி,
நெறிநின்ற நெஞ்சமே! நீ.

2166

என் மனமே! ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவம் என்று இல்லாமலிருக்கின்ற ஐம்புலன்களையும், அவைகளினாலுண்டாகும் ஆசை முதலானவற்றை வெளியில் செல்ல இயலாதவாறு அடக்கி

வைத்திருந்து, அதற்கும் மேலாக எம்பெருமான் திருமாலைத் தூய்மையான நீரும், தூய்மையான மலரும் கொண்டு, தூய்மையான உள்ளத்துடனும் வழிபட்டு அடையும் நெறியில் நின்று அறிந்துள்ளதாகக் கூறுகிறாயே! நீ ஆதிசேசவன் என்னும் அந்த எம்பெருமான் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருப்பாற்கடலில் திருக்கண் வளர்ந்தருள்புரிவதையும், அவனுடைய திருமேனியையும் கண்டது உண்டோ! அந்த எம்பெருமானின் கருடக்கொடியைக் கண்டதுண்டோ! என்பன பற்றி நீயே எடுத்துரைப்பாயாக!

நீயும் திருமளும் நின்றாயால், குன்றெடுத்துப்
பாயும் பனிமறைத்த பண்பாளா, -வாயில்¹
கடைகழியா வுள்புகாக் காமர்பூங் கோவல்
இடைகழியே பற்றி யினி.

2167

‘கோவர்த்தனம்’ என்னும் மலையைக் குடையாகப் பிடித்து, மேலே இருந்து பொழியும் பெருமழையைத் தடுத்து நிறுத்திப் பசுக்கூட்டங்களைப் பாதுகாத்தருளிய பண்புகள் மிக்க எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானே! நீ திருக்கோவலூர் என்னும் திருத்தலத்தில் நீயும் நிற்பிராட்டியாருமாகச் சேர்ந்து அத்திருத்தலத்தில் அமைந்துள்ள திருக்கோயிலின் வாசலுக்கு வெளியே போகாமலும், அக்கோயிலின் உள்ளே போகாமலும் நடுக்கட்டாக இருக்கின்ற இடைகழியிலேயே இப்பொழுது நின்றருளிய தன்மைதான் என்னே! என்னே!

இனியார் புகுவா ரெழுநரக வாசல்?
முனியாது மூரித்தாள் கோமின், -கனிசாயக்
கன்றெறிந்த தோளான் கனைகழலே காண்பதற்கு,
நன்கறிந்த நாவலம்குழ் நாடு.

2168

விளாம்பழ வடிவில் வந்த வத்சாசுரன் என்னும் அசுரனை அம்மரத்தினின்று கீழே விழும் பொருட்டு, கன்று வடிவில் தன்னைக் கொல்ல வந்த கபித்தாசுரன் என்னும் அசுரனைத் திருக்கரத்தால் தடியாகக் கொண்டு அவன்மீது தாக்கி எறிந்ததன்மூலம் அவ்விரு அசுரர்களையும் கொன்று அழித்த திருத்தோள்களைக் கொண்டுள்ள அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் திருத்தோள்களைக் கொண்டுள்ள திருவடிகளைக் கண்டு சேவிப்பதற்கு இந்நாவலந் தீவிலுள்ள உன் அடியவர்கள் நன்கு அறிந்து வைத்திருக்கின்றனர். இத்தகைய நிலையில் இனி ஏழுவிதமாக அமைந்திருக்கின்ற

நரகலோகத்தின் வாசலிலே புகக்கூடியவர் எவருமில்லை. எனவே, அடியேனைக் கோபித்துக் கொள்ளாமல் அந்த நரகலோகத்தின் கொடிய வாசற் கதவினைத் தாழ்ப்பாள் இட்டு அடைத்து விடுங்கள்.

நாடிலும் நின்னடியே நாடுவன், நாடோறும்
பாடிலும் நின்புகழே பாடுவன், -சூடிலும்
பொன்னாழி யேந்தினான் பொன்னடியே சூடுவேற்கு,
என்னாகி லென்னே எனக்கு?

2169

அடியேன் மனத்தினால் நாடுவது உன் திருவடிகளையேயாகும். நாள்தோறும் அடியேன் பாடுவது என்பது உன்னுடைய பெரும்புகழ் பற்றி எடுத்துரைக்கின்ற கருத்துகளைக் கொண்டிருக்கும் பாசுரங் களையே பாடிக் கொண்டிருப்பேன். அடியேன் தலையில் எதையேனும் சூடிக் கொள்வது என்றில்லாமல், அவ்வாறு சூடிக்கொள்ள விரும்புகின்றபோது எல்லாம் பொன்னையொத்த திருவாழியானைத் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமாலாகிய உன் திருவடிகளையே அடியேனின் தலையில் சூடிக் கொள்வேன். இப்படி இருக்கும் அடியேனுக்கு இனிமேல் என்னதான் ஆகிவிடும்!

எனக்காவா ராரொருவ ரே, எம் பெருமான்
தனக்காவான் தானேமற் றல்லால், -புனக்காயாம்
பூமேனி காணப் பொதியவிழும் பூவைப்பூ,
மாமேனி காட்டும் வரம்.

2170

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் பேரருளுக்குப் பாத்திரனாகியிருக்கின்ற அடியேனுக்குச் சமமாக இருப்பவர் இவ்வுலகில் எவரொருவருமில்லை. எம்பெருமான் திருமால் தனக்குத் தானே ஒப்புடைய எம்பிரானாகத் திகழ்கிறான். அவ்வாறின்றி அந்த எம்பெருமான் அடியேனுக்கு ஒப்பாகக் கூடியவனோ? அடியேன் அவனுக்கு அடிமையன்றோ! இப்படிச் கருதக்கூடிய அளவிற்கு உமக்குண்டான ஏற்றம் யாதெனில், பூமியில் மலர்கின்ற காயாம்பூவின் நிறத்தினையும், பூந்தாதுக்கள் சிந்துகின்ற பூவைப் பூவின் நிறத்தினையும் பார்க்கின்ற போதெல்லாம் எம்பெருமான் திருமாலின் திருமேனி வடிவினையே அடியேனுக்குக் காட்டிக் கொண்டு இருக்கும். இத்தகைய நற்பேற்றினைப் பெற்றிருக்கின்ற அடியேனுக்கு ஒப்பாகக் கூடியவர் எவருமில்லை.

வரத்தால் வலிநினைந்து மாதவ!நின் பாதம்,
 சிரத்தால் வணங்கானா மென்றே, -உரத்தினால்
 ஈரரியாய் நேர்வலியோ னாய இரணியனை,
 ஓரரியாய் நீயிடந்த தூண்?

2171

எம்பெருமான் ஸ்ரீ மாதவப் பெருமானே! இரணியன் என்னும்
 அசுரன்தான் பெற்ற வரங்களின் பெரும்பலம் காரணமாக அதனையே
 பெரியதாக எண்ணிக் கொண்டு தன்தலையினால் உன் திருவடிகளைக்
 கண்டு வணங்காமல் இருந்தானே! அதன் காரணமாக நீ 'ஸ்ரீ
 நரசிம்மமூர்த்தி' என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு உன்
 கூர்மையான நகங்களைக் கொண்டு அவனுடைய அகன்ற மார்பினை
 இருகூறாகப் பிளந்து கொன்றாய் அவ்வாறு பிளப்பதற்குத் தக்கவாறு
 எதிரியாக வந்த உடலைக் கிழித்தாய். இவ்வரிய செயல்களெல்லாம்
 உன் அடியவனான பிரகலாதனுக்குப் பற்பல இன்னல்களை அளித்துத்
 துன்புறுத்தியது கண்டு பொறுத்துக் கொள்ள இயலாமற் போன
 தன்றோ!

ஊனக் குரம்பையி னுள்புக் கிருள்நீக்கி,
 ஞானச் சுடர்கொளிஇ நாடோறும், -ஏனத்
 துருவா யுலகிடந்த பூழியான் பாதம்,
 மருவாதார்க் குண்டாமோ வான்?

2172

தசையினாலாகிய 'உடம்பு' என்னும் குடிசைக்குள்ளே நுழைந்து
 ஆராய்ந்து அறிந்த பின்பு அடியேனுடைய அறியாமையைப்
 போக்கிவிட்டு, உண்மை ஞானமாகிய திருவிளக்கினை ஏற்றி,
 இருட்டினைப் போக்கிவிட்டு எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைச்
 சரணடைதல் வேண்டும். உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில்
 'வராகம்' என்னும் திருஅவதாரம் பெற்று இந்தப் பூமியைத் தன்
 கொம்பினால் குத்தியெடுத்துப் பாதுகாத்தருளிய எம்பெருமான் ஸ்ரீ
 பூவராகப் பெருமானின் இணைத் திருவடிகளைத் தினமும் வணங்காத
 அடியவர்களல்லாதவர்க்குத் திருப்பரமபதம் கிடைக்காது.

வானாகித் தீயாய் மறிகடலாய் மாருதமாய்,
 தேனாகிப் பாலாம் திருமாலே, -ஆனாய்ச்சி
 வெண்ணெய் விழுங்க நிறையுமே, முன்னொருநாள்
 மண்ணை உமிழ்ந்த வயிறு?

2173

ஆகாயம், நெருப்பு, அலைகள் வீசுகின்ற கடல், காற்று ஆகியவற்றை உண்டாக்கி நியமித்தருள் புரிகின்ற எம்பெருமான் திருமாலே! தேனைப் போன்றும், பாலைப் போன்றும் இனிக்கின்ற இனியவனே! நீ ஸ்ரீ கண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்ட போது, பசுக்களை வளர்த்த ஆய்ச்சியர்கள் கடைந்தெடுத்து உறியில் வைத்திருந்த வெண்ணெயை உண்டு விழுங்கியபோது உன் வயிறு நிறைந்ததோ! இவ்வாறு வினவுவது என்னையோவெனின் முன்பு உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில் இந்த உலகத்தையே உண்டு, பின்பு வெளிப்படுத்திய வயிறு என்பதனாலே என்று எண்ணுகின்றேன்.

வயிறுமூல வாளுருவி வந்தானை யஞ்சு
எயிறிலக வாய்மடுத்த தென்னீ,- பொறியுகிரால்
பூவடிவை யீடழித்த பொன்னாழிக் கையா,நின்
சேவடிமே லீடழியச் செற்று?

2174

பூவின் வடிவழகைத் தோற்கடிக்கும் பொன்னையொத்த திருவாழியானைத் தம் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! அடியவர்களெல்லாம் எவ்வகைத் தீமைகள் உண்டாகுமோ என்று வயிறுபற்றி எரியும்படியாக இருந்து வந்த இரணியன் என்னும் அசுரனை உன் சிவந்த திருவடிகளின் மேலே கிடத்திக் கொண்டு பல்வகையான நிறங்களுடன் கூடிய உன் கூரிய நகங்களைக் கொண்டு அவனுடைய உடலின் கட்டுக்குலைந்து போகுமாறு கிழித்து எறிந்து கொன்றுவிட்டு, அவன்மீது கொண்ட சீற்றம் அவனுயிர் சென்ற பின்பும் அடங்காமை காரணமாகத் தாம் மேற்கொண்ட ஸ்ரீநரசிம்மமூர்த்தி என்னும் திருஅவதாரத்தின்போது தம் பற்கள் மேலும் வெளியில் தெரியுமாறு நீ உன் திருவாயை மடித்துக் கொண்டு இருந்தாயே! இஃது எதன் பொருட்டு என்று அறிய இயலவில்லையே!

செற்றெழுந்து தீவிழித்துச் சென்றவிந்த ஏழுலகும்,
மற்றிவையா வென்றுவா யங்காந்து,-முற்றும்
மறையவற்குக் காட்டிய மாயவனை யல்லால்,
இறையேனும் ஏத்தாதென் நா.

2175

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் பாண்டவர்களுக்காகத் தூதனாகச் சென்றபொழுது, அநியாயம் மிகுதியாகக் கொண்டுள்ள துரியோ தனன் மன்னர்கள் அனைவரையும் அடியோடு அழிக்கும்பொருட்டு, அவர்களமீது சீற்றம் கொண்டு நெருப்பு போன்று தன் திருக்கண்களை அகல விழித்துப் பார்த்துத் தன்னுடைய உண்மையான திருவடிவு என்னும் 'விசுவரூபம்' எடுத்து, உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில் அழிந்த பொருள்கள் யாவும், ஏழு உலகங்கள் உட்பட அனைத்தும் என் வயிற்றினுள்ளே அடங்கி இருப்பதைப் பாருங்கள் என்று தன் திருவாயினை அகலமாகத் திறந்து காட்டி வீடுமர் முதலியோர் காணுமாறு செய்தருளினான். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனைத் தவிர அடியேனுடைய நாவானது மற்ற எந்தச்சிறுசிறு தெய்வங்களையும் சிறிது கூடத் துதித்துப் பாடிக் கொண்டிருக்காது.

நாவாயி லுண்டே நமோநார ணா என்று,
ஓவா துரைக்கு முரையுண்டே, -மூவாத
மாக்கதிக்கண் செல்லும் வகையுண்டே, என்னொருவர்
தீக்கதிக்கட் செல்லும் திறம்?

2176

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் துதித்துப் பாடுவதற் கென்றே ஒவ்வொருவர் வாயிலும் நாக்கினைப் படைத்திருக்கிறான். அந்நாக்கினைக் கொண்டு எப்போதும் 'ஓம் நமோ நாராயணாய!' என்னும் எட்டு எழுத்துத் திருமந்திரத்தினைப் பற்பல முறைகளும் உச்சரிப்பதற்குப் பேருதவியாக இருக்கின்றன. கிழத்தன்மை என்பது இல்லாத வகையில் திரும்பி வருவது என்பதொன்றில்லாத அளவில் சென்று சேர்வதற்குரிய உபாயமாகத் திருப்பரமபதம் சென்று சேர்வதற்குரிய வழியும் மிக எளிமையாக இருக்கின்றதே! இப்படிப் பலவாறான எளிய வழிகள் இருக்கும்பொழுது ஒரு சிலர் மட்டும் கெட்டழிவதற்குக் காரணமான நரகம் செல்வதற்கான வழியிலேயே செல்வதென்பது எதற்காகவோ!

திறம்பாதென் னெஞ்சமே! செங்கண்மால் கண்டாய்,
அறம்பாவ மென்றிரண்டு மாவான், -புறந்தானிம்
மண்தான் மறிகடல்தான் மாருதந்தான், வான்தானே
கண்டாய் கடைக்கட் பிடி.

2177

என்றும் மாறுபாடு கொள்ளாத என் மனமே! செந்தாமரைக் கண்களைக் கொண்ட எம்பெருமான் திருமாலே, அறம், பாவம் என்கின்ற நல்வினை, தீவினை ஆகிய இருவினைகளையும் நீக்கி ஆள்பவனாக இருக்கின்றான். இந்த மண்ணுலகம், அலைவீசுகின்ற கடல், காற்று, ஆகாயம் ஆகியவையும் மற்றும் இவற்றுக்கும் வேறானதாகிய உயிர், அகங்காரம் ஆகிய யாவற்றுக்கும் தலைவனாகத் திகழ்பவன் எம்பெருமான் திருமாலே ஆவான். என்பதை நீ அறிவாயாக! இறுதியாக ஆராய்ந்து பார்க்கின்ற அளவிலே இதுவே உண்மை என்பதைத் தவறாமல் உறுதியாகக் கொள்வாயாக!

பிடிசேர் களிறளித்த பேராளா, உன்றன்
அடிசேர்ந் தருள்பெற்றாள் அன்றே, -பொடிசேர்
அனல்கங்கை யேற்றான் அவிர்சடைமேல் பாய்ந்த,
புனல்கங்கை யென்னும்பேர்ப் பொன்?

2178

பெண் யானையுடன் சேர்ந்து வாழ்கின்ற ஆண்யானையாகிய கஜேந்திர ஆழ்வானுக்கு உண்டான ஆபத்தினைப் போக்கிப் பாதுகாத்தருளிய பேரருளாளப் பெருமானே! சாம்பலைப் பூசிக்கொண்டு நெருப்பைக் கையில் கொண்டுள்ள சிவபெருமானின் ஒளி பொருந்திய சடையின் மேலே, தூய்மை செய்யும்பொருட்டு வந்து குதித்த நீர் நிறைந்த கங்காதேவி என்னும் பெண்ணானவள் உன் இணைத் திருவடிகளை அடைந்த பின்புதான் உலக மக்களின் பாவங்கள் யாவற்றையும் போக்கித் தூய்மையடையச் செய்யும்படிக்கு உன் திருவருளைப் பெற்றிருக்கின்றாள் அன்றோ!

பொன்திகழு மேனிப் புரிசடையம் புண்ணியனும்,
நின்றுலகம் தாய நெடுமாலும், -என்றும்
இருவரங்கத் தால்திரிவ ரேலும், ஒருவன்
ஒருவனங்கத் தென்று முளன்.

2179

பொன் போன்ற நிறம் கொண்ட உடம்பினையும், பின்னிக் கொண்டிருக்கின்ற சடைமுடியினையும், புண்ணியம் நிறைந்த சிவபெருமானும், திரிவிக்ரமன் என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு நின்று இவ்வுலகங்களை அளந்துள்ள எம்பெருமான் திருமாலும் ஆகிய இவ்விருவரும் எப்போதும் தனித்தனியே

இருவேறு வடிவங்களாகவே நடமாடுகின்றனர். ஆயினும் சடை முடியையுடைய சிவபெருமான் திருமாலின் திருமேனியில் ஒரு பகுதியாக இருக்கின்றான். அதே நேரத்தில் எம்பெருமான் திருமால் அந்தச் சிவனுக்குள்ளும் உறைந்து கொண்டு அவனுடைய வாழ்வுக்கும் அடிப்படைக் காரணமாக இருந்து அருள்புரிகின்றான் என்பதை நாம் உணர்வோமாக!

உளன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே! உத்தமன் என்றும்
உளன்கண்டாய், உள்ளுவா ருள்ளத் - துளன்கண்டாய்,
வெள்ளத்தி னுள்ளானும் வேங்கடத்து மேயானும்,
உள்ளத்தி னுள்ளானென் றோர்.

2180

நல்ல நெஞ்சே! புருஷர்களில் உத்தமன் என்பதனாலேயே புருஷோத்தமன் என்னும் திருநாமம் கொண்டவனான எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் எக்காலத்திலும் நம்மைப் பாதுகாப்பதற்காகவே இருக்கிறான். அந்த எம்பெருமான் திருமால் தன்னைத்தம் மனத்திலே எண்ணிக் கொண்டிருப்பவர்களின் உள்ளத்திலே எக்காலத்தும் தங்கி இருக்கின்றான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே திருப்பாற்கடலில் திருக்கண் வளர்ந்தருள்புரிகின்றான். அத்தகைய எம்பெருமானே திருவேங்கடம் என்னும் திருமலையில் திருக்கோயில் கொண்டு நின்ற திருக்கோலத்தில் திருவருள்புரிகின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அடியேனின் உள்ளத்தில் எப்பொழுதும் தங்கி இருக்கிறான் என்பதை நீ அறிந்து கொள்வாயாக!

*ஓரடியும் சாடுதைத்த ஒண்மலர்ச் சேவடியும்,
ஈரடியும் காணலா மென்னெஞ்சே!-ஓரடியில்
தாயனைக் கேசவனைத் தண்டுழாய் மாலைசேர்,
மாயவனை யேமனத்து வை.

2181

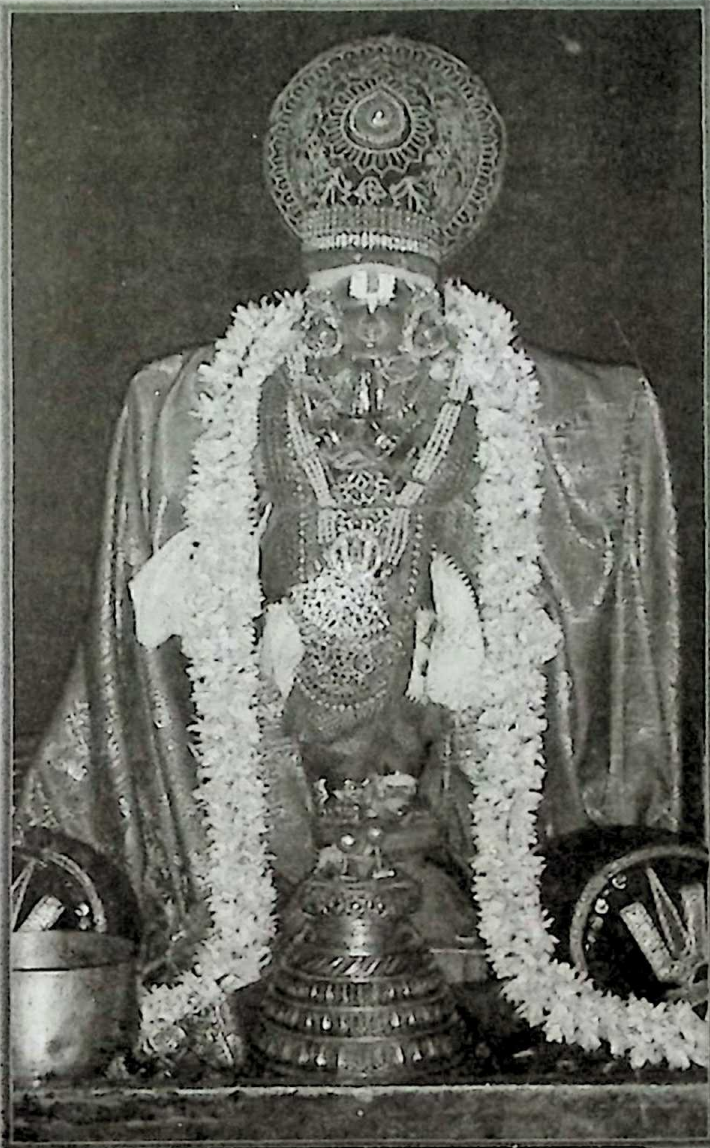
என் மனமே! தன்னுடைய ஒப்பற்ற ஒரு திருவடியைக் கொண்டு, 'திரிவிக்ரமன்' என்னும் திருஅவதாரம் பெற்று உலகம் முழுவதையும் அளந்தான். பின்பு ஒரு சமயம் ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருஅவதாரம் பெற்ற காலத்தில் சக்கரவடிவில் தன்னைக் கொல்லும் பொருட்டு வந்த சகடாசுரன் என்னும் அசுரனைத் தன் மற்றொரு திருவடியைக்

கொண்டு அழித்தான். குளிர்ந்த திருத்துழாய் மாலையை அணிந்து
கொண்டிருக்கின்ற மாயப்பிரானாகிய எம்பெருமான் 'கேசி' என்னும்
அசுரனை அழித்தான். இத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலையே நீ
உன் இதயத்தில் உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்வாயாக! இத்தகைய
எம்பெருமானை நீ பற்றிக் கொள்வாயானால் அவனுடைய மலர்
போன்ற இரண்டு இணைத்திருவடிகளையும் நேரே கண்டு சேவிக்கக்
கூடிய பெரும்பேற்றினைப் பெற்றாய்யலாம்.

முதல் திருவந்தாதி முற்றிற்று.

“ஸ்ரீ பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!”

பூதத் தாழ்வார்

ஸ்ரீ பூதத்தாழ்வார்

1. திருஅவதாரத் திருத்தலம் :
திருக்கடல்மல்லை (மாமல்லபுரம்) மாதவி மலரில்.
2. திருஅவதார காலம் (கி.மு. 4202) :
துவாபரயுகம் 8,61,902 சித்தார்த்தி வருடம் ஐப்பசி மாதம்
அவிட்ட நட்சத்திரம் வளர்பிறை நவமி திதி புதன்கிழமை.
3. அம்சம் :
ஸ்ரீ கௌமோதகீகதாம்சம் கர்ப்பவாசம் இல்லாதவர்.
4. அருளிச்செயல்கள் :
இரண்டாம் திருவந்ததி 100 பாசுரங்கள் “அன்பே தகளியா”
என்று தொடங்கும் பாசுரம்மூலம் நாரணற்கு ஞானச்சுடர்
விளக்கேற்றினார்.
5. பாசுரங்கள் அருளிச்செய்த வைணவத் திருத்தலங்கள் :
 1. திருவரங்கம் பாசுர எண்கள்: 2209, 2227, 2751, 2269.
 2. திருத்தஞ்சை மாமணிக் கோயில் - 2251.
 3. திருக்குடந்தை - 2251, 2278
 4. திருமாலிருஞ்சோலைமலை - 2227, 2229, 2235
 5. திருக்கோட்டியூர் - 2227, 2268
 6. திருத்தண்கால் - 2251
 7. திருக்கோவலூர் - 2251
 8. திருக்கச்சி - 2276, 2227
 9. திருப்பாடகம் - 2275
 10. திருநீர்மலை - 2227
 11. திருக்கடல்மல்லை - 2251
 12. திருவேங்கடம் - 2206, 2209, 2214, 2226, 2227, 2234,
2235, 2253, 2256
 13. திருப்பாற்கடல் - 2184, 2209

குறிப்பு : முதலாழ்வார்கள் மூவரில் இவர் இரண்டாவது ஆழ்வார்.

பூதத்தாழ்வார் இயற்றிய

இரண்டாந் திருவந்தாதி

தனியன்

நேரிசை வெண்பா

என்பிறவி தீர இறைஞ்சினேன் இன்னமுதா
அன்பே தகளி யளித்தானை, -நன்புகழ்சேர்
சீதத்தார் முத்துகள் சேரும், கடல்மல்லைப்
பூதத்தார் பொன்னங் கழல்.¹

- திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளன் அருளியது.

அடியேனுடைய பிறவித் துன்பங்கள் அகன்று போகுமாறு, அடியேன் 'பூதத்தாழ்வாரின்' பொன்போன்ற அழகிய திருவடிகளைத் தொழுதேன். இவ்வாழ்வார் 'திருக்கடல்மல்லை' என்னும் திருத் தலத்தில் திருஅவதாரம் பண்ணியருளினார். இவர் இனிமையான அமுதமாக அன்பே தகளியா என்று தொடங்கும் இரண்டாம் திரு வந்தாதியை அருளிச் செய்தார். இவர் அவதரித்த திருக்கடல்மல்லை என்னும் திருத்தலம் குளிர்ந்த முத்துக்கள் ஒன்று திரண்டு ஒதுங்குகின்ற கடற்கரையில் அமைந்துள்ளது.

*அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக,
இன்புருகு சிந்தை யிடுதிரியா, -நன்புருகி
ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினேன் நாரணற்கு,
ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான்.

2182

'அன்பு' என்னும் பக்தி பூண்டு, அவ்வன்பையே அகலாகவும், எம்பெருமானை அனுதினமும் வணங்கிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பதில் கொண்டிருக்கும் அக்கறை மிகுந்த ஆர்வமே அவ்வகலில் இடுகின்ற நெய்யாகவும், எம்பெருமானை உள்ளத்தே உள்ளி, உள்ளம் உருகுகின்ற இனிய என் மனமே அவ்வகலில் இடுகின்ற திரியாகவும் கொண்டு, ஞானவடிவமான ஆன்மாவானது உருகிக் கரையப் பெற்று எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ஞானத்தைத் தரும் தமிழை அறிந்த அடியேன் ஞானம் என்னும் அறிவுச்சுடர் விளக்கை ஏற்றினேன். ஞானம் அளிக்கும் இத்தமிழ் நூலையும் அடியேன் இயற்றினேன்.

ஞானத்தால் நன்குணர்ந்து நாரணன்றன் நாமங்கள்,
தானத்தால் மற்றவன்பேர் சாற்றினால்,-வானத்
தணியமர ராக்குவிக்கு மஃதன்றே, நங்கள்
பணியமரர் கோமான் பரிசு?

2183

ஞானம் என்னும் அறிவு காரணமாக உண்டாகும் பக்தியின்
வடிவு கொண்டு எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருக்குணங்
களை நன்கு உணர்ந்து கொண்டு, அந்த எம்பெருமான் திருநாமங்
களையும், அவனுடைய திருமேனியின் பல்வேறு திருவடிவங்களால்
ஏற்படும் மற்றுமுள்ள திருநாமங்களையும் பக்தி நிலையில் நின்று
அவனை உள்ளத்தில் எண்ணியவாறு போற்றிக் கூறுவோமானால்
விண்ணுலகிலுள்ள திருப்பரமதத்தினுக்கு அணியாக நின்று அழகு
படுத்திக் கொண்டிருக்கும் தேவர்களாகவே நம்மை ஆக்கிப் படைத்
தருள்வான். இப்பெரும்பதத்தினை அளித்தருள்வதே அந்த எம்
பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் நமக்களித்தருளும் ஏற்றமிகு பெரும்பரிசாகும்.

பரிசு நறுமலரால் பாற்கடலான் பாதம்,
புரிவார் புகழ்பெறுவர் போலாம்,-புரிவார்கள்
தொல்லமரர் கேள்வித் துலங்கொளிசேர் தோற்றத்து
நல்லமரர் கோமான் நகர்.

2184

திருப்பாற்கடலில் திருக்கண் வளர்ந்து அருள்புரியும்
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் செவ்விய திருவடிகளைத்
தூய்மையுடன் கூடிய நறுமணமிக்க மலர்களைக் கொண்டு ஆழ்ந்த
பக்தியுடன் வணங்குபவர்கள், விண்ணுலகத் தேவர்கள் தலைவன்
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருப்பரமபதத்தினைச்
சென்றடைவார்கள். அவர்களைப் போன்று எம்பெருமானை நீண்ட
நெடுங்காலமாக வணங்குகின்ற மிகப் பழைமையான விண்ணுலகத்
தேவர்கள், எனப்படும் பிரமதேவன் முதற்கொண்டு அங்குள்ள
யாவரும் சாத்திர விதிமுறைகளில் பின்பற்றிய தவம், தியானம்
போன்ற வழிகளைப் பின்பற்றி, எம்பெருமானைப் பற்றிய கேள்வி
அறிவினை மட்டுமே பெறுவார்கள்.

நகரிழைத்து நித்திலத்த நாண்மலர்கொண்டு, ஆங்கே
திகழும் அணிவயிரம் சேர்த்து,-நிகரில்லாப்
பைங்கமல மேந்திப் பணிந்தேன் பனிமலரான்,
அங்கம்வலம் கொண்டான் அடி.

2185

அடியேனின் உள்ளத்தை எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தங்கி வாழக்கூடிய திருமண்டபமாக அமைத்து, அங்கே அவன்மீது கொள்ளும் அன்பு எனும் முத்தைச் செவ்விசுன்றாத நட்பைக் குறிக்கும் புறவிதழாய், நம் உள்ளம் ஒன்று கூடுகின்ற மாணிக்கமே அகஇதழாய், நாம் அவன்மீது கொள்கின்ற விருப்பம் என்னும் வயிரமே அவ்விதழின் தாதுவாக உள்ள ஒப்பற்ற பக்தி என்னும் தாமரைமலரைக் கொண்டு தாமரை மலரில் தோன்றிய தாமரைநாயகி என்னும் பெரிய பிராட்டியாரைத் தம் வலது மார்பினில் கொண்டி லங்கும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளை அடியேன் வணங்கினேன்.

அடிமூன்றி லிவ்வுலகம் அன்றளந்தாய் போலும்
அடிமூன் நிரந்தவனி கொண்டாய், -படிநின்ற
நீரோத மேனி நெடுமாலே, நின்னடியை
ஆரோத வல்லார் அறிந்து?

2186

இப்பூவுலகில் பல திருஅவதாரங்களை ஏற்றருளிய கடல்நிற வண்ணனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! முன்பொரு காலத்தில் மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் வேள்வி முன்னே நீ சென்று அவனிடம் மூன்றடி மண்ணை யாசித்துப் பெற்றுப் பின்பு 'திரிவிக்ரமன்' என்னும் திருஅவதாரம் பெற்று, அன்று இவ்வுலகம் முழுவதையும் மூன்றடியால் அளந்து கொண்டாயோ? அவ்வாறு அளக்கவில்லையே! இரண்டு அடியால் மட்டுமே பூமியையும் ஆகாயத்தையும் அளந்து கொண்டாய்! இத்தகைய உன் இணைத் திருவடிகளின் பெருமையை முழுவதுமாகத் தெரிந்துகொண்டு, அவைபற்றி எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல் பெற்றார் யாவருளர்? ஒருவருமில்லை.

அறிந்தைந்து முள்ளடக்கி ஆய்மலர்கொண்டு, ஆர்வம்
செறிந்த மனத்தராய்ச் செவ்வே, -அறிந்தவன்றன்
பேரோதி யேத்தும் பெருந்தவத்தோர் காண்பரே,
காரோத வண்ணன் கழல்.

2187

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் பெருமைகளையும், உலக நடைமுறை வாழ்வின் சிறுமைகளையும் நன்கு அறிந்து கொண்டு ஐம்புலன்களையும் எம்பெருமான்மீது பக்தி கொண்டிருப்பதில் நிலைத்து நிற்கும்படி அடக்கி வைத்துக் கொண்டு, நன்கு தேர்ந்து எடுத்த மலர்களைக் கொண்டு, பக்தி மிகுந்த உள்ளத்துடன்,

0“எம்பெருமான் திருமாலே ஆண்டவன். தாம் அவனுக்கு அடிமை” என்பதை நன்குணர்ந்து வைத்திருந்து அந்த எம்பெருமானின் திருநாமங்களை இடைவிடாமல் சொல்லிக் கொண்டே துதித்து வணங்கும் பெருந்தவத்தினை மேற்கொண்டிருக்கும் பெரும் பாக்கியசாலிகளே! கருங்கடல் வண்ணனான எம்பெருமான் திருவடிகளைக் கண்டு சேவிக்கப் பெற்று அனுபவிப்போமாக!

கழலெடுத்து வாய்மடித்துக் கண்சுழன்று, மாற்றார்
அழலெடுத்த சிந்தையராய் அஞ்ச,-தழலெடுத்த
போராழி ஏந்தினான் பொன்மலர்ச் சேவடியை,
ஓராழி நெஞ்சே! உகந்து.

2188

ஆழ்ந்த அறிவுடைய என் மனமே! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணன் 'திரிவிக்ரமன்' என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு ஓங்கி உயர்ந்த நெடியோனாய் நின்ற தன் திருவடிகளை உயரத் தூக்கிய நிலையில் உலகம் முழுவதையும் அளந்தார். அதனால் 'நமசி' முதலிய எதிரிகள் 'அச்சம்' என்னும் நெருப்பு பற்றியிருக்கின்ற நெஞ்சினை உடையவர்களாக நடுங்கிக் கொண்டு இருந்தனர். மேலும் அவர் தம் உதட்டை மடித்துக் கொண்டபடி, பார்க்கும் பார்வையாலேயே அந்த எதிரிகளைச் சுட்டுவிடும்படியாகக் கண்கள் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்க நெருப்பைக் கக்குகின்ற, போரிடக் கூடிய ஆற்றல்மிக்க திருவாழியாழ்வானைத் தன் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கக் கூடிய இத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலின் பொற்றாமரை மலர்த் திருவடிகளையே விரும்பி வணங்கிச் சேவிப்போமாக!

உகந்துன்னை வாங்கி ஒளிநிறங்கொள் கொங்கை
அகம்குளிர வுண்ணென்றாள் ஆவி,-உகந்து
முலையுண்பாய் போலே முனிந்துண்டாய், நீயும்
அலைபண்பா லானமையால் அன்று.

2189

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! பேய் வடிவில் வந்த பூதனை என்பவள் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் தாய் அசோதைப்பிராட்டியாரைப் போன்று பாசங்காட்டுபவளாய் நடித்து உன்னைத் தூக்கி தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டு, ஒளி பொருந்திய, நச்சு கலந்த முலைப்பாலைக் கொடுத்து “மனம் குளிர்ந்து மகிழ்ச்சி அடையுமாறு பருகுவாயாக!” என்று உரைத்த அளவிலேயே நீயும் அப்பொழுது அந்தப் பாலை உண்மையாகவே பருகுவது போன்று பொய்யானதோர் மகிழ்ச்சியைக்

காட்டியவாறு, அதே நேரத்தில் உள்ளத்தளவில் கோபம் கொண்டு அவள் உயிரைப் போக்கினாய். அடியார்களிடத்தே நீ கொண்டுள்ள திருவருள் காரணமாகவே நீ அவ்வாறு செய்திருக்கின்றாய் என்பதை அடியேன் அறிவேன்.

அன்றதுகண் டஞ்சாத ஆய்ச்சி யுனக்கிரங்கி,
நின்று முலைதந்த இந்நீர்மைக்கு, -அன்று
வரன்முறையால் நீயளந்த மாகடல்குழ் ஞாலம்,
பெருமுறையா லெய்துமோ பேர்த்து?

2190

பூதனைப் பேயின் நச்சு கலந்த முலைப்பாலை உண்டு, அவள் உயிரைப் போக்கிய நிலையில், அவள் இறந்து கிடந்ததைப் பார்த்த அசோதைப்பிராட்டியார் அச்சம் ஏதும் கொள்ளாமல், அந்த நச்சு கலந்த பாலுக்கு மாற்றாக உன்னிடம் பரிவு கொண்டவாறு தன் முலைப்பாலை அளித்த இந்நீர்மைக்குச் சமமாக வேறேதேனும் இருக்க இயலுமோ! முன்பு ஒரு காலத்தில் உயிர்களிடத்தில் கொண்டிருக்கின்ற அன்பின் உறவு காரணமாக நீ மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியின் முன்பு 'வாமனம்' என்னும் குள்ள வடிவு கொண்டு "மூன்றடி மண்தா" என்று கேட்டுப் பெற்று, 'திரிவிக்ரமன்' என்னும் திரு அவதாரம் கொண்டு அவன் முன்பே இந்த உலகம் முழுவதையும் அளந்த பெருஞ்செயலும் கடல்குழந்த இப்பரந்த உலகிற்கு ஒப்பாகாது.

பேர்த்தனை மாசகடம் பிள்ளையாய், மண்ணிரந்து
காத்தனை பல்லுயிரும் காவலனே, -ஏத்திய
நாவுடையேன் பூவுடையேன் நின்னுள்ளி நின்றமையால்,
காவடியேன் பட்ட கடை.

2191

அனைவரையும் பாதுகாத்தருளும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனே! நீ ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு, குழந்தையாக இருந்த காலத்தில் சக்கர வடிவில் வந்த சகடாசுரன் என்னும் அசுரனைத் தம் திருவடி கொண்டு உதைத்ததன்மூலம் அழித்தாய்! மகாபலிச்சக்கரவர்த்தி என்னும் மன்னனிடமிருந்து "மூன்றடி மண் தா" என்று கேட்டுப் பெற்று உலகத்தையே அளந்ததன் மூலம் உலகத்துயிர்களைக் காப்பாற்றி அருளினாய்! நீயே அனைத்து உயிர்களையும் பாதுகாப்பவன் என்று எண்ணி, உன்னைத் துதித்துப் போற்றுகின்ற நாவினை அடியேன் பெற்றிருக்கின்றேன்.

உன் திருவடிகளில் இட்டு வணங்குவதற்கு வேண்டிய பூக்களையும் பெற்றிருக்கிறேன். உனக்கு அடியவனாக இருக்கின்ற பெரும் பதவிகளைப் பெற்றிருக்கின்ற அடியேன், பிற தெய்வங்களை வணங்குதல் என்னும் தாழ்வான செயல்களை நீண்டகாலமாகச் செய்துள்ள நிலைமையைப் போக்கி அருள்புரிதல் வேண்டும்.

கடைநின் றமரர் கழல்தொழுது, நாளும்
இடைநின்ற இன்பத்த ராவர்,-புடைநின்ற
நீரோத மேனி நெடுமாலே, நின்னடியை
ஆரோத வல்லார் அவர்?

2192

கடல் நிறத்திருமேனி கொண்ட எம்பெருமான் நெடிய திருமாலே! மக்களில் ஒரு சிலர் பிற தெய்வங்கள் இருக்கும் வாசலில் நின்றவாறு, காலில் விழுந்து, அதன் பயனாகிய இடைப்பட்டதாகிய சுவர்க்க இன்பம் மட்டுமே அடையப் பெறுவர். ஆனால், எம்பெருமான் திருமாலாகிய உன் திருவடிகளைத் தம் மனதில் எண்ணியவாறு வழிபடக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றவர்கள் எவரேனும் உண்டோ! இல்லை.

அவரிவரென் றில்லை அரவணையான் பாதம்,
எவர்வணங்கி யேத்தாதா ரெண்ணில்,-பலரும்
செழுங்கதிரோ னொண்மலரோன் கண்ணுதலோன் அன்றே
தொழுந்தகையார் நாளும் தொடர்ந்து?

2193

திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருளும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளைக் கண்டு சேவிக்காத மக்களும் இருக்கின்றனரோ! அத்தகைய அடியவர்களில் உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்ற வேறுபாடில்லை. ஆயிரம் கிரணங்களை உடைய சூரியனும், குளிர்ந்த தாமரை மலரிலுள்ள பிரமனும், நெற்றிக்கண்ணைப் பெற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானும் ஆகிய இவர்கள் அனைவரும் நாள்தோறும் எம்பெருமான் திருமாலினிடத்தே சென்று வழிபட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றனர்.

தொடரெடுத்த மால்யானை சூழ்கயம்புக் கஞ்சிப்
படரெடுத்த பைங்கமலம் கொண்டு,அன்-நிடரடுக்க
ஆழியான் பாதம் பணிந்தன்றே, வானவர்கோன்
பாழிதா னெய்திற்றுப் பண்டு?

2194

முன்பு காலில் கட்டியிருந்த இரும்புச் சங்கிலியை முறித்துக் கொண்டு பதறி ஓடுகின்ற தன்மையையுடைய மதயானையாகிய

கஜேந்திர ஆழ்வான் அகலமாயிருக்கும் பொய்கை ஒன்றில் இறங்கி, எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குச் சார்த்தி வழிபடும் பொருட்டு, தாமரை மலர்களைப் பறித்துக் கொண்டிருக்கின்ற காலை, அவ்யானையானது முதலையின் வாயில் அகப்பட்டுத் துன்புற்ற நிலையில், எம்பெருமானுக்கு அம்மலர்களைச் சார்த்த இயலாமல் போகிறதே என்று வருந்திய அளவில், "ஆதிமூலமே!" என்று திருவாழியானைத் தம் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளைத் தம் மனதிலே எண்ணிச் சரணடைந்த அளவில், எம்பெருமான் தன் சக்கர ஆயுதத்தை அம்முதலைமீது ஏவி அந்தக் கஜேந்திர ஆழ்வானைக் காப்பாற்றி அருளி, விண்ணுலகத் தேவர்களின் இருப்பிடமாகிய திருப்பரமபதத் தினையும் அளித்தருளினார்.

பண்டிப் பெரும்பதியை யாக்கி, பழிபாவம்
கொண்டுஇங்கு வாழ்வாரைக் கூறாதே, -எண்டிசையும்
பேர்த்தகரம் நான்குடையான் பேரோதிப் பேதைகள்,
தீர்த்தகரர் ஆமின் திரிந்து.

2195

அறிவில்லாதவர்களே! தம்முடைய வயிற்றைப் பெரியதோர் ஊர் போன்று பேருண்டியைக் கொண்டு நிரம்புமாறு செய்து வளர்ப்பதுடன், அறிந்தே செய்து கொண்டிருக்கும் பழிபாவங்களையும், அறியாமல் செய்து கொண்டிருக்கும் பழிபாவங்களையும் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து வருபவர்களைப் புகழ்ந்து பேசிக் கொண்டு இருப்பதைக் கைவிட்டு விடுங்கள். முன்பு திரிவிக்ரமன் என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு, எட்டுத் திக்குகளும் அதிர்ந்து போகும்படியாகவும் பேர்த்துப் போகும்படியாகவும் ஒங்கியுயர்ந்து வளர்ந்த நான்கு திருக்கரங்களையும், நான்கு திருத்தோள்களையும் கொண்டு விளங்குகின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருநாமங்களை இடைவிடாமல் ஓதியவண்ணம் அவனுடைய திருத்தலங்கள் தோறும் சென்று, அத்திருத்தலங்கள் தூய்மை அடையுமாறு செய்வதற்குரிய ஆற்றல் மிக்கவர்களாக ஆகுங்கள்.

திரிந்தது வெஞ்சமத்துத் தேர்கடவி, அன்று
பிரிந்தது சீதையைமான் பின்போய், -புரிந்ததுவும்
கண்பள்ளி கொள்ள அழகியதே, நாகத்தின்
தண்பள்ளி கொள்வான் றனக்கு.

2196

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் முன்பு ஸ்ரீ கண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு, பாரதப் போரில் அர்ச்சுனுக்குத் தேரோட்டிப் பாண்டவர்கட்கு உதவும் பொருட்டு அலைந்து திரிந்தான். அதற்கும் முன்பாக ஸ்ரீஇராமபிரான் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு, காட்டில் சென்று கொண்டிருந்தபோது, மாயமானாக வந்த மாரீசன் என்னும் அரக்கனின் பின்னே சென்றதால் சீதா பிராட்டியாரைப் பிரிந்து, அதனால் வருத்தம் மிகக் கொண்டு காட்டிலே வெறுந்தரையில் படுத்துத் துன்புற்றான். இத்தகைய செயல்கள் யாவும் திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருளும் எம்பெருமான் திருமாலுக்கு உண்டானது தகுதியாமோ!

தனக்கடிமை பட்டது தானறியா னேலும்,
மனத்தடைய வைப்பதாம் மாலை,-வனத்திடரை
ஏரியாம் வண்ணம் இயற்ற மிதுவல்லால்,
மாரியார் பெய்கிற்பார் மற்று?

2197

அடியேனுடைய ஆத்மா, எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கே அடிமைப்பட்டது என்பதைத் தானே அறிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் அற்றவராக இருப்பினும், அன்பின் காரணமாக அந்த எம்பெருமான் திருமாலே தானாகவே அவன் மனதில் வந்து சேர்ந்த அளவிலே, அந்த எம்பெருமானுக்குத் தம் மனத்தில் தங்குமாறு இடமளித்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு ஏற்றுக் கொண்ட அளவில் அவனே அருள்புரிகின்றான். காட்டில் இருக்கின்ற மேடான நிலப்பகுதியைச் சமப்படுத்தி, ஆழப்படுத்தி நீர் தேங்கி நிற்கக்கூடிய ஏரியாக நம்மால் ஆக்கிவிட முடியும். ஆனால், அந்த ஏரி நிரம்புமாறு வேண்டிய மழையைப் பெய்யுமாறு செய்யவல்ல ஆற்றல் மிக்கவர்கள் யாவருளர்? யாவருமில்லை. இவ்வாறு மழை பெய்வதென்பது எம்பெருமானின் திருவருளே அன்றோ!

மற்றா ரியலாவார் வானவர்கோன் மாமலரோன்,
சுற்றும் வணங்கும் தொழிலானை,-ஒற்றைப்
பிறையிருந்த செஞ்சடையான் பின்சென்று, மாலைக்
குறையிரந்து தான்முடித்தான் கொண்டு.

2198

விண்ணுலகத் தேவர்கட்கு அரசனாக இருக்கின்ற தேவேந்திரனும், திருநாபிக் கமலத்திலுள்ள பிரமதேவனும், ஆகிய இவர்

களெல்லாம் அருகேயிருந்து சூழ்ந்து நின்றவாறு எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை வணங்கி வழிபட்டு உய்வு பெற்றனர். அவ்வாறே ஒரு கலையை மட்டும் கொண்டுள்ள சந்திரனைத் தரித்துக் கொண்டு, சிவந்த சடைமுடியை உடைய சிவபெருமான் எம்பெருமான் திருமாலின் பின்னே சென்று யாசித்துத் தனக்குண்டான சாபத்தைப் போக்கிக் கொண்டான். இந்த நிலையில் நாம் சென்று வணங்கக்கூடிய அளவில் நிற்பவரும் நம்மைப் பாதுகாத்து அருள்புரிபவரும் எம்பெருமான் திருமாலையன்றி வேறு எவருமில்லை என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

கொண்ட துலகம் குறளுருவாய்க் கோளரியாய்,
ஒண்டிறலோன் மார்வத் துகிர்வைத்தது, - உண்டதுவும்
தான்கடந்த ஏழுலகே தாமரைக்கண் மாலொருநாள்,
வான்கடந்தான் செய்த வழக்கு.

2199

வாமனம் என்னும் குள்ளமான திருவடிவு மேற்கொண்டு மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியிடம் சென்று, 'மூன்றடி மண்தா' என்று இரந்து பெற்றுப் பின்பு 'திரிவிக்ரமன்' என்னும் திருஅவதாரம் ஏற்று பூமி முதலிய உலகங்கள் அனைத்தையும் அளந்து தனதாக ஆக்கிக் கொண்டான். அஃதே போன்று ஸ்ரீ நரசிம்மமூர்த்தியாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு மிடுக்குடன் சென்று பகைவனாகியிருந்த 'இரணியன்' என்னும் அசுரனின் அகன்ற மார்பில் தன் கூரிய நகங்களை வைத்து அழுத்தி இருகூறாகப் பிளந்து அவன் உயிரைப் போக்கி அருளினான். அதற்கும் முன்பு உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் தான் அளந்து எடுத்துக்கொண்ட ஏழுலகங்களையும் எம்பெருமான் திருமால் உண்டு தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்துக் கொண்டு பாதுகாத்தருளினான். செந்தாமரைக் கண்களையுடைய எம்பெருமான் திருமாலின் செயல்கள் அனைத்தும் ஆகாயத்தைவிட மிகப் பெரிய அளவினதாகவும், மிகவும் நியாயமானதாகவும் அமைந்திருக்கின்றன.

வழக்கன்று கண்டாய் வலிசகடம் செற்றாய்,
வழக்கென்று நீமதிக்க வேண்டா, - குழக்கன்று
தீவிளவின் காய்க்கெறிந்த தீமை திருமாலே,
பார்விளங்கச் செய்தாய் பழி.

2200

எம்பெருமான் திருமாலே! நீ ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரம் பண்ணின காலத்திலே சக்கர வடிவில் வந்த சகடாகரன் என்னும்

அசுரனைத் தன் திருவடி கொண்டு உதைத்து அவனை அழித்தது உனக்குத் தகுதியன்று என்பதை அறிவாயாக! இச்செயல் உனக்குத் தகுதியானதே என்று நீ கருத வேண்டாம். அத்துடன் நிற்காமல் கன்று வடிவில் வந்த அசுரனைத் தீய விளங்காய் வடிவிலிருந்த அசுரன்மீது எறிந்ததும் இதனால் அவ்விரு அசுரர்களையும் அழித்தது ஆகிய இந்தச் செயல் நாங்கள் கவலைப்படுமாறு தீம்புகளைச் செய்தது இவ்வுலகில் தவறு அன்றோ!

பழிபாவம் கையகற்றிப் பல்காலும் நின்னை,
வழிவாழ்வார் வாழ்வராம் மாதோ,-வழுவின்றி
நாரணன்றன் நாமங்கள் நன்குணர்ந்து நன்கேத்தும்,
காரணங்கள் தாமுடையார் தாம்.

2201

ஏதேனும் ஒரு காரணம் பற்றியோ அன்றி எக்காரணமுமின்றியோ உண்டாகின்ற பழிபாவங்களை எல்லாம் உன் திருவருளால் போக்கிச் சாத்திரநெறி நின்று எப்போதும் உனக்கே அடிமைப்பட்ட அடியவர்கள் உய்வு பெறுகின்றார்கள். எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனான உன்னுடைய திருநாமங்கள்பற்றி நன்றாக அறிந்துணர்ந்து பிழைகள் ஏதும் இல்லாமலும், இடைவெளியின்றியும் அழகாக ஓதித் துதித்தேத் துகின்ற அடியவர்களும் உன் திருவருள் பெற்று மகிழ்ச்சியுடன் நல்வாழ்வினைப் பெறுகின்றார்கள். இஃது என்னே ஆச்சரியம்!

தாமுளரே தம்முள்ளம் உள்ளுளதே, தாமரையின்
பூவுளதே யேத்தும் பொழுதுண்டே,-வாமன்
திருமருவு தாள்மருவு சென்னியரே, செவ்வே
அருநரகம் சேர்வ தரிது.

2202

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பணிந்து வணங்குவதற்குப் பொருத்தமான காரணங்களைக் கொண்டுள்ள அடியவர்களுக்கு உடலும், அதற்கேற்ற புலன்களும் ஒருங்கே அமைந்திருக்கின்றன. அவனை நினைப்பதற்கு என்று உள்ளமும் உள்ளது. அந்த எம் பெருமான் திருவடிகளில் இட்டு வழிபடுவதற்கென்று தாமரை மலர்கள் நிறைந்து காண்கின்றன. அம்மலர்களை உன் திருவடியில் வைத்து வழிபடுவதற்கேற்ற காலமும் நிறைய இருக்கின்றன. வாமனமூர்த்தியாகத் திருஅவதாரம் பெற்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனின் திருவடிகளில் பணிவதற்கென்றே அடியார்களின் பொருத்தமான தலைகளும் இருக்கின்றன. இவ்வாறு எவ்வகையிலும்

குறைபாடுகள் இல்லாத அளவில் அனைத்தும் அமைந்து இருக்கின்ற இந்நிலையில் கொடிய நரகத்திற்குச் சென்று சேர்வது என்பது இல்லையன்றோ!

அரிய தெளிதாகும் ஆற்றலால் மாற்றி,
பெருக முயல்வாரைப் பெற்றால், -கரியதோர்
வெண்கோட்டு மால்யானை வென்றுமுடித் தன்றே,
தண்கோட்டு மாமலரால் தாழ்ந்து?

2203

வெண்மையான கொம்புகளையுடைய கரிய நிறங்கொண்ட கஜேந்திர ஆழ்வான் என்னும் யானையானது, எம்பெருமான் திருமாலின் திருவருளால் முதலையிடமிருந்து காப்பாற்றப் பெற்றதனால் மீண்டு சென்று பொய்கைக் கரையில் நின்று, தாமரை மலர்களைக் கொண்டு வந்து எம்பெருமான் திருவடிகளில் சார்த்தி அடிமை செய்யப் பெற்றது. எனவே, இச்செயலிலிருந்து, நாம் எம்பெருமானைப் பெற்றதால் அவன் தமக்கென்று இருக்கின்ற ஆற்றல்களைக் கொண்டு நமக்கென்று உண்டாகின்ற தடங்கல்கள் யாவற்றையும் விலக்கிவிடுவதற்குத் திருவருள் கிடைக்குமாறு செய்வதால் நமக்கு வேண்டிய மோட்சமும் கிடைப்பதென்பது எளிதாகி விடுகின்றது.

தாழ்ந்துவரங் கொண்டு தக்க வகைகளால்,
வாழ்ந்து கழிவாரை வாழ்விக்கும், -தாழ்ந்த
விளங்கணிக்குக் கன்றெறிந்து வேற்றுருவாய், ஞாலம்
அளந்தடிக்கீழ்க் கொண்ட அவன்.

2204

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் காயும் கனிகளும் நிறைந்துள்ளதால் தாழ்ந்து இருக்கின்ற கிளைகளையுடைய விளாமரத்தின் கனிக்காக வேண்டி அதன்மீது கன்றினை வீசி எறிந்தான். 'வாமனன்' என்னும் உயரக் குறைவான குள்ளவடிவு பெற்று மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியிடமிருந்து 'மூன்றடி மண் தா' என்று வேண்டிப் பெற்றுப் பின்பு திரிவிக்ரமன் என்னும் ஓங்கி உயர்ந்து வளர்ந்து திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இவ்வுலகம் முழுவதையும் அளந்து தன் திருவடிகீழ் அடக்கினான். இத்தகைய எம்பெருமான் தன் திருவடிகளில் வணங்கித் தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டு, அவன் திருவருளைப் பெற்று அதன்மூலம் அவரவர் நிலைமைக்கேற்றவாறு, செல்வத்தைப் பெறுவதையோ, அன்றி கைவல்யத்தைப் பெறுவதையோ அல்லது

அந்த எம்பெருமானின் திருவடிகளை அடைவதையோ அடைந்து
மேன்மேலும் இனிய நற்சுகத்தை அதிகரித்துக் கொண்டு இருக்குமாறு
அந்தந்த அடியவர்களை வாழுமாறு செய்கின்றான்.

அவன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே! ஆரருளும் கேடும்,
அவன்கண்டா யைம்புலனாய் நின்றான்,-அவன்கண்டாய்
காற்றுத்தீ நீர்வான் கருவரைமண் காரோத,
சீற்றத்தீ யாவானும் சென்று.

2205

என்னுடைய நன்மனமே! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின்
முழுமையான திருவருள் காரணமாகக் கிடைக்கக் கூடிய வீடுபேறும்,
அழிவும் ஆகிய அனைத்துக்கும் காரணமாக இருப்பதை நீ
அறிவாயாக! மேலும் அவ்வப்போது உண்டாகின்ற பிறவிகளைத்
தடுத்து ஆட்கொள்பவனும் அந்த எம்பெருமான் திருமாலே என்பதை
நீ அறிவாயாக! ஐம்புலன்களாகவும், அவைகளின் வழியே உண்டாகும்
ஆசை போன்ற எண்ண உணர்வுகளும் அந்த எம்பெருமானே என்பதை
நீ அறிவாயாக! காற்று, தீ, நீர், வான், மண் ஆகிய ஐம்பெரும்
பூதங்களும் அவனே ஆவான். கறுத்திருக்கின்ற மலைகளும்,
கடல்களை வற்றிப் போகுமாறு செய்யும் வடவைக்கனலும் என்கின்ற
இவையாவும் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஆவான்.
இறுதியாகச் சொல்லப் புகின் அனைத்தும் அவனே ஆவான்.

சென்ற திலங்கைமேல் செவ்வேதன் சீற்றத்தால்,
கொன்ற திராவணனைக் கூறுங்கால்,-நின்றதுவும்
வேயோங்கு தண்சாரல் வேங்கடமே, விண்ணவர்தம்
வாயோங்கு தொல்புகழான் வந்து.

2206

விண்ணுலகத் தேவர்கள் யாவரும் வந்து நன்கு துதித்துப்
போற்றக்கூடிய அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீஇராம
பிரானாகத் திருஅவதாரம் பெற்று நேராகச் சிறிச்சென்றது இலங்கையை
நோக்கி, அவரே தனக்கு உண்டான கோபம் காரணமாகக் கொன்றது
இலங்கை நகரத்து மன்னனாகிய இராவணனையேயாகும்.
இவைகளைப் பற்றி முழுமையாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டு
மானால் இவ்வுலகத்துயிர்கள் உய்வடையும் பொருட்டு அந்த எம்
பெருமான் திருமாலே, மூங்கில்கள் ஓங்கி வளர்ந்திருக்கின்ற
மலைகளே உடைய திருவேங்கடம் என்னும் திருமலையில்
எழுந்தருள்புரிகின்றான்.

வந்தித் தவனை வழிநின்ற ஐம்பூதம்,
ஐந்தும் அகத்தடக்கி யார்வமாய், -உந்திப்
படியமரர் வேலையான் பண்டமரர்க் கீந்த,
படியமரர் வாழும் பதி.

2207

விண்ணுலகத் தேவர்கள் ஐம்பெரும் பூதங்களையும், ஐம்புலன்
களையும் அவைகளால் உண்டாகும் ஆசை போன்ற விளைவுகளை
அடக்கிக் கொண்டு பக்தியுடன் பணிந்து துதித்துப் போட்டியிட்டுக்
கொண்டு வணங்குவதற்காகவே எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன்
திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள்
புரிகின்றான். அதுபோல இம்மண்ணுலகில் வாழ்ந்து வரும்
ஸ்ரீவைணவர்கள் அடிமைப்பட்டு எம்பெருமானுக்கே தொண்டு
செய்து வாழும் திருவேங்கடம் என்னும் திருப்பதியை அந்த
எம்பெருமான் விண்ணுலகத் தேவர்களுக்குப் பரிசாகக் கொடுத்த
தருளினான்.

பதியமைந்து நாடிப் பருத்தெழுந்த சிந்தை,
மதியுரிஞ்சி வான்முகடு நோக்கி-கதிமிகுத்தங்
கோல்தேடி யோடும் கொழுந்ததே போன்றதே,
மால்தேடி யோடும் மனம்.

2208

அடியேனின் மனமோ, 'திருமலை' என்னும் திருப்பதியில்
நின்று வணங்கும் பொருட்டு ஆசையுடன் மேல்நோக்கி வளர்ந்து
வரும் நிலையில் அஃது சந்திரமண்டலத்தினையும் தாண்டி, அதற்கும்
மேலேயிருக்கின்ற ஆகாயம் என்பதன் உச்சியையும் தொட்டு
அங்கேயிருக்கின்ற திருப்பரமபதநாதனைத் தேடி நாடி ஓடுகின்றது.
அஃதாவது பரந்து படர்ந்து செல்லும் கொடிகளின் இளங்
கொழுந்துகள் படர்வதற்கான கொழு கொம்பினைத் தேடிச் செல்வது
போன்று எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தேடிச் செல்கிறது
அடியேனின் மனம்.

மனத்துள்ளான் வேங்கடத்தான் மாகடலான், மற்றும்
நினைப்பரிய நீளரங்கத் துள்ளான், -எனப்பலரும்
தேவாதி தேவ னெனப்படுவான், முன்னொருநாள்
மாவாய் பிளந்த மகன்.

2209

எம்பெருமான் ஸ்ரீ கண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரம் மேற்
கொண்டிருந்தபோது குதிரை வடிவில் வந்த 'கேசி' என்னும்
அசுரனின் வாயைப் பிளந்தான். அத்தகைய சிறுபிள்ளையாக இருந்த

ஸ்ரீகண்ணபிரானும், விண்ணுலகத் தேவர்கட்கெல்லாம் தலைவன் என்று போற்றிப் பணிந்து வணங்குகின்ற வைதீகர்கள் யாவராலும் மிகச் சிறப்பாகக் கருதக் கூடியவனாகவும், திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிபவனாகவும், மேலும் எண்ணிப் பார்ப்பதற்கும் அருமையான நிலையில் பள்ளி கொண்ட பெருமானாகத் திருவரங்கத்திலுள்ள திருவரங்கநாதப் பெருமானாக வுமிருக்கின்ற எம்பெருமான், திருவேங்கடமலையில் உள்ள திருவேங்கடமுடையானாகவும் இருக்கின்ற எம்பெருமான் அடியேனின் மனத்தினிலும் நிலையாக நின்று எழுந்தருள் புரிகின்றான்.

மகனாகக் கொண்டெடுத்தாள் மாண்பாய் கொங்கை,
அகனார வுண்பனென் றுண்டு, -மகனைத்தாய்
தேறாத வண்ணம் திருத்தினாய், தென்னிலங்கை
நீறாக எய்தழித்தாய் நீ.

2210

தெற்கே இருக்கின்ற இலங்கை நகரமானது சாம்பலாகிப் போகுமாறு அழித்தொழித்து முடித்த எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராம பிரானே! நீ ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு குழந்தையாக இருந்த காலத்தில், பேய்வடிவில் வந்த 'பூதனை' என்பவளின் நஞ்சு கலந்த அவளின் முலைப்பாலை உண்பேன் என்று உறிஞ்சிக் குடித்துக் கொண்டே அவள் உயிரையும் போக்கி யருளினாய்! இதனை உணர்ந்த உன்தாய் அசோதைப்பிராட்டி உன்மீது நம்பிக்கையற்றிருக்குமாறு உன் செயல் அமைந்துவிட்டதே!

நீயன் றுலகளந்தாய் நீண்ட திருமாலே,
நீயன் றுலகிடந்தா யென்பரால், -நீயன்று
காரோதம் முன்கடைந்து பின்னடைத்தாய் மாகடலை,
பேரோத மேனிப் பிரான்!

2211

கடல் நிறக்கடவுளான எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! நீ முன்பொரு காலத்தில் 'திரிவிக்ரமன்' என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு உலகம் முழுவதையும் அளந்தாய்! அவ்வாறு நெடியுயர்ந்து வளர்ந்தருளிய எம்பெருமான் திருமாலே! நீ முன்பு உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில் 'வராகம்' என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இப்பூமியை அண்டப்பித்தியினின்றும் எடுத்துப் பாதுகாத்தருளினாய்! என்று யாவரும் எடுத்துரைக்கின்றனர். மேலும் நீ முன்பு ஒரு சமயம் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தாய்! அத்தகைய பெரிய கடலையே நீ ஸ்ரீ

இராமபிரானாகத் திருஅவதாரம் பெற்றிருந்தபோது அணைகட்டித் தூர்த்தாய்! இவைகள் யாவும் எத்தகைய செயல்களோ! என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

பிரானென்று நாளும் பெரும்புலரி யென்றும்,
குராதல் செழும்போது கொண்டு, -வராகத்
தணியுருவன் பாதம் பணியுமவர் கண்டீர்,
மணியுருவம் காண்பார் மகிழ்ந்து.

2212

நாள்தோறும் பெரிய பெரிய உதவிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கும் எம்பெருமான் திருமாலே! என்றும், இன்றே நல்லதோர் விடிவுக்காலம் உண்டாயிற்று நாள்தோறும் உன்னைத் துதித்து, மணம் மிகுந்த அழகிய குராமலர்களைக் கொண்டு வராகம் என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமாலின் திருப்பாதங்களைப் பணிந்து வணங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீவைணவர்கள் அந்த எம்பெருமானின் மணி போன்ற திருமேனி வடிவத்தைக் கண்டு சேவித்து மகிழ்ச்சி அடைவார்கள்.

மகிழ்ந்தது சிந்தை திருமாலே, மற்றும்
மகிழ்ந்ததுன் பாதமே போற்றி, -மகிழ்ந்த
தழலாழி சங்க மவைபாடி யாடும்,
தொழிலாகம் சூழ்ந்து துணிந்து.

2213

எம்பெருமான் திருமாலே! அடியேனின் மனமானது உன்னையே எண்ணிக் கொண்டிருப்பதனால் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றது. மேலும் அடியேனின் நாவோ எப்போதும் உன் திருவடிகளின் பெருமைகளையே எடுத்துக் கூறித் துதித்துக் கொண்டிருப்பதால் மகிழ்ச்சி அடைகின்றது. மேலும் அடியேனின் உடலானது எதிரிகளின் மீது நெருப்பை உமிழ்கின்ற திருவாழியினையும், திருச்சங்கினையும் ஏந்தியிருக்கின்ற உன்னைப்பற்றிப் பாடிக் கொண்டும், ஆடிக்கொண்டும் இருக்கின்றது. இத்தகைய தொழிலைச் செய்து கொண்டிருப்பதுவே 'நமக்குத் தொழில்' என்று துணிவு கொண்டு களிக்கப் பெற்றதே! இஃது என்னே! அடியேனுக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறு!

துணிந்தது சிந்தை துழாயலங்கல், அங்கம்
அணிந்தவன்பே ருள்ளத்துப் பல்கால், -பணிந்ததுவும்
வேய்பிறங்கு சாரல் விறல்வேங் கடவனையே,
வாய்திறங்கள் சொல்லும் வகை.

2214

அடியேனின் மனமானது திருத்துழாய் மாலை அணிந்திருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருநாமங்களை பன்முறையிலும் எண்ணிக் கொண்டிருப்பதில் அடியேனின் உள்ளம் உறுதி கொண்டுள்ளது. அடியேனின் உடலோ எப்போதும் உன்னையே வணங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றது. அடியேனின் வாயோ, மூங்கில்கள் நிறைந்திருக்கின்ற தாழ்வரையையுடைய திருவேங்கட மலையிலுள்ள திருவேங்கடமுடையானின் நற்பெருங்குணங்களையே எப்போதும் எடுத்துச் சொல்லும் துணிவுமிக்கதாக அமைந்திருக்கின்றது.

வகையா லவனி யிரந்தளந்தாய் பாதம்,
புகையால் நறுமலரால் முன்னே, - மிகவாய்ந்த
அன்பாக்கி யேத்தி யடிமைப்பட் டேனுனக்கு,
என்பாக்கி யத்தால் இனி.

2215

முன்பொரு காலத்தில் 'வாமனம்' என்னும் குள்ள வடிவுபெற்று மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் வேள்வியின் முன்பு நின்று தன் திருவடியினால் 'மூன்றடி மண் தா' என்று இரந்துபெற்றுப் பின்பு 'திரிவிக்ரமன்' என்னும் திருஅவதாரம் பெற்று ஓங்கியுயர்ந்து வளர்ந்து இவ்வுலகம் முழுவதையும் அளந்து கொண்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! உம்முடைய திருவடிகளை நறுமணப் புகை கொண்டும், நன்மலர்களைக் கொண்டும் நன்கமைந்த அன்புடன் கூடி பக்தியுடனும் உன்னைத் துதித்து வணங்குகின்றேன். அவ்வாறு வணங்கப் பெற்று, அடிமை கொண்டிருக்கின்ற அடியேனுக்கு உம் அருளைப் பெறும் பாக்கியத்தைப் பெற்றேன். உன் அழகுக்குத் தோற்கச் செய்யக்கூடிய உன் அருள்தான் என்னே! என்று ஆச்சரியம் கொள்கின்றேன்.

இனிதென்பர் காமம் அதனிலும் ஆற்ற,
இனிதென்பர் தண்ணீரும் எந்தாய், - இனிதென்று
காமநீர் வேளாது நிற்பெருமை வேட்பரேல்,
சேமநீ ராகும் சிறிது.

2216

என் தந்தை என்னும்படியான எம்பெருமானே! மக்கள் காமம் இனிதென்பர். அக்காமத்தைக் காட்டிலும் தண்ணீர் இனிதென்பார். இந்தக் காமமும் தண்ணீரும் அளிக்கும் இன்பத்தைக் காட்டிலும் மேலாக இன்பம் என்று ஒன்று உண்டென்பதை உன் பெருமைகளை

ஓரளவேனும் உணர்ந்திருக்கின்ற உன் அடியவர்களே உணர்வார்கள்.
அத்தகைய அடியவர்கள் உன்னை மிகவும் விரும்பிப் பணிந்து
வணங்குபவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக அமைவது எம்பெருமான்
திருவடிகளின் திருவருளேயாகும் என்பதை நாம் அறிவோமாக!

சிறியார் பெருமை சிறிதின்க ணெய்தும்,
அறியாரும் தாமறியா ராவர்,-அறியாமை
மண்கொண்டு மண்ணுண்டு மண்ணுமிழ்ந்த மாயனென்று,
எண்கொண்டென் னெஞ்சே! இரு.

2217

என் மனமே! சிறுமைத்தனம் உடைய சிறியவர்கள், சிறுமைத்
தனத்தையே மேன்மைமிக்கதாக எண்ணிக்கொண்டு தங்கள்
செயல்பாடுகளையே உயர்ந்தது என்று கருதித் தருக்கியிருப்பர்.
இவ்வாறு தருக்கியிருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் தாழ்வான
கீழ்நிலையையே அடையப் பெறுவார்கள். இப்படிப்பட்டவர்
களெல்லாரும் இது நன்மை, இது தீமை என்பது பற்றி அறிந்து
கொள்ள இயலாத அறிவு இல்லாதவர்களாகவே இருப்பார்கள்.
மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியிடம் இப்பூமியை இரந்து பெற்றுக் கொண்ட
வனும், அதே பூமியை உலகப் பிரளயத்தின்போது பாதுகாத்தருளி
யவனும், பின்பு இப்பூமியையே உண்டு வைத்திருந்து வெளிப்படுத்தி
யவனுமாகிய எம்பெருமான் மாயப்பிரானை இடைவிடாமல்
எப்போதும் எண்ணிக் கொண்டே இருப்பாயாக!

இருந்தண் கமலத் திருமலரி னுள்ளே,
திருந்து திசைமுகனைத் தந்தாய்,-பொருந்தியநின்
பாதங்க ளேத்திப்,பணியாவேல், பல்பிறப்பும
ஏதங்க ளெல்லா மெமக்கு.

2218

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! உன் கொப்பூழினின்றும்
வெளிப்பட்டிருக்கும் அழகிய தாமரை மலரினுள்ளே நான்கு
முகங்களையுடைய பிரமதேவனைப் படைத்தாய்! அந்தப் பிரமன்
எப்போதும் பற்றி இருக்கின்ற உன் திருவடிகளையே எண்ணி, வாயார
உன் திருநாமங்களை எடுத்துச் சொல்லித் துதித்துத் தம் தலையால்
அடியேன் வணங்கவில்லை என்றால், அடியேன் இதுவரை பெற்ற
பிறவிகள் அனைத்தும் பயனற்றதாகி, பெருந்துன்பத்துக்கும் ஆளாக
நேரும்.

எமக்கென் றிருநிதியம் ஏமாந்தி ராதே,
தமக்கென்றும் சார்வ மறிந்து,-நமக்கென்றும்
மாதவனே யென்னும் மனம்படைத்து, மற்றவன்பேர்
ஓதுவதே நாவினா லோத்து.

2219

எமக்குப் பெருஞ்செல்வம் இருக்கின்றது என்று எண்ணி
இறுமாந்து இருக்கக் கூடாது. அதனால் ஏமாந்தும் இருக்க வேண்டாம்.
நமக்கென்று எப்போதும் இருக்கக் கூடியதோர் பெருஞ்செல்வ
மாகியும், நமக்குப் பாதுகாப்பாக இருப்பதும், நாம் எப்போதும் சரண்
என்று சார்ந்து இருக்கக் கூடியதுமாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்
நாராயணனின் திருநாமங்களை எடுத்தோதிக் கொண்டிருப்பதே நம்
நாவிற்கு வேதம் போன்று ஓதுவதற்குரியதாகும்.

ஓத்தின் பொருள்முடிவும் இத்தனையே, உத்தமன்பேர்
ஏத்தும் திறமறிமி னேழைகள்,-ஓத்தனை
வல்லீரேல் நன்றதனை மாட்டீரேல், மாதவன்பேர்
சொல்லுவதே ஓத்தின் சுருக்கு.

2220

அறிவிற் குறைந்தவர்களாக இருக்கின்ற ஏழைகளே! 'புருஷோத்
தமன்' என்னும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருநாமங்களை
எடுத்தோதித் துதிக்கும் செயல் மட்டுமே வேதப்பொருளின் முடிவான
செயலாகும். அவ்வேதப் பொருட்களைக் கற்றறிய இயலுமாயின்
அதனை அறிந்து ஒதிக் கொண்டிருங்கள். ஒருவேளை அவ்வேதக்
கருத்துகளின் பொருளை அறிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் இல்லை
என்றாலும் திருமகள் கேள்வனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்
நாராயணனின் திருநாமங்களை எடுத்துரைப்பதை வேதக்கருத்துகளின்
சுருக்கம் என்பதை உணருங்கள்.

சுருக்காக வாங்கிச் சுலாவிநின்று, ஐயார்
நெருக்காழுன் நீர்நினைமின் கண்டீர்,-திருப்பொலிந்த
ஆகத்தான் பாதம் அறிந்தும், அறியாத
போகத்தா லில்லை பொருள்.

2221

இந்த உடம்பினுள்ளே இருந்து கொண்டு, இந்த உடலையே
சுருங்கிப் போகுமாறு செய்கின்ற கோழை, நம்மைத் துன்புறுத்து
வதற்கு முன்னாலே, 'திருவாழ்மார்பன்' என்னும் திருப்பெயர்
கொண்டுள்ள எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளை
நீங்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அந்த எம்பெருமானைப்

பற்றி நீங்கள் அறிந்து வைத்திருந்தாலும் ஐம்புலன்களினால் உண்டாகின்ற இன்பங்கள் உங்களை அறிவற்றவர்களாக ஆக்கி, உங்களைப் பாழ்படுத்திவிடும். அத்தகைய தன்மைகளைக் கொண்டுள்ள ஐம்புல இன்பங்களால் எவ்விதப் பயனும் இல்லை.

பொருளால் அமருலகம் புக்கியல லாகாது,
அருளா லறமருளு மன்றே,-அருளாலே
மாமறையோர்க் கீந்த மணிவண்ணன் பாதமே,
நீமறவேல் நெஞ்சே! நினை.

2222

என் மனமே! பொருட்செல்வம் நிறைந்திருப்பதனாலே, விண்ணுலகத் தேவர்கள் வசிக்கின்ற விண்ணுலகை அடைவது என்பது இயலாது. எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவருளால் நாம் செய்கின்ற புண்ணியங்களுக்கேற்ப, அவ்வுலகம் என்னும் திருப் பரமபதத்தை அடையலாம். உயர்ந்ததான மாமறைகளைக் கற்றறிந்த வேதியர்களுக்குத் தன் அருளை அருளிச் செய்து, அவர்கட்குத் தன்னையே அளித்தருளிய எம்பெருமான் நீலநிறத் திருமேனியனாகிய திருமாலின் திருவடிகளை நீ மறந்துவிடாமல் எப்போதும் எண்ணிக் கொண்டிருப்பாயாக!

நினைப்பன் திருமாலை நீண்டதோள் காண,
நினைப்பார் பிறப்பொன்றும் நேரார்,-மனைப்பால்
பிறந்தார் பிறந்தெய்தும் பேரின்ப மெல்லாம்,
துறந்தார் தொழுதாரத் தோள்.

2223

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் நீண்ட, பருத்த திருத்தோள்களைக் காணலாம் என்னும் பொருட்டு, அடியேன் அந்தத் திருமாலைப்பற்றி எண்ணிக் கொண்டிருப்பேன். அவ்வாறு அந்த எம்பெருமானையே எண்ணிக் கொண்டிருப்பவர்கள் அவ்வப்போது உண்டாகின்ற 'பிறப்பு' என்ற ஒன்றை அடையமாட்டார்கள். அப்படிப் பிறந்துவிட்டவர்கள் எம்பெருமான் திருத்தோள்களைக் காணும் பொருட்டு வணங்குவார்கள். அப்படி வணங்குகின்ற அடியவர்கள் உலகில் பிறவியெடுத்தவர்கள் அடைகின்ற சிற்றின் பங்களை அடியோடு வெறுத்து ஒதுக்கி விடுவார்கள்.

தோளிரண் டெட்டேழும் மூன்று முடியனைத்தும்,
தாளிரண்டும் வீழச் சாந்துரந்தான்-தாளிரண்டும்,
ஆர்தொழுவார் பாதம் அவைதொழுவ தன்றே,என்
சீகெழுதோள் செய்யும் சிறப்பு?

2224

இலங்கை மன்னன் இராவணனின் இருபது தோள்களும், பத்துத் தலைகளும் என்று எண்ணும்படியாக முளைத்திருக்கின்ற தலைகளும், தோள்களும் அற்றுக் கீழே விழுந்து அழிந்து போகும்படி, அவன்மீது அம்புகளைச் செலுத்திய எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரானின் இரண்டு திருவடிகளையும் தொழுது வணங்கு பவர்கள் யாவரோ, அத்தகைய அடியவர்களின் பாதங்களை வணங்கித் தொழுதும் என்பது, சிறப்புமிக்க தோள்களைக் கொண்டுள்ள அடியேனுக்குச் செய்யும் மேன்மையான உதவியாகும்.

சிறந்தார்க் கெழுதுணையாம் செங்கண்மால் நாமம்,
மறந்தாரை மானிடமா வையேன்,-அறம்தாங்கும்
மாதவனே யென்னும் மனம்படைத்து, மற்றவன்பேர்
ஓதுவதே நாவினா லுள்ளு.

2225

செந்தாமரைக் கண்ணனின் திருநாமங்களை எடுத்தோதுகின்ற அடியவர்களுக்குச் சிறந்த துணையாக இருந்து உதவுகின்றது. திருமாலின் திருநாமங்களை மறந்தவர்களை மனிதர்களாக ஒருபோதும் எண்ணமாட்டேன். அறத்தை நிலைநிறுத்துகின்றவன், எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! என்று மனதில் எண்ணி அடியேன் நாவினால் அவன் திருநாமங்களையே ஓதுவது என்பது சிறந்ததொரு பயிற்சியாகும்.

உளதென் நிறுமாவா ருண்டில்லை யென்று,
தளர்தல் அதனருகும் சாரார்,-அளவரிய
வேதத்தான் வேங்கடத்தான் விண்ணோர் முடிதோயும்,
பாதத்தான் பாதம் பயின்று.

2226

அளவிடற்கரிய வேதங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருப்பவனும், திருவேங்கடமலையில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள் புரியும் திருவேங்கடமுடையானும், விண்ணுலகத் தேவர்கள் தம் திருமுடிகளைக் கொண்டு வணங்குகின்ற திருவடிகளையுடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளைப்பற்றித் தொழுது வணங்கிக் கொண்டிருப்பதற்குப் பழகிக் கொண்டிருக்கின்ற அடியவர்கள் தமக்குப் பெருஞ்செல்வம் உள்ளதென்று இறுமாந்திருக்கமாட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட தன்மையுடையவர்கள் தாம் இழந்த செல்வத்தையும் இஃது அழிந்ததே என்று எண்ணித் தளர்ச்சியை அடையும் இயல்பைப் பெறாதவர்களாக என்றென்றும் இருப்பார்கள். இத்தகைய நிலையை அடியவர்கள் அடையப் பெறுவார்கள்.

பயின்ற தரங்கம் திருக்கோட்டி, பன்னாள்
பயின்றதுவும் வேங்கடமே பன்னாள், -பயின்ற
தணிதிகழும் சோலை யணிநீர் மலையே,
மணிதிகழும் வண்தடக்கை மால்.

2227

அடியவர்களிடத்தே வள்ளன்மை மிக்கவராகிய திருக்கரங்
களையுடைய நீலமணி நிறமுடைய திருமேனி கொண்ட எம்
பெருமான் திருமால் எழுந்தருள்புரியும் திருத்தலங்களாகத் திகழ்கின்ற
இடங்களாகத் 'திருவரங்கம்', 'திருக்கோட்டியூர்' ஆகியவைகள்
ஆகும். மிக நீண்ட நெடுங்காலந்தொட்டே திருவேங்கட மலை
யிலும், அழகிய சோலைகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற 'திருநீர்மலை' என்னும்
திருத்தலத்திலும் எழுந்தருள்புரிகின்றான்.

மாலை யரியுருவன் பாத மலரணிந்து,
காலை தொழுதெழுமின் கைகோலி, -ஞாலம்
அளந்திடந் துண்டுமிழ்ந்த அண்ணலைமற் றல்லால்,
உளங்கிடந்த வாற்றா லுணர்ந்து.

2228

உலகம் முழுவதையும் 'திரிவிக்ரமன்' என்னும் திருஅவதாரம்
மேற்கொண்டு அளந்தான். உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில்
இந்தப் பூமியை 'வராகம்' என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு
பாதுகாத்து, அதனை உண்டு, பின்பு இவ்வுலகத்தினை வெளிப்
படுத்திய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்னும் அண்ணலை
யன்றி அடியவர்களின் உள்ளத்தில் தங்கி இருக்கின்றவாற்றான்
என்பதை உணர்ந்திருக்கின்றோம். இத்தகைய எம்பெருமான் தன்
அடியவனான பிரகலாதனுக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டு
அன்றொரு நாள் மாலை நேரத்தில் ஸ்ரீ நரசிம்மமூர்த்தி யாகத்
திருஅவதாரம் பண்ணியருளினான். இத்தகைய எம்பெருமானின்
திருவடிகளில் மலர் மாலைகளைச் சூட்டித் தினமும் காலைப்
பொழுதில் கைகூப்பித் தொழுது வணங்கி உய்வு பெறுங்கள்.

உணர்ந்தாய் மறைநான்கும் ஒதினாய் நீதி,
மணந்தாய் மலர்மகள்தோள் மாலே! -மணந்தாய்போய்
வேயிருஞ் சாரல் வியலிரு ஞாலம்கூழ்,
மாயிருஞ் சோலை மலை.

2229

எம்பெருமான் திருமாலே! நான்கு வேதங்களையும் நன்குணர்ந்த
நிலையில் நின்று, உலகப் பிரளயங்கள் உண்டாகுங் காலங்கள்தோறும்
உலகத்தினைப் பாதுகாத்தருள்கின்றாய். வேதங்களின் விரிவான

கருத்துகளாகிய நீதிநெறிக் கருத்துகளை மனு முதலிய முனிவர்கள்
மூலமாக அனைவர்க்கும் பயன்படுமாறு அருளிச் செய்திருக்கிறாய்!
தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் 'திருமகள்' என்னும் பெரிய பிராட்டி
யாரின் திருத்தோள்களுடன் சேர்ந்தவாறு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றாய்.
மூங்கில்கள் நிறைந்து வளர்ந்திருக்கின்ற, மலைச்சாரல்களையுடைய,
இவ்வுலகத்து மக்கள் யாவரும் இனிதே வந்து சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற
'திருமாலிருஞ்சோலைமலை' என்னும் திருத் தலத்தில் திருக்கோயில்
கொண்டு எழுந்தருள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றாய்!

மலையேழும் மாநிலங்க ளேழும் அதிர,
குலைசூழ் குரைகடல்க ளேழும்,-முலைசூழ்ந்த
நஞ்சுரத்துப் பெண்ணை நவின்றுடை நாவனென்று,
அஞ்சாதென் னெஞ்சே! அழை.

2230

என் மனமே! ஏழுமலைகள், ஏழு உலகங்கள், ஒலிக்கின்ற ஏழு
கடல்களும் ஆகிய இவையனைத்தும் அதிர்ந்து போகுமாறு,
பேய்வடிவில் வந்த பூதனை என்பவளின் நஞ்சு கலந்த முலைப்
பாலை உண்ணும் நிலையிலேயே இடையிடையே மழலைச்
சொற்கள் பேசியவாறே உண்டு, அவளுயிரைப் போக்கியருளிய
நாவன்மையுடையவனே! என்று எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின்
பெருமையைக் கூறிச் சிறிதும் அச்சம் கொள்ளாமல், வாய்திறந்து
அவன் திருநாமங்களை எடுத்துக் கூறி அழைப்பாயாக!

அழைப்பன் திருமாலை ஆங்கவர்கள் சொன்ன,
பிழைப்பில் பெரும்பெயரே பேசி,- இழைப்பரிய
ஆயவனே! யாதவனே! என்றவனை யார்முகப்பும்,
மாயவனே என்று மதித்து.

2231

எம்பெருமான் இத்தன்மையன் என்று ஆராய்ந்தறிவதற்கு
அரியவனாக விளங்கும் கோகுலக் கண்ணபிரானே! ஆயவர்குலத்தின்
அணிவிளக்கே! என்றெல்லாம் எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானை
மதித்துக் கொண்டு இருக்கின்றோம். மேலும் கண்ணபிரானை
மாயவனே! என்றும் அழைக்கின்றோம். ஆய்ப்பாடியிலே இருக்கின்ற
ஆய்க்குலப் பெண்கள் எம்பெருமான் திருமாலைப் பற்றிப் பயின்
றார்க்கும் பிழைக்க ஒண்ணாதவாறு ஈடுபடுத்துகின்ற திருநாமங்களைக்
கொண்டு கண்ணபிரானை அழைத்தது போன்றே எல்லோர்
முன்னிலையிலும் அடியேன் கூவி அழைப்பேன்.

மதிக்கண்டாய் நெஞ்சே! மணிவண்ணன் பாதம்,
மதிக்கண்டாய் மற்றவன்பேர் தன்னை, -மதிக்கண்டாய்
பேராழி நின்று பெயர்ந்து கடல்கடைந்து,
நீராழி வண்ணன் நிறம்.

2232

என் மனமே! நீலநிறத் திருமேனி கொண்ட எம்பெருமான்
ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளை எப்போதும் எண்ணிக் கொண்டு
இருப்பாயாக! மேலும் அந்த எம்பெருமான் திருநாமங்களை எண்ணி
எண்ணித் தியானம் செய்து கொண்டிருப்பாயாக! திருப்பாற்கட
லினின்று எழுந்தருள்புரிந்து விண்ணுலகத் தேவர்களுக்காக,
அக்கடலைக்கடைந்து அமிர்த்ததை அளித்தருளிய கடல்வண்ணனின்
திருமேனியின் நிறத்தினையும் எண்ணிக் கொண்டிருப்பாயாக!

நிறங்கரியன் செய்ய நெடுமலரான் மார்வன்,
அறம்பெரிய னார தறிவார்?, -மறம்புரிந்த
வாளர்க்கன் போல்வானை வானவர்கோன் தானத்து,
நீளிருக்கைக் குய்த்தான் நெறி.

2233

மழை முகிலையொத்த கரியநிறமுடைய எம்பெருமான் திருமால்
சிவந்த நிறம் கொண்ட நெடிகடாக உயர்ந்து வளர்ந்து மலர்ந்திருக்கின்ற
தாமரை மலரைத் தம் இருப்பிடமாகக் கொண்டுள்ள பெரியபிராட்டி
யாரைத் தம் திருமார்பில் கொண்டிருக்கின்றான். இத்தகைய
எம்பெருமான் தம் அடியவர்களிடத்தில் திருவருள் புரிவதில் மிகப்
பெரியவனாகவும் அறச்செயல்களிலும் மிகப் பெரியவனாகவும்
இருப்பதை அறிந்து கொள்ளக் கூடியவர் யாவருளர்? பகைமை
பாராட்டிக் கொண்டு மறச்செயல்களையே செய்து கொண்டு
வாளினைக் கையிலேந்திக் கொண்டிருக்கின்ற இராவணனைப்
போன்றுள்ளவனாகிய 'மகாபலிச்சக்கரவர்த்தி' என்னும் மன்னனை
அவன் கொடைத்தன்மை காரணமாகப் பாதாள உலகில் வாழச் செய்து
விட்டு மீண்டும் அவன் விண்ணுலகத் தேவர்கட்கெல்லாம் அரசனாகத்
திகழும் தேவேந்திரனின் உலகமான சுவர்க்கலோகத்துக்கு அரசன்
ஆக்கக்கூடிய நல்லதோர் வாய்ப்பினை அருளிச் செய்த பெருமையைப்
பற்றி யாரே அறிந்து கொள்ளக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றவர்கள்!

நெறியார் குழற்கற்றை முன்னின்று பின்தாழ்ந்து,
அறியா திளங்கிரியென் நெண்ணி, -பிறியாது
பூங்கொடிகள் வைகும் பொருபுனல் குன்றென்றும்,
வேங்கடமே யாம்விரும்பும் வெற்பு.

2234

அடியவர்களாகிய நாம் நம் மனதார விரும்புகின்ற திருமலையாதெனின், எம்பெருமான் திருமால் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருள்புரியும் திருவேங்கடமலையேயாகும். இத்திருமலையையே அனைத்துமாகக் கருதி ஊன்றியிருப்பவர்களின் தலைமுடியானது, அத்திருமலையிலிருக்கின்ற பூங்கொடிகளானவை சிறிய மலை என்று கருதிக் கொண்டு அவைகளின்மீது படர்ந்து இருக்கும். அலை வீசுகின்ற நீர் நிரம்பி வழிகின்ற அருவிகள் இந்தத் திருவேங்கடமலையில் நிறைந்திருக்கின்றன.

வெற்பென் நிருஞ்சோலை வேங்கடமென் நிவ்விரண்டும்,
நிற்பென்று நீமதிக்கும் நீர்மைபோல்,-நிற்பென்
றுளங்கோயி லுள்ளம்வைத் துள்ளினேன், 'வெள்ளத்
திளங்கோயில் கைவிடேல்' என்று.

2235

தெற்குத் திருமலை என்று வழங்குகின்ற திருமாலிருஞ்சோலை மலை என்னும் திருப்பதி, திருவேங்கடமலை என்னும் திருப்பதி ஆகிய இரு திருமலைகளும் நாம் நம் மனத்தில் நின்று உகந்து வாழ்கின்ற திருத்தலங்கள் என்று உன்னுடைய நீர்மைக்குணம் காரணமாக இருப்பது போன்று எம்பெருமானே! அடியேனின் உள்ளம் என்னும் கோயிலையும், நீ மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தங்கி இருப்பதற்கான இடமாகக் கொண்டு இருப்பதை அடியேன் அறிந்தேன். அடியேனின் மனத்தினில் நீ வந்திருந்து தங்கியிருப்பதற்கான திருப்பாற்கடல் என்னும் திருத்தலமானது இளங்கோவிலாக இருப்பதனால் அடியேன் நன்றியுடையவனாக இருக்கின்றேன். அடியேன் அந்த நிலையை உகந்ததன் காரணமாக நீ அதனைக் கைவிடலாகாது என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்றும் மறந்தறியேன் ஏழ்பிறப்பும் எப்பொழுதும்,
நின்று நினைப்பொழியா நீர்மையால்,-வென்றி
அடலாழி கொண்ட அறிவனே, இன்பக்
கடலாழி நீயருளிக் காண்.

2236

போர்க்களத்தில் வெற்றியையே அளிக்கக் கூடிய சக்கரத்தைத் தம் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமாலாகிய ஞானப் பிரானே! எல்லாக் காலங்களிலும், உண்டாகின்ற அனைத்துப் பிறவிகளிலும், எல்லா நிலைகளிலும் நிலையாக நின்று அடியேனைப் பற்றி அறிந்து கொண்டிருக்கின்ற தங்களின்திருவுள்ளமானது ஒரு சிறிதும் மாறுபடாது இருக்குமேயானால் அடியேன் உன்னை ஒரு நொடிப்

போதும் மறக்கமாட்டேன். அடியேன் உன்னையும், உன் திருவடிகளையும் அடைந்து அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற இம்மகிழ்ச்சிக் கடலை, அடியேனுக்கு அளித்தருளுமாறு அருள்புரிதலை வேண்டுகின்றேன்.

காணக் கழிகாதல் கைமிக்குக் காட்டினால்,
நாணப் படுமென்றால் நாணுமே?-பேணிக்
கருமாலைப் பொன்மேனி காட்டாமுன் காட்டும்,
திருமாலை நங்கள் திரு.

2237

அடியேன் எம்பெருமான் திருமாலைக் கண்டு சேவிக்க வேண்டும் என்பதன் பொருட்டுக் கழிபெருங்காதல் கொண்டிருக்கிறேன். இக்காதல் மேன்மேலும் அதிகரித்துக் கொண்டு இருப்பதால் அடியேன் இனியும் பொறுத்திருக்க வேண்டுமென்றால், அவ்வாறு பொறுத்திருக்க அடியேனால் இயலுமோ? அஃது இயலாது என்பதால் எம்பெருமான் திருமாலின் அழகிய கரிய திருமேனியினை அடியேனுக்குக் காட்டு முன்பே, அடியேனுடைய சார்பாகப் பரிவுற்று, எடுத்துரைக்கக் கூடிய நம்முடைய பெரிய பிராட்டியார் பெரிதும் விரும்பி எம்பெருமான் திருமாலை அடியேனுக்குக் காட்டிக் கொடுத்தருள் புரிவாள்.

திருமங்கை நின்றருளும் தெய்வம்நா வாழ்த்தும்,
கருமம் கடைப்பிடிமின் கண்டீர், உரிமையால்
ஏத்தினோம் பாதம் இருந்தடக்கை எந்தைபேர்,
நாற்றிசையும் கேட்டீரே நாம்?

2238

நான்கு திசைகளிலுமுள்ள ஸ்ரீவைணவ அடியவர்களே! இதனைக் கேளுங்கள்! பெரிய பிராட்டியார் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கும் திருமார்பினையுடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை நம் நாவினைக் கொண்டு பாசுரங்களைப் பாடித் துதித்து வாழ்த்து வதைக் கடைப்பிடியுங்கள். நீண்ட திருக்கரங்களைக் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிகளைப் பற்றி அவனுடைய திருநாமங்களையும் எடுத்துக் கூறித்துதித்துச் சேவிப்போம் வாருங்கள்!

நாம்பெற்ற நன்மையும் நாமங்கை நன்னெஞ்சத்து,
ஓம்பி யிருந்தெம்மை ஒதுவித்து, -வேம்பின்
பொருள்நீர்மை யாயினும் பொன்னாழி பாடென்று,
அருள்நீர்மை தந்த அருள்.

2239

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பற்றிய பாசுரங்களைப் பாடுவதென்பது வேம்பின் குணம் போன்று கசப்புடையதாகத் தா. மூன்று - 6

தோன்றிடினும், அழகிய பொன் போன்று ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கின்ற திருவாழியான் என்னும் சக்கராயுதத்தைத் தம் திருக்கரத்தில் ஏந்தி யிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணைப் பற்றிய பாசுரங்களைப் பாடுவாயாக! என்று கலைமகள் நம் நெஞ்சினுள்ளே இருந்து கொண்டு அடியேனை ஒதுவித்துப் பாடும்படியாகச் செய்தருளி னாள். அடியோங்களாகிய நாம் பெற்ற கவிதை பாடும் நன்மையானது, அடியவர்களுக்கு அருளையே அளித்துக் கொண்டிருக்கும் இயல்புடைய எம்பெருமான் திருமாலின் திருவருளாலே கிடைக்கப் பெற்றது.

அருள்புரிந்த சிந்தை அடியார்மேல் வைத்து,
பொருள்தெரிந்து காண்குற்ற அப்போது, - இருள்திரிந்து
நோக்கினேன் நோக்கி நினைந்தேன் தொண்கமலம்,
ஓக்கினே நென்னையுமங் கோர்ந்து.

2240

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவருள்புரியும் திருவுள்ளத் தினை அடியவர்களாகிய எங்களிடத்தே வைத்து, ஒரு பொருளாகக் கொள்ள இயலாத அடியோங்களை ஒரு பொருட்டாகக் கருதி ஏற்றுக்கொண்டான். இத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலின் திருவருளால் அடியேனின் அறிவின்மையானது நீங்கப் பெற்று, உண்மையாக உள்ளபடியே அடியேனின் ஆத்மாவின் அடிமைத்தனம் மிக்க நிலையை உணர்ந்தேன். அடியேன் எம்பெருமான் திருமாலைப்பற்றி ஓர்ந்து புகல் என்பது இல்லாத அத்திருவடிகளில் அடியேனைக் காணிக்கை ஆக்கினேன்.

ஒருருவன் அல்லை ஒளியுருவம் நின்னுருவம்,
ஈருருவன் என்பர் இருநிலத்தோர், - ஒருருவம்
ஆதியாம் வண்ணம் அறிந்தார் அவர்கண்டர்,
நீதியால் மண்காப்பார் நின்று.

2241

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! நீ இப்பரந்த உலகில் ஒரு படிப்பட்ட திருமேனி வடிவினைக் கொண்டு விளங்குவது மட்டு மன்று. உம்முடைய திருமேனி வடிவமானது அடியார்க்கு ஆட்படக் கூடிய ஒளிமிக்க வடிவமே அன்றோ! அடியார்களிடத்தே கருணையுள்ளமுடையவனாகிய உன்னை இவ்வுலகிலுள்ள மக்கள் யாவரும் பரத்துவமாகிற பெரிய திருமேனி வடிவையுடையவனாகச் சொல்கின்றனர். ஆனால், நீயோ அனைவருக்கும் அருள் புரிகின்ற வராக இருந்து கொண்டு பிழைப்பதற்கு ஏற்ற அளவில் இருக்கும் எளிவந்த தன்மையினைக் கொண்ட திருமேனி வடிவினை

யுடையவனாக இருக்கின்றாய். இதனை அறிந்துணர்ந்தவர்கள் நீதி நியாயப்படி என்றும் நிலைத்து நின்று இவ்வுலகினைப் பாதுகாக்க வல்லவராக விளங்குகின்றார்.

நின்றதோர் பாதம் நிலம்புதைப்ப, நீண்டதோள்
சென்றளந்த தென்பர் திசையெல்லாம்,-அன்று
கருமாணி யாயிரந்த கள்வனே, உன்னைப்
பிரமாணித் தார்பெற்ற பேறு.

2242

முன்பொரு காலத்தில் கரிய திருமேனி கொண்டு, 'வாமனம்' என்னும் குள்ளமான வடிவினை மேற்கொண்டு பிரமச்சாரியாக மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியின் வேள்வியின் முன்னே நின்று இம்மண்ணை 'மூன்றடி மண்தா' என்று இரந்து பெற்ற கள்ளத்தனம் கொண்ட எம்பெருமான் திருமாலே! நீ இப்பூமியை அளக்கும் பொருட்டுத் 'திரிவிக்ரமன்' என்னும் ஓங்கியுயர்ந்த திருமேனி வடிவம் கொண்டு நின்ற ஒரு திருவடியானது இப்பூமி முழுவதும் பரந்து நின்றது. நீண்ட பருத்திருக்கும் திருத்தோள்களோ அனைத்துத் திசைகளிலும் பரவியிருந்தன. மற்றொரு திருவடியானது விண்ணை அளந்தது என்று பெரியவர்கள் கூறுகின்றனர். நீ இவ்வாறு செய்தது என்பது உன்னையே நம்பினவர்களான அடியவர்கள் பெற்ற பெரும் பேறாகும்.

பேறொன்று முன்னறியேன் பெற்றறியேன் பேதைமையால்,
மாறென்று சொல்லி வணங்கினேன்,-ஏறின்
பெருத்தெருத்தம் கோடொசியப் பெண்நசையின் பின்போய்,
எருத்திருத்த நல்லாயர் ஏறு.

2243

நப்பின்னையைப் பெற வேண்டும் என்று கொண்ட அவாவினை நிறைவு செய்யும்பொருட்டு எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண பிரான் திருஅவதாரம் பெற்றிருந்த காலத்தில் ஏழு எருதுகளின் பெருத்த திமில்களையும் கொம்புகளையும் முறித்துக் கொன்றான். இத்தகைய சிறப்புகளைக் கொண்டுள்ள இடையர்குலத் தலை வனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் நாம் செய்திருக்கின்ற பாவங்களையெல்லாம் போக்கி அழிக்கின்ற பகைவனாவான் என்று எண்ணி அவனை வணங்கினேன். இதற்கு முன்போ இத்தகைய பெரும்பேறு பற்றிச் சிறிதும் அறியாதவனாக அடியேன் இருந்து விட்டேன். இவ்வாறு அறியாமல் இருந்துவிட்ட காரணத்தால் இப்பேற்றினைப் பெற்றறியாத பேதைமிக்கவனாக அடியேன் இருந்துவிட்டு, அப்பேற்றை இழந்தேன்.

ஏறேழும் வென்றடர்த்த எந்தை, எரியுருவத்து
 ஏறேறிப் பட்ட இடுசாபம்,-பாறேறி
 உண்டதலை வாய்நிறையக் கோட்டங்கை ஒண்குருதி,
 கண்டபொருள் சொல்லின் கதை.

2244

ஏழு எருதுகளையும் வென்று கொன்றவனாகிய எந்தைபிரான்
 ஸ்ரீகண்ணபிரான், தீயைப் போன்ற சிவப்பு நிறத் திருமேனியை
 யுடைய, காளை வாகனம் கொண்டுள்ள சிவபெருமானுக்குண்டான
 சாபத்தைப் போக்கியருளினான். இந்தச் சாபத்தைப் போக்கும்
 வகையில் பருந்துகள் அமர்ந்து உண்பதற்குரிய மண்டைஓட்டின் வாய்
 நிரம்புமாறு, குவிந்த அழகிய திருக்கரங்களாலே, திருமால்
 இட்டளித்த இரத்தத்தின் காரணமாக அவ்வோடு நிறையப் பெற்று
 விழுந்து அச்சிவபெருமானுக்குண்டான சாபம் நீங்கப் பெற்றது.
 இந்தக் கதையைக் கூறத் தொடங்கினால் இஃது பாரதக் கதையைப்
 போன்று பரந்து விரியும்.

கதையும் பெரும்பொருளும் கண்ணா!நின் பேரே,
 இதய மிருந்தவையே ஏத்தில்,-கதையும்
 திருமொழியாய் நின்ற திருமாலே, உன்னைப்
 பருமொழியால் காணப் பணி.

2245

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானே! உன்னைப் பற்றி இதிகாச
 புராணங்களில் எடுத்துரைத்திருக்கின்ற கதையும் அக்கதைகளினூடே
 அமைந்திருக்கின்ற பெரும் பொருள்களும், அவற்றின் சாரமும் ஆகிய
 இவற்றை உள்ளது உள்ளவாறே அறிந்து துதிப்போமானால் அவை
 யாவும் உன் திருநாமங்களே ஆகும். அந்தக் கதைகளைக் கொண்டுள்ள
 வேதங்களையே தன் வடிவமாகக் கொண்டு திகழும் எம்பெருமான்
 திருமாலே! அந்த வேதங்களின் திருவாய் மொழியைக் கொண்டு
 அடியேன் உன்னைக் கண்டு சேவிப்பதற்கு அருள்புரிதல் வேண்டும்.

பணிந்தேன் திருமேனி பைங்கமலம் கையால்,
 அணிந்தேனுன் சேவடிமே லன்பாய்,-துணிந்தேன்
 புரிந்தேத்தி யுன்னைப் புகலிடம்பார்த்து, ஆங்கே
 இருந்தேத்தி வாழும் இது.

2246

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! உன் திருமேனியை
 வணங்கிப் பணிந்தேன். உன் திருவடிகளில் தாமரை மலர்களை இட்டு,
 அன்பு பூண்டு விரும்பித் துதித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். அடியேன்
 சரணடையுமிடமாகிய திருப்பரமபதத்தின் இருப்பிடத்தை நோக்கி,

அங்கேயே நிலையாக நின்று வாழ்வதற்கு விரும்பி உன்னை மங்களாசாசனம் செய்து கொண்டிருக்கக் கூடிய இந்நிலையை அடைவதற்காகப் பெரிதும் உறுதி கொண்டவனாகத் துணிந்து விட்டேன்.

இதுகண்டாய் நன்னெஞ்சே! இப்பிறவி யாவது,
இதுகண்டா யெல்லாம்நா முற்றது, -இதுகண்டாய்
நாரணன்பே ரோதி நரகத் தருகணையா,
காரணமும் வல்லையேல் காண்.

2247

அடியேனுடைய நல்ல மனமே! இப்பிறவியின்போது அனுபவித்த கொடுமைகள் இவ்வளவென்று நீ அறிந்து கொள்வாயாக! இதனால் அடியேனுக்குண்டாகும் இன்னல்களையும் அறிந்து கொள்வாயாக! இதன்பொருட்டு எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருநாமங்களை எப்போதும் ஒதியவாறு, நரகம் என்று கருதப்படுகின்ற இவ்வுலக வாழ்வின் அருகில் நிற்கவும் கூடாது என்பதை நீ அறிந்து கொள்வாயாக! இவ்வாறு இதுவரை அறிந்து கொண்டுள்ள இவைகளை நீயே அறிந்து, தெரிந்து, உணர்ந்து கொண்டால் இவ்வுலக வாழ்வின் இழிநிலையை நீயே நன்கு அறிந்து கொள்வாய்!

கண்டேன் திருமேனி யான்கனவில், ஆங்கவன்கைக்
கண்டேன் கனலுஞ் சுடராழி, -கண்டேன்
உறுநோய் வினையிரண்டும் ஒட்டுவித்து, பின்னும்
மறுநோய் செறுவான் வலி.

2248

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! அடியேன் கண்ட கனவின்போது, உன் திருமேனியைக் கண்டு வணங்கிச் சேவிக்கப் பெற்றேன். அங்கே உன் திருக்கரத்தில் ஒளி வீசுகின்ற திருவாழி யானைக் கண்டுகளிக்கப் பெற்றேன். மேலும் அடியேனின் இந்த ஆத்மாவின் நோய்களின் காரணமாகிய இருவகைப்பட்ட நிலையில் நிற்கும் வினைகளைத் தொலைத்துவிட்டு, அவை மீண்டும் மீண்டும் ஏற்படாமலிருக்கும் வண்ணம் அவற்றின் வேரையும் களைந்து அருள்புரியும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் மிடுக்கையும் அடியேன் கண்டு கொண்டேன்.

வலிமிக்க வாளெயிற்று வாளவுணர் மாள,
வலிமிக்க வால்வரைமத் தாக, -வலிமிக்க
வாணாகம் சுற்றி மறுகக் கடல்கடைந்தான்,
கோணாகம் கொம்பொசித்த கோ.

2249

வாள்போன்று நீண்ட வலிமைமிக்க பற்களையுடைய வலிமைமிக்க அசுரர்கள் அழியும் பொருட்டு, எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் வலிமைமிக்க மந்தரமலையைத் திருப்பாற்கடலில் மத்தாக வைத்து, வலிமிக்க சக்தியும் ஒளியுமுடைய வாசுகி என்னும் பாம்பைக் கயிறாகச் சுற்றி அத்திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தருளினான். இத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலே கொல்லும் கொள்கைக் குணம் கொண்ட 'சுவலயாபீடம்' என்னும் யானையின் கொம்புகளை ஒடித்து, அழித்த இறைவனாக விளங்குகின்றான்.

கோவாகி மாநிலம் காத்து, நங் கண்முகப்பே
மாவேகிச் செல்கின்ற மன்னவரும்-பூவேகும்¹
செங்கமல நாபியான் சேவடிக்கே யேழ்பிறப்பும்,
தண்கமல மேய்ந்தார் தமர்.

2250

அரசர்கட்கரசராகவும், இறைவனாகவும் இருந்துகொண்டு பரந்து கிடக்கின்ற இந்நிலவுலகை ஆண்டு கொண்டு, நம் கண்முன்பே குதிரை ஏறிச் செல்கின்ற அரசர்களும் ஆட்சிபுரிவதைக் காண் கின்றோம். இவர்களெல்லாரும் இத்தகைய பெரும்பேறு பெறுவ தற்கான காரணம் யாதெனின், பற்பல பிறவிகளிலேயும், கொப்பூழ்த் தாமரை மலர்களை யுடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளில் தாமரை மலர்களை இட்டு வணங்கிய அடியவர்களாக ஆனதாலேயே ஆகும்.

தமருள்ளம் தஞ்சை தலையரங்கம் தண்கால்,
தமருள்ளும் தண்பொருப்பு வேலை,-தமருள்ளும்
மாமல்லை கோவல் மதிக்குடந்தை யென்பரே,
ஏவல்ல எந்தைக் கிடம்.

2251

அடியவர்களின் உள்ளமானது, தஞ்சை மாமணிக் கோயில், தலை சிறந்ததாகத் திகழ்கின்ற திருவரங்கம், திருத்தண்கால், ஆகிய திருத்தலங்கள், அடியார்கள் உகக்கின்ற திருமலை, திருப்பாற்கடல், திருக்கடல்மல்லை, திருக்கோவலூர், மதிள்கள் நிறைந்திருக்கின்ற திருக்குடந்தை ஆகிய திருத்தலங்களில், அம்பு எய்துவதில் வல்லமை மிக்கவரான எந்தைபிரானாகிய ஸ்ரீஇராமபிரான் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்து அருள்புரிகின்றான்.

இடங்கை வலம்புரிநின் றார்ப்ப, எரிகான்
றடங்கா ரொடுங்குவித்த தாழி,-விடங்காலும்
தீவாய் அரவணைமேல் தோன்றல் திசையளப்பான்,
பூவா ரடிநிமிர்த்த போது.

2252

தீயையொத்த நஞ்சினைக் கக்குகின்ற பயங்கரமான வாயையுடைய 'ஆதிசேடன்' என்னும் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள்புரிகின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அனைத்துத் திசைகளிலுமுள்ள உலகம் அனைத்தையும் அளக்கும் பொருட்டுத் 'திரிவிக்ரமன்' என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு ஓங்கி உயர்ந்து வளர்ந்த நிலையில் தம்முடைய பூப்போன்ற மென்மையான திருவடியை உயரமாகத் தூக்கியருளிய காலத்தில் இடது திருக்கரத்தில் உள்ள வலம்புரிச் சங்கானது ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டு முழக்கமிட்டது. வலது திருக்கரத்தில் அமைந்துள்ள திருச்சக்கரம் என்னும் திருவாழியான் நெருப்பை உமிழ்ந்தவாறு எதிரிகளாக இருந்த 'நமுசி' போன்றவர்களை அடக்கி ஒடுக்கியது.

போதறிந்து வானரங்கள் பூஞ்சனைபுக்கு, ஆங்கலர்ந்த
போதறிந்து கொண்டேத்தும் போது, உள்ளம் - போது
மணிவேங் கடவன் மலரடிக் கே செல்ல,
அணிவேங் கடவன்பே ராய்ந்து.

2253

திருவேங்கடம் என்னும் திருமலையில் குரங்குகள் காலையில் உறக்கத்தினின்றும் கண் விழித்ததும், அங்கேயுள்ள சுனைகளில் மலர்ந்துள்ள மலர்களைப் பறித்துக் கொண்டு வந்து எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளில் இட்டுத் துதித்து வணங்கும். என் மனமே! நீயும் அவ்வாறு செய்யும் பொருட்டுப் புறப்படுக! எம்பெருமான் திருவேங்கடமுடையானின் திருநாமங்களை எடுத்தோதிக் கொண்டு அவனுடைய திருவடிகளுக்கே சென்று சேருமாறு மலர்களை இட்டு வணங்கிச் சேவிக்க வேண்டும்.

ஆய்ந்துரைப்ப னாயிரம்பேர் ஆதிநடு வந்திவாய்,
வாய்ந்த மலர்தூவி வைகலும், - ஏய்ந்த
பிறைக்கோட்டுச் செங்கண் கரிவிடுத்த பெம்மான்,
இறைக்காட் படத்துணிந்த யான்.

2254

பிறைச்சந்திரன் போன்ற வெண்மைநிறம் கொண்ட தந்தத்தையும், சிவந்த கண்களையுடைய கஜேந்திராழ்வானை முதலை வாயினின்றும் காப்பாற்றியருளிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு அடிமை செய்ய வேண்டுமென்று உறுதி கொண்டிருக்கின்ற அடியேன், நாள்தோறும் காலை, பகல், மாலை என்னும் மூன்று வேளைகளிலும் வாய்ப்பாக அமைந்து மலர்ந்திருக்கின்ற மலர்களைத் தூவியவாறு, அந்த எம்பெருமானின் ஆயிரம் திருநாமங்களை

ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து எடுத்துரைத்து அவனையே மனதினில் எண்ணிய
வண்ணம் அவனை வணங்கிச் சேவிப்பேன்.

யானே தவம்செய்தேன் ஏழ்பிறப்பும் எப்பொழுதும்,
யானே தவமுடையேன் எம்பெருமான், -யானே
இருந்தமிழ்நன் மாலை இணையடிக்கே சொன்னேன்,
பெருந்தமிழன் நல்லேன் பெரிது.

2255

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! அடியேனுக்கு உண்டாகின்ற
அனைத்துப் பிறவிகளிலும், எப்பொழுதும் அடியேன் தவம்புரிந்து
கொண்டிருக்கின்றேன். அத்தவத்தினால் கிடைக்கப் பெற்ற
பலன்களையெல்லாம் அடியேன் பெற்று இருக்கின்றேன். என்றும்
நின்று நிலைத்திருக்கின்ற சிறந்த தமிழ் மொழியினால் தொடுக்கப்
பெற்ற சொல்மாலைகளை உன்னுடைய இரண்டு இணைத்
திருவடிகளிலே சூட்டி மகிழ்கின்ற பெரும்பேற்றினை அடியேன்
பெற்றேன். பெரிதாகச் சிறந்து விளங்குகின்ற தமிழ்த் துறைகளில்
மிகவும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றுள்ள பேற்றினை அடைந்த நல்ல
வனாகிய இருக்கக் கூடியவன் அடியேன் ஆவேன்.

பெருகு மதவேழம் மாப்பிடிக்கு முன்னின்று,
இருக ணிளமுங்கில் வாங்கி, -அருகிருந்த
தேன்கலந்து நீட்டும் திருவேங் கடம்கண்டர்,
வான்கலந்த வண்ணன் வரை.

2256

விண்ணில் நிறைந்திருக்கின்ற மேகத்தின் நிறத்தினை ஒத்த
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருக்கோயில் கொண்டு
எழுந்தருள்புரியும் திருப்பதியாகிய திருவேங்கடமலையில் மதநீரைப்
பெருக்குகின்ற ஆண் யானையானது, தன் பெண் யானைக்கு இரண்டு
கணுக்களையுடைய மூங்கில் குருத்தைப் பறித்து, அதனருகிலுள்ள
தேனில் அதனைத் தோய்த்துக் கொடுக்கத் தன் கையை நீட்டிப் பெற்ற
திருமலை என்பதாகும்.

வரைச்சந்த னக்குழம்பும் வான்கலனும் பட்டும்,
விரைப்பொலிந்த வெண்மல் லிகையும்-நிரைத்துக்கொண்டு
ஆதிக்கண் நின்ற அறிவன் அடியினையே,
ஓதிப் பணிவ துறும்.

2257

மலைகளில் வளர்ந்த சந்தன மரங்களின்றும் தயாரித்த சந்தனக்
குழம்பையும், சிறந்த நல்ல அணிகலன்களையும், பட்டாடை

களையும், மிகுந்த அளவில் நறுமணம் வீசுகின்ற வெண்மை நிறமுடைய மல்லிகை மலர்களையும் ஒன்றாகச் சேகரித்துக் கொண்டு, அனைத்துலகங்களுக்கும் 'ஆதிகாரணன்' என்னும் ஆதிமூலமாகிய, அனைத்தும் அறிந்துள்ள அறிவன் என்னும் திருநாமம் கொண்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனாகிய திருவேங்கடமுடையானின் இரண்டு இணைத் திருவடிகளையே எண்ணியவாறு அவனுடைய திருநாமங்களை வாயார ஓதித்தலையார வணங்கிச் சேவிப்பது என்பது நம் போன்ற அடியார்களுக்க ஏற்ற அரிய செயலாகும்.

உறுங்கண்டாய் நன்னெஞ்சே! உத்தமன்நற் பாதம்,
உறுங்கண்டாய் ஒண்கமலந் தன்னால், -உறுங்கண்டாய்
ஏத்திப் பணிந்தவன்பேர் ஈரைஞ்ஞா நெப்பொழுதும்,
சாற்றி யுரைத்தல் தவம்.

2258

என் நன்மனமே! இவ்வுலகிலேயே உத்தமனாக விளங்குகின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் நன்மை பயக்கக்கூடிய இரண்டு இணைத்திருவடிகளும் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டியவைகளாகும். அத்தகைய ஒளிமிக்க திருவடிகளில் அழகிய தாமரை மலர்களை இட்டு, மாலையாகத் தொடுத்து அணிவித்து, அவனைச் சேவிப்ப தென்பது நமக்கு உரிய செயலாகும் என்பதை அறிவாயாக! அந்த எம்பெருமானை வணங்கித் துதித்து அவனுடைய ஆயிரம் திருநாமங் களையும் எப்பொழுதும் எடுத்துரைத்துத் தொழுது சேவிப்பது தவம் இயற்றி வணங்குவது போன்று ஷேன்மையான ஒன்றாகும்.

தவம்செய்து நான்முகனே பெற்றான், தரணி
நிவந்தளப்ப நீட்டியபொற் பாதம், -சிவந்ததன்
கையனைத்து மாரக் கழுவினான், கங்கைநீர்
பெய்தனைத்துப் பேர்மொழிந்து பின்.

2259

இந்த உலகம் முழுவதையும் தாவி அளக்கும் பொருட்டுத் 'திரிவிக்ரமன்' என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பொற்றாமரைத் திருவடிகளில் பிரமதேவன், கங்கை நீரைப் போன்று பெருகும்படியாகக் கமண்டலத்தினின்றும் நீரைப் பெய்து, அந்த எம்பெருமானின் திருநாமங்களை எடுத்துக் கூறிப் பின்பு தன் சிவந்த கைகளினால் ஆரத்தொட்டுக் கழுவினான். அதனால் பிரமதேவன் எம்பெருமான் திருமாலின் திருநாமங்களைக் கூறிய பயனைப் பெற்றான்.

பின்னின்று தாயிரப்பக் கேளான், பெரும்பணைத்தோள்
முன்னின்று தானிரப்பாள் மொய்ம்மலரான்-சொல்நின்ற
தோள்நலந்தான் நேரில்லாத் தோன்றல், அவனளந்த
நீணிலந்தான் அத்தனைக்கும் நேர்.

2260

எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரான் தன் தந்தை சொல்லை ஏற்றுக்
கானகம் சென்றபோது, தன்னைப் பின்தொடர்ந்து வந்த கோசலைத்
தாயின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவ்வாறே பருத்த
மூங்கிலையொத்த தோள்களை உடைய தாமரைமலரில் பிறந்த
வளான பெரிய பிராட்டியாரின் அம்சமான சீதாபிராட்டியானவள்
இராமபிரான் முன்னே நின்று, இந்த மென்மையான திருமேனியுடன்
கானகம் செல்ல வேண்டாமென்று வேண்டிக் கொண்டதையும் ஏற்றுக்
கொள்ளவில்லை. தன் தந்தையின் வாய்மைச் சொல்லை நிலை
நிறுத்திக் காப்பாற்றும் பொருட்டுத் தோள்பலம் மிக்க இராமபிரான்
கானகம் சென்ற செயலானது, அந்த எம்பெருமான் திரிவிக்ரமன்
என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு உலகம் முழுவதையும்
அளந்ததற்குச் சமமாகும்.

நேர்ந்தேன் அடிமை நினைந்தேன் தொண்கமலம்,
ஆர்ந்தேனுன் சேவடிமேல் அன்பாய்,-ஆர்ந்த
அடிக்கோலம் கண்டவர்க் கென்கொலோ, முன்னைப்
படிக்கோலம் கண்ட பகல்?

2261

எம்பெருமான் திருமாலே! அடியேன் உன் இணைத்
திருவடிகளில் கைங்கரியம் செய்வதற்கானதோர் அரிய வாய்ப்பினை
அடையப் பெற்றேன். உன்னுடைய பொற்றாமரைத் திருவடி
களையே எண்ணிக் கொண்டவாறு, அன்புடன் பக்தி மீதூரப்
பெற்றேன். உலகளந்த உன் இணைத்திருவடிகளைக் கண்டு வணங்கு
வதற்கான, அரிய வாய்ப்பு கிடைக்கப் பெற்றவர்கட்கு எம்பெருமான்
திருமேனியின் இயற்கை அலங்காரங்களைக் கொண்டு, கண்டு
வணங்கிச் சேவிக்கப் பெற்ற முற்காலம் சிறந்ததாகுமோ!

பகற்கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன், கனவில்
மிகக்கண்டேன் மீண்டவனை மெய்யே-மிகக்கண்டேன்,
ஊன்திகழும் நேமி ஒளிதிகழும் சேவடியான்,
வான்திகழும் சோதி வடிவு.

2262

‘இரவு’ என்ற ஒன்று கலந்திராத பகற்பொழுதாகின்ற நல்
விடியலைக் கண்டேன். அப்பகல் போன்று விளங்குகின்ற

ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்னும் சூரியனைக் கண்டேன். மேலும் இன்னமும் கனவில் மிகவும் மெய்யாகவே அந்த எம்பெருமானைக் கண்டேன். மீண்டும் மனதில் உண்டாகும் உருவெளிப்பாட்டினும் மேன்மையான தெளிவுடன் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனை அடியேன் காணப் பெற்றேன். திருவாழியானைத் திருக்கரத்தில் ஏந்திய எம்பெருமான் திருமாலின் ஒளிமயமான திவடிகளையும் திருப்பரமபதத்தில் விளங்குகின்ற சோதி வடிவான திருமேனியையும் அடியேன் நன்றாகக் கண்டு சேவிக்கப் பெற்றேன்.

வடிக்கோல வாள்நெடுங்கண் மாமலராள், செவ்விப்
படிக்கோலம் கண்டகலாள் பன்னாள், -அடிக்கோலி
ஞாலத்தாள் பின்னும் நலம்புரிந்த தென்கொலோ,
கோலத்தா லில்லை குறை.

2263

ஒளி பொருந்திய வாள் போன்று கூர்மையான நீண்ட நெடிய அழகியதான கண்களைக்கொண்ட, தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற பெரிய பிராட்டியார் என்னும் திருமகள் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனின் திருமேனி அழகைக் கண்டு அனுபவித்து, ஒரு நொடிப் பொழுதும் அவனைவிட்டுப் பிரியாமல் எப்போதும் சேர்ந்திருக்கின்றாள். பூமிப்பிராட்டியார் பெரிய பிராட்டியாரின் இந்நிலையை அறிந்திருந்தும் கூட, மிகுந்த பாரிப்புடன் அந்த எம்பெருமானிடத்தில் தன் ஆசையைப் பெருக்கிக் கொண்டிருப்பது என்பது என்னோ! அஃதாவது அந்த எம்பெருமானிடத்தே அமைந்திருக்கின்ற அளவற்ற அழகின் காரணமாகப் பலரும் ஆசைப்படுவதென்பதில் குறையில்லையன்றோ? இந்த அளவிற்கே எம்பெருமானைப் பெரிய பிராட்டியார் கூடியிருக்கப் பூமிப் பிராட்டியார் அவன் ஆசையாக இருப்பது என்பது மேன்மையுடைத்தேயாகும்.

குறையாக வெஞ்சொற்கள் கூறினேன் கூறி,
மறையாங் கெனவுரைத்த மாலை, -இறையேனும்
ஈயுங்கொல் என்றே இருந்தேன் எனைப்பகலும்,
மாயன்கண் சென்ற வரம்.

2264

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பற்றி, வேதங்கள் இன்ன தன்மையன் என்று உறுதிபடத் தெளிவாக எடுத்துரைக்க இயலாமல், அனுமானமாகவே அது என்று கூறி நின்றுவிட்டது. அப்படியிருக்க அடியேனோ குறைவான சொற்களைக் கொண்டு, அந்த எம்பெருமானைப் பற்றிக் குறைவாகக் கூறிவிட்டேன். அந்த மாயனான

எம்பெருமானிடத்திலே அடியேன் குறைவான சொற்களைக் கூறியிருந்தும், ஓரளவு அருளேனும் அவனிடத்திருந்து அடியேனுக்குக் கிடைக்கக் கூடுமோ என்று எதிர்பார்க்கும் அளவற்ற ஆசையுடனேயே வெகுதூரமாகக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றேனே! இஃது என்னே ஆச்சரியம்!!

வரம்கருதித் தன்னை வணங்காத வன்மை,
உரம்கருதி மூர்க்கத் தவனை,-நரம்கலந்த
சிங்கமாய்க் கீண்ட திருவன் அடியிணையே,
அங்கண்மா ஞாலத் தழுது.

2265

இரணியன் என்னும் அசுரன்தான் பெற்ற வரங்களின் பலத்தின் காரணமாகத் தன் உடல்பலத்தைப் பெரிதாக எண்ணிப் பிடிவாதமாக எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை வணங்காமலிருந்து விட்டான். அத்தகைய மூர்க்கத்தனமான அசுரன் இரணியனை எம்பெருமான் திருமால், ஸ்ரீநரசிம்ம அவதாரம் மேற்கொண்டு அவனுடைய மாப்பினை இருகூறாகப் பிளந்தான்.. அத்தகைய அழகிய சிங்கப் பிரானின் இணைத் திருவடிகளே அழகாகப் பரந்து விரிந்து கிடக்கின்ற இவ்வுலகிற்குக் கிடைத்த மேன்மையான திருவமுதமாகும்.

அமுதென்றும் தேனென்றும் ஆழியான் என்றும்,
அமுதன்று கொண்டுநீந்தான் என்றும்,அமுதன்ன
சொன்மாலை யேத்தித் தொழுதேன் சொலப்பட்ட,
நன்மாலை யேத்தி நவின்று.

2266

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அமுதத்திற்கொப்பானவ னென்றும், தேன் போன்றவனென்றும், திருவாழியானைத் தம் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருப்பவனென்றும், முன்பு திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து திருவமுது எடுத்தளித்து மகிழ்ச்சி அடைந்தவனென்றும் அமுதம் போன்ற சொற்களினாலான பாமாலைகள் பலவற்றில் புகழ்ந்து கூறப்பட்டுள்ளன. அத்தகைய சிறந்த பாசுரங்களைக் கொண்டு அடியேன் துதித்து எடுத்துரைத்து வணங்கித் தொழுதேன்.

நவின்றுரைத்த நாவலர்கள் நாண்மலர்கொண்டு, ஆங்கே
பயின்றதனால் பெற்றபயன் என்கொல்,-பயின்றார்தம்
மெய்த்தவத்தால் காண்பரிய மேகமணி வண்ணனை,யான்
எத்தவத்தால் காண்பன்கொல் இன்று?

2267

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருநாமங்களைப் பல்லாற் றானும் எடுத்தோதுகின்ற நாவன்மை மிக்க புலவர்கள், அவ்வப்போது

அலர்கின்ற மலர்களைக் கொண்டு அந்த எம்பெருமானை நெருங்கிப் பணிந்து வழிபடுவதனால் உண்டாகும் பயன்கள் யாவை? அவ்வாறு வழிபட்டுத் தன் உடலை வருத்திச் செய்வதனால் அந்த எம்பெருமானைக் காண இயலவில்லை. மேகத்தையும், மணியையும் ஒத்த எம்பெருமான் திருமாலை எத்தகைய தவம்புரிந்து இன்று காணப் பெறுவேனோ? அந்த எம்பெருமான் திருமால் தானே தன் அருளைக் காட்டினால்தான் அவனை நாம் கண்டு சேவிக்க முடியும்.

இன்றா வறிகின்றே னல்லேன், இருநிலத்தைச்
சென்றாங் களந்த திருவடியை, -அன்று
கருக்கோட்டி யுள்கிடந்து கைதொழுதேன் கண்டேன்,
திருக்கோட்டி எந்தை திறம்.

2268

அடியேன் தாயின் கருப்பையில் கிடந்த பொழுதே திருக்கோட்டியூர் என்னும் திருத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள்புரியும் எம்பெருமான் 'உரக மெல்லணையான்' என்னும் பெருமானைக் கண்டேன்; கைகூப்பித் தொழுதேன். பரந்து கிடக்கின்ற இந்நிலவுலகினை அளந்த உலகளந்தப் பெருமானின் இணைத் திருவடிகளை அடியேன் இன்றைக்கா அறிகின்றேன் அஃதன்று. அடியேன் கருவிலிருந்து வளர்ந்து வருகின்ற அக்காலத்திலிருந்தே அறிந்துணர்ந்து அவனை மறவாமல் இருக்கின்றேன்.

திறம்பிற றினியறிந்தேன் தென்னரங்கத் தெந்தை,
திறம்பா வழிசென்றார்க் கல்லால், -திறம்பாச்
செடிநரகை நீக்கித்தான் செல்வதன்முன், வானோர்
கடிநகர வாசற் கதவு.

2269

'திருவரங்கம்' என்னும் திருத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு, பள்ளி கொண்டுள்ள எம்பெருமான் திருவரங்கநாதப் பெருமானையே தக்க உபாயமாகக் கொள்ளும் தவறாத வழியில் செல்கின்ற அடியவர்களுக்கு அந்த எம்பெருமான் திருவரங்கனின் திருவடியை அடைய முடியும். இவ்வழியைப் பின்பற்றாத மற்றவர்கள் புதர் போன்ற நரக வாழ்வு என்னும்படியான இவ்வுலக வாழ்வினை நீக்கிவிட்டுச் செல்வதற்கு முன்பேயே, விண்ணுலகத் தேவர்களின் உலகமானதும், அரணை உடையதாகிய திருவைகுந்தத்தின் வாசற்கதவானது மூடிக் கொண்டிருக்கும் என்பதை அடியேன் இப்போது அறிந்து உணர்ந்து கொண்டேன்.

கதவிக் கதஞ்சிறந்த கஞ்சனை முன்காய்ந்து,
அதவிப்போர் யானை ஒசித்து, -பதவியாய்ப்
பாணியால் நீரேற்றுப் பண்டொருகால் மாவலியை,
மாணியாய்க் கொண்டிடலையே மண்.

2270

எம்பெருமான் கண்ணபிரானே! உன்மீது சினம் மிகக் கொண்ட
'கம்சன்' என்னும் அசுரனை அழித்தாய்! மேலும் உன்னுடன் போரிட
வந்த 'குவலயாபீடம்' என்னும் யானையின் கொம்பை முறித்து அதனை
அழித்தாய்! பண்டொரு காலத்தில் நீர்மைக்குணம் கொண்ட பிரம்மச்
சாரியாக வந்த வாமனப் பெருமானே! அப்போது மகாபலிச் சக்கரவர்த்
தியின் வேள்வி முன்பு நின்று தன்கையில் நீரேற்று 'மூவடி மண்தா' என்று
வேண்டி இப்பூமியைப் பெற்றதனை அடியேன் இப்போது அறிந்தேனே!

மண்ணுலக மானேனே வானவர்க்கும் வானவனாய்,
விண்ணுலகம் தன்னகத்து மேவேனே, -நண்ணித்
திருமாலைச் செங்க ணெடியானை, எங்கள்
பெருமானைக் கைதொழுத பின்.

2271

திருமகள் என்னும் பெரிய பிராட்டியாரிடம் பேரன்பு,
பூண்டவனும், செந்தாமரை போன்ற சிவந்த திருக்கண்களையுடைய
நெடிய அளவினனான எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைக் கிட்டிக்
கைதொழுத பின்பு இவ்வுலகினை அடியேன் இட்ட வழக்காக இருந்து
ஆளமாட்டேனோ! விண்ணுலகத் தேவர்களின் தலைவனாக இருந்து,
இம்மண்ணுலகிலேயே இருந்து கொண்டு, அவ்விண் ணுலகை
ஆள்கின்றதோர் பெரும்பணி அடியேனுக்குக்கிட்டுமோ! அத்தகை
யதோர் பேரானந்தத்தினை அடியேன் அனுபவிக்க மாட்டேனோ!

பின்னால் அருநரகம் சேராமல் பேதுறுவீர்,
முன்னால் வணங்க முயல்மினோ, -பன்னூல்
அளந்தானைக் கார்க்கடல்கூழ் ஞாலத்தை, எல்லாம்
அளந்தா னவன்சே வடி.

2272

இந்த உடல் அழிந்த பின்பு கடினமான கொடிய நரகத்தினைச்
சென்று அடையாமலிருப்பதற்கான சரியான வழி எதுவென்று
எண்ணியவாறு மனம் கலங்கிக் கொண்டிருக்கும் மனிதர்களே!
பல்வகைப்பட்ட நூல்களிலே இவனே எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்
நாராயணன் என்று உறுதி செய்யப்பட்டவனும், கருங்கடல் சூழ்ந்
திருக்கின்ற பரந்த இவ்வுலகத்தினைத் தன் திருவடிகளால் அளந்து
கொண்ட எம்பெருமான் உலகளந்தப் பெருமானை, மற்றும் உள்ள

உலகங்கள் யாவற்றையும் அளந்து கொண்ட எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிகளை இன்றே இப்பொழுதே சென்று வணங்கிச் சேவிப்பதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள்.

அடியால்முன் கஞ்சனைச் செற்று, அமர ரேத்தும்
படியான் கொடிமேல்புள் கொண்டான், -நெடியான்றன்
நாமமே ஏத்துமின்க ளேத்தினால், தாம்வேண்டும்
காமமே காட்டும் கடிது.

2273

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் தன் திருவடிகளால் கம்சனை உதைத்துக் கொன்றான். விண்ணுலகத் தேவர்கள் துதித்து வணங்குகின்ற, தன்னுடைய கொடியில் கருடாழ்வானைக் கொண்டுள்ள நெடியவனான, எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருநாமங்களுையே எடுத்துரைத்து வணங்கிக் கொண்டிருங்கள். அவ்வாறு அவனுடைய திருநாமங்களையே எண்ணித் துதித்துக் கொண்டிருந்தால், நீங்கள் வேண்டி விரும்புகின்ற உங்கள் விருப்பங்களை அத்திருநாமமே நாம் அடையச் செய்யும்.

கடிது கொடுநரகம் பிற்காலும் செய்கை,
கொடிதென் நதுகூடா முன்னம், -வடிசங்கம்
கொண்டானைக் கூந்தல்வாய் கீண்டானை, கொங்கைநஞ்
சுண்டானை ஏத்துமினோ உற்று.

2274

'கொடிய நரகம்' என்பது மிகவும் கொடுமையானதொன்றாகும். அஃது மிகவும் கோரமானதாகும். அதற்கும் மேலாக அங்குள்ள இயமதூதர்கள் அளிக்கும் துன்பச் செயல்களோ வேதனைகள் மிக்க பொறுத்துக் கொள்ள இயலாதவைகளாகும். இத்தகைய நரகத்தின் கொடுமையை அறிந்த பின்பு அந்த நரக வேதனையானது நம்மை அணுகாவண்ணம், 'பாஞ்ச சன்னியம்' என்னும் திருச்சங்கினைத் தம் திருக்கரத்தில் ஏந்திய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் துதித்து வணங்குங்கள். 'கேசி' என்னும் அசுரனின் வாயைக் கிழித்து அழித் தவனும், 'பூதனை' என்னும் பேயின் நஞ்சு கலந்த முலைப்பாலை உண்டு அவளை அழித்தவனுமான எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண பிரானுக்கே ஆட்பட்டு அவனை வணங்கிச் சேவியுங்கள்!

உற்று வணங்கித் தொழுமின், உலகேழும்
முற்றும் விழுங்கும் முகில்வண்ணம், -பற்றிப்
பொருந்தாதான் மாப்பிடந்து பூம்பா டகத்துள்
இருந்தானை, ஏத்துமென் நெஞ்சு.

2275

மேகநிறத்தையுடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஏழு உலகங்கள் மற்றும் உள்ள அனைத்தையும் விழுங்கித் தன் திருவயிற்றில் அடக்கிப் பாதுகாத்தருளினான். மேலும் தன்னை எதிர்த்தவாறு இருந்த 'இரணியன்' என்னும் அசுரனின் மார்பினை இருகூறாகப் பிளந்து அழித்துக் கொன்றான். 'திருப்பாடகம்' என்னும் திருத்தலத்தில் எழுந்தருள் புரிகின்றான். அடியேனின் உள்ளமானது இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பற்றியே எண்ணித் துதித்துக் கொண்டிருக்கும். அவ்வாறே அத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலை வணங்கிச் சேவித்து அவனுக்கே ஆட்படுவீர்களாக!

என்னெஞ்சு மேயான்என் சென்னியான், தானவனை
வன்னெஞ்சங் கீண்ட மணிவண்ணன், -மூன்னம்சேய்
ஊழியா னூழி பெயர்த்தான், உலகேத்தும்
ஆழியான் அத்தியூ ரான்.

2276

'இரணியன்' என்னும் அசுரனின் மார்பை இருகூறாகப் பிளந்து அவனை அழித்த, நீலமணி நிறத்தினையொத்த திருமேனியை யுடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் இந்த உலகினைப் படைத்த காலத்தில் அனைத்துமாக இருந்தருள் புரிந்தான். உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் அனைத்தையும் தன் வயமாக்கிக் கொண்டான். உலகோர் அனைவரும் துதித்தேற்றும்படியாகத் திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள்கின்றான். காஞ்சி புரத்தில் 'திருஅத்தியூர்' என்னும் திருத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள்புரியும் எம்பெருமான் தேவாதிராஜப் பெருமானும் அந்தத் திருமாலே ஆவான். மேலும் அடியேனின் உள்ளத்தில் உள்ளவனும், அடியேனின் தலையிலும் அத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலே எழுந்தருளியவனாகவும் இருக்கின்றான்.

*அத்தியூ ரான்புள்ளை யூர்வான், அணிமணியின்
துத்திசேர் நாகத்தின் மேல்துயில்வான், -முத்தீ
மறையாவான் மாகடல்நஞ் சுண்டான் நனக்கும்,
இறையாவான் எங்கள் பிரான்.

2277

கருடாழ்வானை வாகனமாகக் கொண்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணன், அழகிய மாணிக்கப் பொறிகளைக் கொண்டிருக்கின்ற ஆதிசேஷன் என்னும் திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக் கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்து அருள்புரிகின்றான். மேலும் அந்த எம்பெருமான் மூன்று வகைப்பட்ட வேள்வித் தீயைப்பற்றி எடுத்துக்

கூறும் வேதங்களில் விரிவாக எடுத்துரைக்கக் கூடியவனாகத் திகழ்கிறான். திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து திருவமுது உண்டான போது, அதே பாற்கடலினின்றும் உண்டான நஞ்சினை உண்டுவிட்ட சிவபெருமானுக்கும் இறைவன் எங்களுடைய எம்பெருமானாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனேயாவான். இத்தகைய எம்பெருமானே காஞ்சிபுரம் 'திருஅத்தியூர்' என்னும் திருத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள் புரிகின்ற தேவாதிராசப் பெருமானாவான்.

எங்கள் பெருமான் இமையோர் தலைமகன்தீ,
செங்க ணெடுமால் திருமாற்பா, -பொங்கு
படமூக்கி னாயிரவாய்ப் பாம்பணைமேல் சேர்ந்தாய்,
குடமூக்கில் கோயிலாக் கொண்டு.

2278

'திருமகள்' என்னும் பெரிய பிராட்டியாரைத்தன் திருமாப்பில் தங்கி இருக்கச் செய்திருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! சிவந்த திருக்கண்களுடன் கூடிய நெடுமாலே! விண்ணுலகத் தேவர்களின் தலைவனாகத் திகழும் எங்கள் எம்பெருமானே! நீ குடமூக்கு என்று வழங்கப்படுகின்ற 'கும்பகோணம்' என்னும் திருத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் சார்ங்கபாணிப் பெருமானாகக் கொண்டு ஒளி வீசுகின்ற உயர்ந்த படங்களையும், மூக்கினையும், ஆயிரம் வாய்களையும் கொண்டுள்ள 'ஆதிசேஷன்' என்னும் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள்புரிகின்றாயே!

கொண்டு வளர்க்கக் குழவியாய்த் தான்வளர்ந்தது,
உண்ட துலகேழு முள்ளொடுங்க, -கொண்டு
குடமாடிக் கோவலனாய் மேவி, என் னெஞ்சம்
இடமாகக் கொண்ட இறை.

2279

இடையார்கள் குலத்தில் தோன்றிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண பிரான் குடங்களைக் கொண்டு கூத்தாடிவிட்டு, அதனால் உண்டான வருத்தம் தீருமாறு, அடியேனின் உள்ளத்தையே நீ தங்கி இருக்கும் திருக்கோயிலாகக் கொண்டு நிலையாக நின்ற எம்பெருமான் திருமாலே அன்றோ! அத்தகைய எம்பெருமானே எங்கள் இறைவன் ஆவான். இந்த எம்பெருமான் திருமாலே இயற்கையில் எடுத்து வளர்க்கக் கூடிய பச்சைக் குழந்தை என்னும்படியான இளங் குழந்தை யாய் வளர்ந்தருளிய மாயம்தான் என்னை கொல்! மேலும் ஏழு உலகங் களையும் தன் திருவயிற்றின் ஒரு மூலையில் அடங்கி ஒடுங்கியிருக் கும்படியாக உண்டு பாதுகாத்தருளிய உன் மாயம்தான் என்னை கொல்!

*இறையெம் பெருமான் அருளென்று, இமையோர்
முறைநின்று மொய்ம்மலர்கள் தூவ,-அறைகழல்
சேவடியான் செங்க ணெடியான், குறளுருவாய்
மாவடிவில் மண்கொண்டான் மால்.

2280

பிரம்மதேவன் சிவபெருமான் முதலிய விண்ணுலகத் தேவர்கள்
யாவரும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! நீயே எங்கட்கு
இறைவன். எங்களுக்கு அருள்புரிய வேண்டுமென்று நின் அடியவர்கள்
என்ற நிலையில் நின்று, அழகிய மலர்களைக் கொண்டு, உன் அழகிய
இணைத் திருவடிகளில் தூவிய வண்ணம் வழிபட்டுக் கொண்டிருக்
கின்றனர். இத்தகைய வீரக்கழலையுடைய சிறந்த அழகிய திருவடி
களைப் பெற்றிருக்கின்ற சிவந்த திருக்கண்களையுடைய, நெடிது
உயர்ந்துள்ள எம்பெருமான் திருமால் அடியார் களின்மீது கொண்டிருக்
கின்ற அன்பின் காரணமாக 'வாமனன்' என்னும் குறள் என்னும் குள்ள
வடிவினனாகி வந்து மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் வேள்வித்
தியின்முன்னே நின்று இப்பூமியை இரந்து பெற்று, அதன் பின்பு இந்த
உலகம் முழுவதையும் அளந்து கொண்ட உலகளந்தப் பெருமானே!

மாலே! நெடியானே! கண்ணனே! விண்ணவர்க்கு
மேலா! வியன்துழாய்க் கண்ணியனே!-மேலால்
விளவின் காய்கன்றினால்! வீழ்த்தவனே! எந்தன்
அளவன்றால் யானுடைய அன்பு.

2281

அடியவர்களிடம் பற்றுதல் கொண்டுள்ள எம்பெருமான்
ஸ்ரீமந்நாராயணனே! நெடியானே! ஸ்ரீகண்ணபிரானே! விண்ணுலகத்
தேவர்கட்குத் தலைவனே! அழகிய திருத்துழாய் மாலையை அணிந்து
கொண்டிருக்கும் எம்பெருமானே! முன்பு ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத்
திருஅவதாரம் மேற்கொண்டிருந்த காலத்தில் விளங்காயை ஒரு
கன்றினைக் கொண்டு வீழ்த்தியதன்மூலம் அவ்விரு அசுரர்களை
அழித்தருளியவனே! அடியேன் உன்னிடம் கொண்டிருக்கும்
அன்பான பக்திப் பெருக்கானது அடியேன் அளவில் அடங்கி நிற்பது
அன்று. அடியவர்கள் அனைவரின் உள்ளங்களிலும் அமைந்திருக்கக்
கூடியதாகும்.

இரண்டாம் திருவந்தாதி முற்றிற்று
“ஸ்ரீ பூதத்தாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!”

பேயாழ்வார்

ஸ்ரீ பேயாழ்வார்

1. திருஅவதாரத் திருத்தலம் :

சென்னை, திருமயிலை, ஸ்ரீ ஆதிகேசவப் பெருமாள் சன்னதியின் கிணற்றில் செவ்வல்லி மலரில்.

2. திருஅவதார காலம் :

துவாபரயுகம் 8,61,902 (கி.மு. 4202) சித்தார்த்தி வருடம், ஐப்பசி மாதம், சதயம் நட்சத்திரம், வளர்பிறை, தசமி திதி, வியாழக்கிழமை.

3. அம்சம் :

நாந்தகம் என்னும் வாளின் அம்சம் கர்ப்பவாசம் இல்லாதவர்.

4. அருளிச்செயல்கள் : மூன்றாம் திருவந்ததி 100 பாசுரங்கள்.

5. பாசுரங்கள் அருளிச்செய்த வைணவத் திருத்தலங்கள் :

1. திருவரங்கம் - 2342, 2343
2. திருக்குடந்தை - 2311, 2343
3. திருவிண்ணகர் - 2342, 2343
4. திருமாலிருஞ்சோலை மலை - 2342
5. திருக்கோட்டியூர் - 2343
6. திருஅட்டபுயகரம் - 2380
7. திருவேளுக்கை - 2307, 2315, 2343
8. திருப்பாடகம் - 2311
9. திருவெஃகா - 2307, 2343, 2345, 2357
10. திருவல்லிக்கேணி - 2297
11. திருக்கடிகை - 2342
12. திருவேங்கடம் - 2295, 2307, 2311, 2313, 2320, 2321, 2326, 2339, 2342 - 2344, 2349-22354, 2356, 2370
13. திருப்பாற்கடல் - 2292, 2312, 2313, 2342
14. திருப்பரமபதம் - 2342

6. சிறப்பம்சங்கள் :

1. முதலாழ்வார்கள் மூவரில் இவர் மூன்றாமவர்.
2. இம்மூவருடன் நெருக்கி வந்து நின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருமேனி வடிவழகினைத் தாம் நேரில் கண்டு அனுபவித்த அக்காட்சியைத் "திருக் கண்டேன்" என்று தொடங்கும் பாசுரத்தின்மூலம் அனைவரும் அறிந்து அனுபவிக்குமாறு அருளிச் செய்தார்.

முன்றாம் திருவந்தாதி

தனியன்

நேரிசை வெண்பா

சீராரும் மாடத் திருக்கோவ லூரதனுள்
காரார் கருமுகிலைக் காணப்புக்கு, -ஓராத்
திருக்கண்டேன் என்றுரைத்த சீரான் கழலே,
உரைக்கண்டாய் நெஞ்சே! உகந்து.¹

- குருகைக்காவலப்பன் அருளியது

தனியன்-உரை

மனமே! அழகிய மாடமானிகைகள் நிறைந்திருக்கின்ற திருக்கோவலூர் என்னும் திருத்தலத்தில் ஓர் இடைகழியில் கார்கால மேகத்தின் நிறத்தினை ஒத்த திருமேனியையுடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைக் கண்டு வணங்குதற் பொருட்டு புகுந்து, மனமென்னும் உட்கண்ணாலே கண்டு, 'திருக்கண்டேன்' என்று தொடங்கி நூறு பாசுரங்களை அருளிச் செய்த, சீர்மைமிக்க, 'பேயாழ்வார்' அவர்களின் திருவடிகளை நீ எப்பொழுதும் எண்ணியவாறு மகிழ்ச்சியுற்றிருப்பாயாக!

*திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன், திகழும் அருக்கன் அணிநிறமும் கண்டேன், -செருக்கிளரும் பொன்னாழி கண்டேன் புரிசங்கம் கைக்கண்டேன், என்னாழி வண்ணன்பால் இன்று.

2282

இப்பொழுது கடல்நிறம் போன்ற நிறத்தினைக் கொண்ட திருமேனியையுடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருமகள் என்னும் பெரிய பிராட்டியாரைக் கண்டு அடியேன் மகிழ்ச்சியுற்றேன். அத்தகைய பிராட்டியாரை முதன் முதலில் வணங்கிச் சேவிக்கப் பெற்றேன். எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பொன் போன்று ஒளிவீசும் அழகிய திருமேனியைக் கண்டு வணங்கிச் சேவித்தேன். இவ்விருவரின் சேர்த்தியில் இளவெயில் கலந்ததாலுண்டான சூரியனின் அழகையும் அவனுடைய ஒளியையும் அடியேன் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றேன். போர்க்களத்தில் போரிடும் பொருட்டுச் சீறி எழுகின்ற பொன்னையொத்த சக்கராயுதம் என்னும்

திருவாழியானைத் தன் வலது திருக்கரத்தில் ஏற்றிருப்பதைக் கண்டேன். பாஞ்ச சன்யம் என்னும் திருச்சங்கினைத் தம் இடது திருக்கரத்தில் ஏற்றிருப்பதைக் கண்டேன். இந்த நிலையில் எம்பெருமான் திருமாலைக் கண்டு சேவிக்கப் பெற்றேன்.

இன்றே கழல்கண்டேன் ஏழ்பிறப்பும் யானறுத்தேன்,
பொன்தோய் வரைமார்வில் பூந்துழாய்,-அன்று
திருக்கண்டு கொண்ட திருமாலே, உன்னை
மருக்கண்டு கொண்டென் மனம்.

2283

பொன்னாலான அழகிய ஆபரணங்களை அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற மலையையொத்த திருமார்பில் திருத்துழாய் மலையைச் சூடிக் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! அன்று திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தது கண்டு 'திருமகள்' என்னும் பெரிய பிராட்டியார் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற எம்பெருமான் திருமாலே! அடியேனின் உள்ளமானது உன்மீது விருப்பம் கொண்டு உன்னிடத்திலேயே பொருந்தியிருக்குமாறு அமைந்துவிட்டது. ஆகவே, அடியேன் இன்றைக்கே, உன்னுடைய இரண்டு இணைத் திருவடிகளையும் கண்டு சேவிக்கும் பேறுபெற்றேன். அத்துடன் அடியேனுக்குண்டாகக் கூடிய ஏழு பிறவிகளையும் இனித் தொடராதவாறு அதனை அறுத்துவிட்டேன்.

மனத்துள்ளான் மாகடல்நீ ருள்ளான், மலரான்
தனத்துள்ளான் தண்டுழாய் மார்பன்,-சினத்துச்
செருநர்உகச் செற்றுகந்த தேங்கோத வண்ணன்,
வருநரகம் தீர்க்கும் மருந்து.

2284

திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள்கின்ற, குளிர்ந்த திருத்துழாய் மலையைச் சூடியுள்ள திருமார்பினையுடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன், தாமரை மலரில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற திருமகளின் திருமார்பகங்களில் தங்கி இருக்கின்றான். அடியவர்களுக்கு உண்டாகியிருக்கின்ற பகைவர்களைச் சீறி எழுந்து, அழித்து, அகம் மிக மகிழ்ந்தவன். கடல்நிறம் கொண்ட திருமேனியையுடைய எம்பெருமான் திருமால் பிறவி என்னும் பிணியாகிய நரகவாழ்வினை அழித்துப் போக்க வல்ல அருமருந்தாக அமைந்து இருக்கின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் திருமால் அடியேன் நெஞ்சில் நிறைந்து வாழ்கிறான்.

மருந்தும் பொருளும் அமுதமும் தானே,
 திருந்திய செங்கண்மா லாங்கே, - பொருந்தியும்
 நின்றுலக முண்டுமிழ்ந்தும் நீரேற்றும் மூவடியால்,
 அன்றுலகம் தாயோன் அடி.

2285

சிவந்த தாமரைக் கண்ணனாகிய எம்பெருமான் திருமாலே அனைத்துலகுக்கும், அனைத்துயிர்கட்கும் தெளிவாகக் கண்டு உணரத்தக்க பரம்பொருள் ஆகின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் அனைத்துயிர்களையும் பாதுகாத்துக் காப்பாற்றுவதில் நிலைநின்று பொருந்திய எம்பெருமான் ஆவான். இந்த எம்பெருமான் உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில் இந்த உலகங்கள் யாவற்றையும் உண்டு தன் திருவயிற்றில் அடக்கிப் பாதுகாத்தருளினன். பின்பு இவ்வுலகினை அவனே வெளிப்படுத்தினான். மேலும் இந்த உலகினை மகாபலிச்சக்கரவர்த்தி என்பவனிடம் நீரேற்றுப் பெற்று, தன் திருவடியினாலே மூவடியாகத் தாவி அளந்து கொண்டான். இத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலின் இணைத் திருவடிகளே நமக்குண்டாகும் பிறவி என்னும் பிணியைப் போக்கிடும் அருமருந் தாகவும், கிடைத்தற்கரிய அரும்பொருளாகவும், திருஅமுதமாகவும் இருந்து அடியவர்களைப் பாதுகாத்து அருள்புரிகின்றான்.

அடிவண்ணம் தாமரை யன்றுலகம் தாயோன்,
 படிவண்ணம் பார்க்கடல்நீர் வண்ணம், - முடிவண்ணம்
 ஓராழி வெய்யோ னொளியும்ஃ தன்றே,
 ஆராழி கொண்டாற் கழகு?

2286

அன்று “திரிவிக்ரமன்” என்னும் திருஅவதாரம் பெற்று உலகங்கள் அனைத்தையும் தாவி அளந்த எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிகளின் நிறமானது தாமரைமலர் போன்று சிவப்பு நிறமாகும். அந்த எம்பெருமானின் திருமேனியின் நிறம் யாதென்னின் பூமியைச் சூழ்ந்து இருக்கின்ற கடலின் கறுத்த நிறமாகும். அவனுடைய திருமுடியின் நிறமானது ஒற்றைச்சக்கரமுடைய தேரின்மீது ஏறி உலா வருகின்ற சூரியனின் ஒளி நிறத்தினை ஒத்திருக்கின்றது. அந்த எம்பெருமானின் திருமேனியின் ஒளியும் சூரியனின் ஒளியைப் போன்றே அமைந்திருக்கின்றது. தன் திருக்கரத்தில் திருவாழியானை ஏந்தியிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் அழகுதான் என்னே! என்னே!!

அழகன்றே யாழியாற் காழிநீர் வண்ணம்,
 அழகன்றே யண்டம் கடத்தல்,-அழகன்றே
 அங்கைநீ ரேற்றாற் கலர்மேலோன் கால்கழுவ,
 கங்கைநீர் கான்ற கழல்?

2287

திருவாழியானைத் தன் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற
 எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குக் கடல்நீர் வண்ணத்தின் அழகே
 அவன் திருமேனியின் திருவடிவழகாக அமைந்திருக்கின்றது
 அன்றோ! உலகங்கள் யாவற்றையும் அளந்து கொண்ட செயலோ
 அனைத்தினும். மேன்மையானதோர் அழகிய செயலன்றோ!
 முன்பொருகால் மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியினிடம் சென்று நீர் ஏற்று
 இவ்வுலகினைப் பெற்றதும், தாமரை மலரில் வாழ்ந்து கொண்டு
 இருக்கின்ற பிரமதேவன், அவன் தந்தையாகிய எம்பெருமான்
 திருமாலின் இணைத்திருவடிகளைக் கழுவிதன்மூலம் கங்கைநீரைப்
 பெருக்கெடுத்தோடச் செய்த அப்பொழுது அமைந்திருந்த அந்தத்
 திருவடிகளின் அழகினையே வடிவமாகப் பெற்றிருந்ததன்றோ!

கழல்தொழுதும் வாநெஞ்சே! கார்க்கடல்நீர் வேலை,
 பொழிலளந்த புள்ளூர்திச் செல்வன்,-எழிலளந்தங்
 கெண்ணற் கரியானை எப்பொருட்கும் சேயானை,
 நண்ணற் கரியானை நாம்.

2288

என் மனமே! வருவாயாக! கருடாழ்வானை வாகனமாகக்
 கொண்டுள்ள “திருமகள்” என்னும் பெரிய பிராட்டியாரின்
 நாயகனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் கடல்நீரைக் கரையாகக்
 கொண்டிருக்கின்ற இப்பரந்த பூமி முழுவதையும் தன் திருவடிகளைக்
 கொண்டு அளந்து கொண்டான். இவன் திருமேனி வடிவழகானது
 எண்ணிப் பார்க்க இயலாத அளவிற்குப் பேரழகினைக் கொண்ட
 எம்பெருமான் அனைத்துப் பொருள்களுக்கும் அப்பால் ஆகி இருக்
 கின்றவனாகி, யாவராலும் அணுகுவதற்கு இயலாதவனாக இருக்
 கின்றான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் இரண்டு
 இணைத் திருவடிகளையும் கண்டு சேவிப்பதற்கு வருவாயாக!

நாமம் பலசொல்லி நாராய ணாவென்று,
 நாமங்கை யால்தொழுதும் நன்னெஞ்சே!-வா,மருவி
 மண்ணுலக முண்டுமிழ்ந்த வண்டறையும் தண்டுமூய்,
 கண்ணனையே காண்கநங் கண்.

2289

என் நன்மனமே! வருவாயாக! எம்பெருமானின் திருநாமங்கள் பலவற்றையும் எடுத்துரைத்து, அவைகளுள்ளே மிகவும் இன்றி யமையததாய்த் திகழ்கின்ற "நாராயணா!" என்னும் திருநாமத்தை நம் வாயினால் எடுத்துரைத்து, நாம் நம் அழகிய கைகளால் தொழுது வணங்கிச் சேவிப்போம். முன்பு ஒரு காலத்தில் உலகப்பிரளயம் உண்டானபோது இந்த உலகங்களை உண்டு, தன் திருவயிற்றில் அடக்கிப் பாதுகாத்து வைத்திருந்து, பின்பு வெளிப்படுத்திய, திருத்துழாய் மாலையை அணிந்திருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண பிரானையே நம் கண்கள் கண்டு சேவிக்கும்பொருட்டு நீ வருவாயாக!

கண்ணுங் கமலம் கமலமே கைத்தலமும்,
மண்ணளந்த பாதமும் மற்றவையே, -எண்ணில்
கருமா முகில்வண்ணன் கார்க்கடல்நீர் வண்ணன்,
திருமா மணிவண்ணன் தேசு.

2290

கறுத்திருக்கின்ற பெரிய மேகம் போன்ற நிறம் கொண்டுள்ள திருமேனி கொண்ட எம்பெருமான், கறுத்துள்ள கடல்நீரின் நிறம் கொண்ட திருமேனி கொண்ட எம்பெருமான், அழகிய நீலமணி போன்ற நிறம் கொண்ட எம்பெருமானின் வடிவழகினை நம் மனதில் எண்ணிப் பார்க்குங்கால், திருக்கண்களும், திருக்கரங்களும் தாமரை மலர்களையே ஒத்திருக்கின்றன. இம்மண்ணுலகினை அளந்து கொண்ட இணைத்திருவடிகளும் அத்தாமரை மலரினையே ஒத்திருக்கின்றன.

தேசும் திறலும் திருவும் உருவமும்,
மாசில் குடிப்பிறப்பும் மற்றவையும் - பேசில்
வலம்புரிந்த வான்சங்கம் கொண்டான்பே ரோத,
நலம்புரிந்து சென்றடையும் நன்கு.

2291

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் வலப்பக்கத்தில் சுழித்திருக் கின்ற வெண்மையான வலம்புரிச்சங்கினைத்தம் இடது திருக்கரத்தில் ஏந்தியுள்ளான். இத்தகைய எம்பெருமானின் திருநாமங்களைப் பற்றி நாம் பேசினோமானால் நமக்கு ஒளியும், திறமையும், செல்வமும், அழகிய திருவடிவும், குற்றமற்ற நற்குடிப்பிறப்பும் மற்றும் மற்றுமுள்ள அனைத்து நன்மைகளும் தாமாகவே விரும்பி நம்மிடம் வந்து சேரும்.

நன்கோது நால்வேதத் துள்ளான், நறவிரியும்
பொங்கோ தருவிப் புனல்வண்ணன், -சங்கோதப்
பாற்கடலான் பாம்பணையின் மேலான், பயின்றுரைப்பார்
நூற்கடலான் நுண்ணறிவி னான்.

2292

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் நன்றாகக் கற்றறியக் கூடிய
வகையிலுள்ள இருக்குவேதம், யசர்வேதம், சாமவேதம், அதர்வண
வேதம் என்கின்ற நான்கு வேதங்களினுள்ளும் அமைந்திருக்கின்றான்.
தேனின் இனிமையைவிட மிகவும் இனிமையானதாக அமைந்
திருக்கின்ற அருவி நீரினைப் போன்ற நிறத்தினை உடைய எம்
பெருமான் திருமால் சங்குகள் நிறைந்து இருக்கின்ற, திருப்பாற்
கடலில் அலைகள் வீசத் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண்
வளர்ந்தருள் புரிகின்றான். நான்மறைகளையும் நன்கு கற்றுணர்ந்து
எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல்மிக்க வேதியர்களின் வேதநூல்களிலே
விவரித்துரைக்கப்படுகின்ற நுண்ணறிவினும், அவ்வேத நூல்களான
கடலினும் நிறைந்து காண்கின்றான்.

அறிவென்னும் தாள்கொளுவி ஐம்புலனும் தம்மில்,
செறிவென்னும் திண்கதவம் செம்மி, -மறையென்றும்
நன்கோதி நன்குணர்வார் காண்பரே, நாடோறும்
பைங்கோத வண்ணன் பாடி.

2293

நான்கு வேதங்களை இடைவெளி இல்லாமல் நன்கு
கற்றதனாலுண்டான "ஞானம்" என்னும் தாழ்ப்பாளை இட்டு,
ஐம்புலன்களும் தத்தம் வழிசெல்லாதவாறு, அடக்குவதற்குரிய
"மனஉறுதி" என்னும் உறுதிமிக்க கதவை அடைத்து, மறைகளை
நன்றாக ஓதி, அவைபற்றி நன்குணர்ந்து கொண்டிருக்கின்ற அறிவுமிக்க
சான்றோர்கள், கடல்நிறம் கொண்ட திருமேனியையுடைய
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் தன்மைகளைத் தினந்தோறும்
காணப் பெறுவார்கள்.

படிவட்டத் தாமரை பண்டுலகம் நீரேற்று,
அடிவட்டத் தாலளப்ப நீண்ட-முடிவட்டம்,
ஆகாய மூடறுத் தண்டம்போய் நீண்டதே,
மாகாய மாய்நின்ற மாற்கு.

2294

முன்பொரு காலத்தில் "வாமனம்" என்னும் திருஅவதாரம்
மேற்கொண்டு மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியின் வேள்வித்தீ முன்பு நின்று

தம்முடைய அழகிய திருக்கரங்களால் நீர் ஏற்று, இவ்வுலகைத் தானமாகப் பெற்றுக் கொண்டு, தாமரை போன்று வட்ட வடிவமாக இருக்கின்ற இந்தப் பரந்துபட்ட பூமியைத் "திரிவிக்ரமன்" என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு, தன் திருவடியினால் அளப்பதற்காக, ஆகாயத்தைத் தொடக்கூடிய அளவில் ஓங்கி உயர்ந்து வளர்ந்து பெரிய திருமேனியாக நின்றான். அத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலின் நீண்ட திருமுடியானது விண்ணையும் ஊடறுத்துக் கொண்டு மேலுலகங்களின் வழியாகச் சென்று அண்டப்பித்திவரை நீண்டுவிட்டதே! இஃதென்னே ஆச்சரியம்!

மாற்பால் மனம்சுழிப்ப மங்கையர்தோள் கைவிட்டு,
நூற்பால் மனம்வைக்க நொய்விதாம், -நாற்பால்
வேதத்தான் வேங்கடத்தான் விண்ணோர் முடிதோயும்,
பாதத்தான் பாதம் பணிந்து.

2295

நான்கு வகைப்பட்ட வேதங்களையே கொண்டுள்ள எம் பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் "திருமலை" என்று சிறப்பிக்கப் படுகின்ற திருவேங்கடமலையில் எளிமையுடன் எழுந்தருள் புரிகின்றான். விண்ணுலகத் தேவர்களின் முடிகள் பணிகின்ற அந்த எம்பெருமானின் இரண்டு இணைத் திருவடிகளை நாம் கண்டு சேவித்தால், நம் மனமானது அவன் அழகில் ஈடுபடும். அதன் காரணமாக நாம் பெண்களின்மீது ஆவல் கொண்டு அவர்களின் தோள்களைத் தழுவிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலை நீங்கி, வேத நூல்களினிடத்தே மனம் வைத்து நன்கு கற்றறிவதற்குரிய எளிமையான வழியாகும்.

பணிந்துயர்ந்த பௌவப் படுதிரைகள் மோத,
பணிந்த பணிமணிக ளாலே-அணிந்து, அங்
கனந்தன் அணைக்கிடக்கும் அம்மான், அடியேன்
மனந்த னணைக்கிடக்கும் வந்து.

2296

திருப்பாற்கடலில் அலைகளானவை, தாழ்ந்தும், உயர்ந்தும் மோதுகின்ற அளவில், அவ்வலைகளினாலுண்டாகும் நீர்த்தி வலைகள் தன் திருமேனியில் படாதவாறு குடைபிடித்தாற் போன்று கவிழ்ந்திருக்கின்ற மாணிக்கங்களை உடைய அழகிய படங்கள் ஆயிரம் கொண்டிருக்கின்ற திருவனந்தாழ்வானைத் தம் படுக்கையாகக் கொண்டு, எம்பெருமான் திருமால் திருக்கண் வளர்ந்தருள்

புரிகின்றான். ஆயினும் அந்த எம்பெருமான் திருமால் அத்தகைய மென்மையான படுக்கையை விட்டுவிட்டு, அங்கிருந்து புறப்பட்டு இங்கே வந்து, அடியேனின் “உள்ளம்” என்னும் படுக்கையில் திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிகின்றானே! இஃது என்னே ஆச்சரியம்!

*வந்துதைத்த வெண்டிரைகள் செம்பவள வெண்முத்தம்,
அந்தி விளக்கும் அணிவிளக்காம்,-எந்தை
ஒருவல்லித் தாமரையாள் ஒன்றியசீர் மார்வன்,
திருவல்லிக் கேணியான் சென்று.

2297

அழகிய இதழ்கள் நிறைந்திருக்கின்ற தாமரை மலரில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் “திருமகள்” என்னும் பெரிய பிராட்டியார் தங்கியிருக்கின்ற திருமாப்பினைக் கொண்டு திகழும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே அடியேனுக்கு அருள்புரிந்து வரும் இறைவனாக இருந்து கொண்டு, “திருவல்லிக்கேணி” என்னும் திருத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள் புரிகின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் நித்தியவாசம் பண்ணும் இத்திருத்தலத்தில் வெண்மை நிறமுடைய அலைகள் வேகமாக வந்து, உதைத்துத் தள்ளிய சிவந்த நிறமுள்ள பவளங்களும், வெண்மை நிறமுள்ள முத்துக்களும் ஆகிய இவைகள் மாலை நேரத்தில் அழகுமிக்க மங்கள விளக்குகளாக ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கின்றன.

சென்றநாள் செல்லாத செங்கண்மா லெங்கள்மால்,
என்றநா ளெந்நாளும் நாளாகும்,-என்றும்
இறவாத எந்தை இணையடிக் கே யாளாய்,
மறவாது வாழ்த்துகவென் வாய்.

2298

“செந்தாமரைக் கண்ணன்” என்னும் எம்பெருமான் திருமாலின் திருவருள் நம்மிடம் மிக்க அன்புடன் கூடிய நிலையில் நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய நாள் என்ற ஒன்று ஏற்பட்டுவிட்டதால், இறந்தகாலம், எதிர்காலம் என்றிரைக்கின்ற எல்லா நாள்களும் நல்ல நாள்களேயாகும். அடியேனுடைய வாயானது, எக்காலத்தும் ‘இல்லை’ என்று இல்லாத அளவில் நித்தியமாக நின்றருள்புரியும் எம்பெருமானின் இரண்டு இணைத்திருவடிகளுக்கே ஆட்பட்டு, எக்காலத்தும் மறவாமல் என்றென்றும் அவனையே வாழ்த்தித் துதித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

வாய்மொழிந்து வாமனனாய் மாவலிபால், மூவடிமண்
நீயளந்து கொண்ட நெடுமாலே, -தாவியநின்
எஞ்சா இணையடிக்கே ஏழ்பிறப்பும் ஆளாகி,
அஞ்சா திருக்க அருள்.

2299

“வாமனன்” என்னும் “குறள் வடிவு” மேற்கொண்டு மகாபலிச்
சக்கரவர்த்தி என்னும் மன்னனின் முன்பு நின்று வாய்மொழிகள் பல
பேசியவாறு மூவடிமண் பெற்று, பின்பு “திரிவிக்ரமன்” என்னும்
திருஅவதாரம் பெற்று, ஓங்கியுயர்ந்த அளவில் வளர்ந்து,
உலகங்களனைத்தினையும் நீயே அளந்து கொண்ட எம்பெருமான்
நெடுமாலாம் திருமாலே! இவ்வாறு இந்த உலகங்களைத் தாவி அளந்த
அளவில் சிறிதளவும் குறைதலில்லாத இணைத்திருவடிகளுக்கே
அடியேன் “ஏழ்பிறப்புகள்” என்று கூறுகின்ற எல்லாப் பிறவிகளிலும்
உன் தனக்கே அடிமைப்பட்டு, அஞ்சாமலிருக்குமாறு அடியேனுக்கு
நீயே அருள்புரிதல் வேண்டும்.

அருளா தொழியுமே ஆலிலைமேல், அன்று
தெருளாத பிள்ளையாய்ச் சேர்ந்தான், -இருளாத
சிந்தையராய்ச் சேவடிக்கே செம்மலர்தூய்ச் கைதொழுது,
முந்தையராய் நிற்பார்க்கு முன்?

2300

‘அஞ்ஞான இருள்’ என்ற ஒன்று இல்லாத மனத்தினை
உடையவராகி நின்று எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் சிவந்திருக்
கின்ற இணைத் திருவடிகளுக்கே செவ்விய மலர்களை இட்டுக்
கைகூப்பித் தொழுது, முன்பாக நிற்கும் அடியவர்கட்கு எம்பெருமான்
அருள்புரிந்து கொண்டு இருக்கின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான்
உலகப்பிரளயம் உண்டான அன்று ஒன்றுமறியாத சிறிய குழந்தை
போல, ஆலந்தளிரின்மீது திருக்கண் வளர்ந்து அருள்புரிகின்றான்.
இத்தகைய நீர்மைமிக்க எம்பெருமான் தானே முன்வந்து அடியே
னுக்கு அருள் செய்யாமல் இருந்து விடுவானோ? அருள்புரிந்து
கொண்டே இருப்பான்.

முன்னுலக முண்டுமிழ்ந்தாய்க்கு, அவ்வுலக மீரடியால்
பின்னளந்து கோடல் பெரிதொன்றே? -என்னே
திருமாலே! செங்க ணெடியானே, எங்கள்
பெருமானே! நீயிதனைப் பேசு.

2301

முன்பு ‘உலகப் பிரளயம்’ என்ற ஒன்று உண்டான காலத்தில் இந்த
உலகங்கள் அனைத்தையும் தன் திருவயிற்றினுள்ளே அடக்கிப்

பாதுகாத்து வைத்திருந்து, பின்பு வெளிப்படுத்திய உனக்கு, அந்த உலகங்கள் அனைத்தையும் தம் திருவடிகளைக் கொண்டு இரண்டு அடிகளால் அளந்து கொண்ட இச்செயலானது ஒரு பெரிய செயலன்று. திருமகள்நாதனே! சிவந்த திருக்கண்களையுடைய நெடியவனே! எங்கள் பெருமானே! இவைபற்றி அடியேன் அறியுமாறு எடுத்துரைக்குமாறு வேண்டுகின்றேன்.

பேசுவா ரெவ்வளவு பேசுவர், அவ்வளவே
வாச மலர்த்துழாய் மாலையான், -தேசுடைய
சக்கரத்தான் சங்கினான் சார்ங்கத்தான், பொங்கரவ
வக்கரனைக் கொன்றான் வடிவு.

2302

நறுமணம் மிக்க மலர்களுடன் கூடிய திருத்துழாய் மாலையை அணிந்திருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமால் ஒளி வீசுகின்ற திருச்சக்கரத்தினையும், திருச்சங்கினையும், சார்ங்கவில்லினையும் தம் திருக்கரங்களில் ஏந்தியிருக்கின்ற அளவில், மிகுந்த சீற்றத்துடன் வேகமாகப் பொங்கியவாறு ஆரவாரமுடையவனாக வந்த தந்தவக்கிரன் என்பவனைக் கொன்று அழித்த எம்பெருமானின் திருமேனியின் திருவடிவு பற்றிய இயல்புகளைப்பற்றிப் பேசுகிறவர்கள் அவரவர் அறிந்த அளவிலேயே பேசுவார்கள். இந்த எம்பெருமானின் பெருமைகள் அனைத்தையும் அறிந்து பேசுவது என்பது இயலாத ஒன்றாகும்.

வடிவார் முடிகோட்டி வானவர்கள், நாளும்
கடியார் மலர்தூவிக் காணும்-படியானை,
செம்மையா லுள்ளருகிச் செவ்வனே நெஞ்சமே,
மெய்ம்மையே காண விரும்பு.

2303

என் மனமே! விண்ணுலகத் தேவர்கள் தங்கள் அழகிய முடிகளைத் தாழ்த்தியவாறு, நாள்தோறும் மணம் வீசுகின்ற மலர்களைக் கொண்டு, தூவி வழிபட்டு இடைவிடாமல் கண்டு அனுபவித்துச் சேவிக்கின்ற வடிவமுகு கொண்டவன் எம்பெருமான் திருமால். இத்தகைய எம்பெருமானுக்கு நீ அடியவன் என்பதை உணர்ந்துகொண்டு, அவன் காட்டியருள்கின்ற வழிநின்று, செம்மை நெறியான் முறைப்படியே மனம் உருகிப் பயன் ஏதும் கருதாது, வணங்கி வழிபடுவதற்கு உண்மையாகவே அவனைக் காண்பதற்கு ஆசைப்படு.

விரும்பிவிண் மண்ணளந்த அஞ்சிறைய வண்டார்
 சரும்பு தொளையில்சென் றூத, -அரும்பும்
 புனந்துழாய் மாலையான் பொன்னங் கழற்கே,
 மனம்துழாய் மாலாய் வரும்.

2304

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அணிந்திருக்கின்ற திருத்துழாய்
 மாலையில் அமைந்திருக்கின்ற மலர்கள் புனத்தில் இருப்பதைப்
 போன்றே அதன் செவ்விய தன்மை மாறாமலிருக்கின்றன, அழகிய
 சிறகுகளையுடைய பெண் வண்டானது தன் ஆண் வண்டுகளுடன்
 சேர்ந்து கொண்டு புல்லாங்குழலின்துளையில் தன்வாயைப் பொருந்த
 வைத்து ஊதவும் மலர்ந்திருக்கின்றன. அத்தகைய மலர்கள்
 விண்ணுலகினையும், மண்ணுலகினையும் விரும்பி அளந்து
 கொண்ட இந்த எம்பெருமானிடத்தே அடியேனின் மனம்
 அவனிருக்கும் இருக்குமிடம் தேடிச் சென்று ஆழ்ந்த பக்தியுடன்
 மயங்குகின்றது.

வருங்கால் இருநிலனும் மால்விசும்பும் காற்றும்,
 நெருங்குதீ நீருருவு மானான், -பொருந்தும்
 சுடராழி யொன்றுடையான் சூழ்கழலே, நாளும்
 தொடராழி நெஞ்சே! தொழுது.

2305

என் மனமே! பரந்து விரிந்து கிடக்கின்ற இப்பூமி, உயர்ந்துள்ள
 ஆகாயம், காற்று, நெருங்கிய தீ, நீர் ஆகிய இவ்வைந்தினுள்ளும்
 நின்று இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற, திருவாழியானைத் தன் வலது
 கரத்திலே பொருத்தமுடன் ஏந்திக் கொண்டிருக்கும் எம்பெருமான்
 ஸ்ரீமந்நாராயணனின் இணைத் திருவடிகளையே நாள்தோறும்
 தொடர்ந்து இடைவிடாமல் தொழுது பின்பற்றி இருப்பாயாக!

தொழுதால் பழுதுண்டே தூநீ ருலகம்,
 முழுதுண்டு மொய்குழலாள் ஆய்ச்சி, -விழுதுண்ட
 வாயானை மால்விடையேழ் செற்றானை, வானவர்க்கும்
 சேயானை நெஞ்சே! சிறந்து?

2306

என் மனமே! தூய்மைமிக்க நீரைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற இவ்வுல
 கங்கள் அனைத்தையும் முழுவதுமாக உண்டு இருக்கின்ற
 எம்பெருமான் திருமால் ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரம் பெற்று
 வந்தபொழுது, நெருங்கிய அடர்த்தியான திருக்கூந்தலையுடைய
 அசோதைப்பிராட்டியார் தயாரித்து வைத்திருந்த வெண்ணெயைத்

திருவமுது செய்துள்ள திருவாயினை உடையவன். நப்பின்னைப் பிராட்டியாரை அடையும் பொருட்டு ஏழு எருதுகளைக் கொண்டு வெற்றி பெற்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் பிரமதேவன் முதலிய விண்ணுலகத் தேவர்களும் சென்று அடைய இயலாத அளவிற்கு எட்டாதவன். நீ அவனைச் சிறப்புடன் தொழுது வரின் குறையேதும் உண்டோ! அவ்வாறு எந்தக் குறையும் இல்லையே!!

சிறந்தவென் சிந்தையும் செங்கண் அரவும்,
நிறைந்தசீர் நீளகச்சி யுள்ளும், உறைந்ததுவும்,
வேங்கடமும் வெஃகாவும் வேளுக்கைப் பாடியுமே,
தாங்கடவார் தண்டுழா யார்.

2307

குளிர்ச்சிமிக்க திருத்துழாய் மாலையை அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்றென்றும் நீங்காமல் நிலைத்து நின்றிருக்கும் திருத்தலங்கள் யாதென்னின், சிறந்து விளங்குகின்ற அடியேனின் உள்ளம், சிவந்த கண்களையுடைய திருவனந்தாழ்வான், நிறைந்த செல்வங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற நீண்ட மிகப் பெரியதாகத் திகழ்கின்ற காஞ்சிபுரம், திருவேங்கடம் என்னும் திருமலை, திருவெஃகா, திருவேளுக்கை, திருவாய்ப்பாடி ஆகிய திருத்தலங்களாகும்.

ஆரே துயருழந்தார் துன்புற்றார் ஆண்டையார்,
காரே மலிந்த கருங்கடலை, - நேரே
கடைந்தானைக் காரணனை, நீரணைமேல் பள்ளி
அடைந்தானை நாளும் அடைந்து?

2308

மேகங்கள் சூழ்ந்திருக்கின்ற பெரிய கடலைத்தானே முன்னின்று கடைந்து திருவமுது பெற்ற எம்பெருமான் திருமால் அனைத்துலகங்களுக்கும் ஆதிகாரணனாகத் திகழ்கின்றான். அந்த எம்பெருமான் திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிகின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ஆட்பட்ட அடியவர் பெருமக்கள் நாள்தோறும் வணங்கிச் சேவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அளவில் துக்கங்கள் உண்டாவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருக்கின்ற பாவச்செயல்களைச் செய்திருப்பினும், அப்படிப்பட்ட துக்கங்களை அனுபவித்தவர்கள் யாவருளர்? அவ்வாறு துயருற்றவர்கள் எங்கு இருக்கின்றனர்? அவ்வாறு துயருற்ற நிலையில் யாரும் எங்கும் இல்லை.

அடைந்த தரவணைமேல் ஐவர்க்காய், அன்று
மிடைந்தது பாரத வெம்போர், -உடைந்ததுவும்
ஆய்ச்சிபால் மத்துக்கே அம்மனே, வாளெயிற்றுப்
பேய்ச்சிபா லுண்ட பிரான்.

2309

வாய் போன்ற கூர்மையான பற்களைக் கொண்டிருக்கின்ற
“பூதனை” என்னும் பேயின் நஞ்சு கலந்துள்ள முலைப்பாலைப்
பருகியதன் வாயிலாக அவளைக் கொன்றருளிய எம்பெருமான்
ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண்
வளர்ந்தருள் புரிகின்றான். இந்த எம்பெருமான் கண்ணபிரானே
பாண்டவர்கள் ஐவரும் வெற்றி பெறுவதற்காகக் கடுமையான பாரதப்
போரினை நடத்தினார். ஆனால், இத்தகைய எம்பெருமான்
ஆய்க்குலத்துப் பெண்ணாகிய அன்னை அசோதைப்பிராட்டியின்
மத்துக்கு அஞ்சி நடுங்கி நின்றாரேயன்றோ! இஃது என்னே ஆச்சரியம்.

பேய்ச்சிபா லுண்ட பெருமானைப் பேர்ந்தெடுத்து,
ஆய்ச்சி முலைகொடுத்தாள் அஞ்சாதே, -வாய்த்த
இருளார் திருமேனி இன்பவளச் செவ்வாய்,
தெருளா மொழியானைச் சேர்ந்து.

2310

இனிய பவளம் போன்று சிவந்த திருவாயினையும், இருட்டு
போன்று கறுத்த திருமேனியினையுமுடைய குழந்தையாகத்
திகழ்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் மழலைச் சொற்களைப்
பேசியபடியே, ‘பூதனை’ என்னும் பேயின் நஞ்சு கலந்த முலைப்
பாலை உண்டதன் வாயிலாக அவள் உயிரைப் போக்கியருளினான்.
அந்தப் பாலாகிய நஞ்சுக்கு மருந்து அளிப்பது போன்று அப்பூதனைப்
பேய் அடைந்த முடிவை அறிந்திருந்தும் அஞ்சாத ஆய்ச்சி
அசோதைப்பிராட்டி, அந்தக் கண்ணபிரானைத் தன் திருக்கரங்களால்
வாரி எடுத்து அணைத்துக் கொண்டு பால் ஊட்டினாளே! அந்தக்
கண்ணபிரான்மீது அன்னையாகிய அந்தத் தாயின் அன்புதான்
என்னே!

சேர்ந்த திருமால் கடல்குடந்தை வேங்கடம்
நேர்ந்தவென் சிந்தை நிறைவிகம்பு, -வாய்ந்த
மறைபாடகம் அனந்தன் வண்டுமூய்க் கண்ணி,
இறைபாடி யாய இவை.

2311

அழகிய நறுமணம் வீசுகின்ற திருத்துழாய் மாலையை அணிந்திருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன், திருப்பாற்கடல், திருக்குடந்தை, திருவேங்கடம் என்னும் திருமலை, நேர்பட்ட அடியேனின் மனம், நிறைந்து நிற்கின்ற திருப்பரமபதம், அவனுடைய பெருமைகளைப் பலவாறாகப் பேசுகின்ற வேதங்கள், திருப்பாடகம், திருவனந்தாழ்வான் ஆகிய திருத்தலங்களில் எழுந்தருள் புரிகின்றான்.

இவையவன் கோயில் இரணியன தாகம்,
அவைசெய் தரியுருவ மானான்,-செவிதெரியா
நாகத்தான் நால்வேதத் துள்ளான், நறவேற்றான்
பாகத்தான் பாற்கடலு ளான்.

2312

'இரணியன்' என்னும் அசுரனின் மார்பினை இருகூறாகப் பிளக்கும் பொருட்டே எம்பெருமான் திருமால் ஸ்ரீநரசிம்ம மூர்த்தியாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டருளினான். கண்களையே காதாகக் கொண்டிருக்கின்ற திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிகின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் நான்கு வகைப்பட்ட வேதங்களினுள்ளேயும் அடங்கி இருக்கின்றான். தேன் போன்றுள்ள கங்கையைத் தன் தலையின்மீது ஏற்றுக் கொண்டுள்ள சிவபெருமானைத் தன் திருமேனியின் ஒரு பாகத்தில் கொண்டிருக்கின்றான். திருப்பாற்கடலில் பள்ளி கொண்ட பெருமானாகிய அந்த எம்பெருமான் திருமால் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள் புரிகின்ற திருத்தலங்களையே கீழ்ப்பாசுரங்களில் பேய் ஆழ்வார் குறிப்பிட்டு அருளிச் செய்திருக்கின்றார்.

பாற்கடலும் வேங்கடமும் பாம்பும் பனிவிசும்பும்,
நூற்கடலும் நுண்ணூல தாமரைமேல்,-பாற்பட்
டிருந்தார் மனமும் இடமாகக் கொண்டான்,
குருந்தொசித்த கோபா லகன்.

2313

குருந்தமரத்தை முறித்து அழித்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான், திருப்பாற்கடல், திருவேங்கடமலை ஆகிய திருத்தலங்களில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள் புரிகின்றான். திருவனந்தாழ்வான்மீது பள்ளி கொண்டிருக்கின்றான். பனிக்குளிர்ச்சி நிறைந்த திருக்கின்ற திருப்பரமபதமும், பரந்த கடல் போன்ற நன்னெறிகளை எடுத்துரைக்கின்ற சாத்திர நூல்களும் அந்த எம்பெருமானின்

இருப்பிடமாக இருக்கின்றன. நூல்களில் நுணுக்கமாகக் கூறப் பட்டிருப்பது போன்று, இதய கமலத்தில் யோக நிலையில் நின்று ஊன்றியிருக்கும் அடியவர்களின் உள்ளங்களிலும் அந்த எம்பெருமான் எப்பொழுதும் நிறைந்திருக்கின்றான்.

பாலகனாய் ஆலிலைமேல் பைய, உலகெல்லாம்
மேலொருநா ஞண்டவனே மெய்ம்மையே, -மாலவனே!
மந்தரத்தால் மாநீர்க் கடல்கடைந்து, வானமுதம்
அந்தரத்தார்க் கீந்தாய்நீ அன்று.

2314

முன்பு உலகப்பிரளயம் உண்டான அக்காலத்தில் உலகங்கள் அனைத்தையும் பையவே உண்டு பாதுகாத்தருளி ஒரு சிறு குழந்தையாக ஆலந்தளிரில் கிடந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனே! இவ்வாறு திருவமுது கொண்டது உண்மையே அன்றோ! இத்தகைய ஆற்றல்களைப் பெற்றுள்ள நீ, முன்பு மந்தரமலையைத் திருப்பாற்கடலில் மத்தாக நட்டு, அக்கடலைக் கடைந்து உயர்ந்ததோர் திருவமுதினைப் பெற்று, அதனை விண்ணுலகத் தேவர்களுக்கு அளித்தாயே! உண்மையாகவே வேண்டியவர்க்கெல்லாம் வேண்டியதை எல்லாம் இப்படியா அளித்துக் கொண்டிருப்பாய்!

அன்றிவ் வுலகம் அளந்த அசைவேகொல்,
நின்றிருந்து வேளுக்கை நீணகர்வாய், -அன்று
கிடந்தானைக் கேடில்சீ ரானை, முன் கஞ்சைக்
கடந்தானை நெஞ்சமே! காண்.

2315

என் மனமே! முன்பு ஒரு காலத்தில் நின்று கொண்டிருந்த நிலையிலேயே இந்த உலகங்கள் அனைத்தையும் அளந்ததன் காரணமாக உண்டான தளர்ச்சியினைப் போக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு எம்பெருமான் காஞ்சிபுரம் "திருவேளுக்கை" என்னும் திருத்தலத்தில் வீற்றிருந்து, பின்பு அதே காஞ்சிபுரத்திலுள்ள 'திருவெஃகா' என்னும் திருத்தலத்தில் சொல்லியவண்ணம் செய்த பெருமானாக, அந்தப் பெரிய திருப்பதியில் திருக்கண் வளர்ந்தருள்கின்றான் போலும்! அத்தகைய குறைவற்ற குணங்களைக் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமாலைக் கண்டு சேவிப்பதற்கு ஆசைப் படுவாயாக! மேலும் முன்பு எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரம் பெற்றிருந்தபோது, 'கம்சன்' என்னும் அசுரனைக்

கொன்று அழித்தருளிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானை
நாள்தோறும் கண்டு சேவிப்பாயாக!

காண்காண் எனவிரும்பும் கண்கள், கதிரிலகு
பூண்டார் அகலத்தான் பொன்மேனி,-பாண்கண்
தொழில்பாடி வண்டறையும் தொங்கலான், செம்பொற்
கழல்பாடி யாத்தொழுதும் கை.

2316

ஒளி வீசுகின்ற அழகு மிக்கதான திருவாபரணங்களையும்,
மாலையையும் தன் திருமார்பில் அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் பொன்நிறத் திருமேனியைக்
கண்டு சேவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அடியேனின் கண்கள்
ஆசைப்படுகின்றன. வண்டுகள் இனிய இசையை இசைத்துக்
கொண்டிருக்கும் மலர்களையுடைய மாலையைச் சூடியிருக்கின்ற
அந்த எம்பெருமானுடைய திருவிளையாடல்களின் பெருமை
களைப் பண்ணில் அமைத்துப் பாடி, அவனுடைய சிவந்த இணைத்
திருவடிகளைப்பற்றி அடியேன் பாடி, கைகளால் தொட்டு வணங்கிச்
சேவிப்போமாக!

கைய கனலாழி கார்க்கடல்வாய் வெண்சங்கம்,
வெய்ய கதைசார்ங்கம் வெஞ்சுடர்வாள்,-செய்ய
படைபரவை பாழி பனிநீ ருலகம்,
அடியளந்த மாயன் அவற்கு.

2317

மாயச்செயல்கள் பலவற்றைப் புரிகின்ற ஆற்றல்மிக்க
எம்பெருமான் திருமால் தன் இணைத் திருவடிகளால் குளிர்ச்சியாக
இருக்கின்ற கடல் சூழ்ந்துள்ள இப்பரந்த உலகினை அளந்து
கொண்டான். இத்தகைய எம்பெருமான் தன் வலது திருக்கரத்தில்
ஏந்தியிருக்கின்ற நெருப்பைக் கக்குகின்ற திருச்சக்கரம், தன் இடது
திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற கார்மேகங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற
கடலின்றும் தோன்றிய பாஞ்சசன்யம் என்னும் வெண்மை
நிறமுடைய சங்கு வெம்மைமிக்க கதை, சார்ங்கவில், ஒளி வீசுகின்ற
நாந்தகம் என்னும் வாள் ஆகிய இவ்வைந்தும் தனக்குரிய மேன்மை
யான ஆயுதங்களாகக் கொண்டுள்ளான். இத்தகைய எம்பெருமான்
திருமாலுக்குத் திருப்பாற்கடலே இனிய படுக்கையாக அமைந்
துள்ளது.

அவற்கடிமை பட்டேன் அகத்தான் புறத்தான்,
உவாக்கும் கருங்கடல்நீ ருள்ளான், -துவாக்கும்
பவளவாய்ப் பூமகளும் பன்மணிப்பூ ணாரம்,
திகழும் திருமார்வன் தான்.

2318

பவளம் போன்ற சிவந்த திருவாயினை உடைய 'திருமகள்'
என்னும் பெரிய பிராட்டியாரையும், தன் திருக்கழுத்தில் மணிகள்
பதிந்திருக்கப் பலவகைப்பட்ட, திருவாபரணங்களைத் தன்
திருமார்பில் அணிந்து கொண்டிருப்பதுடன், மலர் மாலையையும்
சூடியிருக்கின்ற எம்பெருமான் உப்பு நீரைக் கொண்டிருக்கின்ற
திருப்பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டிருக்கின்றான். இத்தகைய
எம்பிரானுக்கு அடியேன் அடிமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஆக, இந்த
எம்பெருமான் அடியேனின் அகத்துள்ளும், வெளியிலும் எவ்விதக்
குறைபாடுமின்றிக் கலந்திருக்கின்றான்.

தானே தனக்குவமன் தன்னுருவே எவ்வுருவும்,
தானே தவவுருவும் தாரகையும், -தானே
எரிசுடரும் மால்வரையும் எண்டிசையும், அண்டத்
திருசுடரு மாய இறை.

2319

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் எல்லாப் பொருள்களிலும்
தானாகவே இருந்து கொண்டு, உலகிலுள்ள அனைத்து வடிவங்களும்
தன் திருமேனி வடிவமாகவே கொண்டுள்ளான். தவங்கள்
பலவற்றைச் செய்ததனால் கிடைக்கப் பெற்ற புண்ணியங்கள் மிக்க
உடலினைப் பெற்ற பிரமதேவன் முதலியவர்களும், விண்மீன்களும்
ஆகிய யாவும் அவனுடைய திருவடிவமே ஆகும். எரிகின்ற
சுடர்மிக்க தீயும் உயர்ந்தோங்கி வளர்ந்திருக்கின்ற மலைகளும், எட்டுத்
திசைகளும், அண்டத்தில் காண்கின்ற சந்திரன், சூரியன் ஆகிய
இரண்டும் தன் திருமேனியின் ஒரு பகுதியாகக் கொண்டிருக்கின்ற
எம்பெருமான் தனக்குத் தானே ஒப்பானவனாகத் திகழ்கின்றான்.

இறையாய் நிலனாகி எண்டிசையும் தானாய்,
மறையாய் மறைப்பொருளாய் வானாய்-பிறைவாய்ந்த
வெள்ளத் தருவி விளங்கொலிநீர் வேங்கடத்தான்,
உள்ளத்தி னுள்ளே உள்ள.

2320

உலகிலுள்ள அனைவருக்கும் இறைவனாகத் திகழ்கின்ற
எம்பெருமான் திருமால், பூமிக்குள் உயிராகி எட்டுத் திக்குகளிலும்

தானாகவே பரந்திருக்கின்றான். மறையாகவும், அம்மறைகளினுள்ளே அடங்கியிருக்கின்ற கருத்தப் பொருளாகவும், திருப்பரமபத நாதனாகவும் இருக்கின்ற எம்பெருமான் சந்திர மண்டலத்தினின்றும் புறப்பட்டு ஒலியுடன் ஓடி வருகின்ற, பெருவெள்ளம் கொண்ட அருவிகள் நிறைந்துள்ள 'திருவேங்கடம்' என்னும் திருமலையில் எழுந்து அருள்புரிகின்றான். இத்தகைய எம்பெருமானே அடியேன் உள்ளத்தின் உள்ளேயும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றான்.

உளன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே! உத்தம னென்றும்
உளன்கண்டாய் உள்ளுவா ருள்ளத்-துளன்கண்டாய்,
விண்ணொடுங்கக் கோடுயரும் வீங்கருவி வேங்கடத்தான்,
மண்ணொடுங்கத் தானளந்த மன்.

2321

அடியேனின் தன்மையான மனமே! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணன் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றான் என்பதை அறிந்திருக்கின்றாய்! அவன் புருஷ உத்தமனாக இருக்கின்றான் என்பதையும் நீ அறிந்து கொண்டிருக்கின்றாய்! மேலும் அந்த எம்பெருமான் தன்னை உள்ளத்தளவில் நினைப்பவர்களுடன் எப்பொழுதும் அவர்களின் உள்ளத்தே நிலைத்து நிற்கின்றான். விண்ணெல்லாம் ஒடுங்கும் படியாகத் திகழ்கின்ற உயர்ந்த சிகரங்களைக் கொண்ட "திருவேங்கடம்" என்னும் திருமலையில் எப்பொழுதும் அருவிகள் நீரினைக் கொட்டிக் கொண்டே இருக்கும். பூமி முழுவதையும் தன் இரு திருவடிகளாலே அளந்து கொண்ட அரசனாகிய எம்பெருமான், நம்மை நம்மிடமே காட்டிக் கொடுத்த அளவில் நாம் அழிந்து போகாமலிருக்குமாறு நம்மைப் பாதுகாக்கின்றான். ஆகையினால், அந்த எம்பெருமான் திருமால் என்றென்றும் நம்மிடையே இருக்கின்றான் என்பதை நீ உணர்வாயாக!

மன்னு மணிமுடிநீண் டண்டம்போய் எண்டிசையும்,
துன்னு பொழிலனைத்தும் சூழ்கழலே,-மின்னை
உடையாகக் கொண்டன் றுலகளந்தான், குன்றம்
குடையாக ஆகாத்த கோ.

2322

'கோவர்த்தனம்' என்னும் மலையைக் குடையாகப் பிடித்துப் பசுக்களைப் பாதுகாத்தருளின எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான், முன்பொரு காலத்தில் மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியிடமிருந்து மூன்றடி மண் பெற்று, அம்மூன்றடி மண்ணைத் தன் திருவடிகளைக் கொண்டு

அளக்கின்ற வகையில் “திரிவிக்ரமன்” என்னும் திருஅவதாரம் கொண்டு ஓங்கியுயர்ந்து வளர்ந்துவிட்ட அளவில் இவ்வுலகங்கள் அனைத்தையும் அளந்து கொண்டான். அவ்வாறு உலகங்களை அளந்த காலத்தில் அந்த எம்பெருமானின் இரத்தினங்கள் பதிக்கப் பெற்ற திருமுடியானது ஓங்கி வளர்ந்த நிலையில் அண்டப்பித்தியைச் சென்றடைய, எட்டுத் திசைகளிலும் பரவியிருக்கின்ற உலகங்கள் அனைத்தையும் தன் திருவடிகளாலே அடக்கி அளந்தான். அப்போது ஒளி வீசுகின்ற மின்னலைப் பீதாம்பரமாக உடுத்திக் கொண்டான். அதாவது எம்பெருமான் திருமால் திரிவிக்ரமனாகி அனைத்து உலகங்களையும் தன்னுடம்பில் மறைத்துக் கொண்டு அளந்தது போன்று, ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரம் ஏற்றபோது ‘கோவர்த்தனம்’ என்னும் மலையைக் கொண்டு குடையாகப் பிடித்த அளவில் அதனுள்ளே தன் திருமேனியை மறைத்துக் கொண்டான்.

கோவலனாய் ஆநிரைகள் மேய்த்துக் குழலூதி,
மாவலனாய் கீண்ட மணிவண்ணன்,-மேவி
அரியுருவ மாகி இரணியன தாகம்,
தெரியுகிரால் கீண்டான் சினம்.

2323

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் ஆயர்குலத்தில் பிறந்து, பசுக்கூட்டங்களை மேய்த்துக் கொண்டு, புல்லாங்குழல் ஊதிக் கொண்டிருக்கக் குதிரை வடிவில் தன்னைக் கொல்லவந்த ‘கேசி’ என்னும் அசுரனின் வாயைப் பிளந்து அவனைக் கொன்றான். அத்தகைய எம்பெருமான் நீலமணி நிறத்தினை உடைய திருமேனி கொண்ட திருமாலே ஆவான். அந்த எம்பெருமானே நரசிம்ம மூர்த்தியாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இரணியன் என்னும் அசுரனின் மார்பினைத் தன் கூர்மையான நகங்களைக் கொண்டு, பெருங்கோபத்துடன் இருபிளவாகப் பிளந்து அவன் உயிரைப் போக்கினான் என்பதை என் மனமே அறிவாயாக! இஃது தன் அடியவனாகிய பிரகலாதாழ்வானைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு அந்த எம்பெருமான் கொண்ட சினமாகும்.

சினமா மதகளிற்றின் திண்மருப்பைச் சாய்த்து,
புனமேய பூமி யதனை,-தனமாகப்
பேரகலத் துள்ளொடுக்கும் பேரார மார்வனார்,
ஓரகலத் துள்ள துலகு.

2324

மிகுந்த கோபத்துடன் கூடிய மதம் கொண்ட 'சுவலயாபீடம்' என்னும் ஆண்யானையின் உறுதியான கொம்பை ஒடித்துச் சாய்த்து அதனை அழித்த எம்பெருமான் முன்பு உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில் விளைநிலங்களாக நிறைந்து கிடக்கின்ற இப்பூமியைத் தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்திருந்து பாதுகாத்தருளினான். பெரிய மாலைகளை அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற திருமார்பினை உடைய எம்பெருமான் திருமால் தன் சங்கல் ஞானவடிவின் காரணமாக இந்த உலகம் நிலைத்து நிற்கின்றது. இந்த உலகத்தைத் தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்திருந்த காரணத்தினால் உண்டான பூரிப்பின் பயனால் அந்த எம்பெருமானின் திருமார்பு மாலை அணிந்திருப்பதைப் போல விளங்கிற்று.

உலகமும் ஊழியும் ஆழியும், ஒண்கேழ்
அலர்கதிரும் செந்தீயு மாவான், - பலகதிர்கள்
பாரித்த பைம்பொன் முடியான் அடியிணைக்கே,
பூரித்தென் நெஞ்சே புரி.

2325

என் மனமே! உலகங்கள் அனைத்தும், 'உலகப் பிரளயம்' என்னும் ஊழிக்காலமும், கடல்கள், ஒளி வீசுகின்ற கதிர்களையுடைய சந்திரன், சூரியன், சிவந்த நிறமுடைய தீ ஆகிய அனைத்திலும், பல கதிர்கள் ஒளி வீசுகின்ற பொன்னாலான திருமுடியினை உடைய எம்பெருமான் திருமால் அனைத்தையும் தன் உள்ளே அடக்கிக் கொண்டிருக்கின்றான். மேற்கண்ட யாவற்றினும் நிறைந்து அவை களை நியமிப்பவனும் அவனேயாவன். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் இணைத் திருவடிகளை அடைவதற்கு நீ முழுவதுமாக ஆசைப்படுவாயாக!

புரிந்து மதவேழம் மாப்பிடியோ டீடித்,
திரிந்து சினத்தால் பொருது, - விரிந்தசீர்
வெண்கோட்டு முத்துதிர்க்கும் வேங்கடமே, மேலொருநாள்
மண்கோட்டுக் கொண்டான் மலை.

2326

"வராகம்" என்னும் திருஅவதாரம் கொண்டு, பூமியைக் கொம்பினால் குத்தி எடுத்துப் பாதுகாத்தருளிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் எழுந்தருள்புரியும் மலையாவது திருவேங்கடம் என்னும் திருமலையேயாகும். அத்திருமலையில் மதம் கொண்ட ஆண் யானையானது தன் பெண் யானையுடன் கூடிக் கலந்து ஊடிய

பின்பு, உண்டான பெருங்கோபம் காரணமாக அங்குள்ள மணிப் பாறைகளில் மோதிக் கொள்ளும். அவ்வாறு அந்த யானை மோதிக் கொள்ளும்போது, வீரம்மிக்க அந்த யானையின் கொம்புகளிலிருந்து முத்துக்களை உதிர்க்கும். அத்தகைய வளம்மிக்க மலையே திருவேங்கடமலையாகும்.

மலைமுகடு மேல்வைத்து வாசுகியைச் சுற்றி,
தலைமுகடு தானொருகை பற்றி,-அலைமுகட்
டண்டம்போய் நீர்தெறிப்ப அன்று கடல்கடைந்தான்,
பிண்டமாய் நின்ற பிரான்.

2327

உலகின் அனைத்துப் பொருட்களுக்கும், அனைத்துயிர்களுக்கும் ஆதிகாரணனாகத் திகழ்கின்ற எம்பெருமான் திருமால், முன்பு சிகரத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற “மந்தரமலை” என்னும் மலையைத் தன் மற்றொரு திருஅவதாரமாக “ஆமை”யாகியிருக்கின்ற தன் முதுகில் மத்தாக வைத்துக் கொண்டு, ‘வாசுகி’ என்னும் பாம்பினைக் கயிறாகச் சுற்றி, அதன் தலையைப் பற்றியபடியே, அலைகளினால் உண்டாகின்ற நீர்த்திவலைகள் அண்டத்தின் உச்சியில் சென்று தெறிக்கும்படியாகத் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து திருவமுது பெற்று தேவர்கட்கு அளித்தருளினான்.

நின்ற பெருமானே! நீரேற்று, உலகெல்லாம்
சென்ற பெருமானே! செங்கண்ணா,-அன்று
துரகவாய் கீண்ட துழாய்முடியாய், நங்கள்
நரகவாய் கீண்டாயும் நீ.

2328

முன்பு ஒருகால் மகாபலிச்சக்கரவர்த்தி என்னும் மன்னனின் வேள்வி முன்னே சென்று ‘வாமனம்’ என்னும் குறள்வடிவு கொண்டு “மூன்றடிமண்” தானம் பெறும்பொருட்டு நீர் ஏற்றுநின்ற வாமனப் பெருமானே! நீர் ஏற்றுப் பெற்ற பின்பு “திரிவிக்ரமன்” என்னும் திருஅவதாரம் ஏற்று ஓங்கி உயர்ந்து வளர்ந்து உலகங்கள் அனைத்தையும் அளந்து கொண்ட எம்பெருமானே! செந்தாமரைக் கண்ணனே! முன்பு குதிரை வடிவில் தன்னைக் கொல்ல வந்த ‘கேசி’ என்னும் அசுரனின் வாயைக் கிழித்து அழித்தாய்! திருத்துழாய் மாலையைச் சூடியுள்ள திருமுடியையுடைய எம்பெருமானே! அடியோங்களுக்கு நரகம் செல்கின்ற வழியை அழித்துவிட்டுத் திருப் பரமபதம் அடையும் வழியை அளித்த எம்பெருமான் நீயேயன்றோ!

நீயன்றே நீரேற் றுலகம் அடியளந்தாய்,
நீயன்றே நின்று நிரைமேய்த்தாய்,-நீயன்றே
மாவா யுரம்பிளந்து மாமருதி னூடுபோய்,
தேவா சுரம்பொருதாய் செற்று?

2329

மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியினிடம் சென்று "மூன்றடி மண்தா"
என்று கேட்டுத் தானமாகப் பெறுவதன் பொருட்டு, நின் அம் கையால்
நீரேற்றுப் பெற்று இந்த உலகங்கள் அனைத்தையும் தன் திருவடி
களால் அளந்து கொண்டது எம்பெருமான் திருமாலாகிய நீயே
யன்றோ! பசுக்கூட்டங்களை மேய்த்தவனும் நீயேயன்றோ! குதிரை
வடிவில் தன்னைக் கொல்ல வந்த 'கேசி' என்னும் அசுரனின் வாயைப்
பிளந்து அழித்தவனும் நீயேயன்றோ! மருத மரங்களினூடே தவழ்ந்து
சென்று அவற்றை முறித்து அழித்தவனும் நீயேயன்றோ! தேவர்
களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் இடையே உண்டான போரில் அசுரர்கள்
அழியுமாறு செய்து போரிட்டவனும் நீயேயன்றோ!

செற்றதுவும் சேரா இரணியனைச் சென்றேற்றுப்,
பெற்றதுவும் மாநிலம், பின்னைக்காய்-முற்றல்
முரியேற்றின் முன்நின்று மொய்ம்பொழித்தாய், மூரிச்
சுரியேறு சங்கினாய்! சூழ்ந்து.

2330

சுழிகளுடன் கூடிய 'பாஞ்சசன்யம்' என்னும் வெண்மையான
பெரிய சங்கினைத் தன் இடதுகரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற எம்பெருமான்
ஸ்ரீமந்நாராயணனே! நப்பின்னைப்பிராட்டியை அடையும்பொருட்டு,
மிகுந்த பலத்துடன் ஓடிய எருதுகளின் முன்பு அஞ்சாமல் நின்று,
அவைகளைக் கொல்லும் வகையினை நன்கு ஆய்ந்தறிந்து,
அவைகளின் வலிமையை அழித்து ஒழித்த எம்பெருமான்
ஸ்ரீகண்ணபிரானே! உன்னை எதிர்த்த 'இரணியன்' என்னும் அசுரனைத்
தன் கூர்மையான நகங்களைக் கொண்டு, அவன் மார்பினை
இருகூறுகளாகப் பிளந்து அவனை அழித்தவன் நீயேயன்றோ! மேலும்
மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியிடம் சென்று இந்தப் பூமியை யாசித்துப்
பெற்றவனும் எம்பெருமான் திருமாலாகிய நீயேயன்றோ!

சூழ்ந்த துழாயலங்கல் சோதி மணிமுடிமால்,
தாழ்ந்த அருவித் தடவரைவாய்,-ஆழ்ந்த
மணிநீர்ச் சுனைவளர்ந்த மாமுதலை கொன்றான்,
அணிநீல வண்ணத் தவன்.

2331

நறுமணம் மிக்க திருத்துழாய் மலைகளை நிறைவாகவே அணிந்து கொண்டு இருக்கின்ற ஒளி வடிவினான மணிமுடியை உடையவனாகி நீலநிறத் திருமேனியை உடையவனாகவும் இருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமால் அருவிகள் ஓடிவந்து கொட்டுகின்ற பெரிய மலைகளினிடையில் இருக்கின்ற ஆழ்ந்த நீர் நிரம்பியுள்ள பொய்கையில் அச்சம் சிறிதுமின்றி வளர்ந்திருக்கின்ற முதலையை, அம்முதலையால் தன் அடியவன் கஜேந்திராழ்வனுக்குண்டான ஆபத்தினின்றும் காப்பாற்றும் பொருட்டு வதைத்து அழித்துப் பாதுகாத்தாய்!

அவனே அருவரையால் ஆநிரைகள் காத்தான்,
அவனே யணிமருதம் சாய்த்தான், -அவனே
கலங்காப் பெருநகரம் காட்டுவான் கண்டிர்,
இலங்கா புரமெரித்தான் எய்து.

2332

அசைக்க முடியாத "கோவர்த்தனம்" என்னும் மலையைக் குடையாகப் பிடித்து, பசுக்கூட்டங்களைப் பாதுகாத்தருளியவன் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானே ஆவான். ஒன்றாகச் சேர்ந்திருந்த இரண்டு மருதமரங்களினிடையே சென்று, அவ்விரண்டு மருதமரங்களையும் அழித்தவன் அந்த எம்பெருமான் கண்ணபிரானே ஆவான். இலங்கை மாநகரின்மீது அம்பெய்து, தீக்கிரையாக்கியவன் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரானே ஆவான். அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே சிறிதும் கலக்கமின்றி இருக்கின்ற பெரிய நகரமாகிய திருப்பரமபத்தினை நமக்குக் காட்டித் திருவருள் புரிகின்றான் என்பதைக் காண்பீர்களாக!

எய்தான் மராமரம் ஏழும் இராமனாய்,
எய்தானம் மான்மறியை ஏந்திழைக்காய், -எய்ததுவும்
தென்னிலங்கைக் கோன்வீழ்ச் சென்று குறளுருவாய்,
முன்னிலங்கைக் கொண்டான் முயன்று.

2333

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீஇராமபிரானாகத் திருஅவதாரம் ஏற்றிருந்த அக்காலத்தில் மராமரங்கள் ஏழினையும் அம்புவிட்டுத் துளைத்தான். சீதாபிராட்டிக்காக மாயமானாக வந்த மாரீசன் என்னும் அரக்கன்மீது அம்பு செலுத்தி அவனை அழித்தான். தெற்கே இருக்கின்ற இலங்கை மாநகரின் மன்னன் அழியும்படியாக அம்பைச் செலுத்தினான். முன்பு ஒரு காலத்தில் 'வாமனன்' என்னும்

குறள் வடிவு பெற்று, மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியினிடம் சென்று,
நீரேற்று, இப்பூமியைப் பெற்றான்.

முயன்று தொழுநெஞ்சே! மூரிநீர் வேலை,
இயன்றமரத் தாலிலையின் மேலால்,-பயின்றங்கோர்
மண்ணலங்கொள் வெள்ளத்து மாயக் குழவியாய்,
தண்ணலங்கல் மாலையான் தாள்.

2334

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் உலகப்பிரளயம் உண்டான
காலத்தில் உண்டான பெருவெள்ளத்தில், அலைகடலில் ஆலந்தளிர்
மீது மாயம் கொண்ட ஒரு சிறுகுழந்தையாகப் பூமியை அடக்கிக்
கொண்டுள்ளவாறு, நீண்ட நெடுங்காலம் வரை பள்ளி கொண்டு
இவ்வுலகைக் காப்பாற்றி அருளினான். என் மனமே! குளிர்ந்
திருக்கின்ற மலர்மாலையை அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற எம்
பெருமான் திருமாலின் இணைத் திருவடிகளை நீ பல முயற்சிகளை
மேற்கொண்டு வணங்கிச் சேவிப்பாயாக!

தாளால் சகடம் உதைத்துப் பகடுந்தி,
கீளா மருதிடைபோய்க் கேழலாய்,-மீளாது
மண்ணகலம் கீண்டங்கோர் மாதுகந்த மார்வற்கு,
பெண்ணகலம் காதல் பெரிது.

2335

ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரம் பெற்ற காலத்தில் வண்டிச்
சக்கர வடிவில் தன்னைக் கொல்ல வந்த 'சகடாசுரன்' என்னும்
அசுரனைத் தன் திருவடிகளால் உரைத்துக் கொன்றான். மதம்மிக்கதை
'சுவலயாபீடம்' என்னும் ஆண்யானையை உந்தித்தள்ளி, அதன்
பருத்த கொம்பை முறித்து அழித்தான். மருதமரங்களின் இடையே
சென்று அம்மரங்கள் இரண்டையும் முறித்தான். இத்தகைய
எம்பெருமான் திருமாலே 'வராகம்' என்னும் வடிவம் பெற்று அகன்று
விரிந்திருக்கின்ற இந்தப் பூமியை எடுத்துப் பாதுகாத்து அருளினான்.
ஒப்பற்ற "திருமகள்" என்னும் பெரிய பிராட்டியாரைத் தன்
திருமார்பில் கொண்டுள்ள எம்பெருமான் திருமாலுக்குப்
பூமிப்பிராட்டியாரின் திருமேனியின்மீதும் அளவில்லாக் காதல்
கரைபுரண்டதுபோல அதிகரித்துவிட்டது போலும்!

பெரிய வரைமார்வில் பேராரம் பூண்டு,
கரிய முகிலிடைமின் போல,-தெரியுங்கால்
பாணொடுங்க வண்டறையும் பங்கயமே, மற்றவன்றன்
நீணெடுங்கண் காட்டும் நிறம்.

2336

எம்பெருமான் திருமால் தன்னுடைய மலையையொத்த திருமார்பில் மலர் மாலையை அணிந்து கொண்டிருப்பதால், அஃது கார்மேகத்தினிடையே உண்டாகின்ற மின்னலைப் போன்று பளிச்சென ஒளி வீசியது. அஃதன்றியும் அத்தகைய எம்பெருமானின் நீண்ட பரந்திருக்கின்ற திருக்கண்களின் நிறமோ, அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால், இசைபாடும் வண்டுகள் நிறைந்திருக்கின்ற தாமரை மலரையே ஒத்திருக்கின்றன.

நிறம்பெளிது செய்து பசிது கரிதென்று,
இறையருவம் யாமறியோ மெண்ணில், -நிறைவுடைய
நாமங்கை தானும் நலம்புகழ வல்லனே,
பூமங்கை கேள்வன் பொலிவு?

2337

எம்பெருமான் திருமாலின் திருமேனி நிறம் வெண்மையான தென்றோ, சிவப்பானதென்றோ, பச்சை நிறமென்றோ, கறுப்பு நிறமானதென்றோ அடியோங்கள் அறிய இயலாதவர்களாக இருக்கின்றோம். இஃது எங்ஙனம் என்பதை ஞானத்தின்மிக்க சரஸ்வதி தேவியும், பெரிய பிராட்டியாருக்குக் கணவனான எம்பெருமானின் திருமேனியின் வடிவழகை நன்கு புகழ்ந்து, எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர் அல்லனே! அதாவது கலைமகள் தன் நாவினாலும் எடுத்துரைக்க இயலாத அளவில் எம்பெருமான் திருமேனி வடிவழகு அமைந்திருக்கின்றது.

பொலிந்திருண்ட கார்வானில் மின்னேபோல் தோன்றி,
மலிந்து திருவிருந்த மார்வன், -பொலிந்து
கருடன்மேல் கொண்ட கரியான் கழலே,
தெருடன்மேல் கண்டாய் தெளி.

2338

பெரிய பிராட்டியார், செறிந்து இருண்டிருக்கின்ற கார்காலத் திலுண்டான, ஆகாயத்தின் மின்னலைப் போன்று பிரகாசத்துடன் திருமாலின் திருமார்பில் திகழ்ந்து விளங்கும் பெருமையுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். என் மனமே! கருடாழ்வானைத் தன் வாகனமாகக் கொண்டு அதன்மேல் அமர்ந்து செல்லும் கருமை நிறம் கொண்ட எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிகளே ஞானத்திற்கும் மேன்மை மிக்கதாகிய பக்திக்கு உகந்த நற்செய்தி என்பதை நீ அறிந்து கொள்வாயாக!

தெளிந்த சிலாதலத்தின் மேலிருந்த மந்தி,
அளிந்த கடுவனையே நோக்கி,-விளங்கிய
வெண்மதியும் தாவென்னும் வேங்கடமே, மேலொருநாள்
மண்மதியில் கொண்டுநதான் வாழ்வு.

2339

தெளிவானதாக இருக்கின்ற கற்பாறையின்மீது அமர்ந்திருக்கின்ற
பெண்குரங்கு தமக்கு நட்பாகியிருக்கின்ற ஆண்குரங்கை நோக்கி,
"ஆகாயத்தில் நடமாடிக் கொண்டு இருக்கின்ற வெண்மையான
சந்திரனைப் பிடித்துக் கொடு" என்று கேட்கும்படியாக இருக்கின்ற
திருவேங்கடம் என்னும் திருமலையானது, முன்பொரு காலத்தில்
மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியிடமிருந்து தன் அறிவுக் கூர்மையின்
காரணமாக இப்பூமியை நீர் ஏற்றுப் பெற்றுக் கொண்ட எம்பெருமான்
ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள்புரியும்
திருத்தலமாகும்.

வாழும் வகையறிந்தேன் மைபோல் நெடுவரைவாய்,
தாழும் அருவிபோல் தார்கிடப்ப,-சூழும்
திருமா மணிவண்ணன் செங்கண்மால், எங்கள்
பெருமான் அடிசேரப் பெற்று.

2340

எம்பெருமான் திருமாலின் திருத்தோள்களில் சாத்தியிருக்கின்ற
மலர் மலைகளானது, மை போன்று கருமையான நெடிதுயர்ந்
திருக்கின்ற மலையின் இருபக்கமும் தாழ்ந்து விழுந்து ஓடி வருகின்ற
அருவி போன்று அழகாகக் காட்சி தருகின்றது. இத்தகைய அழகில்
ஈடுபட்டிருக்கின்ற 'திருமகள்' என்னும் பெரிய பிராட்டியார் ஒரு
நொடி நேரமும் விட்டுப் பிரிய மனமன்றி எப்பொழுதும் அந்த
எம்பெருமான் திருமார்பில் நித்தியவாசம் பண்ணிக் கொண்டிருக்
கிறாள். அத்தகைய நீலமணிநிறம் கொண்டு, சிவந்த திருக்கண்களை
யுடைய எம்பெருமான் திருமாலின் இணைத் திருவடிகளைச் சென்று
சேர்ந்து வணங்கி சேவித்து அடையப் பெற்றதன் காரணமாக அடியேன்
நன்கு வாழும் வகையினை அறிந்து கொண்டேன்.

பெற்றம் பிணைமருதம் பேய்முலை மாச்சகடம்,
முற்றக்காத் தூடுபோ யுண்டுதைத்து,-கற்றுக்
குணிலை விளங்கனிக்குக் கொண்டெறிந்தான், வெற்றிப்
பணிலம்வாய் வைத்துநதான் பண்டு.

2341

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் பசுக்கூட்டங்களைப் பாது
காத்தருளினான். இணைந்திருந்த இரண்டு மருதமரங்களின் இடையே

மிடுக்குடன் நடந்து சென்று இரண்டு மருதமரங்களையும் முறித்தான். 'பூதனை' என்னும் பேயின் நஞ்சு கலந்த முலைப்பாலைப் பருகியதன் மூலமாக அவளின் உயிரைப் போக்கியருளினான். சக்கர வடிவில் தன்னைக் கொல்ல வந்த 'சகடாசுரன்' என்னும் அசுரனைத் தன் திருவடிகளால் உதைத்து அழித்தான். கன்றாக வந்த அசுரனைத் தடியாகக் கொண்டு, விளாம்பழமாக நின்ற அசுரன்மீது எறிந்து அவ்விரு அசுரர்களையும் அழித்தான். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் முன்பு பாரதப்போரில் பாண்டவர்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு 'பாஞ்சசன்னியம்' என்னும் வெற்றியை இயல்பாகக் கொண்டிருக்கின்ற வெண்சங்கினை வாய் வைத்து ஊதினான்.

*பண்டெல்லாம் வேங்கடம் பாற்கடல் வைகுந்தம்,
கொண்டங் குறைவார்க்குக் கோயில்போல், -வண்டு
வளங்கிளரும் நீளசோலை வண்பூங் கடிகை,
இளங்குமரன் றன்விண் ணகர்.

2342

விண்ணுலகிலுள்ள திருப்பரமபதத்தினைத் தமது இருப் பிடமாகக் கொண்டிருக்கின்ற இளங்குமரனாக என்றும் திகழ்கின்ற எம்பெருமான் திருமாலுக்குத் திருப்பாற்கடல், திருவேங்கடம், வண்டுகள் நிறைந்திருக்கின்ற மலர்களைக் கொண்டுள்ள சோலைகள் மிக்கிருக்கின்ற "திருக்கடிகை" என்னும் திருத்தலம், தன் இளமைக்கு ஏற்ற திருத்தலமாகிய திருவிண்ணகர் ஆகிய திருப்பதிகள் முன்பெல்லாம் திருக்கோயில்களாக இருந்தன. ஆனால், இப் பொழுதோ அடியேனின் நெஞ்சமே அந்த எம்பெருமான் திருமாலின் திருக்கோயிலாகத் திகழ்கின்றது.

விண்ணகரம் வெஃகா விரிதிரைநீர் வேங்கடம்,
மண்ணகரம் மாமாட வேளுக்கை, -மண்ணகத்த
தென்குடந்தை தேனார் திருவரங்கம் தென்கோட்டி,
தன்குடங்கை நீரேற்றான் தாழ்வு.

2343

மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் வேள்வித் தீயின் முன்னே நின்று "மூன்றடி மண்தா" என்று வேண்டிப் பெறும்போது, அவனிடமிருந்து தன் திருக்கரங்களில் நீர் ஏற்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தன்னுடைய இயல்பான நீர்மைக் குணம் என்னும் பண்பு காரணமாக எழுந்தருளப் பெற்ற திருப்பதிகள், திருவிண்ணகரம், திருவெஃகா,

நீர்வளம் மிக்க திருவேங்கடம், பூமியிலுண்டான வைகுந்த மாநகர் போன்ற பெரிய பெரிய மாடமாளிகைகள் கொண்ட திருவேளுக்கை, இப்பூமியில் தோன்றியுள்ள நடுநாயகமானதான திருக்குடந்தை, தேன் நிறைந்துள்ள மலர்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற திருவரங்கம், தென்திசையில் சிறந்து விளங்குகின்ற திருக்கோட்டியூர் ஆகியவைகளாகும்.

தாழ்சடையும் நீண்முடியும் ஒண்பழுவும் சக்கரமும்,
குழரவும் பொன்னாணும் தோன்றுமால்,-சூழும்
திரண்டருவி பாயும் திருமலைமேல் எந்தைக்கு,
இரண்டுருவு மொன்றாய் இசைந்து.

2344

ஒரு பக்கத்தே தாழ்ந்திருக்கின்ற சடைமுடியும், மற்றொரு பக்கலிலே நீண்ட திருமுடியும், ஒருபுறம் 'மழு' என்னும் ஆயுதமும், மற்றொருபுறம் 'சக்கரம்' என்னும் திருவாழி ஆழ்வானும், சுற்றி இருக்கின்ற நாகம் ஒருபுறமும், மற்றொருபுறம் பொன்னாலான அரைநாண் கயிறும், ஆகிய இவ்வகையில் இருவேறு வடிவினராகச் சேராகச் சேர்த்தியாக "சங்கர நாராயணன்" என்னும் திருவடிவில் எம் பெருமானின் திருவடிவு தோன்றுகின்றது. அதாவது எம்பெருமான் செய்தருளிய பற்பல திருஅவதாரங்களில் "சங்கர நாராயணன்" என்னும் திருஅவதாரமும் ஒன்றாகிறது. அஃதாவது, ஒரு பாதி ஸ்ரீமந்நாராயணனாகவும், மற்றொரு பாதி பரமசிவமூர்த்தியாகவும் கொண்ட திருக்கோலமாக அமைந்துள்ளது. இத்தகைய இரண்டு திருவடிவுகளும், நான்கு பக்கங்களிலும் அருவிகள் திரள் திரளாகப் பெருகப் பெற்ற திருவேங்கடம் என்னும் திருமலையின்மீது எழுந்தருள்புரிகின்ற எம்பெருமான் திருமலையப்ப சுவாமிக்கு ஒரே திருவடிவமாக அமைந்துள்ளது என்பது ஆச்சரியத்தை அளிப்பதாக உள்ளது. தனக்கே உரிய திருவுருவில், தன்னை அடைவதற்குத் தவம் செய்பவரின் உருவமும் சேர்ந்திருக்கிறதே! இஃது என்னே ஆச்சரியம்!

இசைந்த அரவமும் வெற்பும் கடலும்,
பசைந்தங் கழுது படுப்ப,-அசைந்து
கடைந்த வருத்தமோ கச்சிவெஃ காவில்,
கிடந்திருந்து நின்றதுவும் அங்கு?

2345

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! 'வாசுகி' என்னும் பாம்பினைக் கடைகயிறாகவும், 'மந்தரமலை' என்னும் மலையை

மத்தாக நட்டும், கடலையே தாழியாகவும் கொண்டு திருப்பாற்
கடலைக் கடைந்து, திருவமுது எடுத்துத் தேவர்களுக்குத் தந்தருளி
யதனால் உண்டான களைப்பினைப் போக்கிக் கொள்ளும் பொருட்
டாகவன்றோ, காஞ்சிபுரத்தில் "திருவெஃகா" என்னும் திருத்தலத்தில்
"சொன்னவண்ணம் செய்த பெருமானாக"ப் பள்ளி கொண்டு இருக்
கின்றாய்! இதற்கும் மேலாக இதே காஞ்சிபுரத்தில் "திருப்பாடகம்"
என்னும் திருத்தலத்தில் வீற்றிருந்த திருக்கோலத்தில் எழுந்தருள்
புரிகின்றாய்! 'திருஊரகம்' என்னும் திருத்தலத்தில் நின்ற
திருக்கோலத்தில் எழுந்தருளி இருக்கின்றாய்!

அங்கற் கிடரின்றி அந்திப் பொழுதத்து,
மங்க இரணியன தாகத்தை, -பொங்கி
அரியுருவ மாய்ப்பிளந்த அம்மா னவனே,
கரியுருவம் கொம்பொசித்தான் காய்ந்து.

2346

தன்னுடைய அடியவனாகிய சிறுபிள்ளை பிரகலாழ்வானுக்கு
அவன் தந்தையாகிய 'இரணியன்' என்னும் அசுரன் என்பவனால் ஒரு
துன்பமும் உண்டாகாதிருக்கும்பொருட்டு மாலைப்போதில்
"நரசிம்ம மூர்த்தி" யாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு, அந்த
இரணியனின் மார்பினைத் தம் கூர்மையான நகங்களைக் கொண்டு
இருகூறாகப் பிளந்து அவனுயிரைப் போக்கியருளினான். அத்தகைய
எம்பெருமானே, ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரம் ஏற்றிருந்த
காலத்தில் கறுத்த உருவமுடைய "குவலயாபீடம்" என்னும் மதமிக்க
ஆண்யானையின் கொம்புகளைக் சீற்றத்துடன் ஒடித்து அதனை
அழித்தான்.

காய்ந்திருளை மாற்றிக் கதிரிலகு மாமணிகள்,
ஏய்ந்த பணக்கதிர்மேல் வெவ்வுயிர்ப்ப, -வாய்ந்த
மதுகை டவரும் வயிறுருகி மாண்டார்,
அதுகே டவர்க்கிறுதி ஆங்கு.

2347

மிகுந்த கோபத்துடன் இருளைப் போக்குகின்ற அளவுக்கு
ஒளிவீசுகின்ற மணிகள் பதிந்திருக்கின்ற படத்தினைக் கொண்ட
ஆதிசேடன் என்னும் திருவனந்தாழ்வான்மீது பள்ளி கொண்டிருக்
கின்ற எம்பெருமானை மதுகைடபர்கள் நெருங்கிய அளவில்
எம்பெருமான் விட்ட பெருமூச்சு காரணமாக அவ்விருவரும்
அங்கேயே உடனடியாகக் குடல் அழுகிய நிலையில் மாண்டு
போனார்கள். அந்த மதுகைடபர்களைப் போன்றே எம்பெருமானிடம்
நா. மூன்று - 9

பகைவராக எதிர்த்து வருபவர்கள், அவ்வண்ணமாகவே அவர்களின் உயிர்க்கு இறுதியான கேடு உண்டாகி அழிந்துவிடுவர்.

ஆங்கு மலரும் குவியுமா லுந்திவாய்,
ஒங்கு கமலத்தி னொண்போது,-ஆங்கைத்
திகிரி சுடரென்றும் வெண்சங்கம், வானில்
பகரு மதியென்றும் பார்த்து.

2348

எம்பெருமான் திருமாலின் திருநாபியில் 'ஒங்கி வளர்ந்த தாமரைப்பூ, அந்த எம்பெருமானின் வலது திருக்கரத்திலிருக்கின்ற திருவாழியானைச் சூரியனென்றும், இடது திருக்கரத்திலிருக்கின்ற 'பாஞ்ச்சன்யம்' என்னும் வெண்மையான திருச்சங்கினைச் சந்திரன் என்றும் எண்ணியபடி, ஒரே நேரத்தில் மலர்வதும், மூடிக் கொள்வது மாகச் செய்து கொண்டிருக்கின்றது. அதாவது சூரியனைக் காலையில் காணும்போது, தாமரை மலர்வதும், சந்திரனை மாலையில் காணும் போது அத்தாமரைமலர் மூடிக் கொள்வதும் ஆகிய இச்செயல்களை இயல்பாகக் கொண்டு இருப்பினும் ஒரே நேரத்தில், ஒரே இடத்தில் சக்கரம், சங்கு ஆகிய இவ்விரண்டினையும் கண்டதால், அத்தாமரை மலர் தடுமாற்றம் அடைந்து ஒரே நேரத்தில் மலர்வதும், கூம்புவதுமாகிய இவ்விரு செயல்களையும் செய்திருக்கின்றது.

பார்த்த கடுவன் சுனைநீர் நிழற்கண்டு,
பேர்த்தோர் கடுவனெனப் பேர்ந்து,-கார்த்த
களங்கனிக்குக் கைநீட்டும் வேங்கடமே, மேனாள்
விளங்கனிக்குக் கன்றெறிந்தான் வெற்பு.

2349

முன்பு எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரம் பெற்றிருந்த காலத்தில் விளாம்பழங்களை உதிர்க்கும்பொருட்டுக் கன்றுக்குட்டியையே தடியாகக் கொண்டு வீசியெறிந்து வச்சாசுரன், கபித்தாசுரன் என்னும் இரு அசுரர்களையும் கொன்றான். அத்தகைய எம்பெருமான் "திருவேங்கடம்" என்னும் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளி இருக்கின்றான். இந்தத் திருமலையில் இருக்கின்ற சுனைநீரினை உற்றுப் பார்த்த ஆண்குரங்கு, அச்சுனைநீரில் தன் நிழலைப் பார்த்துவிட்டு, அஃது தன்னைப் போன்றதொரு ஆண்குரங்கு ஒன்று இருப்பதாகக் கருதிப் பிரமித்து, அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கி, வேறொரிடம் சென்று, அங்கேயுள்ள கரிய களாப்பழத்தினைப் பறிக்கும்பொருட்டுத் தன் கைகளை நீட்டிக் கொண்டிருக்கும்.

வெற்பென்று வேங்கடம் பாடும், வியந்துழாய்க்
கற்பென்று சூடும் கருங்குழல்மேல், -மற்பொன்ற
நீண்டதோள் மால்கிடந்த நீள்கடல்நீ ராடுவான்,
பூண்டநா ளெல்லாம் புகும்.

2350

(தலைவியின் தன்மைகளைப் பற்றித் தாயார் எடுத்துரைப்பதாக
இப்பாசரம் அமைந்துள்ளது)

என் மகளானவள் ஏதேனும் ஒரு மலையைப் பற்றிப் பேசுவதாக
இருப்பினும் “திருவேங்கடம்” என்னும் திருமலையைப் பற்றியே
பேசிக் கொண்டிருக்கிறாள். அம்மலைபற்றி பாடிக் கொண்டிருக்
கிறாள். தம் கற்பிற்குச் சிறந்தது என்று கருதித் திருத்துழாயைத் தன்
கருமையான கூந்தலில் சூடிக் கொள்கிறாள். மல்லர்களை எதிர்த்துப்
போரிட்டு வென்ற திருத்தோள்களையுடைய எம்பெருமான் திருமால்
பள்ளி கொண்டிருக்கின்ற திருப்பாற்கடலில் சென்று நீராடும்
பொருட்டு, ஒவ்வொரு நாள் விடியற்காலையிலும் எழுந்ததும்
புறப்பட்டு விடுகிறாள்.

புகுமதத்தால் வாய்பூசிக் கீழ்தாழ்ந்து, அருவி
உகுமதத்தால் கால்கழுவிக்கையால், -மிகுமதத்தேன்
விண்டமலர் கொண்டு விறல்வேங் கடவனையே,
கண்டு வணங்கும் களிறு.

2351

“திருவேங்கடம்” என்னும் திருமலையில் இருக்கின்ற யானை
யானது, பெருகி வழிகின்ற மதநீரைக் கொண்டு, வாயைக் கழுவிக்க
கொண்டு, அருவிபோல மேலேயிருந்து கீழேவரை பெருகிக்
கொண்டிருக்கின்ற அம்மதநீரைக் கொண்டு தன் கால்களையும்
தூய்மை செய்து கொண்டு, தன்னுடைய தும்பிக்கையைக் கொண்டு
தேன் நிறைந்து இருக்கும் மலர்களைப் பறித்து வந்து இட்டு
மிடுக்குடன் விளங்குகின்ற எம்பெருமான் திருவேங்கடப்
பெருமானை வழிபட்டு வணங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

களிறு முகில்குத்தக் கையெடுத்த தோடி,
ஒளிறு மருப்பொசிகை யாளி-பிளிறி
விழ, கொன்று நின்றதிரும் வேங்கடமே, மேனாள்
குழக்கன்று கொண்டெறிந்தான் குன்று.

2352

முன்பு எம்பெருமான் திருமால் ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத்
திருஅவதாரம் பெற்ற காலத்தில், இளங்கன்றைத் தடியாகக் கொண்டு

விளாம்பழத்தின்மீது எறிந்து கபித்தாசுரன், வத்ஸாசுரன் என்னும் இரு அசுரர்களையும் கொன்றழித்தான். இத்தகைய எம்பெருமான் எழுந்தருளி இருக்கின்ற திருவேங்கடம் என்னும் திருத்தலத்தில் இருக்கின்ற யானையானது தன் துதிகையால் மேகங்களைக் குத்துவதைக் கண்ட யாளியானது, அந்த யானையின் கொம்புகளை முறித்து, அவை வாய்விட்டு அலறும்படியாக அதனைக் கொன்று அங்கேயே நின்றபடி பெருமுழக்கத்தைச் செய்யும்.

குன்றொன்றி னாய குறமகளிர் கோல்வளைக்கை,
சென்று விளையாடும் தீங்கிழைபோய்,-வென்று
விளங்குமதி கோள்விடுக்கும் வேங்கடமே, மேலை
இளங்குமரர் கோமான் இடம்.

2353

எக்காலத்தும் இளமையுடன் விளங்குகின்ற விண்ணுலகத் தேவர்களுக்குத் தலைவனான எம்பெருமான் திருமால் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவேங்கடமலையில், அந்தத் திருமலையைத் தவிர வேறோர் இடம் சென்றறியாத குறப்பெண்கள் அழகிய வளையல்களை அணிந்த கைகளினால் மேலே ஏறி விளையாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். மேலும் அக்குறப் பெண்கள் தம் கைகளால் மூங்கில்களை வளைப்பார்கள். அங்கிருக்கின்ற மூங்கில்கள் சந்திர மண்டலத்தினையும் தாண்டி, ஒங்கி உயர்ந்து வளர்ந்து, இராகு விடமிருந்து சந்திரனை விடுவிக்கும் அளவிற்கு அங்குள்ள மூங்கில்கள் வளர்ந்துள்ளன.

இடம்வலம்எழ் பூண்ட இரவித்தே ரோட்டி,
வடமுக வேங்கடத்து மன்னும்,-குடம்நயந்த
சூத்தனாய் நின்றான் குரைகழலே கூறுவதே,
நாத்தன்னா லுள்ள நலம்.

2354

இடப்பக்கமும் வலப்பக்கமுமாக ஏழு குதிரைகளைப் பூட்டிய ஒற்றைச் சக்கரமுடைய தேருடைய சூரியனுக்கு உள்ளே இருந்து இயக்கிக் கொண்டு இருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமால் வடக்குத் திக்கிலுள்ள "திருவேங்கடம்" என்னும் திருமலையில் எழுந்தருளி இருக்கின்றான். அம்மலையிலேயே என்றும் நின்று நித்தியவாசம் பண்ணுகின்றான். குடக்கூத்தாடிய ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத்திருஅவதாரம் பெற்றவனும் இந்த எம்பெருமான் திருமாலே ஆவான். இத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலின் வீரக்கழலை அணிந்த இணைத்

திருவடிகளையே என்றும் துதித்துக் கொண்டிருப்பது என்பது நம் நாவானது பெற்றதோர் நற்பயனாகும்.

நலமே வலிதுகொல் நஞ்சுட்டு வன்பேய்,
நிலமே புரண்டுபோய் வீழ், -சலமேதான்
வெங்கொங்கை யுண்டானை மீட்டாய்ச்சி யூட்டுவான்,
தன்கொங்கை வாய்வைத்தாள் சார்ந்து.

2355

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் குழந்தையாக இருந்த காலத்தில் வஞ்சக எண்ணத்துடன் நஞ்சு கலந்த பாலை ஊட்டிவிடும் பொருட்டுக் கள்ளத்தனமாகப் பேய் வடிவில் வந்த பூதனை என்பவளின் முலைப்பாலைச்சுவைத்து உண்டதன் வாயிலாக அவள் பூமியில் விழும்படியாக வஞ்சகமாகவே அவள் உயிரைப் போக்கியருளினான். அதனைக் கண்ட அவன் தாயாகிய ஆய்ச்சி அசோதைப்பிராட்டியார் அந்தப் பேயினிடத்து மீட்கும்பொருட்டுத் தன் முலைப்பாலை அவனை அணுகிப் பாலூட்டினாளே! அந்தத் தாய்! அசோதைப்பிராட்டியாரின் அன்பு எத்தகைய வலிமைமிக்கது! அச்சம் என்பதே சிறிதும் இல்லையே!

சார்ந்தகடு தேய்ப்பத் தடாவியகோட் டுச்சிவாய்
ஊர்ந்தியங்கும் வெண்மதியி னொண்முயலை, -சேர்ந்து
சினவேங்கை பார்க்கும் திருமலையே, ஆயன்
புனவேங்கை நாளும் பொருப்பு.

2356

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருவேங்கடம் என்னும் திருமலையில் உள்ள நிலத்தில் வேங்கை மரங்கள் ஓங்கி வளர்ந்து மணம் வீசிக் கொண்டிருக்கும் அம்மலையில் வாழ்கின்ற சினம்மிக்க வேங்கைப் புலிகள், பரந்திருக்கின்ற சிகரங்களையுடைய உச்சியின்மீது தன் கீழ்வயிறு உராயும்படியாக உலவிக் கொண்டிருக்கும். அம்மலையின் உச்சியில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற சந்திரனின் முயலைப் பார்த்தபடியே, அங்கே நிற்கும் உணவாகிய முயலை அங்குள்ள வேங்கைப்புலி பிடிக்கவும் இயலாமல், அகன்றுவிட்டுவிட்டுச் செல்லவும் விருப்பம் இல்லாத அளவில் அவ்விடத்திலேயே நின்று கொண்டிருக்கும்.

பொருப்பிடையே நின்றும் புனல்குளித்தும், ஐந்து
நெருப்பிடையே நிற்கவும்நீர் வேண்டா,-விருப்புடைய
வெஃகாவே சேர்ந்தானை மெய்ம்மலர்தூய்க் கைதொழுதால்,
அஃகாவே தீவினைகள் ஆய்ந்து. 2357

உலகத்தில் வாழும் மனிதர்களே! நீங்கள் மலைகளினிடையே
நின்ற நிலையிலும், நீர்நிலைகளில் நீராடியும், ஐந்து வகைப்பட்ட
தீயின் நடுவிலிருந்தவாறு தவங்கள் பலவற்றைச் செய்ய வேண்டிய
அவசியமில்லை. அஃது எவ்வாறு எனின் அனைத்து மக்களும்
விரும்புகின்ற காஞ்சிபுரத்திலுள்ள "திருவெஃகா" என்னும்
திருத்தலத்தில் திருக்கண் வளர்ந்தருள்புரியும் எம்பெருமான்
"சொன்னவண்ணம் செய்த பெருமானை" எவ்விதப் பயனையும்
எதிர்பாராமல் மலர்களை அவன் திருவடிகளில் இட்டு வணங்
கினாலே போதும். உங்களிடமுள்ள பாவங்கள் யாவும், நாம்
இருப்பதற்கான இடம் இது இல்லை என்று எண்ணியவாறு
உங்களைவிட்டு அகன்று ஓடிவிடும்.

ஆய்ந்த அருமறையோன் நான்முகத்தோன் நன்குறங்கில்,
வாய்ந்த குழவியாய் வாளாக்கன்,-ஏய்ந்த
முடிப்போது மூன்றேழென் றெண்ணினான், ஆர்ந்த
அடிப்போது நங்கட் கரண். 2358

ஆராய்ந்து தெளிந்திருக்கின்ற அருமறைகள் அனைத்தையும்
நன்கு கற்று அறிந்து வைத்திருக்கின்ற பிரம்மாவின் அழகிய
மடியினில் நேர்பட்ட இளங்குழந்தையாக எம்பெருமான் திருமால்
இருந்து கொண்டு, இராவணன் என்னும் அரக்கனின் மலர்மாலை
களைச் சூடிய தலைகள் பத்தினையும் தன் திருவடிகளால் எண்ணிக்
காட்டினான். அத்தகைய எம்பெருமானின் திருவடித் தாமரைகளே
நமக்குக் குறைவற்ற அளவில் சரண் அடைவதற்குரிய நல்வழியாகும்.

அரணாம் நமக்கென்றும் ஆழி வலவன்,
முரணன் வலம்சுழிந்த மொய்ம்பன்,-சரணாமேல்
ஏதுகதி ஏதுநிலை ஏதுபிறப் பென்னாதே,
ஒதுகதி மாயனையே ஓர்த்து. 2359

திருவாழியாழ்வானைத் தம் வலது திருக்கரத்தில் ஏந்தியி
ருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமால், 'முரன்' என்னும் அசுரனின்
ஆயுளையும் வலிமையையும் தொலைத்தழித்த மிடுக்கினையுடை

யவனாகத் திகழ்கின்றான். இத்தகைய எம்பெருமானே நம்மைப் பாதுகாத்தருள்பவன் என்பதால் நம்முடைய அறிவு, ஆசாரம், பிறப்பு ஆகியவைகளினால் உண்டாகக் கூடிய தாழ்வுகளைப்பற்றி எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியதில்லை. இவைகளைப்பற்றி எல்லாம் ஒரு பொருட்டாகக் கருதாமல் அவனே எல்லாக் காலத்திலும் நம்மைப் பாதுகாத்தருள்புரிகின்றான். என் மனமே! இந்த எம்பெருமான் மாயவனையே நாம் நன்கு உய்வு பெறுவதற்கான நல்லதோர் உபாயமாகக் கொண்டு அவன் திருநாமங்களை எடுத்து ஒதிக் கொண்டிருந்தவாறு, அவனையே பற்றிக் கொண்டிருப்பாயாக!

ஓர்த்த மனத்தராய் ஐந்தடக்கி யாராய்ந்து,
பேர்த்தால் பிறப்பேழும் பேர்க்கலாம்,-கார்த்த
விரையார் நறுந்துழாய் வீங்கோத மேனி,
நிரையார மார்வனையே நின்று.

2360

பசுமை மிக்கதாய், நறுமணம் வீசுகின்ற திருத்துழாய் மாலைகளையும், அடுக்காக அமைந்திருக்கின்ற அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற கடல் போன்ற நிறங்கொண்டுள்ள திருமேனியைக் கொண்டுள்ள அழகிய திருமார்பினையுடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனையே, நம் உள்ளத்தினுள்ளே நிலை நிறுத்தித் துதிக்கின்ற மனமுடையவராகி நின்று, ஐம்பொறிகளினாலுண்டாகின்ற ஆசைகளை அடக்கி, நம் இல்லற வாழ்விலுண்டாகும் தீமைகளைப்பற்றி நன்கு ஆராய்ந்தறிந்து அதனின்றும் அதாவது உலக வாழ்வினின்றும் நம் மனதினை மாற்றிக் கொண்டு, அந்த எம்பெருமான் திருமாலின்மீது நம் மனதினை நிலைநிறுத்தித் தியானம் செய்து வந்தால் நமக்கு ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக உண்டாகக் கூடிய ஏழு பிறவிகளையும் உண்டாகாதவாறு போக்கிக் கொள்ளலாம்.

நின்றெதி ராய் நிரைமணித்தேர் வாணன்தோள்,
ஒன்றியவீ ரைஞ்ஞா றுடன்துணிய,-வென்றிலங்கும்
ஆர்படுவான் நேமி அரவணையான் சேவடிக்கே,
நேர்படுவான் தான்முயலும் நெஞ்சு.

2361

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் தன் முன்னே எதிர்த்துப் போரிடுவதற்காக மணிகள் ஒழுங்குபடப் பதிக்கப் பெற்ற தேரின்மீது ஏறிக் கொண்டு வந்த "வாணாசுரன்" என்னும் அசுரனின் ஆயிரம்

தலைகளையும் ஒரே சமயத்தில் அற்று விழச்செய்து வெற்றி பெற்றுத் திகழ்கின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் கூர்மையான ஒளி வீசுகின்ற திருவாழி ஆழ்வானைத் தன் வலது திருக்கரத்தில் ஏந்திக் கொண்டு திருவனந்தாழ்வானைத் தம் படுக்கையாகக் கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிகின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண பிரானின் இணைத் திருவடிகளைச் சென்று அணுகுவதற்கு எண்ணி அடியேனின் மனமானது தானாகவே மகிழ்ச்சி அடைகின்றது.

நெஞ்சால் நினைப்பரிய னேனும், நிலைபெற்றேன்
நெஞ்சமே! பேசாய் நினைக்குங்கால், -நெஞ்சத்துப்
பேராது நிற்கும் பெருமானை என்கொலோ,
ஓராது நிற்ப துணர்வு?

2362

அடியேனின் மனமே! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் உன்னால் எண்ணிப் பார்ப்பதற்கும் அரியவன் என்ற நிலையில் இருப்பவனேயாயினும், அவனுடைய இத்தகைய பெருமிதச் செயல்களை எண்ணிக் கொண்டிராமல், அவனுடைய எளிமையை எண்ணிப் பார்த்தவாறு நீ ஒரு நிலைப்பட்டு அவனிடம் பேசவாயாக! அந்த எம்பெருமான் திருமாலைப்பற்றி ஒருமுறை எண்ணிப் பார்க்கினும் அவன் நெஞ்சைவிட்டு அகலாமல் நிலைத்திருப்பான். அத்தகைய எம்பெருமானை உணர்வுடன் நெஞ்சம் நினைக்காமல் வாளா இருப்பது என்பது எதற்காகவோ!

உணரில் உணர்வரியன் உள்ளம் புகுந்து
புணரிலும் காண்பரிய னுண்மை, -இணரணையக்
கொங்கணைந்து வண்டறையும் தண்டுழாய்க் கோமானை,
எங்கணைந்து காண்டும் இனி?

2363

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை நாமாக அறிந்துணர வேண்டுமென்று முயற்சி செய்தாலும், அம்முயற்சியின் காரணமாக அறிய ஒண்ணாதவன். அவனே நம் நெஞ்சில் புகுந்து வந்து அணையப் பெற்றிருப்பினும் உள்ளபடி உண்மையாகவே உணர்ந்து அறிய முடியாத தன்மையையுடைவனாவான். இப்படிப்பட்ட நிலையிலும் வண்டுகள் ஒலித்து இசைபாடிக் கொண்டிருக்கின்ற நறுமணமிக்க மலர்களையுடைய திருத்துழாய் மாலையை அணிந்திருக்கின்ற அந்த எம்பெருமான் திருமாலாம் நம் இறைவனை இனி நாம் எங்கே சென்று காணமுடியும்!

இனியவன் மாயன் எனவுரைப்ப ரேலும்,
 இனியவன் காண்பரிய னேலும், -இனியவன்
 கள்ளத்தால் மண்கொண்டு விண்கடந்த பைங்கழலான்,
 உள்ளத்தி னுள்ளே யுள்ளன்.

2364

எம்பெருமான் திருமால் ஆகிய இறைவன் இப்பொழுது நம்மால் கண்டறிய இயலாத மாயச் செயல்களையுடையவன் என்று சிலர் சொல்வார்களேயானாலும், இப்போது அந்த எம்பெருமானைக் கண்டு அனுபவிப்பது என்பது இயலாத ஒன்றாகும். ஆனாலும் அந்த எம்பெருமான் திருமால் 'வாமனம்' என்னும் குள்ள வடிவு மேற்கொண்டு மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியிடம் சென்று, வஞ்சகமாக நீரேற்று "மூவடி மண் தா" என்று கேட்டுப் பெற்றுப் பின்பு "திரிவிக்ரமன்" என்னும் திருஅவதாரம் கொண்டு, இப்பூமி, ஆகாயம் ஆகியவற்றை அளந்து கொள்ளும் வகையில் எல்லா இடங்களையும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்ட பரந்துபட்ட அளவில் எங்கும் வியாபித்துக் கொண்டிருக்கும் திருவடிகளை இப்போது அடியேன் உள்ளத் தினுள்ளே நிலைத்து நிற்குமாறு செய்துள்ளான். இத்தகைய பெரும்பேரே அடியேனுக்குப் போதுமானதொன்றாகும்.

உளனாய நான்மறையின் உட்பொருளை, உள்ளத்
 துளனாகத் தேர்ந்துணர்வ ரேலும், -உளனாய
 வண்டா மரைநெடுங்கண் மாயவனை யாவரே,
 கண்டா ருகப்பர் கவி?

2365

நான்கு வகைப்பட்ட மறைகளின் உள்ளே அடங்கியிருக்கின்ற பொருளாக அமைந்திருக்கின்ற எம்பெருமானை ஞானிகள் ஆராய்ந்து, தம் உள்ளத்தினுள்ளே இருப்பவனாக இருப்பதனை அறிந்து கொள்வதில் விருப்பம் உடையவர்களாக உள்ளனர் என்றாலும் ஆச்சரியமான திருவடிவினைக் கொண்டிருக்கும் அந்த எம்பெருமானை முழுமையாகக் காணக்கூடியவர் ஒருவருமில்லை. அத்தகைய தாமரைமலரை ஒத்த நெடிய கண்களைக் கொண்ட எம்பெருமானைக் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றவரும், எவருமில்லை. அந்த எம்பெருமான்மீது அருளிச் செய்துள்ள பாசரங்களை மிக மகிழ்ந்து வாயால் சொல்லிக் கொண்டு பொழுதைப்போக்கிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

கவியினார் கைபுனைந்து கண்ணார் கழல்போய்,
செவியினார் கேள்வியராய்ச் சேர்ந்தார், -புவியினார்
போற்றி யுரைக்கப் பொலியுமே, பின்னைக்காய்
ஏற்றியிரை அட்டான் எழில்?

2366

எம்பெருமான் திருமாலின்மீது அருளிச் செய்திருக்கின்ற
பாசரங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு, புகழ்ந்து பாடிப் புவியில்
உள்ளோர் யாவரும் தத்தம் கண்களை எம்பெருமானின் திருவடிகளில்
வைத்துப் பதித்துக் கைகளால் வணங்கிப் போற்றிப் புகழ்ந்தாலும்
அவனுடைய சிறப்புகளானவை அதிகரித்து விடுமோ! நப்
பின்னைப்பிராட்டியாருக்காக எருதுகளைக் கொன்ற அந்தக்
கண்ணபிரானின் திருமேனி அழகு அதிகரித்து விடுமோ! அவ்வாறு
அஃது அதிகரித்துவிடாது.

எழில்கொண்டு மின்னுக் கொடியெடுத்து, வேகத்
தொழில்கொண்டு தான்முழங்கித் தோன்றும், -எழில்கொண்ட
நீர்மேக மன்ன நெடுமால் நிறம்போல,
கார்வானம் காட்டும் கலந்து.

2367

அழகுமிக்க, நீர் நிறைந்திருக்கின்ற மேகக்கூட்டங்கள்
மின்னலைப் போன்று கொடியாகப் படர்ந்து கொண்டிருக்கும்
நிலையில் வேகமாகத் திரிந்து செல்கின்ற தொழிலைச் செய்தவாறு
முழங்கிக் கொண்டு வரும் கார்காலத்தில் உண்டாகின்ற வானம்
அழகிய காளமேகம் போன்றுள்ள எம்பெருமான் திருமாலின்
திருநிறத்தை ஒத்தவாறு அமைந்திருக்கும் அத்தகைய எம்பெருமான்
திருமாலின் இயல்பும், குணமும், வடிவும் ஆகிய இம்மூன்றும்
நீர்மேகம், கார்வானம் என்கின்ற இந்த இரண்டு உவமைகளால்
பொருந்தி இருப்பதை ஓரளவு எடுத்துரைக்கலாம்.

கலந்து மணியிமைக்கும் கண்ணா, நின் மேனி
மலர்ந்து மரகதமே காட்டும், -நலந்திகழும்
கொந்தின்வாய் வண்டறையும் தண்டுழாய்க் கோமானை,
அந்திவான் காட்டும் அது.

2368

ஸ்ரீகௌஸ்துப மணியைத் தன் திருமார்பில் அணிந்து கொண்டி
ருக்கும் எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானே! உன் திருமேனி மரகதத்தின்
ஒளியாக மலர்ந்த அளவில் ஓரளவு காட்டும். நன்மையுடன் கூடிய
வாறு அழகாகத் திகழும் பூங்கொத்துகளில் வண்டுகள் இன்னிசை

இசைக்கின்ற அழகிய குளிர்ச்சிமிக்க திருத்துழாய் மாலையை
அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற உன் திருமேனியை மாலைக் காலத்தில்
இருக்கின்ற ஆகாயம் அமைந்திருக்கின்ற நிறத்தினை ஒத்திருக்கும்.

அதுநன் றிதுதீதென் றையப் படாதே,
மதுநின்ற தண்டுழாய் மார்வன், -பொதுநின்ற
பொன்னங் கழலே தொழுமின், முழுவினைகள்
முன்னங் கழலும் முடிந்து.

2369

அது நன்று என்றோ இது தீது என்றோ என்று எதனையும் கருதி
ஐயப்பட வேண்டாம். தேன் நிறைந்துள்ள குளிர்ந்த திருத்துழாய்
மாலையை அணிந்திருக்கின்ற திருமார்பினையுடைய எம்பெருமான்
ஸ்ரீகண்ணபிரானே! அனைவர்க்கும் பொதுவாகத் திகழ்கின்ற
எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் அழகிய திருவடிகளை
வணங்குங்கள். அவ்வாறு அவனுடைய திருவடிகளைத் தொழுது
வணங்கினால் உங்களிடத்தே ஏற்கனவே நிறைந்திருக்கின்ற
அனைத்துப் பாவங்களும் முழுமையாக முன்னதாகவே முடியப்
பெற்று அகன்று போய்விடும்.

முடிந்த பொழுதில் குறவாணர், ஏனம்
படிந்துமுசால் பைந்தினைகள் வித்த, -தடிந்தெழுந்த
வேயங்கழைபோய் விண்திறக்கும் வேங்கடமே, மேலொருநாள்
தீங்குமூல்வாய் வைத்தான் சிலம்பு.

2370

முன்பு ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத்திருஅவதாரம் பெற்றிருந்த காலத்தில்
இனிய புல்லாங்குழலைத் தன் திருப்பவளவாயில் வைத்து ஊதினான்.
அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் விரும்பி எழுந்தருளி
யிருக்கும் மலை திருவேங்கடம் என்னும் திருமலையாகும். அந்தத்
திருமலையில் தங்கள் ஆயுட்காலம் முடிவுறும் தருவாயிலிருக்கின்ற
வயது முதிர்ந்த குறவர்கள், அத்தகைய குறவர்களின் தலைவர்கள்
ஆகியவர்கள் தம்மால் முடியாத காலத்திலும், காட்டுப் பன்றிகள்
உழுது வைத்திருக்கின்ற நிலங்களில் தினைகளை விதைப்பார்கள்.
தடிப்பாக ஓங்கி உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள மூங்கில்கள் வெட்டிய பிறகும்
அவை மேன்மேலும் ஓங்கி வளர்கின்றன. அத்தகைய மூங்கில்கள்
வானை நோக்கி வளரக்கூடிய அளவில் வளம்மிக்கதாகத் திருவேங்கட
மலை சிறப்புற்று விளங்குகிறது.

சிலம்பும் செறிகழலும் சென்றிசைப்ப, விண்ணா
றலம்பிய சேவடிபோய், அண்டம்-புலம்பியதோள்
எண்டிசையும் சூழ இடம்போதா தென்கொலோ,
வண்டுமூய் மாலளந்த மண்?

2371

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் இப்பரந்த உலகினை அளந்து
கொண்ட அப்பொழுது திருவடிச் சிலம்புகளும், உடன் அடர்த்தியாக
அமைந்திருக்கின்ற தண்டைகளும் சேர்ந்து இசையை எழுப்புவது
போன்று ஒலியை உண்டாக்குகின்றன. விண்ணுலகிலிருந்து பாய்ந்து
வருகின்ற ஆகாய கங்கை நீரினால் அலம்பித் தூய்மை செய்திருக்கின்ற
சிவந்த திருவடிகள் அண்டம்வரை நீண்டு சென்றன. அவைவராலும்
துதித்து வணங்கத்தக்க அந்த எம்பெருமானின் திருத்தோள்கள் எட்டுத்
திசைகளிலும் சென்று பரவியிருந்தன. அத்தகைய நிலையில் அந்த
எம்பெருமானுக்கு எங்கும் இடம் போதவில்லை என்பது என்ன
காரணத்தாலோ! இதனை யாவரும் அறியவில்லை. குளிர்ச்சியுடன்
கூடிய திருத்துழாய் மாலையை அணிந்திருக்கும் எம்பெருமான்
திருமால் அளந்து கொண்ட இப்பூமி என்ன அவனுக்குப்
பெரியதாகுமோ! அஃது மிகவும் சிறியதே அன்றோ!

மண்ணுண்டும் பேய்ச்சி முலையுண்டும் மாற்றாதாய்,
வெண்ணெய் விழுங்க வெகுண்டு, ஆய்ச்சி-கண்ணிக்
கயிற்றினால் கட்டத்தான் கட்டுண் டிருந்தான்,
வயிற்றினோ டாற்றா மகன்.

2372

எத்துணைப் பொருட்களை இட்டாலும் அஃது நிரம்பாமல்,
இன்னமும் ஏதேனும் கிடைக்குமோ? என்று எதிர்பார்த்துக் காத்துக்
கொண்டிருக்கும் வயிற்றினைக் கொண்டு ஆற்றியிருக்க இயலாத
பிள்ளையாகத் திகழ்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் இந்த
உலகங்கள் அனைத்தையும் உலகப் பிரளயம் உண்டானபோது உண்டு
தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்திருந்தான். பின்பு ஸ்ரீகண்ணன்
அவதார காலத்தில் குழந்தையாயிருந்தபோது அவனைக் கொல்ல
வேண்டுமென்று கருதி வந்த பேய் வடிவில் வந்த பூதனையின் நஞ்சு
கலந்த முலைப்பாலை உண்டு அவளை அழித்தருளினான்.
இத்துணைக்கும் திருப்தி அடையாத எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான்
வெண்ணெயைத் திருடி உண்டதைக் கண்ட ஆய்ச்சியாகிய
அசோதைப்பிராட்டியார் கோபம் கொண்டு, பல முடிச்சுகளைக்
கொண்ட தாம்புக் கயிற்றினால் அவனைக் கட்டிப் போட்டாள்.

அனைத்து வகைச் சக்திகளையும் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் தன் தாயின் கட்டினையுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குக் கட்டுப்பட்டிருந்தானே! இஃது என்னே ஆச்சரியம்!

மகனொருவர்க் கல்லாத மாமேனி மாயன்,
மகனா மவன்மகன்றன் காதல்-மகனை,
சிறைசெய்த வாணன்தோள் செற்றான் கழலே
நிறைசெய்தென் நெஞ்சே! நினை.

2373

என் மனமே! கர்மத்தின் காரணமாக எவரொருவருக்கும் மகனாகப் பிறக்கத்தகாத எவர்க்கும் இல்லாத மிகச் சிறந்த திருமேனியை உடைய மாயச்செயல்களைக் கொண்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் வசுதேவரின் திருமகனாகக் கண்ணபிரான் திரு அவதாரம் பண்ணியருளினான். அத்தகைய கண்ணபிரான், தன் மகன் பிரத்யும்னனின் மகன் அநிருத்தனைச் சிறைவைத்த வாணாசுரன் என்னும் அசுரனின் ஆயிரம் தோள்களையும் அவனுடன் போரிட்டு அறுத்து அழித்தான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் இணைத் திருவடிகளையே எக்காலத்தும் முழுமனதுடன் எண்ணிக் கொண்டிருப்பாயாக!

நினைத்துலகில் ஆர்தெளிவார் நீண்ட திருமால்,
அனைத்துலகும் உள்ளொடுக்கி ஆல்மேல், -கனைத்துலவு
வெள்ளத்தோர் பிள்ளையாய் மெள்ளத் துயின்றானை,
உள்ளத்தே வைநெஞ்சே! உய்த்து.

2374

என் மனமே! ஓங்கியுயர்ந்து வளர்ந்த எம்பெருமான் திருமால் ஒலியை உண்டாக்கிப் பெருவெள்ளம் உண்டான உலகப் பிரளய காலத்தில் அப்பெருவெள்ளத்தில், உலகங்கள் அனைத்தையும் தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்துக்கொண்டு, ஒரு சிறு குழந்தையாகி ஆலந்தளிரில் மெல்ல மெல்லப் பள்ளி கொண்டருளினான். இவ்வுலகில் அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனையே சரணடைய வேண்டுமென்றெண்ணித் தெளிவுபெறக் கூடியவர் எவரேனும் உண்டோ! அவ்வாறு ஒருவருமில்லையே! என் மனமே! ந்யாவது அந்த எம்பெருமானை உன் மனதில் வைத்துக் கொண்டிருப்பாயாக!

உய்த்துணர் வென்னும் ஒளிகொள் விளக்கேற்றி,
வைத்தவனை நாடி வலைப்படுத்தேன், -மெத்தெனவே
நின்றா னிருந்தான் கிடந்தானென் னெஞ்சத்து,
பொன்றாமை மாயன் புகுந்து.

2375

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை நன்கு உய்த்து உணர்ந்து
கொள்ளுதல் என்னும் ஒளி விளக்கேற்றி, அவனைத் தேடிக் கண்டு
பிடித்து, நன்கு ஆராய்ந்து பயின்று அடியேனுக்கு உரியவனாக ஆக்கிக்
கொண்டேன். அத்தகைய மாயப்பிரானாகிய எம்பெருமான் திருமால்
அடியேனுக்கு எவ்விதக் குறைவும் உண்டாகாமலிருக்கும் பொருட்டு
அடியேனின் உள்ளத்தினுள்ளே புகுந்து மெத்தென நின்றான். பின்பு
அந்த என் உள்ளத்தினுள்ளேயே வீற்றிருந்தான். அதன்பிறகு
அடியேனின் உள்ளத்தின் உள்ளேயே பள்ளி கொண்டருளினான்.
அத்தகைய எம்பெருமான் அடியேனிடம் அளவற்ற ஆவலும் அன்பும்
என்னே!

புகுந்திலங்கும் அந்திப் பொழுதத்து, அரியாய்
இகழ்ந்த இரணியன தாகம், -சுகிர்ந்தெங்கும்
சிந்தப் பிளந்த திருமால் திருவடியே,
வந்தித்தென் னெஞ்சமே! வாழ்த்து.

2376

என் மனமே! மாலைக்காலம் வந்துள்ள அந்திப்போதில்
"நரசிம்மமூர்த்தி" யாகத் திருஅவதாரம் பெற்றுத் தனக்கு எதிர்ப்பாகத்
திகழ்ந்த 'இரணியன்' என்னும் அசுரனின் மார்பினைத் தன் கூர்மை
யான நகங்களைக் கொண்டு பற்பல கூறுகளாகப் பிளந்து, அவை கீழே
சிந்தும்படியாக அவன் உயிரைப் போக்கியருளினான். இத்தகைய
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் இணைத் திருவடிகளையே
அடியேன் தலையார வணங்கித் தொழுது, வாயார வாழ்த்திச்
சேவிப்பாயாக!

வாழ்த்திய வாயராய் வானோர் மணிமகுடம்,
தாழ்த்தி வணங்கத் தழும்பாமே, -கேழ்த்த
அடித்தா மரைமலர்மேல் மங்கை மணாளன்,
அடித்தா மரையாம் அலர்.

2377

பருத்த நீண்ட தாளையுடைய தாமரைமலரில் அமர்ந்திருக்கின்ற
'திருமகள்' என்னும் பெரிய பிராட்டியாருக்குக் கணவனாகிய
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடித் தாமரைகளை

விண்ணுலகத் தேவர்கள் தம் வாயால் வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். அத்துடன் அவர்கள் தங்கள் மணிமகுடங்களைத் தாழ்த்தி, எம்பெருமானின் திருவடிகளில் வணங்கிச் சேவித்துக் கொண்டிருப்பதால், அத்திருவடிகள் தழும்பேறிய வண்ணம் அமைந்திருக்கின்றன.

அலரெடுத்த வந்தியான் ஆங்கெழி லாய்,
மலரெடுத்த மாமேனி மாயன், - அலரெடுத்த
வண்ணத்தான் மாமலரான் வாரசடையா னென்றிவர்கட்
கெண்ணத்தா னாமோ இமை?

2378

தாமரை மலர் ஓங்கி வளர்ந்துள்ள திருநாபியினையும், அங்கே அழகிய காயாம்பூ போன்ற கரிய திருமேனியையும் பெற்றுள்ள எம்பெருமான் மாயப்பிரானாகிய திருமாலை, காஞ்சிமலர் போன்ற நிறம் கொண்ட இந்திரன், தாமரைமலரில் தோன்றிய பிரமதேவன், தாழ்ந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் ஆகிய இத்தேவர்களால் சற்றேனும் தம் மனதினால் எண்ணிப் பார்க்கவும் இயலுமோ! அஃது யாவராலும் இயலாது.

இமஞ்சூழ் மலையும் இருவிசும்பும் காற்றும்,
அமஞ்சூழ்ந் தறவிளங்கித் தோன்றும், - நமன்கூழ்
நரகத்து நம்மை நணுகாமல் காப்பான்,
துரகத்தை வாய்பிளந்தான் தொட்டு.

2379

பனியால் சூழ்ந்திருக்கின்ற இமயமலையும், பரந்து பெரிதாக விளங்கும் ஆகாயமும், காற்றும் அடங்கும்படியாக எங்கும் பரந்து நிறைந்திருக்கின்ற பரமனாகிய எம்பெருமான் திருமால் நம்மைச் சூழ்ந்து துன்புறுத்தும் பிறவி என்னும் நரகம் இனியும் அவ்வாறு துன்புறுத்தாமல் நம்மைப் பாதுகாத்துக் காப்பாற்றும் பொருட்டு, நம் கண்முன்னே தோன்றும்படியாகத் திருஅவதாரம் பண்ணி அருள் புரிகின்றான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் குதிரை வடிவில் வந்த 'கேசி' என்னும் அசுரனின் வாயைப் பிளந்து அழித்தவனன்றோ!

*தொட்ட படையெட்டும் தோலாத வென்றியான்,
அட்ட புயகரத்தான் அஞ்ஞான்று, - குட்டத்துக்
கோள்முதலை துஞ்சக் குறித்தெறிந்த சக்கரத்தான்,
தாள்முதலே நங்கட்குச் சார்வு.

2380

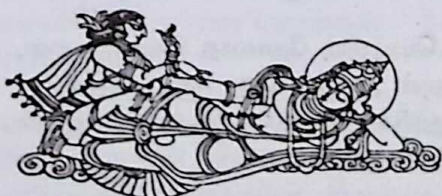
தான் ஏற்றிருக்கின்ற எட்டுவகை ஆயுதங்களும் தோல்வியைக் காணாமல் வெற்றியையே அளிக்கக் கூடிய அவ்வாயுதங்களைத் தம் எட்டு திருக்கரங்களில் ஏந்தியிருக்கின்ற, காஞ்சிபுரத்தில் அமைந்துள்ள “திருஅட்டபுகரம்” என்னும் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமான் திருமால் முன்பொரு காலத்தில் நீர் நிறைந்த குளமொன்றில் வலிமைமிக்க முதலை இறந்து போகும்படியாகத் தன் சக்கராயுதத்தைச் சரியான குறியுடன் விடுத்துத் துன்பத்துக்காளாகி யிருந்த கஜேந்திராழ்வானைக் காப்பாற்றியருளிய எம்பெருமான் திருமாலே! இத்தகைய உன் திருவடிகளே அடியோங்கள் சரணடைவதற்குரிய சிறந்த நன்னெறியாகும்.

*சார்வு நமக்கென்றும் சக்கரத்தான், தண்டுழாய்த்
தார்வாழ் வரைமார்பன் தான்முயங்கும்,-காரார்ந்த
வானமரு மின்னிமைக்கும் வண்டா மரைநெடுங்கண்,
தேனமரும் பூமேல் திரு.

2381

திருவாழி ஆழ்வான் என்னும் திருச்சக்கரத்தைத் தன் வலது திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருப்பவனும், குளிர்ந்த திருத்துழாய் மாலையைத் தன் திருமார்பில் அணிந்திருப்பவனும் ஆகிய எம்பெருமானைப் பிரியாமல் திருமகள் என்னும் பெரியபிராட்டியார் எப்பொழுதும் சேர்ந்தே இருக்கின்றாள். மேகம் நிறைந்த ஆகாயத்தில் மின்னலைப் போன்று விளங்குகின்ற அந்தப் பெரிய பிராட்டியார் அழகிய தாமரை மலரைப் போன்று நெடிய திருக்கண்களுடன் தேன் நிறைந்த தாமரைமலரில் என்றென்றும் தங்கி இருக்கக் கூடியவள். இத்தகைய பெரிய பிராட்டியாரே நமக்கு எப்பொழுதும் சரண் அடையக்கூடிய அளவில் அவளே சரணம்! சரணம்!! சரணம்!!!

“மூன்றாம் திருவந்தாதி முற்றிற்று”
“ஸ்ரீ பேயாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!”

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமழிசையாழ்வார் அருளிச்செய்த

நான்முகன் திருவந்தாதி

தனியன்

நேரிசை வெண்பா

நாரா யணன்படைத்தான் நான்முகனை, நான்முகனுக்
கேரார் சிவன்பிறந்தான் என்னும்சொல்-சீரார்
மொழிசெப்பி வாழலாம் நெஞ்சமே, மொய்பூ
மழிசைப் பரனடியே வாழ்த்து.¹

மனமே! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் நான்கு முகங்களை
உடைய பிரமதேவனைப் படைத்தருளினான். அந்தப் பிரம
தேவனுக்கு சிறப்புமிக்க அழகிய சிவபெருமான் மகனாகப் பிறந்தார்''
என்று தெரிவிக்கின்ற பெருமைகள் மிக்க பாசுரங்களைச் சிறப்பு மிக்க
மொழியினைக் கொண்டு சேவித்து நன்கு வாழலாம். வண்டுகள்
மொய்த்துக் கொண்டிருக்கும் மலர்கள் நிறைந்திருக்கின்ற "திரு
மழிசை" என்னும் திருத்தலத்தில் திருஅவதாரம் பண்ணியருளிய
"திருமழிசை ஆழ்வார்" திருவடிகளையே நீ என்றென்றும் வாழ்த்திக்
கொண்டிருப்பாயாக!

*நான்முகனை நாரா யணன்படைத்தான், நான்முகனும்
தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான்படைத்தான், -யான்முகமாய்
அந்தாதி மேலிட் டறிவித்தேன் ஆழ்பொருளை,
சிந்தாமல் கொண்மினீர் தேர்ந்து.

2382

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் நான்கு முகங்களையுடைய
பிரமதேவனைப் படைத்தான். அவ்வாறு தோன்றிய பிரமதேவன்,
தன்னையே முதன்மையாகக் கொண்டு "சங்கரன்" என்னும் சிவ
பெருமானைப் படைத்தான். எனவே, இதன் வாயிலாக எம்
பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே "முழுமுதற் கடவுள்" என்றறியக்
கூடிய, நானறிந்த இந்த ஆழ்ந்த பொருளை அடியேன் 'திருவந்தாதி'
என்றும் இப்பாசுரங்களின் மூலமாக உங்களுக்கு அறிவிக்கின்றேன்.
இதனுள்ளே அமைந்து கிடக்கின்ற ஆழ்ந்த பொருளை நன்கு

ஆராய்ந்து குறைகள் ஏதும் உண்டாகாதிருக்கும் வகையில் உங்கள் மனத்தினில் நிலைநிறுத்திக் கொள்வீர்களாக!

'தேருங்கால் தேவன் ஒருவனே,' என்றாரைப்பர்,
ஆரு மறியார் அவன்பெருமை,-ஓரும்
பொருள்முடிவு மித்தனையே எத்தவம்செய் தார்க்கும்,
அருள்முடிவ தாழியான் பால்.

2383

ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால் "எம்பெருமான் இறைவன் ஒருவனே!" என்று ஞானிகள் அறிந்து உணர்ந்துரைப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட எம் பெருமானின் பெருமையை ஒருவரும் அறியாதவர்களாக இருக்கின்றனர். வேதங்களைப் பயின்று ஆராய்ந்து கண்ட முடிவுகளும் இக்கருத்தினையே தெரிவிக்கின்றன. எவ்வளவு தவங்கள் செய்தவர்களாக இருப்பினும், அவர்கள் மேற்கொண்ட தவங்களின் இறுதிப் பயன்களும் அத்தகையதேயாகும். இவ்வகைப் பயன்களும் திருவாழியானைத் தம் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கும் ஸ்ரீமந் நாராயணனின் திருவருளாலேயே உண்டாவனவாகும்.

பாலிற் கிடந்ததுவும் பண்டரங்கம் மேயதுவும்,
ஆலிற் றுயின்றதுவும் ஆரறிவார்,-ஞாலத்
தொருபொருளை வானவர்தம் மெய்ப்பொருளை, அப்பில்
அருபொருளை யானறிந்த வாறு?

2384

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருப்பாற்கடலில் திருவனந் தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்ததும், முற்காலத்திலேயே திருவரங்கத்தில் திருக்கண் வளர்ந்ததும் உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில் திருப்பாற்கடலில் ஆலிலையின்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிந்ததும் ஆகிய இத்திருவிளையாடல்களை அடியேனையன்றி வேறு எவரும் அறியமாட்டார்கள். உலகத்திலேயே ஒருவனாக இருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை, விண்ணுலகத் தேவர்களின் மெய்ப்பொருளாக விளங்குகின்ற எம்பெருமானை, உலகைப் படைத்த காலத்தில் நீரில் பள்ளி கொண்டருளிய எம்பெருமானை, அரும்பொருளை அந்த எம்பெருமான் திருவருளால் அடியேன் அறிந்துணர்ந்து கொண்டேன். இவ்வாறன்றி அடியேனின் சுயமுயற்சியால் அறிந்து கொள்வது என்பது இயலாத ஒன்றாகும்.

ஆறு சடைக்கரந்தான் அண்டர்கோன் றன்னோடும்,
 கூறுடையன் என்பதுவும் கொள்கைத்தே, -வேறொருவர்
 இல்லாமை நின்றானை எம்மானை, எப்பொருட்கும்
 சொல்லானைச் சொன்னேன் தொகுத்து.

2385

தன் சடையில் கங்கை நதியினை மறைத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற சிவபெருமானைத் தேவர்கட்கெல்லாம் தலைவனான எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடன் சில அறிவற்ற பாமரமக்கள் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு அப்பாமர மக்கள் கூறும் கருத்துகள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதன்று. எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குச் சமமான தெய்வம் வேறு எவருமில்லை. எல்லாப் பொருள்களுக்கும் எடுத்துரைக்கின்ற சொற்களாகவும், அச்சொற்களின் ஒலியாகவும் இருக்கின்ற அந்த எம்பெருமானே வேறு வேறாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்ற அனைத்துத் தெய்வங்களையும் உள்ளடக்கியவன். இத்தகைய அரிய செய்தியினை அடியேன் சுருக்கமாக எடுத்துரைத்தேன்.

தொகுத்த வரத்தனாய்த் தோலாதான் மார்வம்,
 வகிர்த்த வளையுகிர்தோள் மாலே, -உகத்தில்
 ஒருநான்று நீயுயர்த்தி யுள்வாங்கி நீயே,
 அருநான்கு மானாய் அறி.

2386

எம்பெருமான் திருமாலே! பல்வேறு வரங்களைப் பெற்றுச் சேர்த்து வைத்திருப்பதன் காரணமாகத் தோல்வி என்பதனை அடையாது ஆணவத்துடன் இயங்கிக் கொண்டிருந்த இரணியன் என்னும் அசுரனின் மார்பினை நரசிம்ம மூர்த்தி என்னும் திரு அவதாரம் மேற்கொண்டு தன்கூர்மையான நகங்களினால் இருகூறாகப் பிளந்து அவன் உயிரைப் போக்கி அருளினாய்! உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் உலகங்கள் அனைத்தையும் தன் திரு வயிற்றினுள்ளே அடக்கி வைத்திருந்து, பின்பு நீயே அவைகளை வெளியில்விட்டு இவ்வுலகங்களை வளரச் செய்தாய்! மேலும் இவ்வுலகினில் தேவர்கள், மனிதர்கள், விலங்குகள், தாவரங்கள் ஆகிய நான்கு வகைகளிலும் இயைந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஆத்மாவாக ஆகி இருக்கின்றாய்! எம்பெருமான் திருமால் ஆகிய நீயே உலகங்கள் அனைத்துக்கும் கருவிப் பொருளாகவும், காரண கர்த்தாவாகவும் இருக்கின்றாய் என்பதை நீயே அறிவாயாக!

அறியார் சமணர் அயர்த்தார் பவுத்தர்,
 சிறியார் சிவப்பட்டார் செப்பில்,-வெறியாய்
 மாயவனை மாலவனை மாதவனை ஏத்தாதார்,
 ஈனவரே யாதலால் இன்று.

2387

சமண மதத்தைப் பின்பற்றி வாழ்பவர்கள் உண்மையை உணரும் அறிவற்றவர்களாகத் திகழ்கின்றனர். பௌத்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களோ பிரமித்துப் போவார்கள். சைவத்தைப் பின்பற்றுபவர்களோ மிகச் சிறியவர்கள். ஆராய்ந்து உணர்ந்து எடுத்துரைக்கப் புகின் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே நறுமணத்தின் வடிவு பெற்றவனாக விளங்குபவன். இத்தகைய எம்பெருமான் ஆச்சரியமான அருங்குணங்களையுடையவன். அவன் தன் அடியவர்களிடத்தில் அளவிலா அன்பு கொண்டிருப்பவன். மகாலட்சுமியைத் தன் திருமார்பில் கொண்டிருப்பவன். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஏத்திப் போற்றாதவர்கள் எக்காலத்தும் ஈனர்களேயாவார்கள்.

இன்றாக நாளையே யாக, இனிச்சிறிதும்
 தின்றாக நின்னருளென் பாலதே,-நன்றாக
 நானுன்னை யன்றி யிலேன்கண்டாய், நாரணனே!
 நீயென்னை யன்றி யிலை.

2388

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! அடியேனிடத்தில் இன்றைக் கேயானாலும், அன்றி நாளைக்கே ஆனாலும், அஃதன்றி இன்னமும் சிறிது காலம் கழித்தேயாயினும், இவைகட்கும் மேலே என்றைக் கேயாயினும் உன்னுடைய அருளே இவ்வடியவன்பால் உண்டாகும். அடியேன் என்றென்றைக்கும் உறுதியாக உன்னையன்றி வேறு புகலிடம் இல்லாதவன். அஃதேபோல் எம்பெருமானாகிய நீயும் அடியேனையன்றி வேறோர் காப்பாற்றக் கூடிய அடியவனைக் கொண்டில்லை.

இலைதுணைமற் றென்னெஞ்சே! ஈசனை வென்ற
 சிலைகொண்ட செங்கண்மால் சேரா,-குலைகொண்ட
 ஈரைந் தலையான் இலங்கையை யீடழித்த,
 கூரம்பன் அல்லால் குறை.

2389

என் நன்னெஞ்சே! சிவபெருமானை வென்ற வில்லினை ஏந்திய (பரசுராமனிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட) செந்தாமரைக் கண்ணை

னாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீ இராமபிரானைப் பணியாத இராவணனின் பத்துத் தலைகளையும் தன் அம்புகளால் வீழ்த்தி, இலங்கையின் சீர்மையைப் பாழ்படுத்தி அழித்தான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீ இராமபிரானை அன்றி நம் குறைகள் யாவற்றையும் போக்கி அருள்புரிவதற்கென்று வேறு துணையாக எவரும் இல்லை.

குறைகொண்டு நான்முகன் குண்டிகைநீர் பெய்து,
மறைகொண்ட மந்திரத்தால் வாழ்த்தி, -கறைகொண்ட
கண்டத்தான் சென்னிமேல் ஏறக் கழுவினான்,
அண்டத்தான் சேவடியை ஆங்கு.

2390

நான்கு முகங்களைக் கொண்ட பிரமதேவன், தன் குறைகள் யாவும் நீங்கப் பெற்ற அளவில், பணிந்து நின்று கமண்டலத் தினின்றும் தீர்த்தத்தை வார்த்து, வேதங்களிலுள்ள மந்திரங்களைக் கொண்டு துதித்து வணங்கி, வாழ்த்திய அளவில் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் "திரிவிக்கிரமன்" என்னும் திருஅவதாரம் ஏற்று இந்த உலகத்தை அளந்த காலத்தில், அந்த எம்பெருமானின் திருவடிகளை, நஞ்சினை உண்டதனால் கழுத்தில் உண்டான கறை காரணமாக நீலகண்டம் கொண்ட சிவபெருமானின் தலையில் அத்தீர்த்தம் விழுமாறு செய்தான்.

ஆங்கார வாரம் அதுகேட்டு, அழலுமிழும்
பூங்கார் அரவணையான் பொன்மேனி, -யாங்காண
வல்லமே யல்லமே? மாமலரான் வார்சடையான்,
வல்லரே யல்லரே? வாழ்த்து.

2391

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் "திரிவிக்கிரமன்" என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இந்த உலகம் முழுவதையும் அளந்த காலத்தில் பிரமதேவன் முதலிய விண்ணுலகத் தேவர்கள் பலரும் சேர்ந்து துதித்து வணங்குகின்ற ஆரவாரத்தைக் கேட்டு, அதிர்ச்சியுற்று, 'நச்சு' என்னும் தீயைக் கக்குகின்ற அழகுமிக்க, சீற்றத்தைக் கொண்டுள்ள திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக் கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிகின்றான். இந்தத் திருவனந்தாழ்வான்மீது பள்ளி கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமானின் அழகிய திருமேனியைக் கண்டு நாம் சேவிப்பதற்குரிய வல்லமை பெற்றோமல்லமோ? அத்திருமேனி கண்டு சேவிப்பதற்கு அவன் அருள் கிடைத்துவிடும். அத்தகைய வல்லமை நமக்குண்டு. ஆயினும் தாமரை மலரில்

தோன்றிய பிரமதேவனும், சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைக் கண்டு சேவித்து வாழ்த்து வதற்குரிய வல்லமை உடையவர்களாக மாட்டார்கள்.

வாழ்த்துகவாய் காண்ககண் கேட்க செவி,மகுடம்
தாழ்த்து வணங்குமின்கள் தண்மலரால்,-கூழ்த்த
துழாய்மன்னும் நீண்முடியென் தொல்லைமால் தன்னை,
வழுவண்கை கூப்பி மதித்து.

2392

திருத்துழாய் மாலையைச் சுற்றியிருக்கும் நீண்ட பெருந்திரு முடியைக் கொண்டுள்ளவனும், நீண்ட நெடுங்காலமாகவே அடியேனிடத்துப் பேரன்பு கொண்டுள்ளவனுமாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை, எக்காலத்தும் உயர்வாக மதித்து அடியேனின் கைகள் கூப்பி ஒரு நொடிப் பொழுதும் இடைவிடாமல் தியானம் செய்து கொண்டிருப்பேன். மேலும் அந்த எம்பெருமானைத் தலைசாய்த்து வணங்கிக் குளிர்ச்சிமிக்க மலர்களைக் கொண்டு வழிபடுவீர்களாக! உங்களுடைய வாய் அந்த எம்பெருமானின் திருநாமங்களைக் கூறித் துதிக்கட்டும். உங்களுடைய கண்கள் அவனையே கண்டு சேவித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். உங்களுடைய காதுகளோ அந்த எம்பெருமானைப் பற்றிய புகழ்மிக்க வரலாறுகளையே கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

மதித்தாய்போய் நான்கின் மதியார்போய் வீழ,
மதித்தாய் மதிசோள் விடுத்தாய்,-மதித்தாய்
மடுக்கிடந்த மாமுதலை கோள்விடுப்பான், ஆழி
விடற்கிரண்டும் போயிரண்டின் வீடு.

2393

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! எங்கும் நிறைந்தவராகவும், எங்கும் சென்று புகுந்து, ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கும் உன்னைப் பற்றிச் சிறிதும் சிந்தித்து அறியாதவர்களாக இருக்கின்ற மக்கள் நால்வகைப்பட்ட பிறவிகளில் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து, அப்பிறவிகட்கு ஏற்ற துன்பங்களை அடையுமாறு செய்தாய்! மேலும் நீ சந்திரனுக்குண்டான துன்பத்தைப் போக்கி அருளினாய்! மேலும் ஒரு மடுவில் இருந்த நீரைப் பருகச் சென்றிருந்த கஜேந்திர ஆழ்வானை முதலை ஒன்று பற்றிக் கொண்டு துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்க, அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ள இயலாத யானை, 'ஆதிமூலமே!' என்றழைத்தவுடனேயே, அந்தக் கஜேந்திர ஆழ்வானைக் காப்பாற்றும்

பொருட்டு, அம்முதலையின்மீது திருவாழியாழ்வானைச் செலுத்தினாய்! அதனால் அம்முதலை சாபம் நீங்கப் பெற்றது. கஜேந்திர ஆழ்வானும் திருப்பரமபதம் அடைந்தான்.

வீடாக்கும் பெற்றி யறியாது, மெய்வருத்திக்
கூடாக்கி நின்றுண்டு கொண்டுமூல்வீர், -வீடாக்கும்
மெய்ப்பொருள்தான் வேத முதற்பொருள்தான், விண்ணவர்க்கு
நற்பொருள்தான் நாரா யணன். 2394

வீடுபேறு அடைவதற்குரிய வழியை அறிந்து கொள்ள இயலாத வராகி, அதற்குரிய வழியினின்றும் மாறுபட்டுத் தன் உடம்பை உண்ணாவிதம் இருந்து, வருத்தி வெறும் எலும்புக்கூடாக்கிக் கொண்டு கடுந்தவம் மேற்கொண்டு, அதற்குப் பின்பு உண்டு உழுன்று கொண்டிருப்பவர்களே! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே நாம் வீடுபேறு பெறுவதற்கான உண்மையான வழிகாட்டியாக இருந்து வருகிறான். அந்த எம்பெருமானே வேதங்களின் மூல முதற் பொருளாகத் திகழ்கின்றான். விண்ணுலகத் தேவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளை அளிக்கக் கூடியவனாகவே எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனின் அருளின் செயல்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அத்தேவர்கட்குத் தலைவனும் அவனேயாவான்.

நாரா யணனென்னை யாளி, நரகத்துச்
சேராமல் காக்கும் திருமால்தன், -பேரான்
பேசப் பெறாத பிணச்சமயர் பேசக்கேட்டு,
ஆசைப்பட்ட டாழ்வார் பலர். 2395

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அடியேனை ஆட்கொண்டு, அடியேனைப் பிறவி என்னும் நரகத்திலிருந்து காப்பாற்றி அருள் புரிகின்றான். அவனே அனைத்துலகங்கட்கும் தலைவனாகத் திகழ்கின்றான். இத்தகைய எம்பெருமானின் திருநாமங்களை எடுத்துப் பேசுகின்ற பேற்றினைப் பெற்றிராத நடைப்பிணமாக நடமாடுகின்ற பிற சமயத்தவர்கள், வேதக்கருத்துகளுக்குப் புறம் பானவர்களாக இருக்கின்றனர். அப்படியாக வேதக்கருத்துகளை உள்ளவாறு உணர்ந்து பேசாதவர்கள் பேச்சினைக் கேட்டு, அறிந்து கொள்வதற்கு ஆசைப்பட்டு, அவைகளில் ஈடுபட்டு, அதனால் தாழ்ச்சியுற்று அழிந்து போகக் கூடியவர்கள் பலராக இருக்கின்றனரே!

பலர்தேவ ரேத்தப் படிகடந்தான் பாதம்,
மலரேற விட்டிறைஞ்சி வாழ்த்த-வலராகில்
மார்க்கண்டன் கண்ட வகையே வருங்கண்டர்,
நீர்க்கண்டன் கண்ட நிலை.

2396

விண்ணுலகத் தேவர்கள் அனைவரும் வந்து துதிக்கும்படியாக,
உலகளந்த உத்தமனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின்
தாமரைத் திருவடிகளில் தூய்மையான மலர்களைச் சமர்ப்பித்துச்
சேவித்து வாழ்த்துவதற்குரிய வல்லமை பெற்றவர்களாகத் திகழ்வீர்
களாகில் நஞ்சுண்ட நீலகண்டனாகிய சிவபெருமான் இந்த
எம்பெருமான் திருமாலுக்கு ஆட்பட்டிருக்கின்ற நிலைமையில்,
அந்த எம்பெருமான் மூலமாக மார்க்கண்டேயன் என்பவனின்
ஆயுளையும், அவனடைந்த வீடுபேற்றினையும் அறிந்துணர்வீர்கள்.
அத்தகைய நிலைமையை நீங்களும் அடைவீர்கள்.

நிலைமன்னும் என்னெஞ்சம் அந்நான்று, தேவர்
தலைமன்னர் தாமேமாற் றாக, -பலர்மன்னர்
போர்மாள வெங்கதிரோன் மாயப் பொழில்மறைய,
தேராழி யால்மறைத்தா ரால்.

2397

பாரதப்போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது, விண்
னுலகத் தேவர்கட்கெல்லாம் தலைவராகத் திகழ்கின்ற எம்பெருமான்
ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸ்ரீகண்ணபிரானாகத் திருஅவதாரமேற்றுத் தானே
அப்போர்க்களத்தில் துரியோதனன் போன்ற மன்னர்களுக்குப்
பகையாக நின்று, பல அரசர்கள் மாண்டு போகும்படியாகச்
செய்தருளினான். மேலும் தன் சக்கராயுதத்தைக் கொண்டு பகற்
பொழுதிலேயே சூரியனை மறையும்படியாகச் செய்து, உலகம்
முழுவதும் இருண்டு போகுமாறும் செய்தருளினன். அத்தகைய
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அடியவர்கள் பக்கமே பாதுகாப்பாக
இருந்து கொண்டிருக்கிறான். அடியேனின் மனமானது, அத்தகைய
எம்பெருமானின் திருவடிகளையே எக்காலத்தும் நிலையாகவே
எண்ணிக் கொண்டிருக்குமாறு செய்துவிட்டது.

ஆல நிழற்கீழ் அறநெறியை, நால்வர்க்கு
மேலை யுகத்துரைத்தான் மெய்த்தவத்தோன், -ஞாலம்
அளந்தானை யாழிக் கிடந்தானை, ஆல்மேல்
வளர்ந்தானைத் தான்வணங்கு மாறு.

2398

உண்மையான தவநெறிகளைப் பின்பற்றக் கூடியவனாகிய சிவபெருமான் முன் யுகத்தில், ஓர் ஆலமர நிழலின்கீழ் அமர்ந்து கொண்டு, எம்பெருமான் திருமாலை வணங்குவதற்குரிய வழி முறைகளை நான்கு முனிவர்களுக்குத் தனக்குத் தெரிந்த, தன்னுடைய அறநெறியாக உபதேசித்தான். முன்பு உலகளந்தப் பெருமானையும், திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருளும் எம்பெருமானை, உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் ஆலிலை யின்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருளிய எம்பெருமானை அந்தச் சிவ பெருமான் தான் வணங்கிய வழிமுறைகளை எடுத்துக் கூறி அம்முனிவர்களையும் அவ்வாறே அந்நன்னெறிப்படுத்தினான்.

மாறாய தானவனை வள்ளுகிரால், மார்விரண்டு
கூறாகக் கீறிய கோளரியை, -வேறாக
ஏத்தி யிருப்பாரை வெல்லுமே, மற்றவரைச்
சார்த்தி யிருப்பார் தவம்.

2399

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீநரசிம்ம மூர்த்தியாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு, தனக்கு மாறுபட்ட கருத்துகளைக் கொண்டு, பகைவனாக நின்ற இரணியன் அசுரனின் அகன்ற மார்பினைத் தன் கூரிய நகங்களைக் கொண்டு இருகூறாகப் பிளந்து அவனுயிரைப் போக்கியருளினான். இத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலுக்கு ஆட்படும், துதித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அடியவர்களின் புண்ணியமானது, அவ்வடியவர்களான ஸ்ரீவைணவர்களைப் பணிந் திருப்பவர்களை மேலோங்கி இருக்குமாறு செய்து, வென்றுவிடும்.

தவம்செய்து நான்முகனால் பெற்ற வரத்தை,
அவம்செய்த ஆழியா யன்றே, -உவந்தெம்மைக்
காப்பாய்நீ காப்பதனை யாவாய்நீ, வைகுந்தம்
ஈப்பாயு மெவ்வுயிர்க்கும் நீ.

2400

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! தவங்கள் பலவற்றைச் செய்ததன் பயனாகப் பிரமதேவனிடமிருந்து இரணியன் போன்ற அசுரர்கள் பெற்றிருந்த வரங்களின் பலத்தைப் பழுதடையச் செய்த, திருவாழியாழ்வானைத் தன் திருக்கரத்திலே ஏந்தியுள்ள, அவர்களுக்கு அவ்வரங்களை அளித்த பிரமதேவனைக் காப்பாற்றுமாறு அருளிச் செய்த எம்பெருமானே! அந்தப் பிரமதேவனைக் காப்பாற்றி அருள் புரிந்தவாறே, அடியோங்களையும் பாதுகாத்தருள்பவன் நீயேயன்றோ!

அவ்வாறே உன் அடியவர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள அனைத்துயிர்
களுக்கும் திருப்பரமபதத்தினை அளித்து அருள்புரிபவனும்
நீயேயன்றோ!

நீயே யுலகெலாம் நின்னருளே நிற்பனவும்,
நீயே தவத்தேவ தேவனும்,-நீயே
எரிசுடரும் மால்வரையும் எண்டிசையும், அண்டத்
திருசுடரு மாய இவை.

2401

அனைத்துலகமாக நிற்பவன் நீயே! அனைத்துலகங்களும்
உன்னுள்ளேயே அடங்கி இருக்கின்றன. உலகிலுள்ள அனைத்துப்
பொருள்களும் உன் அருள் கொண்டே நிலையான வீடுபேற்றை
அடைகின்றன. விண்ணுலகத் தேவர்கள் செய்த தவங்கள் பலவற்றின்
பயனாக அத்தேவர்கட்கெல்லாம் தலைவனாகத் திகழ்பவனும் நீயே!
ஒளிவிடுகின்ற நெருப்பும் நீயே! பெரிய பெரிய மலைகளும், எட்டுத்
திசைகளும் அண்டத்திலுள்ள சூரியன், சந்திரன் ஆகிய யாவும்
நீயேயன்றோ!

இவையா பிலவாய் திறந்தெரி கான்ற,
இவையா எரிவட்டக் கண்கள்,-இவையா
எரிபொங்கிக் காட்டு மிமையோர் பெருமான்,
அரிபொங்கிக் காட்டும் அழகு?

2402

எரிகின்ற தீயைக் கக்குகின்ற திறந்த குகையைப் போன்ற
பெரியவாய் என்பது இதுவோ! எரிகின்ற கொள்ளிக்கட்டையைப்
போன்று சிவப்பாக ஒளி வீசுகின்ற கண்கள் என்பன இவைதானோ!
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீ நரசிம்ம மூர்த்தியாகத்
திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு வந்தது போன்று அந்தத் திருமேனி
யானது நெருப்பு உமிழ்ந்தாற் போன்று அமைந்து இருக்கின்றதே.
விண்ணுலகத் தேவர்களின் தலைவனாகத் திகழ்கின்ற எம்பெருமான்
ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீ நரசிம்ம மூர்த்தியாகத் திருஅவதாரம் ஏற்று
நமக்குக் காட்டியருள் புரிகின்ற அழகு என்பது மகிழ்ச்சி பொங்குமாறு
அமைந்திருக்கிறதே! இஃது என்னே அழகு!

அழகியான் தானே அரியுருவன் தானே,
பழகியான் தானே பணிமின்,-குழவியாய்த்
தானே முலகுக்கும் தன்கைக்கும் தன்மையனே,
மீனா யுயிரளிக்கும் வித்து.

2403

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஏழுலகங்களுக்கும் மூலவித் தாகவும், அனைத்துலகங்களின் உற்பத்திக்கும் ஆதிகாரணனாகத் திகழ்கின்றான். அந்த எம்பெருமானே சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் ஆகியவற்றின் இருப்பிடமாகத் திகழ்கின்றான். மேலும் இத்தகைய எம்பெருமானே உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில் ஒரு சிறுகுழந்தையாக உருவாகி ஆலிலையின்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிந்தான். மேலும் அந்த எம்பெருமான் மீனாகத் திருவடிவு மேற்கொண்டு உலகத்துயிர்களைக் காத்தருளினான். இத்தகைய எம்பெருமானே அழகிய திருவடிவினை ஏற்று ஸ்ரீ நரசிம்மம் என்னும் திருஅவதாரம் ஏற்றருளினான். இத்தகைய ஆதிப்பிரானின் திருவடிகளில் சென்று பணிந்து சேவித்துக் கொண்டு இருங்கள்!

வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ, விடையடர்த்த
பத்தி யுழவன் பழம்புனத்து, -மொய்த்தெழுந்த
கார்மேக மன்ன கருமால் திருமேனி,
நீர்வானம் காட்டும் நிகழ்ந்து.

2404

நப்பின்னைப் பிராட்டியை அடையும் பொருட்டு ஏழு எருதுகளைக் கொன்று வெற்றி பெற்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண பிரான், உருண்டு திரண்டு மழைபொழியும் பொருட்டுப் புறப்பட்டு வருகின்ற காளமேகம் போன்று கறுப்பு நிறத் திருமேனியை உடையவன். மேலும் நீரையுண்ட மேகம் விண்ணில் அந்த எம் பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானைக் காட்டும். இத்தகைய எம்பெருமான் மீது நாம் மிகப் பழங்காலந் தொட்டே இருந்து வருகின்ற இப்பரந்த, உலகம் என்னும் வயலில், 'பக்தி' என்னும் பயிரை உண்டாக்கு வதற்குப் பாடுபடுகின்ற நாம் "புண்ணியம்" என்னும் விதையை விதைக்கவும் வேண்டுமோ! வேண்டாம் என்பது கருத்து.

நிகழ்ந்தாய்பால் பொன்பசுப்புக் கார்வண்ணம் நான்கும்,
இகழ்ந்தா யிருவரையும் வீயப், -புகழ்ந்தாய்
சினப்போர்ச் சுவேதனைச் சேனாபதியாய்,
மனப்போர் முடிக்கும் வகை.

2405

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! நீ யுகங்களுக்கேற்ற வகையில் கிரேதாயுகத்தில் பால் போன்று வெண்மை நிறமாகவும், திரேதா யுகத்தில் பொன்போன்று சிவந்த நிறமாகவும், கலியுகத்தில் கறுப்பு நிறமாகவும் திருமேனி நிறம் கொண்டு விளங்குகின்றாய்! மேலும் மது, கடைபர் என்னும் இருவரையும் அழித்தாய்! மேலும் பாரதயுத்த

காலத்தில், திரௌபதியின் கூந்தலை முடிப்பதன் பொருட்டுத் திட்டமிட்ட நீ, அப்பாரதப் போரில் அர்ச்சுனனின் படைக்குக் காவலனாகி நின்று, அப்பாரதப் போரினைச் செய்து முடித்தருளினாய்! மேலும் மிகுந்த சினத்துடன் வேகமாகப் பாய்ந்து போரிட்ட அர்ச்சுனனைப் புகழ்ந்து பாராட்டி அருள்புரிந்தாய்!

வகையால் மதியாது மண்கொண்டாய், மற்றும்
வகையால் வருவதொன் றுண்டே,-வகையால்
வயிரம் குழைத்துண்ணும் மாவலிதா னென்னும்,
வயிர வழக்கொழித்தாய் மற்று.

2406

முன்பொரு சமயம் மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியிடம், பெரியதாகக் கருதாமல், எளிமையனாக 'வாமனன்' என்னும் குள்ள வடிவு பெற்றுச் சென்று இப்பூமியை இரந்து பெற்றுக் கொண்டாய்! இதன்மூலமாக மகாபலிச் சக்கரவர்த்தி மருந்துடன் சேர்த்துக் குழைத்து அளவுடன் வயிரத்தை உட்கொண்டதன் மூலமாகத் தன்னை வளர்த்துக் கொண்ட அகங்காரம் காரணமாக உண்டான பகைமையை அழித்து ஒழித் தருளினாய்! இவை அனைத்தும் உன் அடியவர்களுக்காகவே அன்றோ! அன்றி உனக்காக அல்லவே!

மற்றுத் தொழுவா ரொருவரையும் யானின்மை,
கற்றைச் சடையான் கரிகண்டாய்,-எற்றைக்கும்
கண்டுகொள் கண்டாய் கடல்வண்ணா, யானுன்னைக்
கண்டுகொள் கிற்குமா று.

2407

கடல் வண்ணப் பெருமானே! அடியேன் வணங்குகின்ற தெய்வம் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனையன்றி வேறு எத்தெய்வமும் இல்லை. இதற்குத் தக்க சாட்சியாகச் சேர்த்துக் கட்டி இருக்கின்ற நீண்ட சடைமுடியை உடைய சிவபெருமானே இருக்கின்றான். உன்னையே அடியேன் எக்காலத்தும் தொழுது வணங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன் இவ்வாறு வேறு எந்தத் தெய்வத்தையும் வணங்காமலிருந்து கொண்டு எந்நாளும் உன்னையே சேவித்துக் கொண்டிருக்குமாறு அடியேனுக்கு அருள்புரியுமாறு வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

மால்தான் புகுந்த மடநெஞ்சன் மற்றதுவும்
பேறாகக் கொள்வனோ பேதைகள்,-நீறாடி
தான்காண மாட்டாத தாரகலச் சேவடியை
யான்காண வல்லேற் கிது?

2408

அறிவற்ற மக்களே! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தானாகவே அடியேனின் உள்ளத்தில் புகுந்திருக்கப் பெற்ற என் பணிவான நெஞ்சினைவிட வேறோர் தெய்வத்தை அடைவதை ஒரு பேறாகக் கருதமாட்டேன். நீறுபூசிய சிவபெருமானாலும் கண்டு வணங்கிச் சேவித்துக் கொள்ள இயலாத, எம்பெருமான் திருமாலின் அகன்ற திருவடிகளை மலர்களால் அர்ச்சித்துச் சேவிக்கும்படியானதோர் பெரும்பேற்றினை அடியேன் பெற்றிருக்கின்றேனே!

இதுவிலங்கை யீடழியக் கட்டிய சேது,
இதுவிலங்கு வாலியை வீழ்த்தது, -இதுவிலங்கை
தானொடுங்க வில்நுடங்கத் தண்தா ரிராவணனை,
ஊனொடுங்க எய்தான் உகப்பு.

2409

இலங்கை மாநகரின் அழகு அழிந்து போகும்படியாக வேண்டி வானரர்களைக் கொண்டு கட்டிய அணை இந்தச் சேது அணையாகும். இந்த அணை எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரான் கட்டிய அணையாகும். விலங்காகப் பிறந்த வானரவீரனாகிய வாலியை அழித்ததும் இந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரானின் செயலே என்பதை நாம் அறிவோமாக! மேலும் இலங்கை அழியுமாறு செய்த எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரான் மலர்மாலைகளை அணிந்து கொண்டிருக்கும் இலங்கை அரசனாகிய பத்துத் தலை கொண்ட இராவணனின் உடல் ஒடுங்கிப் போகுமாறு தன் வில்லின் நாணை ஏற்றி அம்புகளைத் தொடுத்து அவனுடைய உயிரையும் போக்கியருளிய செயலும் இதுவேயன்றோ! மேலும் இத்தகைய அரிய செயல்கள் யாவும் எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரான் தன் மனதுக்குகப்பான செயல்களாகவன்றோ அமைந்துள்ளது!

உகப்புருவன் தானே ஒளியுருவன் தானே,
மகப்புருவன் தானே மதிக்கில், -மிகப்புருவம்
ஒன்றுக்கொன் றோசனையான் வீழ, ஒருகணையால்
அன்றிக்கொண் டெய்தான் அவன்.

2410

நாம் நன்றாக ஆராய்ந்து எண்ணிப் பார்ப்போமானால் அனைவரும் ஆசைப்படுகின்ற வகையில் அழகிய திருமேனி கொண்டவன் எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரானே ஆவன். மேலும் ஒளி வடிவினைக் கொண்ட திருமேனியை உடையவனும் அந்த எம் பெருமானே! அனைவராலும் மதிக்கத்தக்க அளவில் ஆச்சரியமான திருமேனி கொண்டு திகழ்பவனும் அந்த எம்பெருமானே! இத்தகைய

எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரான், ஒரு புருவத்துக்கும் மற்றொரு புருவத்துக்குமிடையே ஒரு யோசனை தாரம் கொண்டுள்ள கும்பகர்ணனைத் தன் அம்புகளைக் கொண்டு எய்து அழித்தான்.

அவனென்னை யாளி அரங்கத்து, அரங்கில்
அவனென்னை எய்தாமல் காப்பான்,-அவனென்ன
துள்ளது நின்றா னிருந்தான் கிடக்குமே,
வெள்ளத் தரவணையின் மேல்.

2411

அடியேனை ஆட்கொண்டருளும் எம்பெருமான் திருவரங்க நாதப் பெருமான் அடியேனை உலகில் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து வாழ்வது என்னும் நாடக அரங்கில் நுழைந்து துன்புறாதவாறு பாதுகாத்தருள் புரிகின்றான். அந்தத் திருவரங்கநாதப் பெருமானே அடியேனின் உள்ளத்தில் நின்ற திருக்கோலத்திலும், இருந்த திருக்கோலத்திலும் கிடந்த திருக்கோலத்திலும் இருக்கின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் திருவரங்கப் பெருமான் திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்திருப்பானோ! என்னில் அவ்வாறு இருக்கமாட்டான்.

மேல்நான் முகனரனை யிட்டவிடு சாபம்,
தான்நா ரணனொழித்தான் தாரகையுள்,-வானோர்
பெருமானை யேத்தாத பேய்காள், பிறக்கும்
கருமாயம் பேசில் கதை.

2412

முன்பொரு சமயம் பிரமதேவன் சிவபெருமானுக்கு அளித்த சாபத்தினை எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் உலகத்திலுள்ளோர் அனைவரும் அறியும்படியாகப் போக்கியருளினான். இத்தகைய எம்பெருமானை, விண்ணுலகத் தேவர்களின் தலைவனாகிய எம் பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் துதித்து வணங்காத அறிவற்ற வர்களே! நாம் பிறப்பதற்கு உரிய இடமான கருக்குழியில் நீங்கள் அனுபவிக்கக் கூடிய ஆச்சரியமான துன்பங்களைப் பற்றி எண்ணிப் பேச முற்படுவோமானால், அஃது பாரதக்கதை போன்று பெரியதோர் கதையாக அமைந்து விடும்.

கதைப்பொருள்தான் கண்ணன் திருவயிற்றி னுள்ள,
உதைப்பளவு போதுபோக் கின்றி,-வதைப்பொருள்தான்
வாய்ந்த குணத்துப் படாத தடைமினோ,
ஆய்ந்த குணத்தான் அடி.

2413

வேதங்கள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள் ஆகிய எல்லாம் எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் தீர்ந்ததான திருவுளத்தின் முடிவையே பற்றி நிற்கின்றன. ஆகையினால், நமக்கென்று இருக்கின்ற நேரத்தில் ஒரு நொடிப் போதளவுகூட வீணாக்கிக் கொண்டிருந்துவிடாமல் இந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீ கண்ணபிரானின் திருக்கல்யாண குணங்களைப்பற்றி எடுத்துரைத்துக் கொண்டிருப்பதில் ஈடுபடுவீர்களாக! அவ்வாறு ஈடுபடாத நேரங்களெல்லாம் பிற உயிர்களைத் துன்புறுத்துவதாக அமைந்துவிடும். ஆகையால், ஆய்ந்தறிந்த சிறந்த திருக்குணங்களை உடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் திருவடிகளைப் பணிந்து சேவிப்பீர்களாக!

அடிச்சகடம் சாடி யரவாட்டி, ஆனை
பிடித்தொசித்துப் பேய்முலைநஞ் சுண்டு, -வடிப்பவள
வாய்ப்பின்னை தோளாக்கா¹ வல்லேற நெருத்திடுத்து,
கோப்பின்னு மானான் குறிப்பு.

2414

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் தன்னை அழிப்பதற்காகக் கம்சனால் ஏவப்பட்ட, சக்கர வடிவில் வந்த சகடாசுரன் என்னும் அசுரனைத் தன் திருவடிகளைக் கொண்டு உதைத்து அழித்தான். காளியன் என்னும் பாம்பின் ஆணவத்தை அழிக்கும் பொருட்டாக அதன்மீது ஏறி நடனமாடி அதனை அடக்கினான். மேலும் 'குவலயாபீடம்' என்னும் ஆண்யானையின் கொம்பை ஒடித்தான். மேலும் கம்சன் ஏவிய பேய் வடிவில் வந்த பூதனை என்பவளின் நஞ்சு கலந்த முலைப்பாலை உண்டு அவள் உயிரைப் போக்கியருளினான். திருப்பவளம் போன்ற திருவாயினையும், அழகிய திருத்தோடும் உடைய நப்பின்னைப் பிராட்டியை அடையும் பொருட்டு வலிமை மிக்க ஏழு எருதுகளுடன் போரிட்டு வென்று அவைகளை அழித்தான். இத்தகைய அரும்பெருஞ் செயல்களைச் செய்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருப்பாற்கடல் சென்று சேர்ந்த பின்பும் தன் திருவுள்ளத்தின் கருணை காரணமாகத் தன் அடியார்களின் பகைவர்களை அழித்து அருள்புரியும் இறைவனாகவும் இருந்து அருள்புரிகின்றான்.

குறிப்பெனக்குக் கோட்டியூர் மேயானை யேத்த,
குறிப்பெனக்கு நன்மை பயக்க, -வெறுப்பனோ
வேங்கடத்து மேயானை மெய்வினைநோ யெய்தாமல்,
தான்கடத்தும் தன்மையான் தாள்.

2415

அடியேனுக்கு எம்பெருமான் திருவருளால் நன்மை உண்டாக வேண்டுமென்று ஆசை கொண்டிருக்கின்றேன். அதன் காரணமாகத் 'திருக்கோட்டியூர்' என்னும் திருத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள்புரியும் எம்பெருமான் ஸ்ரீ உரக மெல்லணையானைக் கண்டு சேவிக்க வேண்டுமென்றிருக்கின்ற குறிப்புணர்வும், திருவேங்கடமலையில் நின்று எழுந்தருள்புரியும் திருவேங்கடப் பெருமானைக் கண்டு சேவிக்க வேண்டும் என்றிருக்கின்ற குறிப்புணர்வும் கொண்டு இருக்கின்றேன். இதன் பொருட்டு அடியேன் எம்பெருமானைத் தொடர்ந்து அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதால் அடியேனுக்குக் குதூகலம் உண்டாகியிருக்கின்றது. உடல் காரணமாக உண்டாகக் கூடிய கர்மங்கள், நோய்கள் ஆகியவைகள் வந்து சேராதவாறு அடியேனைப் பாதுகாத்தருள் புரிகின்ற இயல்பினைக் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளை அடியேன் என்றைக்கும் மறந்திருப்பேனோ! அடியேன் மறக்கமாட்டேன்.

*தாளால் உலகம் அளந்த அசைவேகொல்,
வாளா கிடந்தருளும் வாய்திறவான்,-நீளோதம்
வந்தலைக்கும் மாமயிலை மாவல்லிக் கேணியான்,
ஐந்தலைவாய் நாகத் தணை?

2416

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தன் திருவடிகளைக் கொண்டு இந்த உலகம் முழுவதையும் அளந்த போது உண்டான களைப்பின் காரணமாகவே பள்ளி கொண்டு இருக்கின்றானோ! பெரிய பெரிய அலைகள் வீசுகின்ற மயிலாப்பூர் என்னும் திருத்தலத்திற்கு அருகிலுள்ள "திருவல்லிக்கேணி" என்னும் திருத்தலத்தில் நித்தியவாசம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீபார்த்தசாரதிப் பெருமாள் ஐந்து தலைகளையும், ஐந்து வாய்களையும் கொண்டிருக்கின்ற 'திருவனந்தாழ்வான்' என்னும் மென்மையான படுக்கையின்மீது அசையாமல் திருக்கண் வளர்ந்து அருள்புரிந்து கொண்டிருக்கின்றான். இந்த எம்பெருமான் எதுவும் திருவாய் மலர்ந்தருளவில்லை.

நாகத் தணைக்குடந்தை வெஃகா திருவெவ்வள்,
நாகத் தணையரங்கம் பேரன்பில்,-நாகத்
தணைப்பாற் கடல்கிடக்கு மாதி நெடுமால்,
அணைப்பார் கருத்தனா வான்.

2417

திருவனந்தாழ்வான் மீதிருந்து திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரியும்
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருக்குடந்தை, திருவெஃகா,
திருஎவ்வுனூர், திருவரங்கம், திருப்பேர்நகர், திருஅன்பில் ஆகிய திருத்
தலங்களிலும், திருப்பாற்கடலிலும் திருக்கண் வளர்ந்தருள்
புரிகின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் உலகங்கட்கு எல்லாம்
ஆதிகாரணனாகிய நெடுமால் நம்மையெல்லாம் பாதுகாத்தருள் புரிய
வேண்டுமென்று தம் திருவுளத்தில் கொண்டிருக்கின்றான்.

வானுலவு தீவளி மாகடல் மாபொருப்பு,
தானுலவு வெங்கதிரும் தண்மதியும், -மேனிலவு
கொண்டல் பெயரும் திசையெட்டும் சூழ்ச்சியும்,
அண்டந் திருமால் அகைப்பு.

2418

ஆகாயத்தில் உலவிக் கொண்டு இருக்கின்ற தீ, வீசுகின்ற காற்று,
பரந்து கிடக்கின்ற பெரிய கடல், பெரிய பெரிய மலைகள், தானே
உலவிக் கொண்டிருக்கின்ற வெப்பம் மிக்க சூரியனும், குளிர்ச்சியுடன்
கூடிய நிலவும், மேலே ஆகாயத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற
மேகங்களும், உலகில் வாழ்கின்ற உயிர்க் கூட்டங்களும் எண்
திசைகளும், கடல்களும் ஆகிய இவை யாவற்றுடன் கூடிய அனைத்து
உலகங்களும் எம்பெருமான் திருமாலின் திருவுள்ளம் காரணமாக
உண்டான படைப்புகளே ஆகும்.

அகைப்பில் மனிசரை யாறு சமயம்
புகைத்தான், பொருகடல்நீர் வண்ணன், -உகைக்குமேல்
எத்தேவர் வாலாட்டு மெவ்வாறு செய்கையும்,
அப்போ தொழியும் அழைப்பு.
1. 'தோளிக்கா' என்பதும் பாடம்.

2419

அலை வீசுகின்ற கடல்நீரின் நிறம் கொண்ட எம்பெருமான்
திருமால் அறிவில்லாத மனிதர்களை மிகவும் தாழ்ந்தவைகளான
புறச்சமயங்கள் ஆறின் வலைகளிலே அகப்படுமாறு செய்து
விட்டான். எம்பெருமான் திருமால் புறக்கணித்துவிட்டால், விண்
னுலகத் தேவர்களும் நம்முடைய ஆணவத்தினால் ஏதும் செய்துவிட
முடியாது. அத்தேவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வேள்விகளின்
பயன்கள், அவியுணவு ஆகியவைகள் கிடைக்கமாட்டா.

அழைப்பன் திருவேங் கடத்தானைக் காண,
 இழைப்பன் திருக்கூடல் கூட,-மழைப்பே
 ரருவி மணிவரன்றி வந்திழிய, யானை
 வெருவி யரவொடுங்கும் வெற்பு.

2420

திருவேங்கடம் என்னும் திருப்பதியில் திருக்கோயில் கொண்டு
 எழுந்தருள்புரியும் திருவேங்கடமுடையானைக் கண்ணால் கண்டு
 சேவிக்கும் பொருட்டு, அடியேன் வாய்விட்டு அழைக்கின்றேன்.
 அத்திருமலையில் மழைக்காலத்தின்போது ஓடி வருகின்ற அருவிகள்
 மணிகளைத் தள்ளிக் கொண்டு வந்து சேர்க்கும். அப்போது
 அம்மணிகளினால் ஒலியைக் கேட்டறிந்த யானைகள் அஞ்சும்.
 அங்குள்ள மலைப் பாம்புகள் அவைகளை மின்னல்கள் என்று கருதி
 அச்சம் கொண்டு தனக்குரிய புற்றில் சென்று அடங்கியிருக்கும்.
 இத்தகைய திருமலையை அடியேன் அடையும் பொருட்டுக் கூடல்
 கூடுமாறு இழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

வெற்பென்று வேங்கடம் பாடினேன், வீடாக்கி
 நிற்கின்றேன் நின்று நினைக்கின்றேன்,-கற்கின்ற
 நூல்வலையில் பட்டிருந்த நூலாட்டி கேள்வனார்,
 கால்வலையில் பட்டிருந்தேன் காண்.

2421

அடியேன் இருக்கின்ற பிற மலைகளைக் கண்டு பாடி வருகின்ற
 அந்த அளவிலேயே இந்தத் திருவேங்கடமலையைப் பற்றியும் பாடி
 இருக்கின்றேன். அவ்வாறு இந்தத் திருவேங்கடமலையைப் பற்றிப்
 பாடின அளவிலேயே, அடியேனுக்கு வீடுபேறு அளிக்க வேண்டு
 மென்று எம்பெருமான் திருவேங்கடமுடையான் தயாராக நின்று
 கொண்டிருப்பதாக உணர்கிறேன். அடியேன் பெற்ற பேறுதான்
 என்னே! அந்த எம்பெருமானோ நன்றாகப் பலராலும் கற்றுக்
 கொள்கின்ற வேதங்களின் வலையில் அகப்பட்டுக் கட்டுப்
 பட்டிருக்கின்ற அளவில் அடியேனோ திருமகள் என்னும் பெரிய
 பிராட்டியாரின் கேள்வனான எம்பெருமான் திருவடிகளின் வலையில்
 அகப்பட்டுவிட்டேன்.

காண லுறுகின்றேன் கல்லருவி முத்துதிர,
 ஓண விழவில் ஒலியதிர,-பேணி
 வருவேங் கடவா!என் னுள்ளம் புகுந்தாய்,
 திருவேங் கடமதனைச் சென்று.

2422

திருவேங்கடமலைகளினிடையே திருவோணத் திருவிழா நாளில் அடியவர்கள் பல்லாண்டு பாடிக் கொண்டிருக்கின்ற ஓசையைப் போன்று, அருவி நீர் கொட்டும் பொழுது மணிகளையும், முத்துக்களையும் கொண்டு வந்து கொட்டுகின்ற பொழுது அவைகள் சிதறி விழுகின்ற ஓசையானது நன்றாகக் கேட்கும். இத்துடன் பல்லாண்டு இசைப்பவர்களின் வேத ஒலியும் நன்றாகக் கேட்கும். இந்தத் திருமலை என்னும் திருப்பதியில் எழுந்தருள்புரியும் எம்பெருமான் திருவேங்கடமுடையானே! நீ அடியேனின் உள்ளத்தில் புகுந்திருக்கின்றாய்! ஆகவே, அடியேன் இந்தத் திருவேங்கட மலைக்குச் சென்று, அங்கு நித்தியவாசம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் திருவேங்கடமுடையானைக் கண்டு சேவிக்கப் பெரிதும் விரும்புகின்றேன்.

சென்று வணங்குமினோ சேனுயர் வேங்கடத்தை,
நின்று வினைகெடுக்கும் நீர்மையால், -என்றும்
கடிக்கமல நான்முகனும் கண்மூன்றத் தானும்,
அடிக்கமலம் இட்டேத்து மங்கு.

2423

அடியவர்களே! மிகவும் உயர்ந்த மலைச்சிகரங்களைக் கொண்டிருக்கின்ற திருவேங்கட மலைக்குச் சென்று அங்கு நித்தியவாசம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கும் எம்பெருமான் திருவேங்கடமுடையானைக் கண்டு சேவிப்போமாக! அங்குள்ள எம்பெருமானின் நீர்மைக் குணங்கள் காரணமாக நம்முடைய பாவங்கள் அனைத்தையும் போக்கிவிடும். அத்தகைய திருமலையில் எழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமான் திருவேங்கடமுடையானின் திருவடிகளில், மணமிக்க தாமரை மலரில் தோன்றிய நான்முகங்களை உடைய பிரம்ம தேவனும், மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமானும் தாமரை மலர்களை இட்டுத் துதித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

மங்குல்தோய் சென்னி வடவேங் கடத்தானை,
கங்குல் புகுந்தார்கள் காப்பணிவான், -திங்கள்
சடையேற வைத்தானும் தாமரைமே லானும்,
குடையேறத் தாம்குவித்துக் கொண்டு.

2424

மேகங்கள் சூழ்ந்திருக்கின்ற மேகமண்டலத்தினையும் தாண்டி, உயர்ந்தோங்கி வளர்ந்திருக்கின்ற திருவேங்கடமலை என்னும் திருப்பதியில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள்புரிகின்ற

எம்பெருமான் திருவேங்கடமுடையானுக்குத் தினந்தோறும் மாலை வேளைகளில் திருவந்திக் காப்பு அணியும் பொருட்டு, சந்திரனைத் தன் சடைமுடையிலிருக்குமாறு ஏற்றுக் கொண்ட சிவபெருமானும், தாமரை மலரில் தோன்றிய பிரமதேவனும் சேர்ந்து கொண்டு திருமுத்துக்குடை முதலிய வழிபடு பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டு சென்று, தம் கரங்களைக் குவித்தவண்ணம் வணங்குவர்.

கொண்டு குடங்கால்மேல் வைத்த குழவியாய்,
தண்ட அரக்கன் தலைதாளால் - பண்டெண்ணி,
போம்குமரன் நிற்கும் பொழில்வேங் கடமலைக்கே,
போம்குமர ருள்ளீர் புரிந்து.

2425

கிளரொளி இளமை கெடாமல் இருக்கின்ற இளைஞர்களே! முன்பு ஒரு காலத்தில் திருமாலின் திருமடியில் பிரமன் குழந்தையாக அமர்ந்திருந்த அக்காலத்தில், தண்டனையை அடையத் தகுந்த நிலையிலிருக்கின்ற அரக்கர் குலத்தலைவனாகிய இராவணனின் பத்துத் தலைகளையும் தன் திருவடியால் கீறி எண்ணிக் காட்டினான். அவ்வாறு அந்த எம்பெருமான் திருவேங்கடமுடையான் எழுந்தருள் புரிகின்ற சோலைகள் நிறைந்திருக்கின்ற திருவேங்கடமலைக்கே சென்று ஆசையுடன் அவனைக் கண்டு சேவியுங்கள்.

புரிந்து மலரிட்டுப் புண்டரிகப் பாதம்,
பரிந்து படுகாடு நிற்ப,-தெரிந்தெங்கும்
தானோங்கி நிற்கின்றான் தண்ணருவி வேங்கடமே,
வானோர்க்கும் மண்ணோர்க்கும் வைப்பு.

2426

விண்ணுலகத் தேவர்கள் திருவேங்கடம் என்னும் திருப்பதியில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள்புரியும் திருவேங்கடநாதப் பெருமானிடம் வந்து, அவனுடைய திருவடித் தாமரைகளில், பக்தியுடன் தூய்மையான மலர்களை இட்டுப் பணிவுடன் துதித்து, கீழே விழுந்து வணங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். திருக்குணங்கள் பலவற்றின் காரணமாக பெருமைகள் பலவற்றைப் பெற்றிருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமால் ஓங்கி உயர்ந்து நிற்கின்றான். அருவிகள் நிறைந்திருக்கின்ற இந்தத் திருவேங்கடமலையே விண்ணுலகத் தேவர்களுக்கும், மண்ணுலகிலுள்ள ஸ்ரீவைணவப் பெருமக்களுக்கும் கிடைக்கக் கூடிய வைப்பு நிதியாக அமைந்துள்ளது.

வைப்பன் மணிவிளக்கா மாமதியை, மாலுக்கென்
 நெப்பொழுதும் கைநீட்டும் யானையை, -எப்பாடும்
 வேடுவனைக் கக்குறவர் வில்லெடுக்கும் வேங்கடமே,
 நாடுவனைத் தாடுமேல் நன்று.

2427

எம்பெருமான் திருவேங்கடமுடையானுக்கு அழகிய
 திருவிளக்கினை ஏற்றி வைக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகின்ற
 யானையானது தன் துதிக்கையை உயரத் தூக்கி, ஆகாயத்திலுள்ள
 சந்திரனைப் பிடிக்க முயல்கின்றது. திருவேங்கடமலையில்
 இருக்கின்ற வேடர்கள் தம் வில்லை ஏந்தியவாறு யானைகளை
 வளைத்து சூழ்ந்து கொள்வார்கள். இத்தகைய திருவேங்கடமலையைச்
 சுற்றிலும் இருக்கின்ற நாட்டினைச் சேர்ந்த மக்கள் இங்கே வந்து
 ஆடினால் நன்மைகளே பெரிதும் உண்டாகும். நமக்கென்று
 உண்டாகியிருக்கின்ற தீவினைகள் யாவும் அழிந்து போகும்.

நன்மணி வண்ணனார் ஆளியும் கோளரியும்,
 பொன்மணியும் முத்தமும் பூமரமும், -பன்மணிநீ
 ரோடு பொருதுருளும் கானமும் வானரமும்,
 வேடு முடைவேங் கடம்.

2428

நல்ல அழகிய நீலநிற மணியின் நிறம் கொண்ட எம்பெருமான்
 திருமால் திருக்கோயில் கொண்டிருக்கின்ற திருவேங்கடமலையில்
 இருக்கின்ற காடுகளில் அமைந்துள்ள அருவிகளில் நீர் வழிந்து
 கொட்டும் பொழுது, அங்கே பலவகை மணிகள் உருண்டு ஓடிக்
 கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் இந்தத் திருமலையில் யாளிகள்,
 வலிமைமிக்க சிங்கங்கள், பொன், மாணிக்கம், முத்து, மலர்கள்
 மலர்ந்திருக்கின்ற மரங்கள் ஆகிய யாவும் நிறைந்து கிடக்கின்றன.
 மேலும் இந்தத் திருவேங்கடமலையில் குரங்குகள் நிறைந்து காணப்
 படுகின்றன. அங்கே வேடர்களும் அதிகமாகவே இருக்கின்றனர்.

வேங்கடமே விண்ணோர் தொழுவதுவும், மெய்ம்மையால்
 வேங்கடமே மெய்வினைநோய் தீர்ப்பதுவும், -வேங்கடமே
 தானவரை வீழ்த்தன் னாழிப் படைதொட்டு,
 வானவரைக் காப்பான் மலை.

2429

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை விண்ணுலகத் தேவர்கள் தம்
 உண்மையான பக்தியுடன் தொழுது சேவிக்கின்ற திருத்தலம்
 திருவேங்கடமலை என்னும் திருப்பதியே ஆகும். நமக்கு உண்டாகி

இருக்கின்ற தீராத பாவங்களையும், தீராத உடல்நோய்களையும் நீக்கவல்ல திருத்தலம் திருவேங்கடம் என்னும் திருப்பதியே ஆகும். தான் என்ற ஆணவம் மிகுதியாகக் கொண்டிருக்கின்ற அசுரர்களை அழிக்கும் பொருட்டுத் தன் சக்கராயுதத்தை ஏந்திய நிலையில் விண்ணுலகத் தேவர்களைப் பாதுகாத்து அருள்புரிகின்ற எம்பெருமான் திருமால் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள் புரிகின்ற திருத்தலம் திருவேங்கடமலை என்னும் திருப்பதியே ஆகும்.

மலையாமை மேல்வைத்து வாசகியைச் சுற்றி,
தலையாமை தானொருகை பற்றி, - அலையாமல்
பீரக் கடைந்த பெருமான் திருநாமம்,
கூறுவதே யாவார்க்கும் கூற்று.

2430

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஆமையாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு, மந்தர மலையைத் தன் மேல் வைத்துக் கொண்டு, வாசுகி என்னும் பாம்பினைக் கயிறாகக் கொண்டு அம்மலையைச் சுற்றிவிட்டு, அம்மலையின் உச்சியைத் தன் ஒரு கையால் பற்றிக் கொண்டு கடல்நீரானது அலைவீசி வெளியே புரண்டு வராதபடி பாதுகாத்து அமுதம் மட்டும் வெளியே புறப்பட்டு வருமாறு திருப்பாற்கடலை அந்த எம்பெருமான் கடைந்து அருள்புரிந்தான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருநாமங்களை வாய்விட்டுக் கூறிய நிலையிலேயே நின்று சேவித்துக் கொண்டு இருப்பது என்பதே எங்கும் யாவார்க்கும் பேசுகின்ற பேச்சாக அடையக் கூடியதாகும்.

கூற்றமும் சாரா கொடுவினையும் சாரா, தீ
மாற்றமும் சாரா வகையறிந்தேன், - ஆற்றங்
கரைக்கிடக்கும் கண்ணன் கடல்கிடக்கும், மாயன்
உரைக்கிடக்கு முள்ளத் தெனக்கு.

2431

திருப்பாற்கடலில் திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிகின்ற எம் பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஆகிய மாயப்பிரான் காவிரி நதிக்கரையிலுள்ள "திருக்கபிலம்" என்னும் திருத்தலத்தில் திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிகின்றான். இந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் நமக்கு அருளிச் செய்திருக்கின்ற "பகவத் கீதை" என்னும் அருளுரை நூலிலுள்ள சரம சுலோகங்கள் அடியேன் உள்ளத்தில் பதிந்துவிட்டது. ஆகையினால், இவ்வடியேனிடத்து இயம பயம் என்பது சிறிதும்

அணுகாமலிருப்பதற்கும், பாவங்கள் வந்து சேராமலிருப்பதற்கும், அடியேன் யாவரிடத்தும் எங்கும் எவ்விதக் கெட்ட பெயர்கள் வராதபடிக்கும் வேண்டிய வழிமுறைகளை அடியேன் அறிந்தேன்.

எனக்காவா ராரொருவ ரே, எம் பெருமான்
தனக்காவான் தானேமற் றல்லால், -புனக்காயா
வண்ணனே! உன்னைப் பிறரறியார், என்மதிக்கு
விண்ணெல்லா முண்டோ விலை?

2432

புனத்துக் காயாம் பூவின் நிறம் கொண்ட திருமேனியையுடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! அடியேனைக் காப்பாற்றுவதற் கென்று நீ ஒருவனே இருக்கின்ற நிலையில் அடியேனுக்குச் சமமாகக் கூடிய நிலையில் எவரொருவருமில்லை. அவ்வாறே நீயும் உனக்குச் சமமாகக் கூடிய அளவில் எவரொருவருமில்லாத தனித் தன்மை மிக்க இறைவனாகத் திகழ்கின்றாய். இவ்வகையில் அடியேனைத் தவிர வேறு எவரும் உன்னைப்பற்றி அறிந்தவராக இல்லை. உன்னைப் பற்றி நன்றாக அறிந்திருக்கின்ற அடியேனுக்குள்ள அறிவுக்கு ஒப்பாகத் திருப்பரமபதமும் இல்லை.

விலைக்காட் படுவர் விசாதியேற் றுண்பர்,
தலைக்காட் பலிதிரிவர் தக்கோர், -முலைக்கால்
விடமுண்ட வேந்தனையே வேறாஏத் தாதார்,
கடமுண்டார் கல்லா தவர்.

2433

அறிவு போன்றவற்றால் தங்களைத் தாங்களே பெருமையுடையவராகக் கருதிக் கொண்டு இருக்கும் கீழ்மக்கள் தங்களின் பிழைப்பு கருதிப் பிறருக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் தம் உடலுக்குத் தாங்களே வியாதிகளை வரவழைத்துக் கொண்டு துன்புறுகிறார்கள். மற்றொருவர் தலையைத் தாம் பாதுகாப்பதாகக் கருதிக் கொண்டு தம் தலையைப் பலி இடுவதற்குத் தயாராகி விடுகின்றனர். பேய் வடிவில் தன்னைக் கொல்ல வந்த பூதனை என்பவளின் நஞ்சு கலந்த முலைப்பாலை உண்டு, அதன்மூலம் அவள் உயிரைப் போக்கி அருளிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானைக் கண்டு ஏத்தித் துதிக்காதவர்களாய், அறிவற்றவர்களாகிக் கெட்டுப் போய் பல பாவங்களுக்கும் ஆட்பட்டுத் துன்புறுகிறார்கள்.

கல்லா தவரிலங்கை கட்டழித்த, காருத்தன்
அல்லா லொருதெய்வம் யானிலேன், -பொல்லாத
தேவரைத் தேவரல் லாரை, திருவில்லாத
தேவரைத் தேறேல்மின் தேவு.

2434

கல்வி அறிவைப் பெற்றிருக்காத அறிவில்லாத அரக்கர்குல
மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இலங்கை மாநகரத்தினை அதன்
கட்டோடு அழித்து ஒழித்த எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரானை அன்றி
வேறோர் தெய்வத்தினை அடியேன் வழிபடமாட்டேன். மேலும்
எவ்விதமான துர்தேவதைகளையும் அடியேன் வழிபடமாட்டேன்.
மற்றும் தெய்வத்தன்மை இல்லாதவர்களையும் அடியேன்
வணங்கமாட்டேன். இதற்கும் மேலாகத் 'திருமகள்' என்னும் பெரிய
பிராட்டியார் தொடர்பு ஏதுமில்லாமல் தெய்வம் என்று பெயரளவுக்கு
என்று இருக்கின்ற தெய்வங்களையும் நீங்கள் யாரும் எண்ணிக்
கொண்டிருக்காதீர்கள்.

தேவராய் நிற்குமத் தேவும்,அத் தேவரில்
மூவராய் நிற்கும் முதுபுணர்ப்பும், -யாவராய்
நிற்கின்ற தெல்லாம் நெடுமொலென் றோராதார்,
கற்கின்ற தெல்லாம் கடை.

2435

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே சூரியன், இந்திரன் முதலிய
விண்ணுலகத் தேவர்களின் நடுவே மகாவிஷ்ணுவாகத் தோன்றி
நிற்கின்றார். இந்த எம்பெருமானே மும்மூர்த்திகளாகவும் திகழ்
கின்றார். இம்மும் மூர்த்திகளில் முதல்வராகத் திகழ்பவரும் எம்
பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! மேலும் அறிவு நிறையப் பெற்ற
ஆத்மாக்களாகவும், அறிவு சிறிதுமில்லாத பொருள்களாகவும்
நிறைந்து நிற்பவனும் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! இத்
தகையதோர் பேருண்மையை, ஆராய்ந்துணராத அளவிலிருக்கின்ற
வர்கள் கற்ற கல்வியோ மிகவும் கடைநிலையில் நிற்கக் கூடியதாகும்.

கடைநின் றமரர் கழல்தொழுது, நாளும்
இடைநின்ற இன்பத்த ராவர், -புடைநின்ற
நீரோத மேனி நெடுமாலே, நின்னடியை
யாரோத வல்லா ரவர்?

2436

இவ்வுலகில் வாழ்கின்ற மக்களில் ஒரு சிலர் கடைநிலையில்
நின்ற வண்ணம் இருந்து கொண்டு, சிறுசிறு தெய்வங்களின்

வாயில்களில் நின்று கொண்டு நீண்ட நெடுங்காலமாக அவர்களின் காலடியில் விழுந்து கிடந்து, அதன் காரணமாகத் திருப்பரமபதம் அடையப் பெறாமல், இதற்கிடையிலிருக்கின்ற சுவர்க்கம் என்னும் பேறாகிய இடையிலுள்ள தற்காலிகமான இன்பத்தை அடைகின்றனர். கடல்நீர் போன்ற நிறம் கொண்ட திருமேனியையுடைய நெடிய திருமாலே! உன் திருவடிகளை அடைந்து துதித்துச் சேவிக்கக் கூடிய வல்லமை உடைய அடியவர் பெருமக்கள் எவரேனும் இல்லையோ! இருப்பார்கள்.

அவரிவரென் நில்லை அனங்கவேள் தாதைக்கு,
எவரு மெதிரில்லை கண்டர், -உவரிக்
கடல்நஞ்ச முண்டான் கடனென்று, வாணற்
குடனின்றி தோற்றா னொருங்கு.

2437

அறிவில் மிக்கவரென்றும், அறிவில் தாழ்ந்தவரென்றும் எவ்வித வேறுபாடும் கிடையாது. மனமதனின் தந்தையாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானுக்கு எதிர்நிற்க வல்லவர் எவருமில்லை என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள். உப்பு நிறைந்திருக்கின்ற கடல் நீரினின்றும் தோன்றிய நஞ்சினை உண்ட சிவபெருமான் பாணாகரனிடம், "உன்னைப் பாதுகாப்பது என் கடமை" என்று கூறி அவனுடன் நின்று சண்டையிட்டுத் தன் குடும்பத்தினருடன் எம்பெருமான் திருமாலிடம் தோற்று ஓடினான்.

ஒருங்கிருந்த நல்வினையும் தீவினையு மாவான்,
பெருங்குருந்தம் சாய்த்தவனே பேசில், -மருங்கிருந்த
வானவர்தாம் தானவர்தாம் தாரகைதான், என்னெஞ்சம்
ஆனவர்தா மல்லாத தென்?

2438

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் எப்போதும் என் உள்ளத்தில் இருக்கின்றான். உண்மையை எடுத்துரைக்கப் புகுவோமானால் பெரிய குருந்த மரத்தைச் சாய்த்து ஒடித்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண பிரானே! அடியேனின் ஆத்மாவுடன் கூடியுள்ள புண்ணிய, பாவங்களாகிற அனைத்திலும் அமைந்திருக்கின்றாய்! அந்தக் கண்ணபிரானே! அடியேனின் அருகில் இருக்கின்றான். விண்ணுலகத் தேவர்கள் அசுரர்கள், உலகம், அடியேனின் உள்ளம் ஆகிய யாவற்றினும் நிறைந்துள்ளான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண பிரான் இல்லாத பொருள் இவ்வுலகில் ஏதுமில்லை.

என்னெஞ்சு மேயான் இருள்நீக்கி யெம்பிரான்,
மன்னஞ்சு முன்னொருநாள் மண்ணாளந்தான், -என்னெஞ்சு
மேயானை யில்லா விடையேற்றான், வெவ்வினைதீர்த்
தாயானுக் காக்கினேன் அன்பு.

2439

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அடியேனின் உள்ளத்தில்
நித்தியவாசம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறான். அடியேனின் அறியாமை
இருளைப் போக்குபவனும் அந்த எம்பெருமானே! இவ்வுலகத்து
மன்னர்கள் அஞ்சும்படியாக முன்பொரு காலத்தில் 'திரிவிக்ரமன்'
என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இந்தப் பூமியை முழுமையாக
அளந்து கொண்டான். இவ்வாறு உலகம் அளந்து கொண்ட
திருக்கோலத்துடன் அடியேனின் இதயத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றான்.
அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தன் நெஞ்சில்
கொண்டிராதவனாகிக் காளை மாட்டைத் தன் வாகனமாகக்
கொண்டுள்ள சிவபெருமானுக்குண்டான சாபத்தைப் போக்கி
யருளிய, தன் நீர்மைக்குணத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டியிருக்
கின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடம்
அடியேன் பேரன்பு கொண்டிருக்கின்றேன்.

அன்பாவாய் ஆரமுதம் ஆவாய், அடியேனுக்
கின்பாவாய் எல்லாமும் நீயாவாய், -பொன்பாவை
கேள்வா! கிளரொளியென் கேசவனே, கேடின்றி
ஆள்வாய்க் கடியேன்நான் ஆள்.

2440

பொன் போன்றவளாகிய திருமகள் என்னும் பெரிய பிராட்டி
யாரின் நாயகனே! அடியேனிடத்தில் அன்பே வடிவாக விளங்கும்
எம்பெருமானே! இனிய திருவமுதினைப் போன்றவனே!
அடியேனுக்கு உன்னுடைய அனுபவத்தின் காரணமாக உண்டான
இன்பத்தை அளித்தருளிய எம்பெருமானே! அடியேனுக்கு
அனைத்துவித நன்மைகளும் நீயேயாவாய்! உள்ளத்தில் கிளர்ந்தெழும்
ஒளிமயமான கேசவப் பெருமானே! அடியேனுக்கு எவ்விதக்
குறைபாடும் இல்லாத அளவில் உனக்கு அடிமை செய்யும்
பேறுபெற்றேனே!

'ஆட்பார்த் துழிதருவாய் கண்டிகொள்' என்று,நின்
தாட்பார்த் துழிதருவேன் தன்மையை, -கேட்பார்த்
கரும்பொருளாய் நின்ற அரங்கனே, உன்னை
விரும்புவதே விள்ளேன் மனம்.

2441

தன் சுயமுயற்சியின் காரணமாகக் கேட்டுக் கொண்டு, உன்னைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள இயலாத அளவிற்குப் பரம்பொருள் என்று கருதக்கூடிய எம்பெருமான் திருவரங்கநாதப் பெருமானே! உனக்கு ஆட்பட்டு அடிமை பூண்டொழுகும் உன் அடியவர்கள் இருக்குமிடத்தை ஆவலுடன் தேடித் திரிந்து கொண்டிருக்கும் எம்பெருமானே! உன் திருவடிகளைக் கண்டு வழிபடுவதன் பொருட்டுத் திரிந்து கொண்டிருக்கும் அடியேனுக்கு, உன்னிடம் ஆட்பட்டு, அடிமைத்திறம் பெற்று என்றென்றும் நிலைத்து நிற்குமாறு நீயே அருள்புரிய வேண்டும். உன்னையே எப்பொழுதும் எண்ணிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றெண்ணுகின்ற நிலையை அடியேனின் நெஞ்சினின்றும் எப்போதும் அடியேன் தவிர்க்கமாட்டேன்.

மனக்கேதம் சாரா மதுகுதன் றன்னை,
தனக்கேதான் தஞ்சமாக் கொள்ளில், -எனக்கேதான்
இன்றொன்றி நின்றுலகை யேழாணை யோட்டினான்,
சென்றொன்றி நின்ற திரு.

2442

மது என்னும் அசுரனை அழித்தருளிய எம்பெருமான் மதுகுதனன் என்னும் ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தனக்கு அடைக்கலம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளும் அடியவர்களுக்கு எவ்வித மனத்துன்பங்களும் உண்டாகாது. இத்தகைய எம்பெருமான் ஏழு உலகங்களையும் தானே ஆட்சிபுரிந்து ஆணையையும் செலுத்திக் கொண்டிருப்பதன்றி, இன்று அடியேன் உள்ளத்தில் வந்து நின்று பொருந்தி இருக்கின்றான். இத்தகையதோர் பெருஞ்செல்வமானது அடியேனுக்கன்றி வேறு எவருக்கும் கிடைக்கவில்லை.

திருநின்ற பக்கம் திறவிதென் றோரார்,
கருநின்ற கல்லார்க் குரைப்பர், -திருவிருந்த
மார்பன் சிரீதரன்றன் வண்டுலவு தண்டுழாய்,
தார்தன்னைச் சூடித் தரித்து.

2443

'திருமகள்' என்னும் பெரிய பிராட்டியார் தங்கியிருக்கின்ற திருமார்பினையுடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீதரனின் வண்டுகள் உலவி வருகின்ற திருத்துழாய் மாலையைத் தன் தலைக்கு அலங்காரமாக அணிந்து கொண்டு அதன் காரணமாக நல்லதோர் வாழ்ச்சியைப் பெற்றிருப்பர். பெரிய பிராட்டியாருடன் கூடியிருக்கும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! நீயே பரம்பொருள் என்று அறிந்தோர் தம்

மனதுக்குள்ளே உறுதியாக எண்ணிக் கொண்டிருப்பார்கள். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பற்றி நன்குணர்ந்து தெளிவு பெறாதவர்கள் பலரும் தங்களைப் போன்றே கருப்பையிலிருந்து பிறந்து, வாழ்வினைப் பெற்ற பிரமதேவன், சிவபெருமான் போன்றவர்களைத் தெய்வங்கள் என்று ஏதும் அறிந்திராத கல்லாத மூடர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

தரித்திருந்தே னாகவே தாரா கணப்போர்,
விரித்துரைத்த வெந்நாகத் துன்னை, - தெரித்தெழுதி
வாசித்தும் கேட்டும் வணங்கி வழிபட்டும்,
பூசித்தும் போக்கினேன் போது.

2444

பகைமை கொண்டிருப்பவர்களுக்குக் கொடுமையானவனாக விளங்கும் திருவனந்தாழ்வான், ஆகாயத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற விண்மீன்களின் நடமாடும் போக்கும் நிலைகளைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துரைக்கக் கூடிய சோதிடக் கலையை வெளியிட்டான். இத்தகைய திருவனந்தாழ்வான் உள்ளத்தினுள்ளே இருந்து வாழ்ந்து நியமிக்கும் பெருமானாகிய உன்னைப் பற்றி அடியேன் நன்கு பயின்றும் எழுதியும், படித்தும், கேட்டறிந்தும் வணங்கிச் சேவித்தும், பூசனை செய்தும் அடியேன் காலத்தைக் கழித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். ஆதலால், அடியேன் நல்வாழ்வினை அடையப் பெற்றேன்.

போதான இட்டிறைஞ்சி ஏத்துமினோ, பொன்மகரக்
காதானை யாதிப் பெருமானை, - நாதானை
நல்லானை நாரணனை நம்மேழ் பிறப்பறுக்கும்
சொல்லானை, சொல்லுவதே சூது.

2445

பொன்னாலாகிய “மகரகுண்டலம்” என்னும் காதணியைத் தன் திருச்செவியில் அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமானை, உலகத்தின் ஆதிகாரணனாகத் திகழும் எம்பெருமானை, அடியவர்களிடம் அன்பு மிகக் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை, அனைவர்க்கும் நல்லவனாகத் திகழ்கின்ற எம்பெருமானை, நமக்குண்டாகின்ற ஏழுவகைப் பிறவிகளையும் இனி இப்பிறவி இல்லை என்று எண்ணும்படியாக அறுக்கும் எம்பெருமானை, அவனுக்கு என்று இருக்கின்ற ஆயிரம் திருநாமங்களையும் எடுத்துக் கூறி, மலரிட்டு வணங்கிச் சேவியுங்கள்.

அவ்வாறு அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருநாமங்களை மனமார, வாயார எடுத்துக் கூறித் துதித்து வணங்கிச் சேவிப்பதே நம் போன்ற அடியவர்களுக்கு ஏற்ற செயலாகும்.

சூதாவ தென்னெஞ்சத் தெண்ணினேன், சொன்மாலை
மாதாய மாலவனை மாதவனை, -யாதானும்
வல்லவா சிந்தித் திருப்பேற்கு, வைகுந்தத்
தில்லையோ சொல்லீ ரிடம்?

2446

அழகே உருவு கொண்டாற் போன்று இருக்கின்ற மாதவப் பெருமானாகிய எம்பெருமான் திருமால் தன் அடியவர்களிடத்தே அன்பு பூண்டு விளங்குகின்றான். அத்தகைய எம்பெருமானைப் பற்றி இச்சொல் மாலையை ஓய்வின்றிப் பயின்று கொண்டிருக்கின்ற அடியேனுக்கு ஸ்ரீ வைகுந்தத்தில் இடம் இல்லையோ! என்று சொல்வீர்களாக! இத்தகைய ஸ்ரீவைகுந்தத்தில் இடம் பெறுவதே அடியோங்களுக்கு ஏற்ற உற்றதாகிய தகுதி என்று அடியேன் உள்ளத்தில் உறுதியாகக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இடமாவ தென்னெஞ்சம் இன்றெல்லாம், பண்டு
படநா கணைநெடிய மாற்கு, -திடமாக
வையேன் மதிசூடி தன்னோடு, அயனைநான்
வையேனாட் செய்யேன் வலம்.

2447

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அடியேனைத் தன் அடியவனாக ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்பு படங்களைக் கொண்டு இருக்கின்ற திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிந்து கொண்டிருந்தான். ஆனால், இன்று முதல் இனி வருங்காலம் முழுவதும் அந்த எம்பெருமானின் இருப்பிடம் அடியேனின் உள்ளமே ஆகும். இதில் அடியேன் உறுதியாக இருக்கின்றேன். ஆகையால், அடியேன் சந்திரனைத் தம் தலையில் சூடிக் கொண்டிருக்கின்ற சிவபெருமான், பிரமதேவன் ஆகியவர்களைப் பரம்பொருளாகக் கொள்ளமாட்டேன். நுணுக்கமான அறிவினை அடியேன் கொண்டிருப்பதால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஆட்பட்டு அடிமைப்பட்டிருக்கமாட்டேன்.

வலமாக மாட்டாமை தானாக, வைகல்
குலமாக குற்றம்தா னாக, -நலமாக
நாரணனை நம்பதியை ஞானப் பெருமானை,
சீரணனை யேத்தும் திறம்.

2448

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனாக இருந்து கொண்டு, அடியேனுடைய நாவினுக்கு அரிய தலைவனாகவும் இருந்து, அறிவில் பெரியவனாகி, நற்குணங்கள் நிறைந்துள்ள எம்பெருமானைத் தினந்தோறும் அடியேன் நன்கு துதித்துக் கொண்டிருப்பது, அடியேனுக்கு நன்மையை அளித்தாலும் சரி, அவ்வாறு நன்மையை அளிக்காவிட்டாலும் சரி, நற்குலத்தை அளிப்பதானாலும், அன்றிக் கெடுதியையே உண்டாக்குவதாயினும் அடியேன் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைக் கைகூப்பிச் சேவித்துக் கொண்டிருப்பதை ஒருபோதும் கைவிடமாட்டேன்.

‘திறம்பேன்மின் கண்டீர் திருவடிதன் நாமம்,
மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தர்,-இறைஞ்சியும்
சாதுவராய்ப் போதுமின்கள்,’ என்றான், நமனும்தன்
தூதுவரைக் கூவிச் செவிக்கு.

2449

இயமன் தன் பணியாட்களாகிய தூதுவர்களை அழைத்து எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிகளைப் பற்றி, அவனுடைய திருநாமங்கள் மறந்து விட்டிருந்தாலும், அதே நேரத்தில் பிற சிறு தெய்வங்களைக் கண்டு சேவிக்காமலிருப்பவர்களைக் காண்பீர்களே யானால், நீங்கள் சென்று அத்தகையவர்களைக் கண்டு வணங்கி அவர்களை ஒன்றும் செய்யாமல் விட்டு விடுங்கள். அவர்களுக்குக் கொடுமை செய்வதினின்றும் தவிர்த்துவிட்டு நீங்களும் சாதுக்களாகி விலகி விடுங்கள்! இவ்வாறு உங்களுக்கு நான் எடுத்துரைக்கும் ஆணையைத் தவறவிட வேண்டாம். நான் கூறியவாறே செய்து விடுங்கள். தூதர்களே! என்று கூறினான்.

செவிக்கின்பம் ஆவதுவும் செங்கண்மால் நாமம்,
புவிக்கும் புவியதுவே கண்டீர்,-கவிக்கு
நிறைபொருளாய் நின்றானை நேர்பட்டேன், பார்க்கில்
மறைப்பொருளும் அத்தனையே தான்.

2450

காதுகளுக்கு இனிமையை அளிப்பது சிவந்த திருக்கண்களைக் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் இனிய திருநாமங்களேயாகும். உலகில் உள்ளார் அனைவருக்கும் நிழல் அனுபவிக்குமாறு ஒதுங்கிக் கொள்வதற்குரிய இடமாக அமைவதும் அந்தத் திருநாமங்களேயாகும். புலவர்கள் இயற்றுகின்ற கவிதை களுக்கு உரிய நிறை பொருளாக இருக்கின்ற அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானை அடியேன் எவ்வித முயற்சியுமின்றி அவனருளால்

அடைந்தேன். இவைகளை ஆராய்ந்துணர்ந்து நோக்குங்கால்
வேதங்களில் இருந்து நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்த பொருளும்
அவ்வளவினதே ஆகும்.

தானொருவ னாகித் தரணி யிடந்தெடுத்து,
ஏனொருவ னாயெயிற்றில் தாங்கியதும், -யானொருவன்
இன்றா வறிகின்றே னல்லேன், இருநிலத்தைச்
சென்றாங் கடிப்படுத்த சேய்.

2451

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் நான் ஒருவனே ஒப்பற்றவனாகி
நின்று, எம்பெருமானாகி, மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியினிடம் சென்று,
அங்குப் பெற்ற பெரியதாக அகன்று கிடக்கின்ற இப்பூமியைத் "திரு-
விக்கிரமன்" என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு தன் திருவடி
கொண்டு அளந்து கொண்டான். அத்தகைய எம்பெருமானே
சிறுபிள்ளையாகச் சிறந்த "வராகம்" என்னும் திருஅவதாரம்
மேற்கொண்டு கடலினுள்ளே மூழ்கி, பூமியைக் குத்தி எடுத்துத் தனது
கோரப் பல்லின்மீது தாங்கிக் கொண்டிருந்தான். இத்தகைய அருங்
காட்சியினை அடியேன் ஒருவன் மட்டுமே இன்று அறிந்திருக்கின்
றேனில்லை உலகிலுள்ளோர் பலரும் பல காலமாகவே அறிந்து
கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

சேயன் அணியன் சிறியன் மிகப்பெரியன்,
ஆயன் துவரைக்கோ னாய்நின்ற-மாயன், அன்
றோதிய வாக்கதனைக் கல்லார், உலகத்தில்
ஏதிலராய் மெய்ஞ்ஞான மில்.

2452

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான், என்கின்ற சிறுபிள்ளை
யாயிருந்து கொண்டு நம் வாக்கிற்கும், மனத்திற்கும் எட்டாத அளவில்
மிகத் தொலைவிலிருக்கின்றான். அந்த எம்பெருமானே உலகில் மிகத்
தாழ்ந்தவனாகத் திருஅவதாரம் பெற்று அடியவர்களின் கருத்துக்கு
எளியவனாகவும் இருக்கின்றான். அந்த எம்பெருமானே
சிறியவனாகவும், மிகப் பெரியவனாகவும் இருந்து விளங்குகின்றான்.
துவாரகை என்னும் திருப்பதிக்கு அரசனாக இருந்து கொண்டு
இருக்கின்ற இந்த மாயக் கண்ணபிரான் பாரதப் போர் நடைபெற்ற
காலத்தில் திருத்தேர்த்தட்டில் இருந்தவாறு அர்ச்சுனுக்கு அருளிச்
செய்த 'சரம சுலோகம்' என்னும் பகவத்கீதையின் அரிய திரு
வாக்கினைக் கற்காதவர்கள், இவ்வுலகில் மெய்யுணர்வு அற்றவர்
களாய் எம்பெருமான் திருமாலுக்குப் பகைவர்களாகித் துன்புறுவர்.

'இல்லறம் இல்லேல் துறவறமில்' என்னும்,
சொல்லற மல்லனவும் சொல்லல்ல,-நல்லறம்
ஆவனவும் நால்வேத மாத்தவமும், நாரணனே
யாவதீ தன்றென்பா ரார்?

2453

இவ்வுலகிருக்கின்ற மக்கள் இல்லறத்தில் ஈடுபடுகின்ற
"கர்மயோகம்" என்னும் வழிமுறையானது ஏற்படையது அன்று.
அவ்வாறன்றித் துறவறம் என்னும் "ஞானயோகம்" என்கின்ற
வழிமுறையும் ஏற்படையது அன்று. இவையன்றி பக்தியோகம், எம்
பெருமான் திருநாமங்களை எடுத்தோதுதல் ஆகிய வழிமுறைகளும்
நமக்குத் தஞ்சம் தரக்கூடியன அல்ல. நல்ல அறச்செயல்களாலும்,
நான்கு வகை வேதங்களில் அருளிச் செய்துள்ள மாதவச் செயல்கள்
யாவும், இவைகளால் அடையக் கூடிய பாவங்களின் விடுதலைகள்
யாவும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவருளாலேயே
உண்டாவனவாகும். இத்தகைய உண்மையை இல்லை என்று
கூறுபவர்களும் இவ்வுலகில் உளரென்பவர் யாவர்? அவ்வாறு
எவருமில்லை.

ஆரே யறிவார் அனைத்துலகு முண்டுமிழ்ந்த,
பேராழி யான்றன் பெருமையை,-கார்செறிந்த
கண்டத்தான் எண்கண்ணான் காணான், அவன்வைத்த
பண்டைத்தா னத்தின் பதி.

2454

உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் அனைத்து உலகங்
களையும் உண்டு தன் திருவயிற்றில் அடக்கிப் பாதுகாத்து
வைத்திருந்து, பின்பு வெளிப்படுத்திய கடல்நீரின் நிறம் கொண்ட
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் பெருமைகளை முழுமையாக
அறியவல்லவர்கள் இவ்வுலகில் எவருமில்லை. அந்த எம்பெருமான்
அருளிச் செய்துள்ள பழைய வழிமுறைகளின் வெளியீடாகிய சரம
சுலோகத்தின் பொருள்களை நீலகண்டத்தினையுடையவனாகிய
சிவபெருமானும், எட்டு கண்களைக் கொண்டு இருக்கின்ற நான்
முகனாகிய பிரமதேவனும் அறிந்திருக்கமாட்டார்கள்.

பதிப்பகைஞர்க் காற்றாது பாய்திரைநீர்ப் பாழி,
மதித்தடைந்த வாளரவந் தன்னை,-மதித்தவன்றன்
வல்லாகத் தேற்றிய மாமேனி மாயவனை,
அல்லாதொன் றேத்தாதென் நா.

2455

தனக்குப் பகைவனாக இருக்கின்ற பெரிய திருவடிக்கு அஞ்சிக் கொண்டிருக்கின்ற 'சுமுகன்' என்னும் பாம்பானது, திருப்பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் புகலிடமாக எண்ணி வந்து சரணடைந்தது. அந்தப் பாம்பையும் எம்பெருமான் மதித்து, ஆதரித்து அந்தக் கருடாழ்வானின் வலிய உடலில் ஏறவிட்டு அருள்புரிந்தான். இத்தகைய சிறந்த மேன்மையான திருவடிவுடைய எம்பெருமான் இந்த மாயப்பிரானையன்றி வேறு எந்தத் தெய்வத்தையும் அடியேனின் நாவானது துதித்துக் கொண்டிருக்காது.

நாக்கொண்டு மானிடம் பாடேன், நலமாகத்
தீக்கொண்ட செஞ்சடையான் சென்று, என்றும்-பூக்கொண்டு
வல்லவா நேத்த மகிழாத, வைகுந்தச்
செல்வனார் சேவடிமேல் பாட்டு.

2456

நெருப்பைப் போன்று சிவந்த சடைமுடி கொண்டிருக்கின்ற சிவபெருமான் என்றென்றைக்கும் மலர்களைக் கையில் கொண்டு வந்து துதித்தும் போற்றியும் வருகின்ற பெருமைமிக்க எம்பெருமான் ஸ்ரீவைகுந்தநாதனின் திருவடிகளுக்குப் பாசுரங்களையும் பாடி சேவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அடியேனின் நாவினைக் கொண்டு மனிதர்களைப் பற்றிப் பாடமாட்டேன்.

பாட்டும் முறையும் படுகதையும் பல்பொருளும்
ஈட்டிய தீயும் இருவிசம்பும், -கேட்ட
மனுவும் சுருதி மறைநான்கும், மாயன்
றனமாயை யிற்பட்ட தற்பு.

2457

இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழினாலான பாசுரங்களும், அவைகளை ஓதுகின்ற முறைகளும், பழைய வரலாறுகளைக் கூற வந்த பண்டைய இதிகாசங்களும், பல பொருள்களை அறிவிகின்ற புராணங்களும், ஆகிய இவைகளுடன் நெருப்பு, ஆகாயம், மனுநீதிநூல், உபநிடதங்கள், நான்கு வகைப்பட்ட வேதங்கள் ஆகிய இவை யாவும் எம்பெருமான் மாயவனாகத் திகழ்கின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவுளப்படியே உண்டான பொருட்களே ஆகும்.

தற்பென்னைத் தானறியா னேலும், தடங்கடலைக்
கற்கொண்டு தூர்த்த கடல்வண்ணன், -எற்கொண்ட
வெவ்வினையும் நீங்க விலங்கா மனம்வைத்தான்,
எவ்வினையும் மாயுமால் கண்டு.

2458

அகன்றிருக்கின்ற தெற்குக்கடலை மலைகளைக் கொண்டு தூர்த்து அணைகட்டிய கடல் நிறத்திருமேனி கொண்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணன் அடியேனை உள்ளவாறே அறிந்து கொள்ளவில்லை என்றாலும் கூட, அடியேனிடத்துச் சேர்ந்திருக்கக் கூடிய கொடிய பாவங்கள் அனைத்தும் அடியேனைவிட்டு நீங்கிப் போகுமாறு, தன் அழகிய திருக்கண்களாலே குளிருமாறு அருளிச் செய்து தன் திருவுள்ளத்தை வேறு எங்கும் செல்லாதவாறு அடியேன்மீது வைத்தருளினன். ஆகையால், அனைத்துப் பாவங்களும் அடியேனை விட்டு அகன்றுவிடும்.

கண்டு வணங்கினார்க் கென்னாங்கொல், காமனுடல்
கொண்ட தவத்தாற்கு உமையுணர்த்த, -வண்டலம்பும்
தாரலங்கல் நீண்முடியான் றன்பெயரே கேட்டிருந்து, அங்
காரலங்க லானமையா லாய்ந்து.

2459

மன்மதனின் உடலை நீறாக்கிவிட்ட தவம் மேற்கொண்டிருக்கின்ற சிவனுக்கு, அவன் மனைவியாகிய உமாதேவியானவள் திருமாலின் பெருமைகளை எடுத்துரைத்தாள். அதனால், வண்டுகள் தங்கியுள்ள திருத்துழாய் மாலையைத் தன் திருமார்பில் சூடியிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனின் பெருமைகளை அறிந்துணர்ந்தான். அவ்வாறு உணர்ந்ததன் காரணமாகச் சிவ பெருமான் தன் மனமுருகி உடல் தளர்ந்து போனான். எம்பெருமானின் பெருமைகளைப் பற்றிக் கேட்டறிந்து கொண்ட அளவிலேயே இந் நிலையுண்டானதென்றால், இந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனைக் கண்டு சேவிப்பவர்கள் எவ்வாறு மனம் உருகிக் கொண்டிருப்பார்களோ!

ஆய்ந்துகொண் டாதிப் பெருமானை, அன்பினால்
வாய்ந்த மனத்திருத்த வல்லார்கள், -ஏய்ந்ததம்
மெய்குந்த மாக விரும்புவரே, தாமும்தம்
வைகுந்தம் காண்பார் விரைந்து.

2460

உலகத்துக்குக் காரணமான ஆதிப்பிரானாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனைப் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்து கொண்டு, தம் அன்பினால் தன் உள்ளத்திலே இருத்திக் கொண்டு துதிக்கின்ற ஆற்றல் பெற்ற அடியவர்கள் தமக்கென்றிருக்கின்ற வைகுந்தத்தைச் சீக்கிரமாகச் சென்றடைவதற்கு விரும்புவார்கள். அத்தகைய விருப்பத்தின் காரணமாகத் தம் உடம்பை ஒரு வியாதியாகவே எண்ணிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

விரைந்தடைமின் மேலொருநாள் வெள்ளம் பரக்க,
கரந்துலகம் காத்தளித்த கண்ணன், -பரந்துலகம்
பாடின ஆடின கேட்டு, படுநரகம்
வீடின வாசற் கதவு.

2461

எம்பெருமானின் அடியவர்கள் எங்கும் பரந்து ஆடிப் பாடிய
திருநாமங்களைக் கேட்டதால் கொடிய நரகங்களின் வாயிற் கதவுகள்
கீழே விழுந்தன. முன்னொரு காலத்தில் உலகப் பிரளயம்
உண்டானபோது உண்டான பெருவெள்ளமானது உலகங்களை
யெல்லாம் தனக்குள்ளே அடக்கிக் கவர்ந்து கொண்டபோது,
அவ்வுலகங்கள் யாவற்றையும் தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்துப்
பாதுகாத்தருளிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானிடம் விரைந்து
சென்று பணிந்து சேவியுங்கள்.

கதவு மனமென்றும் காணலா மென்றும்,
குதையும் வினையாவி தீர்ந்தேன், -விதையாக
நற்றமிழை வித்தியென் உள்ளத்தை நீவிளைத்தாய்,
கற்றமொழி யாகிக் கலந்து.

2462

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! அடியேன் கற்றறிந்த
மொழியாகிய நற்றமிழினை 'ஆரம்ப வித்து' என்னும்படியாக
அடியேனின் உள்ளத்தில் விதைத்ததன் வாயிலாக அந்த நற்றமிழின்
பொருளாக இருக்கின்ற நீ அடியேனின் உள்ளத்தில் இருந்து கலந்து
இத்தகைய "அருளிச் செயல்கள்" என்னும் பிரபந்தப் பயிரைப்
பண்ணி விளையுமாறு செய்தருளினாய்! ஆதலால், நம் மனமே
எம்பெருமானைக் காண்பதற்குத் தடையாக உள்ளதென்றும்,
அம்மனமே எம்பெருமானைக் கண்டு சேவிப்பதற்குரிய நல்ல
துணையாகி நிற்கிறதென்றும் இருவிதமான குழப்பங்கள் அடியேன்
மனத்தில் உண்டாகா வண்ணம், இம்மனத்தினை ஒரு நிலைப்
படுமாறு செய்தருளியதன் விளைவாக அடியேனுக்குண்டான
வினைகள் அனைத்தும் நீங்கப் பெற்றேன்.

கலந்தானென் னுள்ளத்துக் காமவேள் தாதை,
நலந்தானு மீதொப்ப துண்டே?, -அலர்ந்தலர்கள்
இட்டேத்து மீசனும் நான்முகனும், என்றிவர்கள்
விட்டேத்த மாட்டாத வேந்து.

2463

மன்மதனின் தந்தையாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப்
பிரமதேவனும், சிவபெருமானும் நன்கு மலர்ந்திருக்கின்ற மலர்

களைக் கொண்டு துதித்து வழிபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். இத்தகைய தேவாதி தேவனாகிய எம்பெருமான் அடியேனின் உள்ளத்தில் கலந்துவிட்டான். இத்தகையதோர் பெரும்பேறுடன் கூடிய நன்மையினை ஒத்த நன்மைகள் வேறு ஏதேனும் உண்டோ! அவ்வாறு ஏதுமில்லை.

வேந்தராய் விண்ணவராய் விண்ணாகித் தண்ணளியாய்,
மாந்தராய் மாதாய்மற் றெல்லாமாய்,-சார்ந்தவர்க்குத்
தன்னாற்றான் நேமியான் மால்வண்ணன் தான்கொடுக்கும்,
பின்னால்தான் செய்யும் பிதிர்.

2464

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! உன்னிடத்தே 'சரண்' என்று வந்து உன்னையே சார்ந்திருக்கும் அடியவர்கட்கு நீயே மன்னனாகத் திகழ்கின்றாய். அன்பே திருவடிவாய் மேற்கொண்டிருக்கின்ற திருவாழி யாழ்வானைத் தன் வலது திருக்கரத்தில் ஏந்திக் கொண்டிருக்கும் எம்பெருமான் விண்ணாகி நின்று, அவ்விண்ணுலகத் தேவர்களின் வீடுபேறு என்னும் திருப்பரமபதமும் நீயே ஆகின்றாய். மண்ணுலகில் வாழும் மனிதர்கள் அனைவருக்கும் நல்லுறவாகி நின்று, தாய், தந்தை மற்றெல்லாமுமாகி நின்று வேண்டிய நன்மைகள் அனைத்தும் அளித்தருளும் அருளாளனும் நீயே! இந்த அளவுக்குப் பேரருள் புரிந்தும் திருப்தி அடையாத எம்பெருமான் தானாகவே சிறப்பானதோர் வீடுபேற்றினையும் அளித்தருள் புரிவான்.

பிதிரும் மனமிலேன் பிஞ்ஞகன் றன்னோடு,
எதிர்வன் அவனெனக்கு நேரான்,-அதிரும்
கழற்கால மன்னனையே கண்ணனையே, நாளும்
தொழக்காதல் பூண்டேன் தொழில்.

2465

அதிர்ந்து ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலினைத் தன் திருவடிகளிலே அணிந்திருக்கின்ற மன்னனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண பிரானையே நாள்தோறும் தொழுது வழிபட்டுச் சேவித்துக் கொண்டிருக்கும் பொருட்டே அடியேன் அந்த எம்பெருமான்மீது பேரன்பு கொண்டு இருப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டுள்ளேன். அவன்மீது 'பக்தி' எனும் பெருங்காதல் கொண்டேன். இந்நிலைப் பாட்டில் அடியேனின் உள்ளத்தில் எவ்விதக் குழப்பமோ, மாறுபாடோ கிடையாது. சிற்சில சமயங்களில் தன்னையே இறைவனாகக் கருதிக் கொண்டிருக்கின்ற சிவபெருமானின் கருத்துகளுடன்

அடியேன் ஒத்த கருத்துகளையுடையவனாக இருப்பினும், எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கே அடியேன் முற்றிலும் தாசனாக விளங்குகின்ற காரணத்தினால் அந்தச் சிவபெருமான் அடியேனுக்கு ஒப்பாகமாட்டான்.

தொழிலெனக்குத் தொல்லைமால் தன்னாம மேத்த,
பொழுதெனக்கு மற்றதுவே போதும், -கழிசினைத்
வல்லாளன் வானரக்கோன் வாலி மதனழித்த,
வில்லாளன் நெஞ்சத் துள்ளன்.

2466

பெருங்கோபமும், மிகுந்த வலிமையும் கொண்டுள்ள வானர வீரர்களுக்கு அரசனாகத் திகழ்ந்த 'வாலி' என்பவனின் ஆணவத்தை அழித்து, அவனையும் அழித்தொழித்த வில்லாற்றல் மிக்க எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரான் அடியேனின் உள்ளத்தில் எழுந்தருளி இருக்கின்றான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரானின் திருக்குணங்களில் அடியேன் ஈடுபாடு கொண்டிருப்பதால், அடியேனுக்குத் தொழிலாக அமைந்திருப்பது என்பது, அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரானின் திருநாமங்களை அடியேனின் வாயாரப் புகழ்ந்து கொண்டிருப்பதே ஆகும். இவ்வுலகில் உள்ளவர்களில் வேறுபட்ட நிலையில் இருக்கும் அடியேனுக்கு அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரானின் ஸ்ரீஇராமநாமங்களையே எடுத்துரைத்துச் சேவித்துக் கொண்டிருப்பதே அடியேனின் பொழுது போக்காகும்.

உளன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே! உத்தம னென்றும்
உளன்கண்டாய், உள்ளுவா ருள்ளது, -துளன்கண்டாய்
தன்னொப்பான் தானா யுளன்காண் தமிழேற்கும்,
என்னொப்பார்க் கீச னிமை.

2467

நன்னெஞ்சே! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அடியேனின் உள்ளத்தில் என்றென்றும் இருந்து கொண்டிருப்பதை அறிவாயாக! புருஷோத்தமானான அந்த எம்பெருமான் திருமால் நம்மைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு அடியேன் உள்ளத்தில் நிலையாக இருக்கின்றான். அந்த எம்பெருமானைத் தன் உள்ளத்தில் எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்ற அத்துணை அடியவர்களின் உள்ளங்களிலும் என்றென்றும் நிலையாக வசித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். தனக்கு இணையாக வேறு யாருமில்லாத நிலையிலுள்ள அந்த எம்பெருமான் ஒரு கைம்முதலும் அற்றவனாக உள்ள அடியேனுக்கும் அடியேனைப்

போன்ற பிற அடியவர்களுக்கும் பாதுகாத்தருளும் இறைவனாக உள்ளான்.

இமயப் பெருமலைபோ லிந்திரனார்க் கிட்ட,
சமய விருந்துண்டார் காப்பார்,-சமயங்கள்
கண்டான் அவைகாப்பான் கார்க்கண்டன் நான்முகனோடு,
உண்டா னுலகோ டியிர்.

2468

“இமயமலை” போன்று ஓர் பெருமலை அளவினதான உணவை, இந்திரனுக்கு என்று சமைத்து வைத்துப் படைத்தபோது, அவ்வுணவினை எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் அவ்வளவையும் உட்கொண்டான். அதனால், சினம் கொண்ட இந்திரன் அங்கே பெருங்கல் மழையைப் பெய்வித்து அங்கிருந்து ஆக்களுக்கும், ஆயர்களுக்கும் உண்டான பேராபத்திலிருந்து காப்பாற்றியருளியவன் எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானே அன்றோ! வேதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட வைதீக மதங்களைத் தோற்றுவித்தவனும் அந்தக் கண்ணபிரானே ஆவான். அந்த மதங்களை நிலைகுலை யாதவாறு பாதுகாத்தருள்பவனும் அவனேயாவான். நீலகண்டனான சிவபெருமான், பிரமதேவன் ஆகியவர்களுடன் உலகத்திலுள்ள அனைத்துயிர்களையும் பாதுகாத்தருள்பவன் யார்? அனைத்தும் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஆவான்.

உயிர்கொண் டுடலொழிய ஓடும்போ தோடி,
அயர்வென்ற தீர்ப்பான்பேர் பாடி,-செயல்தீர்ச்
சிந்தித்து வாழ்வாரே வாழ்வார், சிறுசமயப்
பந்தனையார் வாழ்வேல் பழுது.

2469

இந்த உடலை இங்கேயே விட்டுவிட்டு உயிரை எடுத்துக் கொண்டு இயமதூதர்கள் விரைந்து ஓடுகின்ற பொழுது எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தானே ஓடிச் சென்று அனைத்துத் துன்பங்களையும் போக்கி அருள்புரிகின்றான். அத்தகைய எம்பெருமான் திரு நாமங்களைப் பாடி, அதன் வாயிலாக, நாம் வாழும் வாழ்வின் பேற்றினையும், நாம் அந்த எம்பெருமானுடன் கொண்டுள்ள அடிமைப்பட்டுள்ள இயல்பினையும் உணர்ந்து வாழ்கின்ற வாழ்வே நமக்குச் சிறந்த வாழ்வாகும். மிகச் சிறியனவாக இருக்கின்ற கட்டுப்பாடுகளை உடைய வழிமுறைகளைப் பின்பற்றி வாழ்கின்ற வாழ்க்கையோ மிகவும் பயனற்றதே ஆகும்.

பழுதாகா தொன்றறிந்தேன் பாற்கடலான் பாதம்,
வழுவா வகைநினைந்து வைகல்-தொழுவாரை,
கண்டிறைஞ்சி வாழ்வார் கலந்த வினைகெடுத்து,
விண்திறந்து வீற்றிருப்பார் மிக்கு.

2470

வீணாகமலிருக்கக் கூடிய மிகச் சிறந்த வழிமுறை ஒன்றினை அடியேன் அறிந்து கொண்டேன். திருப்பாற்கடல் நாதனான எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளைத் தவறாமல் பற்றிக் கொண்டு வழிபடுகின்ற அடியவர்களைக் கண்டு அவரை வழிபட்டு வணங்குவதே நாம் உய்வதற்குரிய சிறந்த வழிமுறையாகும். அத்தகைய பரம்பாகவத அடியார்கள், ஆத்மாவுடன் கூடிய தீவினைகள் யாவற்றையும் போக்கியருளித் திருப்பரமபதவாசலைத் திறந்து கொண்டு, அதனுள்ளே சென்று வீற்றிருப்பார்கள்.

வீற்றிருந்து விண்ணாள வேண்டுவார், வேங்கடத்தான்
பால்திருந்த வைத்தாரே பன்மலர்கள், -மேல்திருந்த
வாழ்வார் வருமதிபார்த் தன்பினராய், மற்றவர்க்கே
தாழ்வா யிருப்பார் தம்.

2471

இவ்வுலக வாழ்வு, வாழ்ந்து முடித்த பின்பு விண்ணுலகிலுள்ள திருப்பரமபதம் சென்று ஆட்கொண்டிருக்க விரும்புபவர்கள் எம்பெருமான் திருவேங்கடமுடையானைத் தம் மனத்துட் கொண்டு வைத்திருந்து மலர்களை இட்டு வழிபட்டு வணங்கி இருப்பவராவர். அத்தகைய அடியவர் பெருமக்களைக் காட்டிலும் எம்பெருமான் திருவேங்கடமுடையானின் விருப்பத்துக்கு ஏற்ற வகையில், அவனைப் பக்தியுடன் வணங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற அடியவர் களுக்கு அடிமைப்பட்டிருப்பவர்களே மேன்மை மிக்க சிறந்த வாழ்வினைப் பெற்றவர்களாவார்கள்.

தமராவார் யாவார்க்கும் தாமரைமே லாற்கும்,
அமரார்க்கும் ஆடரவார்த் தாற்கும், -அமரர்கள்
தாள்தா மரைமலர்க் கிடீடிறைஞ்சி, மால்வண்ணன்
தாள்தா மரையடைவோ மென்று.

2472

கரிய நிறம் கொண்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் இணைத் திருவடித் தாமரைகளில் மலர்களை இட்டுக் கைகூப்பி வணங்கி, அத்திருவடிகளை அடைய வேண்டுமென்று விரும்பி, அதனையே முடிவான பெரும் பேறாகக் கொள்ளும் பரம்பாகவதர்கள்,

தாமரை மலரில் பிறந்த பிரமதேவனுக்கும், படம் எடுத்து ஆடுகின்ற பாம்புகளைத் தன் உடலில் ஆபரணமாக அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற சிவபெருமானுக்கும் விண்ணுலகத் தேவர்களுக்கும் மற்றும் உள்ளவர்களுக்கும் மேம்பட்ட தெய்வங்களாகத் திகழ்வார்கள்.

என்றும் மறந்தறியேன் என்னெஞ்சத் தேவைத்து,
நின்று மிருந்தும் நெடுமாலை - என்றும்
திருவிருந்த மார்பன் சிரீதரனுக் காளாய்,
கருவிருந்த நாள்முதலாக் காப்பு.

2473

அன்னையின் திருவயிற்றின் கருப்பையில் உண்டான நாள் முதலாக என்றென்றைக்கும் அடியேன் 'திருமகள்' என்னும் பெரிய பிராட்டியார் தங்கியிருக்கின்ற திருமார்பினைக் கொண்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றேன். அத்தகைய எம்பெருமான் நெடிய திருமாலுக்கு அடிமைப்பட்டு அடியேன் இதயத்தில் அவனை வைக்கப் பெற்றேன். மேலும் அடியேன் நிற்பது, இருப்பது, என்று ஆரம்பிக்கின்ற அனைத்து வகையான நிலைகளிலும் அடியேன் அவனையே எண்ணியெண்ணி வணங்கிக் கொண்டிருக்கின்றேன். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை அடியேன் என்றும் மறந்திருத்தலைச் சிறிதும் அறியமாட்டேன்.

காப்பு மறந்தறியேன் கண்ணனே யென்றிருப்பன்,
ஆப்பங் கொழியவும் பல்லுயிர்க்கும், - ஆக்கை
கொடுத்தளித்த கோனே! குணப்பரனே, உன்னை
விடத்துணியார் மெய்தெளிந்தார் தாம்.

2474

உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும், அந்த ஆத்மாக்கள் புலன்கள் தொடர்பான வடிவம் ஏதும் இல்லாத காலத்தில், அந்த ஆத்மாக்களுக்கு வேண்டிய வடிவம் பெற்ற உடல்களை அளித்து அருளிய எம்பெருமானே! தலைவனே! நீ எனக்களித்தருளும் பாதுகாப்பினை அடியேன் எப்பொழுதும் மறக்கவே மாட்டேன். அனைத்தும் எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் திருவருளே என்றிருப்பேன். திருக்குணங்களில் மேன்மை மிக்க எம்பெருமானே! அடியேனுய்வதற்குரிய வழியும், முடிவும் எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானே! என்பதில் உறுதி மிக்கவனாக அடியேன் இருக்கின்றேன். பரம புருடோத்தமனே! உன் இறை இயல்பைத் தெரிந்தவர்கள் உன்னைவிடவே மாட்டார்கள்.

மெய்தெளிந்தா ரென்செய்யார்? வேறானார் நீறாக,
கைதெளிந்து காட்டிக் களப்படுத்து, -பைதெளிந்த
பாம்பின் அணையாய்! அருளாய் அடியேற்கு,
வேம்பும் கறியாகும் ஏன்று.

2475

படங்களைக் கொண்டுள்ள திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண்
வளர்ந்தருளும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! அடியவர்களின்
பொருட்டு உன்னை எதிர்த்த பகைவர்களான துரியோதனன் முதலிய
பகைவர்கள் அழிந்து போகும்படியாகப் பாரதப்போரை நடத்தினாய்!
இவ்வாறு பாண்டவர்களுக்கு உதவியாக இருந்த நீ, போர்க்களத்தில்
அர்ச்சுனுக்கு உதவியாக இருந்தாய்! அவ்வாறு அடியேனுக்கு இன்று
அருள்புரிய வேண்டும். அவ்வாறு அருள்புரிய வேண்டின்
வேப்பிலையும் கறியாகச் சமைத்துக் கொள்ளக் கூடியதே ஆகும்.
உண்மையை அறிந்துணர்ந்த பெருமக்கள் தம்மால் செய்ய முடியாத
செயலும் உண்டோ! இல்லை என்பதாகும்.

*ஏன்றேன் அடிமை இழிந்தேன் பிறப்பிடும்பை,
ஆன்றேன் அமரர்க் கமராமை, -ஆன்றேன்
கடன்நாடும் மண்ணாடும் கைவிட்டு, மேலை
இடநாடு காண இனி.

2476

அடியேன் உனக்கு அடிமை செய்வதையே ஏற்றேன்.
பிறப்பினால் உண்டாகக் கூடிய தீவினைகளை அடியேன் நீங்கப்
பெற்றேன். பிரமதேவன் முதலிய தேவர்கள் யாவரும் அடியேனின்
அருகில் வந்து அமர இயலாதவாறு பக்தி, ஞானம் முதலியவற்றால்
அறிவு நிரம்பப் பெற்றேன். ஆகவே, அடியேனுக்கு விண்ணிலுள்ள
உலகங்களின் இன்பங்களையும், இப்பூவுலக இன்பங்களையும்
அடியேன் விட்டுவிட்டு, இவை யாவற்றுக்கும் மேலான அடியார்கள்
குழாங்களின் திருநாட்டினைக் கண்டு அனுபவிக்கலாம்
என்னும்படியாக இப்போது பரமபக்தியை அடியேன் பெரிதும்
பெற்றேன்.

*இனியறிந்தே னீசிற்கும் நான்முகற்கும் தெய்வம்,
இனியறிந்தேன் எம்பெருமான்! உன்னை, -இனியறிந்தேன்
காரணனநீ கற்றவைநீ கற்பவைநீ, நற்கிரிசை
நாரணனநீ நன்கறிந்தேன் நான்.

2477

தசகம்:- நான்முகன் வாழ்த்து இவை மேல் காணல் எனக்கு மனக்கேதம் சேயன் கதவு தமர் - பொய்ந்நின்ற.

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! சிவபெருமானுக்கும், நான்கு முகங்களைக் கொண்ட பிரமதேவனுக்கும், நீயே தெய்வமாக இருக்கின்றாய் என்பதை அடியேன் இப்போது அறிந்து கொண்டேன். அடியேன் இவ்வாறு உன் இயல்பை அறிந்து கொண்டதால் நீயே இவ்வுலகமனைத்திற்கும் ஆதிகாரணன் என்னும் ஆதிமூலம் என்பதை இப்போது அறிந்து கொண்டேன். மேலும் அடியேன் இதற்கு முன்பு சுற்றிருப்பனவும், இனிமேலும் சுற்கக் கூடியனவும் ஆகிய யாவும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! என்கின்ற உன் திருவருளாலேயே என்பதையும் அடியேன் நன்கு அறிந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

நான்முகன் திருவந்தாதி உரை முற்றிற்று.
திருமழிசை ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!

நம்மாழ்வார்

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார்

1. திருஅவதாரத் திருத்தலம் :
பாண்டிநாட்டில் திருக்குருகூர்
2. திருஅவதார காலம் (கி.மு. 3224) :
கலியுகம் தோன்றிய 43ஆம் நாள், பிரமாத்ரி வருடம், வைகாசி
மாதம், 12ஆம் தேதி, விசாக நட்சத்திரம், வளர்பிறை,
பெள்ளிணிதிதி, வெள்ளிக்கிழமை.
3. அம்சம் :
சேனை முதலிகள்
4. சிறப்புத் திருநாமங்கள் :
 1. காரிமாறன்
 2. வேதம் தமிழ் செய்த மாறன்
 3. சடகோபன்
 4. பராங்குசன்
 5. குருகைப்பிரான்
 6. திருக்குருகூர்நம்பி
 7. வகுளாபரணன்
 8. அருள்மாறன்
 9. தென்னரங்கன்
 10. பொன்னடி
 11. திருநாவீறுடையபிரான்
5. தாயார் திருநாமம் :
உடைய நங்கையார்
6. தந்தையார் திருநாமம் :
காரியார்

பெற்றோர் இட்ட திருநாமம் :
மாறன்
7. குலம் :
வேளாளர் குலம்
8. சீடர் :
மதுரகவி ஆழ்வார்

9. அருளிச் செயல்கள் :

1. திருவிருத்தம் 100 பாசுரங்கள்
2. திருவாசிரியம் 7 பாசுரங்கள்
3. பெரிய திருவந்தாதி 87 பாசுரங்கள்
4. திருவாய்மொழி 1102 பாசுரங்கள்
மொத்தம் 1296

10. பாசுரங்கள் அருளிச் செய்த வைணவத் திருத்தலங்கள் :

1. திருவரங்கம் - 2505, 3348 - 3358
2. திருப்பேர்நகர் - 3744 - 3754
3. திருக்குடந்தை - 3194 - 3204
4. திருவிண்ணகர் - 3249 - 3259
5. திருக்கண்ணபுரம் - 3656 - 3666
6. திருமாலிருஞ்சோலை மலை - 2886 - 2918, 3733 - 3744, 3749
7. திருமோகூர் : 3667 - 3677
8. திருக்குருகூர் (ஆழ்வார் திருநகரி) : 3106-3116
9. திருச்சிரீவர மங்கை - 3183 - 3193
10. திருப்புளிங்குடி : 3473, 3568 - 3578
11. திருப்பேரை : 3559 - 3569
12. திருவைகுண்டம் : 3571, 3575
13. திருவரகுணமங்கை : 3571
14. திருக்குளந்தை (பெருங்குளம்) : 3561
15. திருக்குறுங்குடி : 2782, 2786, 3161 - 3171
16. திருவந்தப்புரம் : 3678-3688
17. திருவண்பரிசாரம் : 3475
18. திருக்காட்கரை : 3612-3622
19. திருமூழிக்களம் : 3623 -3633
20. திருப்புலியூர் : 3535-3545
21. திருச்செங்குன்றூர் : 3480-3490
22. திருநாவாய் : 3634 - 3644
23. திருவல்லவாழ் : 3205-3215
24. திருவண்வண்டூர் : 3227-3237
25. திருவாட்டாறு : 3722 - 3733
26. திருக்கடித்தானம் : 3502-3512
27. திருவாறன்விளை : 3436 - 3446
28. திருவேங்கடம் : 2485, 2487, 2492, 2508, 2527, 2537, 2544, 2558, 2754, 2848, 2849, 2862, 2919-2929, 2948, 2985, 3061, 3282 - 3292, 3326 - 3336, 3458, 3586, 3716, 3740

29. திருவயோத்தி : 3381
30. திருந்துவாரகை : 3144
31. திருவடமதுரை : 3439, 3499, 3559-3566
32. திருப்பாற்கடல் : 2256, 2618, 2661, 2835, 2844, 2963, 3454, 3465, 3470
33. திருப்பரம்பதம் : 2543, 2545, 2552, 2652, 2867, 3000, 3040, 3431, 3455, 3585, 3627, 3740, 3747, 3755-3766
34. திருப்புளிங்குடி : 3473, 3568-3578

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவிருத்தம்

தனியன்

கட்டளைக் கலித்துறை

கருவிருத் தக்குழி நீத்தபின் காமக் கடுங்குழிவீழ்ந்து,
ஒருவிருத் தம்புக் குழலுறு வீர்! உயி ரின்பொருள்கட்கு,
ஒருவிருது தம்புகு தாமல் குருகையர் கோனுரைத்த,
திருவிருத் தத்தோ ரடிகற் றிரீதிரு நாட்டகத்தே.¹

தனியன்-உரை

“பிறவிக் கடல்” என்னும் தொடர் பிணியில் அலைந்து
கொண்டிருக்கும் மக்களே! “கர்ப்பம்” என்கிற வட்டமான குழியை
விட்டு வெளியே வந்து இந்த உலகில் தோன்றிய பின்பு, தன் வாழ்வு
வளம் பெற்று வாழ்கின்ற காலத்தில் “சிற்றின்பம்” என்னும் குழியில்
விழுந்து, அச்சிற்றின்பத்தினை அனுபவித்த பின்பு, ‘கிழட்டுத்
தன்மை’ என்னும் முதுமையை அடைகின்றீர்கள்! இச்சிற்றின்
பத்தினால் உங்கள் உயிருக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற பயன்கள் யாவை?
ஏதுமில்லை. இம்மனித உடலைப் பெற்றமையால், அதற்கு
வேண்டிய “பிறப்பின் பயன்” என்ற ஒன்றை அடைய வேண்டு
மென்று விரும்பினால் “திருக்குருகூர்” என்னும் திருத்தலத்தில்
திருஅவதாரம் பண்ணியருளிய நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த “திரு

விருத்தம்'' என்னும் நூலில் உள்ள பாசுரங்களில் ஓர் அடியையேனும் நன்றாகக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்! அந்த ஓர் அடியையேனும் கற்று உணர்வோமானால் எவ்விதமான தடங்கலும் இல்லாத வகையில் நீங்கள் திருப்பரமபதம் அடையக் கூடியதோர் பெரும்பேற்றினை அடையப் பெறுவீர்கள்.

தானான தன்மையில் அருளியது

*பொய்ந்தின்ற ஞானமும் பொல்லா வொழுக்கும் அழுக்குடம்பும்,
இந்தின்ற நீர்மை இனியா முறாமை, உயிரளிப்பான்
எந்தின்ற யோனியு மாய்ப்பிறந் தாயிமை யோர்தலைவா!
மெய்ந்தின்று கேட்டரு ளாய், அடி யேன்செய்யும் விண்ணப்பமே. 2478

விண்ணுலகத் தேவர்கட்கெல்லாம் தலைவனாகத் திகழும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! உலகத்திலுள்ள அனைத்துயிர்களையும் பாதுகாத்தற் பொருட்டு நீங்களே ஆர்வமுடன் பலவகையான பிறப்புகள் எனும்படியான திருஅவதாரங்கள் பலவற்றினை ஏற்றிருக்கின்றாய்! இங்கே இருக்கின்ற அடியோங்களோ பொய்களே நிலைபெற்றிருக்கின்ற அறிவும், தீயவைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கின்ற ஒழுக்கநெறிகளும், அழுக்குப் படிந்திருக்கின்ற இந்த உடம்பும் கொண்டு, இத்தகைய நிலையில் நின்று பிறவிப் பிணியில் அழுந்தித் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். இத்தகைய இழிந்த பிறவியினை இனியும் அடியோங்கள் பெறாமல் இருக்குமாறு, நீங்களே அருள் புரிதல் வேண்டும். இதன் பொருட்டு அடியேன் வேண்டுகின்ற விண்ணப்பத்தினைத் தயைசூர்ந்து, உண்மையாகவே நின்றருளிக் கேட்டருள் புரிதல் வேண்டும்.

தலைவியின் வேறுபாடு கண்ட தோழி வியத்தல்.

செழுநீர்த் தடத்துக் கயல்மிளிர்ந் தாலொப்ப, சேயரிக்கண்
அழுநீர் துளும்ப அலமரு கின்றன, வாழியரோ
முழுநீர் முகில்வண்ணன் கண்ணன்விண் ணாட்டவர் மூதுவராம்
தொழுநீ ரிணையடிக் கே, அன்பு சூட்டிய சூழ்குழற்கே. 2479

முழுவதுமாக நீர் நிறைந்திருக்கின்ற காளமேகம் போன்ற நிறத்தினைக் கொண்டு விளங்குகின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் விண்ணுலகிலுள்ள அனைவர்க்கும் முற்பட்டவர்களாகத் தோன்றி

யுள்ள தேவர்களெல்லாம் வந்து வந்து வணங்கும் மேம்பட்ட தன்மையினையுடைய மிகப் பெரியவனாகத் திகழ்கின்றான். அடர்ந்த கூந்தலையுடைய இந்தப் பெண்ணானவள் இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் இணைத் திருவடிகளில் தன் காதல் என்னும் அன்பை மாலையாகச் சூட்டிவிட்டாள். நீர் நிறைந்து, தனும்பி வழிகின்ற நிலையிலுள்ள குளத்திலிருக்கின்ற கயல்மீன்கள் பிறழ்ந்து துள்ளித் திரிவது போன்றுள்ள, சிவந்த வரிகளைக் கொண்டுள்ள கண்களில் எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானைப் பிரிந்ததன் காரணமாக உண்டான பிரிவுத் துன்பம் காரணமாகக் கண்ணில் ததும்பி மோது கிறது. இவளுடைய தெய்வீகக் காதல் என்றென்றும் வாழ்க!

தலைவி நெஞ்சழிந்து உரைத்தல்.

குழல்கோ வலர்மடப் பாவையும் மண்மக றும்திருவும்,
நிழல்போல் வனர்கண்டு நிற்குங்கொல் மீளுங்கொல், தண்ணந்துழாய்
அழல்போ லடும்சக்க ரத்தண்ணல் விண்ணோர் தொழக்கடவும்
தழல்போல் சினத்த, அப் புள்ளின்பின் போன தனிநெஞ்சமே. 2480

நறுமணமிக்க திருத்துழாய் மாலையைச் சூடியிருக்கின்ற, தீயைப் போன்று விரைந்து சென்று போரிடுகின்ற ஆற்றல் மிக்க திருவாழி யாழ்வானைத் தம் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் நெருப்பை ஒத்த சினம் கொண்ட கருடாழ்வான்மீது ஏறிச் செல்கின்றபோது விண்ணுலகத் தேவர்கள் அந்த எம்பெருமானைக் கண்டு தொழுவார்கள். என் நெஞ்சமோ அந்தக் கருட வாக்கனான எம்பெருமான் பின்னே சென்றுவிட்டது. இத்தகைய அடியேனின் மனமானது, புல்லாங்குழலைக் கொண்டிருக்கின்ற ஆயர்குலத்துத் தோன்றலான நப்பின்னைப்பிராட்டி, பூமிப்பிராட்டி, திருமகள் என்னும் பெரிய பிராட்டி ஆகிய மூவரும் அந்த எம்பெருமானுக்கு நிழல் போன்று உடனிருக்கின்ற தேவியர்களைக் கண்டவாறு வாடாமல் நிற்குமோ! அன்றி என் மனது என்னிடமே மீண்டும் திரும்பி வருமோ!

தலைவி வாடைக் காற்றுக்கு ஆற்றாது வருந்துதல்.

தனிநெஞ்சம் முன்னவர் புள்ளே கவர்ந்தது, தண்ணந்துழாய்க்
கினிநெஞ்ச மிங்குக் கவர்வது யாமிலம், நீடுவே
முனிவஞ்சப் பேய்ச்சி முலைசுவைத் தான்முடி குடுதுழாய்ப்
பனிநஞ்ச மாருத மே, எம்ம தாவி பனிப்பியல்வே?

2481

அடியேனின் தொடர்பற்று, தனித்திருக்கின்ற நெஞ்சமானது எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் வாகனமாகிய கருடாழ்வான் முழுவதுமாகக் கவர்ந்து சென்றுவிட்டான். அந்த எம்பெருமான் சூடியிருக்கின்ற குளிர்ச்சிமிக்க நறுமணம் வீசுகின்ற திருத்துழாய் மாலையைக் கவர்வதற்கென்று இனி எந்த நெஞ்சம் இருக்கின்றது. ஏ! வாடைக் காற்றே! எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் சிறு குழந்தையாக இருந்தபோது கொல்வதற்கு என்று வஞ்சக எண்ணத்துடன் வந்த பூதனைப் பேயின் நஞ்சு கலந்த முலைப்பாலைச் சுவைத்து அருந்தியதன் வாயிலாக அப்பூதனைப் பேயினை வதைத்து அழித்தான். அத்தகைய ஸ்ரீ கண்ணபிரானின் இனிய தொடர்பினை நினைவுபடுத்துவதற்காகவே நஞ்சு போன்று என்மீது வீசிக் கொண்டவாறு கொடுமை செய்து கொண்டிருக்கிறாயே! இவ்வாறு இடையில் நீ புகுந்து என் உயிரை நடுங்குமாறு செய்து கொண்டிருப்பதுதான் உன் இயல்பானதாக உள்ளதன்றோ!

தலைவியின் மாமை கண்டு தோழி இரங்குதல்.

பனிப்பியல் வாக வுடையதன் வாடை, இக் காலமிவ்வூர்
பனிப்பியல் வெல்லாம் தவிர்ந்தெரி வீசும், அந் தண்ணந்துழாய்
பனிப்புயல் சோரும் தடங்கண்ணி மாமைத்தி நத்துக்கொலாம்
பனிப்புயல் வண்ணன், செங் கோலொரு நான்னு தடாவியதே? 2482

பனியையொத்த குளிர்ச்சியையே இயல்பாகக் கொண்டிருக்கின்ற வாடைக் காற்று இக்காலத்தில், இவ்வூரில் மட்டும் இவள்மீது இன்று வீசுகின்றபோது மட்டும் அஃது தன் இயல்பைவிட்டு விட்டு உஷ்ணத்துடன் கூடிய வெப்பக்காற்று வீசும் தன்மை உடையதாமோ! அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் சூடியிருக்கின்ற அழகிய குளிர்ச்சியான நறுமணம் மிக்க திருத்துழாய் மாலையினிடத்தே இவள் ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள். இத்தகையவளான இப்பெண் மகளின் கண்களிலிருந்து மேகம் மழையைப் பொழிவது போன்று கண்ணீர் சொரிந்து வழிகின்றதே! இத்தகைய நிலையில் தவிப்புக் குள்ளாகியிருக்கும் இப்பெண் பனி நிறைந்திருக்கின்ற குளிர்ந்துள்ள காளமேகம் போன்ற நிறத்தினையுடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் செங்கோலாட்சித் தன்மையும், அதன் நிலையினின்றும் வளைந்துவிட்டதே! இத்தகைய எம்பெருமான் இயல்பாக இருக்கின்ற நிலைமைக்கு மாறாக வாடைக்காற்று என்னும் குளிர்மிக்க இக்காற்றினை அனுப்பித் துன்புறுத்துகிறானோ!

“தலைவியின் அழகைத் தலைவன் வியந்து பேசுதல்”

தடாவிய அம்பும் முரிந்த சிலைகளும் போகவிட்டு,
கடாயின கொண்டொல்கும் வல்லியீ தேனும், அசுரர்மங்கக்
கடாவிய வேகப் பறவையின் பாகன் மதனசெங்கோல்
நடாவிய கூற்றங்கண் டர், உயிர் காமின்கள் ஞாலத்துள்ளே.

2483

வளைந்து பயனற்ற அம்புகளையும், ஒடிந்து முறிந்து போன
விற்களையும் ஒழித்துவிட்டுப் பயன்கள் மிக்கிருக்கின்ற அம்பு
களையும், விற்களையும் கொண்டு, ஓய்ந்த நடைபயின்று வருகின்ற
இந்தப் பெண்ணானவள் மன்மதன் விடுக்கின்ற ஆணையை ஏற்று
நடத்தும் பொருட்டாக வந்திருக்கின்ற இயமனேதானோ! அசுரர்களை
அழிக்கும் பொருட்டுக் கருடாழ்வான்மீது ஏறி வருகின்ற எம்
பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் மகனாகிய மன்மதனின் செங்கோல்
ஆட்சியைப் போன்று இந்த உலகின் கண் உயிர்களின்மீது
இயமனைப்போல ஆட்சிபுரிவதைக் காண்பீர்களாக! ஆகையினால்,
நீங்கள் உங்கள் உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்.

கால மயக்கு.

ஞாலம் பணிப்பச் செறித்து, நன் னீரிட்டுக் கால்சிறைந்து
நீலவல் லேறு பொராநின்ற வான மிது, திருமால்
கோலம் சுமந்து பிரிந்தார் கொடுமை குழறுதண்பூங்
காலங்கொ லோவறி யேன், வினை யாட்டியேன் காண்கின்றவே? 2484

தலைவியே! உன்னைவிட்டுப் பிரிந்ததனால் உண்டான பிரிவுத்
துன்பத்தினைக் காணக்கூடிய தீயவினைகளை அடியேன்
கொண்டிருக்கின்றேன். எருதுகள் தங்களுக்குள்ளே தங்கள் கால்களைக்
கீறிக் கொண்ட நிலையில் உலகமே நடுங்கிப் போகும்படியாகப்
போரிட்டுத் தம் உடலிலுள்ள நீரைச் சிந்துவதென்பது, ஆகாயத்தில்
உள்ள மேகங்கள் ஒன்றுடனொன்று மோதி முட்டிக் கொண்டவாறு
மழையைப் பொழிவதைப் போன்று அமைந்துள்ளது அக்காட்சி. இச்
செயலானது உண்மையில் மழை பொழியவில்லையென்பதையும்,
மழை பொழியக் கூடிய காரகாலமும் இப்போதில்லையாயினும்
மழை பொழிந்தது போன்றுள்ளதே என்பதால், பிரிந்து சென்ற
தலைவன் விரைவில் வந்துவிடுவான் என்பதைத் தலைவிக்கு எடுத்துக்
கூறி அவளை ஆற்றுவிக்கும் பொருட்டு, இவ்வாறு காலத்தை
மயக்கிக் கூறுவது மரபு. இதுவே காலமயக்கு எனப்படும்.

தலைவன் பொருள்வயின் பிரிதலைத் தலைவி தோழிக்குக் கூறுதல்.

காண்கின் றனகளும் கேட்கின் றனகளும் காணில், இந்நாள்
பாண்குன்ற நாடர் பயில்கின் றன, இதெல் லாமறிந்தோம்
மாண்குன்ற மேந்திதண் மாமலை வேங்கடத் தும்பர்நம்பும்
சேண்குன்றம் சென்று, பொருள்படைப் பான்கற்ற திண்ணனவே. 2485

தோழி! மலைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்ற நாட்டினை யுடைய என் தலைவன் இன்றளவில் என்னிடம் நடந்து கொள்ளும் விதமானது தனியானதொரு விதமாகவே அமைந்துள்ளது. இந்தத் தலைவனிடம் காணப்படுகின்ற செயல்களும், கேட்கப்படுகின்ற பேச்சுகளும் நன்றாக உற்று நோக்கி ஆராய்ந்து பார்க்கின் அவைகள் யாவும் உள்ளத்தளவில் இல்லாமல், வெளிப்பூச்சாகவே தோன்று கின்றன. "கோவர்த்தனம்" என்னும் மலையைத் தூக்கிய எம் பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள் புரியும் திருத்தலமும், விண்ணுலகத் தேவர்கள் யாவரும் விரும்பி வந்து வணங்குகின்றதும் மிக உயர்ந்ததாக விளங்குகின்ற திருவேங்கட மலையேயாகும். இத்தகைய திருவேங்கட மலைக்கு என் தலைவன் சென்று பொருள் தேடச் செல்கின்றார் போன்றுள்ளது. அதன் பொருட்டு அவர் கற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற வலிய செயல்கள்தான் என்னிடம் பேசுகின்ற 'பசப்பு மொழி' என்பதை நான் நன்றாக அறிந்து கொண்டேன்.

"தலைவன் தலைவியின் நீங்கல் அருமை கூறுதல்"

திண்பூஞ் சுடர்நுதி நேமியஞ் செல்வர், விண் ணாடனைய
வண்பூ மணிவல்லி யாரே பிரிபவர் தாம், இவையோ
கண்பூங் கமலம் கருஞ்சுட ராடிவெண் முத்தரும்பி
வண்பூங் குவளை, மடமான் விழிக்கின்ற மாயிதழே. 2486

அழகிய ஒளிமிக்க இப்பூங்கொடி, வலிமை மிக்க கூர்மையான சக்கரம் என்னும் திருவாழியாழ்வானைத் தன் வலது திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருப்பரமபதம் போன்று விளங்குகின்ற இந்தத் தலைவியைப் பிரிந்திருத்தல் என்பது யாரால் இயலும்? இயலாது. இவளின் கண்கள் தாமரை மலரி னையும், செங்கழுநீர் மலரினையும் ஒத்திருக்கின்றன. பெரிய

இதழ்களைக் கொண்டுள்ள மை பூசிய கண்களிலிருந்து பிரிவு ஆற்றாமை காரணமாக வடிகின்ற கண்ணீர்த் துளிகள் முத்துகளைப் போன்று ஒளி வீசுகின்றன. மடப்பம் மிக்க மான் போன்று விளங்கும் இம்மணிவல்லியைப் பிரிந்திருப்பது என்பது யாரால் இயலும்! இயலாது.

தலைவன் தன் தோழியிடம் தன் குறை கூறல்
- மதி உடன்படுத்தல்.

மாயோன் வடதிரு வேங்கட நாட, வல் லிக்கொடிகாள்!
நோயோ வுரைக்கிலும் கேட்கின்றி லீருரை யீர், நுமது
வாயோ அதுவன்றி வல்வினை யேனும் கிளியுமெள்கும்
ஆயோ அடும்பொண்டை யோ, அறை யோவி தறிவரிதே.

2487

மாயோனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள் புரியும் திருத்தலமாகிய திருவேங்கடமலையில் வாழ்கின்ற வல்லிக்கொடி போன்ற பெருமக்களே! அடியேனுக்கு உண்டாகி இருக்கின்ற இந்தக் காதல் நோயின் கொடுமைபற்றி எடுத்துரைத்தும் நீங்கள் எவரும் அதுபற்றிக் கேட்கவும் இல்லையே! அதுபற்றி ஏதுவும் எடுத்து உரைக்கவும் மாட்டாமலிருக்கின்றீர்கள். தீவினைகட்குட்பட்ட அடியேனையும் அடியேனின் கிளியையும் உங்களின் திருப்பவள வாயழகு கவர்ந்துவிட்டது. நீயோ உங்கள் வாயினால் மிழ்ந்துகின்ற ஆயோ என்னும் சொல்லும், கொவ்வைப் பழம் போன்றுள்ள உங்கள் உதடுகளும் என்னைத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இத்தகைய என் நிலையை அறிந்து கொண்டு என்னுடைய முறையீட்டினை இன்னதென்று கேட்டறிந்து கொள்ள லாகாதோ!

தலைவியின் வேறுபாடு கண்டு தலைவன் உரைத்தல்.

அரியன யாமின்று காண்கின் றன, கண்ணன் விண்ணனையாய்!
பெரியன காதம் பொருட்கோ பிரிவென, ஞாலமெய்தற்
குரியன வெண்முத்தும் பைம்பொன்னு மேந்தியொ ரோகுடங்கைப்
பெரியன கெண்டைக் குலம், இவை யோவந்து பேர்கின்றவே?

2488

“எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் விண்ணுலகிலுள்ள திருப்பரமபதம் போன்று அளவு கடந்த இன்பத்தினை அள்ளித்

தருகின்ற அருமைத் தலைவியே! இன்று நான் காண்பன அனைத்தும் அரியனவாக இருக்கின்றனவே! இந்த உலகிலுள்ளவர்கள் சிலர், தாம் பொருள் தேடிச் சேர்க்கும் பொருட்டுப் பலகாத தூரம் வரை சென்று விடுவதால் தன் அருமைக் காதலியைப் பிரிந்து செல்கின்றனரே!'' என்று நான் கேட்டேன். அவ்வாறு நான் கேட்ட அளவிலேயே, அவள் தன் அகங்கை போன்று அகன்று விரிந்த கண்களிலிருந்து கண்ணீரைச் சொரிந்தாள். கெண்டைக்குறை போன்ற அவளுடைய கண்களிலிருந்து உதிர்ந்த வெண்முத்துக்களும், அதனை ஒட்டி வெளிப் படுகின்ற பொன் போன்ற பசலை நிறமும் உடைய காட்சியானது என் கண்முன்னே தோன்றுகின்றதே! இஃது என்னே ஆச்சரியமான செயல்!

தலைவி தன் ஆற்றாமையைக் கூறுதல்.

பேர்கின் றதுமணி மாமை, பிறங்கியள் எல்பயலை
ஊர்கின் றதுகங்குல் ஊழிக ளே,இதெல் லாமினவே
ஈர்கின்ற சக்கரத் தெம்பெரு மானகண்ணன் தண்ணந்துழாய்
சார்கின்ற நன்னெஞ்சி னார்,தந்து போன தனிவளமே.

2489

தலைவனாகிய எம்பெருமான் திருமாலைப் பிரிந்ததனால் உண்டான பிரிவுத் துயரைத் தாங்கிக் கொள்ளமாட்டாத தலைவி தனக்குண்டான நிலையினைப் பற்றி, என் உடலில் அழகிய நிறமானது மாறுதல் அடைந்து விகாரமாகி இருக்கின்றது. மேலும் என் உடலில் பசலை நிறமானது மேன்மேலும் பரவிக் கொண்டிருக்கின்றது. மேலும் இரவு நேரம் ஒவ்வொன்றும் அநேக ஊழிக்காலங்களாக நீண்டு கொண்டே செல்கின்றது. இத்தகைய இவ்விரு செல்வங்கள் என்று கருதக்கூடிய துயரங்கள் அனைத்தும் எனக்கே உரிய சொத்துகளாக என்னிடம் என் மனம் அளித்துவிட்டு, தீயவரை அழிக்கும் ஆற்றல் பெற்ற திருவாழியாழ்வான் என்னும் சக்கரப் படையைத் தன் வலது திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண பிரான் சூடியிருக்கின்ற குளிர்ச்சி மிக்க திருத்துழாய் மாலையின்மீது ஆசைப்பட்டு அவனிடம் சென்றுவிட்டதே! இத்தகைய என் மனதினை நான் "நன்மனம்" என்று பாராட்டத்தான் வேண்டுமோ!

**“தலைவி, பிரிவு மேலிட, இருளுக்கும்
வாடைக்கும் இரங்கல்”**

தனிவளர் செங்கோல் நடாவு, தழல்வாய் அரசவியப்
பனிவளர் செங்கோ லிருள்வீற் றிருந்தது, பார்முழுதும்
துனிவளர் காதல் துழாயைத் துழாவுதண் வாடைதடிந்
தினிவளை காப்பவ ரார்,எனை யூழிக ளீர்வனவே.

2490

இணையற்ற வகையில் தனித்து நின்று வளர்ந்து வரும் தன்மையுடைய, தன் அரசாட்சியை உலகெங்கும் செலுத்துகின்ற வெப்பம் மிக்க சூரியனாகிய அரசன் மறைந்தான். அதன் பின்பு இந்த உலகம் முழுவதும் நடுக்கத்தை உண்டாக்கக் கூடிய ‘இருள்’ என்னும் அரசன் ஆட்சிபுரியலானான். இதற்கும் மேலாக என் தலைவனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் சூடியிருக்கின்ற நறுமணம் மிக்க திருத்துழாய் மாலையின்மீது வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்ற காதல் மிக்கு இருக்கின்ற நிலையில், அந்தத் திருத்துழாய்மீது கொடிய வாடைக்காற்று அலைந்து வந்து, என்மீது வீசியதனால் என் கைகள் மெலிந்துவிட்டன. அதன் காரணமாக என் கைகளினின்றும் கழன்று விழுகின்ற வளையல்களைக் கழலவிடாமல் அந்த வாடைக் காற்றினைத் தண்டித்துத் தடுத்து நிறுத்தக் கூடியவர் எவரேனும் உண்டோ! அவ்வாறு எவரும் இல்லை. எனவே, இந்த இரவுக்காலம் பல ஊழிக்காலமாக நீண்டு என்னைத் துன்புறுத்துகின்றதே!

“தலைவன் தலைவியின் அழகைப் பாராட்டுதல்”

ஈர்வன வேலுமஞ் சேலும், உயிர்மேல் மிளிர்ந்திவையோ
பேர்வன வோவல்ல தெய்வநல் வேள்கணை, பேரொளியே
சோர்வன நீலச் சுடர்விடும் மேனியம் மான்விசும்பூர்
தேர்வன, தெய்வமன் னீரகண் ணோவிச் செழுங்கயலே?

2491

தலைவியின் கண்கள் நன்கு வளர்ந்து கொழுத்த கயல்மீன்களைப் போன்று இருக்கின்றன. அக்கண்கள் பகைவர்களை அழிக்கும் ஆற்றல் மிக்க வேலாயுதத்தைப் போன்றும், அழகிய ‘சேல்’ என்னும் மீன்களைப் போன்றும் விளங்குகின்றன. இத்தகைய இவளின் கண்கள் என் உயிரைப் பற்றிக் கொண்டு, அதனைவிட்டு நீங்காமல் தங்கி இருக்கின்றன. மேலும் இந்தக் கண்கள் தெய்வமாக விளங்குகின்ற மன்மதனின் ஐந்துவகை அம்புகளின் பணிகளைச் செய்கின்றன.

நீலமணி போன்று சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும் திருமேனியைக் கொண்டுள்ள எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருநாடாகிய திருப்பரமபத்தினைத் தனக்கு ஒப்பாகக் கொள்ளும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளன. இக்கண்கள் கயல்மீன்களோ! அன்றித் தெய்வப் பெண்ணின் கண்களோ!

“தோழி, தலைவனின் கருத்தறிந்து உரைத்தல்”

‘கயலோ நுமகண்கள்?’ என்று களிறு வினவிநிறநீர்,
அயலோர் அறியிலு மீதென்ன வார்த்தை, கடல்கவர்ந்து
புயலோ டுலாம்கொண்டல் வண்ணன் புனவேங் கடத்தெம்மொடும்
பயலோ விலீர்,கொல்லைக் காக்கின்ற நாளும் பலபலவே. 2492

தலைவரே! “யானை ஒன்று இங்கு வரக் கண்டதுண்டோ?” என்று வினவிக் கொண்டு வரும் நீங்கள், உங்கள் கண்கள் இரண்டும் கயல்மீன்களா! என்றும் கேட்கின்றீர். இவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமில்லாத அளவில் இருவிதமாகப் பேசினால், இதனைக் கேட்கின்ற அயலவர்கள் தவறாகக் கருதுவார்களே! கடல்நீரைக் கவர்ந்து உண்ட காளமேகத்தின் நிறம் கொண்ட திருமேனியை யுடைய எம்பெருமான் திருமால் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள் புரிகின்ற திருத்தலமாகிய திருவேங்கடமலையில் உள்ள கொல்லை களில் நாங்கள் பல காலமாகப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கும் எங்களுடன் சேர்ந்து பல நாள்கள் பழகிய பழக்கமுடையவர் போன்று நடிக்க வேண்டாம்.

“தலைவி இருளைப்பற்றி வியந்து பேசுதல்”

பலபல ஷழிக ளாயிடும், அன்றியோர் நாழிகையைப்
பலபல கூறிட்ட கூறாயி டும்,கண்ணன் விண்ணனையாய்!
பலபல நாளன்பர் கூடிலும் நீங்கிலும் யாம்மெலிதும்
பலபல சூழ லுடைத்து,அம்ம! வாழியிப் பாயிருளே. 2493

விண்ணுலகிலுள்ள எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் திருப் பரமபதம் போன்று எனக்குப் பிரியமானவளாகத் திகழும் தோழியே! இருட்டாக இருக்கின்ற இந்த இரவுப் பொழுதானது, என் தலை வராகிய அந்தக் கண்ணபிரானைப் பிரிந்திருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் அஃது ஒரு ஊழிக்காலம் போன்று நீண்டு கொண்டிருப்பதால் நான் மெலிந்து விடுகிறேன். ஆயினும் அவர் என்னுடன் கூடியிருக்கும்

போது, ஒரு நாழிகை நேரத்தைப் பல கூறுகளாகப் பிரித்துவிட்ட நொடியைப் போன்று இந்த இரவுப் பொழுது விரைந்து சென்று மறைந்து விடுவதாலும் நான் மிகவும் மெலிந்து விடுகிறேன். அதாவது என் தலைவர் என்னுடன் கூடியிருந்தாலும், என்னைவிட்டு நீங்கியிருந்தாலும் இந்த இரவுப்பொழுதில் என் உடல் மெலிந்து விடுகின்றது. ஆக, இந்த இரவுப் பொழுதானது சிறுமையைச் செய்தும், பெருமையையும் சேர்க்கும் இதன் சாமர்த்தியம்தான் என்னே! இத்தகைய வஞ்சனைமிக்க இருளானது எக்காலத்தும் வாழ்க!

**தலைவி கடலை நோக்கித் தேர்க்கால் சுவடுகளை
அழிக்காதே என்றல்.**

இருள்விரிந் தாலன்ன மாநீர்த் திரைகொண்டு வாழியரோ
இருள்பிரிந் தாரன்பர் தேர்வழி தூரல், அரவணைமேல்
இருள்விரி நீலக் கருநா யிறுசுடர் கால்வதுபோல்
இருள்விரி சோதிப், பெருமா னுறையு மெறிகடலே! 2494

அலை வீசுகின்ற கடலே! வாழ்க! இருளை உமிழ்ந்துவிட்டு ஒளி வீசுகின்ற நீலமணியைப் போன்று கருநிறம் கொண்ட சூரியன் ஒளி வீசுவது போன்று, கரியநிறத் திருமேனியையுடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரியும். “திருப்பரமபதம்” என்னும் திருத்தலத்தினைக் கொண்டு, அலைவீசுகின்ற கடலே! வாழ்க! இருளே நிறைந்திருக்கின்ற பரந்து விரிந்து கிடக்கும் இக்கடலாகிய உன்னிடமிருந்து வீசுகின்ற அலைகள் காரணமாக, அத்தகைய இருளினின்றும் என்னைவிட்டுப் பிரிந்த என் தலைவரின் தேர் சென்ற வழியின் அடையாளத்தினை அழித்து விடாமலிருப்பாயாக!

**“கார் காலம் கண்டு வருந்திய தலைவியைப்
பார்த்துத் தோழி இரங்குதல்”**

கடல்கொண் டெழுந்தது வானம்அவ் வானத்தை யன்றிச்சென்று
கடல்கொண் டெழுந்தவதனா லிது,கண்ணன் மண்ணும்விண்ணும்
கடல்கொண் டெழுந்தவக் காலங்கொ லோ!புயற் காலங்கொலோ!
கடல்கொண்ட கண்ணீர், அருவிசெய் யாநிற்கும் காரிகையே. 2495

கடல்நீர் அளவினதாகிய கண்ணீர் நிறையப் பெற்று, அருவி போன்று சொறிகின்ற பெண்ணே! ஆகாயமானது கடலின்மீது

கவிழ்ந்தவாறு, அக்கடல் நீரைப் பருகிப் பின்பு அந்நீரை மேலே உள்ள ஆகாயத்திற்குக் கவர்ந்து கொண்டு சென்றதோ! அன்றிக் கடலே, அந்த ஆகாயத்தின்மீது விரைந்து சென்று சாடி, அதனைக் கவர்ந்து விட்டதோ! இந்தக் கார்காலம் ஊழிக்காலம் போன்று வந்திருக்கின்றதே! எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் இம்மண்ணுலகத் தினையும், விண்ணுலகத்தினையும் உலகப்பிரளயம் உண்டாகி உண்டு விழுங்கிய காலமோ! அன்றி இஃது மழைக்காலமோ! இவற்றில் யாதென்று யான் அறியாமலிருக்கின்றேனே!

“செவிலித்தாய் பழிக்கு இரங்குதல்”

காரிகை யார்நிறை காப்பவர் யாரென்று, கார்கொண்டின்னே
மாரிகை யேறி அறையிடும் காலத்தும், வாழியரோ
சாரிகைப் புள்ளர்அந் தண்ணந் துழாயிறை கூயருளார்
சேரிகை யேறும், பழியா விளைந்ததென் சின்மொழிக்கே. 2496

பெண்களே! பெண்களாகிய உங்களுக்குள்ளே இருக்கின்ற “நிறை” என்னும் அடக்கத்தினைச் சிதறவிடாமல் பாதுகாக்கக் கூடிய வல்லமை பெற்றவர் யாவருளர்? என்று கருதிச் செறுக்கிக் கூவும் மேகங்கள் கருமை நிறம் கொண்டு ஒழுங்காக வானத்தின்மீது ஏறி நின்று கொண்டிருக்கும் இக்காலத்திலும், விரைந்த வேகமான நடையையுடைய கருடாழ்வானைத் தன் வாகனமாகக் கொண்டுள்ள எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் குளிர்ச்சிமிக்க திருத்துழாய் மாலையை அந்த எம்பெருமான் தரமாட்டானோ! இந்நிலையில் இவளைப்பற்றிய காதல் பற்றி ஊரார் ஆங்காங்கே கூடிப் பேசும் பேச்சானது ஊர் முழுவதும் பரவி இருக்கின்றது. இத்தகைய என் மகளான இப்பெண்ணுக்கு அவரிடத்துக் கொண்ட காதல்தான் இவ்வூர் முழுவதும் பரவும் பழிச்சொல்லாக அமைந்தது. இவர் இத்தகைய துன்பத்தினின்றும் நீங்கி இன்புற்று வாழ வேண்டும்.

“வெறி விலக்கு”

சின்மொழி நோயோ கழிபெருந் தெய்வம்,இந் நோயினதென்
றின்மொழி கேட்கு மிளந்தெய்வ மன்றிது, வேல!நிலநீ
என்மொழி கேண்மினென் அம்மனை மீர்!உல கேழுமுண்டான்
சொல்மொழி, மாலையந் தண்ணந்து ழாய்கொண்டு சூட்டுமினே. 2497

சிற்சில மொழிகளே பேசுகின்ற இப்பெண் மகளுக்கு உண்டாகியிருக்கின்ற நோயானது, மிகப் பெருந்தெய்வமாகத் திகழ்கின்ற எம்பெருமானைப் பற்றியிருக்கின்ற பொருளற்ற புகழுரைகளைக் கேட்டறிந்து மகிழ்ச்சியுறும் சிறுதெய்வங்கள் காரணமாக உண்டான தன்று. வெறியாடுகின்ற வேலனே! நீ இவ்விடம் விட்டு விலகி நிற்பாயாக! என் அன்னையர்காள்! யான் கூறும் கருத்துகளைக் கேளுங்கள்! உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில் ஏழு உலகங்களையும் உண்ட பெருவாயனாகிய எம்பெருமான் திருமாவின் திருநாமங்களை இவள் காதுகள் கேட்குமாறு செய்யுங்கள். அந்த எம்பெருமானின் குளிர்ச்சி பொருந்திய திருத்துழாய் மாலையை இந்தப் பெண்மகளுக்குச் சூட்டி வீடுவீர்களாக!

“எருதுகளை அடக்கித் திருமணம் செய்யக் கூறுதல்”
(தரமான தன்மைப் பாசுரமும் ஆகும்)

சூட்டுநன் மலைகள் தூயன வேந்தி, விண் ணோர்கள் நன்னீர்
ஆட்டியந் தூபம் தராநிற்க வேயங்கு, ஓர் மாயையினால்
ஈட்டிய வெண்ணெய் தொடுவுண்ணப் போந்திமி லேற்றுவன்குன்
கோட்டிடை யாடினை கூத்து, அட லாயர்தம் கொம்பினுக்கே.¹ 2498

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! விண்ணுலகத் தேவர்கள், திருப்பரமபதம் வந்து உனக்குத் திருமஞ்சன நீராட்டம் செய்துவித்துத் தூய்மையானவைகளாய் உனக்குச் சூட்டுவதற்குத் தக்க அழகிய நன்மலைகளைத் தம் கைகளிலே ஏந்திக் கொண்டு நின்று கொண்டிருக்க அழகிய தூபத்தைச் சமர்ப்பித்துக் கொண்டு நிற்கின்றனர். அதே நேரத்தில் உன்னுடைய ஒப்பற்ற மாயச் செயல்களின் காரணமாக நீ ஒரு நொடிப்போதளவில் திருவாய்பாடிக்குச் சென்றுவிடுகின்றாய். அத்திருவாய்பாடியில் நாள்தோறும் சேர்த்து வைத்திருந்த வெண்ணெயை எடுத்துத் திருவமுது செய்யும் பொருட்டு விரும்பி வருகின்றாய். அப்போது சிறந்த வலிமையையுடைய இடையர் குலத்தில் பிறந்த பூங்கொம்பு போன்ற மகளான நப்பின்னைப் பிராட்டியைத் திருமணம் செய்து கொள்வதற்காகத் திமிலையுடைய ஏழு எருதுகளைத் தழுவி அவைகளை அடக்கி, அவைகளின் வளைந்த கொம்புகளினிடையே நின்று கூத்தாடினாய்!

“தோழி தலைவனைக் கேலி செய்தல்”

கொம்பார் தழைகை சிறுநா ணெறிவிலம் வேட்டைகொண்டாட்
டம்பார் களிறு வினவுவ தையர்புள் ளூரும்கள்வர்
தம்பா ரகத்தென்று மாடா தனதம்மில் கூடாதன
வம்பார் வினாச்சொல்ல வோ,எம்மை வைத்ததிவ் வான்புனத்தே? 2499

இதோ இங்கே வந்திருக்கின்ற இந்தப் பெரியவரின் கையில் மரக்கிளைகளில் இருக்கின்ற தழைகளேயாகும். இவர் கைகளில் வில் இல்லை. அதனால் நாம், இவர் தெறித்த சிறிய நாண் ஒலியையும் கேட்டிருக்கவில்லை. மேலும் இப்பெரியவர் தமக்குப் பிரியமாக வெளிக்காட்டுவது வேட்டையாடுதலையேயாம். இவர் இந்த அளவில் தாம் அம்பு எய்த யானையை இங்கே வந்து தேடுவதாகவும் கூறுகிறார். கருடாழ்வானைத் தம் வாகனமாகக் கொண்டுள்ள எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குரிய இவ்வுலகில் எக்காலத் திலும் இவ்வாறு நடைபெற்றதில்லை. இந்தப் பெரியவரின் பேச்சும் செயலும் ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தக் கூடியதாக இல்லை. இந்தப் பெரியவர் கேட்கும் கேள்விகளுக்குரிய விடைகளைக் கூறுவதற்கோ நம்மை இந்தப் பெரிய கொல்லையிலே நம் பெரியவர்கள் காவலுக்கு வைத்திருக்கின்றார்கள்?

“தலைவன் தன்குறை வேண்டுதல்”

புனமோ புனத்தய லேவழி போகும் அருவினையேன்,
மனமோ மகளிர்நுங் காவல்சொல் லீர்,புண்ட ரீகத்தங்கேழ்
வனமோ ரனையகண் ணான்கண்ணன் வானா டமரும்தெய்வத்
தினமோ ரனையீர்க ளாய்,இவை யோநும் இயல்புகளே? 2500

புனம் காவல் காக்கும் பெண்களே! நீங்கள் காவல் காத்துக் கொண்டிருப்பது இந்தத் தினைப்புனம் தானோ! அன்றி இங்கு வந்திருக்கின்ற இப்பாவிவேனின் தீவினையையுடைய நெஞ்சமோ! உங்கள் காவலுக்குரிய பொருள் இன்னதென்று தெளிவுபடக் கூறுங்கள். செந்தாமரைக் காட்டினை ஒத்திருக்கும் திருக்கண்களை உடையவராகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் திருப்பரம பதத்திலே இருக்கின்ற விண்ணுலகத் தேவர்களைப் போன்று நீங்கள் ஒருவகையில் ஒத்த நிலையில் இருக்கின்றீர்கள்! இத்தகைய நிலையில் இருக்கின்ற நீங்கள் மற்றவர்களின் மனதினைக் கொள்ளை

கொள்ளுதல் என்பது உங்களுக்கென்றிருக்கின்ற செயல்கள் ஆகுமோ?

“தலைவிக்காகச் செவிலித்தாய் இரங்குதல்”

இயல்வா யினவஞ்ச நோய்கொண் டுலாவும், ஓரோகுடங்கைக் கயல்பாய் வனபெரு நீர்க்கண்கள் தம்மொடும், குன்றமொன்றால் புயல்வா யினநிரை காத்தபுள் ளுந்திகள் ளூரும்துழாய்க் கொயல்வாய் மலர்மேல், மனத்தொடென் னாங்கொலெம் கோல்வளைக்கே?

1. இது திருமஞ்சன காலத்தில் சேவிப்பது.

2501

பிறரால் அறிய இயலாத அளவில் இயல்பாகத் தோன்றும் என் மகளின் இயல்பான காதல் நோயின் காரணமாக இப்பெண்ணின் கண்கள் அகங்கையளவு அகன்று விரித்திருக்கின்றது. இக்கண்கள் மீன் போன்று பிறழ்ந்து, இக்கண்களிலிருந்து நீர்த்தாரைகள் பெருகி வழிகின்றன. “கோவர்த்தனம்” என்னும் மலையைக் குடையாகப் பிடித்து, இந்திரன் கட்டளையால் பெய்த பெருமழையினின்றும், பசுக்களைப் பாதுகாத்தருளிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானும், கருடாழ்வானைத் தன் வாகனமாகக் கொண்டவனுமாக இருப்ப வனாகிய எம்பெருமானின் திருமார்பில் சூடியிருக்கின்ற திருத்துழாய் மாலையிலுள்ள பூவினுக்கு இவள் மனம் ஆசைப்படு கின்றது. அழகிய வளையல்களை அணிந்து கொண்டிருக்கும் இந்தப் பெண்ணுக்கு இனியும் எந்தெந்த அளவு மாறிமாறி என்னென்ன நிலைமை உண்டாகுமோ!

“தலைவன் மாலைக்குத் தலைவி ஆசைப்படுதல்”

ளங்கோல் வளைமுதலா, கண்ணன் மண்ணும்விண் ணும்அளிக்கும் செங்கோல் வளைவு விளைவிக்கும் மால், திறல் சேரரார் தங்கோ னுடையதங் கோனும்ப ரெல்லா யவர்க்கும்தங்கோன் நங்கோ னுக்கும் துழாய், என்செய் யாதினி நானிலத்தே?

2502

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் பலம்மிக்க விண்ணுலகத் தேவர்களின் தலைவனான பிரமதேவனுக்கும் தலைவனாவான். அந்தத் தேவர்களுக்கும் தலைவனாவான். இம்மண்ணுலகிலுள்ள நம் அனைவருக்கும் தலைவனாவான். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் விரும்பித் தன் திருமார்பில் தரித்துக் கொண்டி

ருக்கின்ற திருத்துழாய் மாலையைப் பெறுவதற்கு இயலாததாகி விட்டபடியால் உண்டான தளர்ச்சி காரணமாக என் கைவளையல்கள் கழன்று விடுகின்றன. விண்ணுலகினையும், இம்மண்ணுலகினையும் பாதுகாத்தருளி ஆட்சிபுரிவதில் நேர்மையாக நிற்கும் எம்பெருமானின் செங்கோன்மை என் கைவளையல்கள் கழன்று விடுவதால் வளைந்துவிட்டது. இவ்வாறு அந்த எம்பெருமானின் செங்கோல் வளைந்து விட்டதற்குக் காரணமாக அமைந்துவிட்ட இத்திருத்துழாய் மாலையானது இவ்வுலகில் வேறு எத்தகைய தீமையைத்தான் செய்யாது?

நகர் காட்டல்.

நானிலம் வாய்க்கொண்டு நன்னீர் றறமென்று கோதுகொண்ட,
வேனிலஞ் செல்வன் சுவைத்துமிழ் பாலை, கடந்தபொன்னே!
கால்நிலந் தோய்ந்துவிண் ணோர்தொழும் கண்ணன்வெஃ காவுதுஅம்பூந்
தேனிலஞ் சோலையப் பாலது, எப் பாலைக்கும் சேமத்ததே. 2503

வெப்பமிக்க ஒளிக்கிரணங்களையுடைய 'சூரியன்' என்ற வழக்கக் கூடிய செல்வன் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், பாலை என்னும் நால்வகை நிலங்களையும் தன் வாயில் பெய்து கொண்டு நன்கு சுவைத்து அனுபவித்துப் பார்த்த பின்பு, நன்னீரை அறமென்று கருதி, பயனற்ற பாலை நிலத்தை வெறுத்துக் கழித்துவிட்டு, அப்பாலை நிலத்தைத் தாண்டி வந்த பொன் போன்ற என் அருமைக் காதலியே! விண்ணுலகத் தேவர்கள் எல்லோரும் இங்கே இம் மண்ணுலகம் வந்து, தம் கால்கள் நிலத்தில் பதியும்படியாக நின்று வணங்கக் கூடிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருள்புரிகின்ற திருத்தலமாகிய "திருவெஃகா" என்னும் "சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாள்" திருத்தலத்தில் (காஞ்சிபுரத்திலுள்ளது இத்திருத்தலம்) அழகிய மலர்களையும், தேனையும் நிறையப் பெற்றுள்ள இளமை மாறாத பூஞ்சோலை அங்கே உள்ளது. அச்சோலையானது நமக்குண்டாகியிருக்கின்ற அனைத்துத் துன்பங்களுக்கும் மாறாக இன்பத்தை அளிக்கக் கூடியதோர் திருத்தலமாக அமைந்து விளங்குகின்றது.

தலைவி தார் பெற்று மகிழ்தல்.

சேமம்செங் கோனரு னே, செரு வாரும்நட் பாகுவரென்
 நேமம் பெறவையம் சொல்லும்மெய் யே, பண்டெல் லாம்மறைசூய்
 யாமங்க டோறெரி வீசும்நங் கண்ணனந் தண்ணந்துழாய்த்
 தாமம் புனைய, அவ் வாடையீ தோவந்து தண்ணென்றதே. 2504

நமக்கு உண்டாகின்ற துன்பங்கள் நம்மை வருத்தினாலும், அவற்றுக்கெல்லாம் வருத்தம் ஏற்படாவண்ணம் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவருளே நம்மைப் பாதுகாக்கக் கூடியதென்று நாம் உறுதி கொண்டிருப்போமானால் நமக்கென்றுள்ள பகைவர்களும் நமக்கு நண்பர்களாக இருப்பரென்று நம் முன்னோர் கூறுவதுண்டு என்பது நாமறிந்த உண்மையேயாகும். இஃது எவ்வாறெனின் முன்பெல்லாம் வாடைக் காற்றானது, எம்மைப் பகைத்துக் கொண்டு எதிர்வந்து போருக்கு அழைத்து, ஒவ்வொரு இரவு நேரத்திலும் (அவனைப் பிரிந்திருக்கின்ற பிரிவுக் காலத்தில்) அனல்வீசுகின்ற நெருப்புச் சுவாலையை என்மீது வீசிக் கொண்டிருக்கும். இத்தகைய வாடைக் காற்று நம் தலைவனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண பிரானின் திருமார்பில் சூடியிருக்கின்ற குளிர்ச்சி மிக்க திருத்துழாய் மாலையை நாம் பெற்றுத் தரித்துக் கொண்டதால், முன்பு அனலாக வீசிய வாடைக் காற்றானது இங்கே இப்போது வந்து குளிர்ச்சியைத் தந்து விட்டதென்று தலைவி தார் பெற்று மகிழ்ச்சியுடன் கூறினாள்.

“தலைவி வாடை கண்டு இரங்கி வருந்துதல்”

தண்ணந் துழாய்வளை கொள்வது யாமிழப் போம், நடுவே
 வண்ணம் துழாவி யோர் வாடை யுலாவும், வள் வாயலகால்
 புள்ளந் துழாமே பொருநீர்த் திருவரங் கா! அருளாய்
 எண்ணந் துழாவு மிடத்து, உள வோபண்டும் இன்னன்னவே? 2505

பறவைகள் தம் கூர்மையான அலகினைக் கொண்டு தன்னிடத் திலுள்ள சங்கைக் கொத்தாதவாறு, அலைமோதுகின்ற காவிரி நீர் சூழ்ந்திருக்கின்ற “திருவரங்கம்” என்னும் திருத்தலத்தில் திருக் கோயில் கொண்டெழுந்தருள்கின்ற திருவரங்கநாதப் பெருமானே! குளிர்ந்த திருத்துழாய் மாலையானது எம் கைவளையல்களைப் பறித்துக் கொண்டதால் உன் பக்கலில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த நாம் அக்கைவளையை இழக்கக் கடவோம். இதற்கிடையில் எனக்கும் தனக்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லாத அந்த வாடைக்காற்று வந்து

புகுந்து என்னிடத்தேயுள்ள “மாமை” என்னும் நிறத்தைக் கவர்தற் பொருட்டு, அஃது இருக்குமிடம் தடவித் தேடிக் கொண்டு வந்து வீசத் தொடங்குகிறது. அம்மாமை நிறத்தினையும் நாம் இழக்காமல்படிக்கு நீயே அருள்புரிதல் வேண்டும். மனம் தடுமாறுகின்ற அளவிலும், இதற்கு முன்பும் இத்தகைய நிலைமைகள் வேறு எங்கேனும் உள்ளனவோ?

“தலைவி அன்னத்தை வெறுத்தல்”

இன்னன்ன தூதெம்மை ஆளற்றப் பட்டிரந் தாளிவளென்று,
அன்னன்ன சொல்லாப் பெடையொடும் போய்வரும், நீலமுண்ட
மின்னன்ன மேனிப் பெருமா னுலகில்பெண் தூதுசெல்லா
அன்னன்ன நீர்மைகொ லோ,குடிச் சீர்மையி லன்னங்களே! 2506

குடிச்சிறப்பில்லாத அன்னப்பறவைகளே! நான் வேண்டிக் கொண்டபோதும் என் பொருட்டு எம்பெருமானிடத்தே தூது செல்லாமல், தமக்கினிய பெண் பறவைகளுடன் மகிழ்ச்சியாக உலவித் திரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். ஆகையால், தூது அனுப்புவ தற்கென்று வேறு எவரும் இன்மையால் இந்த அன்னப்பறவைகளைத் தூதாக அனுப்புகிறேன் என்று என்னைப் பற்றித் தவறாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றாய் போன்றுள்ளது. நான் ஒரு பெண் என்பதால் தூது செல்லவில்லை போலும். மின்னல் போன்று ஒளிவீசும் நீலநிறத் திருமேனியையுடைய எம்பெருமான் திருமாலின் உலகில், பெண்களுக்குத் தூது சென்றிராத இவ்வன்னங்கள் இத் தன்மைத்தோ?

“அன்னங்களையும் குருகுகளையும் தூது விடுதல்”

அன்னம்செல் வீரும்வண் டானம்செல் வீரும் தொழுதிரந்தேன்,
முன்னம்செல் வீர்கள் மறவேல்மி னோகண்ணன் வைகுந்தனோ
டென்னெஞ்சி னாரைக்கண் டாலென்னைச் சொல்லி அவரிடைநீர்
'இன்னஞ்செல் லீரோ, இதுவோ தகவென் நிசைமின்களே! 2507

ஆகாயத்தில் பறந்து செல்லும் அன்னப்பறவைகளே! குருகுகள் என்னும் பறவைகளே! நான் உங்களை என் இருகரங்களையும் கூப்பித் தொழுது வணங்கிக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அஃது உங்களில் முன்னதாகச் செல்லக் கூடியவர்கள் என்னை மறக்காமலிருக்கமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன். திருப்பரமபதத்தில் திருவனந்தாழ்வான்மீது

திருக்கண் வளர்ந்து அருள்புரிகின்ற திருப்பரம்பதநாதனும், ஸ்ரீகண்ணபிரானுமாகிய எம்பெருமானுடன் என் மனம் சென்றிருக்கிறது. நீங்கள் அம்மனதினைக் காண்பீர்களாகில், என்னைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு எடுத்துரைத்து, அந்த என்னுடைய மனமானது, மீண்டும் என்னிடத்தே வந்து சேராமல், அந்த எம்பெருமானிடம் இன்னமும் சென்று சேராமலிருக்கின்றீரோ! இன்னமும் என் மனம் என்னிடத்தே வந்து சேராமல் அங்கே இருப்பது என்பது தகுதியுடையதோ! என்று நீங்கள் கேட்குமாறு வேண்டுகின்றேன்.

“தலைவி மேகங்களிடம் இரங்குதல்”

இசைமின்கள் தூதென் நிசைத்தா லிசையிலம், என்தலைமேல்
அசைமின்க ளென்றா லசையுங்கொ லாம், அம்பொன் மாமணிகள்
திசைமின் மிளிரும் திருவேங் கடத்துவன் தாள்சியம்
மிசைமின் மிளிரிய போவான், வழிக்கொண்ட மேகங்களே! 2508

அழகிய பொன்னும் இரத்தினம் என்னும் மணிகளும் அனைத்துத் திசைகளிலும் இருந்து கொண்டு, மின்னலைப் போன்று ஒளி வீசுகின்ற, எம்பெருமான் திருவேங்கடமுடையான் எழுந்தருளப் பெற்றிருக்கும் திருவேங்கடமலையின் வலிமை மிக்க அடிவாரத்தைக் கொண்டு விளங்குகின்ற உச்சியை நோக்கிக் கொண்டு, மின்னலைப் போன்று ஒளி வீசிக் கொண்டு, வழிநடையாகச் செல்கின்ற கொண்டல்களே! நீங்கள் என் பொருட்டுத் தூதாகச் சென்று, அவரிடம் பேசுங்கள் என்று வேண்டிக் கொண்ட அளவிலும் நீங்கள் அதற்குச் சரி என்று உடன்பட்டுச் சென்று பேசவில்லை. இதற்கும் மேலாக நீங்கள் அவ்வாறு தூது செல்வதற்காக, உங்கள் கால் எமது தலையிலிருக்குமாறு இருந்தவண்ணம் வேண்டி நின்றால் அப்போதேனும் அவ்வேண்டுதலுக்கு இசைந்து அவரிடம் சென்று பேசுவீர்களோ! என்று தலைவி கூறுகின்றாள்.

“தலைவி போலி கண்டு பேசுதல்”

மேகங்க ளோ! உரை யீர், திரு மால்திரு மேனியொக்கும்
யோகங்க ளுங்களுக் கெவ்வாறு பெற்றீர், உயிரளிப்பான்
மாகங்க ளெல்லாம் திரிந்துநன் னீர்கள் சுமந்துநுந்தம்
ஆகங்கள் நோவ, வருத்தும் தவமாம் அருள்பெற்றதே? 2509

மேகங்களே! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருமேனியை ஒத்தவாறிருக்கின்ற நிலைமையை நீங்கள் எங்ஙனம் அடையப் பெற்றீர்கள்! இதன்பொருட்டு நீங்கள் எத்தகைய தவத்தினை மேற்கொண்டீர்கள்! உலகத்தில் வாழ்கின்ற உயிர்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு, நீங்கள் நல்ல தண்ணிரைச் சுகமந்து கொண்டு செல்கிறீர்கள். மேலும் நீங்கள் அகன்ற ஆகாயங்களிலெல்லாம் திரிந்து சென்று உங்களுடைய உடம்பு முழுவதும் வலி உண்டாகுமாறு வருந்தித்தவம் செய்தீர்களோ! நீங்கள் அவ்வாறு செய்த தவத்தின் பயனாகத்தான் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவருளைப் பெற்றிருக்கிறீர்களோ! என்பவை பற்றியெல்லாம் நீங்கள் எனக்கு எடுத்துரைப்பீர்களாக!

“தோழி தலைவனை வெறுத்து உரைத்தல்”

அருளாளர் திருச்சக் கரத்தால் அகல்விசும் பும்நிலனும்,
 இருளார் வினைகெடச் செங்கோல் நடாவுதிர், ஈங்கோர்பெண்பால்
 பொருளோ னனுமிகழ் வோ?இவற் நிற்புறத் தாளென்றெண்ணோ?
 தெருளோம் அரவணை யீர்,இவள் மாமை சிதைக்கின்றதே. 2510

திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாகக் கொண்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! அருள் நிறையப் பெற்ற திருவாழியாழ்வானைக் கொண்டு அகன்றிருக்கின்ற விண்ணுலகினும், இம் மண்ணுலகினும் உள்ள இருட்டினைப் போன்ற கொடிய தொழில்கள் ஏதும் நடைபெறாவண்ணம், உமது கட்டளையைத் தடையேது மின்றிச் செலுத்திப் பாதுகாக்கின்றீர்கள்! இவ்வாறு அனைத்து உலகங்களையும் பாதுகாக்கும் எம்பெருமானாகிய நீர் இப்பராங்குச நாயகியை மட்டு பாதுகாக்காமல் கைவிடுவது என்பது உமக்கு ஓர் இகழ்ச்சியான செயலே அன்றோ! இவள் உம்மைவிட்டுப் பிரிந்ததனால் உண்டான பிரிவுத்துயர் காரணமாக இவள் தன் இயல்பான நிறத்தை இழந்தாள். நீங்கள் இப்பெண்ணைப் பாதுகாக்காது இருப்பதென்பது இவள் உம்மால் என்றென்றும் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கின்ற உலகங்களுக்கு வெளியே இருக்கின்றாள் என்கின்ற எண்ணமோ! இஃது யாங்ஙனம் என்று நாம் அறிய இயலாமல் கலக்கமுற்று வருந்துகின்றோமே!

“தலைவி கூடல் இழைத்தல்”

சிதைக்கின்ற தாழியென் றாழியைச் சீறி, தன் சீறடியால்
உதைக்கின்ற நாயகந் தன்னொடும் மாலே, உனதுதண்தார்
ததைக்கின்ற தண்ணந் துழாயணி வானது வேமனமாய்ப்
பதைக்கின்ற மாதின் திறத்து, அறி யேன்செயற் பாலதுவே.

2511

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! இந்தப் பெண் கூட
லிழைக்கும் பொழுது அஃது நடைபெறா வண்ணம் கெடுப்பதால்
இவள் கோபம் கொண்டு, தன் சிறிய கால்களைக் கொண்டு, அதனை
உதைத்துத் தள்ளி அழிக்கிறாள். இத்தகைய செயலைச் செய்யும்
இப்பெண் உன் திருமார்பில் சூடியிருக்கின்ற வாடாத மலர்களை
உடைய குளிர்ச்சி மிக்க திருத்துழாய் மாலையைத் தான் சூடிக்கொள்ள
வேண்டும் என்னும் ஆவல் மிகக் கொண்டு, அஃது கிடைக்கக்
கூடுமோ என்று எண்ணியவாறு வருந்துகின்றாள். இவ்வாறு உம்மீது
காதல் கொண்டுள்ள இப்பெண்ணின் செயல்கள் குறித்துச்
செய்யத்தக்கது யாதென்பதனை அறிய இயலாமல் அடியேன்
கலங்கிக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

“தலைவி வாடை கண்டு இரங்கல்”

பால்வாய்ப் பிறைப்பிள்ளை ஓக்கலைக் கொண்டு, பகலிழந்த
மேல்பால் திசைப்பெண் புலம்புறு மாலை, உலகளந்த
மால்பால் துழாய்க்கு மனமுடை யார்க்குநல் கிற்றையெல்லாம்
சோல்வான் புகுந்து, இது வோர்பணி வாடை துழாகின்றதே.

2512

பால் மனம் மாறாத இளம்பிறை கொண்டுள்ள சந்திரன் என்னும்
இளங்குழந்தையைத் தன் இடுப்பிலே வைத்து எடுத்துக் கொண்டு,
பகலுக்குரியவனாகிய சூரியன் என்னும் தன் கணவனை இழந்து
வருந்துகின்ற ‘மேல்திசை’ என்கின்ற பெண்ணொருத்தியானவள்
வருத்தமுற்று அழுகின்ற மாலைப் பொழுதும் வந்தது. “திரிவிக்ரமன்”
என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு உலகங்கள் யாவற்றையும்
அளந்து கொண்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருமார்பில்
அணிந்திருக்கின்ற குளிர்ச்சி மிக்க திருத்துழாய் மாலையை அடைய
வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டுள்ள மனதினையுடைய எங்களுக்குத்
தாங்கள் செய்யும் உதவியை முழுவதுமாகக் கவர்ந்து கொள்ளுதற்
பொருட்டு, இந்தக் குளிர்ந்த வாடைக் காற்றானது என்மீது தடவித்
தடவித் துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றதே! அந்தோ!

“தோழி தலைவனின் கொடுமையைக் கூறல்”

துழாநெடுஞ் சூழிரு ளென்று, தன் தண்தா ரதுபெயரா
எழாநெடு வுழி யெழுந்தவிக் காலத்தும், ஈங்கிவளோ
வழாநெடுந் துன்பத்த ளென்றிரங் காரம்ம னோ! இலங்கைக்
குழாநெடு மாடம், இடித்த பிரானார் கொடுமைகளே.

2513

கைகளால் தடவித் தேடும்படியாக எங்கும் பரந்து சூழ்ந்திருக்
கின்ற இருள் நிறைந்துவிட்டது. இவ்விருளானது இதற்கு முன்பு
எக்காலத்தும் தோன்றி அறியாத அளவில் உலகப் பிரளயம் உண்டாதல்
என்னும் பல்லாழிக் காலம் போன்று நீள்கின்றது. மேலும் இப்பெண்
தனித்துத் தவித்துக் கொண்டிருப்பது பொறுத்துக் கொண்டிராம
லிருக்கின்ற இந்நிலைமையை எம்பெருமான் அறிந்து கொள்ள
வில்லை போலும்! இந்தப் பெண் எம்பெருமான் திருமால்
திருமார்பில் அணிந்துள்ள குளிர்ச்சி மிக்க திருத்துழாய் மாலையை
அடைய வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு, அப்பெயரையே
உருவிட்டுச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாள். இத்தகைய இப்பெண்
எல்லையற்றதோர் பெருந்துன்பத்தினை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்
பதை அறிந்து உணர்ந்து இருந்தும் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்
நாராயணன் மனம் இரக்கம் கொள்ளவில்லையே! இலங்கை
மாநகரில் உள்ள மாடமானிகைகளை இடித்துத் தள்ளிய எம்பெருமான்
ஸ்ரீஇராமபிரானின் கொடுமைகளின் தன்மைகள் இருந்தவாறு
என்னே!

“நற்றாய் தன்மகள் சென்ற பாலைநிலக் கொடுமைகளைக் கூறி இரங்குதல்”

கொடுங்கால் சிலையர் நிரைகோ ஞழவர், கொலையில்வெய்ய
கடுங்கால் இளைஞர் துடிபடும் கவ்வைத்து, அருவினையேன்
நெடுங்கால மும்கண்ணன் நீண்மலர்ப் பாதம் பரவிப்பெற்ற
தொடுங்கா லொசியு மிடை, இள மான்சென்ற சூழ்கடமே.

2514

தீவினைகளின் பயன்களை மிகுதியும் கொண்டிருக்கின்ற நான்
எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் நீண்ட தாமரைத் திருவடிகளைப்
பற்றி வணங்கி, வழிபட்டு அதன் பயனாக இப்பெண்மகளைப்
பெற்றேன். இவள் மென்மையான இடையினையும், மான் போன்ற
பார்வையினையும் கொண்டிருக்கின்றாள். இவள் நடந்து சென்ற
பாலைநிலமோ மிகவும் கொடியது, அங்கே கொலைத்தொழில்

செய்வதில் வல்லவர்களும், வழிப்பறி செய்யும் கள்வர்களும் நிறைந்திருக்கின்றனர். இவர்கள் இருக்கும் பசுக்களையும் கவர்ந்து சென்று விடுவார்கள். இக்கள்வர்கள் வளைந்த வில்லை ஏந்தியவாறு இருப்பதுடன், அவர்கள் உண்டாக்குகின்ற பறைகொட்டும் ஓசையானது இவள் சென்ற பாதையில் நன்கு ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கும். இவ்வாறு இப்பாலை வழி செல்லும் இப்பெண்ணைப் பெறுவதற்கு எத்தகைய நோன்பினை நோற்றேன்.

“தலைவி போலி கண்டு மகிழ்தல்”

கடமா யினகள் கழித்து, தம் கால்வன்மை யால்பலநாள்
தடமா யின்புக்கு நீர்நிலை நின்ற தவமிதுகொல்,
குடமாடி யிம்மண்ணும் விண்ணும் குலுங்க வுலகளந்து
நடமா டியபெரு மான், உரு வொத்தன நீலங்களே.

2515

கருங்குவளை மலர்கள் (நீலோற்பல மலர்கள்) தண்ணீர் இல்லாமல் வறண்டுள்ள காடுகளைத் தாம் வாழ்வதற்குரிய இடமாகக் கொள்ளாமல், அக்காடுகளை எல்லாம் கடந்து சென்று, நீர்வளம் மிக்கிருக்கின்ற இடங்களைத் தம் இருப்பிடமாகக் கொண்டு இருக்கத் தம் கால்களின் வலிமை காரணமாகப் பல காலங்களாக அந்நீர் நிலைகளைவிட்டு விலகாமல், அங்கேயே தங்கியிருந்து செய்த பெருந்தவத்தின் காரணமாகவே இக்கருங்குவளை மலர்கள் எம் பெருமான் திருமாலின் திருமேனி நிறத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன போலும்! மேலும் இந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானே குடக்கூத்தாடியிருக்கின்றானன்றோ! மேலும் இம்மண்ணுலகும், விண்ணுலகும் குலுங்கும்படியாகத் “திரிவிக்ரமன்” என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இந்த உலகங்களனைத்தையும் அளந்து பெற்ற இந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவிளையாடல்களின் மேன்மைதான் என்னே!

“தலைவனின் திருஉருவம் பற்றித் தலைவி கூறுதல்”

நீலத் தடவரை மேல்புண்ட நீக நெடுந்தடங்கள்
போல, பொலிந்தெமக் கெல்லா விடத்தவும், பொங்குமுந்நீர்
ஞாலப் பிரான்விசும் புக்கும் பிரான்மற்றும் நல்லோர்பிரான்
கோலம் கரிய பிரான், எம் பிரான்கண்ணின் கோலங்களே.

2516

பொங்கும் கடல்நீரைச் சூழ்ந்துள்ள இம்மண்ணுலகுக்குத் தலைவனாகவும், விண்ணுலகுக்கும் தலைவனாகவும், மற்றும்

இவ்வுலகிலுள்ள நல்லவர்கள் யாவருக்கும் தலைவனாகவும் விளங்குகின்ற எம்பெருமான் அழகுமிக்க கரிய திருமேனி வடிவு பெற்றிருக்கின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருக்கண்களின் அழகுதான் என்னே! நீலமணி நிறத்தினையே எங்கும் கொண்டிருக்கின்ற பெரிய பெரிய மலைகளின் மேலே, செந்தாமரை மலர்கள் நிறையப் பூத்திருக்கின்ற பொய்கைகள் அந்த எம்பெருமானின் திருமேனியும் திருக்கண்களும் பொலிவுடன் திகழ்வதை நாம் எங்கும் காண்கின்றோம்.

**“இருள்கண்ட தலைவி, தோழியிடம்
திருமண விருப்பம் கூறுதல்”**

கோலப் பகற்களி றொன்றுகற் புய்ய, குழாம்விரிந்த
நீலக்கங் குற்களி றெல்லாம் நிறைந்தன, நேரிழையீர்!
ஞாலப்பொன் மாதின் மணாளன் துழாய்நங்கள் சூழ்குழற்கே
ஏலப் புனைந்தென்னை மார், எம்மை நோக்குவ தென்றுகொலோ! 2517

அணிகலன்களை நிறைய அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற தோழிகளே! பகலுக்கு உரியவனாகிய சூரியன் என்னும் யானை மலைகளுக்கிடையில் சென்று மறைந்தது. கருநீல நிறம் கொண்ட இரவு என்னும் யானைகள் எங்கும் பரந்து விரிந்து நிறைந்திருக்கின்றன. எனக்குண்டான பிரிவோ என்னை வாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. பூமிப்பிராட்டிக்கும், திருமகள் என்னும் பெரிய பிராட்டிக்கும் மணாளனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருமார்பில் அணிந்திருக்கின்ற திருத்துழாய் மாலையை எடுத்து வந்து, என் கூந்தலிலே சூட்டி, என்னை அந்த எம்பெருமானுக்கே திருமணம் செய்து, எமது தாய்மார்கள் எம்மைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியுறுவது எந்நாளோ!

“வாடைக்கு வருந்திய தலைவியின் கூற்று”

என்றும்புன் வாடை யிதுகண் டறிதும், இவ் வாறுவெம்மை
ஒன்று முருவும் சுவடும் தெரியிலம், ஓங்கசுரர்
பொன்றும் வகைபுள்ளை யூர்வான் அருளரு ளாதவிந்நாள்
மன்றில் நிறைபழி தூற்றி, நின் றென்னைவன் காற்றடுமே. 2518

எக்காலத்தும் பெருந்துன்பத்தை அளித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய இக்கொடிய வாடைக் காற்றின் வெம்மைத் தன்மையையும், அதன் சுவட்டினையும் இன்று நேற்றல்ல; நீண்ட நெடுங்காலமாகவே

அறிந்து கொண்டு இருக்கின்றோம். ஆயினும் இவ்வாடை செய்யும் கொடுமையைப்பற்றி, 'வாடை வருத்துகிறது' என்று பொதுவாகக் கூற முடிகிறதேயன்றி, அஃது இன்ன வடிவமாகி, இன்ன குணத்ததாகி இன்னவாறுசெய்து வருத்துகிறது என்று எடுத்துரைக்க இயலாத வாறுள்ளது. ஒங்கியுயர்ந்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்ற அசுரர்களான தீயவர்களை அழித்து ஒழித்துவிட்டு, அடியார்களைப் பாதுகாத்தருள் புரியும் கருடன்மீது ஏறிவரும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அடியேனுக்கு அந்தக் கொடிய வாடைக்காற்று வந்து வருத்திக் கொண்டிருத்தலைத் தவிர்த்துவிட்டு அடியேனைப் பாதுகாத்தருள் வில்லை. இந்நிலையில் அடியேன் இவ்வாடைக்கு வருந்துவதைக் கண்ணுறும் ஊரார் அலர் தூற்றும்படிக்கு ஆயிற்றே. இவ்வாறு செய்துவிட்ட வாடைக்காற்றானது, அப்பால் சென்றுவிடாமல் என்னையே வருத்திக் கொண்டிருக்கின்றதே! என்கின்றாள் தலைவி.

“தலைவி தலைவன் கண்ணழகில் ஈடுபடுதல்”

வன்காற் றறைய ஒருங்கே மறிந்து கிடந்தலர்ந்த,
மென்காற் கமலத் தடம்போற் பொலிந்தன, மண்ணும்விண்ணும்
என்காற் களவின்மை காண்மினென் பானொத்து வான்நிமிர்ந்த
தன்கால் பணிந்தவென் பால்,எம்பி ரான் தடங்கண்களே. 2519

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் “திரிவிக்ரமன்” என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு, இம்மண்ணுலகமும், அவ்விண்ணுலகமும் தன்னுடைய திருவடிகளால் அளந்து கொள்வதற்குப் போதாது என்னும்படியாகத் தன் திருவடிகளை மேலே ஓங்கி வளரச் செய்தவிதம் தான் என்னே! அத்தகைய திருவடிகளை அடியேன் வணங்கிப் பயனுற்றேன். இவ்வாறு உலகளந்த எம்பெருமான் என்னை நோக்கி கடைக்கணித்த விதம்தான் என்னே! வலிமைமிக்க பெருங்காற்று வீசுவதனால், மென்மையான தண்டுகளை உடைய தாமரை மலர்கள் ஒரு பக்கமாகச் சாய்ந்து கொண்டிருப்பது போன்று அந்த எம்பெருமானின் திருக்கண்கள் என்னை ஒருக்கணித்துப் பார்த்தன.

“தலைவனின் வடிவழகு பற்றித் தலைவி பேசுதல்”

கண்ணும்செந் தாமரை கையு மவைஅடி யோஅவையே,
வண்ணம் கரியதோர் மால்வரை போன்று, மதிவிகற்பால்
‘விண்ணும் கடந்தும்பர் அப்பால்மிக் குமற்றெப் பால்யவாக்கும்
எண்ணு மிடத்தது வோ,எம்பி ரான தெழில்நிறமே?

எம்பெருமானின் திருக்கண்கள், திருக்கரங்கள், திருவடிகள் ஆகிய இவை யாவும் அழகிய செந்தாமரை மலரை ஒத்திருக்கின்றன. அந்த எம்பெருமானின் திருமேனியோ அழகிய பெரிய கரிய மலையைப் போன்று அமைந்துள்ளது. அவனுடைய இயல்போ இத்தன்மைத்தென்று அறுதியிட்டு உரைக்கும் தன்மையை உடைத்தன்று. அவன் திருமேனியின் அழகோ, எத்தகைய ஞானமுதிர்ச்சியுடைய வராலும் அறிந்து எடுத்துரைக்கும் தரத்ததன்று. அவன் எழில் ஞானமிகுதி காரணமாக விண்ணையும் கடந்து, அங்குள்ள தேவருலகிற்கும் அப்பாற்பட்டதாக விளங்குகின்றது. இத்தகைய எம்பெருமானின் திருவடி வழகினைத் திருப்பரமபதத்திலுள்ள திருப்பரமபதவாசிகளாலும் இத்தன்மைத்தென்று அளவிட்டுரைக்கக் கூடியதன்று. அனைவரின் எண்ணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டதாகத் திகழ்கிறது அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருமேனி அழகு!

“தலைவி தன் பெருமை கூறுதல்”

நிறமுயர் கோலமும் பேரும் உருவும் இவையிவையென்று,
அறமுயல் ஞானச் சமயிகள் பேசிலும், அங்கங்கெல்லாம்
உறவுயர் ஞானச் சுடர்விளக் காய்நின்ற தன்றியொன்றும்
பெறமுயன் றாரில்லை யால்,எம்பி ரான்றன் பெருமையை. 2521

அறநெறியில் நின்று முயன்று பெற்ற ஞானத்தின் காரணமாக உயர்ந்த நிலையை அடைந்த சமயச் சான்றோர்கள் எம்பெருமானின் திருமேனிநிறம், நிறைந்த அழகு, திருநாமம், திருவடிவு ஆகியவை இன்னின்னவை என்று எடுத்துக் கூறுவார்கள். அவ்வாறு அச் சான்றோர்கள் எடுத்துரைப்பனவெல்லாம் முடிவானதொன்றாகாது. இவைகளுக்கெல்லாம் மேலானவனாக அந்த எம்பெருமான் திகழ்கிறான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஞானச்சுடர் விளக்காகத் திகழ்வதால், அவன் பெருமையை அளவிட்டுரைக்க இயலவில்லை. அவ்வாறு எடுத்துக் கூறும் முயற்சியும் அச்சமயச் சான்றோர்களிடம் இல்லை.

“தலைவி தலைவன் தனக்கு நீரில் உதவியதை நினைக்கிறாள்”

பெருங்கேழ் லார்தம் பெருங்கண் மலர்ப்புண்ட ஈகம்நம்மேல்
ஒருங்கே பிறழவைத் தாரிவ்வ காலம், ஒருவர்நம்போல்
வரும்கேழ் பவருள ரே?தொல்லை வாழியம் சூழ்பிறப்பும்
மருங்கே வரப்பெறு மே,சொல்லு வாழி மடநெஞ்சமே!

பேதை நெஞ்சமே! நீ வாழ்க! நீ சொல்வாயாக! ஸ்ரீபூவராகப் பெருமான், தம்முடைய தாமரைத் திருக்கண்கள், நம்மீது ஒருங்கே உண்டாகுமாறு பார்த்து அருள்புரிந்தார். அந்த எம்பெருமானுடன் நாம் அன்பு கொண்டிருப்பது போன்று வேறு எவரேனும் உறுதியான அன்புடைய சம்மந்தம் பெற்றிருப்பவர் எவரேனும் உள்ளனரோ! மிக நீண்ட நெடுங்காலமாகத் தொடங்கி வளர்ந்து வருகின்ற தொடர்பின் காரணமாக, நம்மைவிடாமல் சூழ்ந்திருக்கின்ற பிறவித் துன்பங்கள் நம் அருகில் வந்துவிடுமோ! வாராது. என் மனமே! அத்தகைய பிறவித் துன்பங்கள் என்பது நம்மைத் தொடர்ந்து வராது என்று மனத்தில் உறுதி கொண்டு கலக்கமின்றித் தெள்ளத் தெளிவுடன் நீ வாழ்வாயாக!

“நெஞ்சைத் தூதுவிட்ட தலைவி இரங்குதல்”

மடநெஞ்ச மென்றும் தமதென்றும், ஓர்கரு மம்கருதி,
விடநெஞ்சை யுற்றார் விடவோ அமையும், அப் பொன்பெயரோன்
தடநெஞ்சம் கீண்ட பிரானார் தமதடிக் கீழ்விடப்போய்த்
திடநெஞ்ச மாய், எம்மை நீத்தின்று தானும் திரிகின்றதே.

2523

என் மனம் பேதைமையுடையதென்றும், அந்தரங்கமாகத் தமக்கே உரியதென்றும் கள்ளம் கபடமற்றதென்றும் கருதி, இந் நெஞ்சினைத் தூதுவிட்டால், அந்நெஞ்ச என்னை ஏமாற்றி விடுகிறது. ஆகையினால், ஒரு செயலை முன்னிட்டுத் தூதுவிடத் துணிந்தவர்கள், இனி அந்நெஞ்சினைத் தூதுவிட வேண்டுமென் றெண்ணியதைவிட்டு ஒழித்துவிட வேண்டியதுதான். அவ்வாறு செய்வதே நமக்குத் தகுதி உடையதாகும். ஏனென்றால், கொடிய இரணியனின் மார்பினைப் பிளந்து அவனுயிரைப் போக்கியருளிய எம்பெருமான் ஸ்ரீநரசிம்மமூர்த்திப் பெருமானிடம், அவன் திருவடிகளின்கீழ் அடியேன் நெஞ்சைத் தூதனுப்பிவிட்டேன். அந்த நெஞ்சமானது உறுதியாக அந்த எம்பெருமானின் திருவடிகளைப் பற்றிக் கொண்டு அங்கேயே நின்றுவிட்டது. அஃது எம்மை மறந்து, எம்மைக் கைவிட்டு, இன்றளவும் அவரையே தொடர்ந்து திரிந்து கொண்டிருக்கின்றது.

“செவிலி இரங்குதல்”

திரிகின் றதுவட மாருதம், திங்கள்வெந் தீழுகந்து
சொரிகின் றதுஅது வும்அது, கண்ணன்விண் ணூர்தொழுவே
சரிகின் றதுசங்கம் தண்ணந்து ழாய்க்குவண் ணம்பயலை
விரிகின் றதுமுழு மெய்யும்,என் னாங்கொலென் மெல்லியற்கே? 2524

வாடைக்காற்று உலவிக் கொண்டே இருக்கின்றது. சந்திரனின் ஒளியோ கொடிய நெருப்பினைப் போன்று அனல்வீசிக் கொண்டிருக்கின்றது. அவ்வண்ணமே வாடைக்காற்றும் நெருப்பினை ஒத்த அனல்காற்றினை வீசிக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்தப் பெண்மகளோ எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் மீதுள்ள காதல் காரணமாக அவனுடைய திருப்பரமபதத்தினை அடைந்து தொழுவதற்கு ஆசைப்பட்டாள். அஃது அவளுக்குக் கிடைக்கப் பெறாமையால் அவளின் உடல் மெலிந்துவிட்டது. அதனால் அவள் கைகளிலுள்ள வளையல்கள் கழன்று விடுகின்றன. மேலும் அந்த எம்பெருமான் தன் திருமார்பில் சூடியிருக்கின்ற குளிர்ச்சி மிக்க திருத்துழாய்மாலை வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டாள். அஃதும் அவளுக்குக் கிடைக்கப் பெறாமையால் அவளின் மேனியானது பசலைநிறம் படர்ந்து விட்டது. இத்தகைய நிலைமைகளை இந்தப் பெண்ணுக்கு உண்டான பின்பு மென்மைத் தன்மையினையுடைய என் மகளுக்கு இனி என்னதான் நடக்குமோ! என்பதனை அறியேனே!

“பல்லிக் குரல் கேட்டதைத் தலைவி கூறுகிறாள்”

மெல்லிய லாக்கைக் கிருமி, குருவில் மிளிர்ந்தாங்கே
செல்லிய செல்கைத் துலகையென் காணும்,என் னாலும்தன்னைச்
சொல்லிய சூழல் திருமா லவன்கவி யாதுகற்றேன்?
பல்லியின் சொல்லும்சொல் லாக்கொள்வ தோவுண்டு பண்டுபண்டே. 2525

மிகவும் மென்மையான உடலை உடைய புழுவானது புண்ணினின்றும் வெளியே வந்து ஊர்ந்து கொண்டிருப்பதால் அப்புழுவிற்கு உலக நடைமுறைகள் யாவும் தெரிந்துவிடுமோ? அவ்வாறே நானும் ஏதும் அறியாதவளாக இருக்கின்றேன். எம்பெருமான் திருமால் என்னைக் கொண்டு பாடிக் கொண்டான். பல்லி எடுத்துரைக்கும் சொற்களையும் நன்மை பயக்கக் கூடியதாகப் பழங்காலம் முதற்கொண்டு ஏற்றுக் கொள்வது போன்று அந்த எம்பெருமான் திருமால் அடியேன் கூறும் சொற்களையும் ஏற்றுக்

கொண்டு, அவன் வருவான் என்று ஒருவாறு என்னையே நான் தேற்றிக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

“தலைவி இருளுக்கு ஆற்றாது பேசுதல்”

பண்டும் பலபல வீங்கிருள் காண்டும், இப் பாயிருள்போல்
கண்டு மறிவதும் கேட்பதும் யாமிலம், காளவண்ண
வண்ணன் துழாய்ப்பெரு மான்மது சூதனன் தாமோதரன்
உண்டும் உமிழ்ந்தும் கடாய, மண் ணேரன்ன ஒண்ணுதலே! 2526

காளமேகம் போன்ற கறுத்த நிறமும், வண்டுகள் தேனை உண்ணப் பெற்ற மலர்களைக் கொண்டிருக்கின்ற திருத்துழாய் மாலையைச் சூடிக் கொண்டிருப்பவனுமாகிய எம்பெருமான், மதுசூதனன் என்றழைக்கக் கூடிய தாமோதரன் என்னும் திருநாமம் கொண்டிருக்கின்றான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில் இந்த உலகங்கள் யாவற்றையும் உண்டு தன் வயிற்றினுள்ளே அடக்கி வைத்துப் பாதுகாத்துப் பின்பு, வெளிப்படுத்தினான். இத்தகைய பூமியின் அழகையொத்த ஒளிமுகம் உடையவளே! இதற்கும் முன்பே பற்பல இருள் பொழுதுகளை நாம் அறிந்திருக்கின்றோம். இந்தப் பரந்த இருட்டினைப் போன்று, அடியேன் வேறு எந்தப் பொருளையும் கண்டதில்லை. இதுபற்றி அடியேன் கேட்டறிந்ததும் இல்லை.

“தலைவன் பாகனிடம் கூறுதல்”

ஒண்ணுதல் மாமை ஒளிபய வாமை, விரைந்துநந்தோர்
நண்ணுதல் வேண்டும் வலவ! கடாகின்று, தேன்நவின்ற
விண்முதல் நாயகன் நீள்முடி வெண்முத்த வாசிகைத்தாய்
மண்முதல் சேர்வுற்று, அருவிசெய் யாநிற்கும் மாமலைக்கே. 2527

தேர்ப்பாகனே! நமது தேரை விரைந்து செலுத்துவாயாக! அழகிய நெற்றியைக் கொண்டிருக்கின்ற என் தலைவியானவள் என்னை விட்டுப் பிரிந்திருத்தல் காரணமாக அவள் மேனி பசலை நிறம் படர்ந்து விடுவதற்கு முன்பு அவனிடம் சென்று சேருமாறு தேரை விரைந்து செலுத்துவாயாக! திருப்பரமபத நாதன் தன் திருமுடியில் அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற வெண்ணிற முத்து மாலையினைப் போன்று, மலையின் உச்சியினின்றும் அடிவாரத்திற்கு நீர்ப் பெருக் கெடுத்தோடுகின்ற பெரிய திருமலை என்னும் திருவேங்கட மலையை நோக்கித் தேரை விரைந்து செலுத்துவாயாக!

“தலைவி கடலோசை கேட்டு வருந்துதல்”

மலைகொண்டு மத்தா அரவால் சுழற்றிய மாயப்பிரான்,
அலைகண்டு கொண்ட அமுதம்கொள் ளாது கடல்,பரதர்
விலைகொண்டு தந்தசங் கம்இவை வேரித் துழாய்துணையாத்
துலைகொண்டு தாயம் கிளர்ந்து,கொள் வானொத் தழைக்கின்றதே.2528

“மந்தரமலை”யை மத்தாகக்கொண்டு, ‘வாசுகி’ என்னும்
பாம்பினைக் கயிறாகக் கொண்டு, எம்பெருமான் மாயப்பிரான் ஆகிய
ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபோது திருவமுது
வெளியே வந்தது. அந்த அமுதத்தினைக் கடலால் மீண்டும் திரும்ப
ஏற்றுக் கொள்ள இயலவில்லை. ஆகையால், அந்த அமுதமானது
எம்பெருமானின் திருமார்பில் அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற நறுமணம்
மிக்க திருத்துழாய் மாலையைத் தனக்குத் துணையாகச் சேர்த்துக்
கொண்டு, என்னிடம் வந்து தாய உரிமை கொண்டு, பங்காளிச்
சண்டை என்னும் வலுச்சண்டைக்கு அழைக்கின்றது. இந்தக் கடல்
ஓசை கிளர்ந்தெழுந்து, என்னை மெலியச் செய்கின்றது. மேலும் நான்
நெய்தல் நிலத்தவர்களாகிய வலைஞர்களிடம் வாங்கி அணிந்து
கொண்டிருக்கின்ற என் கைவளையல்களை மீண்டும் வாங்கிக்
கொள்வது போன்று அஃது என்னைச் சண்டையிடுவதன் பொருட்டு
அழைக்கின்றது அஃதாவது கடலின் ஓசை காரணமாக என்
கைவளையல்கள் கழன்று விடுகின்றன.

“கால மயக்கம்”

அழைக்கும் கருங்கடல் வெண்திரைக் கைகொண்டு போய்,அலர்வாய்
மழைக்கண் மடந்தை அரவணை யேற,மண் மாதர்விண்வாய்
அழைத்துப் புலம்பி முலைமலை மேல்நின்றும் ஆறுகளாய்
மழைக்கண்ண நீர்,திரு மால்கொடி யானென்று வार्கின்றதே! 2529

குளிர்ந்த திருக்கண்களைக் கொண்டு, தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற
“திருமகள்” என்னும் பெரிய பிராட்டியாரைத் திருப்பாற்கடல்
மிகவும் அன்புடன் அழைத்துத் தன்னுடைய வெண்மையான
அலைகள் என்னும் திருக்கரங்களால் அள்ளி எடுத்து அரவணைத்துத்
திருவனந்தாழ்வான் என்னும் பாம்புப் படுக்கையின்மீது ஏறி
எம்பெருமானுடன் சேர்ந்திருப்பதற்கு உதவியது. இதனை அறிந்து
கொண்ட பூமிப்பிராட்டியார் பொறுத்துக் கொள்ள ஆகாயத்திலுள்ள
மேகங்கள் மூலமாகத் தன் உணர்வை அமுகுரல் மூலமாக

வெளிப்படுத்துகின்றாள். அதனால், மழை என்னும் கண்ணீரை அவள் பெருகுமாறு செய்கிறாள். அம்மழைநீர் என்னும் கண்ணீரானது அப்பூமிப் பிராட்டியின் முலைகளாகிய மலைகளில் ஆறாக ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு ஆறாகச் செல்லும் மழைநீரானது எம்பெருமான் “திருமால் கொடியவன்” என்று கூறுவதுபோல அமைந்துள்ளது.

“கட்டுவிச்சி கூறுதல்”

வாரா யினமுலை யாளிவள் வானோர் தலைமகளாம்,
சீரா யினதெய்வ நன்னோ யிது, தெய்வத் தண்ணந்துழாய்த்
தாரா யினும்தழை யாயினும் தண்கொம்ப தாயினும்கீழ்
வேரா யினும், நின்ற மண்ணாயி னும்கொண்டு வீசமினே.

2530

‘கச்சு’ அணிந்த முலைகளையுடைய இந்தப் பெண்ணிற்கு உண்டான நோயானது, விண்ணுலகத் தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகத் திகழ்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருக் கல்யாண குணங்களில் ஈடுபட்டதனாலுண்டான நல்ல நோய் என்று எண்ணக் கூடிய சிறந்த காதல் நோயாகும். இந்நோய் தீர்வதற்குரிய மருந்தாக அமைவது அந்தத் தெய்வமாகிய எம்பெருமான் திருமாலின் திருமார்பில் சூடியிருக்கின்ற குளிர்ச்சியுடைய நறுமணமிக்க, திருத்துழாய் மாலைமையோ அல்லது, அத்திருத்துழாயின் இலைகளையோ அல்லது அதன் கிளைகளையோ அல்லது அச்செடியின் வேரையோ கொண்டு வந்து தரவேண்டும். இவைகளில் எதுவும் இல்லையாயின் அந்தத் திருத்துழாய் வளர்ந்திருக்கின்ற இடத்திலுள்ள மண்ணையேனும் கொண்டு வரவேண்டும். இவற்றுள் எதனைக் கொண்டு வீசினாலும், அதனாலுண்டான காற்று, எனக்கு உண்டாகியிருக்கின்ற நோயினைத் தீர்த்து வைக்கும்.

“வண்டு விடு தூது”

வீசும் சிறகால் பறத்திர், விண் ணாடுநுங் கட்கெளிது
பேசும் படியன்ன பேசியும் போவது, நெய்தொடுவுண்
டேசும் படியன்ன செய்யுமெம் மீசர்விண் ணோர்பிரானார்
மாசின் மலரடிக் கீழ், எம்மைச் சேர்விக்கும் வண்டுகளே!

2531

வண்டுகளே! எம் தலைவனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணன் பலரும் ஏகம்படியாகப் பேசியும், பற்பல செயல்களைச் செய்து கொண்டும் இருக்கின்றான். மேலும் “திருவாய்ப்பாடி”

என்னும் திருத்தலத்தில் நெய்யைக் கவர்ந்து திருவமுது உண்டான். இத்தகைய எம்பெருமான் திருமால்தான் விண்ணுலகத் தேவர்களுக் கெல்லாம் தலைவனாகத் திகழ்கின்றான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் அழகிய செந்தாமரைமலர் போன்ற குறைபாடு ஏதுமில்லாத திருவடிகளின்கீழ் அடியேனைக் கொண்டு சென்று சேர்க்கக் கூடிய ஆற்றல் பெற்றவர்களாக இருக்கின்றீர்கள். உம்முடைய வீசும் சிறகினைக் கொண்டு விரைந்து பறந்து செல்வீர்கள். எம்பெருமான் திருமால் எழுந்தருளியிருக்கின்ற விண்ணுலகிலுள்ள 'திருப்பரமபதம்' செல்வதென்பது உங்கட்கு மிகவும் எளியதாகும். ஆகவே, நீங்கள் என்பொருட்டு அந்த எம் பெருமானிடத்தே தூதாகப் புறப்பட்டுச் செல்வதற்கு முன்பு நீங்கள் அவரிடம் பேசக் கூடிய கருத்துகளை அடியேனிடத்து ஒருமுறை பேசிக் காட்டிவிட்டுப் புறப்பட்டுச் செல்லுமாறு வேண்டுகிறேன்.

“நலம் பாராட்டல்”

வண்டுக ளோ!வம்மின் நீர்ப்பூ நிலப்பூ மரத்திலொண்பூ,
உண்டு களித்துழல் வீர்க்கொன் றுரைக்கியம், ஏனமொன்றாய்
மண்துக ளாடிவை குந்தமன் னாள்குழல் வாய்விரைபோல்
விண்டுகள் வாரும், மலருள வோறும் வியலிடத்தே?

2532

வண்டுகளே! இங்கே வாருங்கள்! நீரில் பூக்கின்ற நீர்ப்பூக்களும், நிலத்தில் பூக்கின்ற நிலப்பூக்களும், மரங்களில் பூக்கின்ற மரப் பூக்களும் ஆகிய அத்தனைவிதமான பூக்களிலுமுள்ள தேனைக் குடித்துக் களிப்படைந்திருக்கின்ற உங்களிடத்தே ஒன்றை உரைக் கின்றேன். என் தலைவியின் கூந்தல், ஸ்ரீபூவராகப் பெருமானாகத் திருஅவதாரம் பண்ணியருளி, பூமியின் தூளியை அளந்தருளிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருப்பரமபதத்தினை ஒத்திருக் கின்றது. இத்தகைய அக்கூந்தலின் இயற்கை மணம் போன்று, மலர்ந்திருக்கின்ற மணம் வீசித் தேன் பெருகப் பெற்ற மலர்களை, நீங்கள் எவ்விதத் தடங்கலுமின்றித் திரிகின்ற இடங்களில் எங்கேனும் கண்டதுண்டோ!

“தலைவன் கலந்ததைத் தோழியிடம் தலைவி கூறுதல்”

வியலிட முண்ட பிரானார் விடுத்த திருவருளால்,
உயலிடம் பெற்றுய்ந்தம் அஞ்சலம் தோழி, ஓர் தன்னென்றல்வந்
தயலிடை யாரும் அறிந்திலர் அம்பூந் துழாயினின்தேன்
புயலுடை நீர்மையி னால், தட விற்பென் புலன்கலனே.

2533

உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் அகன்று விரிந்து கிடக்கின்ற இப்பரந்த உலகங்களை எல்லாம் உண்டு தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்துப் பாதுகாத்தருளிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவருளினாலே, நாங்கள் பிழைப்பதற்குரிய இடம் கிடைக்கப் பெற்று வாழ்ந்து வருகின்றோம்! ஆகையால், இனிமேல் வாடைக் காற்றுக்கு நாங்கள் அஞ்சமாட்டோம். தோழி! குளிர்ச்சியை நல்கக்கூடிய தென்றற்காற்று இங்கே வந்திருந்து யாவருமறியாதவாறு, அழகிய பூக்கள் நிறைந்த திருத்துழாயில் இருந்து இனிய தேன் துளிகளை மழைத்துளிகள் கொட்டுவது போன்று, என் உடல் உறுப்புகளின்மீதும், நான் அணிந்து கொண்டிருக்கும் அணிகலன்கள்மீதும் தடவிவிட்டு என்னை மகிழ்ச்சி பெறச் செய்கின்றன.

“தலைவன் தோழனிடம் எதிர்வார்த்தை பேசுதல்”

புலக்குண் டலப்புண்ட ஈகத்த போர்க்கெண்டை, வல்லியொன்றால்
விலக்குண் டலாகின்று வேல்விழிக் கின்றன, கண்ணன்கையால்
மலக்குண் டமுதம் சுரந்த மறிகடல் போன்றவற்றால்
கலக்குண்ட நான்குண்ட டார், எம்மை யாரும் கழறலரே.

2534

தலைவியின் அழகிய முகம் எத்தன்மைத்து எனின் அழகிய குண்டலங்களையுடையதாகித் தாமரை மலரைப் போன்று சிறந்து விளங்குகின்றது. இத்தகைய முகம் என்னும் தாமரை மலரிலுள்ள அவளுடைய கண்களில் ஒன்றுடனொன்று எதிர்த்துப் போரிடுமாறு இருக்கின்ற இரண்டு கெண்டை மீன்களை ஒத்திருக்கின்றன. இக்கண்கள் ‘மூக்கு’ என்னும் கொடியால் விலக்கப்பட்டு, உலவி வந்து, வேலாயுதம் போன்று என்னைக் குத்தி வதைக்கின்றன. எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் இனிய திருக்கரங்களால் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த பொழுது திருவமுதினை வெளிப்படுத்திக் கொண்டுவந்த காலை அக்கடலின் அலைகள் கிளர்ந்தெழுந்து கலக்கியதைப் போன்று இக்கண்களால் நான் கலக்கமுற்றேன். இக்கண்களின் நிலைமையை உள்ளபடியே எவரேனும் பார்த்திருப்பராயின் என்னுடைய இந்நிலைமையைப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். “ஒருத்தியின் கண்பார்வை காரணமாகப் பிணிக்கப்பட்டுக் கலங்கி இருக்கின்றேன்” என்று எவரும் எம்மைக் குறையாகக் கருதிப் பேசிக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள்.

“தோழி தலைவன் பெருமையைக் கூறுதல்”

கழல்தலம் ஒன்றே நிலமுழு தாயிற்று, ஒருகழல்போய்
நிழல்தர எல்லா விசம்பும் நிறைந்தது, நீண்டஅண்டத்து
உழறலர் ஞானச் சுடர்விளக் காயுயர்ந் தோரையில்லா
அழறலர் தாமரைக் கண்ணன், என் னோவிங் களக்கின்றதே? 2535

தலைவியே! தலைவனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்த்நாராயணன், “திரிவிக்ரமன்” என்னும் திருஅவதாரம் ஏற்று உலகத்தினை அளந்த போது அவனுடைய இரண்டு திருவடிகளில் ஒரு திருவடி மட்டுமே இப்பூமி முழுவதும் பரந்துவிட்டது. அந்த எம்பெருமானின் மற்றொரு திருவடியோ இப்பூமியில் இடமின்மை காரணமாக மேலும் உயரே சென்று யாவர்க்கும் நிழல் தரும்படி ஆகாயம் முழுவதுமாக நிறைந்துவிட்டது. இத்தகைய எம்பெருமான் அளவிட்டுப் பார்க்க ஒண்ணாத திருப்பரமபதத்தில் எழுந்தருள் புரிகின்றான். எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்திருக்கத்தக்க ஞான ஒளிக்கு இருப்பிடமாக திருவிளக்காகத் திகழ்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்த்நாராயணனைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர் எவருமில்லை. சேற்றில் மலர்ந்திருக்கின்ற செந்தாமரை மலரை ஒத்த திருக்கண்களையுடைய எம்பெருமான் செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய திருமால் இனியும் இவ்வுலகில் அளக்கக் கூடியது ஏதேனும் உண்டு கொல்! இல்லை.

“செவிலி இரங்குதல்”

அளப்பருந் தன்மைய ஊழியங் கங்குல், அந் தண்ணந்துழாய்க்கு
உளப்பெருங் காதலில் நீளிய வாயுள, ஒங்குமுந்நீர்
வளப்பெரு நாடன் மதுகு தனனென்னும் வல்வினையேன்
தளப்பெரு நீண்முறு வல், செய்ய வாய தடமுலையே. 2536

நான் வளர்த்து வந்த இப்பெண் முல்லைப் பூப்போன்ற அழகிய நீண்ட பற்களையுடையவள். சிவந்த வாயினையும், பெரிய முலைகளையும் கொண்டிருக்கின்றாள். இவள் தன் தலைவனைப் பிரிந்த வேதனை காரணமாக இரவு முழுவதும் ஊழிக்காலம் போன்று நீண்டிருக்கின்ற அளவில் இவள் தன் தலைவன் பெயரைக் கூறி வருந்துவதை உடனிருந்து காணும் தீவினையை உடையேன் யான். மேலும் இவள் கடல்வளம் மிக்கிருக்கின்ற வளம் நிறைந்திருக்கின்ற பெரிய இவ்வுலகிற்குத் தலைவனாகத் திகழும் “மதுகுதனா! மதுகுதனா!!” என்று வாய்விட்டுச் சொல்லி அரற்றிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

ருக்கின்றாள். மேலும் இப்பெண், என் தலைவன், அந்த எம் பெருமானே என்றுரைத்து, அவன் திருமார்பில் அணிந்திருக்கின்ற குளிர்ந்த நறுமணமிக்க திருத்துழாய் மாலையின் பொருட்டு என் மனம் எத்தகைய காதலைக் கொண்டுள்ளதோ அஃதே போன்று இவ்விரவுப் பொழுதும் நீண்டு கொண்டே போகின்றதே! என்று வாய்விட்டுப் புலம்புகின்றாள்.

“தலைவியின் இளமைக்குச் செவிலி இரங்குதல்”

*முலையோ முழுமுற்றும் போந்தில, மொய்பூங் குழல்குறிய
கலையோ அரையில்லை நாவோ குழறும், கடல்மண் ணெல்லாம்
விலையோ எனமிளி ருங்கண் ணிவள்பர மே!பெருமான்
மலையோ, திருவேங் கடமென்று கற்கின்ற வாசகமே?

2537

என் மகள் மிகவும் சிறியவள். அவளுடைய முலைகளோ இன்னமும் முழுமையாக வளரவில்லை. அவள் கூந்தலிலுள்ள மயிரோ இன்னமும் கூடாமல் குட்டையாகவே உள்ளன. இவளின் அரையில் ஆடையைப் பொருந்த உடுத்திக் கொள்ளவும் அறிந்து கொள்ளவில்லை. நாவினால் குழறிப் பேசும் மழலைச் சொற்களையே உடையவளாகத் திகழ்கிறாள். இவளின் கண்பார்வையோ நிலைத்தனவாக இருக்கப் பெறாமல் உள்ளது. இப்பார்வை கடல்குழந்த இவ்வுலகுக்கு விலையாகும்படிப் பிறழ்ந்து பார்த்த வண்ணம் உள்ளது. இத்தகைய சிறுமியாக இருக்கின்ற இப்பெண்ணானவள் திருவேங்கடமலை என் தலைவனின் இருப்பிடம் என்று பன்முறை கூறப் பயின்றுவிட்டாள். இஃது என்னே அதிசயம்! இத்தகைய இச்சிறுமியிடம் இத்தகைய காதல் உண்டாதல் கூடுமோ! என்று எண்ணியவாறு செவிலித்தாய் இவளின் இளமை கண்டு இரங்குகிறாள்.

“தோழி தலைவன் நீர்மையைத் தலைவிக்குக் கூறுதல்”

வாசகம் செய்வது நம்பர மே?, தொல்லை வானவர்தம்
நாயகன் நாயக ரெல்லாம் தொழுமவன், ஞாலமுற்றும்
வேயக மாயினும் சோரா வகையிரண் டேயடியால்
தாயவன், ஆய்க்குல மாய்வந்து தோன்றிற்று நம்மிறையே.

2538

மிகப் பழங்காலந்தொட்டே, விண்ணுலகத் தேவர்களுக்கெல்லாம் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே தலைவனாக விளங்குகின்றான். அந்த விண்ணுலகத் தேவர்களுக்கெல்லாம் தானே நா. மூன்று - 15

இறைவன் என்று பாராட்டிக் கொள்கின்ற பிரமன் போன்றவர்களால் வணங்கப் பெறக் கூடியவனும் அந்த எம்பெருமானே ஆவான். இத்தகைய எம்பெருமான் உலகளந்தப் பெருமான் இந்த உலகங்கள் அனைத்தையும் தன் இரண்டு திருவடிகளால் ஒரு மூங்கில் கோலினை நடுவதற்கும் இடம் இல்லை என்று எண்ணும்படியாகத் தாவி அளந்து கொண்டான். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் ஆயர்குலத்தில் தோன்றி வளர்ந்து தன் எளிமையான நீர்மைக் குணத்தை அனைவரும் அறியுமாறு செய்தான். இத்தகைய எம்பெருமானின் நீர்மைக்குணத்தை ஏற்றிப் புகழ்ந்து பேசுவதென்பது நம்மால் நடைபெறக் கூடிய செயலாகுமோ! ஆகாது.

“தலைவியின் ஆற்றாமையைத் தோழி தலைவனுக்குக் கூறுதல்”

இறையோ இரக்கினும் ஈங்கோர்பெண் பால், என வும்மிரங்காது,
அறையோ! எனநின் றதிரும் கருங்கடல், ஈங்கிவள்தன்
நிறையோ இனியுன் திருவரு ளாலன்றிக் காப்பரிதால்
முறையோ, அரவணை மேல்பள்ளி கொண்ட முகில்வண்ணனே! 2539

திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக் கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரியும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! மேகநிறத் திருமேனியையுடையவனே! எத்துணையளவுதான் வேண்டி நிற்பினும் இவளும், “ஒரு பெண்ணே!” என்று இரக்கம் ஏதும் இவளிடத்தே கொள்ளாமல் கருங்கடல் அறைகூவுவது போன்று இவள் முன்னே ஓசையை உண்டாக்கி இவளைத்துன்புறுத்துகின்றது. இஃது என்ன கொடுமையோ! அறியேன். இனி இப்பெண்ணின் நிறை குணத்தை உன் திருவருள் கிடைப்பதன் மூலமாகவே அல்லாமல் பாதுகாப்பது என்பது இயலாத ஒன்றாகும். இப்படியிருக்கும்போது இப்பெண்ணை நீ அலட்சியம் செய்வது என்பது முறையாகுமோ? என்று தோழி கூறினாள்.

“தலைவி தோழியிடம் தலைவன் இயல்பை எடுத்துக் கூறுதல்”

வண்ணம் சிவந்துள வானா டமரும் குளிர்விழிய,
தண்மென் கமலத் தடம்போல் பொலிந்தன, தாமிவையோ
கண்ணன் திருமால் திருமுகந் தன்னொடும் காதல்செய்தேந்
கெண்ணம் புகுந்து, அடி யேனொடிக் கால மிருக்கின்றதே.

என் தலைவனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருக்கண்கள் இரண்டும் சிவந்த நிறமாகிச் சிவந்து அழகுமிக்கனவாகித் திருப்பரமபதமும் மகிழ்ச்சியடையும்படியாகக் குளிர்ந்த மென்மையான தாமரைத் தடாகம் பேன்று விளங்குகின்றன. ஸ்ரீகண்ண பிரானாகத் திருஅவதாரம் ஏற்றருளிய எம்பெருமான் திருமாலின் திருமுகத்தில் நான் ஆசை வைத்துக் காதல் கொண்டேன். அந்த எம்பெருமானின் திருமுகமும், திருக்கண்களும் என் மனதினுள்ளே புகுந்து இடம்பெற்றுவிட்டன. அஃது எப்பொழுதும் நீங்காமல் என்னுடன் அன்பு பூண்டவனாக இருக்கும் போது நீ அவனைப் பழித்துப் பேசுதல் ஆகுமோ? என்று தலைவி தோழியிடம் கூறுகிறாள்.

“தலைவி தலைவன் திருநாமம் கூறல்”

இருக்கார் மொழியால் நெறியிழுக் காமை, உலகளந்த
திருத்தா ளிணைநிலத் தேவர் வணங்குவர், யாமும்அவா
ஒருக்கா வினையொடும் எம்மொடும் நொந்து கனியின்மையின்
கருக்காய் கடிப்பவர் போல், திரு நாமச்சொல் கற்றனமே.

2541

இம்மண்ணுலகத் தேவர்கள் என்று கருதக் கூடிய அந்தணர் பெருமக்கள் வேதங்களில் சொல்லியிருக்கின்ற மந்திரங்கள் என்னும் அரிய கருத்துகளின்படி முறை தவறாமல் எம்பெருமான் ஸ்ரீ உலகளந்தப் பெருமான் திருவடிகளை என்றும் வணங்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால், நானோ அந்த எம்பெருமான்மீது கொண்டிருக்கின்ற ஆசையை அடக்க முடியாதவளாக இருக்கின்றேன். என் வினைப்பயன் அந்த எம்பெருமானை அடைய விடாமல் தடுத்துக் கொண்டு இருப்பதால் நான் திணறுகின்றேன். ஆதலால், என்னையும் நானே நொந்து கொண்டு எப்படியேனும் அந்த எம்பெருமானின் சேர்க்கையானது எனக்குக் கிடைக்காதா என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஆயினும் நான் அவனுடன் சேர முடியவில்லை. எனவே, கனி கிடைக்கப் பெறாமையால் காயைப் பறித்துத் தின்பது போன்று, அந்த எம்பெருமானின் திருநாமங்களைச் சொல்லியாவது மனம் ஆறுதல் பெற முயன்று கொண்டிருக்கின்றேன்.

“தலைவியின் கண்கள் கவர்ந்ததைத் தலைவன் கூறல்”

கற்றுப் பிணைமலர்க் கண்ணின் குலம்வென்று, ஓ ரோகருமம்
உற்றுப் பயின்று செவியொடு சாவி, உலகமெல்லாம்
முற்றும் விழுங்கி யுமிழ்ந்த பிரானார் திருவடிகீழ்
உற்றும் உறாதும், மிளிர்ந்தகண் ணாயெம்மை உண்கின்றவே! 2542

இவளுடைய கண்களின் பார்வையோ இளம் பெண்மான்களின் கண்களினின்று உண்டாகும் பார்வையையும் வென்றுவிட்டது. ஒரு வகையான செயலில் பொருத்தமுறப் பழகிப் பின்பு, அச்செயல் பற்றி இவள் கண்கள் காதுகளோடு கலந்து ஆலோசிப்பவைபோலப் பார்க்கின்றன. அவ்வாறு ஆலோசிக்கும் வேளையில் இவை பிறழ்ந்து காணப்படுவதை நான் என்னென்பேன்! ஆகையால், இச்செயல் நன்மையா தீமையா என்று அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை. உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் உலகங்கள் அனைத்தையும் தானே உண்டு தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்துப் பாதுகாத்தருளிப் பின்பு தக்கதோர் சமயத்தில் வெளிப்படுத்திய அந்த எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிகீழ் இவளுடைய கண்களின் பார்வையானது என்னைக் கவர்ந்துவிட்டன. இந்த எம்பெருமான் எம்மீது கொண்டுள்ள அருட்பார்வையானது உண்பது போன்று என்னை விழுங்கிக் கொண்டிருக்கின்றதே!

“தலைவன் தோழன் பேச்சை மறுத்தல்”

உண்ணா துறங்கா துணர்வுறும் எத்தனை யோகியாக்கும்,
எண்ணாய் மிளிரும் இயல்பின வாம், எரி நீர்வளிவான்
மண்ணா கியவெம் பெருமான் றனதுவை குந்தமன்னாள்
கண்ணாய் அருவினை யேன், உயி ராயின காவிகளே. 2543

என் காதலியின் கண்கள், தீ, நீர், காற்று, ஆகாயம், பூமி ஆகியவைகளின் பஞ்சபூதங்களின் வடிவமாகத் திகழ்கின்ற எம் பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருப்பரமபத்தினைப் போன்று எப்போதும் அனுபவித்தற்கு ஏற்றவளாகத் திகழ்கின்றாள். இவளுடைய கண்கள் இன்பத்தின் வடிவமாய் விளங்குகின்ற செங்கழுநீர்ப் பூக்களை ஒத்திருக்கின்றன. இதற்கும் மேலாக இக்கண்கள் கொடிய தீவினைகளையுடைய என் உயிராகவே இருக்கின்றன. மேலும் இவளின் கண்களின் பார்வை பிறழ்ந்த நிலை யிலிருப்பதால் எத்தகையவரையும் கவர்ந்திழுக்கும் ஆற்றல்

பெற்றவையாக விளங்குகின்றன. ஆகையால், உண்ணாமல், உறங்காமல் இருந்து தியானம் செய்யும் யோகநிலை கைவரப் பெற்ற தவமுனிவர்களையும், அவர்களின் தவநிலை கலையப் பெற்று இக்கண்களைப் பற்றியே எண்ணச் செய்யக் கூடிய தன்மைகளைப் பெற்றிருக்கின்றன என்றால் அவளின் அழகை என்னென்பேன்! என்று தலைவன் கூறினான்.

“தலைவன் பாங்கனுக்குத் தன் வலியழி உரைத்தல்”

காவியும் நீலமும் வேலும் கயலும் பலபலவென்று,
ஆவியின் தன்மை அளவல்ல பாரிப்பு, அசுரர்ச்செற்ற
மாவியம் புள்வல்ல மாதவன் கோவிந்தன் வேங்கடம்சேர்
தூவியம் பேடையன் னாள், கண்க ளாய துணைமலரே. 2544

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பறவைகட்கரசனான கருடாழ்வான்மீது ஏறிச் சென்று அசுரர்களை அழித்தருளினான். இத்தகைய எம்பெருமான் ‘திருமகள்’ என்னும் பெரிய பிராட்டியாரின் நாயகனாவான். இவனே பசுக்களைப் பாதுகாத்தருள்புரிபவன். இத்தகைய எம்பெருமான் திருமால் திருக்கோயில் கொண்டு முந்தருள் புரிகின்ற திருத்தலமாகிய திருவேங்கடமலையில் என் காதலி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். சிறகுகளைக் கொண்டிருக்கின்ற அன்னப்பெடையை ஒத்திருக்கின்ற இவளின் கண்கள் இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய இரண்டு தாமரை மலர்களை ஒத்திருக்கின்றன. மேலும் இவளுடைய கண்கள் செங்கழுநீர்ப்பூக்கள், கருநெய்தல் பூக்கள், வேல், கயல்மீன் ஆகியவைகளை ஒத்திருக்கின்றன. மேலும் கண்ணுக்கு இணையான மான்விழி போன்ற பல பொருட்களையும் இவள் கண்கள் வென்றுவிடும் அளவிற்குப் பேரழகு வாய்ந்ததாக அமைந்துள்ளன. இத்தகைய கண்கள் இரண்டும் என்னைப் பாதுகாத்து, அதே அளவில் என்னை வருத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் உண்டான பாதிப்பு என் மென்மையான உயிரின் தன்மைக்கு ஏற்ற அளவுடையதாக இல்லை.

கால மயக்கு.

மலர்ந்தே யொழிந்தில மாலையும் மாலைப்பொன் வாசிகையும்,
புலந்தோய் தழைப்பந்தர் தண்டுற நாற்றி, பொருகடல்கூழ்
நிலந்தா வியவெம் பெருமான் தனதுவை குந்தமன்னாய்!
கலந்தார் வரவெதிர் கொண்டு, வன் கொன்றைகள் கார்த்தனவே. 2545

பொருந்தியிருக்கின்ற கடல் சூழ்ந்த இந்நிலவுலகங்கள் அனைத்தையும், "திரிவிக்ரமன்" என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு தாவி அளந்து கொண்ட உலகளந்தப் பெருமானின் திருப்பரமபதத்தினை ஒத்து விளங்குகின்ற பெருமக்களே! வலிய கொன்றை மரங்கள் உன்னைக் கலந்து பிரிந்த தலைவனின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன அன்றோ! ஆகையினால், இக்கொன்றை மரங்கள் கார்காலம் வாராக் காலத்தும் கருவடைந்து, அரும்ப ஆரம்பிக்கின்றனவேயன்றி, அவை மாலைகளையும், பொன்னாலான சுருள்மாலை வட்டத்தினையும், கிளைகளுடன் கூடிய தழைகளாகிய பந்தலிலே முற்றிலும் பூத்துக் குலுங்கவில்லை. இன்னும் அத்தகைய கார்காலம் வரவில்லை.

“தலைவியைத் தோழி ஆற்றுதல்”

காரேற் றிருள்செகி லேற்றின் சுடருக் குளைந்து, வெல்வான்
போரேற் றெதிர்ந்தது புன்தலை மாலை, புவனியெல்லாம்
நீரேற் றளந்த நெடிய பிரானரு ளாவிடுமே?
வாரேற் றிளமுலை யாய், வருந் தேலுன் வளைத்திறமே.

2546

‘கச்சு’ அணிந்த இளமுலைகளையுடைய என் தலைவியே! கறுத்த இருளை ஒத்திருக்கின்ற எருதானது சிவந்த நிறத்துடன் ஒளி வீசுகின்ற ‘சூரியன்’ எனப்படுகின்ற எருதினைத் தாக்கிப் போரிட்டு இளைத்து, மீளவும் வெல்லும் பொருட்டுப் போர் செய்ய வந்திருக்கின்றது. மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியின் முன்னே “வாமனன்” என்னும் குள்ள வடிவு மேற்கொண்டு, தன் திருவடிகள் கொண்டு “மூன்றடி மண் தா” என்று அவனிடம் இரந்து, நீரேற்றுப் பெற்றுக் கொண்ட பின்பு, “திரிவிக்ரமன்” என்னும் திருஅவதாரம் பெற்று, நெடிதுயர்ந்து, இந்த உலகங்கள் அனைத்தையும் அளந்து கொண்டநெடிய திருமால் இம்மாலைப் பொழுதினிலே உனக்கு அருள் செய்யாமல் இருப்பானோ! உன் கைவளையல்கள் கழல்கின்றனவே என்று நீ வருத்தம் கொள்ள வேண்டாம். அவ்வளையல்கள் கழன்று விடாதபடிக்கு அந்த எம்பெருமான் திருமால் விரைவில் வந்து உன்னுடன் சேர்வான்.

“தலைவி இரவின் நெடுமைக்கு இரங்குதல்”

வளைவாய்த் திருச்சக் கரத்தெங்கள் வானவ னார்முடிமேல்,
தளைவாய் நறுங்கண்ணித் தண்ணந் துழாய்க்குவண் ணம்பயலை,
விளைவான் மிகவந்து நாள்திங்க ளாண்டுழி நிற்கவெம்மை
உளைவான் புகுந்து, இது வோர்கங்குல் ஆயிரம் ஊழிகளே. 2547

என் தலைவனாகிய திருப்புரம்பதநாதன் வளைந்து வட்ட வடிவிலிருக்கின்ற அழகிய திருவாழி ஆழ்வானைத் தன் திருக்கரத்திலே ஏந்தியிருக்கின்றான். அவன் திருமுடிமேல் குளிர்ந்த நறுமணம் மிக்க திருத்துழாய் மாலையைச் சூடியுள்ளான். அத்தகைய திருத்துழாய் மாலைக்கு நான் ஆசைப்பட்டு என் இயல்பான மாமை, நிறம் மாறப் பெற்றுப் பசலை நிறம் படரப்பெற்றேன். என்னை அழிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே என்னை நெருங்கி வந்திருக்கின்ற இந்த ஓர் இரவு என்பதுவே ஒரு நாளாகவும், அஃதே ஒரு மாதமாகவும், அஃதே ஓர் ஆண்டுக் காலமாகவும், பின்பு அஃதே ஊழிக்காலமாகவும் படிப்படியாக வளர்ந்து பின்பு அநேக ஊழிக்காலங்களாக நீண்டு வளர்ந்து, என்னை வருத்திக் கொண்டிருக்கின்றது.

“செவிலித் தாயின் கோபத்தைத் தலைவி தோழியிடம் கூறுவது”

ஊழிக ளாயுல கேழுமுண் டானென் நிலம், பழங்கண்டு
ஆழிக ளாம்பழ வண்ணமென் றேற்கு, அஃ தேகொண்டன்னை
நாழிவ ளோவெனும் ஞாலமுண் டான்வண்ணம் சொல்லிற்றென்னும்
தோழிக ளோ! உரை யீர், எம்மை அம்மனை சூழ்கின்றவே. 2548

தோழிகளே! என் நாயகனான எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் உலகங்கள் ஏழினையும் உண்டு தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்துப் பாதுகாத்தருளியவன். நான் ஒரு பொழுதும் என் தலைவன் பெயரை வெளிப்படையாகச் சொன்ன தில்லை. அந்த எம்பெருமானின் பெருமைகளையும் நான் சொன்ன தில்லை. இந்த அளவில் களாப்பழத்தைக் கண்டு இஃது கடல் நிறம் போன்றிருக்கிறது என்று நான் குறிப்பாகக் கூறியதைக் கேட்டறிந்த என் தாய், இஃது தலைவனின் நிறத்தைப் பாராட்டியது என்று தம் மனத்துட் கொண்டு கோபம் கொண்டு, “இப்பெண் அடங்காதவள்” என்று எண்ணியவாறு என்னைக் குறித்து ஒரு மாதிரியாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறாள். இவ்வாறு நான் உலகம் உண்டவனாகிய என்

தலைவன் திருமாலின் நிறத்தை அந்தக் களாப்பழத்தின் மூலம் குறிப்பிட்டுரைத்தேன் என்பதற்காக என்மீது குறைப்பட்டுக் கொள்ளும் என் அன்னையைச் சமாதானம் செய்து அமைதிப் படுத்துங்கள் என்று தலைவி தோழியிடம் கூறினாள்.

“தலைவி இளம்பிறை கண்டு தளர்தல்”

சூழ்கின்ற கங்குல் சுருங்கா இருளின் கருந்திணிம்பை,
போழ்கின்ற திங்களும் பிள்ளையும் போழ்க, துழாய்மலர்க்கே
தாழ்கின்ற நெஞ்சத் தொருதமி யாட்டியேன் மாமைக்கின்று
வாழ்கின்ற வாரிது வோ,வந்து தோன்றிற்று வாலியதே.

2549

சூழ்ந்திருக்கின்ற இரவு நேரத்தில், இருளானது சுருக்கம் ஏதுமின்றி பெருகி வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய கறுத்த திண்மையைப் பிளப்பதற்கென்று புறப்பட்டு வந்த இளஞ்சந்திரன் அவ்விருளைப் பிளப்பது போன்று, என்னையும் பிளக்கட்டும். அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருமார்பில் அணிந்திருக்கின்ற திருத்துழாய் மாலையைப் பெறுவதன் பொருட்டுத் தாழ்கின்ற என் மனதுடன் தனியாக இருக்கின்ற என் உடலின் மாமை நிறம் மாறிக் கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு மாறி வருகின்ற இந்நிறத்தை மேலும் குறைக்கும் பொருட்டுத் தாய்மையான இளம்பிறைச் சந்திரனும் வந்து தோன்றி எனக்கு இவன் அளிக்கக் கூடிய வாழ்வுதான் என்னே! இந்தச் சந்திரன் இதுவரை எனக்கு அளித்து வந்த துன்பம் போதும்.

“மாலையில் வருந்தும் தோழிக்குத் தலைவி இரங்குதல்”

வால்வெண் ணிலவுல கார்ச் சுரக்கும்வெண் திங்களென்னும்,
பால்விண் சுரவி சுரமுதிர் மாலை, பரிதிவட்டம்
போலும் சுடரட லாழிப்பி ரான்பொழில் ஏழளிக்கும்
சால்பின் தகைமைகொ லாம்,தமி யாட்டி தளர்ந்ததுவே?

2550

விண்ணில் உலவி வருகின்ற வெண்மை மிக்க சந்திரன் என்கின்ற தெய்வப்பசு, வெண்மையான பால் என்னும்படியான நிலவை ஆகாயத்தினின்றும் உலகம் முழுவதும் பரவுப்படியாகச் சொரிகிறான். இத்தகைய மாலைப் பொழுதும் வந்தது. இந்நேரத்தில் இவளின் தலைவன் வராத காரணத்தினால் தளர்வுற்று இருக்கிறாள். இவ்வாறு தளர்ச்சியுற்று இருக்கும் இப்பெண்ணின் துயரைப் போக்கும் பொருட்டு அந்த எம்பெருமான் வரமாட்டானோ! சூரிய மண்டலம் போன்று ஒளி வீசக் கூடிய திருவாழி ஆழ்வானைத் தம் வலது

திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற என் தலைவனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஏழு உலகங்களையும் பாதுகாத்தருள் புரியும் ஆற்றல் பெற்றவனன்றோ? இந்த எம்பெருமான் அத்தகைய ஆற்றல் பெற்றிருக்கும் அளவில் இந்தப் பெண்ணை மட்டும் காப்பாற்றாமல் இருந்து விடுவானோ? காப்பாற்றுவான்.

“தலைவிமீது தலைவனின் தார்மணம்
வீசும் தென்றல் கண்டு மகிழ்ச்சியுறல்”

தளர்ந்தும் முறிந்தும் வருதிரைப் பாயல், திருநெடுங்கண்
வளர்ந்தும் அறிவுற்றும் வையம் விழுங்கியும், மால்வரையைக்
கிளர்ந்தும் அறிதரக் கீண்டெடுத்த தான்முடி குடுதுழாய்
அளைந்துண் சிறுபசுந் தென்றல், அந் தோவந் துலாகின்றதே! 2551

திருப்பாற்கடலில் காற்று வீசுவதால் அவ்விடத்தில் வேகமாகக் கொந்தளித்து அலைகள் வீசுவதும், பின்பு அவ்வலைகள் சிறிது நேரம் அடங்கியும் அமைதியாக இருக்கின்றது. இத்தகைய திருப்பாற்கடலில் எம்பெருமான் திருவனந்தாழ்வான்மீது பள்ளி கொண்டு உறங்கும் நிலையிலும், உறங்காமலும் என்ற நிலையில் அறிதுயில் கொள்கின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அழகிய நீண்ட திருக்கண்களைக் கொண்டுள்ள இத்தலைவன் உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில் உலகங்கள் அனைத்தையும் உண்டு தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்துப் பாதுகாத்தருள் புரிந்தான். “கோவர்த்தனம்” என்னும் மலையைத் தன் கையில் குடையாகப் பிடித்துப் பசுக்கூட்டங்களைப் பாதுகாத்தருளினான். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருமுடியில் சூடியிருக்கின்ற திருத்துழாயைத் துழாவி அளைந்துவிட்டு வந்து வீசுகின்ற இளந்தென்றற் காற்றானது என்மீதும் பட்டு எனக்கு மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கிவிட்டது.

“தலைவன் தலைவியின் ஊர்பற்றி விசாரித்தல்”

உலாகின்ற கெண்டை ஒளியம்பு, எம் ஆவியை ஊடுருவக்
குலாகின்ற வெஞ்சிலை வாண்முகத் தீர், குனி சங்கிடறிப்
புலாகின்ற வேலைப் புணரியம் பள்ளியம் மானடியார்
நிலாகின்ற வைகுந்த மோ, வைய மோநும் நிலையிடமே? 2552

ஒளி வீசுகின்ற முகத்தினையுடைய பெண்களே! காதளவு வரை சென்று மீண்டும் உலவி வருகின்ற கெண்டைமீனை ஒத்த

வடிவினைப் பெற்றுள்ள உங்கள் கண்கள் ஒளியைப் போன்று, கூர்மையான அம்புகளைப் போன்று என் உயிரை ஊடுருவித் துளைத்துத் துன்புறுத்துகின்றன. உங்கள் முகத்தில் அமைந்திருக்கின்ற பருவங்களோ கொடுமைமிக்க வில்லைப் போன்றிருக்கின்றன. இந்நிலையில் இருக்கின்ற உங்களின் இருப்பிடம் தான் யாதோ? வளைவாக இருக்கின்ற சங்குகள் இடறுவதனால் உண்டான மீன்களின் நாற்றம் வீசுகின்ற அந்தத் திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள்புரியும் எம்பெருமான் திருமால் தன்னுடைய அடியவர்களாகிய விண்ணுலகத் தேவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்ற, திருப்பரமபதமோ! அன்றி, இப்பூவுலகிலுள்ள பூலோக வைகுந்தமோ! இவைகளில் உங்கள் இருப்பிடம் யாதென்று தலைவன் வினவுகின்றான்.

“தலைவி சந்திரனைக் கண்டு வருந்துதல்”

இடம்போய் விரிந்திவ் வுலகளந் தானெழி லார்தண்டுழாய்,
வடம்போ தினையும் மடநெஞ்ச மே,நங்கள் வெள்வளைக்கே
விடம்போல் விரித லிதுவியப் பேவியன் தாமரையின்
தடம்போ தொடுங்க,மெல் லாம்பல் அல்விக்கும் வெண்திங்களே. 2553

மடநெஞ்சமே! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் “திரிவிக்ரமன்” என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு, நெடிதுயர்ந்து வளர்ந்து நின்ற அளவில் உலகங்கள் எங்கும் தாவிச் சென்று உலகங்கள் அனைத் தையும் அளந்து கொண்டான். அத்தகைய எம்பெருமான் திருமார்பில் அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற குளிர்ந்த நறுமணமிக்க திருத்துழாய் மாலையைப் பெற வேண்டுமென்றெண்ணி வருந்துகின்றாயே! தாமரை மலர்கள் குவிந்து விடுமாறும், ஆம்பல் மலர்கள் மலர்ந்திருக்குமாறும் செய்கின்ற ஆற்றல் பெற்ற வெண்மையான சந்திரன் இங்கே வந்திருந்து நமது வெண்மையாக வெளுத்துள்ள வளையல்களெல்லாம் கழன்று போகுமாறு செய்வதற்காகவே நஞ்சு போன்ற இந்த ஒளியை வீசிக் கொண்டிருப்பது போன்றிருக்கின்றதே! என்கிறாள் தலைவி.

“மாலைப் பொழுதுக்கு ஆற்றாது தலைவி இரங்குதல்”

திங்களம் பிள்ளை புலம்பத்தன் செங்கோ லரசுபட்ட,
செங்களம் பற்றிநின் றெள்குபுன் மாலை,தென் பாலிலங்கை
வெங்களம் செய்தநம் விண்ணோர் பிரானார் துழாய்துணையா
நங்களை மாமைகொள் வான்,வந்து தோன்றி நலிகின்றதே.

தன் ஒளியை வீசிப் பரப்பிக் கொண்டிருந்த நிலையில் இந்த உலகம் முழுவதும் அரசு புரிந்து செங்கோன்மை உடைய சூரியன் மாலைப் பொழுதில் மறைவதென்பது இயல்பேயாயினும் அஃது அச்சூரியனின் இறப்புக்குச் சமமாகிவிட்டது. இவ்வாறு இறந்து விட்டதாகக் கருதிய சந்திரன் என்னும் மகனோ தன் தந்தையே இறந்துவிட்டதாகக் கருதி அழுது கொண்டிருக்க, அச்சூரியனின் மனைவியாகிய மாலை நேரம் என்னும் பெண் செவ்வானம் என்னும் போர்க்களத்தில் நின்று வருந்துகின்றாள். தெற்குத் திசையிலிருக்கின்ற இலங்கை மாநகரில் நின்று போரிட்டு இராவணனைக் கொன்று அழித்த எம்பெருமான் ஸ்ரீ இராமபிரான் விண்ணுலகத் தேவர்களுக் கெல்லாம் தலைவனாவான். இத்தகைய இராமபிரான் திருமார்பில் அணிந்துள்ள திருத்துழாய் மாலையை இம்மாலை என்னும் நங்கை துணையாகக் கொண்டு, என்னுடைய மாமை நிறத்தினைக் கவர்தற் பொருட்டு என் எதிரில் வந்து தோன்றி என்னைத் துன்புறுத்துகிறாள்.

“தலைவன் ஆற்றலை எண்ணித் தலைவி
நெஞ்சழிகிறாள்”

நலியும் நரகனை வீட்டிற்றும், வாணன்திண் டோள்துணித்த
வலியும் பெருமையும் யான்சொல்லும் நீர்த்தல்ல, மைவரைபோல்
பொலியும் உருவில் பிரானார் புனைபூந் துழாய்மலர்க்கே
மெலியும் மடநெஞ்சி னார், தந்து போயின வேதனையே! 2555

என் தலைவனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் உலகத் திலிருக்கின்ற மக்களையெல்லாம் மிகவும் துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்த 'நரகாசுரன்' என்னும் அசுரனை வதைத்துக் கொன்றான். மேலும் வாணாசுரன் என்னும் அசுரனின் ஆயிரந் தோள்களையும் போரின்போது வெற்றி பெற்று அழித்தார். இத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலின் அருமை பெருமைகளையெல்லாம் நம்மால் புகழ்ந் துரைக்கும் தகுதியுடையோமல்லர். மை போன்று கறுத்த நிறமுடைய மாலையைப் போன்று விளங்கும் எம்பெருமான் தன் திருமார்பில் அணிந்திருக்கின்ற பூக்கள் நிறைந்திருக்கின்ற திருத்துழாய் மாலையை அவரிடமிருந்து அடைவதற்காக ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற என் மனமானது, அவர் பிரிவால் உண்டான இத்தகைய பிரிவுத் துன்பங்களை உண்டாக்குகின்றன.

**“இடைவிடாத சேர்த்தி இல்லையே என்று தலைவி
இரங்குதல்”**

வேதனை வெண்புரி நூலனை, விண்ணோர் பரவநின்ற
நாதனை ஞாலம் விழுங்கும் அநாதனை, ஞாலம்தத்தும்
பாதனைப் பாற்கடல் பாம்பனை மேல்பள்ளி கொண்டருளும்
சீதனை யேதொழு வார்,விண்ணு ளாரிலும் சீரியரே. 2556

வேதமே வடிவமாகக் கொண்டிருக்கும் வேத முதல்வனாகிய
எம்பெருமான், வெண்மையான பூணூல் தரித்துக் கொண்டு,
விண்ணுலகத் தேவர்களால் எஞ்ஞான்றும் தொழுது வணங்கக் கூடிய
நிலையில் நிற்கும் ஆதிமூலமாகத் திகழ்கின்றவன். இத்தகைய
எம்பெருமான் “உலகப் பிரளயம்” உண்டான காலத்தில் அனைத்துல
கங்களையும் உண்டு தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்துப்
பாதுகாத்தருளினன். “திரிவிக்கிரமன்” என்னும் திருஅவதாரம் ஏற்று
நெடியுயர்ந்து உலகங்கள் யாவற்றையும் அளந்த திருவடிகளைக்
கொண்டிருக்கும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருப்பாற்கடலில்
திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிகின்றான்.
இத்தகைய பேரருளாளப் பெருமானின் நீர்மைக் குணம் கண்டு,
அவனை வணங்குபவர்கள் விண்ணுலகத் தேவர்களினும் மேலான
வர்களாவர்.

“பிரிவாற்றாத தலைவி மாலைப் பொழுதுக்கு இரங்குதல்”

சீர சாண்டுதன் செங்கோல் சிலநாள் செலீக்கழிந்த,
பாரர சொத்த மறைந்தது நாயிறு, பாரளந்த
பேரர சே!எம் விசும்பர சே!எம்மை நீத்துவஞ்சித்த
ஓரர சே!அரு ளாய்,இரு ளாய்வந் துறுகின்றதே. 2557

சூரியன் சிறந்த செங்கோல் செலுத்திச் சில காலம்
ஆட்சிபுரிந்துவிட்டுப் பின்பு இறந்து போன ஒரு நாட்டின் அரசனைப்
போன்று மாலை நேரம் வந்ததும் மறைந்துவிட்டான். முன்பொரு
காலத்தில் உலகங்களனைத்தையும் அளந்து கொண்ட எம்பெருமான்
ஸ்ரீமந்நாராயணனே! விண்ணுலகிலுள்ள திருப்பரமபதத்தில் வீற்றிருக்கும்
எங்கள் தலைவா! எம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றதன் காரணமாக எமக்கு
வஞ்சனை செய்த ஒப்பற்றதோர்பேரரசே! இருள்நெருங்கி வந்து என்னைத்
துன்புறுத்தி வருகின்றது. ஆகவே, நீ என்னைவிட்டுப் பிரிந்திருக்காமல்
அடியேனிடத்து வந்து கருணை செய்வாயாக!

“வெறி விலக்குவிக்க நினைத்த தோழி இரங்குதல்”

உறுகின்ற கன்மங்கள் மேலான ஓர்ப்பில, ராய், இவளைப்
பெறுகின்ற தாய்மெய்ந் நொந்து பெறார்கொல் துழாய்குழல்வாய்த்
துறுகின் நிலர்தொல்லை வேங்கட மாட்டவும் சூழ்கின் நிலர்
இறுகின்ற தாலிவ ளாகம், மெல் லாவி எரிகொள்ளவே. 2558

“இந்தப் பெண்ணிற்கு உண்டாகி இருக்கும் நோயின் தன்மை இன்னதென்று அறிந்து கொள்ளும் ஆற்றலற்ற அளவில் தெளிவுப் பெற்றிராத தாய்மார், இவளுக்கு வெறியாட்டு முதலிய செயல்களைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். இவளைப் பெற்றெடுத்த தாய் உடல் நோகப் பெற்று வருந்திப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை போலும்! இந்தப் பெண்ணின் கூந்தலில் எம்பெருமான் திருமாலின் திருமார்பில் அணிந்துள்ள திருத்துழாய் மாலையைச் சூட்டிக் கொள்ளவில்லை. மிகப் பழங்காலந்தொட்டே இருந்து கொண்டிருக்கின்ற திருவேங்கட மலைக்கு இவளை அழைத்துக்கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்று ஆலோசனை செய்து பார்க்கவுமில்லை. இங்ஙனம் காலம் கடந்து கொண்டே இருக்குமேயானால் இவளுடைய மென்மையான உடலானது ‘பிரிவு’ என்னும் தீயின் காரணமாகக் கருகி அழிந்துவிடுமே! ஆகையால், இவள் உடல் மேன்மேலும் தளர்ச்சி அடைந்து கொண்டிருக்கின்றதே! இஃது என்னே பரிதாபம்” என்று தோழி கூறிக் கவல்கின்றாள்.

“தலைவி, தலைவனின் கண்ணழகைப் பாராட்டுதல்”

எரிகொள்செந் நாயி நிரண்டு னேயுத யம்மலைவாய்,
விரிகின்ற வண்ணத்த எம்பெரு மான்கண்கள், மீண்டவற்றுள்
எரிகொள்செந் தீவீழ் அசுரரைப் போலஎம் போலியர்க்கும்
விரிவசொல் லீரிது வோ,வைய முற்றும் விளரியதே? 2559

“எம்பெருமானின் திருக்கண்கள் இரண்டும் வெப்பம் மிகுந்து, சிவந்த இரண்டு சூரியர்கள் ஒரே நேரத்தில் உண்டாகும் இரண்டு மலைகளுக்கிடையே தோன்றித் தன் பேரொளி விரிவாவதைப் போன்று இருக்கின்றது. இந்தச் சூரியஒளி போல் எம்பெருமானின் திருக்கண்களினின்று உண்டாகும் தீப்பிழம்பானது “மந்தேகர்” என்னும் கொடிய அசுரர்கள் மீண்டும் மீண்டும் விழுந்து இறந்து போகுமாறு செய்துவிடும், அந்த நெருப்பு அவர்களைச் சுடுவ தென்பது இயல்பானதே ஆகும். அந்த எம்பெருமானின் கண்கள் எங்களைப் போன்ற நல்லவர்களையும் சுடுகின்றதே! இஃது சரியா

குமோ? உலகத்தில் வாழ்கின்ற அனைத்துயிர்களையும் வாழவைக்க வல்ல எம்பெருமான் இவ்வாறு செய்வது முறைமையாகுமோ? இவ்வாறுதான் அந்த எம்பெருமான் எங்களை வாழ வைப்பானோ!" நீங்களே கூறுங்கள்.

"அன்றிலின் குரலுக்குத் தலைவி தளர்வதைக் கண்டு தோழி இரங்குதல்"

விளரிக் குரலன்றில் மென்பெடை மேகின்ற முன்றில்பெண்ணை,
முளரிக் குரம்பை யிதுவிது வாக, முகில்வண்ணன்பேர்
கிளரிக் கிளரிப் பிதற்றும்மெல் லாவியும் நைவுமெல்லாம்
தளரில் கொலோவறி யேன், உய்ய லாவதித் தையலுக்கே! 2560

வீட்டின் முன் வாசலிலுள்ள பனைமரத்தின்மீது, முள்களைக் கொண்ட சிறுசிறு குச்சிகளைக் கொண்டு கட்டிய கூட்டில், "விளரி" என்னும் இசையில் குரல் கொடுக்கும் அன்றிற் பறவையானது தன் பெண் அன்றிற் பறவையுடன் சேர்ந்து, விரும்பி ஒன்றையொன்று தழுவியவாறு இருக்கின்றன. அவைகளின் இனிய குரலைத் தலைவி தன் செவிகளின்மூலம் கேட்கிறாள். அன்றில் பறவை தன் பேடையுடன் தழுவதலையும் காண்கிறாள். இதுகண்ட தலைவி ஆற்றாமை மேற்கொண்டு, உடல் தளர்ந்து மெலிவடைந்து உடலும் உயிரும் இளைத்துவிட்டாள். காளமேக வண்ணனான தன் தலைவனின் திருநாமங்களையே இவள் வாய் மீண்டும் மீண்டும் கூறிக் கொண்டே இருக்கின்றது. இவள் உயிரும் உடலும் தளர்வுற்ற பிறகு இப்பெண் பிழைப்பது என்பது எவ்வாறு என்றறியமாட்டேன். இவள் இனி எவ்வாறு உயிருடன் வாழப் போகிறாள்?

"தலைவி தலைவனைக் காண விரைதல்"

தையல்நல் லார்கள் குழாங்கள் குழிய குழுவினுள்ளும்,
ஐயநல் லார்கள் குழிய விழவினும், அங்கங்கெல்லாம்
கையபொன் னாழிவெண் சங்கொடும் காண்பான் அவாவுவன்நான்
மையவண் ணா! மணி யே, முத்த மே! என்றன் மாணிக்கமே! 2561

மைந்நிறம் கொண்ட எம்பெருமானே! நீலமணியையும், முத்தினையும், மாணிக்கத்தினையும் பொன் நிறத்தினையும் அழகையும், ஒளியையும் கொண்டு திகழ்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனே! அழகிய பெண்கள் கூட்டத்தின் இடையிலாயினும், நல்ல நல்ல ஆண்மக்கள் கூடியிருக்கின்ற பெரியதோர் திருவிழாக்

களையாயினும் ஒரு வேளை அங்கங்கு உன்னைக் காணலாகுமோ! என்று சென்று காணத் துடித்துக் கொண்டு இருக்கின்றேன். இவ்வாறு பற்பல இடங்களிலும் பொன்னிறமான திருவாழியாழ்வானையும், வெண்சங்கினையும் தன் திருக்கரங்களில் ஏந்தியிருக்கின்ற எம்பெருமானாகிய நீ எங்கேயாவது காணக் கிடைப்பாய் என்று ஆசைப்படுகின்றேன் என்று தலைவி கூறுகின்றாள்.

“மாலைப் பொழுது கண்டு தலைவி வருந்துதல்”

மாணிக்கங் கொண்டு குரங்கெறி வொத்திரு ளோடுமுட்டி,
ஆணிப்பொன் னன்ன சுடர்படு மாலை, உலகளந்த
மாணிக்க மே!என் மரகத மே!மற்றொப் பாரையில்லா
ஆணிப்பொன் னே!அடி யேனுடை யாவி யடைக்கலமே! 2562

உலகங்கள் அனைத்தையும் தன் ஒரு திருவடி கொண்டு அளந்து கொண்ட மாணிக்கமணியே! மரகதம் போன்ற நிறம் கொண்ட திருமேனி வடிவுடைய எம்பெருமானே! இவ்வுலகில் எவருக்கும் ஒப்புதலில்லாத மாற்றுக் குறையாத பொன் போன்று மதிப்பையும் ஒளியையும் உடைய எம்பெருமானே! கருங்குரங்கால், வீசி எறியப்படுகின்ற மாணிக்கமணி தன் ஒளி தெரியாதவாறு கீழே விழுவது போன்று, மாற்றியர்ந்த பொன்னையொத்த ஒளி வீசுகின்ற சூரியன் இருளுடன் சென்று சேர்ந்து அவ்விருளினுள்ளே மறைந்து விட்டான். இத்தகைய இம்மாலைப் பொழுதினில் உன் அடியவளான நான் உன்னைப் பிரிந்து துயருற்ற நிலையிலிருக்கின்றேன். அடியேனுடைய உயிர் உன்னிடம் அடைக்கலம் அடைந்துவிட்டதே! அடியேனைப் பாதுகாத்தருள வேண்டும்.

“தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வருந்துதல்”

அடைக்கலத் தோங்கு கமலத் தலரயன் சென்னியென்னும்,
முடைக்கலத் தூண்முன் அரனுக்கு நீக்கியை, ஆழிசங்கம்
படைக்கலம் ஏந்தியை வெண்ணெய்க்கன் நாய்ச்சிவன் தாம்புகளால்
புடைக்கலந் துணை,எம் மாணையென் சொல்லிப் புலம்புவனே? 2563

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருநாபித் தாமரை மலரில் பிரமதேவன் தோன்றினான். அத்தகைய பிரமதேவனின் ஒரு தலையைச் சிவபெருமான், முடைநாற்றம் வீசுகின்ற பிச்சைப் பாத்திரமாகக் கொண்டு யாசித்துக் கொண்டு வரும் வேளையில் அந்தப் பிச்சைப் பாத்திரமானது கையில் ஒட்டிக் கொண்டது. அவ்வாறு ஒட்டிக் கொண்ட அப்பாத்திரம் சிவபெருமானின் கையைவிட்டு

விலகுமாறு எம்பெருமான் திருமால் அத்துன்பத்தைப் போக்கி யருளினான். திருவாழியாழ்வானையும், திருவெண்சங்கினையும் திவ்ய ஆயுதங்களாகத் தன் திருக்கரங்களில் ஏந்தியிருக்கின்ற எம்பெருமான் மூகண்ணபிரான் வெண்ணெயைத் திருவமுது செய்ய ஆசைப்பட்டு அருந்தியதன் காரணமாகக் கையும் களவுமாகப் பிடிபட்ட அந்நாளில் “அசோதைப்பிராட்டி” என்னும் ஆய்ச்சியின் கயிற்றினால் அடிபட்டானே! இவ்வாறு அடிபட்டதனால் வருந்தமுற்றவன் போன்று காட்சியளித்த இந்தக் கண்ணபிரானாகிய என் தலைவன் எம்பெருமான் திருமாலைப் பற்றி நான் என்னென்ன எடுத்துரைத்துப் புலம்புவேன்!

“அன்றில் குரலையும் கடல் ஓசையையும் கேட்ட தலைவி
ஆற்றாமைக்குத் தோழி இரங்குதல்”

புலம்பும் கனைகுரல் போழ்வாய அன்றிலும், பூங்கழிபாய்ந்
தலம்பும் கனைகுரல் சூழ்திரை யாழியும், ஆங்கவைநின்
வலம்புள் எதுநலம்பாடு மிதுகுற்ற மாகவையம்
சிலம்பும் படிசெய்வ தே, திரு மால்இத் திருவினையே? 2564

“திருமகள்” என்னும் பெரிய பிராட்டியினிடத்தே பிரிய முள்ளவராகத் திகழும் எம்பெருமான் திருமாலே! பிரிவுத் துன்பம் காரணமாகக் கத்திக் கொண்டிருக்கின்ற அன்றில் பறவையினையும், கழியினுள்ளே பாய்ந்தலைந்து கொண்டிருக்கும் கம்பீரமான தொனியையும், அலைகள் வீசிக் கொண்டிருக்கும் கடலையும் கண்டு பெருவருத்தம் கொண்ட இப்பெண் மேன்மேலும் வருந்துகின்ற வகையில் அமைந்துள்ளன. உன்னுடைய வலிமை மிக்க வாகனமாகிய கருடாழ்வானின் நன்மைகளை எடுத்துப் பாடிக் கொண்டிருக்கின்ற இப்பெண்ணின் செயலைக் குற்றமுடையதாக எடுத்துக் கொண்டு இவளைத் துன்புறுத்தவே ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. உலகிலுள்ள மக்கள் இப்பெண்ணின் நிலைமையை அறிந்து வருந்தி முறையிடுமாறு நீ வருத்தமுற்றுத் “திருமகள்” போன்று விளங்குகின்ற இவளைத் துன்புறுத்தல் தக்கதோ!

“போலி கண்டு தலைவி இரங்குதல்”

திருமால் உருவாக்கும் மேரு, அம் மேருவில் செஞ்சுடரோன் திருமால் திருக்கைத் திருச்சக் கரமொக்கும், அன்னகண்டும் திருமால் உருவோ டவன்சின்ன மேபிதற் றாநிற்பதோர் திருமால் தலைக்கொண்ட நங்கட்கு, எங் கேவரும் தீவினையே? 2565

மேருமலையானது எம்பெருமான் திருமாலின் திருமேனி வடிவை ஒத்திருக்கும். அம்மேருமலையினருகே சிவந்த ஒளியை வீசிக் கொண்டிருக்கும் சூரியன் அந்த எம்பெருமான் தன் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற திருவாழியாழ்வானை ஒத்திருக்கும். இவ்வாறு என் தலைவன் எம்பெருமான் திருமாலின் நினைவைத் தூண்டிவிடும் படியான போலியான பொருள்களைப் பார்த்த அளவிலேயே அடியேன் அந்த எம்பெருமானின் திருமேனி வடிவினையும், அவனைப் பற்றிய அடையாளங்களையும் உண்மையாகவே நூல்கண்டது போன்று பிதற்றிக் கொண்டிருக்கின்றேன். இவ்வாறு அவனுடைய திருநாமங்களைக் கூறிப் பிதற்றிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய அடியேனுக்குண்டாகின்ற வேட்கையானது தீராததும் ஒப்பற்றதுமான தலைப்பாரமாக அமைந்திருக்கின்றதே! அந்த எம்பெருமான் என்னைப் பெரும் பிரிவுத் துயரிலீடுபடுத்தி வாட்டுகின்றானே! ஆயினும் அடியேன் எம்பெருமானின் திருநாமங்களையே எப்போதும் எடுத்துரைக்கும் காரணமாக அடியேனுக்கு அப்பிரிவுக்குக் காரணமான தீவினைகள் எவ்வாறு வரக்கூடும்!

“தலைவன் கலவிக்கு விரைகிற தலைவி இரங்குதல்”

தீவினை கட்கரு நஞ்சினை நல்வினைக் கின்னமுதை,
பூவினை மேவிய தேவி மணாளனை, புன்மை யெளகாது
ஆவினை மேய்க்கும்வல் லாயனை அன்றுல கீரடியால்
தாவின ஏற்றையெம் மானைஎஞ் ஞான்று தலைப்பெய்வனே? 2566

அடியார்களுக்கு உண்டாகியிருக்கின்ற பாவங்களுக்கு நஞ்சாகவும், அவ்வடியவர்களின் நல்வினைத் தொண்டுகளுக்கு நல்லதோர் திருவமுதமாகவும் திகழ்கின்ற “திருமகள்” என்னும் பெரிய பிராட்டிக்குக் கணவனாகத் திகழும் எம்பெருமான் ஸ்ரீ கண்ணபிரான் சிறுமை ஏதும் கருதாது பசுக்களை மேய்த்துப் பாது காக்கும் இடையனானான். அந்த எம்பெருமான் திருமாலே “திரி விக்ரமன்” என்னும் திருஅவதாரம் ஏற்று நெடிதுயர்ந்து வளர்ந்த வண்ணம் இந்த உலகங்கள் அனைத்தையும் தன் இரண்டு திருவடிகளாலே அளந்து கொண்ட அந்த உத்தமனான பரமபுருடனை மேன்மை மிக்கவனை அடியேன் எப்பொழுது அடையப் பெறு வேனோ! இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீ பேசும் பெருமானுடன் அடியேன் கண்டு கலந்திருக்கும் காலம்தான் எக்காலமோ! அறிகிலேனே!

“காலம் கடந்தமைக்குத் தலைவி வருத்தமுறல்”

தலைப்பெய்து யானான் திருவடி சூடுந் தகைமையினால்,
நிலைப்பெய்த ஆக்கைக்கு நோற்றவிம் மாயமும், மாயம்செவ்வே
நிலைப்பெய் திலாத நிலைமையுங் காண்டோ றசுரர்குழாம்
தொலைப்பெய்த நேமியெந் தாய்,தொல்லை யூழி சுருங்கலதே. 2567

அரக்கர் கூட்டங்களை அழியுமாறு செய்த திருவாழியாழ்
வானைத் தன் வலது கைக்கரத்தில் படையாக ஏந்தியிருக்கின்ற
எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! அடியேன் உம்முடைய திருவடித்
தாமரைகளை அடியேனின் தலைமேற் கொண்டு வணங்கும்படியாக
அடிமைத்த தன்மை பெறுமளவில் நோன்பு நோற்றுப் பெரும்பேறு
பெற்றேன். இப்பேற்றினைப் பெற அடியேனின் உடல் என்ன தவம்
செய்ததோ! இஃது என்னே ஆச்சரியம்! அடியேன் இத்தகைய
பெரும்பேற்றினைப் பெற்றிருந்தும் அஃது என்ன காரணத்தினாலோ
ஒரு படியாக நிலைத்து நிற்கப் பெற்று முடிவாகப் பெறப்பட
வில்லையே! இத்தகைய நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கின்ற
பொழுது பழைமையான காலம் என்ற ஒன்றுதான் இஃது
அமையாததற்குக் காரணம் என்று தெரிகின்றது. அத்தகைய காலம்
மட்டும் சுருங்காமல் ஊழிக்காலம் போன்று நீண்டு கொண்டே
சென்று என் ஆசைகள் நிறைவேறாமல் இருக்கின்றதே!

“தலைவி தோழியிடம் தன் கற்பு உணர்த்தி
அறத்தொடு நின்றல்”

சுருங்குறி வெண்ணெய் தொடுவுண்ட கள்வனை, வையமுற்றும்
ஒருங்குற வுண்ட பெருவயிற் றாளனை, மாவலிமாட்டு
இருங்குறள் ஆகி இசையவோர் மூவடி வேண்டிச்சென்ற
பெருங்கிறி யானையல் லால், அடி யேன்நெஞ்சம் பேணலதே. 2568

என்தலைவன் எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான், உறியில் சுருக்கிக்
கட்டியுள்ள பாணையிலுள்ள வெண்ணெயை உண்ட கள்வன் என்ற
நிலையில் நிற்கிறான். உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில்
உலகங்களனைத்தையும் உண்டு, தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்துப்
பாதுகாத்தருளிய பெருவயிற்றினை உடைய எம்பெருமான்,
மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியினிடத்துச் சென்று 'வாமனன்' என்னும்
குள்ளமான வடிவில் தன் திருவடிகளால் மூன்றடி மண் தா என்று
கேட்டுப் பெற்றுப் பின்பு தந்திரமாகத் “திரிவிக்கிரமன்” என்னும்

நெடிதுயர்ந்த திருவடிவு மேற்கொண்டு உலகங்கள் அனைத்தையும் அளந்து கொண்டான். இத்தகைய பற்பல ஆற்றல்களைப் பெற்றிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானையன்றி வேறு எவருக்கும் அடியேனின் இதயம் அடிமை ஆகவில்லை. இனி மேலும் இவ்வாறு வேறு எவருக்கும் அடிமை ஆதல்பற்றி என் மனம் எண்ணியும் பார்க்காது.

“தலைவனைக் குறித்துத் தலைவி இரங்குதல்”

பேணல மில்லா அரக்கர்முந் நீர பெரும்பதிவாய்,
நீணகர் நீளெரி வைத்தரு ளாயென்று, நின்னைவிண்ணோர்
தாணிலந் தோய்ந்து தொழுவர்நின் மூர்த்திபல் கூற்றிலொன்று
காணலு மாங்கொலென் றே,வைகல் மாலையுங் காலையுமே. 2569

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! கடல்நீரை அரணாகக் கொண்டு, பெரிய நகரமாக விளங்கின நீண்டதோர் இலங்கை மாநகரின் கண் வாழ்ந்து வந்த அரக்கர்கள், உம்மிடத்தே பக்தி அற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். அதே நேரத்தில் விண்ணுலகத் தேவர்களோ உன்னிடத்தே வந்து வணங்கி நின்று, “இலங்கை மாநகரில் நெருப்பு வைத்து அழித்துவிட்டு எங்களைப் பாதுகாத் தருள்புரிய வேண்டும்” என்று வேண்டினார்கள். உன் திருமேனி வடிவில் உள்ள பலவகைப்பட்ட பாகங்களில் ஏதேனும் ஒரு பாகத்தையேனும் கண்டுகளிக்க வேண்டும் என்னும் ஆசையினாலா அல்லது தங்களின் பகைமையை அழித்துவிடுவதன் பொருட்டா என்பதை அவர்கள் அறிய வேண்டுவது? அவர்களுக்காகவா என்னை நீ பிரிந்திருக்கிறாய்?

“இருளைக் கண்ட தலைவி, தோழி முதலியோரை வெறுத்தல்”

காலைவெய் யோற்குமுன் ணோட்டுக் கொடுத்தகங் குற்குறும்பர்
மாலைவெய் யோன்பட வைவகம் பாவுவர், அன்னகண்டும்
காலைநன் ஞானத் துறைபடிந் தாடிக்கண் போதுசெய்து
மாலைநன் னாவில்கொள் ளார்,நினை யாரவன் மைப்படியே. 2570

காலை வெய்யிலுக்குரிய சூரியன் என்னும் பேரரசன் முன்னே இருள் என்னும் சிற்றரசர்கள் நின்று போரிட்டு நிற்க முடியாமல் புறமுதுகிட்டு ஓடுகின்றனர். அந்தப் பேரரசனாகிய சூரியன் மாலை வேளையில் மறைந்த பின்பு இவ்வுலகம் முழுவதும் பரவியிருப்பார்கள். இத்தகைய காலை, மாலை நேரங்களின் இயல்புகளைப்

பலரும் பார்த்து அறிந்திருந்தும் காலத்தின் நிலைமைகளை அறிந்து கொள்வதில்லை. ஞானம் என்னும் அறிவுசார்ந்த பக்தித்துறையில் இறங்கி ஆழங்காற்பட்டுப் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டு புறத்தே நடைபெறுகின்ற செயல்களைப் பற்றித் துளியும் எண்ணிப் பாராமல் எம்பெருமான் திருமாலைப் பற்றித் தம் மனத்தே எண்ணிப் பார்க்காமல் தம் நாவினால் அவனைப் பற்றியே எடுத்துரைத்துக் கொண்டு காலத்தைக் கழிக்காத மக்கள் அந்த எம்பெருமானின் கரிய திருமேனி வடிவு பற்றி ஒருவரும் நினைத்துப் பார்ப்பதில்லை.

“தலைவியைப் பார்த்த தோழன் தலைவனிடம் வியந்து பேசுதல்”

மைப்படி மேனியும் செந்தா மரைக்கண்ணும் வைதிகரே,
மெய்ப்படி யாலுன் திருவடி சூடும் தகைமையினார்,
எப்படி யூரா மிலைக்கக் குருட்டா மிலைக்குமென்னும்
அப்படி யானும்சொன் னேன், அடி யேன்மற்று யாதென்பனே? 2571

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! நீலநிற மேனி வடிவும், செந்தாமரைக் கண்ணும் உடையவனாக விளங்குகின்ற எம் பெருமானே! உன்னுடைய தாமரைத் திருவடிகளைப்பற்றி வைதிகப் பெருமக்கள் தம் உண்மையான வழிமுறைகளைக் கொண்டு தம் தலையில் சூடிக் கொள்கின்றனர். இத்தகைய உயர்ந்த அறிவில்லாத அடியேனும் உன்னைத் துதித்து வணங்குகின்றேன். மேலும் ஊர்வந்து வீடு சேர்கின்றபோது கண் தெரிந்த பசுக்கள் தக்க இடமறிந்து கனைக்கின்ற குரலைக் கேட்கின்ற குருட்டுப் பசுவும் கனைப்பது போன்று, உன்னைப்பற்றி அறிந்து வைத்திருக்கின்ற வைதிகர்களைப் பின்பற்றியவாறு அடியேனும் உன்னைத் துதித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். அடியேன் அறியாமை காரணமாக உன்மீது குறைகைக் கூறிக் கொண்டிருக்கின்றேன். தலைவியைக் கண்டு உன்னைப் பாராட்டுவதன்றி அடியேனால் வேறு எவ்வகையில் உன்னைப் பாராட்டி வர்ணிக்க இயலும்!

“தலைவி அறத்தொடு நிற்கத் துணிதல்”

*யாதானு மோராக் கையில்புக்கு, அங் காப்புண்டும் ஆப்பவிழ்ந்தும்
மூதாவி யில்தடு மாறும் உயிர்முன்ன மே, அதனால்
யாதானும் பற்றிநீங் கும்விர தத்தைநல் வீடுசெய்யும்
மாதா வினைப்பிது வை, திரு மாலை வணக்குவனே. 2572

உலகில் தோன்றுவதும், மறைவதும் இயல்பானதொன்றாகும். உயிர் என்பது பழையமையான, பல்வகைப் பிறப்புகளினுள்ளும் நுட்பமான உடலுடன் கூடிய பற்பல உடம்புகளினுள்ளே புகுந்து, அவ்வுடம்பிற்குக் கட்டுப்பட்டு நின்று, பின்பு ஒரு சமயம் அவ்வுடம்பினின்றும் தொடர்பு அறுபட்டு அதன் நிலை தட்டுத் தடுமாறிய நிலைமையை அடையும் தன்மையை உடையது. எனவே, அடியேன் எவ்விதத்திலேனும் என் தலைவனாகிய எம்பெருமான் திருமாலைவிட்டு எக்காலத்தும் விலகாமலேயே இருக்கின்றேன். அவ்வாறிருப்பதன் பொருட்டே அடியேன் ஆசைப்படுகின்றேன். அவ்வாறு அந்த எம்பெருமானைப்பற்றி இருந்த விலகும்படியானதோர் நிலைமையை அவனே உண்டாக்கி அருள்பவன். மேலும் நமக்குத் தாயும் தந்தையுமாகத் திகழும் அந்த எம்பெருமானே எம்மைப் பாதுகாத்தருளி “நல்வீடுபேறு” என்னும் திருப்பரமபதத்தினை நல்குவான். ஆகவே, இந்தத் திருமாலையே அடியேன் என்றென்றும் சரணடைந்திருப்பேன்.

“தலைவி வெறி விலக்குவிக்க நினைத்தல்”

வணங்கும் துறைகள் பலபல ஆக்கி, மதிவிகற்பால்
பிணங்கும் சமயம் பலபல ஆக்கி, அவையவைதோ
றணங்கும் பலபல ஆக்கிநின் மூர்த்தி பரப்பிவைத்தாய்
இணங்குநின் னோரையில் லாய்,நின்கண் வேட்கை எழுவிப்பனே. 2573

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! கட்டு வைத்தல், வெறியாடுதல், ஆடுபலி கொடுத்தல், கள்ளும் இறைச்சியும் தூவுதல் ஆகிய பற்பல வகைகளில் தெய்வத்தை வணங்குதல், மேலும் கர்மயோகம், ஞானயோகம், பக்தியோகம் ஆகிய பற்பல வழிகளிலும் தெய்வத்தை வணங்குதல் என்று பற்பல வழிமுறைகளில் வணங்கினாலும் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டனவாக இருக்கின்ற வைணவம், சைவம், சமணம், புத்தம் ஆகிய பற்பல மதங்களையும் மக்களிடையே உண்டாகும் மதியின் வேறுபாடு காரணமாக உண்டாக்கி, பல்வேறிடங்களுக்கும் ஏற்ற வகையில் பற்பல தெய்வங்களையும் உண்டாக்கினாய். அவ்வாறே ஒவ்வொரு மதத்திற்கென்று அம்மன் என்றும், பிடாரி என்றும், சாத்தன் என்றும் பல்வேறு தெய்வங்களை ஆராதனைக்காக உண்டாக்கினாய். ஒப்பற்ற முழு முதற் கடவுளான உன்னைத் தலைவனாகக் கொண்ட அடியேனின் கற்புக்குக் குறைவொன்றும் உண்டாகாமலிருக்குமாறு

அடியேன் 'வெறியாடுதல்' என்னும் செயலை மேற்கொள்ளாது விலக்கி விடுவேன். உன்னிடத்திலேயே அடியேனின் காதல் பக்தி வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

“தூக்கமின்மையால் தலைவி வருந்துதல்”

எழுவதும் மீண்டே படுவதும் பட்டு,எனை யூழிகள்போய்க் கழிவதும் கண்டுகண் டெளகலல் லால்,இமை யோர்களுக்குமாம் தொழுவதும் சூழ்வதும் செய்தொல்லை மாலைக்கண் ணாரக்கண்டு கழிவதோர் காதலுற் றார்க்கும்,உண் டோகண்கள் துஞ்சுதலே? 2574

பிரிவுத் துன்பத்தில் ஆழ்ந்திருக்கின்ற அடியேன், நாள்தோறும் சூரியன் காலையில் புறப்பட்டு எழுந்திருப்பதையும், பின்பு அச்சூரியன் மாலையில் மறைந்து விடுவதையும் பார்த்துப் பார்த்து ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு ஊழிக்காலமாக நீள்கின்றது. தூக்கம் என்பதே இல்லாமல் இப்படி இந்தக் காலம் ஊழி போன்று நிதானமாகக் கடந்து செல்வதை அறிந்து வருந்தித் துடித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். தூக்கம் என்பதே இல்லாமல் வருந்துகிறேன். அடியேனைப் பிரிந்து துன்புறுத்தும் என் தலைவனோ ஆதியும் அந்தமில்லாத அந்தத் திருமாலேயன்றோ! விண்ணுலகத் தேவர்கள் அனைவரும் கூட்டமாகக் கூடி அவனை வணங்கியவாறு எப்போதும் சூழ்ந்து கொண்டு கண்ணாரக் கண்டுகளிக்குமாறு எழுந்தருள்புரிகின்ற எம்பெருமான் திருமாலினிடத்தே தீராத காதல் கொண்டிருக்கின்ற அடியேனால் அவன் அழகைக் கண்ணாரக் கண்டு அனுபவித்த கண்களுக்கும் உறக்கம் என்பது உண்டாதல் உண்டோ? இல்லவே இல்லை.

“தலைவனது அருமையைத் தோழி கூறுதல்”

துஞ்சா முனிவரும் அல்லா தவருந் தொடரநின்ற,
எஞ்சாப் பிறவி இடர்கடி வான்,இமை யோர்தமக்கும்
தன்சார்வி லாத தனிப்பெரு மூர்த்திதன் மாயம்செவ்வே
நெஞ்சால் நினைப்பரி தால்,வெண்ணெ யுணென்னும் ஈனச்சொல்லே.
2575

தோழியே! உன் தலைவனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணன், 'உறக்கம்' என்ற ஒன்றில்லாத முனிவர்களும், விண்ணுலகத் தேவர்களும் ஆகிய அனைவரும் பின்பற்றி வழிபடக் கூடிய பெருமைமிக்க மேன்மையுடையவனாவான். அடியவர்களின்

பிறவித் துன்பங்களைப் போக்கி அருள்புரிகின்ற எம்பெருமான் திருமாலுக்கு இணையாக எவரொருவரும் இல்லை. இத்தகைய இணையில்லாத் தனிப்பெரு மூர்த்தியாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் வெண்ணெயைத் திருடித் திருவமுதாக உண்டருளியவன் என்னும் இழிசொல்லுக்கு ஆளான ஆச்சரியம்தான் என்னை கொல்! இந்த ஆச்சர்யமான செயல் விண்ணுலகத்தவர்க்கும் மனத்தினால் நன்றாக உணர்வதற்கும் மிக அரியதொன்றாகும்.

“தலைவி தன் அன்புறுதியைத் தோழிக்குக் கூறல்”

*ஈனச்சொல் லாயினு மாக, எறிதிரை வையம்முற்றும்
எனத் துருவாய் இடந்தபி ரான், இருங் கற்பகம்சேர்
வானத் தவர்க்கும்மல் லாதவர்க் கும்மற்றெல் லாயவர்க்கும்
ஞானப் பிரானையல் லாலில்லை, நான்கண்ட நல்லதுவே. 2576

அடியேன் கூறும் கருத்துகள் ஒரு சிலருக்கு மிகவும் இழிவானதாக இருக்குமாயினும் சரி, உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் ஸ்ரீபூவராகப் பெருமானாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இந்தப் பூமியைக் குத்தி எடுத்துப் பாதுகாத்தருளினான். என்றும் இருந்து கொண்டிருக்கின்ற கற்பகமரம் இருக்கின்ற விண்ணுலகத் தேவர்களுக்கும், இவர்களைத் தவிர்த்த மற்ற மனிதர்களுக்கும் மற்றும் மற்றுமுள்ள நரகர்கள் போன்றுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும், அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் ‘ஞானம்’ என்னும் அறிவினை இந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அருள்புரிகின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் ஞானப்பிரானை அல்லாமல் அடியேன் வேறு எந்த நற்பொருளையும் கண்டறிந்ததில்லை.

நூற்பயன்.

*நல்லார் நவில்குரு கூர்நக ரான், திரு மால்திருப்பேர்
வல்லார் அடிக்கண்ணி சூடிய, மாறன்விண் ணப்பஞ்செய்த
சொல்லார் தொடையலிந் நூறும்வல் லார்அமுந் தார்பிறப்பாம்
பொல்லா அருவினை, மாயவன் சேற்றள்ளல் பொய்ந்நிலத்தே. 2577

தசகம்:- பொய் அரியன குட்டு இசை என்றும் மலை வாசகம் ஊழி
உறுகின்ற சுருங்கு - செக்கர்.

நல்லவர்களால் நல்லவர் என்று போற்றிப் புகழும் பெருமைமிக்க திருக்குருகூர் என்னும் திருப்பதியில் திருஅவதாரம் பண்ணியருளின

நம்மாழ்வார், எம்பெருமான் திருமாலின் திருநாமங்களைக் கற்று வல்ல பாகவதர்களின் திருவடிகளைச் சூடியபடி இந்நூறு பாசுரங்களையும் அருளிச் செயல்புரிந்தார். இந்நூறு பாசுரங்களையும் நன்கு கற்றுவல்ல பெருமக்கள் 'பிறப்பு' என்னும் பொல்லாத ஊழ் வினையில் அழுந்தி இருக்கமாட்டார்கள். இந்தப் பொய்யான உலகம் என்னும் சேற்றில் மீண்டும் வந்து சேராமல் எம்பெருமான் மாயப்பிரானின் திருவருளால் அவனுடைய திருவடிகளை அடையப் பெற்று அதனால் முக்தியையும் அடையப் பெறுவர்.

திருவிருத்தம் முற்றிற்று.
நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவாசிரியம்

தனியன்

கலிவிருத்தம்

காசினியோர் தாம்வாழக் கலியுகத்தே வந்துதித்து,
ஆசிரியப் பாவதனால் அருமறைநூல் விரித்தானை,
தேசிகனைப் பராங்குசனைத் திகழ்வகுளத் தாரானை,
மாசடையா மனத்துவைத்து மறவாமல் வாழ்த்துதுமே!¹

- அருளாளப் பெருமான் எம்பெருமானார் அருளிச் செய்தது.

“பராங்குசன்” என்னும் திருநாமம் பெற்றுத் திகழும் ஸ்ரீநம்மாழ்வார் இப்பூவுலகத்திலுள்ள மக்கள் அனைவரும் எம் பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளை அடைந்து உய்யும் பொருட்டு, இக்கலியுகத்தில் திருஅவதாரம் பண்ணி அருளினார். இவர் “திருவாசிரியம்” என்னும் இந்நூலை ‘ஆசிரியப்பா’ என்னும் பாவகையில் அருளிச் செய்தார். இந்நூலின் வாயிலாக அருமறைகள் என்னும் வேத நூல்களிலுள்ள அரிய கருத்துகளையே விரிவாக எடுத்து உரைத்தார்கள். இத்தகைய நம்மாழ்வாரே அடியோங்கட்கெல்லாம் ஆச்சாரியர் ஆவார். மகிழும்பூ மாலையை அழகாக அணிந்திருக்கின்ற நம்மாழ்வாரைக் குறைபாடுகள் ஏதும் உண்டாகாமல் இருக்கின்ற நம் உள்ளத்தினுள்ளே வைத்திருந்து, எக்காலத்திலும் மறவாமல் வாழ்த்துகின்றோம்.

ஆசிரியப்பா

*செக்கர்மா முகிலுடுத்து மிக்க செஞ்சுடர்ப்
பரிதிசூடி, அஞ்சுடர் மதியம் பூண்டு,
பலசுடர் புனைந்த பவளச் செவ்வாய்,
திகழ்பசுஞ் சோதி மரதகக் குன்றம்,
⁵ கடலோன் கைமிசைக் கண்வளர் வதுபோல்,
பீதக ஆடை முடிபூண் முதலா,

மேதகு பல்கலன் அணிந்து, சோதி
வாயவும் கண்ணவும் சிவப்ப, மீதிட்டுப்
பச்சை மேனி மிகைப்ப கைப்ப,

¹⁰ நச்சுவினைக் கவர்தலை அரவினமளி யேறி,

எறிகடல் நடுவுள் அறிதுயல் அமர்ந்து,
சிவனய னிந்திரன் இவர்முத லனைத்தோர்,

தெய்வக் குழாங்கள் கைதொழக் கிடந்த,

தாமரை யுந்தித் தனிப்பெரு நாயக,

¹⁵ மூவுல களந்த சேவடி யோயே!

2578

தனிப்பெருந்தலைவ! எம்பெருமானே! நீ பள்ளி கொண்டிருக்
கின்ற திருக்கோலமானது, பச்சை நிறத்தினைக் கொண்டிருக்கின்ற
மரகத மலையானது, கடலரசனின் கைமீது படுத்துக் கொண்டிருப்பது
போலத் தோன்றுகின்றது. பவளங்கள் நிறைந்து இருக்கின்ற
இடங்களைக் கொண்டுள்ள அப்பச்சை மலையானது மிகுதியாகச்
சிவந்திருக்கின்ற மேகத்தைத்தான் உடுத்திக் கொண்டிருப்பது போன்று,
நீ பொன்னாடையை உடுத்திக் கொண்டு இருக்கின்றாய்! உன்னுடைய
திருமுடியை உற்றுநோக்குங்கால், அம்மலையானது மிகச் சிறந்த
சூரியனைத் தன் தலையிலும் குளிர்ந்திருக்கின்ற சந்திரனைத் தன்
கழுத்தில் கண்டிகையாகவும் அணிந்து கொண்டிருக்கின்றாய்! மேலும்
அம்மலைமீது ஒளிவீசும் நட்சத்திரங்களெல்லாம் தீ அணிந்து
கொண்டிருக்கின்ற அனைத்து ஆபரணங்களையும் ஒத்திருக்கின்றன.
உன் அழகிய திருவாயும், திருக்கண்களும் சிவந்து திகழ்ந்த
அளவிலிருக்க, உன்னுடைய திருமேனியோ, பச்சை மரகதத்தினைப்
போன்று பிற அனைத்து வகை ஒளிகளைக் காட்டிலும் பிரகாசித்துக்
கொண்டிருக்கின்றது. இந்த அளவிலிருக்கின்ற எம்பெருமானாகிய
நீரோ "திருவனந்தாழ்வான்" என்னும் பாம்பினையே இனிய
படுக்கையாகக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையில், அலைகள் வீசுகின்ற
கடலில், நஞ்சைக் கக்கியவாறு பல தலைகளைக் கொண்டுள்ள
அப்பாம்பின்மீது ஏறிப் படுத்துக் கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்தருளப்
பெற்றிருக்கின்றீர்! இத்தகைய நிலையில் பள்ளி கொண்ட
திருக்கோலத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற உன்னைச் சிவபெருமான்,
பிரமதேவன், தேவேந்திரன் முதலிய அனைத்துத் தேவர்களும்
கைகூப்பித் தொழுதபடி சேவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். தாமரை
மலரை ஒத்த உன் திருக்கொப்பூழ் என்னுமிடத்தில் பிரமதேவனைத்
தோற்றுவித்த அளவில் திருக்காட்சி நல்குகின்ற ஒப்பற்ற தனிப்

பெரும் நாயகனே! மூன்று உலகங்களையும் அளந்து கொண்ட திருவடிகளைக் கொண்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் நீயேயன்றோ! இத்தகைய பெருமைகளைக் கொண்டிருக்கின்ற நீ எக்காலத்தும் வாழ்ந்திடுவாயாக!

உலகுபடைத் துண்ட எந்தை, அறைகழல்
கடர்ப்பூந் தாமரை குடுதற்கு, அவாவா
ருயிருருகி யுக்க, நேரிய காதல்
அன்பி லின்பீன் தேறல், அமுத
⁵ வெள்ளத் தானாம் சிறப்புவிட்டு, ஒருபொருட்கு
அசைவோர் அசைக, திருவொடு மருவிய
இயற்கை, மாயாப் பெருவிற லுலகம்
மூன்றி னொடுநல் வீடு பெறினும்,
கொள்வ தெண்ணுமோ தெள்ளியோர் குறிப்பே?

2579

உலகங்கள் அனைத்தையும் படைத்த நீ உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் அந்த உலகங்கள் அனைத்தையும் நீயே உண்டு உன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்துப் பாதுகாத்தருளிய எந்தையே! உன்னுடைய திருவடித் தாமரைகளைத் தம் திருமுடிகளில் சூட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஞானிகள் என்னும் அறிவுமிக்க பெரியோர்கள் பலரும் ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இத்தகைய அறிவாளிகள் எம்பெருமானைப் பக்திப் பெருக்கின் காரணமாக எப்போதும் சேவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற இவர்கள், தேன் போன்று இனிக்கின்ற அமுதவெள்ளம் என்னும் பேரானந்தத்தில் மூழ்கிப் பேரின்பம் அடைவதைவிட்டு விட்டு வேறு எதனைப் பற்றியும் நினைத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில் உலகில் வாழ்கின்ற மக்களில் பலரும் உலக வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு வேண்டிய பொருட்கள் பலவற்றையும் தேடி அலைந்து கொண்டிருக்கின்றனர். மேலும் இவர்கள் இவ்வாறு அலைந்து திரிந்து கொண்டிருப்பது பற்றியும் நாம் எவ்விதக் கவலையும் கொள்ள வேண்டியதில்லை. அவர்கள் அவ்வாறே தேடித் தேடி அலைந்து கொண்டிருக்கட்டும் எம்பெருமானின் பக்தி வெள்ளத்தில் நினைத்துக் கொண்டு இருக்கின்ற அறிவாற்றல் மிக்க அடியவர்கள், செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்கின்ற வாழ்க்கையினையோ, என்றும் அழிதல் இல்லாத பெரும் பலத்தினையோ, இம்மூவுலகுக்கும் அரசனாகி ஆள்கின்ற ஒரு பெருந்தலைமையினையோ, உத்தமமான மோட்சப்

பதவி என்னும் வீடுபேற்றினையோ, பெறுவதாக இருக்கப் பெற்றுள்ள போதிலும், அவைகளை எல்லாம் அடையப் பெற வேண்டும் என்று சிறிதும் எண்ணிக் கூடப் பார்க்கமாட்டார்கள். தெளிந்த அறிவினைப் பெற்றுள்ள ஞானிகள் என்பதனாலே அவர்களின் உள்ளக் குறிப்புகள் யாவும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனின் பக்தியில் முழுகித் திளைத்து இன்பம் அடைவதே யாகும்.

குறிப்பில் கொண்டு நெறிப்பட, உலகம்
மூன்றுடன் வணங்கு தோன்றுபுகழ் ஆணை,
மெய்ப்பெற நடாய தெய்வம் மூவரில்
முதல்வ னாகி, சுடர்விளங் ககலத்து,
⁵ வரைபுரை திரைபொர பெருவரை வெருவர,
உருமுரல் ஒலிமலி நளிர்கடற் படவர
வரசுடல் தடவரை சுழற்றிய, தனிமாத்
தெய்வத் தடியவர்க் கினிநாம் ஆளாகவே
இசையுங்கொல், ஊழிதோ றாழியோ வாதே?

2580

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் மூன்று உலகங்களும் நல்வழியில் சென்று உய்வு பெரும் பொருட்டுத் திருவுள்ளம் பற்றி நிற்கின்றான். அவ்வாறே இம்மூன்று உலகங்களும் அவ்வெம் பெருமான் திருவுள்ளக் குறிப்புக்கேற்ற வகையில் நல்வழியினை அடையப் பெற்று அவனையே சேவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு மூன்று உலகங்களும் ஒன்றுபட்டு வணங்கக்கூடிய பெரும் புகழைக் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் தன் ஆணைகளைத் தடங்கல் இன்றி எங்கும் செலுத்திக் கொண்டு இருக்கின்றான். மும்மூர்த்திகளில் தான் ஒருவனே முதல்வனாக இருந்து கொண்டு, பிரம்மா, சிவபெருமான் ஆகிய இருவர்க்கும் பரம்பொருளாக இருந்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் திருமால் தன் திருமார்பில் ஒளி மிகுந்த திருவாபரணங்கள் பலவும் அணிந்து கொண்டிருக்கின்றான். அத்தகைய எம்பெருமானே மலைகளும் அஞ்சுமாறு ஒலிக்கின்ற ஆரவாரம் மிக்க அலைகள் வீசுகின்ற திருப்பாற்கடலில் மந்தரமலையை மத்தாக நட்டு, வாசுகி என்னும் பாம்பினைக் கயிறாகச் சுற்றிக் கட்டி, அப்பாற்கடலைக் கடைந்து, ஒப்புதலற்ற தேவாதி தேவனாகத் திகழ்ந்து, தனக்கு ஆட்பட்ட அடியவர்களுக்கெல்லாம் நாம் எக்காலங்களிலும்

இடைவிடாமல் தொண்டு புரிதல் என்னும் பெரும்பேறு
அடியோங்களுக்குக் கிடைக்கப் பெற வேண்டும்.

‘ஊழிதோ றூழி ஓவாது, வாழிய!’

என்று யாம்பொழ இசையுங் கொல்லோ,

யாவகை யுலகமும் யாவரு மில்லா,

மேல்வரும் பெரும்பாழ்க் காலத்து, இரும்பொருட்

⁵ கெல்லா மரும்பெறல் தனிவித்து, ஒருதான்

ஆகித் தெய்வ நான்முகக் கொழுமுளை

ஈன்று, முக்கண் ஈசனொடு தேவுபல

நுதலி, மூ வுலகம் விளைத்த உந்தி,

மாயக் கடவுள் மாமுத லடியே?

2581

அனைத்து உலகங்களிலும், எவ்வித உயிரினங்களும்
வாழ்தலின்றி இருந்த, உலகப் பிரளயம் உண்டாகிப் பாழ்பட்டு
இருந்த காலத்தில், எண்ணற்ற அனைத்து வகை உயிரினங்கள் உண்டா
வதற்கான மூவகைக் காரணமும் தர்னையாகி நின்று ஆதிகாரணமாகிய,
ஆதிமூலம் என்னும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ‘பிரம்மதேவன்’
என்னும் தெய்வ முளையைப் படைத்தருளினான். அந்தப் பிரம்ம
தேவனைக் கொண்டு முக்கண்ணாகிய சிவபெருமானைப்
படைத்தருளினான். மேலும் மேலும் பற்பல சிறு தெய்வங்களையும்
உண்டாக்கியருளினான். இவ்வாறாகத் தன் கொப்பூழ் வாயிலாகவே
தோற்றுவித்த இறைவனாகிய எம்பெருமான், மிகுந்த ஆச்சரியமான
குணங்களையே கொண்டிருக்கின்றான். அத்தகைய எம்பெருமான்
ஸ்ரீமந்நாராயணனின் இனிய திருவடித்தாமரைகளையே ஊழிதோறும்
பற்றி நின்று ஓய்தலின்றிப் பல்லாண்டு பாடிய வண்ணம் வாழ்க!
வாழ்க!! என்று பல்லாற்றானும் ஏத்தித் துதித்து வணங்கிக்
கொண்டிருப்போம். இவ்வாறு அந்த எம்பெருமானுக்கும்
பல்லாண்டு பாடி வாழ்த்துகின்ற அளவில் நாம் உய்வு பெறுவதற்கு
அந்த எம்பெருமானின் திருவடிகளே மூலகாரணமாகும்.

மாமுதல் அடிப்போ தொன்றுகவிழ்த் தலர்த்தி,

மண்முழுதும் அகப்படுத்து, ஒண்கடர் அடிப்போது

ஒன்றுவிண் செலீஇ, நான்முகப் புத்தேள்

நாடுவியந் துவப்ப, வானவர் முறைமுறை

⁵ வழிபட நெறீஇ, தாமரைக் காடு

மலர்க்கண் ணோடு கனிவா யுடையது

மாய், இரு நாயிறா யிரம்மலர்ந் தன்ன,

கற்பகக் காவு பற்பல வன்ன,

முடிதோ ளாயிரம் தழைத்த,

¹⁰ நெடியோய்க் கல்லதும் அடியதோ வுலகே?

2582

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! உன் திருவடிகள் இரண்டும் உலகங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணமாக அமைந்திருக்கின்றன. அத்திருவடிகளில் ஒரு திருவடியினைக் கொண்டு நீ இந்த உலகம் முழுவதையும் அளந்து கொண்டபோது, அத்திருவடிக்குள்ளே பூமிப்பரப்பு முழுவதையும் அடக்கி வைத்துக் கொண்டாய். அழகிய ஒளி மிக்க மற்றொரு திருவடியைப் பிரமதேவனின் உலகம் மகிழ்ச்சி அடையும்படியாகத் தேவர்கள் யாவரும் முறையாகப் பூசனைகள் செய்வதற்கு ஏதுவாக ஆகாயத்தில் நிறுத்தி வைத்தாய்! தாமரைக்காடே நிறைந்து பூத்தது போன்ற உன்னுடைய திருக்கண்களும், கொவ்வைக்கனி போன்று சிவந்த உதடுகளையும் கொண்டுள்ள நீ, உன் திருவடிகளை நோக்க, ஆயிரம் சூரியர்கள் ஒன்று சேர்ந்தாற் போன்று உதித்த காலை உண்டாகும் ஒளி போன்று பிரகாசிக்கின்றாய். பற்பல வகைகளைக் கொண்டுள்ள கற்பகச் சோலைகள் ஒன்று திரண்டு காணப்படுவதைப் போன்று உன்னுடைய ஆயிரம் திருத்தோள்கள் தழைத்துக் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய நெடிய மாலாகிய பரம புருஷோத்தமனாகிய உன்னைத் தவிர, வேறு எவர்க்கும் இந்த உலகம் அடிமைப்பட்டிருக்குமோ!

ஓஓ! உலகின தியல்வே, ஈன்றோ ளிருக்க
மணைநீ ராட்டி, படைத்திடந் துண்டுமிழந்
தளந்து, தேர்ந்துல களிக்கும் முதற்பெருங்
கடவுள் நிற்ப, புடைப்பல தானறி

⁵ தெய்வம் பேணுதல், தனாது
புல்லறி வாண்மை பொருந்தக் காட்டி,
கொல்வன முதலா அல்லன முயலும்,
இனைய செய்கை யின்பு துன்பளி,
தொன்மா மாயப் பிறவியுள் நீங்கா,

¹⁰ பன்மா மாயத் தழுந்துமா நளிர்தே.

2583

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் இவ்வுலகங்களனைத்தையும் படைத்தளித்த பேரருளாளப் பெருமானாவான். முன்பு ஒரு காலத்தில் 'வராகம்' என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இப்பூமியை மேலே கொண்டு வந்து நிலைநிறுத்தி வைத்தான். மேலும் அதற்குப் பின்பு ஒரு சமயம் உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் உலகங்கள்

அனைத்தினையும் தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்திருந்து காப்பாற்றியருளினான். பின்பு ஒரு சமயம் தக்க காலத்தில் அந்த அனைத்துலகங்களையும் வெளிக்கொணர்ந்து அனைத்துயிர்களையும் வாழச் செய்தருளினான். அதற்குப் பின்பும் ஒரு சமயம் "திரிவிக்ரமன்" என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இந்த உலகம் முழுவதையும் தன் ஒரு திருவடி கொண்டு அளந்து கொண்டான். இத்தகைய பேரருளாளப் பெருமானாகத் திகழும் முதற்பெருங்கடவுளான எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் இருக்கின்றபொழுது, ஏதோ சாத்திரங்களின் ஏதோ ஒரு மூலையில் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற சிறுசிறு தெய்வங்களைத் தான்தோன்றித் தனமாக வணங்கிக் கொண்டிருப்பது, அவ்வாறு வணங்குபவர்களின் அறிவின்மையை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறது. இஃது எவ்வாறு உள்ளதெனின் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே எவ்வகையிலும் இன்பத்தை நல்கக் கூடியதன்று. இவ்வகைச் சிறு தெய்வ வழிபாடானது தற்காலிகமான, நிலையற்ற இன்பத்தை அளிப்பதுடன், உண்மையிலேயே இவ்வழிபாடு துன்பங்களையே அளிப்பதாகும். இஃது இன்பத்தை அளிக்கக் கூடியதாமோ! இவர்களுக்குத் தொன்மையான பிறவி என்னும் மாயம் மிக்க பிணிகளில் ஆழ்த்தி விடுகின்றது. ஐயகோ! இந்த உலகின் இயல்பு இத்தகையதோ?

*நளிர்திசு சடையனும் நான்முகக் கடவுளும்,
தளிரொளி யிமையவர் தலைவனும் முதலா,
யாவகை யுலகமும் யாவரும் அகப்பட,
நிலநீர் தீகால் சுடரிரு விசும்பும்,
⁵ மலர்சுடர் பிறவும் சிறிதுடன் மயங்க,
ஒருபொருள் புறப்பா டின்றி முழுவதும்
அகப்படக் கரந்து, ஓர் ஆலிலைச் சேர்ந்தவெம்
பெருமா மாயனை யல்லது,
ஒருமா தெய்வம்மற் றுடையமோ யாமே?

2584

செக்கர் உலகு குறிப்பு ஊழி மாமுதல் ஒஹலகு நளிர்-முயற்றி.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு இந்த அனைத்துலகங்களையும், தெய்வங்களையும் தனக்கே அடிமைப்பட்டிருக்குமாறு கொண்டுள்ளான். குளிர்ச்சி மிக்க சந்திரனைத் தன் சடைமுடியில் கொண்டிருக்கின்ற சிவனையும், நான்கு முகங்களைக் கொண்டுள்ள

பிரமனையும், ஒளிமிக்கு விளங்குகின்ற தேவர்கட்கெல்லாம் தலைவனாகிய தேவேந்திரனையும் தனக்கு உட்பட்டவராகக் கொண்டுள்ளார். அனைத்துலகங்களும், அனைத்து வகை உயிரினங்களும் அந்த எம்பெருமானுக்கே உட்பட்டு அடங்கியிருக்கின்றன. உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில், உலகங்களும், உயிரினங்களும், மேலே கண்ட தெய்வங்களும் ஆகிய இவை அனைத்தையும் எம்பெருமான் தன் திருவயிற்றினுள்ளே அடக்கி வைத்திருந்து பாதுகாத்தருளினான். நிலம், நீர், தீ, காற்று, சூரிய, சந்திரன் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற ஆகாயம் ஆகிய ஐம்பெரும் பூதங்களையும் தன் திருவயிற்றினுள்ளே அடக்கி வைத்திருந்தான். இவ்வாறாக அனைத்தையும் அடக்கி வைத்திருந்து, ஒப்பற்றதோர் சிறிய ஆலமரத் தளிரின்மீது எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பள்ளி கொண்டருளினான். இஃது எம்பெருமானின் ஆச்சரியமான செயலே அன்றோ! இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை அன்றி வேறு எவ்விதத் தாழ்ந்த தெய்வத்தையும் நாம் ஆண்டவனாகக் கொள்ள மாட்டோம்.

“திருவாசிரியம் முற்றிற்று”
நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!

திரு
ஸ்ரீ இராமஜெயம்
ஸ்ரீமதே இராமானுஜாய நம:

“நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

பெரிய திருவந்தாதி

தனியன்

“முந்துற்ற நெஞ்சே! முயற்றித் தரித்துரைத்து
வந்தித்து வாயார வாழ்த்தியே - சந்த
முருகூரும் சோலைசூழ் மொய்ம்பூம் பொருநல்
குருகூரன் மாறன்பேர் கூறு.”

- எம்பெருமானார் அருளியது

நன்மைகளை எண்ணுவதில் முன்னதாக முந்திக் கொண்டு
செல்கின்ற நன் மனமே! நீ என் நிலைமையை நன்கு அறிந்துணர்ந்து
பெருமுயற்சி மேற்கொண்டு, நம்மாழ்வாரிடம் சென்று, அவரை
வணங்கித் தொழுது, வாய்விட்டுப் புகழ்ந்துரைத்து வாழ்த்துவாயாக!
தேன் நிறைந்து வழிந்தொழுகும் மலர்கள் நிறைந்திருக்கின்ற
அழகுமிக்க சோலைகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற “திருநகரி” என்னும்
திருத்தலத்திற்கு அந்த நம்மாழ்வாரே தலைவராவார். அந்த ஊர்
“திருக்குருகூர்” என்னும் திருப்பதியாகும். அத்திருப்பதி அழகிய
தாமிரபரணி நதிக்கரையில் அமைந்துள்ளது. “மாறன்” என்னும்
திருநாமம் கொண்ட அந்த நம்மாழ்வாரின் திருநாமங்களை நீ
எப்போதும் எடுத்துரைத்துக் கொண்டிருப்பாயாக!

திரு

ஸ்ரீமதே இராமானுஜாய நம:

“நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

பெரிய திருவந்தாதி

*முயற்றி சுமந்தெழுந்து முந்துற்ற நெஞ்சே,
இயற்றுவாய் எம்மொடுநீ கூடி, - நயப்புடைய
நாவின் தொடைக்கிளவி யுள்பொதிவோம், நற்பூவைப்
பூவீன்ற வண்ணன் புகழ்.

2585

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப்பற்றி எடுத்துரைப்பதில்
அடியேனைக் காட்டினும், ஊக்கமும், எழுச்சியும் கொண்டு
முந்தியவாறு செய்கின்ற என் நன்மனமே! நீ மட்டும் தனியாகச் சென்று
செயல்படாமல், நாமிருவரும் ஒன்று சேர்ந்து, காயாம்பூ நிறம்
கொண்ட திருமேனியினையுடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாரா
யணனின் திருக்கல்யாண குணங்களை நம்மிருவரின் நாவினால்
தொடுக்கப்பட்ட அன்புடன் கூடிய நல்ல பொருத்தமான வார்த்தை
களைக் கொண்டு அவனுடைய பெருமைகளை விரிவாகப் புகழ்ந்து
பேசுவோம்.

புகழ்வோம் பழிப்போம் புகழோம் பழியோம்,
இகழ்வோம் மதிப்போம் மதியோம் இகழோம், மற்
றெங்கள்மால்! செங்கண்மால்! சீறல்நீ, தீவினையோம்
எங்கள்மால் கண்டாய் இவை.

2586

எம்மிடத்தில் நீங்காத ஆசை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற சிவந்த
திருக்கண்களைக் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமாலே!
மேலும்நீ எங்கள் திருமாலாகவே இருக்கின்றாய். ஒருவராலும்
புகழ்ந்து ஏத்திப் பேசி முடிவு காண இயலாத உன்னைப்பற்றி
அடியேன் புகழ்ந்துரைப்பேனாகில் உன்னைப் பழித்துரைத்
தவனாவேன். எனவே, உன்னைப் பற்றிப் புகழ்ந்துரைக்காமல் இருந்து
விடுகிறேன். இவ்வாறு எண்ணி உன்னைப் புகழாமல் இருந்து
விடுவேனாகில் உன்னைப் பழிக்காதவனாகி விடுகின்றேன். அன்றோ!
ஆயினும் அடியேன் என் மனத்தினால் உன்னைச் சிறந்தவனாக
எண்ணி சிறந்தவனாக நினைத்தாலும் உன்னைப்பற்றி இகழ்ந்து
பேசியவனாகவே ஆகிவிடுகின்றேன். அவ்வாறு அடியேனின்

மனத்தினால் எண்ணிப் பார்க்காமல் இருந்துவிட்டால் உன்னை இகழ்ந்தவனாகவே ஆகிவிடுகின்றேன். ஆகையால், நீ இதன் பொருட்டு என்மீது சினம் கொள்ள வேண்டாம். உன்னைப் பற்றிப் புகழ்ந்துரைக்கவே ஆசைப்படுகிறேன். அஃது இகழ்ந்துரைப்பதாக ஆகிவிடுமோ என்றும் அஞ்சுகின்றேன். உன்னை என் மனதினால் எண்ணாதிருப்பதனால் உன்னை அவமதித்தவனாகிவிடமாட்டேன். இவ்வாறு அடியேன் இருவகையில் படும் பாடுதான் என்னே! மிக்க தீவினைகளைக் கொண்டுள்ள அடியேன் கொண்டுள்ள பிரேமைதான் அடியேனை அலைக்கழிக்கின்றது. உன்மீது அடியேன் கொண்டுள்ள மோகம் தான் இவ்வாறு அடியேனைப் பாடாய்ப்படுத்துகிறது.

இவையன்றே நல்ல இவையன்றே தீய,
இவையென் நிலையறிவ னேலும், -இவையெல்லாம்
என்னால் அடைப்புநீக் கொண்ணா திறையவனே,
என்னால் செயற்பால தென்?

2587

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! உன்னுடைய திருக் குணங்கள் அனைத்தையும் விரிவாகப் புகழ்ந்து பேசாமலிருப்பதும், அவைபற்றிச் சிந்திக்காமலிருப்பதும் நன்மையே அன்றோ! அஃதன்றி உன்னுடைய புகழையும், திருக்குணங்களைப் பற்றியும் சிந்திக்கக் கூடிய செயல்களாகின்ற இவையன்றோ தீமையை அளிக்கக் கூடியதாக அமைகின்றன. தங்களின் இத்தகைய செயல்கள் இன்னின்னவாறு நன்மை பயக்கக் கூடியவை என்று அடியேன் உண்மையில் தெரிந்து வைத்திருப்பினும் அவைகளெல்லாம் அடியேனுக்குட்பட்டதன்று என்பதாலே அடியேனால் இவைகளைப் பற்றிக் கொள்ளவோ அன்றிவிட்டுவிடவோ இயலவில்லை. எனவே, அடியேனால் செய்யக் கூடியது யாதுளது? அடியேன் உன்னைப் புகழ்ந்து கொண்டிருப்பதற்கான சக்தியை உடையேனல்லேன்.

என்னின் மிகுபுகழார் யாவரே, பின்னையும்மற்
றெண்ணில் மிகுபுகழேன் யானல்லால், -என்ன
கருஞ்சோதிக் கண்ணன் கடல்புரையும், சீலப்
பெருஞ்சோதிக் கென்னெஞ்சாட் பெற்று?

2588

கருநிறத்தின் வடிவுடைய சோதியாக விளங்கும் எம்பெருமான் ஸ்ரீ கண்ணபிரான் கடல் போன்ற கம்பீரமான மிகப் பெரிய சோதி வடிவு பெற்றுள்ளான். அத்தகைய ஸ்ரீகண்ணபிரானுக்கு என்னுள்ளம்

அடிமைப்பட்டுவிட்டது. ஆகையால், அடியேனைக் காட்டிலும் மிகுந்த பேறு பெற்றவர் யாவருமில்லை. அடியேனைக் காட்டிலும் மிகுந்த புகழ்பெற்றவர்களும் வேறு எவருமில்லை. எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு அடிமைப்பட்டுள்ள பெரும்பேறு பெற்ற மிக்க பெரும் புகழை உடையவனாவேன்.

பெற்றதாய் நீயே பிறப்பித்த தந்தைநீ,
மற்றையா ராவாரும் நீபேசில்,-எற்றேயோ
மாய்!மா மாயவளை மாயமுலை வாய்வைத்த,
நீயம்மா! காட்டும் நெறி.

2589

மாயப்பிரானாகிய எம்பெருமானே! அடியேனுக்கு நீ காட்டியருளிய அருளைப் பற்றிப் பேசினால் இவ்வுலகிலுள்ள அனைத்து உயிர்களும், உயிரற்றவைகளுமாகிய அனைத்தும் நீயேதான் என்று எடுத்து உரைப்பேன். என்னை ஈன்றெடுத்த தாயும் நீயே என்பேன். அடியேனைப் பெற்றெடுப்பதற்குக் காரணமான தந்தையும் நீயே என்பேன். மேலும் ஞானத்தினை நல்கக் கூடிய ஆச்சாரியனும் நீயே என்பேன். உன் திருவருளால் அடியேனுக்குக் காட்டியருளிய நல்வழிகள் பற்றி அடியேன் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். அவை மிகவும் ஆச்சரியத்தை அளிக்கக் கூடியனவாக அமைந்துள்ளன. மிகவும் பெரிய அளவில் வஞ்சக எண்ணம் கொண்ட 'பூதனை' என்னும் பேயின் நஞ்சு கலந்த முலைப்பாலை வாய் வைத்து உறிஞ்சி அனுபவிப்பது போன்று அவள் உயிரைப் போக்கியருளினாய்! அஃதே போன்று அடியேனையும் ஒரு பொருட்டாக எண்ணி ஏற்று அடியேனுக்கருள் புரிந்ததும் உன்னுடைய ஆச்சரியமான செயலே ஆகும்.

நெறிகாட்டி நீக்குதியோ, நிற்பால் கருமா
முறிமேனி காட்டுதியோ, மேனாள்-அறியோமை
என்செய்வா னெண்ணினாய் கண்ணனே, ஈதுரையாய்
என்செய்தா லென்போம் யாம்?

2590

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானே! அடியேனுக்குக் கர்ம, ஞானமென்னும் அறிவும் ஆற்றலும் மிக்க நன்னெறிகளைக் காட்டி விட்டு, அதன் பலன்களைப் பெறுவாய் என்ற எடுத்துரைத்துவிட்டு, அடியேனைக் கைவிட்டு விடுவாயோ அன்றி கறுத்த தளிர் போன்ற திருமேனியின் வடிவழகைக் காட்டி அடியேனை ஆட்கொண்டருள் வாயோ! நீண்ட நெடுங்காலமாக அடியேன் 'அறியாமை'யில் உழன்று

கொண்டிருக்கின்ற அடியேனை யாது செய்யப் போவதாகத் திருவுள்ளம் கொண்டிருக்கிறீர்கள். என்பதை அடியேன் அறியுமாறு அருள்புரிதல் வேண்டும். இத்தகைய அருளானது அடியேனுக்கு எத்தகையதாக இருப்பதாயினும் அடியேன் உனக்கே ஆட்படுவதன்றி, வேறு எவ்வகையான தீய செயல்களைச் சிறிதளவு கூடச் செய்ய வல்லேனல்லேன் என்ற அளவில் அடியேன் உள்ளேன்.

‘யாமே அருவினையோம் சேயோம்,’ என் நெஞ்சினார்
தாமே யனுக்கராய்ச் சார்ந்தொழிந்தார், -பூமேய
செம்மாதை நின்மார்வில் சேர்வித்து, பாரிடந்த
அம்மா! நின் பாதத் தருகு.

2591

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! தாமரை மலரின்மீது அமர்ந்துள்ளவாறு சிவந்த திருமேனி கொண்ட திருமகளைத் தன் திருமார்பில் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றீர்கள். மேலும் உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் இந்தப் பூமியை எடுத்து வைத்துப் பாதுகாத்தருள் புரிந்தீர்கள். அடியேனின் உள்ளம் உம்முடைய திருவடித் தாமரைகளை அடைந்து, உமக்கு மிகவும் அணுக்கராக ஆகிவிட்டது. ஆயினும் பாவங்கள் பலவற்றைச் செய்திருக்கின்ற அடியேன் மட்டும், உம்மிடத்தே அணுக்கத் தொண்டராக இருப்பதற்கு இயலாமல், வெகு தொலைவிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

அருகும் சுவடும் தெரிவுணரோம், அன்பே
பெருகும் மிகவிதுவென்? பேசீ, -பருகலாம்
பண்புடையீ! பாரளந்தீர்! பாவியேம்கண் காண்பரிய,
நுண்புடையீ! நும்மை நுமக்கு.

2592

“திரிவிக்ரமன்” என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இந்த உலகம் முழுவதையும் தன் திருவடிகளைக் கொண்டு அளந்து கொண்டீர்! மேலும் வாயாரப் புகழ்ந்து புகழ்ந்து அனுபவிக்கும் படியான நற்பண்புகளைப் பெற்றிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! பாவங்கள் பலவற்றைப் பெற்றிருக்கின்ற அடியோங்களால் கண்டுகளிக்க இயலாத அளவுக்குத் திருவடிவு மேற்கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமானே! உம்மிடத்தே அணுகியிருப்பதையும், அதற்கான வழிமுறைகளையும் தெள்ளத் தெளிவாக அதாவது நுணுக்கமாக அடியோங்கள் அறிந்து கொள்ள வில்லை. அப்படியிருக்கின்ற நிலையில் உம்மைத் தன் கண்ணால் கண்டுகளித்த

அன்புடைப் பெருமக்களுக்குக் கிடைக்கும் தங்களின் திருவருளைப் போன்றே, உம்மைக் காண இயலாத அடியோங்களுக்கும் தங்களின் திருவுளத்திலிருந்து திருவருள் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றதே! இவ்வாறு எங்கள்மீது தாங்கள் கொண்டிருக்கின்ற அளவற்ற ஆசைக்கு உரிய காரணத்தைத் தாங்களே இந்த அடியோங்களுக்குக் கூறி அருள்புரிதல் வேண்டும்.

‘நுமக்கடியோம்’ என்றென்று நொந்துரைத்தென், மாலார்
தமக்கவர்தாம் சார்வரிய ரானால்?-எமக்கினி
யாதானு மாகிடுகாண் நெஞ்சே, அவர்திறத்தே
யாதானும் சிந்தித் திரு.

2593

என் மனமே! எம்பெருமான் திருமாலினிடத்தே, “அடியோங்கள் உமக்கு என்றென்றும் அடிமைப்பட்டிருக்க ஆட்பட்டவர்கள் என்று பன்முறைகளும் எடுத்துரைத்தோம். ஆயினும் எம்பெருமான் திருமாலின் திருவுள்ளமோ நொந்து போகுமாறு எடுத்துரைத்தும் எவ்விதப் பயனுமில்லை. எம்பெருமானார் அடியோங்களைச் சார்ந்திருப்பதற்கு அரியவராகி இருக்கின்றார் என்றாலும் கூட, இனி அந்த எம்பெருமான் எமக்கு ஏதேனுமாக ஆகிவிடுவதைக் காண்பாயாக! அதாவது இனி நமக்கு எது நடந்தாலும் நடக்கட்டும். ஆனால், என் மனமே! நீ மட்டும் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பற்றி எப்போதும் எண்ணிக் கொண்டே இருப்பாயாக! அந்த எம்பெருமான் நம்மை வேண்டாமென்றெண்ணி ஒதுக்கி விடுவாரேயாயினும், நாம் எப்போதும் அவனைப் பற்றியே எண்ணியவாறு வாழ்ந்து கொண்டு இருப்போமாக!

இருநால்வர் ஈரைந்தின் மேலொருவர், எட்டோ
டொருநால்வர் ஓரிருவர் அல்லால்,-திருமாற்கு
யாமார் வணக்கமார் ஏபாவம் நன்னெஞ்சே,
நாமா மிகவுடையோம் நாழ்?

2594

எண்வகை வசக்கள், பதினொரு வகை உருத்திரர்கள், பன்னிரு வகை சூரியர்கள் அசுவினி, தேவர் இருவர் ஆகிய முப்பத்து மூன்று வகையினரில் வகைக்கு ஒரு கோடி வீதம், முப்பத்து மூன்று கோடி தேவர்களுடன், மற்றும் உள்ள மக்களாகிய நாமும் சேர்ந்த வண்ணம் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தொழுவதற்கேற்றவரோ? நாம் அந்த எம்பெருமானுக்குச் செலுத்தும் வணக்கமும் வணக்கமாகுமோ! என் மனமே! நாம் அந்த வகையில் மிகவும் குற்றமுடையவர்களாக

வன்றோ இருக்கின்றோம். நம்முடைய பணிவுதான் எத்தன்மைத்து?
என்று அறிய இயலாமலிருக்கின்றோமே!

நாழால் அமர்முயன்ற வல்லரக்கன், இன்னுயிரை,
வாழா வகைவலிதல் நின்வலியே, -ஆழாத
பாரும்நீ வானும்நீ காலும் தீயும்நீ,
நீரும்நீ யாய்நின்ற நீ.

2595

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! தண்ணீரில் மூழ்கியிருக்காத
இப்பரந்துள்ள பூமி நீயே! அப்பூமியைச் சுற்றிலும் சூழ்ந்துள்ள நீரும்
நீயே! இவ்வுலகில் இயங்குகின்ற காற்றும் நீயே! தீயும் நீயே!
ஆகாயமும் நீயே! ஆணவத்துடன் எதிர்த்துப் போரிடுவதற்கு
முயன்றுள்ள இராவணனின் உயிரைப் போக்கியருளிய எம்பெருமான்
திருமாவின் வலிமையே மிகப் பெரியதாகும். அத்தகைய உன்னுடைய
வீரத்தின் பெற்றியை அடியேன் என்னவென்று எடுத்துரைப்பேன்!

நீயன்றே ஆழ்துயரில் வீழ்விப்பான் நின்னுழன்றாய்?
போயொன்று சொல்லியென்? போநெஞ்சே, -நீயென்றும்
காழ்த்துபதே சம்தரினும் கைக்கொள்ளாய், கண்ணன்தான்
வாழ்த்துவதே கண்டாய் வழக்கு.

2596

என் மனமே! நீ என்னை மிகுதியான ஆழ்ந்த பெருந்துயரில்
ஆழ்த்திவிட்டு, நீயும் ஆழ்ந்த பெருந்துயரில் அகப்பட்டு வருந்து
கின்றாய்! இவ்வாறு பெருந்துயரை அடைவதற்கு ஆளாக்கியது
நீயேயன்றோ! நீயும் நானும் இவ்வாறு மாறுபாடு கொண்டிருப்பதில்
எவ்விதப் பயனும் இல்லை. ஆகவே, நான் கூறும் அறிவுரைகளை
ஏற்றுக் கொள்வாயாக! எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானுக்கு நம்மீது
அன்பு மிக்கிருப்பதை நீ உணர்வாயாக! நீ என்மீது கொண்டுள்ள
கோபம் காரணமாக என் அறிவுரைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாமல்
விட்டுவிடாதே! எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானை, அவனுடைய
இணைத் திருவடிகளை வணங்குவதே, அவனை வாழ்த்துவதே
நமக்குக்கடனாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை நீ உறுதியாக உணர்ந்து
கொள்வாயாக!

வழக்கொடு மாறுகொள் அன்றடியார் வேண்ட,
இழக்கவும் காண்டும் இறைவ! -இழப்புண்டே,
எம்மாட்கொண் டாகிலும் யான்வேண்ட, என்கண்கள்
தம்மால்காட் டுன்மேனிச் சாய்?

2597

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்னும் எம்இறைவனே! இப்பொழுது அடியேன் வேண்டிக் கொள்ளும் விண்ணப்பம் நியாயத்துக்கு மாறுபட்டதன்று. அஃது யாது என்னின் சிறியவர்களின் விருப்பத்துடன் கூடிய வேண்டுகோளைப் பெரியவர்கள் ஏற்று அவர்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, அப்பெரியவர்கள் தமக்கு ஏதேனும் குறைவோ அன்றி ஏதேனும் இழப்போ ஏற்படினும், உதவிகளைச் செய்வதில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டு செய்து முடிப்பதில் எங்கும் காண்கிறோம். எம்பெருமானே! எம்இறைவனே! இச்சிறியவனாகிய அடியேனின் வேண்டுகோளைப் பெரியவராகிய (உலகிலேயே) தாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டு அருள்புரிவதால் தங்கட்கு எவ்விதமான இழப்பும் ஏற்படுவதில்லை. தாங்கள் அடியேனை ஓர் அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்டு அருள் புரியுமாறு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். அவ்வாறு அடியேனின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டு அடியேன் கண்டுகளிக்குமாறு உன் திருமேனி வடிவழகாகிய ஒளியைக் காட்டியருள் புரிதல் வேண்டும்.

சாயால் கரியானை யுள்ளறியா ராய்நெஞ்சே,
பேயார் முலைகொடுத்தார் பேயராய்,-நீயார்போய்த்
தேம்பூண் சுவைத்தா னறிந்தறிந்தும், தீவினையாம்
பாம்பார்வாய் கைநீட்டல் பார்த்து?¹

2598

ஏன் மனமே! எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் ஆத்ம தத்துவத்தை அறிந்து கொள்ளாத அறிவின்மை காரணமாகப் பேய் வடிவில் வந்த “பூதனை” என்பவள் நஞ்சுப்பால் நிறைந்திருக்கின்ற தன் முலையை அளித்ததன் காரணமாகத் தானே அழிந்தாள். உனக்கும் அவளுக்கும் ஏதேனும் பொருத்தம் உண்டோ? புலன்கள் காரணமாக உண்டாகும் ஆசைகளைச் செயல்படுத்துவதன் பொருட்டு நீ ஊனமடைந்திருக்கிறாய். இத்தகைய நீ எம்பெருமானை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறாயே! இத்தகைய உன் முயற்சியானது பாம்பின் வாயில் தன் கையைவிட்டுப் பார்ப்பதைப் போன்றதாகும்.

பார்த்தோர் எதிரிதா நெஞ்சே, படுதுயரம்
பேர்த்தோதப் பீடழிவாம் பேச்சில்லை,-ஆர்த்தோதம்
தம்மேனி தாள்தடவத் தாங்கிடந்து, தம்முடைய
செம்மேனிக் கண்வளர்வார் சீர்.

2599

ஏ மனமே! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருப்பாற்கடலின் அலைகள் என்னும் கரங்கள் வருடுகின்ற திருமேனியையும்,

திருவடிகளையும் கொண்டிருக்கின்றான். அத்திருப்பாற்கடலின்மீது பள்ளி கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்து அருள்புரிகின்றான். அத்தகைய எம்பெருமானின் திருக்குணங்களைப் பற்றி நீ பேசிக் கொண்டு இருக்கின்ற காரணத்தால் உன்னுடைய துயரங்கள் நீங்கிப் போய் விடும். இதன் காரணமாக அந்த எம்பெருமானுக்கு எவ்விதக் குறைபாடும் கிடையாது.

சீரால் பிறந்து சிறப்பால் வளராது,
பேர்வாம னாகாக்கால் பேராளா, -மார்பாரப்
புல்கிநீ யுண்டுமிழ்ந்த பூமிநீ ரேற்பரிதே?
சொல்லுநீ யாமறியச் சூழ்ந்து.

2600

பேரருளாளப் பெருமானே! பல திருநாமங்களைக் கொண்ட பெருமானே! செல்வச் சிறப்புடன் பிறந்து வளர்ந்தான் என்று புகழும்படியாக இல்லாமல், "வாமனன்" என்னும்படியான பெயருடன் நீ குள்ளனாகத் திருஅவதாரம் ஏற்று அருளினாய்! நீ இவ்வாறு "வாமனன்" என்னும் திருஅவதாரம் பெற்றதால்தான் இப்பூமியை மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியிடம் தானமாகப் பெற்றிருக்க முடியும் என்பதோ! இந்தப் பூமியை 'வராகம்' என்னும் திருஅவதாரம் ஏற்று, உன் திருமார்பில் தழுவி எடுத்தாய்! இந்தப் பூமியை உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் உண்டு தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்திருந்து பாதுகாத்தருளினாய்! பின்பு ஒரு சமயம் இந்தப் பூமியை வெளிப்படுத்தினாய்! இவ்வாறாக இந்தப் பூமியானது உன் கைப் பொருளாக இருக்கின்றபோதும் கூட, வாமனனாகத் திருஅவதார மேற்று, மகாபலியினிடத்தே நீர் ஏற்றுப் பெற்ற வரலாற்றை அடியேன் அறியும்படியாக நீ ஆராய்ந்து அருள்புரியுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

சூழ்ந்தடியார் வேண்டினக்கால் தோன்றாது விட்டாலும்,
வாழ்ந்திடுவர் பின்னும் தம் வாய்திறவார், -சூழ்ந்தெங்கும்
வாள்வரைகள் போலரக்கன் வந்தலைகள் தாமிடிய,
காள்வரைவில் லேந்தினார் தாம்.

2601

எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரான் இலங்கை சென்று இராவணனுடன் போரிட்ட காலத்தில், நான்கு பக்கங்களிலும் உள்ள மலைகள் சுழன்று ஓடி விழுவதுபோல அந்த இராவணனின் தலைகள் இற்று விழுமாறு செய்தான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரானை அடியவர்கள் பலரும் சூழ்ந்து கொண்டு இடைவிடாமல் தொடர்ந்து

வழிபட்டு வருகின்ற காலத்திலும் அந்த எம்பெருமான் தோன்றா விட்டாலும் கூட, அதன் பொருட்டுத் தம் உள்ளத்தில் வெறுப்போ, வருத்தமோ கொள்ளாமல் அந்த அடியவர்கள்தம் வாயைக் கொண்டு இகழ்ந்து பேசிவிடாமல் அமைதியாகவும், பொறுமையாகவும் இருப்பார்கள். இத்தகையதோர் பேரன்பினை உலகத்து வாழ்கின்ற மக்களிடத்தே கொண்டுள்ளார். எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரான் இத்தகைய பேரன்பும், பெருங்கருணையும் அனைத்து உயிர்களிடத்தும் கொண்டிருக்கின்றார்.

தாம்பாலாப் புண்டாலும் அத்தமும்பு தானிளக,
பாம்பாலாப் புண்டுபா றுற்றாலும்,-சோம்பாதிப்
பல்லுருவை யெல்லாம் படர்வித்த வித்தா,உன்
தொல்லுருவை யாரறிவார் சொல்லு?

2602

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானே! உன்னுடைய பெருங் குணங்கள்தான் என்னே! உன் தாய் அசோதைப்பிராட்டியார் தாம்புக் கயிற்றினால் உன்னைக் கட்டிப் போட்ட அதனால் உண்டான அந்தத்த தாம்புத் தமும்புகூட மிகவும் சிறியதாகத் தோன்றும்படியாக, அஃதாவது அத்தமும்பு மிகச் சாதாரணமானதே என்று எண்ணும் படியாகக் 'காளியன்' என்னும் பாம்பினால் கட்டுண்டு மிகத் துன்பம் அடைந்தபோதும் நீ சிறிதும் வருத்தம் அடைந்ததில்லை. இப்படிப்பட்ட துன்பங்கள் பலவற்றை நீ அடைந்தபோதும், அவைகளின் பொருட்டுச் சிறிதும் பின்வாங்காமல் இருக்கின்றாய்! உலகில் பல்வகை உயிர்க்கூட்டங்களை உண்டாக்கிப் பாதுகாப்பதில் எவ்வித சோம்பலும் இல்லாதவன் நீ. அனைத்துக்கும் மூலகாரணமான எம்பெருமான் ஆதிமூலமே! உன்னுடைய பழைமையான திரு வடிவழகினை யாவரேனும் அறிவார்களோ! இத்தகைய உன்னுடைய இயல்புகளை ஒருவராலும் அறிய இயலாததன்றோ! இதுபற்றி அடியேனுக்கு நீயே எடுத்துரைப்பாயாக!

சொல்லில் குறையில்லைச் சூதறியா நெஞ்சமே,
எல்லி பகலென்னா தெப்போதும்,-தொல்லைக்கண்
மாத்தானைக் கெல்லாமோர் ஐவரையே மாறாக,
காத்தானைக் காண்டும்நீ காண்.

2603

வழிவகைகளை அறிந்து கொண்டிராத என் நெஞ்சமே! எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் அருங்குணங்களைப் பற்றிப் பேசினால், அவைகட்குக் குறை ஏதுமில்லை. முன்பு பாரதப் போர்

நடைபெற்ற காலத்தில் பஞ்ச பாண்டவர்களைப் பகலென்றும் இரவென்றும் பாராமல் எப்போதும் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போரின்போது துரியோதனாதியர்கள் மிகப் பரந்த அளவில் சேனைகளைப் பெற்றிருந்தார்கள். அத்துணை அளவு வலிமை மிக்க படைகளைக் கொண்டுள்ள அவர்களைப் பாண்டவர்கள் எனப்படும் ஐவர்கள் மட்டுமே எதிர்த்துப் போரிட்டு வெற்றி பெற்றார்கள் என்னும்படியாக எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் தானே முன்னின்று பல்லாற்றானும் பேருதவிகளைப் புரிந்து காப்பாற்றி அருளினான். ஆகவே, என்னெஞ்சமே! நீ அந்த எம்பெருமானை உண்மையாகவே காண்பதற்கு விரும்பினால் அவன் உன் முன்னே தோன்றி நிச்சயம் அருள் புரிவான். அப்போது நீ அந்த எம்பெருமானைக் கண்டு சேவிக்கலாம்.

காணப் புகிலறிவு கைக்கொண்ட நன்னெஞ்சம்,
நாணப் படுமன்றே நாம்பேசில்?—மாணி
உருவாகிக் கொண்டுலகம் நீரேற்ற சீரான்,
திருவாகம் தீண்டிற்றுச் சென்று.

2604

அறிவு மிக்கிருக்கின்ற நன்மனமே! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணன் “வாமனன்” என்னும் குள்ள வடிவு மேற்கொண்டு, மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் முன்னே நின்று இரந்து வேண்டி, மூன்றடி மண் கேட்டுப் பெறும் வகையில், அவன் அதற்கு நீர்வார்த்துக் கொடுக்க, அதனைப் பெற்ற பின்பு உடனடியாகத் “திரிவிக்கரமன்” என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு தன்திருவடி கொண்டு உலகம் முழுவதையும் அளந்து கொண்டான். அத்தகைய சிறப்புமிக்க சீர்மையனின் திருமேனியை இந்த உலகமெல்லாம் தீண்டிய நிலையை எண்ணிப் பார்த்தால் நாம் பேசுகின்ற பேச்சுக்கட்கு நாம் வெட்கப்பட வேண்டியிருக்கின்றது. மேலும் நாம் அந்த எம் பெருமானின் திருமேனி வடிவழகைக் கண்டுகளித்தாற் போன்று பேசுவதும் வெட்கத்திற்குரிய ஒன்றாகும்.

சென்றங்கு வெந்நரகில் சேராமல் காப்பதற்கு,
இன்றிங்கென் னெஞ்சால் இடுக்குண்ட, -அன்றங்குப்
பாருருவும் பார்வளைத்த நீருருவும் கண்புதைய,
காருருவன் தான்நிமிர்த்த கால்.

2605

மேகநிறம் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமால் தன் திருவடிகளைக் கொண்டு உலகத்தினை அளந்து கொண்ட காலத்தில்

பூமிப் பரப்பும், அதனைச் சுற்றியுள்ள தண்ணீர்ப் பரப்பும் மறையுமாறு உள்ளடக்கி வளர்ந்தன. அந்தத் திருவடிகளை இன்று இவ்விடத்திலே அடியேன் நெஞ்சினை நெருக்குகின்றன. அடியேன் கொடிய நரகினில் சேர்ந்துவிடாமல் பாதுகாப்பதற்கென்றே இந்த எம் பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகள் என் உள்ளத்தினுள்ளே புகுந்திருக்கின்றன.

காலே பொதத்திரிந்து கத்துவ ராமிந்நாள்,
மாலார் குடிபுகுந்தா ரென்மனத்தே, -மேலால்
தருக்குமிடம் பாட்டினொடும் வல்வினையார் தாம், வீற்
றிருக்குமிடம் காணா திளைத்து.

2606

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் என் உள்ளத்தினுள்ளே புகுந்திருப்பதன் காரணமாக, இதுவரை அடியேனிடத்தே தங்கியிருந்த கொடிய பாவங்கள் அனைத்தும் அகன்றுவிட்டன. இதற்கு முன்பெல்லாம் பெருமையுடன் அடியேன்மீது ஆணையிட்டுக் கொண்டு என்னைத் துன்புறுத்திக் கொண்டு இருந்தன. ஆனால், எம்பெருமான் அடியேனின் உள்ளத்தினுள்ளே புகுந்து தங்கின பின்பு அத்தீவினைகள் தங்கியிருப்பதற்கென்று இடமின்மை காரணமாகக் கதறிக் கொண்டு, தன் கால்கள் நொந்து போகும்படியாக ஓடிய வண்ணம் அலைந்து கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் அத்தீவினைகள் மிகவும் நொந்து போன அளவில் இளைத்துப் போய்க் காணப்படுகின்றன. இவையனைத்தும் எம்பெருமான் திருமாலின் திருவருளே யன்றோ!

இளைப்பா யிளையாப்பாய் நெஞ்சமே! சொன்னேன்,
இளைக்க நமன்தமர்கள் பற்றி-இளைப்பெய்த,
நாய்தந்து மோதாமல் நல்குவான் நல்காப்பான்,
தாய்தந்தை எவ்வுயிர்க்கும் தான்.

2607

என் நன்மனமே! நம் இறுதிக் காலத்தில் இயம தூதர்கள் நம்மைப் பிடித்து இழுத்து வந்து, நாம் துடிதுடித்துப் போகுமாறு நம்மீது நாய்களை ஏவி விடுவார்கள். இவ்வாறு இயம தூதர்களின் கைகளில் நாம் சிக்கித் தவிக்காதவாறு நமது எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அருள்புரிந்து நம்மைக் காப்பாற்றுகிறான். அத்தகைய எம் பெருமானின் திருவருள் நமக்குக் கிட்டவில்லையாயினும் அதைப் பற்றி எண்ணி வருத்தம் கொள்ள வேண்டாம். அந்த எம்பெருமான்

திருவருள் நமக்குக் கிடைத்தாலும் சரி, கிடைக்காவிட்டாலும் சரி அனைத்துயிரினங்கட்கும் தாயும் தந்தையும் அவனே ஆவான். இத்தகைய உண்மையை உனக்கு உணர்த்திவிட்டேன். இவ்வாறு அந்த எம்பெருமான்மீது கொண்டுள்ள நம்பிக்கைக்குக் குறைவு உண்டாகாமல் இருப்பாயாக. சிறிதும் தளர்ச்சி அடையாதிருப்பாயாக!

தானே தனித்தோன்றல் தன்னளப்பொன் நில்லாதான்,
தானே பிறர்கட்கும் தற்றோன்றல், -தானே
இளைக்கிற்பார் கீழ்மேலாம் மீண்டமைப்பா னானால்,
அளக்கிற்பார் பாரின்மேல் ஆர்?

2608

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தனக்குத் தானே ஒப்பான வனன்றிப் பிறர் எவர்க்கும் ஒப்பற்ற நிலையில் தனக்குத் தானாகவே தோன்றியருளிய அனைவர்க்கும் தலைவனான இறைவனாகத் திகழ்கின்றான். அந்த எம்பெருமான் அனைத்துப் பொருள்களிலும் நிறைந்து காணப்படுகின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் தன்னுடைய காக்கும் தொழிலில் ஓரளவு தளர்ந்திருப்பினும் உலகம் முழுவதுமே தலைகீழாகி மாறி அதன் இயல்புத் தன்மையே நிலைகுலைந்து போய்விடும். அவ்வாறு ஒரு வேளை உலகம் தலைகீழாக மாறும் நிலையை அடைந்தாலும், அந்த எம்பெருமான் திருமால் அதனைச் சரிசெய்துவிடும் ஆற்றல் மிக்கவராக விளங்குகிறார். அத்தகைய எம்பெருமானின் ஆளுமையை யாரால் அளவிட்டுரைக்க முடியும்? அந்த எம்பெருமான் திருமாலைக் காட்டிலும் காக்கும் கடவுள் வேறு எவருமில்லை.

ஆரானும் ஆதானும் செய்ய, அகலிடத்தை
ஆராய்ந் ததுதிருத்த லாவதே?, -சீரார்
மனத்தலைவன் துன்பத்தை மாற்றினேன், வானோர்
இனத்தலைவன் கண்ணனால் யான்.

2609

உலகத்து வாழ்கின்ற மக்கள் யாவரேனும் எதையேனும் செய்து கொள்ளட்டும். இவ்வாறு உலகிலுள்ள மக்கள் செய்யும் செயல்களை ஆராய்ந்து பார்த்துவிட்டு, அவைகளைச் சரியன்று என்று எடுத்துக் கூறித் திருத்துவதற்கு யாராலும் இயலாது. யார் எதைச் செய்தாலும் சரி, அடியேனைப் பொறுத்தவரை அடியேனுக்குண்டாகும் மனத் துன்பங்களைப் போக்கிக் காப்பாற்றுவவன் அந்த எம்பெருமானே ஆவான். விண்ணுலகத் தேவர்களுக்குத் தலைவனான எம்பெருமான்

ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருவருள் காரணமாகவே அடியேனின் வலிமையான துன்பங்களைப் போக்கிக் கொண்டேன்.

யானுமென் னெஞ்சும் இசைந்தொழிந்தோம், வல்வினையைக்
கானும் மலையும் புகக்கடிவான்,-தானோர்
இருளன்ன மாமேனி எம்மிறையார் தந்த,
அருளென்னும் தண்டால் அடித்து.

2610

இருட்டே வடிவெடுத்தாற் போன்ற கரிய நிறமுடைய அழகான திருமேனியை உடைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு, அடியேனும், அடியேனின் மனமும் ஒன்று சேர்ந்து இசைந்து ஆடப்பட்டிருக்கின்றோம். அத்தகைய எம்பெருமான் அடியேனுக்குருளிய "திருவருள்" என்னும் தடியின் உதவி கொண்டு, அடியேனுக்குண்டாகி இருக்கின்ற பாவங்களை அடித்துத் துரத்திக் காடுகளிலும், மலைகளிலும் சென்று விடுவதற்கு, அடியேனும், அடியேனின் மனமும் ஒன்று சேர்ந்து இசைந்து நின்றோம்.

அடியால் படிகடந்த முத்தோ,அ தன்றேல்
முடியால் விசும்பளந்த முத்தோ,-நெடியாய்!
செறிகழல்கள் தாள்நிமிர்த்துச் சென்றுலக மெல்லாம்,
அறிகிலமால் நீயளந்த அன்று.

2611

நெடிய திருவடிவு கொண்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! 'வீரக்கழல்' என்னும் ஆபரணம் அணிந்திருக்கின்ற உன் திருவடிகளை உயரே நிமிர்த்தியவாறு 'திருவிக்ரமன்' என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு நீ இந்த உலகங்கள் அனைத்தையும் அளந்து கொண்டபொழுது உண்டான மகிழ்ச்சியானது இப்போது உன் திருவுள்ளத்தில் படர்ந்து நிறைந்து உள்ளது போலும்! அஃதன்றியும் அக்காலத்திலேயே, உன் திருமுடியைக் கொண்டு, விண்ணுலகம் முழுவதையும் அளந்து கொண்ட பொழுது உமக்கு உண்டான மனமகிழ்ச்சியே, உன் இதயத்தில் நிரம்பியுள்ளதன்றோ! உம்முடைய திருவடிகள் இந்த உலகங்களையெல்லாம் அளந்து கொண்ட அச்செயலோ! அன்றி உம்முடைய திருமுடி கொண்டு விண்ணுலகங்களை அளந்து கொண்ட அச்செயலோ! இவ்விரண்டு செயல்களில் உன் திருவுள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கிய செயல்தான் யாதோ! இதுபற்றி அடியேன் அறிந்து கொள்ளுமாறு அடியேனுக்கு ஏதும் தெரியவில்லை. அவ்வாறு அறிந்து கொள்ளுமாறு அருள்புரிய வேண்டுகிறேன்.

அன்றேநங் கண்காணும் ஆழியான் காருருவம்,
இன்றேநாம் காணா திருப்பதுவும்,-என்றேனும்
கட்கண்ணால் காணாத அவ்வுருவை, நெஞ்சென்னும்
உட்கண்ணேல் காணு முணர்ந்து.

2612

எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிவை எக்காலத்திலும் நம்
புறக்கண்களால் காண முடிவதில்லை. அத்தகைய சிறந்த திருமேனி
வடிவழகை, நம் நெஞ்சம் என்னும் அகக்கண்களைக் கொண்டு நாம்
காண்கின்ற பரமபக்தி தலைப்பட்ட காலத்தில்தான் திருவாழி
ஆழ்வானைத் தன் வலது திருக்கரத்தில் தாங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற
மேகநிற வடிவினனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை நமது
புறக்கண்ணாலும் காணப் பெறுவோம். இதுவரை நாம் நம் அகக்கண்
கொண்டு அந்த எம்பெருமானை இதுவரை காணாமலிருந்து
விட்டதால், அவன் நம் புறக்கண்ணுக்குக் காணப்படவில்லை.
ஆகவே, இவற்றிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளக் கூடியது அகக்கண்
என்னும் உட்கண்ணே கண் ஆகும். வெளியில் காணக்கூடிய கண்
கண்ணன்று.

உணர ஒருவர்க் கெளியனே? செவ்வே,
இணரும் துழாயலங்கல் எந்தை,-உணரத்
தனக்கெளிய ரெவ்வளவர் அவ்வளவ னானால்,
எனக்கெளியன் எம்பெருமான் இங்கு.

2613

நறுமணம் கமழ்கின்ற திருத்துழாய் மாலையை அணிந்திருக்
கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் எப்படிப்பட்டவர்க்கும் தன்
முயற்சியின் காரணமாக நேராக எளிதில் அறிந்து கொள்ளும்
அளவிற்குச் சாதாரணமானவன் அல்லவே! ஆயினும் அந்த எம்
பெருமானுக்கு ஆட்பட்ட அடியவர்களிடத்தே, அவர்கள் கொண்டி
ருக்கும் அன்புடன் கூடிய பக்திக்குத் தன்னை எளியனாகவே
காட்டுவான். ஆக, இந்த எம்பெருமான் இங்கே அடியேனால்
உணர்ந்து கொள்ளும்படியாக எளிமையாகத் தன்னைக் காட்டித்
திருவருள்புரிவான்.

இங்கில்லை பண்டுபோல் வீற்றிருத்தல், என்னுடைய
செங்கண்மால் சீர்க்கும் சிறிதுள்ளம்,-அங்கே
மடியடக்கி நிற்பதனில் வல்வினையார் தாம்,மீண்
டடியெடுப்ப தன்றோ அழகு?

2614

என்னுடைய உள்ளத்தில் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பற்றிய எண்ணமே மிகவும் நிறைந்திருக்கின்ற காரணத்தால், அடியேனுடைய பழைய பாவங்கள் யாவும் இனியும் முந்தைய நாள்களைப் போல, அடியேன் உள்ளத்தில் நிற்காது. சிவந்த திருக்கண்களைக் கொண்ட எம்பெருமான் திருமாலின் திருக்குணங்களைப்பற்றி நன்கு அறிந்து பயில்வதால், இந்த அடியேனின் உள்ளம் முழுவதும் நிறைந்து பரவி இருந்த பின்பு, இவ்வுள்ளத்தில் அப்பாவங்களுக்குச் சிறிதும் இடம் இல்லை. எனவே, தங்கள் மடியை அடக்கிக் கொண்டு நெருக்குவதை விட்டுவிட்டு, அடியேனின் நெஞ்சு என்னும் இடத்தினின்றும் அடி எடுத்து வைத்து, வெளியே கிளம்பிப் போவதே அந்தப் பாவங்களுக்கு மிகவும் நல்லது.

அழகு மறிவோமாய் வல்வினையும் தீர்ப்பான்,
நிழலும் அடிதாறும் ஆனோம்,-சுழலக்
குடங்கள்தலை மீதெடுத்துக் கொண்டாடி, அன்றத்
தடங்கடலை மேயார் தமக்கு.

2615

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் முற்காலத்தில் எங்கும் சுழன்று சுழன்று குடத்தைத் தன் தலைக்கு மேல் கொண்டு எங்கும் குடக் கூத்தாடியதனாலுண்டான தளர்ச்சி நீங்குதற் பொருட்டு திருப்பாற் கடலில் பள்ளி கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்தருள்கிறான். இத்தகைய எம்பெருமானின் திருவடி நிழலாகவும், திருவடி இரேகைகளாகவும் நாம் அமைந்து இருக்கின்றோம். ஆகவே, இதன் வாயிலாக நமக்கென்று இருக்கும் கொடிய பாவங்கள் அனைத்தையும் தீர்க்கின்ற வழிமுறைகளை அடியோங்கள் அறிந்து கொண்டோம்.

தமக்கடிமை வேண்டுவோர் தாமோ தரனார்,
தமக்கடிமை செய்யென்றால் செய்யாது,-எமக்கென்று
தாம்செய்யும் தீவினைக்கே தாழ்வுறுவர் நெஞ்சினார்,
யான்செய்வ திவ்விடத்திங் கியாது?

2616

தாயாகிய அசோதைப்பிராட்டியார் தாம்புக் கயிற்றினால் கட்டப்பட்ட தழும்பு தம் வயிற்றில் நன்கு தெரியும்படியாக இருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் அடியார்களிடத்தே ஆசைப்பட்டிருக்கவே ஆசைப்பட்டிருக்கிறார். என் மனமே! இத்தகைய எம்பெருமானுக்கு, "நீ அடிமை செய்" என்று எடுத்த

துரைத்தால், அடியேனின் மனமானது அவ்வாறு செய்யாமல், தன் சுதந்திரம் பாராட்டுகிறது. நீண்ட நெடுங்காலமாகத் தான் செய்து வருகின்ற பாவங்களுக்கே அடிமைப்பட்டிருப்பதற்கு விரும்பிக் கீழ்நிலையை அடைந்து விடுகிறது. இந்நிலையில் அடியேன் செய்யத் தகுந்தது யாது? என்னை உடையவனான திருமால் நெறி நின்று செயல்படுவேனோ? அன்றி என் உடைமையாக இருக்கின்ற என் நெஞ்சின் வழி நின்று செயல்படுவேனோ? அடியேன் எவ்வாறு செயல்படுவேன் என்பதை அறியாத நிலையில் நிற்கின்றேன்.

யாதானும் ஒன்றறியில் தன்னுகக்கில் என்கொலோ,
யாதானும் நேர்ந்தனுகா வாறுதான்?,-யாதானும்
தேறுமா செய்யா அசுரர்களை, நேமியால்
பாறுபா றாக்கினான் பால்.

2617

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு உகப்பான செயல்களைச் செய்யாத அசுரர்களைத் தன் சக்கரப் படையைக் கொண்டு துண்டு துண்டாக வெட்டித் தள்ளிவிடுகிறான். இத்தகைய எம்பெருமானிடத்திலே ஏதேனும் ஒரு பொருளைக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தாவது அந்த எம்பெருமானை அடையாமலிருக்கலாமோ! அதாவது அந்த எம்பெருமானை அயோக்கியராக இருக்கின்ற நாம் அணுகப் பெற்று அடையலாமோ எனின், நமக்கோ எதையும் அறிந்து உணர்ந்து கொள்ளக் கூடிய அறிவும், ஆற்றலும், சுயமகிழ்ச்சியை அடையக் கூடிய ஆனந்த குணமும் ஆகிய இவை யாவும் இருந்தும் கூட, அந்த எம்பெருமானிடத்தே ஆத்ம சமர்ப்பணம் செய்வதற்கேனும் தெரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டாமோ! அந்த எம்பெருமான் திருமாலை அணுகி இருப்பதற்கும், அவனைச் சரணடைவதற்கும் நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

பாலாழி நீகிடக்கும் பண்பை,யாம் கேட்டேயும்
காலாமும் நெஞ்சழியும் கண்குழலும்,-நீலாழிச்
சோதியாய்! ஆதியாய்! தொல்வினையெம் பால்கடியும்,
நீதியாய்! நிறசார்ந்து நின்று.

2618

நீல நிறக்கடல் போன்ற 'ஒளி' வடிவினனாகியிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! உலகம் உண்டாவதற்கு ஆதி காரணனாக இருக்கின்ற முழுமுதற் கடவுளே! அடியோங்கனிடத்தே அமைந்திருக்கின்ற பழைய தீவினைகளைப் போக்கியருள்வதையே

குணமாகக் கொண்ட எம்பெருமானே! திருப்பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்தருளும் எம்பெருமான் திருமாலைப் பற்றியும், அவன் திருமேனி வடிவழகைப் பற்றியும் அடியேன் இரு காதுகளால் கேட்கின்ற அளவிலேயே அடியேனின் காலானது தளர்ந்து போகும். அடியேனின் மனமோ நன்கு கலங்கிப் போகும். அஃது நீர்ப்பண்டமாகக் கரைந்து அழிந்து விடுகின்றது. அடியேனின் கண்களோ ஒரு பொருளையும் காண இயலாதவாறு கழன்று பிரமிப்பை உண்டாக்கி விடுகின்றன.

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் திரிதந்தும்,
ஒன்றுமோ ஆற்றானென் னெஞ்சுகலான்,-அன்றங்கை
வன்புடையால் பொன்பெயரோன் வாய்தகர்த்த மார்விடந்தான்,
அன்புடைய னன்றே யவன்? 2619

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீநரசிம்ம மூர்த்தியாகத் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு தன்னுடைய அழகான திருக்கரங்களால் "இரணியன்" என்னும் அசுரனின் வாயைத் திறந்து, அவனுடைய அகன்ற மார்பினைப் பிளந்து, கிழித்த செய்கையானது, அந்த எம்பெருமான் தன்னுடைய அடியார்களினிடத்தே அன்பும், திருவருளும் கொண்டிருப்பவன் என்பதனை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறது. ஆகையால், அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அடியேனை அடைவதன் பொருட்டு, ஒவ்வொரு திருத்தலங்களில் நின்ற நிலையில் நின்று அருள்பாலிக்கின்றான். ஒவ்வொரு திருத்தலங்களில் இருந்த நிலையில் நின்று அருள்புரிகின்றான். ஒவ்வொரு திருத்தலங்களில் பள்ளி கொண்ட நிலையில் நின்று அருள்புரிகின்றான். ஒவ்வொரு திருத்தலங்களில் உலாவிய நிலையில் நின்று அருள்புரிகின்றான். இவ்வாறு பல்வேறு நிலைகளிலும் நின்று அருள்புரிந்தவாறிருந்தும் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் உள்ளத் திருப்தி அடையாத காரணத்தால் அடியேனின் இதயத்தில் புகுந்து கொண்டு என்றென்றும் நீங்காமல் தங்கியிருந்து அருள் புரிகின்றான்.

அவனாம் இவனாம் உவனாம்,மற்றும்பர்
அவனாம் அவனென் றிராதே,-அவனாம்
அவனே எனத்தெளிந்து கண்ணனுக்கே தீர்ந்தால்,
அவனே எவனேலும் ஆம்.

எம்பெருமானாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணன் நம் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் எட்டாத தொலைவில் எங்கோ இருக்கின்ற அவன்தானோ! இங்கேயே நாம் சேவிக்கப் பெறுவதற்குக் கிடைக்கின்ற எளிய வனாகிய இவன்தானோ! அங்குமில்லாமல் இங்கும் இல்லாமல் இடையிலிருக்கின்றவனோ! அன்றி மிகத் தொலைவிலும், மிக உயரத்திலும் உள்ளவனோ! இவ்வாறெல்லாம் அத்தகைய எம்பெருமான் எப்படியெல்லாம் இருப்பான் என்றெல்லாம் சிறிதும் ஐயப்பாடு கொண்டிராமல், என்றும் யாவார்க்கும் எளிமையானவனாக இருக்கின்றான் அவன் என்று தெளிவாக அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். அத்தகைய எளிமைக் குணத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானுக்கு ஆட்பட்டிருப்போமேயானால் அந்தக் கண்ணபிரானே நமக்கு அனைத்துவிதமான உறவுமுறைகளாகவும் மேற்கொண்டு நமக்கு வேண்டிய நன்மைகளையே செய்வான்.

ஆமா றறிவுடையார் ஆவ தரிதன்றே?,
நாமே அதுவுடையோம் நன்னெஞ்சே, -பூமேய்
மதுகரமே தண்டுழாய் மாலாரை, வாழ்த்தாம்
அதுகரமே அன்பால் அமை.

2621

நன்னெஞ்சே! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவருளால் இந்த ஆத்மாவின் உய்விற்கான நல்ல ஏற்றதோர் அறிவினைப் பெறுவதென்பது உலகத்தில் எத்தகையவார்க்கும் அருமையானதன்றோ! அத்தகைய அறிவினை அவனருளால் பெற்றதால் அந்த எம்பெருமானை வாழ்த்திக் கொண்டிருப்பதே நாம் செய்யத் தக்க செயலாகும். வண்டுகள் நிறைந்து சூழ்ந்திருக்கும் நறுமணம் மிக்க, குளிர்ந்த திருத்துழாய் மாலையை அணிந்து கொண்டு இருப்பவரும், அடியார்களிடத்தே தீராத அன்பு கொண்டிருப்பவருமான எம் பெருமான் நாம் அன்புடனும், பக்தியுடனும் வாழ்த்திக் கொண்டிருப்பதையே நம் தொழிலாகக் கொண்டு இருப்பதையே என்றும் ஊன்றி நின்று செய்வோமாக!

அமைக்கும் பொழுதுண்டே யாராயில் நெஞ்சே,
இமைக்கும் பொழுதும் இடைச்சி-குமைத்திறங்கள்,
ஏசியே யாயினும் ஈனதுழாய் மாயனையே,
பேசியே போக்காய் பிழை.

2622

என் மனமே! ஆராய்ந்து பார்க்கின்ற பொழுது, நீ ஒரு நொடிப்போது நேரத்தையும் வீணாக்கிவிடாமல் எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் திருவருள்கூடிய நீர்மைக் குணம் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். வெண்ணெய், நெய், பால், தயிர் போன்ற பொருட்களைத் திருடி உண்டதால் அசோதைப்பிராட்டியாரினிடத்தே அகப்பட்டு, அதனால் அடிப்பட்டு, நலிவுபட்ட அந்த எம்பெருமான் திருத்துழாய் மாலையை அணிந்துள்ள ஸ்ரீகண்ணபிரானின் கதைகளைப் பற்றிப் பேசுவோமானால் உன் பாவங்களைப் போக்கிக் கொள்ளலாம். அதற்கான பேச்சுகளைப் பேசுவதை விட்டுவிட்டுக் காலத்தை வீணாகக் கழிப்பதென்பது உன் குற்றமேயாகும்.

பிழைக்க முயன்றோமோ நெஞ்சமே! பேசாய்,
தழைக்கும் துழாய்மார்வன் றன்னை, - அழைத்தொருகால்
போய்புகா ரம்பொலியக் கொள்ளாது, அவன்புகழே
வாய்புகா ரம்கொண்ட வாய்ப்பு?

2623

என் மனமே! வளமாகத் தழைத்து விளங்குகின்ற நறுமணமிக்க திருத்துழாய் மாலையை அணிந்துள்ள எம்பெருமான் திருமாலை அழைத்து, அவனுடைய புகழைப் பாடிக் கொண்டிருக்கின்ற கைங்கர்யம் செய்கின்ற செயலை, விண்ணுலகிலுள்ள திருப் பரமபதத்திற்குச் சென்றல்லவா செய்தல் வேண்டும். அதனை விடுத்து இப்பூவுலகிலிருந்தபடியே அந்த எம்பெருமானின் திருக்குணங்கள் பற்றித் தம் வாயினால் பிதற்றிக் கொண்டிருப்பது என்பது என்ன காரியம் கருதியோ! இவ்வாறு இப்பூவுலகிலிருந்தவாறே அந்த எம்பெருமான் திருமாவின் திருக்குணங்களைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பாடுவது என்பது போதுமா! போதாதா! என்பதை நீயே கூறுவாயாக!

வாய்ப்போ இதுவொப்ப மற்றில்லை வாநெஞ்சே,
போய்ப்போலய் வெந்நரகில் பூவியேல், - தீப்பால்
பேய்த்தாய் உயிர்கலாய்ப் பாலுண்டு, அவளுயிரை
மாய்த்தானை வாழ்த்தே வலி.

2624

என் மனமே வருவாயாக! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருப்புகழைப் பாடுவதற்குத் தகுந்த நேரம் இப்பொழுதைப் போன்று அமைந்திருக்கின்ற தருணம்போல வேறோர் தருணம் உண்டாகாது. ஆகவே, மீண்டும் மீண்டும் அவன் புகழ்பாடுவதின்றும் பின் வாங்கிப் போக வேண்டாம். அவ்வாறு அவன் புகழைப்

பாடுவதினின்றும் முடியாது முடியாது என்று பின்வாங்கிப் போனால் அச்செயல் நம்மை நரகத்தில் ஆழ்த்திவிடும். எனவே, அந்த எம்பெருமான் திருமாவின் திருப்புகழை இப்பொழுதே பாடிக் கொண்டிருப்பாயாக! ஆகையால், பேய் வடிவில் வந்த 'பூதனை' என்பவளின் உயிரை அவளுடைய நச்சு கலந்த முலைப்பாலுடன் சேர்ந்து பருகி, அழித்தருளிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் புகழ்மிக்க திருக்குணங்கள் கொண்ட பாசுரங்களை எடுத்துப் பாடிப் பாடி அந்த எம்பெருமானை வாழ்த்திக் கொண்டு இருப்பதே நமக்கு வலிமையை அளிக்கக் கூடியதான மிடுக்கான செயலுமாக அமைந்துள்ளது.

'வலியம்' எனநினைந்து வந்தெதிர்ந்த மல்லர்,
வலிய முடியிடிய வாங்கி,-வலியநின்
பொன்னாழிக் கையால் புடைத்திடுதி கீளாதே,
பன்னாளும் நிற்குமிப் பார்.

2625

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! நாம் மட்டுமே வலிமை மிக்கவர்களாக இருக்கின்றோம் என்று எதிர்த்துப் போரிடுவதற்கு வந்த மல்லர்கள் என்னும் வீரர்களை உன் வலது திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற "திருவாழியான்" என்னும் ஆயுதத்தினைக் கொண்டு புடைத்துக் கொன்றதை இவ்வுலகிலுள்ள அனைவரும் தம் கண்களாலே பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோதும் கூட, இவ்வுலகம் அவற்றைக் கண்டும், அதற்காக அஞ்சி, வயிறு வெடித்து மாய்ந்து போகவில்லையே! இந்நிலையிலிருக்கப் பெறுவது என்பது எத்தகைய கல்நெஞ்சம் கொண்டு இருப்பதுவோ! அதற்கு! அஃது பல நாள்களாக இருக்கின்றதே! எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் தன் மென்மையான திருக்கரங்களால் அந்த முரட்டுத்தனமான மல்லர்களை அழித்த செயல்போல் வேறு ஏதேனும் உண்டுகொல்!

பாருண்டான் பாருமிழ்ந்தான் பாரிடந்தான் பாரளந்தான்,
பாரிடம் முன்படைத்தா னென்பரால்,-பாரிடம்
ஆவானும் தானானா லாரிடமே?, மற்றொருவர்க்கு
ஆவான் புகாவால் அவை.

2626

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் இப்பூமி முழுவதையும் உண்டு, தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்திருந்து பாதுகாத்தருளினான். பின்பு இப்பூமி முழுவதையும்

வாழ வைக்க வேண்டும் என்பதற்காக வெளிப்படுத்தருளினான். முன்பு ஒரு காலத்தில் 'வராகம்' என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இந்தப் பூமியைக் கீழேயிருந்து மேலே எடுத்துக் கொண்டு வந்தான். முன்பு ஒரு சமயம் மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியிடம் இருந்து இரந்து பெற்ற இப்பூமியைத் திரிவிக்ரமன் என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இந்தப் பூமி முழுவதையும் அளந்து கொண்டான். இவ்வாறு உலகங்கள் அனைத்தையும் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே படைத்தருளினான். இவ்வாறாகக் கற்றுணர்ந்த பெருமக்கள் எடுத்துரைப்பார்கள். ஆகையினால், அந்த எம்பெருமானே உலகங்கள் அனைத்திலும் பரவி இருக்கின்றான் என்று வேதங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. இத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலுக்கன்றி இந்த உலகங்கள் அனைத்தும் வேறு எந்தத் தெய்வத்துக்கும் அடிமைப்பட்டிருக்காது.

அவய மெனநினைந்து வந்தசுரர் பாலே,
நவையை நளிர்ப்பான் றன்னை, -கவையில்
மனத்துயர வைத்திருந்து வாழ்த்தாதார்க் குண்டோ,
மனத்துயரை மாய்க்கும் வகை?

2627

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடம் அபயம்! அபயம்!! என்று அடைக்கலம் புகுந்த தேவர்களிடம் உண்டாகி இருக்கின்ற துன்பங்களை, நடுக்குமாறு செய்து அவைகளைப் போக்கி அருளினான். இத்தகைய எம்பெருமானைத் தன் உள்ளத்தில் கொண்டு, அவனையே எண்ணித் தியானம் செய்து, மேன்மையாகக் கொண்டு வாழ்த்தாத வர்களுக்கு, அவர்களின் உள்ளத்தினுள்ளே உள்ள துன்பங்களைப் போக்குவதற்குரிய வழிவகை ஏதுமில்லை. ஆகவே, அந்த எம்பெருமானை வாழ்த்தி, வணங்கி, வழிபடுவதே நாம் உய்வதற்கான வழிமுறையாகும்.

வகைசேர்ந்த நன்னெஞ்சும் நாவுடைய வாயும்,
மிகவாய்ந்து வீழா எனிலும், -மிகவாய்ந்து
மாலைத்தாம் வாழ்த்தா திருப்பர் இதுவன்றே,
மேலைத்தாம் செய்யும் வினை?

2628

மனிதர்கள் தம் நெஞ்சினைப் பெற்றிருப்பது தத்தம் ஆத்ம ஞானத்தை அடைவதற்காகவே ஆகும். அந்த மனிதர்கள் நாவினைப் பெற்றிருப்பது என்பது அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப்

போற்றிப் பகழ்வதற்கே ஆகும். ஆக, மனிதர்கள் தம் நெஞ்சினாலும் தம் நாவினாலும் எம்பெருமானின் மேன்மைமிக்க திருக்குண நலன்களை, உண்மையான பலன்களை அனுபவிக்காமல், அறிவுடைய பெருமக்களாக மட்டுமே இருந்துவிடலாமா? மேலும் இத்தகைய மனிதர்கள் தாங்கள் மட்டுமே நன்றாக ஆராய்ச்சிகள் பலவற்றைச் செய்துவிட்டு, அதே நேரத்தில் எம்பெருமான் திருமாலை வாழ்த்திக் கொண்டிராமல் வீணாகிப் போகின்றார்களே! இவ்வாறிருக்கின்ற காலமெல்லாம் பாவங்களை மேன்மேலும் வளர்த்துக் கொள்வதற்காகவன்றோ! இப்படியே இருப்பின் இனி வருங்காலமும் வீணாகிப் போவதுடன் தீவினைகளும் தொடரும்.

வினையார் தரமுயலும் வெம்மையே யஞ்சி,
தினையாம் சிறிதளவும் செல்ல - நினையாது,
வாசகத்தா லேத்தினேன் வானோர் தொழுதிறைஞ்சும்,
நாயகத்தான் பொன்னடிகள் நான்.

2629

தீவினைகள் பலவற்றின் காரணமாக உண்டாகும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி, அடியேன் 'தினையளவு நேரம்' என்ற சிறிதளவு நேரத்தையும் வீணாகக் கழிக்க விரும்பாமல் விண்ணுலகத் தேவர்கள் தொழுது வணங்கும்படியான எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய பொன்னான திருவடிகளைச் சொற்களால் துதித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

நான்கூறும் கூற்றாவ தித்தனையே, நாணாளும்
தேங்கோத நீருருவன் செங்கண்மால், - நீங்காத
மாகதியாம் வெந்நரகில் சேராமல் காப்பதற்கு,
நீகதியா நெஞ்சே! நினை.

2630

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தேங்கியிருக்கின்ற கடல்நீரின் நிறத்தை உடைய திருமேனி கொண்டவன். சிவந்த செந்தாமரை மலரை ஒத்த திருக்கண்களைக் கொண்டிருக்கின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் அடியேனைவிட்டுப் பிரியாதவனாகி, அடியேனுக்குக் கதியாக இருக்கின்றான். அடியேன் கொடிய நரகத்தில் அழுந்தி யிருக்காவண்ணம் அந்த எம்பெருமான் திருமாலே பாதுகாத்து அருள்புரிகின்றான். என் மனமே! நீ இத்தகைய அருஞ்செயல்களை எண்ணிப் பார். அடியேன் உனக்கு எடுத்துரைக்கின்ற மேன்மை மிக்கக் கருத்துரைகள் இவையேயாகும்.

நினைத்திறைஞ்சி மானிடவர் ஒன்றிரப்ப ரென்றே,
நினைத்திடவும் வேண்டாநீ நேரே, -நினைத்திறைஞ்ச
எவ்வளவு ரெவ்விடத்தோர் மாலே, அதுதானும்
எவ்வளவு முண்டோ எமக்கு?

2631

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! இவ்வுலகத்து மானிடர்கள் உம்மைப் போல் நம்மையே பயனாக எண்ணிக் கொண்டு உம்மை வணங்கி ஏதேனுமோர் சிறிய பலனைக் கொண்டு, வேண்டியாசிப்பார்கள் என்று நீ கருத வேண்டாம். அதாவது இந்த அப்பாவி மானிடர்கள் அற்பப் பலன்களை விரும்பிச் சிறுசிறு தெய்வங்களை நாடிச் செல்கின்றனரே ஒழிய அந்தச் சிறுசிறு பலன்களைக் கருதிக் கூட உன் அருகே வரமாட்டார்கள். அஃதாவது உன்னையே வழியாகவும், பயனாகவும் கொண்டு வணங்க வேண்டுமென்கின்ற அளவுக்கு இவர்களுக்கு அறிவு என்பதே கிடையாது. இவர்கள் வாழ்கின்ற இந்த உலகில் இத்தகைய அறிவைப் பெறுவதென்பது இல்லை. ஆனால், அடியேனுக்கு மட்டும், இவ்வுலகிலுள்ள பிற மனிதர்களைப் போன்றில்லாமல், உம் திருவருள் காரணமாக நீரே அடியேனுக்கு வழிநெறிகளைக் காட்டி அருள்பவராகவும், அத்திருவருளே அடியேனுக்கு முடிவானதோர் பொருளாகவும் நீரே இருக்கின்றீர் என்னும் அறிவு கிடைத்திருக்கிறது.

எமக்கியாம் விண்ணாட்டுக் குச்சமதாம் வீட்டை,
அமைத்திருந்தோம் அஃதன்றே யாமறு, -அமைப்பொலிந்த
மென்தோளி காரணமா வெங்கோட்டே நேழுடனே,
கொன்றானை யேமனத்துக் கொண்டு?

2632

மென்மையான மூங்கிலையொத்த மென்மைத் தன்மையுடைய தோள்களைக் கொண்டிருக்கின்ற நப்பின்னைப் பிராட்டியை அடையும் பொருட்டு எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் வெண்மையான வளைந்த கொம்புகளைக் கொண்டுள்ள ஏழு காளைகளை எதிர்த்துப் போரிட்டு ஒரு நொடிப் போதினில் கொன்று அழித்தான். அடியேன் இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானைப் பற்றிய சிந்தனைகளே மிகுந்திருப்பதால் விண்ணுலகத் தேவர்கள் வாழ்கின்ற சுவர்க்கலோகத்துக்கும் மேலானதாக விளங்குகின்ற “திருப்பரமபதம்” என்னும் மேன்மை மிக்க பதவி கூட வேண்டாம். அத்தகைய மேன்மையானதாக விளங்குகின்ற திருப்பரமபதத்தைக் காட்டிலும், எம்பெருமான் திருமாலின் திருக்குணங்களில் ஈடுபட்டிருப்பதே அனைத்துக்கும் மேன்மையானதாகும்.

கொண்டல்தான் மால்வரைதான் மாகடல்தான் கூரிருள்தான்,
வண்டறாப் புவைதான் மற்றுத்தான், -கண்டநாள்
காருருவம் காண்தோறும் நெஞ்சோடும், கண்ணனார்
பேருருவென் றெம்மைப் பிரிந்து.

2633

ஆகாயத்தில் கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடியிருக்கின்ற கறுத்த
மேகங்கள் உயர்ந்தோங்கி வளர்ந்திருக்கின்ற பெரிய பெரிய மலைகள்,
பெரும் பரப்பினைக் கொண்டுள்ள பரந்து கிடக்கின்ற கடல்கள்,
திரண்டு கறுத்திருக்கின்ற இருட்டு ஆகிய இவைகளைக் காண்கின்ற
போதெல்லாம் எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் திருவடிவமே
என்று அடியேனின் உள்ளம் உணர்கின்றது. மேலும் வண்டுகள்
அமர்ந்திருக்கின்ற காயாம்பூக்கள், அதற்கும் மேலாகக் காணப்
படுகின்ற கறுத்த பொருள்களையும் காண்கின்றபோதெல்லாம்
எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் திருமேனியே என்று அடியேனின்
உள்ளமானது எண்ணிய வண்ணம் அவனிடமே சென்று சேரும்.

பிரிந்தொன்று நோக்காது தம்முடைய பின்னே,
திரிந்துழலும் சிந்தனையார் தம்மை, -புரிந்தொருகால்
'ஆவா!' எனவிரங்கார் அந்தோ! வலிதேகொல்,
மாவாய் பிளந்தார் மனம்?

2634

அடியேனின் உள்ளமோ என்னைவிட்டுப் பிரிந்து சென்று
எம்பெருமான் ஸ்ரீ மந்நாராயணன் பின்னே அலைந்து கொண்டிருக்
கின்றது. இவ்வாறு தன் பின்னே வந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த
அடியேனின் மனதினிடத்தே அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான்
தம் அன்பினைக் காட்டுகின்றானோ என்று கவனித்துப் பார்க்கின்
அவ்வாறு அன்பினைக் காட்டவில்லையே! ஐயோ பாவம்! என்று
எண்ணியாவது அந்த மனத்தின்மீது அன்பு செலுத்துகின்றானா என்று
எண்ணிப் பார்க்கின் அஃதும் இல்லையே! 'கேசி' என்னும் அசுரனின்
வாயை இருகூறாகக் கிழித்து அழித்த அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண
பிரானின் திருஉள்ளம் மிகவும் வன்மையானதாக இருக்கின்றதே!

மனமாளும் ஓரைவர் வன்குறும்பார் தம்மை,
சினமாள்வித் தோரிடத்தே சேர்த்து, -புனமேய
தண்டுழா யானடியே தான்காணும் அஃதன்றே,
வண்டுழாம் சீரார்க்கு மாண்பு?

2635

நம்முடைய மனதினை அடக்கி ஆளக்கூடிய சக்தி படைத்த,
குறும்புடைய, ஒப்பற்ற கொடியவர்களான ஐம்புலன்களின் செயல்

களின் காரணமாக வெளிப்படும் கோபத்தினை அழித்துவிட்டு, எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தே ஒருமைப்படுத்துகின்ற நல்ல நோக்கத்திலே சேர்த்து விடுகின்ற மாட்சிமிக்க செயல் வைணவத் திருத்தொண்டர்களிடத்திலே அமைந்துள்ளது. குளிர்ச்சிமிக்க திருத்துழாய் மாலையை அணிந்திருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனின் கைங்கர்யத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற பரந்த நற்குணங்கள் பொருந்தியுள்ள இவ்வடியவர்கள் அந்த எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிகளைக் கண்டு வணங்குவதையே தன் மனத்தின் தொழிலாகவும், ஐம்புலன்களின் கடமையாகவும் கொண்டு இருப்பார்கள்.

மாண்பாவித் தந்நான்று மண்ணிரந்தான், மாயவள்நஞ்
சூண்பாவித் துண்டான தோருருவம்,-காண்பான்நங்
கண்ணவா மற்றொன்று காணுற, சீபரவா
துண்ணவாய் தானுறுமோ ஒன்று?

2636

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் 'வாமனன்' என்னும் குறள் வடிவு கொண்டு, அதனையே தன் வடிவமாகப் பாவித்துக் கொண்டு மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியினிடத்தே இந்தப் பூமியை யாசித்து நீரேற்றுப் பெற்றான். மேலும் மாயச்செயல்களை உடைய பேய் வடிவில் வந்த பூதனை என்பவளின் நஞ்சு கலந்துள்ள முலைப்பாலைச் சுவைத்து உண்பது போலப் பாவித்து, அவளைக் கொன்று அழித்தான். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை வணங்குவதற்காகவே அடியேனின் கண்களிரண்டும் ஆசைப்படுகின்றன. அடியேனின் வாயோ அந்த எம்பெருமானின் திருக்குணங்களைப் பற்றிப் பேசுவதைத் தவிர வேறு எதனைப் பற்றியும் பேசுவது கிடையாது. அஃதன்றி வேறு எதனையும் உண்பதற்குக் கூட விரும்புவது கிடையாது.

ஒன்றுண்டு செங்கண்மால்! யானுரைப்பது, உன்னடியார்க்
கென்செய்வ னென்றே யிருத்திநீ,-நின்புகழில்
வைகும்தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ, நீயவர்க்கு
வைகுந்த மென்றருளும் வான்?

2637

சிவந்த தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண்களையுடைய எங்கள் திருமாலே! அடியேன் தங்களிடத்தே எடுத்துரைக்கக் கூடியது ஒன்று உண்டு. அதனைக் கூறுகிறேன். நீ உன் அடியவர்களுக்கெல்லாம்

நன்மையே நல்க வேண்டுமென்று எண்ணி எண்ணி திருவருள் புரிகின்றாய். அத்தகைய அடியார்களிடத்தே நீர் காட்டுகின்ற பரிவு அவர்களுக்கு வைகுந்தம் என்னும் திருப்பரமபதத்தை அளிக்கின்றது. ஆயினும் அந்தத் திருப்பரமபதத்தினை நோக்குங்கால், உன் திருக்குணங்களிலே ஊன்றியிருக்கும் இருப்பே மேன்மை உடையதாகும். உம்முடைய குணநலன்களே திருப்பரமபதத்தினைக் காட்டிலும் மேன்மையானதாகும்.

வானோ மறிகடலோ மாருதமோ தீயகமோ,
கானோ ஒருங்கிற்றும் கண்டிலமால், -ஆனீன்ற
கன்றுயரத் தாமெறிந்து காயுதித்தார் தாள்பணிந்தோம்,
வந்துயரை யாவா! மருங்கு.

2638

எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான், பசுவின் கன்று வடிவில் வந்த 'வத்ஸாசுரன்' என்னும் அசுரனைத் தன் திருக்கரங்களால் தூக்கி எடுத்து, விளாமரத்தின் வடிவில் வந்த 'கபித்தாசுரன்' என்னும் அசுரன்மீது எறிந்து, அம்மரத்தின் காய்களை உதிர்த்ததன் வாயிலாக அவ்விரு அசுரர்களையும் கொன்றான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண பிரான் திருவடிகளை வணங்கிச் சேவிக்கின்ற பெரும்பெற்றினைப் பெற்றோம். அதன் காரணமாக நம்முடைய கொடியவினைகள் யாவும் அற்றுப் போயின. அந்தத் தீவினைகள் மறைந்து சென்ற இடம் ஆகாயமோ! அலைவீசுகின்ற கடலோ! காற்றோ! நெருப்போ! அன்றி அவை யாவும் காட்டில் மறைந்தனவோ! இதனைப் பற்றி எண்ணுகின்றபோது ஐயோ! பாவம்!! என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

மருங்கோத மோதும் மணிநா கணையார்,
மருங்கே வரவரிய ரேலும், -ஒருங்கே
எமக்கவரைக் காணலா மெப்போது முள்ளால்,
மனக்கவலை தீர்ப்பார் வரவு.

2639

அலைகள் மோதி வீசுகின்ற திருப்பாற் கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது பள்ளி கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்தருளும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அடியேனிடத்தே திருவருள் கொண்டு அடியேன் உள்ளத்திலே வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றான். யாரும் தன் முயற்சியால் அணுக முடியாத அந்த எம்பெருமானை அவனுடைய திருவருள் காரணமாகவே அடியேன் உள்ளத்தளவில் ஒரு தன்மையனாய் எப்போதும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்க

முடிகிறது. அத்தகைய எம்பெருமானின் திருவருளே அடியேனின் மனக்கவலையைப் போக்கி மகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றது.

வரவாறொன் நில்லையால் வாழ்வினிதால், எல்லே!
ஒருவா றொருவன் புகாவாறு, -உருமாறும்
ஆயவர்தாம் சேயவர்தாம் அன்றுலகம் தாயவர்தாம்,
மாயவர்தாம் காட்டும் வழி.

2640

அசுரர்களால் அனுக இயலாத நிலையில் நிற்கும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன், "திரிவிக்ரமன்" என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு இந்த உலகம் முழுவதையும் அளந்து கொண்டான். இதன் மூலம் ஆச்சரியமான மாயச் செயல்கள் பலவற்றைச் செய்தான். அத்தகைய எம்பெருமானின் திருவருளுக்கு அடிப்படையான காரணம் யாதென்று யாவராலும் காண்பது அரிது. ஆயினும் அந்தத் திருவருள் நம் வாழ்விற்கு இனிமையை அளிக்கின்றது. அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான்தன் திருமேனி வடிவத்தினையும், தன் இயல்பான குணங்களையும் மாற்றிக் கொண்டு அனைவர்க்கும் திருவருள் புரிய வேண்டும் என்னும் திருவுள்ளம் கொண்டு இருப்பதற்குத் துணையாக இருக்கின்றான். என்னே! அவனின் அருள் தன்மை!

வழித்தங்கு வல்வினையை மாற்றானோ நெஞ்சே,
தழீஇக்கொண்டு போரவுணன் றன்னை, -சுழித்தெங்கும்
தாழ்விடங்கள் பற்றிப் புலால்வெள்ளம் தானுகள்,
வாழ்வடங்க மார்விடந்த மால்?

2641

என் மனமே! எம்பெருமான் ஸ்ரீ நரசிம்மப் பெருமான் 'இரணியன்' என்னும் அசுரனின் மார்பினைத் தன் கூரிய நகங்களைக் கொண்டு பிளந்து இரத்த வெள்ளத்தில் ஆழ்த்தி, அந்த இரத்தமானது பள்ளத்தினை நோக்கி ஓடுமாறு செய்து, அவனை வதைத்து அழித்தான். இவ்வாறு தன் அடியவனாகிய பிரகலாதனைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு இச்செயலைச் செய்தருளினான். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அடியேனுடைய பாவங்கள் அனைத்தையும் அழித்துவிட்டு அடியேனைக் காப்பாற்றி அருள் மாட்டானா! அடியேனின் உய்வுக்குத் தடங்கலாக வழியில் நிற்கும் தீவினைகளை அகற்றிவிட்டு அந்த எம்பெருமான் திருமால் அருள்புரிவான் அல்லவா?

மாலே! படிச்சோதி மாற்றேல், இனியுனது
பாலேபோல் சீரில் பழுத்தொழிந்தேன், -மேலால்
பிறப்பின்மை பெற்றடிக்கீழ்க் குற்றேவ லன்று,
மறப்பின்மை யான்வேண்டும் மாடு.

2642

எம்பெருமான் திருமாலே! அடியேன் உன்னுடைய பால்
போன்ற இனிய திருக்கல்யாண குணங்களில் அடியேனின் மனதினை
உம்மிடத்தே இழந்துவிட்டேன். இதற்கும் மேல் அடியேன்
உன்னுடைய ஒளி பொருந்திய திருமேனி வடிவழகைக் கண்டு
மகிழுமாறு திருவருள்புரிதல் வேண்டும். மேலும் அடியேன்
“பிறப்பு” என்ற ஒன்று இல்லாதவாறு அமையப் பெற்று, ‘வீடுபேறு’
பெற்று எக்காலத்தும் உன் திருவடிகட்கே தொண்டு செய்வதைக்
காட்டிலும் உன்னை எப்போதும் மறவாமலிருக்கவே பெரிதும் ஆசைப்
படுகிறேன். அடியேன் உன்னை எப்போதும் மறவாதிருப்பதற்கே
ஆசைப்படுவது என்கின்ற செல்வமே அடியேன் வேண்டுவது.

மாதே வரப்பெறுவா ராமென்றே, வல்வினையார்
காடானும் ஆதானும் கைக்கொள்ளார், -ஊடேபோய்ப்
பேரோதம் சிந்துதிரைக் கண்வளரும், பேராளன்
பேரோதச் சிந்திக்கப் பேர்ந்து.

2643

பரந்து விரிந்து கிடக்கின்ற அலைகள் வீசுகின்ற திருப்பாற்
கடலில் எம்பெருமான் திருவனந்தாழ்வான்மீது பள்ளி கொண்டு
திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிகின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான்
ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருநாமங்களை நம் வாய்விட்டுரைத்துத் துதிக்க
வேண்டுமென்று எண்ணுகிறேன். இவ்வாறு எம்பெருமானின்
திருநாமங்களை உச்சரிப்பதன் காரணமாக நமக்கென்றிருக்கின்ற
கொடிய பாவங்கள் அனைத்தையும் அடியேனைவிட்டுப் புறப்
பட்டுக் காடுகளிலோ அன்றி மற்றைய இடங்களிலோ சென்று
குடியேறியிருக்க வேண்டும். அவை அவ்வாறு செல்லாமல்
அடியேனையே மீண்டும் மீண்டும் சுற்றிச் சுற்றி வருகின்றனவே!

போந்தொன்று நேர்க்காது பின்னிற்பாய் நில்லாப்பாய்,
ஈனதுழாய் மாயனையே என்னெஞ்சே, -போந்தெங்கும்
தொல்லைமா வெந்நரகில் சேராமல் காப்பதற்கு,
இல்லைகாண் மற்றோர் இறை.

2644

என் மனமே! இனிய திருத்துழாய் மாலையைத் தன் திருமார்பில்
அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப்

பற்றியே எப்போதும் எண்ணிக் கொண்டிருப்பாயாக! அதனை விட்டுவிட்டு வேறெதனையும் எண்ணிக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பற்றிக் கருதிய வண்ணம் இல்லையென்றால் நமக்கு அவனையன்றி வேறு வழியில்லை. அவனைப் பற்றியிராதிருப்பாயானால் நீ எப்படியேனும் போவாயாக! அடியேன் சொல்ல வேண்டுமென்று எண்ணியதை உனக்குச் சொல்லிவிட்டேன். தொன்றுதொட்டு நம்முடன் தொடர்ந்து வருகின்ற தீவினைகளின் காரணமாகப் பெரும் நரகத்தில் நாம் சென்று சேராதிருக்குமாறு நம்மைப் பாதுகாப்பதற்கு, எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனையன்றி வேறொரு தெய்வம் ஏதுமில்லை. அதற்கான வேறு வழியும் ஏதுவும் கிடையாது.

இறைமுறையான் சேவடிமேல் மண்ணளந்த அந்நாள்,
மறைமுறையால் வானாடர் கூடி,-முறைமுறையின்
தாதிலகு பூத்தெளித்தால் ஒவ்வாதே, தாழ்விசும்பின்
மீதிலகித் தான்கிடக்கும் மீன்?

2645

ஆகாயத்தில் பரவலாக நிறைந்து கிடக்கின்ற விண்மீன்கள் மிகவும் ஒளியுடன் காணப்படுகின்றன. இவ்விண்மீன்களை உற்று நோக்குங்கால் மகரந்தப் பொடியுடன் கூடிய பூக்களை வரிசை வரிசையாகத் தூவி வைத்திருப்பது போன்று காணப்படுகின்றன. அன்றோ! இம்மலர்களின் அழகினை நாம் கவனிக்கின் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் "திரிவிக்ரமன்" என்னும் திருஅவதாரம் பெற்று உலகங்களனைத்தையும் அளந்து கொண்ட பொழுது, அந்த எம்பெருமான்மீது, விண்ணுலகத் தேவர்கள் கூடி வழிபடும் பொருட்டுத் தூவிய மலர்களோ என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றன.

மீனென்னும் கம்பில் வெறியென்னும் வெள்ளிவேய்,
வானென்னும் கேடிலா வான்குடைக்கு,-தானோர்
மணிக்காம்பு போல்நிமிர்ந்து மண்ணளந்தான், நங்கள்
பிணிக்காம் பெருமருந்து பின்.

2646

ஆகாயம் என்னும் அழிதலில்லாததோர் பெரிய குடைக்கு, அவ்வாகாயத்திலுள்ள விண்மீன்களே கம்பிகளாக அமைந்துள்ளன. அங்குள்ள சந்திரனே அக்குடைக் காம்பின் நுனியிலுள்ள வெள்ளிக் குண்டலமாக அமைந்து இருக்கின்றன. இந்த உலகங்கள் அனைத்தையும் அளந்து கொண்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் 'திரிவிக்ரமன்' என்னும் திருஅவதாரம் ஏற்றுப் பெற்ற பெரிய

திருவடிவம், ஆகாயம் என்கின்ற அழகிய குடைக்கேற்ற வகையில் நீலநிறம் கொண்ட மணிக்காம்பாக அமைந்துள்ளன. இவ்வாறு ஆகாயமளவிற்கு உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனின் திருவடிகளே நம்முடைய வருங்காலத்தில் நம் பிறவி என்னும் பிணிக் குத்தக்க அருமருந்தாக அமைந்திருக்கின்றது.

பின்துரக்கும் காற்றிழந்த சூல்கொண்டல் போர்ந்தும்போய்,
வன்திரைக்கண் வந்தணைந்த வாய்மைத்தே, -அன்று
திருச்செய்ய நேமியான் தீயரக்கி மூக்கும்,
பருச்செவிய மீர்ந்த பரன்.

2647

கடலின் மேலே ஆகாயத்தில் பரவியிருக்கின்ற நீருண்ட மேகத்தைக் காற்று அடித்துத் தள்ளிவிட, அஃது ஓடி ஓடிச் சென்று இறுதியாக அக்காற்று ஓய்ந்த பின்பு அக்காளமேகம் அக்கடலில் சென்று சேர்ந்து விடுகின்றது. அதனைப் போலவே திருவாழி யாழ்வானைத் தன் திருக்கரத்தில் ஆயுதமாக ஏந்திக் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமால் ஸ்ரீஇராமபிரானாகத் திருஅவதாரம் ஏற்றிருந்த பொழுது சூர்ப்பனகை என்னும் கொடிய அரக்கியின் மூக்கையும், காதுகளையும் அறுத்துத் தள்ளினான். அதற்குப் பின்பு இராவணன் என்னும் அரக்கனையும் அழித்தான். அதற்குப் பின்பு இராமாவதாரம் நிறைவுற்ற காலை மீண்டும் திருப்பாற்கடல் சென்று திருவனந் தாழ்வான்மீது பள்ளி கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்தருள்புரிகிறான்.

பரனாம் அவனாதல் பாவிப்ப ராகில்,
உரனா லொருமூன்று போதும், -மரமேழன்
றெய்தானைப் புள்ளின்வாய் கீண்டானை யே, அமரர்
கைதான் தொழாவே கலந்து?

2648

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீஇராமாவதாரம் மேற் கொண்டிருந்த காலத்தில் சுக்ரீவனுக்கு நம்பிக்கை உண்டாகும் பொருட்டு மராமரங்கள் ஏழினையும் தன் ஒரே அம்பினால் துளைத்தான். அவ்வாறே ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டிருந்த காலத்தில், கொக்கின் வடிவு கொண்டு வந்த பகாசுரன் என்னும் பறவையின் வாயைப் பிளந்து கிழித்து அறுத்தான். இத்தகைய ஸ்ரீஇராமபிரானும் ஸ்ரீகண்ணபிரானும் ஆகிய இருவரும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருஅவதாரங்களே ஆகும். அத்தகைய எம்பெருமானைத் தம் உள்ளத்தில் எண்ணி வழிபட்டி

ருப்பதில் வல்லவர்களாக இருப்பார்களேயானால், அப்படிப்பட்ட அறிவுடைய பெருமக்கள் எப்போதும் அவனையே வணங்கிக் கொண்டிருப்பர். அவ்வாறே விண்ணுலகத் தேவர்களும் அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரம்பொருள் என்றுணர்ந்து தங்கள் கரங்களைக் கூப்பிய வண்ணம் ஒரு நாளில் மூன்று வேளைகளிலும் தொழுது வணங்கிக் கொண்டிருப்பர்.

கலந்து நலியும் கடுந்துயரை நெஞ்சே,
மலங்க அடித்து மடிப்பான்,-விலங்கல்போல்
தொன்மாலைக் கேசவனை நாரணனை மாதவனை,
சொன்மாலை யெப்பொழுதும் சூட்டு.

2649

என் மனமே! நம்முடன் கலந்திருந்து நம்மைத் துன்புறுத்துகின்ற கடுந்துயரங்களை எல்லாம் முகத்திலே அடித்துத் துரத்தி அழிக்கும் பொருட்டு மலையைப் போன்று கம்பீரமாகத் திகழும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் மிகப் பழங்காலந்தொட்டே நம்மிடத்தே ஆசை கொண்டு சிறந்த குழற் கற்றையையுடையவன் எம்பெருமான் திருமாலே ஆவான். மேலும் அந்த எம்பெருமானே கேசவனாகவும், ஸ்ரீமந்நாராயணனாகவும், மாதவனாகவும் ஆகிய பல்வேறு திருநாமங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற அந்த எம்பெருமானைப் பற்றிப் பாசுரங்களைக் கொண்டுள்ள அப்பாமாலைகளைக் கொண்டு சூட்டி மகிழ்ச்சி அடைவோமாக!

சூட்டாய நேமியான் தொல்லரக்கன் இன்னுயிரை,
மாட்டே துயரிழைத்த மாயவனை,-ஈட்ட
வெறிகொண்ட தண்டுழாய் வேதியனை, நெஞ்சே!
அறிகண்டாய் சொன்னேன் அது.

2650

என் மனமே! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவாழி யாழ்வானைத் தன் ஆயுதமாகவும், ஆபரணமாகவும் சூட்டிக் கொண்டிருக்கின்றான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரானாகத் திருஅவதாரம் பெற்று, நீண்ட நெடுங்காலமாகத் தீமைகளையே செய்து கொண்டிருந்த "இராவணன்" என்னும் அரக்கன் துயருறும் படியாக, அவனுடைய பத்துத் தலைகளும் கீழே விழுந்து உருளும்படியாகக் கொன்று அழித்தான். அத்தகைய மாயச் செயல்கள் பலவற்றைப் புரிகின்ற மாயவனான எம்பெருமான் குளிர்ந்த நறுமணம் வீசுகின்ற திருத்துழாய் மாலையை அணிந்து

கொண்டிருக்கின்றான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் நால்வகை வேதங்களாலும் போற்றித் துதித்து வணங்கக் கூடியவனாக விளங்குகின்றான். அத்தகைய எம்பெருமானை நீயும் துதித்து வணங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற உனக்கு மட்டுமே இத்தகைய அறிவுரைகளை அடியேன் எடுத்துரைக்கின்றேன்.

அதுவோநன் றென்றங் கமருலகோ வேண்டில்,
அதுவோ பொருளில்லை யன்றே?-அதுவொழிந்து
மண்ணின்றாள் வேனெனிலும் கூடும் மடநெஞ்சே,
கண்ணன்தாள் வாழ்த்துவதே கல்.

2651

அறிவற்ற என் மனமே! நீ இந்த உலகத்தை விடுத்து விண்ணுலகிலுள்ள "திருப்பரமபதம்" என்னும் அந்த உலகத்தை அடைய வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடம் வேண்டினால் அதனையும் நமக்குக் கிடைப்பது என்பது அவன் திருவருள் காரணமாக உறுதியானதாகும். அவ்வாறன்றி இவ்வுலகிலிருந்தவாறே மிகுந்த செல்வம் பெற்று, ஆட்சி செய்ய விரும்பினால் அதையும் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே தந்தருள் புரிகின்றான். எனவே, நீ எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருவருள் காரணமாக எதனையும் நமக்கு அளித்தருளும் ஆற்றல் மிக்கவன் என்பதனை அறிந்து கொண்டு, இதுவரை எடுத்துரைத்தவைகளினின்றும் மாறுபட்டு, அதாவது அவைகளை வேண்டுமென்று விரும்புவதைத் தவிர்த்துவிட்டு அந்த எம்பெருமான் திருமாலின் திருவடிகளை வாழ்த்திக் கொண்டிருப்பதே நமக்கு மேன்மையானது என்பதை அறிந்து கொண்டு, அவன் திருவடிகளைப்பற்றி நிற்பாயாக!

கல்லும் கனைகடலும் வைகுந்த வானாடும்,
புல்லென் றொழிந்தனகொல் ஏபாவம்,-வெல்ல
நெடியான் நிறங்கரியான் உள்புகுந்து நீங்கான்,
அடியேன துள்ளத் தகம்.

2652

கறுத்த நிறமுடைய நெடிய திருமேனி வடிவு பெற்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் அடியேனின் நெஞ்சினுள்ளே புகுந்து அங்கேயே நிலைத்து நின்றாவிட்டான். திருமலை, ஸ்ரீவைகுண்டம் என்கின்ற திருப்பரமபதம், அலைகள் வீசுவதனால் உண்டாகின்ற பேராரவாரம் கொண்டுள்ள திருப்பாற்கடல் ஆகியவை அந்த எம்பெருமானுக்குச் சிறியனவாக ஆகிவிட்டன. அற்பத்தனமான

இவைகளை விட்டுவிட்டு அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் அடியேனின் உள்ளத்தினையே பெரியதாகக் கருதிக் கொண்டு அந்த உள்ளத்தினுள்ளேயே புகுந்து கொண்டானே!

அகம்சிவந்த கண்ணினராய் வல்வினைய ராவார்,
முகம்சிதைவ ராமன்றே முக்கி, - மிகுந்திருமால்
சீர்க்கடலை யுள்பொதிந்த சிந்தனையேன் றன்னை,
ஆர்க்கடலாம் செவ்வே யடர்த்து?

2653

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் இவ்வுலகிலுள்ள யாவரினும் மேலானவன். அவனுடைய திருக்கல்யாண குணங்களை அடியேன் என் உள்ளத்தினுள்ளே என்றென்றும் இருக்குமாறு பொதிந்து வைத்துக் கொண்டு அவனுடைய திருவருளைப் பெற்றிருக்கின்றேன். ஆகவே, இதுவரை அடியேனிடத்தில் தங்கியிருந்த கொடிய பாவங்கள் அனைத்தும் தாங்கள் தங்கியிருந்த அடியேனின் உள்ளம் என்னும் குடிஇருப்பை இழந்துவிட்டதன் காரணமாகச் சினந்து கொண்டு இருக்கின்ற அளவில் சிவந்த கண்களுடன் முகம்வாடிக் கொண்டு இருக்கின்ற நிலையில் பெருவருத்தமுற்று வருந்துகின்றன. அடியேனை இனியும் தாக்கித் துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்க யாருக்கும் தெரியும் என்பது கிடையாது.

அடர்பொன் முடியானை யாயிரம்பே ரானை,
சுடர்கொள் சுடராழி யானை, - இடர்கடியும்
மாதா பிதுவாக வைத்தேன் எனதுள்ளே,
யாதாகில் யாதே இனி?

2654

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திரண்ட ஒளி வீசுகின்ற பொன்மயமான திருமுடியை உடையவனாக விளங்குகின்றான். ஆயிரம் திருநாமங்களைக் கொண்டிருப்பவன். சந்திரன், சூரியன் என்னும் இரண்டு சுடர்களைக் கொண்டிருக்கின்றான். இவற்றுக்கும் மேலாக வெற்றியையே விளைவிக்கக் கூடிய ஒளி மிக்கிருக்கின்ற திருவாழி ஆழ்வானைத் தன் வலது திருக்கரத்தில் ஏந்திக் கொண்டிருக்கின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே அடியேனுக்குண்டாகின்ற அனைத்துத் துன்பங்களையும் போக்கியருள்கின்ற தாயும் தந்தையுமாக இருப்பவனாவான். இத்தகைய எம்பெருமானே அடியேனின் இதயத்தில் தங்கியிருந்து அடியேனுக்கு அம்மை அப்பனாகவும் இருந்து கொண்டு இருப்பதால் அடியேனுக்கு எவ்வகையிலும் கவலை இல்லை.

இனிநின்று நின்பெருமை யானுரைப்ப தென்னே,
தனிநின்ற சார்விலா மூர்த்தி, -பனிநீர்
அகத்துலவு செஞ்சடையான் ஆகத்தான், நான்கு
முகத்தான்நின் உந்தி முதல்.

2655

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! உலகம் முழுவதும் இயங்கிக்
கொண்டிருப்பதற்கு முழுமுதற் காரணமாக இருப்பவன் நீயே!
உனக்கு வேறு எவரும் ஒப்பற்ற நிலையில் நிற்கும் மூர்த்தியாய்
இருக்கின்றாய். பனிநீர் போன்று குளிர்ந்த நீர் நிறைந்திருக்கின்ற கங்கை
நதியைத் தலையில் கொண்டுள்ள சிவபெருமான் உன் திருமேனியில்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றான். நான்கு முகங்களைக் கொண்டிருக்கின்ற
பிரமதேவனோ உன் கொப்பூழ்த் தாமரையில்
உற்பத்தியானவன். இத்தகைய மேன்மைகளைப் பெற்றிருக்கின்ற உன்
பெருமையை அடியேனால் எவ்வாறு எடுத்துரைக்க இயலும்?

முதலாம் திருவுருவம் மூன்றென்பர், ஒன்றே
முதலாகும் மூன்றுக்கு மென்பர்-முதல்வா,
நிகரிலகு காருருவா! நின்னகத்த தன்றே,
புகரிலகு தாமரையின் பூ?

2656

மேகத்தை ஒத்த நிறத்தினைக் கொண்ட அழகிய திருமேனியைப்
பெற்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! எல்லாவற்றுக்கும்
முழுமுதற் காரணமாகிய எம்பெருமானே! பிரமன், விஷ்ணு, சிவன்
ஆகிய மும்மூர்த்திகளும் உலகினுக்குத் தெய்வங்கள் என்று சிலர்
கூறுவர். மேலும் சிலர் இம்மூவர்க்கும் மேம்பட்ட, அதாவது
இம்மூவர்க்கும் முதல்வனாக ஓர் தத்துவம் உண்டென்றும் கூறுவர்.
ஒளி விளங்குகின்ற தாமரை மலரானது, உன் உடம்பிலுள்ள
திருநாபியின் கண் தோன்றியிருக்கின்ற காரணத்தால் நீயே யாவர்க்கும்
தலைவன் என்பது வெளிப்படுகின்றதன்றோ! அந்தத் திருநாபிக்
கமலத்தில் பிரமதேவன் தோன்றினான். அந்தப் பிரமதேவனே
சிவபெருமானைப் படைத்தான். இத்தகைய செயல்களின் காரணமாக
உன்னையன்றி வேறு பரத்துவம் ஏதும் இல்லை.

பூவையும் காயாவும் நீலமும் பூக்கின்ற,
காவி மலரென்றும் காண்தோறும், -பாவியேன்
மெல்லாவி மெய்மிகவே பூரிக்கும், அவ்வவை
எல்லாம் பிரானுருவே என்று.

2657

பூவைப்பூ, காயாம்பூ, கருநெய்தல் பூ, செங்கழுநீர்ப் பூ ஆகிய பூக்களைப் பார்க்கின்ற போதெல்லாம் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருமேனி வடிவினையே அடியேனிடத்தே நினைவுபடுத்துகின்றன. அடியேன் அப்பூக்களை அந்த எம்பெருமான் திருமேனி வடிவமாகவே எண்ணிக் கொண்டிருப்பதால் பாவியாகிய அடியேன் மகிழ்ச்சியை அடைகிறேன். அடியேன் இவ்வாறு எண்ணிக் கொண்டிருப்பதால் அடியேனுடைய மென்மையான உயிரும், உடம்பும் அம்மகிழ்ச்சியின் காரணமாகப் பூரித்துப் போகின்றன.

என்றும் ஒருநாள் ஒழியாமை யானிரந்தால்,
ஒன்றும் இரங்கார் உருக்காட்டார்,-குன்று
குடையாக ஆகாத்த கோவலனார், நெஞ்சே!
புடைதான் பெரிதே புவி.

2658

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் காட்சியைக் கண்டு சேவிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அடியேன் ஒரு நாளும் தவறாமல் வேண்டிக் கொண்டே இருக்கின்றேன். ஆயினும் அந்த எம்பெருமான் அடியேனுக்குச் சிறிதும் இரக்கம் காட்டாமல் அவன் தன் திருமேனியை அடியேனுக்குக் காட்டவே இல்லையே! 'கோவர்த்தனம்' என்னும் மலையைக் குடையாகப் பிடித்துப் பசுக்களைப் பாதுகாத்தருளிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் திருவருள் வெள்ளமானது சென்று பாய்ந்திடப் பெறாத ஒரு மூலையோ அடியேன்! ஓ மனமே! அடியேன் இருக்கின்ற இடமோ அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் 'திருவருள்' என்னும் பெருவெள்ளமானது சென்று ஏறிப் பாய்வதற்கு இயலாத அளவில் மிகவும் விசாலமானதாக அமைந்திருக்கின்ற மேட்டு நிலம் போன்று அடியேனும் அவன் திருவுள்ளத்தில் அடங்கி இருக்கப் பெறவில்லையோ!

புவியும் இருவிசும்பும் நின்னகத்த, நீயென்
செவியின் வழிபுகுந்தென் னுள்ளாய்,-அவிவின்றி
யான்பெரியன் நீபெரியை என்பதனை யாற்றிவார்,
ஊன்பருகு நேமியாய்! உள்ளு.

2659

அசுரர்கள், அரக்கர்கள் ஆகியோரின் ஊனைக் கவர்கின்ற திருவாழி ஆழ்வானைத் தம் வலது திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! இந்த உலகமும் விண்ணுலக

கிலுள்ள திருப்பரமபதமும் உனக்குள்ளேயே அடங்கி இருக்கின்றன. இத்தகைய நீ அடியேனின் செவி வழியாக உள்ளே புகுந்து அடியேனைவிட்டு விலகாமல் என்றென்றும் என்னுள்ளத்தினுள்ளேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்றாய்! இவ்வாறு நீ எனக்குள்ளேயே அடங்கி இருக்கின்றபோது, நான் பெரியவனா? அன்றி நீதான் பெரியவனா? என்பதை யாவரால் அறிந்து கொள்ள முடியும்? எவ்விதத் தடங்கலுமற்ற வல்லமைமிக்க எம்பெருமானாகிய நீ அறிந்திருப்பின் அடியேனுக்கு எடுத்துரைப்பீராக!

உள்ளிலும் உள்ளந் தடிக்கும் வினைப்படலம்,
விள்ள விழித்துன்னை மெய்யுற்றால், -உள்ள
உலகளவு யானும் உளனாவன் என்கொல்,
உலகளந்த மூர்த்தி! உரை.

2660

உலகங்கள் முழுவதையும் அளந்து கொண்ட உலகளந்தப் பெருமானே! அடியேனின் தீவினைகள் யாவும், உன்னை அடியேன் மனத்தினில் நினைத்த மாத்திரத்திலேயே அடியேனின் உள்ளம் உவக்குமாறு அடியேனைவிட்டு ஒழிந்து போகுமாறு நீ திருவருள் புரிவாயேயானால், அதன் காரணமாக அடியேன் திருப்பரமபதத்தை அடையப் பெற்று, உன்னையும் அணுகி நிற்பேன். இத்தகையவாறு நின்திருவருள் அடியேன் பெற்றுவிட்டால் நீ பெற்றிருக்கின்ற உலகங்கள் யாவற்றிலும் உன்னைப் போன்றே அடியேனும் இந்த உலகங்கள் யாவற்றிலும் நிறைந்திருப்பேன். அதனால் அடியேனின் இதயமும் மகிழ்ச்சியில் திளைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு அடியேன் கூறிக் கொண்டிருப்பது தங்கட்கு ஏற்புடையதாகுமோ? நீயே கூறுவாயாக!

உரைக்கிலோர் சுற்றத்தார் உற்றாரென் றாரே,
இரைக்குங் கடற்கிடந்த எந்தாய், -உரைப்பெல்லாம்
நின்னன்றி மற்றிலேன் கண்டாய், எனதுயிர்க்கோர்
சொல்நன்றி யாகும் துணை.

2661

இரைந்தொலிக்கும் அலைகள் வீசுகின்ற திருப்பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்தருளும் எம்பெருமான் திருமாலே! என் தந்தையே! நன்கு ஆராய்ந்து பார்க்கின் அடியேனுக்குரிய சுற்றத்தினர் யாவர்? அடியேனின் ஆத்மாவுக்கு உற்ற துணையாகிய சுற்றியிருக்கும் சுற்றத்தினர் நீயேதான். நானே உனக்குத் துணை என்று

சூறும் உன் சொல் அன்றோ அடியேனுக்குத் துணையாக நிற்பது!
அடியேனுக்கு உன்னையன்றி வேறு எவ்வகை உறவினரும் இல்லவே
இல்லை.

துணைநாள் பெருங்கிளையும் தொல்குலமும், சுற்றத்
திணைநாளு மின்புடைத்தா மேலும், -கணைநாணில்
ஓவாத் தொழில்சார்ங்கள் தொல்சீரை நன்னெஞ்சே,
ஓவாத வுணாக உண்.

2662

நல்ல மனமே! நமக்குத் துணையாக இருக்கின்ற நண்பர்கள்,
வாழ்க்கை வாழ்கின்ற வாழ்நாள், பெருமளவில் உறவினர்களாகப்
பரந்த குடும்பத்தினர்கள், பழைமை வாய்ந்த நற்குடிப்பிறப்பு,
சுற்றத்தினரின் பெருங்கூட்டம் ஆகிய இவையாவும் நாள்தோறும்
மனதுக்கு மகிழ்ச்சியை உண்டு பண்ணுவதாகக் கூறிக்
கொண்டிருக்கின்றாய். அவ்வாறே அவைகள் அனைத்தும் இன்பமாகத்
தோன்றுவதாக இருப்பினும் அவைகளின்மீது நீ ஆசையைக்
கொண்டிருக்க வேண்டாம். மேலும் சார்ங்க வில்லினின்றும்
அம்புகளை இடைவிடாமல் எய்தி வீரச் செயல்களைச் செய்து
கொண்டே இருக்கின்ற அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரானின்
இயல்பான நற்குணங்களையே எக்காலத்தும் உணவாகக் கொண்டு
அனுபவிப்பாயாக!

உண்ணாட்டுத் தேசன்றே! ஊழ்வினையை யஞ்சுமே,
விண்ணாட்டை யொன்றாக மெச்சுமே, -மண்ணாட்டில்
ஆராகி எவ்விழிவிற் றானாலும், ஆழியங்கைப்
பேராயற் காளாம் பிறப்பு?

2663

இம்மண்ணுலகில் எப்பிறவியில் பிறந்தவர்களாயிருப்பினும்,
எத்தகைய இழிந்த செயல்களைச் செய்பவர்களாக இருப்பினும்,
“திருவாழியாழ்வான்” என்னும் சக்கரப்படையைத் தன் ஆயுதமாகக்
கொண்டு ஏந்திய வண்ணமிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண
பிரானுக்கு ஆட்பட்டுவிட்டால் அவர்கள் அடைகின்ற ஒளியானது
விண்ணுலகிலுள்ள திருப்பரமபதத்தினும் மேன்மையானதாகத்
திகழ்கின்றது. இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானுக்கு
ஆட்பட்டுவிட்டால், நமக்கென்றுண்டாகின்ற தீவினைகளைக் கண்டு
அஞ்ச வேண்டிய அவசியமில்லை. சுவர்க்கம் என்பதையும் ஒரு
பொருட்டாகக் கருதிப் பாராட்ட வேண்டியது இல்லை.

பிறப்பிறப்பு மூப்புப் பிணிதுறந்து, பின்னும்
இறக்கவும் இன்புடைத்தா மேலும், -மறப்பெல்லாம்
ஏதமே யென்றல்லால் எண்ணுவனே, மண்ணளந்தான்
பாதமே யேத்தாப் பகல்?

2664

பிறப்பு, இறப்பு, மூப்புத்தன்மை, உடலில் உண்டாகும் நோய்கள்
ஆகிய இவைகளைப் போக்கிய பின்பு, ஆத்மாவின் இன்பமாகிய
“கைவல்யம்” என்னும் நிலையை அடையப் பெற்றாலும் அடியேன்
இவைகளை வேண்டாமென்று கூறி விடுவேன். “திரிவிக்ரமன்”
என்னும் திருஅவதாரம் பெற்று நெடிய திருஉருவேற்று இந்த
உலகங்கள் அனைத்தையும் அளந்து கொண்ட எம்பெருமான்
ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளைத் துதிக்காமல் கழிகின்ற
அடியேனின் வாழ்நாள்களும் துதிப்பதற்கு மறந்துவிடுகின்ற
அனைத்து நாள்களும் துன்பமே என்று கொள்வேன். அஃதன்றி வேறு
எவ்வகையிலும் அடியேன் கருதமாட்டேன்.

பகலிரா என்பதுவும் பாவியாது, எம்மை
இகல்செய் திருபொழுதும் ஆள்வர், -தகவாத்
‘தொழும்பர்இவர்; சீர்க்கும் துணையிலர்’என் றோரார்,
செழும்பாவை மேயார் தெரிந்து.

2665

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அடியேனை ஆட்கொள்வதற்
குக்கென்று காட்டுகின்ற திருவருள் தான் என்னே! இவ்வாறு
அருள்புரிவதில் எம்பெருமான் எப்போதும் பெருவிருப்பம்
கொண்டுள்ளார். மேலும் இவ்வாறு திருவருள்புரிவதில் “இவன் மிகச்
சிறியவன்; நாம் காட்டுகின்ற அருளுக்கு இவன் ஏற்றவனல்லன்”
என்று அடியேனை நோக்கிப் பாராமல், அடியேனையும் ஒரு
பொருட்டாக அந்த எம்பெருமான் திருமால் தம் திருவுளத்தே
கொண்டு, பகல், இரவு என்ற வேறுபாடு ஏதுமின்றி எப்போதும்
அடியேனை ஆட்கொண்டிருக்கின்றான்.

தெரிந்துணர்வான் நின்மையால் தீவினையேன், வாளா
இருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாள்கள் எல்லாம், -கரந்துருவில்
அம்மாளை அந்நான்று பின்தொடர்ந்த, ஆழியங்கை
அம்மாளை யேத்தா தயர்த்து.

2666

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீஇராமாவதாரம் மேற்
கொண்டிருந்த காலத்தில் தன் உண்மையான திருவுருவை மறைத்துக்

கொண்டு மான் வடிவில் வந்த "மாரீசன்" என்னும் அரக்கனின் பின்னால் தொடர்ந்து சென்று அவன்மீது அம்பினைத் தொடுத்து அழித்தான். அழகிய மோதிரம் அணிந்திருக்கின்ற திருக்கரத்தினை யுடைய அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரானைப் பெரும் பாவியாக நிற்கின்ற அடியேன் அறிவு சிறிதும் இன்மை காரணமாக சேவித்து வணங்கப் பெறாமல் கெட்டுப் போனேன். மேலும் நல்லுணர்வாகிய ஞானம் இன்மையால் கீழ்க்கழிந்த நாள்களில் அயர்ந்து போய், எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரானின் திருநாமங்களை எடுத்துக் கூறிப் போற்றிப் புகழாமல் வீணாகக் காலத்தைக் கழித்துவிட்டேனே!

அயர்ப்பாய் அயராப்பாய் நெஞ்சமே! சொன்னேன்,
உயப்போம் நெறியிதுவே கண்டாய்,-செயற்பால
அல்லவே செய்கிறுதி நெஞ்சமே! அஞ்சினேன்,
மல்லர்நாள் வவ்வினைனை வாழ்த்து.

2667

என் மனமே! செய்யக் கூடாத செயல்களைச் செய்வதன் பொருட்டு பெருமுயற்சியில் மேற்கொண்டிருக்கிறாயே என்று அச்சம் கொண்டிருக்கிறேன். எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் மல்லர்களுடன் போரிட்டு அவர்களை வென்று அழித்த செய்தியினை வாழ்த்தித் துதித்துக் கொண்டிருப்பதே நீ உய்வு பெறுவதற்குரிய சிறந்த வழியாகும். அடியேனுடைய இந்த அறிவுரையை நீ கேட்டுக் கொள்ளாமல் எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானை மறந்துவிட்டு, அதன் காரணமாகக் கெட்டுப் போனாலும் கெட்டுப் போவாயாக! அல்லது அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானை மறக்காமல் நினைவில் கொண்டு போற்றித் துதித்துச் சேவித்துக் கொண்டிருப்பாயாக! அடியேன் உனக்குக் கூற வேண்டிய நல்ல நல்ல கருத்துகளையே எடுத்துக் கூறியுள்ளேன். இனி எவ்வாறு நீ நடந்து கொள்கிறாயோ அஃது உன் பாடாகும்.

வாழ்த்தி அவனடியைப் பூப்புனைந்து, நின்தலையைத்
தாழ்த்திருகை கூப்பென்றால் கூப்பாது-பாழ்த்தவிதி,
எங்குற்றாய் என்றவனை ஏத்தாதென் னெஞ்சமே,
தங்கத்தா னாமேலும் தங்கு.

2668

பாழாகிப்போன விதியின் செயல்கள் காரணமாக அலைக்கழிக் கப்பட்டுள்ள என் மனமே! எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தாமரைத் திருவடிகளைப் பற்றிப் பற்பல பாசுரங்களால் பாடிய வண்ணம்

வாழ்த்திய வண்ணம் துதித்துப் பூக்கள் பலவற்றைக் கொண்டு அவன் திருவடிகளில் சார்த்தி இருக்கின்ற தன்தலையைக் கொண்டு வணங்கிச் சேவித்து, உன் இருகரங்களையும் கூப்பி வணங்க வேண்டும் என்று உனக்குப் பலவகைகளிலும் எடுத்துரைத்தும் கூட அவைபற்றி நீ சிறிதும் கேட்டுக் கொள்ளாமல் இருக்கின்றாயே! அவ்வாறு இருக்கலாமா? மேலும் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை நோக்கி, “நீ எங்கே தங்கி இருக்கின்றாய் அப்பா!” என்று கூறிக் கதறி அழைத்துத் துதித்துக் கொண்டிராமல், வெறுமனே இருக்கக் கூடாது. நீ அவ்வாறே தரித்துக் கொண்டிருக்க இயலுமேயானால் அவ்வாறே தரித்துக் கொண்டிருப்பாயாக!

தங்கா முயற்றியவாய்த் தாழ்விசம்பின் மீதுபாய்ந்து,
எங்கேபுக் கெத்தவம்செய் திட்டனகொல்,-பொங்கோதத்
தண்ணம்பால் வேலைவாய்க் கண்வளரும், என்னுடைய
கண்ணன்பால் நன்னிறங்கொள் கார்?

2669

அலைகள் பொங்கி எழுகின்ற திருப்பாற்கடலில் திருவனந் தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருளும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனின் திருமேனி வடிவழகினை, அத்திருமேனி நிறத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற மேகங்கள் நிலையான பெருமுயற்சியுடன் கூடிய தவத்தினைச் செய்திருக்கின்ற காரணத்தாலோ! எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் திருமேனி நிறத்தை அந்த மேகங்கள் பெற்றுக் கொண்டிருப்பதன் காரணமாக அம்மேகக் கூட்டங்கள் அகன்ற ஆகாயத்தில் எந்த இடத்தில் இருந்து கொண்டு எவ்வகைத் தவங் களைச் செய்து, அக்கண்ணபிரானின் திருமேனி நிறத்தைப் பெற்றனவோ! என்பதனை அடியேன் அறியேன்.

*கார்கலந்த மேனியான் கைகலந்த ஆழியான்,
பார்கலந்த வல்வயிற்றான் பாம்பணையான்,சீர்கலந்த
சொல்நினைந்து போக்காரேல் சூழ்வினையின் ஆழ்துயரை,
என்நினைந்து போக்குவரிப் போது?

2670

மேகத்தின் நிறத்தைத் தம் திருமேனியில் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தம் திருக்கரத்தினில் “திருவாழியாழ்வான்” என்னும் சக்கரத்தினை ஆயுதமாக ஏந்திக் கொண்டிருக்கின்றார். உலகப்பிரளயம் உண்டான காலத்தில் உலகங்கள் அனைத்தையும் தானே உண்டு தன் திருவயிற்றில் அடக்கி

வைத்திருந்து காப்பாற்றி அருள்புரிந்தார். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக் கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிகின்றார். இத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலின் திருக்குணங்களை எப்போதும் எடுத்துரைத்துத் துதித்துச் சேவித்து வரின் நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற பாவங்களால் உண்டாகின்ற துன்பங்கள் தொலைந்து போகும். ஆயின், இவ்வுலகில் வாழ்கின்ற மக்கள் இவ்வாறு எம்பெருமானைச் சேவித்துத் தமக்குண்டாகும் துன்பங்களைப் போக்கிக் கொள்ளாமல் காலத்தை வீணே கழிக்கின்றனரே! எம்பெருமான் திருமாலின் திருக்குணங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிராத இவர்கள் காலத்தை எப்படித்தான் வீணாகக் கழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ! என்பது பற்றி அடியேன் அறியேன்.

*இப்போதும் இன்னும் இனிச்சிறிது நின்றாலும்,
எப்போது மீதேசொல் என்னெஞ்சே,-எப்போதும்
கைகழலா நேமியான் நம்மேல் வினைகடிவான்,
மொய்கழலே யேத்த முயல்.

2671

தசகம்:- முயற்றி நாழ் சென்று அழகு வலியம் மனமானும் இறைமுறை இனி பகல் - ஒருபேர்.

என் மனமே! நம்மிடத்திலே அண்டியிருக்கின்ற பாவங்களைப் போக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணி எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளையே எண்ணித் துதி செய்து கொண்டிருப்பாயாக! எக்காலத்தும் எம்பெருமானுடனே கூடி நில்லத்து நிற்கும் திருவாழியாழ்வான் என்னும் திருச்சக்கரத்தினைத் தம் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளை ஏத்தித் தொழுவதற்கு நீ உற்சாகம் கொள்வாயாக! நிகழ்காலம் என்கின்ற இப்போதும், இதற்கும் மேலாக வருகின்ற காலங்களிலும், எந்தக் காலங்களிலும் உனக்கு நன்மையை அளிக்கின்ற அறிவுரைகளை எடுத்துரைத்தேன்.

“பெரிய திருவந்தாதி முற்றிற்று”

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவெழுகூற்றிருக்கை

தனியன்கள்

நேரிசை வெண்பா

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி,
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன், -வாரியரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்,
தூயோன் சுடர்மான வேல்!¹

கட்டளைக் கலித்துறை

சீரார் திருவெழு கூற்றிருக் கையென்னும் செந்தமிழால்,
ஆரா வமுதன் குடந்தைப் பிரான்றன் அடியிணைக்கீழ்,
ஏரார் மறைப்பொரு ளெல்லா மெடுத்திவ் வுலகுய்யவே,
சோராமற் சொன்ன அருள்மாரி பாதம் துணைநமக்கே.²

- எம்பெருமானார் அருளிச் செய்தது

ஆசிரியப்பா

*ஒருபே ருந்தி யிருமலர்த் தவிசில்,
ஒருமுறை அயனை யீன்றனை, ஒருமுறை
இருசுடர் மீதினி லியங்கா, மும்மதிள்
இலங்கை யிருகால் வளைய, ஒருசிலை
⁵ ஒன்றிய ஈரெயிற் றழல்வாய் வாளியில்
அட்டனை, மூவடி நானிலம் வேண்டி,
முப்புரி நூலொடு மானுரி யிலங்கும்

2672

1. 2. உடையவர் அருளிச் செய்தவை.
2. இத்தனியன், சில பிராந்தியங்களில் வழங்குவதில்லை.

இயற்பா - திருவெழுகூற்றிருக்கை

மார்வினில், இருபிறப் பொருமா ணாகி,
ஒருமுறை யீரடி, மூவுல களந்தனை,
¹⁰ நாற்றிசை நடுங்க அஞ்சிறைப் பறவை

ஏறி, நால்வாய் மும்மதத் திருசெவி
 ஒருதனி வேழத் தரந்தையை, ஒருநாள்
 இருநீர் மடுவுள் தீர்த்தனை, முத்தீ
 நான்மறை ஐவகை வேள்வி, அறுதொழில்
¹⁵ அந்தணர் வணங்கும் தன்மையை, ஐம்புலன்
 அகத்தினுள் செறுத்து, நான்குடன் அடக்கி
 முக்குணத் திரண்டவை யகற்றி, ஒன்றினில்
 ஒன்றி நின்று, ஆங் கிருபிறப் பறுப்போர்
 அறியும் தன்மையை, முக்கண் நாற்றோள்
²⁰ ஐவாய் அரவோடு, ஆறுபொதி சடையோன்
 அறிவருந் தன்மைப் பெருமையுள் நின்றனை,
 ஏழுல கெயிற்றினில் கொண்டனை, கூறிய
 அறுகவைப் பயனும் ஆயினை, சுடர்விடும்
 ஐம்படை அங்கையுள் அமர்ந்தனை, சுந்தர
²⁵ நாற்றோள் முந்நீர் வண்ண, நின் ஈரடி
 ஒன்றிய மனத்தால், ஒருமதி முகத்து
 மங்கையர் இருவரும் மலரன, அங்கையில்
 முப்பொழுதும் வருட அறிதுயில் அமர்ந்தனை,
 நெறிமுறை நால்வகை வருணமும் ஆயினை,
³⁰ மேதகும் ஐம்பெரும் பூதமும் நீயே,
 அறுபதம் முரலும் கூந்தல் காரணம்,
 ஏழ்விடை யடங்கச் செற்றனை, அறுவகைச்
 சமயமும் அறிவரு நிலையினை, ஐம்பால்
 ஓதியை ஆகத் திருத்தினை, அறமுதல்
³⁵ நான்க வையாய் மூர்த்தி மூன்றாய்,
 இருவகைப் பயனாய் ஒன்றாய் விரிந்து
 நின்றானை, குன்றா மதுமலர்ச் சோலை
 வண்கொடிப் படப்பை, வருபுனல் பொன்னி
 மாமணி யலைக்கும், செந்நெல்லொண் கழனித்
⁴⁰ திகழ்வன முடுத்த, கற்போர் புரிசைக்
 கனக மாளிகை, நிமிர்கொடி விசும்பில்
 இளம்பிறை துவக்கும், *செல்வம் மல்குதென்
 திருக்குடந்தை, அந்தணர் மந்திர மொழியுடன்
 வணங்க, ஆடர வமளியில் அறிதுயில்
⁴⁵ அமர்ந்த பரம, நின் அடியினை பணிவன்
 வருமிடர் அகல மாற்றோ வினையே.

கட்டளைக் கலித்துறை

இடங்கொண்ட நெஞ்சத் திணங்கிக் கிடப்பன,
 என்றும்பொன்னித்
 தடங்கொண்ட தாமரை சூழும் மலர்ந்ததண்
 பூங்குடந்தை,
 விடங்கொண்ட வெண்பல் கருந்துத்திச் செங்கண்
 தழலுமிழ்வாய்
 படங்கொண்ட பாம்பணைப் பள்ளிகொண் டான்திருப்
 பாதங்களே.¹

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!

1. இது கம்பர் பாடியது என்பர்.

தனியனில் முதற்பாசுரத்துக்கான உரை:-

'புறச்சமயங்கள்' என்னும் பகைவர்க்கு இயமனைப் போன்று விளங்குகின்ற அளவுக்கு மிகவும் பலசாலியான திருமங்கை ஆழ்வார் வாழ்க! தாம் இயற்றிய பாசுரங்களின் வாயிலாகக் கலியின் கொடுமைகளைப் போக்கியருளிய திருமங்கை ஆழ்வார் வாழ்க! திருக்குறையலுர் என்னும் திருத்தலத்தில் திருஅவதாரம் பண்ணி அருளியதோடு கூட, திருமங்கை என்னும் நகருக்கு அரசாராக இருந்து ஆட்சிபுரிந்து வந்த திருமங்கை ஆழ்வார் வாழ்க! மாயச்செயல்கள் பலவற்றைப் புரிகின்ற மாயவனாகிய எம்பெருமான் திருமாலினிடத் தினின்றும் தமது வாளின் வலிமை காரணமாகத் திருமந்திரத்தை உபதேசமாகப் பெற்று, அதன் காரணமாகத் தூய்மை பெற்றவரான திருமங்கை ஆழ்வாரின் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற ஒளி வீசுகின்ற, வெற்றிகள் மிக்கிருக்கின்ற அப்பெரிய வேலாயுதம் வாழ்ந்திடுக!

தனியனில் இரண்டாவது பாசுரத்துக்கான உரை:-

"திருவெழு கூற்றிருக்கை" என்னும் சிறப்புமிக்க செந்தமிழ் நூலால் "ஆராவமுதன்" என்னும் திருநாமம் கொண்ட எம்பெருமான் 'திருக்குடந்தை' என்னும் திருத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள்புரிகின்றார். அத்தகைய எம்பெருமான் திருக்குடந்தைப் பிரானின் திருவடிகளைப் பற்றியிருக்க, அதன் காரணமாக நான்கு வகையான வேதங்களையும், அவற்றின் பொருட்களையும் அறியுமாறு விளங்கச் செய்து, இந்த உலகம் முழுவதும் உய்வு பெறும்

வகையில் ஒன்றுவிடாமல் கூறியருளிய, “அருள் மழை” என்று எண்ணப்படுகின்ற நம்முடைய திருமங்கை ஆழ்வார் அவர்களின் திருவடிகளே நமக்கு அடைக்கலம் அளிக்கக் கூடிய ஒன்றாக அமைந்துள்ளது.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த “திருவெழு கூற்றிருக்கை”

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! அகன்றிருப்பதும், ஒப்பற்றதுமாக விளங்குகின்ற உன் கொப்பூழில் தோன்றிய தாமரை மலரின் இதழ்களாகிய ஆசனத்தில் ஒரு சமயம் பிரமதேவனைப் படைத்திருக்கிறாய்! மேலும் ஸ்ரீஇராமபிரானாகத் திருஅவதாரம் பண்ணினபோது உனக்கு உயிராகத் திகழும் சீதாபிராட்டியை மீட்டுக் கொண்டு வரும் பொருட்டு, சந்திரன், சூரியன் ஆகிய இருபெருஞ் சுடர்களும் இலங்கை மாநகரின்மீது நடமாடுவதற்கும் அஞ்சுகின்ற அளவிலிருக்கின்ற காலத்தில், மூன்றுவகை அரண்கள் எனப்படும் மூன்று வகை மதிள்களைக் கொண்டுள்ள இலங்கை மாநகரத்தினை நுனி வளைந்த உன் வில்லை வளைத்து, அதன் இரண்டு முளைகளையும் ஒன்று சேர்த்து, வளையச் செய்து, தீயைக் கக்கும் அம்புகளால் அழித்தாய். மேலும் முன்னொரு காலத்தில் மூன்று புரிகளை உடைய திருப்பூணூல், மான்தோல் ஆகியவை உன் திருமார்பில் விளங்கிட, ஓர் அந்தணர் வேடம்பூண்டு, பிரமசாரியாகி, “வாமனன்” என்னும் குள்ள வடிவு மேற்கொண்டு, மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் வேள்வி முன்னே நின்று, நீரேற்றுப் பெற்ற பூமியினைத் “திரிவிக்கிரமன்” என்னும் திருஅவதாரம் பெற்று, நெடிய வடிவினையேற்ற மூவடி மண் அளக்கும்விதமாக ஒருமுறை பேருருக் கொண்டு, உன் இரண்டு திருவடிகளைக் கொண்டு, மூன்றுலகங்களையும் அளந்து கொண்டாய்.

முன்னொரு காலத்தில் நான்கு திசைகளிலும் உள்ளோர் யாவரும் நடுங்கும்படியாக அழகிய சிறகுகளைக் கொண்டிருக்கின்ற பறவைகட்கு அரசனாகிய “பெரிய திருவடி” என்னும் கருடாழ்வான் மீது ஏறி வந்து, ஒரு குளக்கரையின்மீது எழுந்தருளப் பெற்று, அக்குளத்தினுள்ளே முதலை வாய்ப்பட்டுத் துன்புற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற, தொங்கும் துதிக்கையும், மும்மதமும் கொண்டுள்ள

ஒப்பற்ற நிலையில் கஜேந்திராழ்வானைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுத் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கின்ற "திருவாழி ஆழ்வான்" என்னும் சக்கராயுதத்தை அம்முதலையினிந்து செலுத்தி அழித்தார். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஆகிய நீயே மூவகை வேள்வித் தீயையும் நான்குவிதமான மறைகளையும், ஐந்து வகை வேள்விகளையும், ஆறுவகைக் கருமங்களையும் தன்னிடத்தே கொண்டிருக்கின்ற அந்தணர்கள் அனைவரும் வந்து வணங்கிச் செல்கின்ற உயர்ந்த தெய்வமாக விளங்குகின்றாய்!

மேலும் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐம்புலன் களினால் உண்டாகின்ற ஆசைகளைத் தன் மனதினால் அடக்கி வைத்து, உண்ணல், உறங்கல், அஞ்சுதல், புணர்தல் ஆகிய நான்கினையும் நீக்கி வைத்துவிட்டு, மூவகைக் குணங்களில் இராசசம், தாமசம் என்ற இரண்டு குணங்களையும் அகற்றிவிட்டுச் சத்துவகுணம் என்ற ஒரே குணத்தில் ஒன்றி நின்று, இரண்டுவிதமாகிய இம்மை, மறுமை என்னும் பிறவித் துன்பங்களைப் போக்கக் கூடிய ஆற்றல் பெற்ற மேன்மை மிகு பெரியோர்களால் அறிந்து, போற்றி வணங்கத்தக்க பெருமை மிக்கவன் நீயே யாவாய்! மேலும் மூன்று கண்கள், நான்கு தோள்கள், ஐந்து வாய்கள் ஆகியவைகளுடன் பாம்பினையும், கங்கை நதியினையும் தன் சடைமுடியில் தாங்கிக் கொண்டு இருக்கின்ற சிவபெருமானாலும் அறிந்து கொள்ள இயலாத அளவிலிருக்கின்ற பெருமைமிக்க எம்பெருமான் நீயே யாவாய்!

இவைகட்கும் மேலாக "வராகம்" என்னும் திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு ஏழுலகங்களையும் உலகப் பிரளயம் உண்டானபோது, உண்டான வெள்ளத்தினின்றும் பெயர்த்தெடுத்து, இவைகட்கு அபிமானியாகத் திகழும் பூமிப்பிராட்டியாரைத் தம் பற்களில் கொண்டு விளங்கினாய்! நூல்களில் எடுத்துரைத்திருக்கின்ற இனிப்பு, உவர்ப்பு, புளிப்பு, கசப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு என்ற ஆறு சுவைகளின் பயனாகவும் இருக்கின்றாய்! ஒளி வீசுகின்ற சங்கு, சக்கரம், வில், வாள், தண்டு ஆகிய ஐந்துவகை ஆயுதங்களை உன் அழகிய திருக்கரங்களில், ஏந்திய வண்ணம் இருந்து கொண்டு, அனைத்துயிர்களையும் பாது காத்துக் கொண்டிருக்கின்றாய்!

மேலும் அழகெல்லாம் ஒருங்கு சேர்ந்தாற் போன்ற திரு வடிவுடன், நான்கு திருத்தோள்களை உடைய முந்நீராகிய கடலின்

நிறத்தினைக் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! நீ அறிதுயில் துயின்று கொண்டிருக்குங்கால் உன் இரண்டு திருவடிகளையும், ஒன்றிய மனத்துடன் கூடிய பக்தியுடன் ஒளி வீசுகின்ற சந்திரனை ஒத்த திருமுகம் கொண்டுள்ள திருமகளும், பூமிப்பிராட்டியாரும் தங்கள் பூப்போன்ற மென்மையான திருக்கரங்களைக் கொண்டு வருடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். சாத்திர நெறிகளின்படியான இவ்வுலகிலுள்ள நான்கு வகைப் பிரிவினர்களாகத் திகழ்கின்ற அனைத்து மக்களுக்கும் தலைவன் நீயே ஆவாய்!

மேலும் இவ்வுலகில் யாவரிடத்தும் பொருந்தி அமைந்திருக்கின்ற ஆத்மாக்களின் உடலில் உள்ள ஐம்பெரும் பூதங்களும் நியாகவே இருக்கின்றாய்! ஆறு கால்களை உடைய வண்டினங்கள் ஒன்று சேர்ந்து இசைக்கின்ற அளவில் தேன் நிறைந்த மலர்களைச் சூடியிருக்கின்ற கூந்தலையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டியாரை அடையும் பொருட்டு, ஏழு எருதுகளின் வலிமை அடங்கிப் போகுமாறு, அவைகளை அடக்கி அழித்து வெற்றி பெற்றாய்! இந்து மதத்தின் ஆறுபிரிவுகளாகிய சௌரம், காணபத்தியம், சௌமாரம், சைவம், வைணவம், சாத்தம் ஆகியவற்றால் அறிந்து கொள்ள இயலாத நிலையில் நிற்கின்ற எம்பெருமான் நீயே ஆவாய்! மேலும் நறுமணமிக்க ஐவகைக் கூந்தலையுடைய பெரிய பிராட்டியாரை உன் திருமார்பிலே கொண்டிருக்கின்றாய்! அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கினையும் நீயே அளித்தருள்கின்றாய்! பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவபெருமான் ஆகிய மும்மூர்த்திகளாகவும் நீயே விளங்குகின்றாய்! இன்பம், துன்பம் ஆகிய இரண்டு நிலைகளிலும் நீயேயாக இருக்கின்றாய்! இந்த உலகங்கள் எம்பெருமானாகிய நீ ஒருவனே பரந்து நிறைந்திருக்கின்றாய்!

மேலும் குறைவற்றவளவில் தேன் நிறைந்திருக்கின்ற பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற "திருக்குடந்தை" என்னும் திருத்தலத்தில் வெற்றிலைத் தோட்டங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. நீர் நிறைந்திருக்கின்ற காவிரியாறு இரத்தின மணிகளை ஒன்று திரட்டிக் கொண்டு ஆங்குள்ள நெல் வயல்களில் சென்று சேர்க்கும். அத்தகைய 'திருக்குடந்தை' என்னும் திருத்தலத்தில் நார்புறங்களிலும் அனைத்து வகை வளங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. கல்வி கற்ற பெருமக்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற, மதிள்கள் சூழ்ந்திருக்கின்ற பொன்மயமான திருமாளிகைகள் மலிந்து

காணப்படுகின்றன. அத்தகைய மாளிகைகள் விண்ணில் உலவி வரும் சந்திரனைத் தொடும்படியாக உயர்ந்துள்ளன. இத்தகைய மாளிகைகளின்மீது துகிற்கொடிகள் பறந்து கொண்டிருப்பது ஆகாயத்திலுள்ள சந்திரனை மறைத்து விடுகின்றன. செல்வம் மிக்கிருக்கின்ற, இந்தத் தென்திருக்குடந்தைத் திருத்தலத்தில் வாழ்கின்ற அந்தணர்கள் வேதமந்திரங்களை ஓதிக் கொண்டு இருக்கின்றனர். அத்தகைய அந்தணர்கள் உன்னையே வணங்கக் கூடிய பெருமையைக் கொண்டிருக்கின்றாய்! படங்களை விரித்தாடுகின்ற, "திருவனந்தாழ்வான்" மீது திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிகின்ற பரமபுருஷனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! இந்தப் பிறவி எனும் வாழ்க்கையில் உண்டாகும் துன்பங்கள் அனைத்தும் நீங்கும்படிக்கு, அடியேன் உம்முடைய இரண்டு திருவடிகளிலும் என்றென்றும் பணிந்து நிற்கின்றேன். தேவரீரே அடியேனின் பிறவித் துன்பங்கள் அனைத்தையும் போக்கி அருள்புரியுமாறு அடிபணிந்து வேண்டுகின்றேன்.

திருவெழு கூற்றிருக்கை முற்றிற்று.

திருமங்கை ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!

தனியன் உரை

காவிரிக் கரையிலிருக்கின்ற நீர் நிலைகளில் மலர்ந்திருக்கின்ற தாமரை மலர்கள் நிறையவே இருப்பதால் 'திருக்குடந்தை' என்னும் திருத்தலம் அழகாகத் திகழ்கிறது. இத்தகைய திருத்தலத்தில் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருப்பள்ளி கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிகின்றான். இத்தகைய ஆதிசேடன் என்னும் பாம்பின் வெண்மையான பற்கள் விடத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன. கறுத்திருக்கின்ற பொறிகளைக் கொண்டுள்ள படங்களுடன், சிவந்த கண்களைக் கொண்டிருக்கின்றான். மேலும் ஆதிசேடனின் வாய்கள் அனைத்தும் நெருப்பைக் கக்கும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளன. இத்தகைய நிலையிலும் பரிவு மிகக் கொண்ட "திருவனந்தாழ்வான்" என்னும் படுக்கையில் பள்ளி கொண்ட வண்ணம் திருக்கண் வளர்ந்தருளும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகள் இரண்டும் அடியேனின் பரந்த உள்ளத்தில் தாமாகவே எப்போதும் விரும்பிக் கிடக்கின்றன.

ஸ்ரீ:

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

சிறிய திருமடல்

நேரிசை வெண்பா

முள்ளிச் செழுமலரோ தாரான் முளைமதியம்,
கொள்ளிக்கென் உள்ளம் கொதியாமே,-வள்ளல்
திருவாளன் சீர்க்கலியன் கார்க்கலியை வெட்டி,
மருவாளன் தந்தான் மடல்.¹

- பிள்ளை திருநறையூர் அரையர் அருளிச் செய்தது.

கலி வெண்பா

*காரார் வரைக்கொங்கை கண்ணார் கடலுடுக்கை,
சீரார் சுடர்ச்சுட்டிச் செங்கலுழிப் பேராற்று,
பேரார மார்வின் பெருமா மழைக்கூந்தல்,
நீரார வேலி நிலமங்கை யென்னும்,இப்
பாரோர் சொல்பட்ட மூன்றன்றே, அம்மூன்றும்
ஆராயில் தானே அறம்பொருள் இன்பமென்று,
ஆரார் இவற்றின் இடையதனை எய்துவார்,
சீரார் இருகலையும் எய்துவர் சிக்கெனமற்று
ஆரானு முண்டென்பார் என்பது தானதுவும்,
⁵ ஓராமை யன்றே உலகத்தார் சொல்லுஞ்சொல்,
ஓராமை யாமா நதுவுரைக்கேன் கேளாமே,
காரார் புரவியேழ் பூண்ட தனியாழி,
தேரார் நிறைகதிரோன் மண்டலத்தைக் கீண்டுபுக்கு,
ஆரா அமுதமங் கெய்தி, அதினின்றும்
வாரா தொழிவதொன் றுண்டே?, அதுநிற்க,
ஏரார் முயல்விட்டுக் காக்கைப்பின் போவதே?,
ஏரார் இளமுலையீர்! என்றனக் குற்றதுதான்,
காரார் குழலெடுத்துக் கட்டி, கதிர்முலையை
வாரார வீக்கி மணிமே கலைதிருத்தி,

¹⁰ ஆரா ரயில்வேற்கண் அஞ்சனத்தின் நீறணிந்து,
சீரார் செழும்பந்து கொண்டடியா நின்றேன்நான்,
நீரார் கமலம்போல் செங்கண்மா லென்றொருவன்.

2673

1. பிள்ளைத் திருநறையூரையர் அருளிச் செய்தது.

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்

பாரோர்க ளெல்லாம் மகிழப் பறைகறங்க,
 சீரார் குடமிரண் டேந்தி, செழுந்தெருவே
 ஆரா ரெனச்சொல்லி ஆடும் அதுகண்டு,
 ஏரார் இளமுலையார் என்னையரு மெல்லாரும்,
 'வாராயோ?' என்றார்க்குச் சென்றேனென் வல்வினையால்,
 காரார் மணிநிறமும் கைவளையும் காணேன் நான்,
 ஆரானும் சொல்லிற்றும் கொள்ளேன், அறிவழிந்து
¹⁵ தீரா வுடம்பொடு பேதுறுவேன் கண்டிரங்கி,
 ஏரார் கிளிக்கிளவி எம்மனைதான் வந்தென்னை,
 சீரார் செழும்புழுதிக் காப்பிட்டு, செங்குறிஞ்சித்
 தாரார் நறுமாலைச் சாத்தற்கு, தான்பின்னும்
 நேரா தனவொன்று நேர்ந்தாள், அதனாலும்
 தீராதென் சிந்தைநோய் தீராதென் பேதுறவு,
 வாராது மாமை அதுகண்டு மற்றாங்கே,
 ஆரானும் மூதறியும் அம்மனைமார் சொல்லுவார்,
 'பாரோர் சொலப்படும் கட்டுப் படுத்திரேல்,
 ஆரானும் மெய்ப்படுவன்' என்றார், அதுகேட்டுக்
²⁰ காரார் குழல்கொண்ட கட்டுவிச்சி கட்டேறி,
 சீரார் சுளகில் சிலநெல் பிடித்தெறியா,
 வேரா விதிர்விதிரா மெய்சிலிராக் கைமோவா,
 'பேரா யிரமுடையான்' என்றாள், பெயர்த்தேயும்
 காரார் திருமேனி காட்டினாள், 'கையதுவும்
 சீரார் வலம்புரியே' என்றாள், திருத்துழாய்த்
 தாரார் நறுமாலை கட்டுரைத்தாள் கட்டுரையா,
 'நீரேது மஞ்சேல்மின்! நும்மகளை நோய்செய்தான்,
 ஆரானும் அல்லன் அறிந்தேன் அவனைநான்,
 கூரார்வேற் கண்ணீர் உமக்கறியக் கூறுகெனோ?,
²⁵ ஆராலிவ் வையம் அடியளப் புண்டதுதான்?,
 ஆரால் இலங்கை பொடிபொடியா வீழ்ந்தது?, மற்றும்
 ஆராலே கன்மாரி காத்ததுதான்?, ஆழிநீர்
 ஆரால் கடைந்திடப் பட்டது? அவன்காண்மின்
 ஊரா நிரைமேய்த் துலகெல்லாம் உண்டுமிழ்ந்தும்,
 ஆராத தன்மையனாய் ஆங்கொருநாள் ஆய்ப்பாடி,
 சீரார் கலையல்குல் சீரடிச் செந்துவர்வாய்,
 வாரார் வனமுலையாள் மத்தாரப் பற்றிக்கொண்டு,
 ஏரார் இடைநோவ எத்தனையோர் போதுமாய்,

சீரார் தயிர்கடைந்து வெண்ணெய் திரண்டதனை,

³⁰ வேரார் நுதல்மடவாள் வேறோர் கலத்திட்டு,
நாரார் உறியேற்றி நன்கமைய வைத்ததனை,
போரார்வேற் கண்மடவாள் போந்தனையும் பொய்யுறக்கம்,
ஓரா தவன்போல் உறங்கி அறிவுற்று,
தாரார் தடந்தோள்கள் உள்ளளவும் கைநீட்டி,
ஆராத வெண்ணெய் விழுங்கி, அருகிருந்த
மோரார் குடமுருட்டி முன்கிடந்த தானத்தே,
ஓரா தவன்போல் கிடந்தானைக் கண்டவளும்,
வாராத்தான் வைத்தது காணாள், வயிறடித்திங்கு
'ஆரார் புகுதுவார் ஐயர் இவரல்லால்?',

³⁵ நீரா மிதுசெய்தீர்' என்றோர் நெடுங்கயிற்றால்,
ஊரார்க ளெல்லாரும் காண வுரலோடே,
தீரா வெகுளியளாய்ச் சிக்கென ஆர்த்தடிப்ப,
ஆரா வயிற்றினோ டாற்றாதான், அன்றியும்
நீரார் நெடுங்கயத்தைச் சென்றலைக்க நின்றூரப்பி,
ஓரா யிரம்பணவெங் கோவியல் நாகத்தை,
'வாரா யெனக்'கென்று மற்றதன் மத்தகத்து,
சீரார் திருவடியால் பாய்ந்தான்,தன் 'சீதைக்கு
நேராவன்' என்றோர் நிசாசரிதான் வந்தானை,
கூரார்ந்த வாளால் கொடிமூக்கும் காதிரண்டும்,

⁴⁰ ஈரா விடுத்தவட்கு மூத்தோனை, வெந்நரகம்
சேரா வகையே சிலைகுனித்தான், செந்துவர்வாய்
வாரார் வனமுலையாள் வைதேவி காரணமா,
ஏரார் தடந்தோள் இராவணனை, ஈரைந்து
சீரார் சிரமறுத்துச் செற்றுகந்த செங்கண்மால்
போரார் நெடுவேலோன் பென்பெயரோன் ஆகத்தை,
கூரார்ந்த வள்ளுகிரால் கீண்டு, குடல்மாலை
சீரார் திருமார்பின் மேல்கட்டி, செங்குருதி
சோராக் கிடந்தானைக் குங்குமத் தோள்கொட்டி,
ஆரா எழுந்தான் அரியுருவாய், அன்றியும்

⁴⁵ பேர்வா மனனாய காலத்து, 'மூவடிமண்
தாராய் எனக்'கென்று வேண்டிச் சலத்தினால்,
நீரேற் றுலகெல்லாம் நின்றளந்தான் மாவலியை,
ஆராத போரில் அகரர்களும் தானுமாய்,
காரார் வரைநட்டு நாகம் கயிறாக,
பேராமல் தாங்கிக் கடைந்தான், திருத்துழாய்த்
தாரார்ந்த மார்வன் தடமால் வரைபோலும்,

போராணை பொய்கைவாய்க் கோட்பட்டு நின்றலறி,
 நீரார் மலர்க்கமலம் கொண்டோர் நெடுங்கையால்,
 'நாராய ணா! ஓ மணிவண்ணா! நாகணையாய்,
⁵⁰ வாராய் என் ஆரிடரை நீக்காய்', எனவெகுண்டு,
 தீராத சீற்றத்தால் சென்றிரண்டு கூறாக,
 ஈரா அதனை இடர்கடிந்தான் எம்பெருமான்,
 பேரா யிரமுடையான் பேய்ப்பெண்டிர்! நும்மகளை,
 தீரானோய் செய்தான்' எனவுரைத்தாள், சிக்கெனமற்று
 ஆரானும் அல்லாமை கேட்டெடங்கள் அம்மனையும்,
 'போரார்வேற் கண்ணீர்! அவனாகில் பூந்துழாய்,
 தாரா தொழியுமே? தன்னடிச்சி யல்லனே?, மற்று
 ஆரானும் அல்லனே' என்றொழிந்தாள், நானவனைக்
 காரார் திருமேனி கண்டதுவே காரணமா,
⁵⁵ பேராப் பிதற்றாத் திரிதருவன், பின்னையும்
 ஈராப் புகுதலும் இவ்வுடலைத் தண்வாடை,
 சோரா மறுக்கும் வகையறியேன், சூழ்குழலார்
 ஆரானும் ஏசுவர் என்னும் அதன்பழியை,
 வாராமல் காப்புதற்கு வாளா இருந்தொழிந்தேன்,
 'வாராய் மடநெஞ்சே! வந்து, மணிவண்ணன்
 சீரார் திருத்துழாய் மாலை நமக்கருளி,
 தாரான் தருமென் றிரண்டத்தி லொன்றதனை,
 ஆரானும் ஒன்னாதார் கேளாமே சொன்னக்கால்,
 ஆராயு மேலும் பணிகேட்ட தன்றெனிலும்,
⁶⁰ போரா தொழியாதே போந்திடுநீ' என்றேற்கு,
 காரார் கடல்வண்ணன் பின்போன நெஞ்சமும்,
 வாராதே என்னை மறந்ததுதான், வல்வினையேன்
 ஊரார் உகப்பதே யாயினேன், மற்றெனக்கிங்
 காராய்வார் இல்லை அழல்வாய் மெழுகுபோல்,
 நீராய் உருகுமென் ஆவி, நெடுங்கண்கள்
 ஊரார் உறங்கிலும் தாமுறங்கா, உத்தமன்றன்
 பேரா யினவே பிதற்றுவன், பின்னையும்
 காரார் கடல்போலும் காமத்த ராயினார்,
 ஆரேபொல் லாமை அறிவார்? அதுநிற்க,
⁶⁵ ஆரானும் ஆதானும் அல்லள் அவள்காணீர்,
 வாரார் வனமுலை வாசவ தத்தையென்று,
 ஆரானும் சொல்லப் படுவாள், அவளும்தன்
 பேராயம் எல்லாம் ஒழியப் பெருந்தெருவே,
 தாரார் தடந்தோள் தளைக்காலன் பின்போனாள்,

ஊரார் இகழ்ந்திடப் பட்டாளே?, மற்றெனக்கிங்கு
 ஆரானும் கற்பிப்பார் நாயகரே?, நானவனைக்
 காரார் திருமேனி காணும் அளவும்போய்,
 *சீரார் திருவேங் கடமே திருக்கோவல்
 ஊரே, மதிள்கச்சி ஊரகமே பேரகமே,
 70 பேரா மருதிறுத்தான் வெள்ளறையே வெஃகாவே,
 பேராலி தண்கால் நறையூர் திருப்புலியூர்,
 *ஆராமம் சூழ்ந்த அரங்கம், கணமங்கை
 காரார் மணிநிறக் கண்ணனார் விண்ணகரம்,
 சீரார் கணபுரம் சேறை திருவழுந்தூர்,
 காரார் குடந்தை கடிகை கடன்மல்லை,
 ஏரார் பொழில்சூழ் இடவெந்தை நீர்மலை,
 சீராரும் மாலிருஞ் சோலை திருமோகூர்,
 பாரோர் புகழும் வதரி வடமதுரை,
 ஊராய் எல்லாம் ஒழியாமே நானவனை,
 75 ஓரானைக் கொம்பொசித் தோராளை கோள்விடுத்த
 சீராளை, செங்க ணெடியானைத் தேன்துழாய்த்
 தாராளை, தாமரைபோல் கண்ணானை, எண்ணருஞ்சீர்
 பேரா யிரமும் பிதற்றி, பெருந்தெருவே
 ஊரார் இகழிலும் ஊரா தொழியேன்நான்,
 வாரார்பூம் பெண்ணை மடல்.

நேரிசை வெண்பா

ஊரா தொழியேன் உலகறிய ஒண்ணுதலீர்!
 சீரார் முலைத்தடங்கள் சேரளவும், -பாரெல்லாம்
 அன்றோங்கி நின்றளந்தான் நின்ற திருநறையூர்
 மன்றோங்க வூர்வன் மடல்.¹

1. இது கம்பர் பாடியது என்பர்.

திருமங்கை ஆழ்வார் அருளிச் செய்த

சிறிய திருமடல்

தனியன்

கொடை வள்ளலாக விளங்குகின்ற 'கலிகன்றி' என்னும் திருமங்கை ஆழ்வார் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குரிய தொண்டுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கின்ற செல்வ வளம் மிக்கவர். மேலும் இவ்வாழ்வார் வளம்மிக்க ஒப்பற்ற முள்ளி மலர்களாலாகிய மாலையைத் தன் மார்பில் அணிந்து கொண்டிருக்கின்றார். இத்தகைய திருக்கலியாண குணங்களைக் கொண்டுள்ள திருமங்கை ஆழ்வார்தம் திருக்கரத்தில் வாளை ஏந்தியவாறு மிகக் கொடிய கலியின் துன்பத்தை அழித்தார். எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை அடையப் பெறாத அடியேனின் உள்ளமானது பிரிவின் காரணமாக மிகவும் துன்புற்று, ஆகாயத்தில் உதித்துச் செல்லும் அழகிய சந்திரனின் ஒளியை நெருப்பாகக் கொண்டு கொதித்துப் போகாமலிருக்குமாறு "சிறிய திருமடல்" என்னும் இந்நூலைத் திருமங்கை ஆழ்வார் அருளிச் செய்திருக்கிறார். அத்தகைய ஆழ்வாரின் திருவடிகளை நாம் வணங்குவோமாக!

திரு
திருமங்கை ஆழ்வார் அருளிச் செய்த

சிறிய திருமடல்

மேகங்கள் சூழ்ந்திருக்கின்ற பெரிய பெரிய அளவிலிருக்கின்ற திருமலைகளை பூமிப் பிராட்டியாரின் இரண்டு முலைகளாக அமைந்துள்ளன. பரந்து விரிந்து கிடக்கின்ற கடலே அப்பூமிப் பிராட்டியாரின் சிறந்த ஆடையாகும். சிறப்புடன் ஒளிமயமாகத் திகழும் சூரியனே அவள் திலகமாக அமைந்துள்ளது. சிவந்து கலங்கிய நிலையில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் காவிரி நதியின் வடிவமே பூமிப் பிராட்டியாரின் திருமார்பில் அணிந்திருக்கும் திருவா பரணமாகும். அங்கே கூடியிருக்கும் மேகங்களே அவளுடைய திருக்கூந்தலாக அமைந்திருக்கின்றது. அவளின் ஆபரணங்களே அவளுக்குத்தக்க பாதுகாப்பரணாகும். இத்தகைய நிலஉலகின் கண் எடுத்துரைக்கக் கூடிய அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்று வகையான உறுதிப் பொருள்களாகும். இம்மூன்றனுள் 'இன்பம்' என்ற சிறப்பு நிலையை அடைந்தவர்கள் சிறப்புமிக்க அறம், பொருள் ஆகிய இரண்டையும் ஏற்கனவே அடையப் பெற்று அனுபவிக்கப் பெற்றவர்களேயாவர். மிகவும் குறைந்த அறிவினைப் பெற்றுள்ள ஒரு சிலர் மட்டும் "வீடு" என்னும் நான்காவது உறுதிப்பொருள் என்று ஒன்று இருப்பதாகக் கூறிக் கொண்டிருப்பர். இக்கருத்தானது சரியான ஆராய்ச்சி இல்லாதவர்களின் தேவையற்ற பேச்சுக்களே என்பதை எடுத்துரைக்கின்றேன். கேட்பீர்களாக!

மேலும் மேகக்கூட்டங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற ஆகாயத்தில், ஏழு குதிரைகளைப் பூட்டியிருக்கின்ற ஒற்றைச் சக்கரத்தினை உடைய தேரின்மீது ஏறிச் செல்லுகின்ற சூரியனின் மண்டலத்தினைப் பிளந்தவாறு, விண்ணுலகிலிருக்கின்ற திருப்பரமபதத்தைத் தாண்டிச் சென்று "தேவாமிர்தம்" என்னும் பரம்பொருளாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைச் சென்றடைந்து, பின்பு அங்கிருந்தும் திரும்பி வராமல், அங்கேயே "தங்கி இருத்தல்" என்கின்ற ஒன்றுண்டு. என்றெண்ணுவது என்பது பொருத்தமற்ற ஒன்றாகும். அஃதன்றியும் அழகிய முயலைப் பிடிப்பதை விடுத்து, ஆகாயத்தில் மரக்கிளைகளில் பறக்கும் காக்கையைப் பிடிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அதன்

பின்னே வேட்டையாடிக் கொண்டு செல்பவர்கள் எவரேனும் உலகினில் உள்ளனரோ! அழகுமிக்க இளமுலைகளையுடைய மாதர்களே! எனக்குண்டான அனுபவத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றேன். கேட்பீர்களாக! ஒரு சமயம் நான் பந்தினை எடுத்து ஆடிக் கொண்டிருந்தேன். கருமையாக அடர்த்தியான கூந்தலைத் தூக்கிக் கட்டி முடித்து எடுத்த நான், ஒளிமிக்க முலைகளைக் கச்சினைக் கொண்டு நன்கு அமுக்கியவாறு கட்டி வைத்து, அதன் பிறகு "மேகலை" என்னும் ஆபரணத்தினை ஒழுங்காக அணிந்து கொண்டு, அழகான வேல்போன்ற கூர்மையான கண்களில் 'மை' தீட்டிக் கொண்டு அழகிய பந்து ஒன்றினை என் கையிலே எடுத்துக் கொண்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தேன். அவ்வாறு பந்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது நீர் நிலைகளில் மலர்ந்திருக்கின்ற தாமரை மலரை ஒத்த திருக்கண்களைக் கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் திருமாலாகிய அழகிய நம்பி என்று ஒருவன் உலகத்து மக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சி அடையுமாறு பறைகளைக் கொட்டி முழக்கிக் கொண்டிருக்கக், கைகளில் இரண்டு குடங்களை ஏந்திக் கொண்டு, ஆயர்குலப் பெண்கள் கூடியிருக்கின்ற அழகான வீதியில் இதனைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்ற பெண்களே! "நீங்கள் யாராக இருப்பினும் உங்கள் பெண்மையைப் பாதுகாத்துக் கொள்வீர்களாக!" என்று கூறிக் கொண்டே பறைகொட்டியவாறு ஆடிக் கொண்டிருந்தான். இதனை அறிந்த அங்கிருந்த தாய்மார்களும் மற்றவர்களும், நீயும் அந்த எம்பெருமான் திருமால் என்னும் அழகிய நம்பியைக் காண வாராய்! என்று என்னை அழைத்தார்கள். அவ்வாறு நான் அங்கு சென்றதன் பயனாக, என் வலிமை மிக்க வினைகளின் காரணமாகவோ அன்றி வேறு எக்காரணத்தினாலோ அந்த அழகிய நம்பியின்மீது காதல் மீதூரப் பெற்று, என் மேனியின் அழகிய நீலமணி நிறத்தை இழந்து விட்டேன்; என் கையிலிருந்த வளையல்களெல்லாம் கழன்று விழுந்து, காணாமல் போகவே அதனையும் இழந்தேன், என் தாய்மார்களும் மற்றுமுள்ள தோழியர்களும் எனக்கு ஆறுதலாகக் கூறிய நற்கருத்துகளைக் கூட என்னால் கேட்டுக் கொள்ளவும் இயலாமற் போயிற்று.

இந்நிலையை அடையப் பெற்ற நான் திகைப்புற்று, அறிவு கெட்டு சிதிலமான இவ்வுடம்புடன் பித்துப் பிடித்தது போன்று இருந்த என் நிலையை அறிந்திருந்த என் அன்னை என்மீது இரக்கம்

கொண்டாள். கிளியைப்போல் பேச்சுப் பேசுகின்ற என் தாயார் தானே வந்து வைணவ அடியார்களின் திருவடித் துகள்களை எனக்குக் காப்பாக என் நெற்றியில் இட்டாள். சிவந்த குறிஞ்சி நிலத்தில் மலர்ந்திருக்கின்ற குறிஞ்சி மலர்களாலான மாலையை அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற "சாத்தன்" என்னும் தேவதைக்குத் தனக்குண்டான கலக்கத்தின் காரணமாக இதுவரை இக்குலத்தில் செய்யப் பெறாத அளவில் அத்தெய்வத்தை வணங்கினாள். ஆயினும் எனக்குண்டான மனநோய் தீர்ந்தபாடில்லை. பித்துப் பிடித்த என் மனநிலையும் மாறவில்லை. என் மேனியின் மீதுண்டான மாமை நிறமும் மாறவில்லை. இதனைக் கண்ட அறிவுமிக்க என் அன்னையர் உலக வழக்கத்தின்படி, எனக்குண்டான நோய் யாரால் உண்டாயிற்று என்பதை அறியும் பொருட்டுக் "குறி கேட்கலாம்" என்று கூறினார்கள்.

இவ்வாறு, "குறி கேட்டறியலாம்" என்று கூறியதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அங்கிருந்த குறத்தி ஒருத்தி என் தாயிடம் வந்து உலகத்தவர்கள் சொல்கின்ற வகையில் நீங்கள் குறி கேட்டறிவீர்களாகில், இந்நோய் நீங்கலாம். அதாவது இவள்பற்றி என்னிடம் குறி கேட்கலாம் என்றும், இந்நோய் யாராலே உண்டாயிற்று என்பதனையும் அறிந்து கொள்ளலாம். என்று கூறியது கேட்ட, அங்கிருந்த அனைவரும் அவ்வாறு அக்குறத்தியிடம் குறி கேட்க இசைந்தனர். அந்த அளவில் அங்கிருந்த குறி சொல்லும் குறத்தி ஒருத்தி தானாகவே அங்கு வந்து, தெய்வ ஆவேசம் கொண்டாள். குறி சொல்ல ஆரம்பித்தாள். அழகிய முறத்தில் இருந்த நெல்லில் ஒரு பிடியினை எடுத்து வீசி எறிந்து, வியர்த்து, மெய்சிலிர்த்தாள். கறுத்த கூந்தலைக் கொண்டுள்ள அக்குறத்தி தன் கையை முகர்ந்து பார்த்து, "ஆயிரம் திருநாமங்களைக் கொண்டுள்ள எம்பெருமான் திருமால் அன்றோ இங்கே வந்திருக்கின்றான்." என்று தானே கூறிக் கொண்டாள். மேலும் அவள் கறுத்த மேகத்தைக் காட்டி எம்பெருமான் திருமாலின் திருமேனி வடிவு இத்தகையது என்று சுட்டிக்காட்டினாள். அந்த எம்பெருமான் திருமாலின் திருக்கரத்தில் பெருமை பொருந்திய வலம்புரிச் சங்கு ஒன்று உண்டென்றும், அவன் திருமார்பில் நறுமணமிக்க திருத்துழாய் மாலையை அணிந்திருக்கின்றானென்றும் அவனே எம்பெருமான் திருமால் என்றும் குறி கூறினாள். இதற்கும் மேலாக அந்தக் குறத்தி, "நீங்கள் யாவரும் சிறிதும் அச்சம் கொள்ள

வேண்டாம். உங்கள் மகளுக்கு நோயை உண்டாக்கியவன் தாழ்ந்த தெய்வம் அன்று; அவன் யார் என்பதையும் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. கூர்மையான வேல் போன்ற கண்களைக் கொண்டிருக்கின்ற மங்கையர்களே! நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுமாறு எடுத்துரைக்கின்றேன். கேட்பீர்களாக! என்று கூறினாள்.

மேலும் அந்த எம்பெருமானைப் பற்றிக் குறத்தியானவள், இந்த உலகம் எவருடைய திருவடிகளால் அளந்து கொண்டது! இலங்கை மாநகரம் யாராலே பொடிப் பொடியாக அழிந்து போயிற்று! இந்திரனால் பெய்த கல்மழையைத் தடுத்துப் பசுக்கூட்டங்களைக் காப்பாற்றி அருளியது யார்? திருப்பாற்கடலினைக் கடைந்து திருவமுது பெற்றது யார்? இத்தனை செயல்களையும் செய்தது யார் தெரியுமா? ஆயர்பாடியிலுள்ள பசுக்களை மேய்த்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானே ஆவான். உலகப் பிரளயம் உண்டான அக்காலத்தில் உலகங்கள் அனைத்தையும் உண்டு தன் திருவயிற்றில் அடக்கி வைத்துப் பாதுகாத்தருளியவன் அந்த எம்பெருமானே ஆவான். பின்பு அந்த உலகங்களை வெளிப்படுத்தி உயிரினங்களை வாழ வைத் தவனும் அவனே ஆவான். இத்தகைய செயல்கள் பலவற்றாலும் திருப்தியை அடையப் பெறாத எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான், ஒரு நாள் வெண்ணெய் உண்பதில் ஆசை கொண்டு அதனை யாரும் அறியாமல் உண்டதன் காரணமாக, அழகிய சிறப்பு மிக்க அல்குலின்மீது சிறந்த ஆடையை உடுத்திக் கொண்டு, சிறந்த திருவடிகளையும், சிவந்த வாயினையும், வாரைக் கொண்டு இறுக்கிக் கட்டிய அழகிய முலைகளையும் கொண்டிருக்கின்றதாய் அசோதைப் பிராட்டியானவள் தன் இடுப்பு வலி எடுக்கும்படியாக நீண்ட நெடுநேரமாக மத்தைத் தன் கையில் எடுத்துக் கொண்டு தயிரைக் கடைந்தாள். அதன் காரணமாக அவளின் அழகிய நுண்ணிடையானது நோவு எடுத்தது; நெற்றி வியர்வை வியர்த்துக் கொட்டியது. இவள் கடைந்தெடுத்த வெண்ணெய்யை வேறொரு பாத்திரத்தில் வைத்து விட்டு, நாரினால் தயாரித்த உறியின்மீது ஏற்றி வைத்துப் பாதுகாப்பாக வைத்துக் கயிற்றை உருவி வைத்தாள்.

மேலும் போர்க்களத்தில் பயன்படுகின்ற வேல் போன்ற கூர்மையான கண்களைக் கொண்டுள்ள அசோதைப்பிராட்டி தன் மகன் கண்ணபிரான் தான் கடைந்து வைத்திருந்த வெண்ணெயைத் திருடி உண்ணும் பொருட்டு வருவானோ என்று எதிர்பார்த்துக் காத்துக்

கொண்டிருந்தாள். இவ்வாறான நிலையில் தாய் அசோதைப் பிராட்டியார் வெளியே சென்றிருக்குங்கால் ஏதும் அறியாதவன் போன்று அறிதூயில் கொண்டிருந்த கண்ணபிரான் தன் திருக்கண் விழித்துக் கொண்டு மாலை அணிந்திருந்த தன் திருத்தோள்கள்வரை தாழிகளினுள்ளே அடிவரை செல்லுமாறு தன் திருக்கரங்களை விட்டுத் துழாவி அதிலுள்ள வெண்ணெயை எடுத்து உண்டான். அவ்வாறு அந்தத் தாழியில் இருந்த வெண்ணெய் முழுவதையும் உண்ட பின்பு திருப்தி அடையப் பெறாத எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் அதனருகிலிருந்த மோர்க்குடத்தையும் உருட்டிவிட்டு ஏதுமறியாதவன் போன்று படுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

இவ்வாறு வெண்ணெய்யை உண்ட கண்ணபிரான் படுத்துக் கொண்டிருந்தபோது தாய் அசோதைப் பிராட்டியார் அங்கே வந்தபோது, தான் தாழியில் வைத்திருந்த வெண்ணெய் முழுவதும் காணப் பெறாது கண்டு, “இவ்வளவு வெண்ணெய்யையும் இக்குழந்தை கண்ணன் தின்றால் எளிதில் ஜீரணமாகாதே! என்று எண்ணியவாறு வயிற்றில் அடித்துக் கொண்டாள். இந்தச் செயலைச் செய்த பெரிய மனிதர் கண்ணபிரானை அன்றி வேறு எவருமில்லை. வேறு எவரும் இங்கே வந்து புகுந்து இச்செயலைச் செய்திருக்க மாட்டார்கள். என்று எண்ணியவாறு அந்தக் கண்ணபிரானிடம் வந்தாள். இத்தகைய திருட்டுச் செயலைச் செய்தது நீதானே? என்று வினவிய வண்ணம் தன் கையில் கிடைத்த நெடுங்கயிற்றினைக் கொண்டு ஊரிலே இருக்கின்ற அனைவரும் காணும்படியாக அவனை உரலுடன் சேர்த்துக் கட்டிவிட்டுத் தனக்குண்டான கோபத்தின் காரணமாக அவனை அடித்தாள். ஆயினும் அந்தக் கண்ணபிரானோ திருப்தி யடையாமல் பசிமிக்கிருப்பதன் காரணமாகத் தன் வயிற்றோடு பொறுத்திருக்கமாட்டாமல் வருந்தி நின்றான். இதற்கும் மேலாக எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் நீர் நிறைந்து அலைவீசிக் கொண்டிருக்கின்ற பொய்கைக்குச் சென்று, ஆயிரம் படங்களைக் கொண்டிருப்பது போன்று தோன்றிய “காளியன்” என்னும் நாகத்தைத் தன்னுடன் வருமாறு அழைத்துக் கொண்டு சென்ற கண்ணபிரான் அப்பாம்பின் தலையிலே தன் திருவடிகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் திருநடனம் ஆடினான்.

மேலும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீஇராமபிரானாகத் திருஅவதாரம் ஏற்றிருந்த காலத்தில் தன் தேவியான சீதாபிராட்டிக்குச்

சமமான நிலையில் நான் வந்திருக்கிறேன் என்று கூறி வந்த அரக்கியாகிய சூர்ப்பனகையின் கொடி போன்ற மூக்கினையும், அவளின் இரண்டு காதுகளையும் தன் கூர்மை மிக்க கத்தியினைக் கொண்டு அறுத்துவிட்டு, இவ்விடத்தைவிட்டு ஓடிப் போகுமாறு துரத்தினான். மேலும் அவ்வரக்கி சூர்ப்பனகையின் மூத்தவனான "கரன்" என்னும் அரக்கனுடன் போரிட்டுத் தன் வில்லாற்றலைக் கொண்டு எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரான் அவன் கொடிய நரகம் சென்று சேருமாறு அவனை அழித்தான். மேலும் சிவந்த வாயினையும், கச்ச அணிந்த அழகிய பருத்த முலைகளையுமுடைய சீதாபிராட்டியை மீட்டுக் கொண்டு வருவதன் காரணமாக வலிமைமிக்க தோள்களைக் கொண்டுள்ள "இராவணன்" என்னும் அரக்கனைப் போரிட்டதன் வாயிலாக அவனுடைய பத்துத் தலைகளையும் அறுத்து அவன் உயிரைப் போக்கி மகிழ்ச்சியுற்ற செந்தாமரைக் கண்ணனான எம்பெருமான் ஸ்ரீ இராமபிரான், நரசிம்மமூர்த்தியாகத் திருஅவதாரம் பெற்றுத்தன்னுடன் போரிடவந்த வேல் ஏந்திய "இரணியன்" என்னும் அசுரனின் அகன்ற மார்பைத் தன் கூரிய நகத்தால் இருகூறாகப் பிளந்து, இரத்தம் பெருக்கெடுத்தோடுமாறு செய்து, அவன் வயிற்றிலிருந்த குடலை மாலையாகத் தரித்துக் கொண்டான். அதன்பின்பு குங்குமப்பூச்சு பூசியிருக்கின்ற தன் திருத்தோள்களைத் தட்டிக் கொட்டத்துடன் முழக்கமிட்டு ஆர்ப்பரித்து எழுந்தான்.

இதற்கும் மேலாக 'வாமனன்' என்னும் குள்ள அவதாரம் பெற்று மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியின் முன்னே சென்று நின்று, எனக்கு "மூன்றடி மண்தா" என்று வேண்டி யாசித்து, அவன் தானம் அளித்தற்கான நிரை ஏற்றுக் கொண்டு, அப்போதே அங்கேயே "திரிவிக்ரமன்" என்னும் நெடிய உருவில் திருஅவதாரம் பெற்று, உலகங்களனைத்தையும் அளந்து கொண்டான்.

மேலும் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் இடையேயான யுத்தத்தின்போது, அந்த அசுரர்களுடன் தானுமாக நின்று, நறுமணம் மிக்க திருத்துழாய் மாலையினைச் சூடிக் கொண்டிருக்கும் எம்பெருமான் திருமால் திருப்பாற்கடலில் சூழ்ந்திருக்கின்ற மேகக்கூட்டங்களையுடைய, மந்தரமலையை மத்தாகக் கொண்டு நட்டு, 'வாககி' என்னும் பாம்பைக் கயிறாகக் கொண்டு அம்மலையின்மீது சுற்றி அம்மலையானது அசையாதிருக்கும் பொருட்டுத்தான்

“ஆமை” என்னும் திருஅவதாரம் ஏற்றுத் தன் முதுகில் சுமந்த வண்ணம் தாங்கிக் கொண்டு கடலைக் கடைந்தருளினான்.

மேலும் மதநீரைக் கொண்டிருக்கின்ற மலையைப் போன்ற மிகப் பெரிய வடிவுடைய “கஜேந்திர ஆழ்வான்” என்னும் யானையானது நீர் நிறைந்த ஒரு பொய்கையில் இறங்கி, அதிலுள்ள தாமரை மலர்களைத் தன் துதிக்கையினைக் கொண்டு பறிக்கச் சென்றபோது, அப்பொய்கையிலிருந்த முதலையின் வாயிலகப்பட்டதனால் அலறிய வண்ணம், “ஓ நாராயணனே! ஓ மணிவண்ணனே! ஓ அனந்தசயனனே! ஓ ஆதிமூலமே! என்று ஓலமிட்டு எனக்குண்டான துன்பத்தைப் போக்குவாயாக!” என்று வேண்டிக் கொள்ளத் தன் அடியவனுக்குத் துன்பம் ஏற்பட்டதால் கோபம் கொண்ட எம் பெருமான் திருமால் அங்கே விரைந்து சென்று, அந்த முதலையின் மீது தன் சக்கராயுதத்தை ஏவி இருகூறாகப் பிளந்து கஜேந்திர ஆழ்வானுக்குண்டான துன்பத்தைப் போக்கியருளினார். மேலும், “இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ஆயிரம் திருநாமங்கள் உண்டு. அறிவற்ற பெண்களே! உம் மகளுக்குத் தீராத இந்தக் காதல் நோயை உண்டாக்கித் துன்புறுத்திக் கொண்டிருப்பவன் எம்பெருமான் திருமாலே ஆவான்” என்று கட்டுவிச்சி என்னும் குறத்தி குறி கூறி முடித்தாள். இதற்கும் மேலாக அந்தத் தாயும் தன் மகளுக்கு உண்டான நோய்க்குக் காரணம் வேறு எவ்விதத் தெய்வத்தினாலும் காரணமில்லை என்று தெளிவுபெற்றாள். அத்தகையவள், “போர் செய்யும் வேல் போன்ற கூர்மையான கண்களைக் கொண்டிருக்கின்ற தோழிகளே! என் மகளுக்கு இந்நோயை உண்டாக்கியவன் அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனே! என்பதாக இருக்குமேயானால், அந்த எம்பெருமான் திருமாலானவன் தன் திருமார்பில் அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற திருத்துழாய் மாலையை இவளுக்குத் தராமல் செல்வானோ! மேலும் இவள் அந்த எம்பெருமானின் அடிமை ஆயிற்றே! அதனால் அவன் இவளுக்குத் திருத்துழாய் மாலையைக் கட்டாயம் அளித்தருள்புரிவான்” என்றெல்லாம் எண்ணியவாறு தாய் தனக்குண்டான கவலைகளைப் போக்கிக் கொண்டாள். அதே நிலையில் நானே இருப்பேனானால் அந்த எம்பெருமான் திருமாலின் கரிய திருமேனியைச் சேவித்திருக்கின்ற காரணத்தால், அடியேன் வாயினால் பிதற்றிக் கொண்டு திரிந்து கொண்டிருக்கின்றேன். குளிர்ந்த வாடைக்காற்றானது

என்னுடலினுள்ளே புகுந்து பிளந்து சென்றவாறு எனக்குச் சோர்வினை உண்டாக்கித் துன்புறுத்துவதை எடுத்துரைக்கவும் அறியாதவளாக இருக்கின்றேன். மேலும் அடர்ந்த கூந்தலைக் கொண்டிருக்கின்ற பெண்களெல்லாம் அடியேனைப் பழித்துரைப்பார்கள் என்று எண்ணி அப்பழிச்சொற்கள் வந்து சேராமல் தடுக்கும் பொருட்டே இதுவரை நான் சும்மா இருந்தேன்.

மேலும் என் மனதினைப் பார்த்து, ஏ அறிவற்ற மனமே! நீ அந்த நீல நிறப் பெருமானிடம் தூது செல்லும் பொருட்டு எழுந்திருப்பாயாக! அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் நமக்குத் திருவருள் புரிந்து தான் தன் திருமார்பில் அணிந்திருக்கும் நறுமணமிக்க திருத்துழாய் மாலையைத் தருவானோ! அன்றித் தராமலிருப்பானோ! என்பதனைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வாயாக! அந்த எம்பெருமான் திருமாலின் திருக்குணங்களுக்குக் குறைவுண்டாக்குவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருப்பவர்களிடத்தே அணுகி இதுபற்றிப் பேசினால், அவனும் என்னைப் பற்றி விசாரிப்பான். அல்லது என்னைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது என்று கூறி மறுத்துக் கூறிடினும் சரி. நீ அங்கேயே தங்கிவிடாமல் இங்கேயே வந்துவிடுவாயாக! என்று அடியேனின் மனத்திடத்தே கூறினேன். என் கருத்துக்குட்பட்ட கடல்நிற வண்ணான எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் பின்னே சென்றுவிட்ட அடியேனின் மனமானது அவனிடமிருந்து மீண்டும் திரும்பி வராமல் அங்கேயே இருந்து கொண்டு அடியேனை மறந்துவிட்டது.

கொடிய பாவங்களைச் செய்திருக்கின்ற அடியேனை ஊரார் இதுவரை நடந்தவை பற்றிப் பரிகாசம் பண்ணும்படியாக அடியேன் நிலைகுலைந்து இருக்கின்றேன். மற்றபடி இங்கே எனக்குத் தக்க ஆலோசனைக் கருத்துகளைப் பேச்சளவாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பதற்கும் துணையாக யாரும் இல்லை. தீயிடைப்பட்ட மெழுகு போல் நீர்ப்பண்டமாகி உருகிக் கொண்டிருக்கின்றேன். ஊரிலுள்ளார் அனைவரும் உறங்கிவிட்டிருக்கின்ற நேரத்திலும் கண்கள் உறக்கம் கொள்ளாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. உத்தமனாகிய எம்பெருமானின் திருநாமங்களையே கூறி எப்போதும் பிதற்றிக் கொண்டிருக்கின்றேன். இதற்கும் மேலாகக் கடலன்ன காமத்தைக் கொண்டிருப்பவர்கள் எவருமே உலகோர் பழித்துக் கூறும் சொற்களைப் பற்றி ஏதும் எண்ணிப் பார்க்கமாட்டார்கள். அது நிற்க.

இனி நான் சொல்லக்கூடிய அந்தப் பெண் யாரோ ஒரு சாதாரணப் பெண்ணன்று. அவள்தாம் யாரென்றெண்ணின் கச்சினைக் கொண்டு இறுகக் கட்டி அழகிய முலைகளை உடைய "வாசவதத்தை" என்று அனைவராலும் புகழ்ந்து பேசப்படுபவள். அவள் தன் தோழிகளை விட்டுப் பிரிந்து பெரியதோர் தெருவின் வழியே தன் காதலன் "வத்சராயன்" என்பவன் பின்னே சென்றாள். அந்தக் காதலனோ மாலை அணிந்த தோள்களுடன், விலங்கிடப் பெற்ற கால்களையுடையவனாக விளங்கினான். அதனால் அந்த "வாசவதத்தை" என்னும் தலைவியானவள் ஊர்மக்களால் பழித்துரைக்கப்பட்டாளோ! என்றால் அவ்வாறு ஏதுமில்லையே!

மேலும், இப்படிப்பட்ட என் நிலையில், என்னுடைய துணிச்சல் மிக்க செயல்களுக்கு எதிராக எடுத்துரைத்து அறிவுறுத்தக் கூடிய நிலையில் எவரேனும் இருப்பாராயின் அவர்தாம் அடியேனுக்கு நாயகர் ஆவாரோ! அங்ஙனமன்றி அடியேன் அந்த எம்பெருமானுடைய காளமேகத்தை ஒத்த திருவடி வழகினைக் கண்டு களிப்படையும் வரை ஊர் ஊராகச் சென்று கொண்டிருப்பேன்.

அவ்வாறு நான் ஒவ்வொரு ஊராகச் செல்கின்ற வகையில் இந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருமேனி அழகைக் கண்டுகளிக்கும் பொருட்டு நானே அவன் திருக்கோயில் கொண்டுள்ள திருத்தலங்கள்தோறும் மடலூர்ந்து செல்வேன். யாவார்க்கும் எளிதில் காட்சியளிக்கும் எம்பெருமான் திருக்கோயில் கொண்டுள்ள சிறப்புமிக்க திருத்தலமாகிய திருவேங்கடமலை, திருக்கோவலூர், மதின்கள் சூழ்ந்திருக்கின்ற "காஞ்சிபுரம்" என்னும் திருத்தலத் திலிருக்கின்ற திருஊரகம், திருப்பாடகம், மருதமரங்களை முறித் தெடுத்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருக்கோயில் கொண்டிருக்கின்ற திருவெள்ளறை என்னும் திருத்தலம், காஞ்சீபுரத்திலுள்ள "திருவெஃகா," பெயர் பெற்ற திருவாலித் திருநகரம், திருத்தண்கால், திருநறையூர், குட்டநாட்டுத் திருப்புலியூர், அழகிய தோட்டங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற திருவரங்கம், திருக்கண்ணமங்கை, நீலநிறத் திருமேனி கொண்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானாகந்த திருவிண்ணகர், அடியேனுக்குத் திருமந்திரப் பொருளை விளக்கியருளிய எம்பெருமான் உறைகின்ற சிறப்புமிக்க திருத்தலம் திருக்கண்ணபுரம், திருச்சேறை, திருவழுந்தூர், மேகம்போல் தாகத்தைத் தீர்க்கக்கூடிய திருக்குடந்தை, திருக்கடிகைத் தடங்குன்றம், திருக்கடல்மல்லை,

அழகுமிக்க சோலைகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற திருவிடவெந்தை, திருநீர்மலை, அழகிய திருமாலிருஞ்சோலைமலை, திருமோகூர், உலகோர் புகழ்ந்தேத்துகின்ற திருவதரியாசிரமம், வடமதுரை ஆகிய திருத்தலங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அடியேன் தப்பாமல் செல்வேனாவேன்.

மேலும் குவலயாபீடம் என்னும் யானையின் கொம்பினை ஒடித்துவிட்டு, மற்றுமோர் யானையாகிய கஜேந்திர ஆழ்வானின் துன்பத்தினைப் போக்கி அருள்புரிந்தவன். அத்தகைய எம் பெருமானின் பெருமைமிக்க பாசரங்களைப் பாடுவேன். சிவந்த திருக்கண்களைக் கொண்டவனாய், அடியேனுக்கு எட்டாதவனாய், தேன்வழியும் மலர்களையுடைய நறுமணமிக்க திருத்துழாய் மாலையை அணிந்தவனாய், தாமரையை ஒத்த திருக்கண்களையுடையவனாகத் திகழ்கின்ற எம்பெருமானைப் பற்றிய, எண்ணற்கரிய திருக்குணங்களைக் கொண்டிருக்கின்ற ஆயிரம் திருநாமங்களையும் கூறிப் பிதற்றியவாறு, பெரிய வீதிகளின் வழியே பெரிய அழகிய பனைமடல்களைக் கொண்டு நான் மடலூர்வேன். இதன் பொருட்டு ஊரார் என்னைப்பற்றிப் பழித்துப் பேசினாலும் நான் மடலூர்வதை நிறுத்தமாட்டேன். மடலூர்வேன்.

தனியன் உரை (இது கம்பர் பாடியது என்பர்)

அழகிய நெற்றியை உடைய பெண்களே! அழகுமிக்க சிறப்புடைய அகன்றிருக்கின்ற என் முலைகள் இருக்கின்ற இடத்தினில் எம்பெருமான் திருமால் வந்து சேர்ந்து அணைக்கின்ற அளவிற்கு மடலூராமலிருக்கமாட்டேன். அஃது எவ்விடமெனின் முன்னொரு காலத்தில் "திரிவிக்ரமன்" என்னும் திருஅவதாரம் பெற்று, நெடிதோங்கி வளர்ந்து, ஆகாயத்தினின்றும் நின்று உலகங்கள் முழுவதையும் அளந்து கொண்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள்புரிந்த திருத்தலமாகிய திருநறையூரில் நாற்சந்தியிலுள்ள மன்றின் முன்னே உலகோரனைவருமறியுமாறு மடலேறுவேன்.

“சிறிய திருமடல் முற்றிற்று”

திருமங்கை ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

பெரிய திருமடல்

தனியன்

நேரிசை வெண்பா

பொன்னுலகில் வானவரும் பூமகளும் போற்றிசெய்யும்
நன்னுதலீ! நம்பி நறையூர், -மன்னுலகில்
என்னிலைமை கண்டு மிரங்காரே யாமாகில்,
மன்னு மடலூர்வன் வந்து.¹

1. பிள்ளை திருநறையூர் அரையர் அருளிச்செய்தது.

கலி வெண்பா

*மன்னிய பல்பொறிசேர் ஆயிரவாய் வாளரவின்,
சென்னி மணிக்குடுமித் தெய்வச் சுடர்நடுவுள்,
மன்னிய நாகத் தணைமேலோர் மாமலைபோல்,
மின்னும் மணிமகர குண்டலங்கள் வில்வீச,
துன்னிய தாரகையின் பேரொளிசேர் ஆகாசம்,
என்னும் விதானத்தின் கீழால், இருசுடரை
மன்னும் விளக்காக ஏற்றி, மறிகடலும்
பன்னு திரைக்கவரி வீச, நிலமங்கை
தன்னை முனநாள் அளவிட்ட தாமரைபோல்,
மன்னிய சேவடியை வானியங்கு தாரகைமீன்,
என்னும் மலர்ப்பிணையல் ஏய்ந்த, மழைக்கூந்தல்
தென்னன் உயர்பொருப்பும் தெய்வ வடமலையும்,
என்னும் இவையே முலையா வடிவமைந்த,
அன்ன நடைய அணங்கே, அடியிணையைத்
தன்னுடைய அங்கைகளால் தாண்டவத் தான்கிடந்து, ஓர்
உன்னிய யோகத் துறக்கம் தலைக்கொண்ட.

2674

5

பிள்ளை, தன் னாபி வலயத்துப் பேரொளிசேர்,
மன்னிய தாமரை மாமலர்பூத்து, அம்மலர்மேல்
முன்னம் திசைமுகனைத் தான்படைக்க, மற்றவனும்
முன்னம் படைத்தனன் நான்மறைகள், அம்மறைதான்
மன்னும் அறம்பொருள் இன்பம்வீட்டுவதென்றுலகில்,

10

நன்னெறிமேம் பட்டன நான்கன்றே, நான்கினிலும்
 பின்னையது பின்னைப் பெயர்தரு மென்பது, ஓர்
 தொன்னெறியை வேண்டுவார் வீழ்கனியும் ஊழிலையும்,
 என்னும் இவையே நுகர்ந்துடலம் தாம்வருந்தி,
 தன்னும் இலைக்குரம்பைத் துஞ்சியும், வெஞ்சுடரோன்
 மன்னும் அழல்நுகர்ந்தும் வண்தடத்தின் உட்கிடந்தும்,
 இன்னதோர் தன்மையராய் ஈங்குடலம் விட்டெழுந்து,
 தொன்னெறிக்கட் சென்றார் எனப்படும் சொல்லல்லால்,
 இன்னதோர் காலத் தினையா ரிதுபெற்றார், 15
 என்னவும் கேட்டறிவ தில்லை, உளதென்னில்
 மன்னுங் கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தின் நன்னடுவுள்,
 அன்னதோர் இல்லியி னூடுபோய், வீடென்னும்
 தொன்னெறிக்கட் சென்றாரைச் சொல்லுமின்கள் சொல்லாதே,
 அன்னதே பேசும் அறிவில் சிறுமனத்து, ஆங்
 கன்னவரைக் கற்பிப்போம் யாமே, அதுநிற்க;
 முன்னம்நான் சொன்ன அறத்தின் வழிமுயன்ற,
 அன்னவர்தாம் கண்டீர்க ளாயிரக்கண் வானவர்கோன்,
 பொன்னகரம் புக்கமரர் போற்றிசைப்ப, பொங்கொளியேர்
 கொன்னவிலும் கோளரிமாத் தான்சுமந்த கோலம்சேர், 20
 மன்னிய சிங்கா சனத்தின்மேல், வாணெடுங்கண்
 கன்னியரா லிட்ட கவரிப் பொதியவிழ்ந்து, ஆங்
 கின்னிளம்பூந் தென்றல் இயங்க, மருங்கிருந்த
 மின்னனைய நுண்மருங்குல் மெல்லியலார் வெண்முறுவல்,
 முன்னம் முகிழ்த்த முகிழ்நிலா வந்தரும்ப,
 அன்னவர்தம் மானோக்க முண்டாங் கணிமலர்சேர்,
 பொன்னியல் கற்பகத்தின் காடுடுத்த மாடெல்லாம்,
 மன்னிய மந்தாரம் பூத்த மதுத்திவலை,
 இன்னிசை வண்டமரும் சோலைவாய் மாலைசேர்,
 மன்னிய மாமயில்போல் கூந்தல், மழைத்தடங்கண். 25
 மின்னிளையா ரோடும் விளையாடி வேண்டிடத்து,
 மன்னும் மணித்தலத்து மாணிக்க மஞ்சரியின்,
 மின்னின் ஒளிசேர் பளிங்கு விளிம்படுத்த,
 மன்னும் பவளக்கால் செம்பொன்செய் மண்டபத்துள்,
 அன்ன நடைய அரம்பையர்தம் கைவளர்த்த
 இன்னிசையாழ் பாடல்கேட் டின்புற்று, இருவிசும்பில்
 மன்னும் மழைதவழும் வாணிலா நீண்மதிதோய்,
 மின்னி னொளிசேர் விசும்பூரும் மாளிகைமேல்,
 மன்னும் மணிவிளக்கை மாட்டி, மழைக்கண்ணார்

பன்னு விசித்திரமாப் பாப்படுத்த பள்ளிமேல், 30
 துன்னிய சாலேகம் சூழ்கதவம் தாள்திறப்ப,
 அன்னம் உழக்க நெறிந்துக்க வாள்நீலச்,
 சின்ன நறுந்தாது குடி,ஓர் மந்தாரம்
 துன்னும் நறுமலரால் தோள்கொட்டி, கற்பகத்தின்
 மன்னும் மலர்வாய் மணிவண்டு பின்தொடர்,
 இன்னிளம்பூந் தென்றல் புகுந்து,ஈங் கிளமுலைமேல்
 நன்னருஞ் சந்தனச் சேறுலர்த்த, தாங்கருஞ்சீர்
 மின்னிடைமோ கைவைத் திருந்தேந் திளமுலைமேல்,
 பொன்னரும் பாரம் புலம்ப, அகங்குழைந்தாங்
 கின்ன வருவின் இமையாத் தடங்கண்ணார், 35
 அன்னவர்தம் மாணோக்கம் உண்டாங் கணிமுறுவல்,
 இன்னமுதம் மாந்தி யிருப்பர், இதுவன்றே
 அன்ன அறத்தின் பயனாவது?, ஒண்பொருளும்
 அன்ன திறத்ததே ஆதலால், காமத்தின்
 மன்னும் வழிமுறையே நிற்றும்நாம், 'மாணோக்கின்
 அன்ன நடையார் அலரேச ஆடவர்மேல்,
 மன்னும் மடலூர்' என்பதோர் வாசகமும்,
 தென்னுரையில் கேட்டறிவ துண்டு,அதனை யாந்தெளியோம்;
 மன்னும் வடநெறியே வேண்டினோம், வேண்டாதார்
 தென்னன் பொதியில் செழுஞ்சந் தனக்குழம்பின், 40
 அன்னதோர் தன்மை அறியாதார், ஆயன்வேய்
 இன்னிசை ஓசைக் கிரங்காதார், மால்விடையின்
 மன்னும் மணிபுலம்ப வாடாதார், பெண்ணைமேல்
 பின்னுமவ் வன்றில் பெடைவாய்ச் சிறுகுரலுக்கு,
 உன்னி யுடலுருகி நையாதார், உம்பர்வாய்த்
 துன்னி மதியுகுத்த தூநிலா நீணெருப்பில்,
 தம்முடலம் வேவத் தளராதார், காமவேள்
 மன்னும் சிலைவாய் மலர்வாளி கோத்தெய்ய,
 பொன்னெடு வீதி புகாதார்,தம் பூவணைமேல்
 சின்ன மலர்க்குழலும் அல்குலும் மென்முலையும், 45
 இன்னிள வாடை தடவத்தாம் கண்டயிலும்,
 பொன்னனையார் பின்னும் திருவுறுக, போர்வேந்தன்
 தன்னுடைய தாதை பணியால் அரசொழிந்து,
 பொன்னகரம் பின்னே புலம்ப வலங்கொண்டு,
 மன்னும் வளநாடு கைவிட்டு, மாதிரங்கள்
 மின்னுருவில் விண்டேர் திரிந்து வெளிப்பட்டு,
 கன்நிறைந்து தீய்ந்து கழையுடைந்து கால்குழன்று,

பின்னும் திரைவயிற்றுப் பேயே திரிந்துலவா,
 கொன்னவிலும் வெங்கானத் தூடு, கொடுங்கதிரோன்
 துன்னு வெயில்வறுத்த வெம்பரல்மேல் பஞ்சடியால், 50
 மன்னன் இராமன்பின் வைதேவி என்றுரைக்கும்,
 அன்ன நடைய அணங்கு நடத்திலளே?,
 பின்னும் கருநெடுங்கண் செவ்வாய்ப் பிணைநோக்கின்,
 மின்னனைய நுண்மருங்குல் வேகவதி என்றுரைக்கும்
 கன்னி,தன் இன்னுயிராம் காதலனைக் காணாது,
 தன்னுடைய முன்தோன்றல் கொண்டேகத் தான்சென்று,அங்
 கன்னவனை நோக்கா தமிழ்துரப்பி, வாளமருள்
 கன்னவில்தோள் காளையைக் கைப்பிடித்து மீண்டும்போய்,
 பொன்னவிலும் ஆகம் புணர்ந்திலளே?, பூங்கங்கை 55
 முன்னம் புனல்பரக்கும் நன்னாடன், மின்னாடும்
 கொன்னவிலும் நீள்வேல் குருக்கள் குலமதலை,
 தன்னிகரொன் நில்லாத வென்றித் தனஞ்சயனை,
 பன்னாக ராயன் மடப்பாவை, பாவைதன்
 மன்னிய நாணச்சம் மடமென் நிலையகல,
 தன்னுடைய கொங்கை முகநெரிய, தான்அவன்றன்
 பொன்வரை ஆகம் தழீஇக்கொண்டு போய்,தனது
 நன்னகரம் புக்கு நயந்தினிது வாழ்ந்ததுவும்,
 முன்னுரையில் கேட்டறிவ தில்லையே?, சூழ்கடலுள்
 பொன்னகரம் செற்ற புரந்தானோ டேரொக்கும், 60
 மன்னவன் வாணன் அவுணர்க்கு வாள்வேந்தன்,
 தன்னுடைய பாவை உலகத்துத் தன்னொக்கும்,
 கன்னியரை யில்லாத காட்சியாள், தன்னுடைய
 இன்னுயிர்த் தோழியால் எம்பெருமான் ஈன்துழாய்,
 மன்னும் மணிவரைத்தோள் மாயவன், பாவியேன்
 என்னை இதுவிளைத்த ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்,
 மன்னவன்றன் காதலனை மாயத்தால் கொண்டுபோய்,
 கன்னிதன்பால் வைக்க மற்றவனோ டெத்தனையோ,
 மன்னிய பேரின்பம் எய்தினாள், மற்றிவைதான்
 என்னால் கேட்டரே ஏழைகாள்? என்னுரைக்கேன்,
 மன்னும் மலையரையன் பொற்பாவை, வாணிலா 65
 மின்னும் மணிமுறுவல் செவ்வாய் உமையென்னும்,
 அன்ன நடைய அணங்கு நுடங்கிடைசேர்,
 பொன்னுடம்பு வாடப் புலனைந்தும் நொந்தகல,
 தன்னுடைய கூழைச் சடாபாரம் தான்தரித்து,ஆங்
 கன்ன அருந்தவத்தி னூடுபோய், ஆயிரந்தோள்

மன்னு கரதலங்கள் மட்டித்து, மாதிரங்கள்
 மின்னி எரிவீச மேலெடுத்த சூழ்கழற்கால்,
 பொன்னுலகம் ஏழும் கடந்தும்பர் மேல்சிலும்ப,
 மன்னு குலவரையும் மாருதமும் தாரகையும்,
 தன்னி னுடனே சுழலச் சுழன்றாடும்
 கொன்னவிலும் மூவிலைவேல் கூத்தன் பொடியாடி,
 அன்னவன்றன் பொன்னகலம் சென்றாங் கணைந்திலளே?,
 பன்னி யுரைக்குங்கால் பாரதமாம், பாவியேற்கு
 என்னுறுநோய் யானுரைப்பக் கேண்மின், இரும்பொழில்சூழ்
 மன்னு மறையோர் திருநறையூர் மாமலைபோல்,
 பொன்னியலும் மாடக் கவாடம் கடந்துபுக்கு,
 என்னுடைய கண்களிப்ப நோக்கினேன், நோக்குதலும்
 மன்னன் திருமார்பும் வாயும் அடியிணையும்,
 பன்னு கரதலமும் கண்களும் பங்கயத்தின்
 பொன்னியல் காடோர் மணிவரைமேல் பூத்ததுபோல், 75
 மின்னி ஒளிபடைப்ப வீழ்நாணும் தோள்வளையும்,
 மன்னிய குண்டலமும் ஆரமும் நீண்முடியும்,
 துன்னு வெயில்விரித்த சூளா மணியிமைப்ப,
 மன்னும் மரகதக் குன்றின் மருங்கே, ஓர்
 இன்னிள வஞ்சிக் கொடியொன்று நின்றதுதான்,
 அன்னமாய் மானாய் அணிமயிலாய் ஆங்கிடையே,
 மின்னாய் இளவேய் இரண்டாய் இணைச்செப்பாய்,
 முன்னாய தொண்டையாய்க் கெண்டைக் குலமிரண்டாய்,
 அன்ன திருவுருவம் நின்ற தறியாதே, 80
 என்னுடைய நெஞ்சம் அறிவும் இனவளையும்,
 பொன்னியலும் மேகலையும் ஆங்கொழியப் போந்தேற்கு,
 மன்னும் மறிகடலும் ஆர்க்கும், மதியுகுத்த
 இன்னிலா வின்கதிரும் என்றனக்கே வெய்தாகும்,
 தன்னுடைய தன்மை தவிரத்தான் என்கொலோ,
 தென்னன் பொதியில் செழுஞ்சந்தின் தாதளைந்து,
 மன்னிவ் வுலகை மனங்களிப்ப வந்தியங்கும்,
 இன்னிளம்பூந் தென்றலும் வீசும் எரியெனக்கே,
 முன்னிய பெண்ணைமேல் முள்முளரிக் கூட்டகத்து,
 பின்னுமவ் வன்றில் பெடைவாய்ச் சிறுகுரலும்,
 என்னுடைய நெஞ்சுக்கோ ரீவாளாம் என்செய்கேன், 85
 கன்னவில்தோள் காமன் கருப்புச் சிலைவளையு,
 கொன்னவிலும் பூங்கணைகள் கோத்துப் பொதவணைந்து,
 தன்னுடைய தோள்கழிய வாங்கி, தமிழேன்மேல்

என்னுடைய நெஞ்சே இலக்காக எய்கின்றான்,
 பின்னிதனைக் காப்பீர்தாம் இல்லையே, பேதையேன்
 கன்னவிலும் காட்டகத்தோர் வல்லிக் கடிமலரின்,
 நன்னறு வாசமற் றாரானும் எய்தாமே,
 மன்னும் வறுநிலத்து வாளாங் குகுத்ததுபோல்,
 என்னுடைய பெண்மையும் என்னலனும் என்முலையும்,
 மன்னு மலர்மங்கை மைந்தன், கணபுரத்துப் 90
 பொன்மலைபோல் நின்றவன்றன் பொன்னகலம் தோயாவேல்
 என்னிவைதான்? வாளா எனக்கே பொறையாகி,
 முன்னிருந்து மூக்கின்று, மூவாமைக் காப்பதோர்
 மன்னும் மருந்தறிவீ ரில்லையே?, மால்விடையின்
 துன்னு பிடரெருத்துத் தூக்குண்டு, வன்தொடரால்
 கன்னியர் கண்மிளிரக் கட்டுண்டு, மாலைவாய்
 தன்னுடைய நாவொழியா தாடும் தனிமணியின்,
 இன்னிசை ஓசையும் வந்தென் செவிதனக்கே,
 கொன்னவிலு மெஃகில் கொடிதாய் நெடிதாகும்,
 என்னிதனைக் காக்குமா சொல்லீர்? இதுவிளைத்த 95
 மன்னன் நறுந்துழாய் வாழ்மார்பன், மாமதிகோள்
 முன்னம் விடுத்த முகில்வண்ணன், காயாவின்
 சின்ன நறும்பூந் திகழ்வண்ணன், வண்ணம்போல்
 அன்ன கடலை மலையிட் டணைகட்டி,
 மன்னன் இராவணனை மாமண்டு வெஞ்சமத்து,
 பொன்முடிகள் பத்தும் புரளச் சரந்துரந்து
 தென்னுலகம் ஏற்றுவித்த சேவகனை, ஆயிரக்கண்
 மன்னவன் வானமும் வானவர்தம் பொன்னுலகும்,
 தன்னுடைய தோள்வலியால் கைக்கொண்ட தானவனை,
 பின்னோர் அரியுருவ மாகி எரிவிழித்து, 100
 கொன்னவிலும் வெஞ்சமத்துக் கொல்லாதே, வல்லாளன்
 மன்னும் மணிக்குஞ்சி பற்றி வரவீர்த்து,
 தன்னுடைய தாள்மேல் கிடாத்தி, அவனுடைய
 பொன்னகலம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்து புகழ்படைத்த,
 மின்னிலங்கும் ஆழிப் படைத்தடக்கை வீரனை,
 மன்னிவ் வகலிடத்தை மாமுதுநீர் தான்விழுங்க,
 பின்னுமோர் ஏனமாய்ப் புக்கு வளைமருப்பில்,
 கொன்னவிலும் கூர்நுதிமேல் வைத்தெடுத்த கூத்தனை,
 மன்னும் வடமலையை மத்தாக மாசுணத்தால்
 மின்னும் இருசுடரும் விண்ணும் பிறங்கொளியும், 105
 தன்னின் உடனே சுழல மலைதிரித்து, ஆங்கு

இன்னமுதம் வானவரை யூட்டி, அவருடைய
 மன்னும் துயர்கடிந்த வள்ளலை, மற்ற றன்றியும்,
 தன்னுருவ மாறும் அறியாமல் தானங்கோர்,
 மன்னும் குறளுருவில் மாணியாய், மாவலிதன்
 பொன்னியலும் வேள்விக்கண் புக்கிருந்து, போர்வேந்தர்
 மன்னை மனங்கொள்ள வஞ்சித்து நெஞ்சருக்கி,
 'என்னுடைய பாதத்தால் யானளப்ப மூவடிமண்,
 மன்னா! தரு'கன்று வாய்திறப்ப, மற்றவனும்
 'என்னால் தரப்பட்ட 'தென்றலுமே, அத்துணைக்கண். 110
 மின்னார் மணிமுடிபோய் விண்தடவ, மேலெடுத்த
 பொன்னார் கணைகழற்கால் ஏழலகும் போய்க்கடந்து, அங்
 கொன்னா அசுரர் துளங்கச் செலநீட்டி,
 மன்னிவ் வகலிடத்தை மாவலியை வஞ்சித்து,
 தன்னுலகம் ஆக்குவித்த தாளானை, தாமரைமேல்
 மின்னிடையாள் நாயகனை விண்ணகருள் பொன்மலையை,
 பொன்னி மணிகொழிக்கும் பூங்குடந்தைப் போர்விடையை,
 தென்னன் குறுங்குடியுள் செம்பவளக் குன்றினை,
 மன்னிய தண்சேறை வள்ளலை, மாமலர்மேல்
 அன்னம் துயிலும் அணிநீர் வயலாலி, 115
 என்னுடைய இன்னமுதை எவ்வுள் பெருமலையை,
 கன்னி மதிள்குழ் கணமங்கைக் கற்பகத்தை,
 மின்னை இருசுடரை வெள்ளறையுள் கல்லறைமேல்
 பொன்னை, மரகதத்தைப் புட்குழியெம் போரேற்றை,
 *மன்னும் அரங்கத்தெம் மாமணியை, வல்லவாழ்
 பின்னை மணாளனைப் பேரில் பிறப்பிலியை,
 தொன்னீர்க் கடல்கிடந்த தோளா மணிச்சுடரை,
 என்மனத்து மாலை இடவெந்தை ஈசனை,
 மன்னும் கடன்மல்லை மாயவனை, வானவர்தம்
 சென்னி மணிச்சுடரைத் தண்கால் திறல்வலியை, 120
 தன்னைப் பிறரறியாத் தத்துவத்தை முத்தினை,
 அன்னத்தை மீனை அரியை அருமறையை,
 முன்னிவ் வுலகுண்ட மூர்த்தியை, கோவலூர்
 மன்னும் இடைகழியெம் மாயவனை, பேயலறப்
 பின்னும் முலையுண்ட பிள்ளையை, அள்ளல்வாய்
 அன்னம் இரைதேர் அமுந்தூர் எழும்சுடரை,
 *தென்தில்லைச் சித்திர கூடத்தென் செல்வனை,
 மின்னி மழைதவழும் வேங்கடத்தெம் வித்தகனை,
 மன்னனை மாலிருஞ் சோலை மணாளனை,

- கொன்னவிலும் ஆழிப் படையானை, கோட்டியூர் 125
அன்ன வருவில் அரியை, திருமெய்யத்து
இன்னமுத வெள்ளத்தை இந்தனார் அந்தணனை,
மன்னும் மதிட்கச்சி வேளுக்கை யாளரியை,
மன்னிய பாடகத்தெம் மைந்தனை, வெஃகாவில்
உன்னிய யோகத் துறக்கத்தை, ஊரகத்துள்
அன்னவனை அட்ட புயகரத்தெம் ஆனேற்றை,
என்னை மனங்கவர்ந்த ஈசனை, வானவர்தம்
முன்னவனை மூழிக் களத்து விளக்கினை,
அன்னவனை ஆதனார் ஆண்டளக்கும் ஐயனை,
நென்னலை யின்றினை நாளையை, நீர்மலைமேல் 130
மன்னும் மறைநான்கும் ஆனானை, புல்லாணித்
தென்னன் தமிழை வடமொழியை, நாங்கூரில்
மன்னும் மணிமாடக் கோயில் மணாளனை,
நன்னீர்த் தலைச்சங்க நாண்மதியை, நான்வணங்கும்
கண்ணனைக் கண்ண புரத்தானை, தென்னறையூர்
மன்னும் மணிமாடக் கோயில் மணாளனை,
கன்னவில்தோள் காளையைக் கண்டாங்குக் கைதொழுது,
என்னிலைமை யெல்லாம் அறிவித்தால் எம்பெருமான்,
தன்னருளும் ஆகமும் தாரானேல், தன்னைநான்
மின்னிடையார் சேரியிலும் வேதியர்கள் வாழ்விடத்தும், 135
தன்னடியார் முன்பும் தரணி முழுதாளும்,
கொன்னவிலும் வேல்வேந்தர் கூட்டத்தும் நாட்டகத்தும்,
தன்னிலைமை யெல்லாம் அறிவிப்பன், தான்முனநாள்
மின்னிடை யாய்ச்சியர்தம் சேரிக் களவின்கண்,
துன்னு படல்திறந்து புக்கு, தயிர்வெண்ணெய்
தன்வயி றார விழுங்க, கொழுங்கயல்கண்
மன்னும் மடவோர்கள் பற்றியோர் வான்கயிற்றால்
பின்னும் உரலோடு கட்டுண்ட பெற்றிமையும்,
அன்னதோர் பூதமாய் ஆயர் விழுவின்கண்
துன்னு சகடத்தால் புக்க பெருஞ்சோற்றை, 140
முன்னிருந்து முற்றத்தான் துற்றிய தெற்றெனவும்,
மன்னர் பெருஞ்சவையுள் வாழ்வேந்தர் தூதனாய்,
தன்னை யிகழ்ந்துரைப்பத் தான்முனநாள் சென்றதுவும்,
மன்னு பறைகறங்க மங்கையர்தம் கண்களிப்ப,
கொன்னவிலும் கூத்தனாய்ப் பேர்த்தும் குடமாடி,
என்னிவ னென்னப் படுகின்ற ஈடறவும்,

தென்னிலங்கை யாட்டி அரக்கர் குலப்பாவை,
 மன்னன் இராவணன்றன் நல்தங்கை, வாளெயிற்றுத்
 துன்னு சுடுசினத்துச் சூர்ப்பணகா சோர்வெய்தி,
 பொன்னிறங் கொண்டு புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால், 145
 தன்னை நயந்தாளைத் தான்முனிந்து மூக்கரிந்து,
 மன்னிய திண்ணெனவும் வாய்த்த மலைபோலும்,
 தன்னிகரொன் றில்லாத தாடகையை, *மாமுனிக்காத்
 தென்னுலகம் ஏற்றுவித்த திண்டிறலும், மற்றிவைதான்
 உன்னி யுலவா வுலகறிய வூர்வன்நான்,
 முன்னி முளைத்தெழுந் தோங்கி யொளிபரந்த,
 மன்னியபூம் பெண்ணை மடல்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!

என்னிலைமை யெல்லா மறிவித்தா லெம்பெருமான்,
 தன்னருளும் ஆகமும் தாரானேல்,-பின்னைப்போய்
 ஒண்டுறைநீர் வேலை யுலகறிய வூர்வன்நான்,
 வண்டறையும் பெண்ணை மடல்.¹

மண்ணிற் பொடிப்பூசி வண்டிரைக்கும் பூச்குடி,
 பெண்ணை மடல்பிடித்துப் பின்பின்னே-அண்ணல்
 திருநறையூர் நின்றபிரான் தேர்போகும் வீதி
 பொருமறையாச் செல்வம் பொலிந்து.²

இயற்பா சம்பூர்ணம்

1. இது கம்பர் பாடியது என்பர். 2. இத்தனியனை ஆக்கியோர் பெயர் தெரியவில்லை. இதைச் சில பிராந்தியங்களில் அனுசந்திப்பதில்லை.

திரு
ஸ்ரீ இராமஜெயம்
ஸ்ரீமதே இராமாநுஜாய நம:
திருமங்கை ஆழ்வார் அருளிச் செய்த

பெரிய திருமடல்

தனியன் உரை

அழகிய நெற்றியையுடைய பெண்களே! திருப்பரமபதத்தில் வாழ்கின்ற விண்ணுலகத் தேவர்களும், திருமகளும் வாழ்த்திப் போற்றிப் பாராட்டுகின்ற பெருமைகளையுடையவராய்த் "திரு நறையூர்" என்னும் திருத்தலத்தில் எழுந்தருள்புரியும் நம்பியாகிய திருநறையூர்ப் பெருமான் இம்மண்ணுலகில் என் நிலைமையை அறிந்து கொண்டு என்னிடத்திலே இரக்கம் கொள்ளவில்லை என்றால், அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள்புரியும் திருத்தலங்கள்தோறும் வந்து நான் மடலூர்வேன்.

ஸ்ரீ இராமஜெயம்
ஸ்ரீமதே இராமாநுஜாய நம:

திருமங்கை ஆழ்வார் அருளிச் செய்த

பெரிய திருமடல்

நன்மையான நிலைமையே எக்காலத்தும் அடையப் பெறுவதாகுக! பற்பல பொறிகளுடன் கூடிய ஆயிரக்கணக்கான வாய்களைக் கொண்டு ஒளி மிகுந்த "ஆதிசேஷன்" என்னும் திருவனந்தாழ்வானின் தலைகளிலுள்ள மணிகளின் ஒளியானது எங்கும் கொழுந்துவிட்டுப் பரவுகின்றது. இந்தத் தெய்வ ஒளியின் இடையில் "திருவனந்தாழ்வான்" என்னும் படுக்கையின்மீது பெரியமலையைப் போன்று எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பள்ளி கொண்டிருக்கின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் தன் திருமார்பில் அணிந்துள்ள மணிகள் நிறைந்திருக்கின்ற மகரகுண்டலங்கள் ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கின்றன. விண்ணிலுள்ள விண்மீன்கள் ஒளியைப் பரப்பிக் கொண்டிருக்க அந்த ஆகாயமே மேற்கட்டியாகத் திகழ்கிறது.

இதற்கும் மேலாக விண்ணிலுள்ள சந்திரனும், சூரியனுமாகிய இவ்விரண்டும் இரு விளக்குகளாகக் கொண்டு, அலைவீசுகின்ற கடலும் அந்த அலைகள் என்னும் சாமரம் வீசிக் கொண்டிருக்கப் பள்ளி கொண்டிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடித்தாமரைகளே முன்பொரு காலத்தில் "திரிவிக்ரமன்" என்னும் திருஅவதாரத்தினை ஏற்றபோது நெடிய திருவடிவினை மேற்கொண்டு நிலமாகிய மங்கையை அளந்து கொண்டான். இத்தகைய திருவடித் தாமரைகளை நிலமகள் என்னும் பூமிப் பிராட்டியார் வருடிக் கொண்டு இருக்கிறாள். இப்பிராட்டியார் அணிந்துள்ள மலர்மாலைகள் விண்மீன்களை ஒத்திருக்கின்றன. விண்ணிலுள்ள மேகங்கள் இந்நிலமங்கையின் கூந்தலை ஒத்திருக்கின்றன. திருமாலிருஞ்சோலை மலையும், திருவேங்கடமலையும் இப்பிராட்டியின் முலைகளைப் போன்ற வடிவைப் பெற்றிருக்கின்றன. இத்தகைய பிராட்டியார் அன்னநடையை ஒத்திருக்கின்றாள். இத்தகைய திருமகள் என்னும் பெரிய பிராட்டியார் எம்பெருமான்

திருமாலின் திருவடிகளை வருடிக் கொண்டிருக்க, அந்த எம்பெருமான் அறிதுயில் கொள்கிறான். அறிதுயில் நீங்கப் பெற்றதும் எம்பெருமான் படைத்தல் தொழிலில் ஈடுபட்டான்.

அங்ஙனம் படைத்தல் தொழிலில் ஈடுபட்ட எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தன் நாபிக்கமல வட்டத்துள்ளே பெரியதாகிய ஒளியுடன் கூடிய தாமரைமலரை உண்டாக்கி, அம்மலரில் நான்முகனாகிய பிரமதேவனைப் படைத்தான். அவ்வாறு தோன்றிய பிரமதேவன் நான்குவகை வேதங்களையும் எம்பெருமான் திருமாலினிடத்தில் கற்றறிந்து கொண்டான். அந்த வேதங்கள் வெளியிட்டுரைக்கும் உறுபொருள்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பனவாகும். இத்தகைய நான்கு வகையான உறுதிப் பொருள்களில் கடைசியான 'வீடு' என்பது இவ்வுடலின் அழிவுக்குப் பின்பே அடையக் கூடிய ஒன்றாகும். இந்த வீடுபேற்றினை அடைய விரும்புவோர் தவநெறியினை மேற்கொண்டு, காய், கனிகளையும், இலை, சறுகுகளையும் மட்டுமே உணவாக உட்கொண்டு தம் உடலை ஒடுக்கிக் கொண்டு இலை போன்றவைகளைக் கொண்டு அமைக்கப் பட்ட சின்னஞ்சிறு குடில்களில் தங்கி உறங்கி, வெளியில் உலாவி வந்து காய்ந்திருக்கின்ற நிலையில், குளங்களில் நீராடித் தவம் செய்பவர்களில் ஒரு சிலரே தம் உடல் அழிந்துவிட்ட பின்பு வீடுபேற்றினை அடைகிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டதுண்டு. ஆயினும் இன்னகாலத்தில் இன்னின்னார் அவ்வீடுபேற்றினை அடையப் பெற்றார்களென்று இதுவரை யாரும் அறிந்ததில்லை.

மேலும், "வீடுபேறு" என்ற ஒன்று உண்டென்னின், எக் காலத்தும் வெப்பம் மிக்க ஒளிக்கதிர்களையுடைய சூரியமண்டலத்தின் நடுவே சென்று, அங்குள்ள மிகவும் நுணுக்கமான ஓட்டை வழியே, 'வீடுபேறு' என்று சொல்லப்படுகின்ற இடத்துக்குச் சென்றவர்கள் இன்னின்னார் என்று எவரையேனும் அடையாளம் காட்டுவதற்கு எவராலேனும் இயலக்கூடிய ஒன்றாகுமோ! அவ்வாறு காட்ட இயலாத நிலையில் வீடுபேறு என்ற ஒன்று உண்டு என்று கூறுகின்ற பழைய பேச்சுகளையே மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துரைக்கின்ற அறிவற்றவர்களுக்கு எவ்வகையில் நாம் எதனைக் கற்பிப்பதற்கு இயலும்?

மேலும் இதற்கும் முன்னே அடியேன் கூறிய அறத்தினைச் சாத்திரங்களின் நெறிமுறைகளின்படி பின்பற்றி நடந்தவர்கள்

அடைந்த பயன்களைப் பற்றி இங்கே எடுத்துரைப்போம். இவர்களெல்லாரும் ஆயிரம் கண்களைக் கொண்டுள்ள இந்திரனின் விண்ணுலகம் செல்வார்கள். அவ்வாறு சென்றவர்களை விண்ணுலகத் தேவர்கள் வாழ்த்துவார்கள். நிறைந்த ஒளியுடன் கூடிய, பிற உயிரினங்களைக் கொல்லக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றிருக்கின்ற சிங்கங்கள் சுமக்கக் கூடிய சிம்மாசனத்தின்மீது அமரப் பெறுவார்கள். வாள் போன்ற கூர்மையான கண்களைக் கொண்டிருக்கின்ற விண்ணுலகில் வாழ்கின்ற மாதர்கள் அவர்கள்மீது வெண்சாமரம் வீசிக் கொண்டிருப்பார்கள். இனிய தென்றற்காற்றானது நறுமணத்துடன் வீசுகின்றன. மின்னலைப் போன்று ஒளி வீசுகின்ற நுண்ணிய இடையையுடைய மென்மையான பெண்கள் புன்முறுவலுடன் வேண்டியதை உபசரிப்பார்கள். அத்தகைய பெண்களின் மான் போன்ற பார்வையையும் அவர்கள் அனுபவிக்கலாம்.

இதற்கும் மேலாகத் தாம் செய்த புண்ணியச் செயல்களின் பலனாக, இவர்கள் பொன்மயமான "கற்பகம்" என்னும் காட்டின் வளங்களை அனுபவிக்கலாம். அந்தக் காட்டினைச் சுற்றிலும் அனைத்துப் பக்கங்களிலுமிருக்கின்ற மந்தாரத்தருக்கள் எனப்படும் பாரிஜாதம் என்ற மரங்களிலுள்ள மலர்களிலிருந்து பெருகி வழிகின்ற தேன் துளிகளைப் பருகியவாறு, இனிய இசைகளை வண்டுகள் இசைத்துக் கொண்டேயிருக்கும். இத்தகைய பூஞ்சோலையிலிருந்து பறித்தெடுத்த மலர்களை மாலையாகத் தம் மயில்தோகை போன்ற கூந்தலில் சூடிக் கொண்டு மகிழ்ந்திருப்பர். இத்தகைய விண்ணுலகப் பெண்களின் விழிகள் குளிர்ச்சியுடன் விசாலமாக அமைந்திருக்கின்றன. மேலும் இப்பெண்களின் மேகங்களையொத்த கறுத்த கண்ணழகும், மின்னலைப் போன்ற நுண்ணிய இடையழகும் உடையவர்கள். இத்தகைய பெண்கள் வந்து, அவர்கள் தத்தம் விருப்பத்திற்கேற்றபடி விளையாடி மகிழ்ச்சியுற்ற நிலையில் திரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். மேலும் அங்கே நிலைத்திருக்கின்ற மணிமண்டபத்தின் தரையில் இரத்தினங்களைப் பதித்திருப்பார்கள். மாணிக்கத் தோரணங்கள் அமைத்திருப்பார்கள். இத்தகைய மண்டபத்தின் விளிம்பானது பளிங்குக் கற்களால் அமைக்கப் பெற்றது. இம்மண்டபத்தின் தூண்கள் பவளம் பதிக்கப் பெற்று பொன் வேலைப்பாடுகள் செய்திருக்கின்றன. அம்மண்டபத்தினருகே அன்னநடைபயிலும் தேவமாதர்கள் வீணையைக்கொண்டு

இன்னிசையை இசைத்துக் கொண்டிருப்பர். இத்தகைய இன்பம் மிக்க இசையைக் கேட்டு இன்புறுவர்.

அகன்றிருக்கின்ற ஆகாயத்தினில் நிறைந்திருக்கின்ற மேகக் கூட்டங்கள் உலவி வர, ஒளி வீசுகின்ற நிலவுடையதாய் உயரத்திலிருக்கின்ற சந்திரன் தவழ்ந்திருக்க, மின்னலைக் காட்டிலும் ஒளி மிக்கதாகி, ஆகாயத்தில் நடமாடித் திரியும் விமானங்களில் நிலைத்த அழகியதான மாணிக்க மணிமயமான விளக்குகளைப் பொருத்தித் தொங்கவிட்டிருப்பதனால் ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கின்றன. மழையைப் பொழிகின்ற மேகத்தை ஒத்த குளிர்ந்த கண்களையுடைய பெண்கள் விசித்திரமாகத் தயாரித்துள்ள அகன்ற படுக்கைகளை விரிப்பார்கள். அதனைச் சுற்றிலும் அமைந்துள்ள சாளரங்களின் கதவுகள் வேண்டியபோதெல்லாம் தானாகவே திறந்து கொள்கின்றன.

மேலும் அங்கிருக்கின்ற பெண்கள் அன்னங்கள் மிதிப்பதனால் நெறிந்து தூள் தூளாகி ஒளிவிடுகின்ற நீலநிற மலர்களில் இருக்கின்ற நறுமணம் மிக்க சிறிய தாதுக்களைச் சூடிக் கொள்வார்கள். சிறந்த மந்தாரமரத்தில் பூத்திருக்கின்ற மணமிக்க மலர்களாலான மாலையைத் தம் தோள்களிலே அப்பெண்கள் அணிந்து கொள்வார்கள். மேலும் கற்பக மரத்தின் அடர்ந்த பூக்களில் படிந்திருக்கின்ற சிறந்த வண்டு களானவை தன் பின்னாலே தொடர்ந்து வர இனிய மணமுடைய தென்றல் காற்று வீசும். இத்தகைய தென்றல் காற்றானது விண்ணில் உள்ள தெய்வப் பெண்களின் இளமையான முலைகளின்மீது பட்டு, அவர்கள் பூசி இருக்கின்ற சந்தனக்குழம்பை உலர்த்திவிடும். அம்மாதர்களின் தாங்கிக் கொள்வதற்கு இயலாத நுண்ணிய இடையின்மீது கை வைக்கும்போது, உண்டாகின்ற உள்ள மகிழ்ச்சி என்னும் பெரும்பேறானது, புண்ணியம் செய்தவர்களுக்கு மட்டுமே கிடைக்கக் கூடிய ஒன்றாகும். அத்தகைய புண்ணியம் செய்தவர் களுக்கே இம்மாதர்களுடன் சேர்க்கையும் உண்டாகப் பெற்று மனம் மகிழ்ச்சி அடைவர். அத்தகைய பெண்கள் தம் இளமுலைகளின்மீது பொன்னாலான அணி ஆபரணங்கள் அலைந்து ஒலியை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கும். அப்போது அப்பெண்கள் அகம் மிக மகிழ்ந்து அங்கே இமைத்தல் என்பது இல்லாத அகன்ற பெரிய கண்களைக் கொண்டு விளங்குவார்கள். அத்தகைய பெண்களின் மாணை ஒத்த பார்வையினையும் அனுபவித்து அழகிய புன்முறுவல் என்னும் இனிய அமுதத்தினையும் பருகி அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

இவ்வாறு தேவர்கள் வாழும் விண்ணுலகில் அனைத்துவகை இன்பங்களையும் அனுபவித்துப் பயனுறுவதே அறத்தினால் உண்டாகும் பயனாகும். சிறந்த பொருள்களைப் பெறுவதனால் உண்டாகும் பயனும் அஃதேயாகும். ஆகையால், அறத்தினாலுண்டாகும் பயன் அற்பத்தனமானதே ஆகும். மேலும் அஃது நிலையற்றதாகவும் ஆகின்றது. ஆகவே, நிலையானதாக நிற்கின்ற இறைவன்மீது கொண்டுள்ள பகவத் காமத்திலேயே நாம் விரும்பி மேற்கொண்டு அதன் வழிமுறைகளையே பின்பற்றி நம் உள்ளத்தை ஊன்றி இருப்போமாக!

மான் போன்ற பார்வையையும் அன்னம் போன்ற நடையையும் முடைய அப்பெண்கள் ஆடவர்மேல் உயிரைப் பொருத்திப் பிறப் பழியுமாறு மடலூர்தல் என்பது தக்கதன்று என்றும், அவ்வாறு செய்வதால் அத்தகைய பெண்கள் பழிக்காளாவார்கள் என்பதும் தமிழ் நெறிமுறை ஆகும். பெண்கள் மடலூர்தல் என்பது இல்லாத இத்தமிழ் நெறிமுறையை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டோம். ஆகையால், நாம் வடநூலார் மரபாகிய "பெண்கள் மடலூர்தல்" என்னும் நெறி முறையையே இங்குப் பின்பற்றுகிறோம்.

அவ்வாறு வடநூலாரின் மரபின்படி, இக்காம வரம்பினை மீற விரும்பாதவர்கள் அக்காமத்தின் வலிமையை நன்கு அறிந்து உணராதவர்களேயாவர். இத்தகையவர்கள் பாண்டிய நாட்டிலுள்ள பொதிகை மலையின் சந்தனக் குழம்பின் தன்மையையும் அறியாதவர்களேயாவர். இப்படிப்பட்டவர்கள் இடையன் ஒருவன் ஊதுகின்ற புல்லாங்குழலின் இன்னிசை ஓசையைக் கேட்டும் உள்ளம் உருகாதவர்களாவர். பசுவின்மீது ஆசையுற்று, ஓடி வருகின்ற காளைமாட்டின் கழுத்தில் கட்டியிருக்கின்ற மணியின் ஓசையைக் கேட்டு மனம் தளர்ச்சியுற்று புலம்பாதவர்கள். பனைமரத்தின்மீது அன்றில் பறவைகள் ஆணும் பெண்ணுமாக அலகு கோர்த்தவாறு தத்தம் பிரிவை எண்ணியவாறு நெந்து கூவுகின்ற ஓசையைக் கேட்டு மனம் நெகிழமாட்டார்கள். ஆகாயத்தில் சந்திரன் வெளியிடும் நிலவொளி என்னும் பெருந்தீயின் காரணமாக தமது உடல்நலம் தளர்ந்து விடாதவர்கள். மன்மதன் வில்லினின்றும் விடுக்கின்ற மலர்களாகிய அம்புகளைத் தொடுத்து எய்திடவும், அதன் காரணமாக அழகிய நீண்ட பெரிய வீதிகளில் கையும் மடலுமாகப் புறப்படமாட்டார்கள். இத்தகைய பெண்கள் தங்கள் பூப்போன்ற

படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டு கிடக்கும்பொழுது, வாடைக் காற்று வந்து வீசிட, மலர்களைச் சூடியிருக்கின்ற கூந்தலிலும், நுண்ணிடை மருங்கிலும், மென்மையான முலைகளிலும் பட்டுத் தடவுகின்ற பொழுது காம வேதனையில் அகப்பட்டுத் துன்புறாமல் மகிழ்ச்சியுடன் தூங்குவதானால் தூங்கட்டும். இப்படிப்பட்டவர்கள் பெறும்பேற்றினைப் பெற்றவர்களே ஆவர். இவர்கள் தங்கள் மேனி அழகினை மேன்மையடையச் செய்து கொள்ளட்டும். இப்படிப்பட்டவர்களைப் பற்றிய கவலை நமக்கு ஏதுமில்லை. போர்புரிவதில் சிறந்த வீரனாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரான் தன் தந்தையார் இட்ட கட்டளையின் காரணமாகத் தன் அரச உரிமையினை இழந்து, அயோத்தி நகரத் திலுள்ள அனைத்துயிர்களும் அழுது புலம்பி வேண்டிக் கொண்ட போதும் கூட, அதனைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல் கடுமையான உள்ளத்துடன் தன் தந்தை இட்ட கட்டளையைச் சிறிதளவும் மீறாமல் வளமுடன் திகழும் அயோத்தி நாட்டினைக் கைவிட்டுக் காட்டிற்குச் சென்றுவிட்டான். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரான் சென்ற காட்டில் எல்லாத் திசைகளிலும், எங்கு நோக்கினும் மின்னலை ஒத்த வெறுங்கானலே பரவி இருந்தது. வெறுந்தரையாகிக் கற்கள் வரிசை வரிசையாக ஆங்கிருந்த புற்களெல்லாம் தீய்ந்து கருகிய நிலையில், மூங்கில்கள் வெடித்துச் சுழன்று கொண்டிருக்கச் சூறைக்காற்று சுற்றிச் சுற்றி அடித்தது. இவற்றுக்கும் மேலாக உலர்ந்த வயிற்றினையுடைய பேய்கள் ஓயாமல் அலைந்து கொண்டிருக்க, அவர் அகப்பட்டார். இவர் அகப்பட்டார் என்று கொலையைப் பற்றிய கொடுமையான ஒலியே எங்கு நோக்கினும் கேட்கின்ற அளவில் கொடுமைகள் நிறைந்ததாக விளங்குகிறது அந்தக் காடு. மேலும் அக்காட்டில் வெம்மையான கிரணங்களைக் கொண்டிருக்கின்ற சூரிய வெப்பத்தின் காரணமாக வறுக்கப்பட்ட பரற்கற்களின் மேலே இக்காட்டில் இராமபிரான் நடந்து செல்கின்றபொழுது, அவன் பின்னே சென்ற சீதாபிராட்டியார் ஆகிய வைதேகி என்னும் அன்ன நடையையுடைய பிராட்டியார், தன் பஞ்சு போன்ற மென்மையான அடிகளை மெதுவாக எடுத்த வைத்து நடந்து சென்றாளே!

இதற்கும் மேலாகக் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக! கறுத்து நீண்ட அகலமான கண்களையும், சிவந்த வாயினையும், மான் போன்ற பார்வையினையும், மின்னலைப் போன்ற நுண்ணிடையையும்

பெற்றிருக்கின்ற வேகவதி என்னும் பெண் செய்த செயல் யாதென்று தெரியுமா? அப்பெண் தன் இன்னுயிர்க் காதலனைக் காணப்பெறாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற பொழுது, தன்னுடைய தமையன் தடுத்துக் கொண்டு போன பொழுது, அத்தமையனை மிகவும் இழிவான சொற்களால் பழித்துப் பேசி, பலாத்காரமாக அத் தமையனிடம் இருந்து தன் காதலனைச் சென்றடைந்தாள். போரிடுதலில் வல்லமை பெற்ற, மலையையொத்த தோள்களைக் கொண்டிருக்கின்ற காளைக்கு நிகரான தன் காதலனின் கரங்களைப் பற்றியவாறு அவன் பொன் போன்ற மார்பினைத் தழுவி அணைத்துக் கொண்டாள் அல்லளோ!

அழகிய கங்கை நதி பாய்ந்தோடுகின்ற ஒரு நல்ல நாட்டிற்குத் தலைவனாகிய அர்ச்சுனன் மின்னலைப் போன்ற ஒளி வீசுகின்ற, கொல்வதையே தன் இயல்பாகக் கொண்டிருக்கின்ற, நீண்டதோர் வேலாயுதத்தைக் கொண்டிருக்கின்றான். குருகுல மன்னர்களில் மிகச் சிறந்தவனாய், சிறந்த ஒப்பற்ற வெற்றிவீரனை நாக கன்னிகையாகிய உலாபி என்பவள் தழுவி அணைத்துக் கொண்டாளே! அந்த நாக தேவதையானவள் நாகராசனாகிய கௌரவ்யனின் மகளாவாள். அப்பெண் பெண்மைக்குரிய நாணம், அச்சம், மடம், பயிர்ப்பு முதலிய குணங்கள் நீங்கப் பெற்றவளாய் தன்னுடைய முலைமுகம் நெறியும் படியாகப் பொன்போலும் மலையையொத்த தோள்களை உடைய அர்ச்சுனன் மார்பினைத் தழுவிவாறு தன்னுடைய நகரினுள்ளே புகுந்து கொண்டு, அந்த அர்ச்சுனன் என்னும் மன்னனுடன் இடையீடற்ற அளவில் சேர்ந்து மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்து வந்தாளே! இத்தகைய கதையினை நீங்கள் மகாபாரதத்தில் கேட்டறிந்ததில்லையோ!

இதற்கும் மேலாக உலகைச் சுற்றியுள்ள கடலிலிருக்கின்ற இரணியனின் நகரங்களை அழித்த தேவேந்திரனுக்குச் சமமான அளவில் இருக்கின்ற மன்னனாகிய அசுரர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாக விளங்கும் வாணாசுரன் என்பவனுடைய மகள் உஷை என்பவளைப் பற்றியும் எடுத்துரைக்கின்றேன். அவள் பாவையைப் போன்று அழகு மிக்கவள். அவள் உலகத்திலேயே தன்னையொத்த அழகுடையவள் எங்குமில்லை என்று எண்ணும்படியாகச் சிறப்பு மிக்க பேரழகுடையவளாவாள். இத்தகைய இவள் தன் உயிருக்குச்

சமமான அளவிலுள்ள தோழியின் உதவி கொண்டு, இப்பெண் செய்தது யாதெனின், அடியேனுக்குச் சுவாமியாக அழகிய நறுமணமிக்க திருத்துழாய் மாலையை அணிந்து கொண்டு மணி மயமான மலையைப் போன்ற நான்கு திருத்தோள்களையுடையவனும், ஆச்சரிய செயல்களைக் கொண்டிருப்பவனும், பாவியேனாகிய அடியேனுக்கு இன்னல்கள் பலவற்றையும் அளித்துக் கொண்டிருப்பவனுமாகிய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் அன்புமிக்க பேரனாகிய அநிருத்தினனைத் தன் தவவலிமையால் கவர்ந்து கொண்டு போய்க் கன்னிகைப் பெண்ணான தன்னுடன் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு அவனுடன் அளவு கடந்த பேரின்பத்தினைப் பெற்றாள்.

மேலும் இவ்வாறாக மடலூர்வதன் செயல்களைப் பற்றி நான் எடுத்துரைக்கின்றேன். கேட்பீர்களாக! அறிவில் மிகவும் குறைந்தவர்களாக இருக்கின்ற ஏழைகளே! இதற்கும் மேலாக நான் என்னென்ன எடுத்துரைப்பேன்! ஆயினும் இதற்கும் மேலாகக் கூறுகின்றேன். நிலையாக நிற்கின்ற மலையரசனாகிய இமவானின் மகள் பொற்பாவை என்பவள் ஒளிமிக்க நிலவொளி போன்று புன்முறுவலுடன் கூடிய சிவந்த வாயை உடைய “உமை” என்னும் பெயரினைக் கொண்டவள். அன்னம் போன்ற நடையையுடைய தெய்வப் பெண். துவள்கின்ற நுண்ணிய இடையையுடைய தன் அழகிய உடம்பு வாடும்படியாக அமைய, ஐம்புலன்களையும் அடக்கி அகற்றிவிட்டு, மயிர்முடியைத் தானாகவே சடாமண்டலமாகத் தரித்துக் கொண்டு, தவக்கோலத்துடன் தன் நாயகனான சிவபெருமானை நாடினாள். இதனைக் கண்ட சிவபெருமான் தன் ஆயிரம் கரங்கள் அனைத்துத் திசைகளிலும் பரந்திருக்க, எங்கும் நெருப்புப் பொறிகள் மின்னி அலை எறியவும், மேற்புறமாகத் தூக்கிய தன் வீரக்கழல்கள் அணிந்திருக்கின்ற பாதங்கள் ஏழுலகங்களையும் கடந்து மேன்மேலும் நீண்டு சென்ற நிலையில் விண்ணில் இருக்கின்ற தேவர்கள் முழக்கினார்கள். மேலும் இச்செயல் காரணமாகக் குலமலைகளும், காற்றும், விண்மீன்களும் இந்தச் சிவபெருமானுடன் கூடவே சுழலும்படியாக வட்டமாகச்சுற்றி நடனமாடினான். சொல்லும் ஆற்றல் பெற்ற மூன்று இலை வடிவிலான சூலத்தைக் கையில் கொண்டிருப்பவனும், சாம்பலைப் பூசிக் கொண்டு இருக்கின்றவனும், கூத்தாடுவதில் வல்லவனுமாகிய

இந்தச் சிவபெருமானின் அழகிய உடலை உமாதேவி தன் அழகிய மார்புடன் சேர்த்து அணைத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியை அடைந்தனளே! இவைகளையெல்லாம் விரிவாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் பாவியேனாகிய நான் எம்பெருமானை அடையப் பெறாத நிலையில் இப்படிப்பட்ட செயல்களெல்லாம் ஒரு மகாபாரதமாகவே விரிந்து கொண்டே சென்று இறுதியில் முடியும். இனி எனக்குற்ற நோய் பற்றி நானே கூறுகிறேன். கேட்பீர்களாக!

எங்கும் பரந்து பெரிதாகக் கிடக்கின்ற பெரிய சோலைகள் சூழ்ந்ததாகவும், வேதங்களைக் கற்றுவல்ல வேதியர்கள் நிறைந்து வாழ்கின்ற திருத்தலமாக விளங்குவதுமான "திருநறையூர்" என்னும் பெரிய பொன்மலையைப் போன்ற அழகிய நான்மாடக் கோயிலின் திருக்கதவை ஒரு முறை தாண்டிச் சென்று என்னிரு கண்களும் கண்டு களிப்பும்படியாக நோக்கினேன். அங்ஙனம் நோக்கிய அளவில் அங்கே நின்ற கோலத்தில் சேவை சாதித்தருளும் எம்பெருமான் "திருநறையூர் நம்பி" என்னும் திருமகள் தங்கும் திருமார்பும், புன்முறுவலுடன் கூடிய திருவாயும், இணைத் திருவடிகளையும், அழகுமிக்க திருக்கரங்களையும், திருக்கண்களையும் கண்டேன். இவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு நீலமணி மலையின்மீது, பொன்மயமான தாமரைக் காட்டிலுள்ள மலர்கள் மலர்ந்திருப்பது போன்று எம்பெருமான் திருமேனியில் திருமார்பு, திருவாய், திருவடிகள், திருக்கரங்கள், திருக்கண்கள் ஆகியவைகள் சிறந்து விளங்கின. திருவரை நாண் மின்னலைப் போன்று ஒளி வீசிற்று. தோள்வளைகளும் மின்னின. மேலும் எம்பெருமானின் திருக்காதுகளில் நிலையாக நிற்கின்ற திருக்குண்டலங்களும், திருமார்பில் அணிந்திருக்கின்ற திருவாபரணங்களும் பெரிய திருமுடியும், வெயில் போன்று ஒளி வீசுகின்ற திருமுடியில் பதிக்கப் பெற்ற மணிகளும் சிறந்து விளங்கின. இஃது பிற ஆபரணங்களின் ஒளியை மறைக்கும்வண்ணம் பேரொளியுடன் திகழ்கின்றன. இத்தகைய நிலைபெற்ற மரகதமலை எனத் திகழும் எம்பெருமானின் அருகில், இனிமையும், இளமையும் ஒன்றிணைந்த நிலையில் தவழ்கின்ற வஞ்சிக்கொடியை ஒத்த திருமகள் என்னும் பெரிய பிராட்டியார் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பெரிய பிராட்டியார் அன்ன நடையை உடையவள். மான்நோக்கு நோக்கும் பாங்கினள். மயில் தோகையைப் போன்ற கூந்தலைப் பெற்றிருந்தாள். மின்னலின் ஒளி

போன்று நுண்ணிய இடையையும், மூங்கிலை ஒத்த இளைய தோள்களையும் கொண்டு, கலசங்களைப் போன்ற தடித்த இள முலைகளையும், கொவ்வைப்பழம் போன்ற சிவந்த உதடுகளையும் கெண்டை மீன்களை ஒத்த திருக்கண்களையும் கொண்டு காணப்பட்ட "திருமகள்" என்னும் பெரிய பிராட்டியார் அந்த எம்பெருமான் "திருநறையூர் நம்பி"ப் பெருமாளின் அருகில் இருந்ததை அடியேன் கவனிக்கவே இல்லை. என் உள்ளமும், அறிவும் அந்த எம்பெருமானிடத்தே சென்றதன் காரணமாக என் கைகளிலிருந்த வளையல் களும், பொன்னாலான "மேகலை" என்ற ஆபரணமும் தானாகவே கழன்று போகும்படியான நிலையில் நான் அவைகளை இழந்தேன்.

மேலும் இத்தகைய 'எனக்கு அலைவீசுகின்ற கடலின் ஒலியானது துன்பத்தை அளித்தது. சந்திரனின் குளிர்ச்சி மிக்க நிலவொளியானது எனக்கு மட்டும் வெப்பம் வீசும் ஒளியாக விளங்கிற்று. இவ்வாறு குளிர்ச்சியான நிலவொளி வெப்பமாக வீசுமாறு செய்தவர் எவரோ! அறியேன். மேலும் பாண்டிய மன்னனின் பொதிகை மலையிலிருந்து வருகின்ற தென்றல் காற்று சந்தனமரத்தின் பூந்தாதுக்களினூடே சென்று, அவற்றுடன் அளைந்தபடியாக உலகோர் உள்ளம் உவகையுறுமாறு இனிதாக வீசிக் கொண்டிருப்பினும், அக்காற்று எனக்கு மட்டும் நெருப்பை அள்ளி வீசுவது போன்று அனற்காற்றாக மாறி வீசுவதாயிற்று. மேலும் முன்னே உள்ள பனைமரத்தின் முள்ளானது, தாமரை மலர்கள் நிறைந்திருக்கின்ற இடத்தில் அன்றிற் பறவையானது தன் ஆண் அன்றிற் பறவை அலகுடன் பின்னிப் பிணைந்திருக்கின்ற அளவில் கூவுகின்ற ஓசை, என் நெஞ்சைப் பிளக்கும் வாளாக அமைந்துவிட்டதே! இத்தகைய செயல்களுக்கெல்லாம் நான் என்ன செய்வேனோ! அறியேன்.

மேலும் திண்ணிய தோள்களையுடைய மன்மதன், தன் கையிலிருக்கின்ற கரும்பு வில்லைக் கொண்டு, 'பூக்கள்' என்னும் அம்பினைத் தொடுத்தது, என் உள்ளத்தைத் தன் இலக்காகக் கொண்டு எய்தினானே! இந்த மன்மதனுக்குப் பெண்களைத் துன்புறுத்தும் செயலையே தன் இயல்பாகக் கொண்டிருக்கின்றானன்றோ! இத்தகைய துன்பங்களிலிருந்து இப்போது என்னைக் காப்பாற்றுவவர் ஒருவரும் இல்லையோ!

மேலும் 'கல்' என்னும் ஓசை கேட்கும் இக்காட்டிலுள்ள பூங்கொடியினின்றும் மணம் வீசுகின்ற மலரானது, யாவராலும்

அனுபவித்தல் இல்லாமை காரணமாக வீணாகிப் போய் நிலத்தில் உதிர்ந்து விடுவதுபோல, என்னுடைய பெண்மையும், என்னிரு முலைகளும் எம்பெருமானுக்குப் பயன்படாமல் வீணாகிப் போகின்றதே! அத்தகைய எம்பெருமான் "திருக்கண்ணபுரம்" என்னும் திருத்தலத்தில் பொன்மலையைப் போன்று நிற்கின்றான். இத்திருக்கண்ணபுரத்தில் பொன்மலையைப் போன்று நிற்கின்ற எம்பெருமான் செளரிராஜப் பெருமானின் அழகிய திருமார்பில் என் இளமுலைகள் தோய்ந்திருக்கப் பெறவில்லை. எனவே, இவ்விரு முலைகளும் எனக்குப் பெரும் பாரமாக இருந்து என்ன பயன்? இவை என் கண்ணெதிரிலேயே மெலிந்து, தளர்வுற்று மூப்படைந்து விடுகின்றன. அவ்வாறு மூப்படைந்துவிடாமல் தடுப்பதற்குரிய மருந்தினைக் கண்டறிந்தவர் எவருமில்லை.

காளையாட்டின் கழுத்தில் கட்டியிருக்கின்ற சங்கிலியில் பிணைத்திருக்கின்ற மணியின் நாவானது, ஓயாமல் அசைகின்ற தனிப்பட்ட மணியின் ஓசையானது, அக்காளையாட்டானது தன் பசுவினிடத்தே சேர்ந்திருக்கும் வகையில் விரைந்து ஓடுகின்ற பொழுது உண்டாகும் அந்த மணியின் ஓசையானது, மற்றவர்கட்கு இனிமையானதாக அமைந்திருக்குமாயினும் அஃது என் செவிக்கு வேலினும் கொடுமை மிக்கதாகி எப்பொழுதும் துன்புறுத்திக் கொண்டே இருக்கின்றது. இத்தகைய கொடுமையைப் போக்கிக் கொள்ளக் கூடிய வகையினை எடுத்துரைப்பீர்களாக!

மேலும் என்னை இங்ஙனம் காதல் பிரிவு காரணமாகத் துன்புறுத்திக் கொண்டு இருப்பவன் யாரென்று தெரியுமா? நறுமணம் வீசும் திருத்துழாய் மாலை யை அணிந்துள்ள திருமார்பினை யுடையவன். சந்திரனுக்கு முன்பு உண்டான துன்பத்தினைப் போக்கியருளியவன். காயாம்பூவின் நிறத்தைக் கொண்ட திருமேனி உடையவன். இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரானே ஆவான். இந்த எம்பெருமான் தன்னுடைய நிறத்தினை ஒத்திருக்கின்ற கடலின்மீது மலைகளைக் கொண்டு அணைகட்டினான். அந்த அணையின் மீது கடந்து சென்று இலங்கை அடைந்து, அந்நாட்டு மன்னனாகிய இராவணனுடன் அம்புகளை எய்திப் போரிட்டு அவனுடைய பத்துத்தலைகளும் கீழே மண்ணில் விழுந்து புரளுமாறு செய்து, அவனைத் தெற்குத் திசையிலுள்ள இயமன் இருக்கும்

உலகுக்கு அனுப்பி வைக்கப் பெற்ற மாவீரன் சக்கரவர்த்தித் திருமகன் இவனே ஆவான்.

மேலும் ஆயிரம் கண்களையுடைய தேவேந்திரனின் உலகத் தினையும், விண்ணுலகத் தேவர்கள் வாழ்கின்ற இடங்களையும், தன் தோள் வலிமை கொண்டு தனதாக்கிக் கொண்ட "இரணியன்" என்னும் அசுரனின் பரந்த மார்பினை, நரசிம்மாவதாரம் ஏற்று, தன் திருக்கரங்களிலுள்ள கூர்மையான நகங்களைக் கொண்டு இருகூறாகப் பிளந்து அழித்தருளினான். இஃது எவ்வாறெனின் ஒப்பற்ற நரசிம்மர் வடிவெடுத்து, அனல் பறக்குமாறு கண்ணை அகலமாக விழித்துத் தோன்றினான். கொலைகள் நடக்கும் கொடிய போர்க்களத்தில் உடனே கொன்றுவிடாமல், அவ்வசுரனின் மணிமயமான முடி பொருந்திய தலைமயிரைப் பிடித்து இழுத்து வந்து, அவனைத் தன் மடிமேல் கிடத்தினான். அந்த இரணியன் என்னும் அசுரனின் அழகிய மார்பினைத் தன் கூர்மையான நகங்களைக் கொண்டு இருகூறாகப் பிளந்து, அவனுயிரைப் போக்கித் தன் அடியவனான பிரகலா தாழ்வானைப் பாதுகாத்தருளினான். இவ்வாறு புகழ்பெற்ற எம்பெருமான் மின்னலைப் போன்று ஒளிவீசும் சக்கரப்படையைத் தன் வலது திருக்கரத்தில் கொண்டிருக்கின்ற ஓர் ஒப்பற்ற வீரனாவான். இத்தகைய எம்பெருமான் திருமாலே "வராகம்" என்னும் திருஅவதாரம் பெற்றார். உயிரினங்கள் நிறைந்துள்ள அகன்று பெரியதாக விளங்கும் உலகத்தினைப் பெரிய கடல் விழுங்குகின்ற அளவுக்குண்டான உலகப் பிரளயம் ஏற்பட்டபோது வராக வடிவில் வந்த எம்பெருமான் அக்கடலினுள்ளே புகுந்து தன் வளைந்த தந்தத்தின் கூர்மையான நுனியில் வைத்துப் பூமியை மேலே கொண்டு அதனைக் காப்பாற்றி அருளினான்.

இத்தகைய எம்பெருமான் வடக்குத் திக்கிலுள்ள "மந்தரமலை" என்னும் மலையை மத்தாகக் கொண்டு "திருப்பாற்கடல்" என்னும் கடலினுள்ளே நிறுத்தி வைத்து, அதனைச் சுற்றிலும் "வாசுகி" என்னும் பாம்பினை நாணாகச் சுற்றி, சந்திரன், சூரியன், ஆகாயம் ஆகியவை ஒளியுடன் சுழன்று கொண்டிருக்கத்தானும் அவைகளுடன் சேர்ந்து சுழன்று கொண்டிருக்கக் கடலைக் கடைந்ததனாலுண்டான இனிய நல்ல அமுதத்தை விண்ணுலகத் தேவர்கள் அருந்துமாறு கொடுத்தருளினான். மேலும் இத்தகைய வள்ளலாகிய எம்பெருமான் திருமால் தன் திருமேனி வடிவினைத் "திருமகள்" என்னும் பெரிய

பிராட்டியாரும் அறியாதவாறு “வாமனன்” என்னும் குள்ளமானதோர் வடிவு கொண்ட திருஅவதாரம் மேற்கொண்டு மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் வேள்வியின் முன்னே நின்று, பிரம்மச்சாரியாய்ச் சென்ற அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் போரிடுவதில் ஆற்றல் மிக்கவனாகிய மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியினிடத்தே வஞ்சனையாக அவன் மனத்தினை மயக்கினான். பின்பு தன் நடை அழகு காரணமாக அந்த மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் உள்ளத்தை உருகச் செய்து, “மன்னனே! என்னுடைய பாதத்தினைக் கொண்டு நானே அளந்து கொள்ளும்படியாக “மூன்றடி மண் தருக!” என்று வாய் திறந்து கேட்டான். மாவலியும், “மூவடி மண்ணை அளந்து கொள்ளுமாறு அளித்தேன்!” என்று கூறினான். அவ்வாறு கூறிய அந்த நொடிப் பொழுதளவிலேயே “திரிவிக்ரமன்” என்னும் நெடிய பெரிய திருவடிவு மேற்கொண்டு பொற்கழல் அணிந்த தன் திருவடிகளை உயர உயரத் தூக்கியவாறு ஓங்கியுயர்ந்து வளர்ந்த அளவில் மேல்உலகங்கள் அனைத்தையும் தாண்டி அனைத்து உலகங்களிலும் பரவியிருந்தான். அங்குள்ள பகை அரசர்கள் யாவரும் அஞ்சும் படியாகத் தன் திருவடிகளில் ஒன்றினை நீட்டி, அகன்றிருக்கும் இந்தப் பரந்த பூமியை அளந்து கொண்டு, மாவலியை வஞ்சனையால் தனதாக்கிக் கொண்டான். இத்தகைய ஆச்சரியமான திருவடிகளை இந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் கொண்டிருக்கின்றான்.

தாமரை மலரின்மீது அமர்ந்த திருக்கோலத்தில், மின்னலைப் போன்று நுண்ணிய இடையையுடைய “திருமகள்” என்னும் பெரிய பிராட்டியாரின் நாயகன் “திருவிண்ணகர்” என்னும் திருத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு, எம்பெருமான் ஒப்பிலியப்பன் பொன் மலையைப் போன்று எழுந்தருள் புரிகின்றான். மணிகள் என்னும் பொன்னைக் கொழித்துக் கொண்டு ஓடி வருகின்ற காவிரி நதி பாய்ந்து வளம் கொழிக்கும் திருக்குடத்தை என்னும் திருத்தலத்தில், போரிடும் காளையைப் போன்று ஒரு பக்கம் சாய்ந்திருப்பது போன்று திருக்கண் வளர்ந்தருள் புரிகின்றான். தென்னாட்டிலுள்ள “திருக்குறுங்குடி” என்னும் திருத்தலத்தில் சிவந்த பவளமலையைப் போன்று சிறப்புடன் விளங்குகின்றான். குளிர்ச்சி மிக்க “திருச்சேறை” என்னும் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சாரநாதப் பெருமாள் என்னும் வள்ளலும் இவனேயாவான். தாமரை மலர்களில் அன்னங்கள் உறங்குகின்ற அளவிற்கு நீர்வளம் நிறைந்து இருக்கும் நீர்வயல்கள்

நிறைந்திருக்கின்ற “திருவாலி” என்னும் திருநகரில் எழுந்தருளி இருக்கும் “வயலாளி மணாளன்” அடியேனுக்குத் திருவமுதமாகக் காட்சி அளிக்கின்றான். மலையே படுத்துக் கொண்டிருப்பது போன்று “திருஎவ்வுள்” என்னும் திருத்தலமாகிய திருவள்ளூரில் எம் பெருமான் ஸ்ரீவீரராகவப் பெருமான் பள்ளி கொண்டிருக்கின்றான். திண்ணிய மதிங்கள் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற “திருக்கண்ண மங்கை” என்னும் திருத்தலத்தில் “பக்தவச்சலப் பெருமாள்” என்னும் பத்தராவிப் பெருமாள் கற்பக மரமாக எழுந்தருள் புரிகின்றான். மேலும் “திருவெள்ளறை” என்னும் திருத்தலத்தில் எம்பெருமான் செந்தாமரைக் கண்ணன் மலைமீதுள்ள கற்கோவிலில் “திருமகள்” என்னும் பெரிய பிராட்டியாருடன் சந்திர, சூரியர்களைப் போன்று ஒளியுடன் யாவரும் விரும்புமாறுபோல எழுந்தருள் புரிகின்றான். மேலும் மரகத நிறமேனியனான எம்பெருமான் “திருப்புட்குழி” என்னும் திருத்தலத்தில் விஜயராகவப் பெருமானாக நின்று போர்வேந்தனைப் போன்று, வெற்றி பெற்ற மன்னனாக எழுந்தருள் புரிகின்றான். என்றும் நின்று நிலைத்திருக்கக்கூடிய “திருவரங்கம்” என்னும் திருத்தலத்தில் கையாளவல்ல நீலமணி போல எம் பெருமான் திருவரங்கப் பெருமான் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள் புரிந்து இனிய நற்காட்சியினை நமக்கு நல்கிக் கொண்டிருக்கின்றான்.

மேலும் இந்த எம்பெருமான் “திருவல்லவாழ்” என்னும் திருத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு ஸ்ரீவல்லபன் என்னும் திருநாமத்துடன் நப்பின்னைப் பிராட்டியாரின் நாயகனாக விளங்குகின்றான். மேலும் எம்பெருமான் “திருப்பேர்நகர்” என்னும் திருத்தலத்தில் ‘பிறப்பு’ என்ற ஒன்று இல்லாதவனாகத் திகழ்கின்ற எம்பெருமான் “அப்பக் குடத்தான்” என்கின்ற திருப்பெயர் பூண்டு எழுந்தருள் புரிகின்றான். மேலும் உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் ஆழமான கடலில் பள்ளி கொண்ட எம்பெருமான் தொலைக்கப்படாத மணியின் ஒளியைப் போன்றவனாகத் “திருவிட வெந்தை” என்னும் திருத்தலத்தில் “இலட்சுமிவராக”ப் பெருமானாகத் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள் புரிகின்றான். இத்தகைய எம்பெருமானே என் நெஞ்சைவிட்டுப் பிரியாத என் காதலனாக விளங்குகின்றான். “திருக்கடல்மல்லை” என்னும் திருத்தலத்தில் என்றென்றும் நிலைத்து நின்று வாழ்ந்தருள் புரிகின்ற

எம்பெருமான் தலசயனப் பெருந் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவன் இவனே. இந்த எம்பெருமான் விண்ணுலகத் தேவர்களின் சென்னியில் ஒளிபோன்ற மணி போன்று விளங்குபவனாகி, "திருத்தண்கா" என்னும் திருத்தலத்தில் எம்பெருமான் விளக்கொளி பெருமான் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி வலிமை மிக்கவனாகக் காட்சி தருகின்றான். இத்தகைய எம்பெருமானின் திருவருளுக்கு ஆளாகாதவர்கள் அவனைப்பற்றி அறிந்து கொள்ள இயலாது. முத்துப் போன்று சிறந்து விளங்குகின்ற எம்பெருமான் அன்னப்பறவையாகவும், மீன்வடிவமாகவும், நரசிம்ம மூர்த்தியாகவும் திருஅவதாரம் ஏற்றிருக்கின்றான். இவனே அரிய மறைகளாகவும் விளங்குகின்றான். முன்பொரு காலத்தில் உலகப் பிரளயம் உண்டான காலத்தில் உலகங்கள் அனைத்தையும் தன் திருவயிற்றினுள்ளே அடக்கி வைத்திருந்து பாதுகாத்தருள் புரிந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் "திருக்கோவலூர்" என்னும் திருத்தலத்தில் ஒரு இடைகழியில் முதலாழ்வார்கள் மூவர் தங்கியிருக்க அவர்களை அறியாமல் அவர்களுடன் தங்கியிருக்கப் பேயாழ்வார் அந்த எம்பெருமானைக் கண்டு அளவிலா ஆனந்தம் கொண்டு "திருக்கண்டேன்" என்னும் பாசரம் மூலமாகத் தான்கண்ட அக்காட்சியை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அத்தகைய எம்பெருமான் மாயச்செயல்களைச் செய்யும் மாயப்பிரானாவார். அத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ணபிரான் வஞ்சகக் கருத்துடன் வந்திருந்த பேய்வடிவில் வந்த பூதனையின் நச்சு கலந்த முலைப்பாலை உண்டு, அவள் உயிரைப் போக்கியருளியவனே! ஆவான். அன்னங்கள் சேற்றிலுள்ள இரையைத் தேடும் "திருவழுந்தூர்" என்னும் திருத்தலத்தில் எழுந்தருள் புரிகின்ற "தேவாதிராஜன்" நாள்தோறும் வளர்கின்ற சோதி வடிவானவன். தென்திசையிலிருக்கின்ற "தென்தில்லை" என்னும் "திருச்சித்திரகூடம்" என்னும் திருத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு கோவிந்தராஜப் பெருமானாகத் திகழ்கிறார். இந்த எம்பெருமானே மேகங்கள் மின்னித் திரிகின்ற திருவேங்கடமலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற அடியேனுக்கு உதவியாக இருக்கின்ற வித்தகனாவான். இத்தகைய எம் பெருமானே "திருமாலிருஞ்சோலை மலை" என்னும் திருப்பதியில் "கள்ளழகர்" பிரானாகச் சேவை சாதித்து அருள்புரிகின்ற என் மணாளனாவான்.

அழிக்கும் ஆற்றல் மிக்க "திருவாழி ஆழ்வான்" என்னும் சக்கராயுதத்தைத் தன் திருக்கரத்தில் ஏந்திய அளவில் எம்பெருமான் "ஸ்ரீ உரகமெல்லணையான்" திருக்கோட்டியூர் என்னும் திருத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பவனாய் இருக்கின்றான். ஒளி நிறைந்த திருமேனி கொண்ட ஸ்ரீநரசிம்ம மூர்த்தி "திருமெய்யம்" என்னும் திருப்பதியில் எழுந்தருளி அமுத வெள்ளமாகத் திகழ்கின்றான். அனைவர்க்கும் மேலான அந்தணனாகத் "திருஇந்தனூர்" என்னும் திருத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளும் ஸ்ரீபரிமளரங்கநாதனாகப் பரிமளிக்கின்றான். மதின்கள் சூழ்ந்திருக்கின்ற காஞ்சிபுரத்தில் அமைந்துள்ள "திருவேளுக்கை" என்னும் திருத்தலத்தில் "ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்" என்னும் ஸ்ரீ நரசிம்மமூர்த்தியாக எழுந்தருளி இருக்கின்றான். அதே காஞ்சியில் அமைந்துள்ள "திருப்பாடகம்" என்னும் திருத்தலத்தில் "ஸ்ரீ பாண்டவதூதப் பெருமானாக" எழுந்தருளி இருக்கும் மிடுக்கனாவான். அதே காஞ்சிபுரத்தில் "திருவெஃகா" என்னும் திருத்தலத்தில் "சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமானாக எழுந்தருளப் பெற்று, அடியார்களைப் பாதுகாப்பதில் தன் உள்ளத்திலேயே எண்ணிக் கொண்டபடி, திருக்கண் வளர்ந்தருள்புரிகின்றான். "திருவூரகம்" என்னும் திருத்தலத்தில் மேல்நோக்கி வளர்ந்த வண்ணம் "திரிவிக்ரமன்" திருஅவதாரம் பெற்று, "உலகளந்தப் பெருமானாக" உயர்ந்த நிலையில் எழுந்தருள் புரிகின்றார். மேலும் திரு "அட்டபுயகரம்" என்னும் திருப்பதியில் ஸ்ரீ ஆதிகேசப் பெருமானாக எழுந்தருளப் பெற்று, அடியேனின் உள்ளத்தை ஈர்த்துக் கொண்ட என் தலைவனாகத் திகழ்கின்றான். மேலும் விண்ணுலகத் தேவர்கள் தலைவனாக விளங்கும் எம்பெருமான் "திருமூழிக்களம்" என்னும் திருத்தலத்தில் "திருமூழிக்களத்தான்" என்னும் "ஸ்ரீஸுக்திநாதப் பெருமானாக எழுந்தருளி, விளக்குபோல் சுடர்வீசி ஒளிக்கின்றான். "திருஆதனூர்" என்னும் திருத்தலத்தில் காலங்களை அளக்கும் "ஸ்ரீ ஆண்டளக்குமையன்" என்னும் திருநாமத்துடன் எழுந்தருள் புரிகின்றான். நேற்று, இன்று, நாளை என்னும் முக்காலங்களுக்கும் தலைவனாகத் "திருநீர்மலை" என்னும் திருத்தலத்தில் 1. சாந்த நரசிம்மன், இருந்த கோலம், 2. அரங்கநாதன், கிடந்த கோலம், 3. திரிவிக்ரமன், நடந்த கோலம் ஆகிய முக்கோலங்களிலும் எழுந்தருளி இருக்கின்றான். "திருப்புல்லாணி" என்னும் திருத்தலத்தில், நிலைபெற்று என்றென்றும் விளங்குகின்ற

நான்கு வகையான தமிழ் மறைகளாகி, எம்பெருமான் சக்கரவர்த்தித் திருமகனாகத் தங்கியிருந்து திருவருள் புரிகின்றான். தர்ப்பைப் புல்லின்மீது பள்ளி கொண்டிருக்கின்றான். தமிழ் மறைகளாகி, நிற்பதுடன், தமிழ்மொழியின் சாரமாகிய திருவாய் மொழியாகவும், இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற வடமொழி நூல்களாகவும் இருந்து சிறப்பித்துப் போற்றற்குரியவனாக இருந்து திருவருள் புரிகின்றான். "திருநாங்கூர்" என்னும் திருப்பதியில் "திருமணிமாடக் கோயில்" என்னும் திருத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு, எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனாக எழுந்தருள் புரிந்து, என் மணாளனாக இருக்கின்றான். நீர்வளம் நிறைந்துள்ள "திருத்தலைச் சங்க நாண்மதியம்" என்னும் திருத்தலத்தில் எம்பெருமான் "நாண் மதியப் பெருமானாக" நின்று முழுமதி போன்று குளிர்ந்த ஒளியினை யுடையவனாக விளங்குகின்றான். அடியேனின் விருப்பம் மிக்க தெய்வமாக, நான் வணங்கும் தெய்வமாகத் "திருக்கண்ணபுரத்தில்" திருக்கோயில் கொண்டு, "ஸ்ரீசௌரிராசப் பெருமானாக" எழுந்தருளி இருக்கின்றான். இத்தகைய எம்பெருமான் "திருநறையூர்" என்னும் திருத்தலத்தில் "திருநறையூர் நம்பி" என்னும் திருநாமத்துடன் மணிமாடக் கோயிலில் பெயர்பெற்று விளங்குகின்ற எம்பெருமான் வாசுதேவனே என் மணாளனாகத் திகழ்கின்றான்.

இத்தகைய திவ்விய தேசங்களில் இதுவரை அடியேனால் எடுத்துரைக்கப் பெற்ற முப்பத்தாறு திவ்விய தேசங்களிலும் எழுந்தருளி இருக்கின்ற எம்பெருமான் மலையைப் போன்ற திருத் தோள்களை உடைய காளையாகத் திகழ்கின்ற இந்த எம்பெருமானை அடியேன் "திருநறையூர்" என்னும் திருத்தலத்தில் கண்டு வணங்கினேன். என் நிலைகள் அனைத்தையும் அந்த எம்பெருமான் "திருநறையூர் நம்பி"ப் பெருமானிடம் எடுத்துரைத்து விண்ணப்பம் செய்தேன். அப்பொழுதும் என் மணாளனாகிய என் சுவாமி தன் திருவருளையும், திருமார்பினையும் அடியேனுக்கு அளிக்கவில்லை என்ற நிலையில் இதுபற்றி அவனியெங்கும் அறிவிப்பேன்.

மின்னலைப் போன்ற நுண்ணிய அழகிய இடையைப் பெற்ற பெண்கள் வாழ்கின்ற தெருக்களிலும் மறையவர்கள் பலர் வாழ்கின்ற இடங்களிலும், எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் அடியார்களின் முன்பும், உலகம் முழுவதையும் ஆள்கின்ற வேலாயுதத்தைக் கொண்டுள்ள வேந்தர்களின் கூட்டத்திலும், இன்னமும் இதற்கும்

மேலாக நாடு முழுவதும் அந்த எம்பெருமான் தன் வடிவைக் காட்டி அடியேனுக்கு உண்டான காதலை அதிகரிக்குமாறு செய்து, "உடம்பு தாரேன்" என்றுரைத்து எனக்குச் செய்த துரோகத்தினையும், என் நிலைமையையும் நான் வெளிப்படுத்தி அனைவர்க்கும் அறிவிப்பேன்.

முன்னொரு காலத்தில் மின்னலைப் போன்ற நுண்ணிய இடையையுடைய ஆய்ச்சியர்கள் இருக்கின்ற சேரியில் வெண்ணெய்யைத் திருடும் பொருட்டு, இந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண பிரான் குடிசையிலிருக்கின்ற படல் என்னும் கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே நுழைந்துவிட்டானே! இவ்வாறு உள்ளே நுழைந்து தயிரையும், வெண்ணெய்யையும் நன் வயிறு முற்றும் நிரம்பும்படியாக விழுங்கி உண்டானே! அங்கே கூடியிருந்த கயல் போன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் இவனைப் பிடித்துக் கொண்டு போய்ப் பின்னும் சிறிய கயிறு கொண்டு உரலுடன் கட்டினார்களே! அவ்வாறு கட்டுண்டு கிடந்த பெருமையைப் பலரும் அறியுமாறு வெளிப்படுத்தி விடுவேன். ஆயர்கள் நடத்திய "கோவர்த்தன பூஜை" என்னும் விழாவின்போது அவ்வாயர்கள் வண்டி வண்டியாகக் கொண்டு வந்து மலை மலையாகக் குவித்த பெருஞ்சோற்றினைப் பூதவடிவில் முன்னே இருந்துதான் ஒருவனாகவே முற்றிலுமாக உண்ட வெட்கக்கேடுதான் என்னே! என்னே!! அனைவரும் அஞ்சுமாறு பெரிய தேர்வடிவினை மேற்கொண்டு, அங்கே குவித்து வைத்திருந்த அவ்வளவு உணவினையும் உண்டுவிட்ட இந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீகண்ண பிரான்தன் திருவயிற்றினை இப்படியா பெருக்கிக் கொள்வான்! மேலும், துரியோதனாதியர்கள் கூடியிருக்கின்ற சபையில், பாண்டவர்களுக்குத் துணையாக இருக்கும் பொருட்டும், அவர்கள் நன்கு வாழ்தற் பொருட்டும் அம்மன்னனிடம் தூதனாகச் சென்றிருந்தபோது, துரியோதனன் போன்ற மன்னர்களால் மிகவும் இகழ்ச்சியான நிலையில் பேசின பேச்சுகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தானே!

மேலும் அறையில் கட்டிக் கொண்டு இருக்கின்ற பறைகள் முழங்கிட, அதனைக் கண்ணுறும் பெண்களும் ஆண்களுமாகக் கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடி மகிழ்ச்சி அடையுமாறும், இதனைக் கண்டோர் உயிர் வாழாதவாறு தன் ஆற்றலாலும், அழகாலும் துன்பப்படுமளவுக்குக் குடக்கூத்தாடியிருக்கின்றானே! "இப்படியும் ஒரு கூத்தாடி இவ்வுலகில் எங்கேனும் இருக்கின்றானே! போகாமல் இங்கேயே இருந்து கொண்டு இவ்வாறு ஆடிக் கொண்டிருக்க

கின்றானே!” என்று பலரும் எடுத்துரைத்து இகழும்படியாகத் தன் சீர்மையினின்றும் கெட்டுப் போனானே!

தெற்குத் திசையிலுள்ள இலங்கையின் பெருஞ்செல்வத்திற் கென்றே பிறந்தவனான இராவணன் என்னும் மன்னனுக்கு அடுத்தவளாகப் பிறந்த தங்கையான சூர்ப்பனகை என்பவள் அரக்கர்களின் குலப்பாவையாக விளங்குகின்றாள். இத்தகைய சூர்ப்பனகை வாள் போன்ற ஒளிமிக்க கூர்மையான பற்களையும், பிறரை வருத்திச் சுடுகின்ற கோபத்தினையும் உடையவளாக விளங்குகின்றாள். மேலும் இத்தகைய சூர்ப்பனகை செய்தது யாதெனின் கிளர்ந்தெழுந்த காமநோய் காரணமாகத் தன்னையே இழந்தவளாகி, மேனி துவண்டு, அம்மேனியின் நிறம் வெளுத்துப் போன அளவில் எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரானிடம் வந்தாள். அவ்வாறு வந்த சூர்ப்பனகை இராமபிரானை அடைய ஆசைப்பட்டு வந்தாள். மிக்க பரவசத்துடன் அவனை அவள் நயந்து விரும்பிடவே, அந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரான் அவளுடைய மூக்கினை அறிந்தான். தன்னை நாடி வந்து விரும்பிய சூர்ப்பனகையை வெறுத்ததுடன் அவளின் மூக்கையும் அறுத்திருப்பது என்பது வீரமாகுமோ!

மேலும் இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரான் விசுவா மித்திர முனிவருக்காகத் “தாடகை” என்னும் அரக்கியைக் கொன்றானே! குறைவற்ற பொருந்திய திண்மையும், வலிமையும், மலையைப் போன்ற உருவமும் கொண்டிருக்கின்ற தனக்கு நிகரற்ற “தாடகை” என்னும் அரக்கியைத் தெற்குத் திசையிலுள்ள இயமன் இருக்கும் இடத்துக்கு அனுப்பி வைத்த வீரம்தான் என்னே! இத்தகைய எம்பெருமான் ஸ்ரீஇராமபிரானின் செயல்கள் பலவற்றையும் எண்ணி எண்ணிப் பார்க்குங்கால் அதற்கு ஒரு முடிவே கிடையாது. அந்த எம்பெருமானுடைய செயல்களைப் பரகாலநாயகியாகிய அடியேன் உலகோர் அறியும்படியாக, வாய் பிதற்றுவதன்மூலம் வெளிப்படுத்தி, முன்னே நின்று முளைத்து எழுந்து ஒளி வீசுகின்ற, நிலைநின்ற அழகிய பனைமடலைக் கொண்டு மடல் ஊர்வேன்.

பெரிய திருமடல் முற்றிற்று.

இயற்பா முற்றிற்று.

திருமங்கை ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!

தனியன் உரை - 1

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தன்னுடைய திருவருளையும், தன் திருமார்பினையும் அடியேனுக்கு அளிக்கவில்லையென்றால், நான் எனக்குண்டான நிலைமைகள் அனைத்தையும் அனைவரும் அறியுமாறு அறிவிப்பேன். அங்ஙனம் அறிவித்தால், அதற்குப் பின்பு, குளிர்ந்த நீர் நிறைந்திருக்கின்ற கடல் சூழ்ந்திருக்கின்ற இவ்வுலகத்து வாழ்மக்களனைவரும் அறியுமாறு வண்டுகள் இசைபாடி ஒலிக்கின்ற மலர்களை உடைய பனைமரத்தின் மட்டையைக் கொண்டு நான் மடலேறுவேன்.

தனியன் உரை - 2

எம்பெருமான் "திருநறையூர் நம்பி" "திருநறையூர்" என்னும் திருத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருள் புரிகின்றான். இத்தகைய எம்பெருமானின் திருத்தேர் செல்லும் வீதிகளில் வாழ்ந்து வருபவர்கள் பொருத்தமாக உள்ள அருமறைகளின் பயனாகச் செல்வம் நிறையப் பெற்று, பொலிவு பெற்று வாழ்ந்து வருவ ரென்பது, இம்மண்ணுலகில் மகரந்தத் துகள்களைப் பரப்பிப் பூசிக்கொண்டு இசையுடன் ரீங்காரமிடுகின்ற வண்டுகள் கூடியிருக்கின்ற மலர்களைச் சூடியவாறு பனைமர மடல்களைக் கொண்டு மடலேறுதல் பின்பு அமையப் பெற்றுச் சிறப்புடன் பொலிவுற்றுத் திகழ்வர்.

பெரிய திருமடல் முற்றிற்று.
திருமங்கை ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!
மூன்றாம் ஆயிரம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம்

மூன்றாம் ஆயிரம்

பாசுர முதற் குறிப்பு அகராதி

அ		அவர் இவர்	2437
அகம் சிவந்த	2653	அவற்கு அடிமைப்	2318
அகைப்பு இல்	2419	அவன் ஆம்	2620
அங்கற்கு இடர்	2346	அவன் என்னை	2411
அடர் பொன்	2654	அவன் கண்டாய்	2205
அடிச்சகடம்	2414	அவன் தமர்	2136
அடிமூன்றில்	2186	அவனே அரு	2332
அடியால்படி	2611	அவயம் என	2627
அடியால்முன்	2273	அழகி யான் தானே	2403
அடியும்படி	2098	அழகு அன்றே	2287
அடிவண்ணம்	2286	அழகும்	2615
அடுத்த கடும்	2161	அழைக்கும் கருங்	2529
அடைக்கலத்து	2563	அழைப்பன் திருமா	2231
அடைந்தஅரு	2140	அழைப்பன் திருவே	2420
அடைந்தது அரவு	2309	அளப்பு அரும்	2536
அத்தியூரான்	2227	அறிந்து ஐந்தும்	2187
அது நன்று	2369	அறியார் சமணர்	2387
அதுவோ நன்று	2651	அறியும் உலகு	2103
அமுது என்றும்	2266	அறிவு என்னும்	2293
அமைக்கும்	2622	அன்பு ஆவாய்	2440
அயர்ப்பாய்	2667	அன்பு அழியாணை	2153
அயல் நின்ற	2138	அன்பே தகரியா	2182
அரண்ஆம்	2359	அன்று அது	2190
அரவம் அடல்	2135	அன்று இவ்	2315
அரன் நாரணன்	2086	அன்றே நம்	2612
அரிய புலன்	2131	அன்னம் செல்	2507
அரியது எளிது	2203		
அரியன யாம்	2488		
அருகும் கூடும்	2592		
அருளாளர்	2510		
அருள் புரிந்த	2240		
அருளாது ஒழியுமே	2300		
அலர் எடுத்த	2378		
அவர் அவர்	2095		
அவர் இவர்	2193		
		ஆ	
		ஆங்கு ஆரவாரம்	2391
		ஆங்கு மலரும்	2348
		ஆண்டுகள் நாள்	2821
		ஆமே அமராக்கு	2126
		ஆய்ந்த அரு	2358
		ஆய்ந்து உரைப்பன்	2254
		ஆய்ந்து கொண்டு	2460

ஆரானும் ஆதானும்	2609	இறையோ இரக்	2539
ஆரே அறிவார்	2454	இன்றா அறிகின்	2268
ஆரே துயர்	2308	இன்று ஆக	2388
ஆல நிழல் கீழ்	2398	இன்றேகழல்	2283
ஆள் அமர்	2162	இன்னன்ன தூது	2506
ஆள் பார்த்து	2441	இனி யவன்	2364
ஆறிய அன்பு	2116	இனி அறிந்தேன்	2477
ஆறு சடைக்	2385	இனி நின்று	2655
		இனி யார்	2168
		இனிது என்பர்	2216
இ			
இங்கு இல்லை	2614		
இசைந்த அரவமும்	2345	ஈ	
இசைமின்கள் தூது	2508	ஈர்வனவேலும்	2491
இடங்கை வலம்புரி	2252	ஈனச் சொல்	2576
இடந்தது பூமி	2120		
இடம் ஆவது	2447	உ	
இடம் போய்	2553	உகந்து உன்னை	2189
இடம் வலம்	2354	உகப்பு உருவன்	2410
இடர் ஆர்படுவார்	2159	உண்ணாது உறங்	2543
இது இலங்கை	2409	உணர்ந்தாய் மறை	2229
இது கண்டாய்	2247	உணர்வார் ஆர்	2149
இப்போதும்	2671	உணர ஒருவர்க்கு	2613
இமம் சூழ்	2379	உணரில் உணர்வு	2363
இமையப்பெருமலை	2468	உய்த்து உணர்வு	2375
இமையாதகண்	2113	உயிர் கொண்டு	2469
இயல்வாயின	2501	உரைக்கில் ஓர்	2661
இயல்வு ஆக	2094	உரை மேற்	2106
இருக்கு ஆர்	2541	உலகமும் ஊழியும்	2325
இரு நால்வர்	2594	உலகு படைத்து	2579
இரும்புதன்	2218	உலகும் உலகு	2142
இருள் விரிந்தால்	2494	உலாகின்ற	2552
இல்லறம் இல்லேல்	2453	உள் நாட்டுத் தேச	2663
இலைதுணை	2389	உள்ளிலும் உள்ளம்	2660
இலை அவன்	2312	உளது என்று	2226
இவை அன்றே	2587	உள்ள கண்டாய்	2180
இவையா பிலவாய்	2402	உள்ள கண்டாய்	2321
இளைப்பாய் இளை	2607	உள்ள கண்டாய்	2467
இறை ஆய்	2320	உளனாய நான்	2365
இறை எம்	2280	உற்று வணங்கித்	2275
இறை முறையான்	2645	உறுகின்ற கண்மங்	2558
இறையும் நிலனும்	2110	உறும்கண்டாய்	2258

உள		ஒ	
ஊரும் வரி அரவம்	2119	ஒஓ உலகினது	2583
ஊழிகள் ஆய்	2548	ஓர் அடியும்	2181
ஊழி தோறு ஊழி	2581	ஓர் உருவன்	2241
ஊனக்குரம்பையின்	2172	ஓத்தின் பொருள்	2220
எ		ஓத்த மனத்தராய்	2360
எங்கள் பெருமான்	2278	க	
எண்மர்பதி	2133	கடம் ஆயினகள்	2515
எம் கோல் வளை	2502	கடல் கொண்டு	2495
எமக்கு என்று	2219	கடிதுகொடு	2274
எமக்கு யாம்	2632	கடை நின்று	2192
எய்தான் மராமரம்	2333	கடை நின்று	2436
எரிகொள் செந்	2559	கண்டு வணங்கினார்	2459
எழில் கொண்டு	2367	கண்டேன் திரு	2248
எழுவதும் மீண்டே	2574	கண்ணும் கமலம்	2290
எழுவார் விடை	2107	கண்ணும் செந்தா	2520
எளிதில் இரண்டு	2132	கதவி, கதம்	2270
என் ஒருவர்	2115	கதவு மனம்	2462
என்னெஞ்சம்	2276	கதையின் பெரும்	2245
என்னெஞ்சம்	2439	கதையும் பொருளும்	2413
என்று கடல்	2083	கயலோ நும	2492
என்றும் ஒரு நாள்	2658	கல்லாதவர் இலங்	2434
என்றும்புன்	2518	கல்லும் கனைகட	2652
என்றும் மறந்தறி	2236	கலந்தான் என்	2463
என்றும் மறந்தறி	2473	கலந்து நலியும்	2649
என்னின் மிகு	2588	கலந்து மணி	2368
எனக்கு ஆவார்	2432	கவியினார் கை	2366
எனக்கு ஆவார்	2170	கழல் எடுத்து	2188
ஏ		கழல் ஒன்று	2129
ஏற்றான் புள்	2155	கழல் தலம் ஒன்றே	2535
ஏறு ஏழும்	2244	கழல் தொழுதும்	2288
ஏன்றேன் அடிமை	2476	களிறு முகில்	2352
ஒ		கற்றுப் பிணை மலர்	2542
ஒருபேர் உந்தி	2672	கா	
ஒருங்கு இருந்த	2438	காண் காண்	2316
ஒள்ளுதல் மாமை	2527	காண்கின்றனகளு	2485
ஒன்று உண்டு	2637	காணக்கழி	2237
ஒன்றும் மறந்தறி	2087	காணப்புகில்	2604

காணல் உறுகின்	2422	ச	
காப்பு உன்னை	2156		
காப்பு மறந்தறியே	2474	சரணாமறை	2141
காய்ந்து இருளை	2347	சா	
கார் ஆர்	2673	சாயால் கரியானை	2598
கார் ஏற்று இருள்	2546	சார்ந்து அகடு	2356
கார் கலந்த	2670	சார்வு நமக்கு	2381
காரி கையார் நிறை	2496		
காலை எழுந்து	2147	சி	
காவியும் நீலமும்	2544	சிதைக்கின்றது	2511
காலே பொதத்	2606	சில்மொழி நோயோ	2497
காலைவெய்யோற்கு	2570	சிலம்பும் செறி	2371
சு		சிறந்த என்	2307
குழல் கோவலர்	2480	சிறந்தார்க்கு எழு	2225
குறிப்பில் கொண்டு	2580	சிறியார் பெருமை	2217
குறிப்பு எனக்குக்	2415	சின மாமத	2324
குறை கொண்டு	2390	சீ	
குறையாக வெம்	2264	சீர் அரசு ஆண்டு	2557
குன்று அனைய	2122	சீரால் பிறந்து	2600
குன்று ஒன்றின்	2353	சு	
சு		சுருக்காக வாங்கி	2221
சூற்றமும் சாரா	2431	சுருங்கு உறி	2568
கை		சூ	
கைய கனல்	2317	சூட்டாய நேமியான்	2650
கையவலம் புரியும்	2109	சூட்டு நல் மாலை	2498
கொ		சூது ஆவது	2446
கொடுங் கால்	2514	சூழ்கின்ற கங்குல்	2549
கொண்டல் தான்	2633	சூழ்ந்த துழாய்	2331
கொண்டது உலகம்	2199	சூழ்ந்து அடியார்	2601
கொண்டானை	2160	செ	
கொண்டுகுடங்	2425	செக்கர் மாமுகில்	2578
கொண்டு வளர்க்க	2279	செவி வாய்	2093
கொம்பு ஆர் தழை	2499	செவிக்கு இன்பம்	2450
கோ		செழுநீர்த் தடத்து	2479
கோ ஆகி	2250	செற்றதுவும் சேரா	2330
கோலப் பகல்	2517	செற்று எழுந்து	2175
கோவலனாய்	2323	சென்ற நாள்	2298

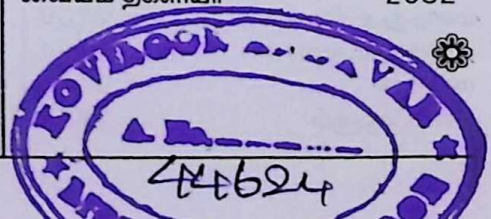
சென்றது இலங்கை	2206	தாழ்ந்து வரம்	2204
சென்றால் குடை	2134	தாளால் உலகம்	2416
சென்று அங்கு	2605	தாளால் சகடம்	2335
சென்று வணங்கு	2423	தானே தனக்கு	2319
		தானே தனித்	2608
சே			
சேமம் செங்கோன்	2504	தி	
சேயன் அணியன்	2452	திங்கள் அம்	2554
சேர்ந்த திருமால்	2311	திசையும் திசை	2088
சொ		திண் பூஞ்சுடர்	2486
சொல்லில் குறை	2603	திரிகின்றது வட	2524
சொல்லும் தனை	2151	திரிந்தது வெம்	2196
		திருக் கண்டேன்	2282
சூ		திருநின்ற	2443
சூலம் பணிப்பச்	2484	திருமகளும் மண்	2123
சூனத்தால் நன்கு	2183	திருமங்கை	2238
		திருமால் உரு	2565
த		திறம்பாது என்	2177
தங்கா முயற்றிய	2669	திறம்பிற்று இனி	2269
தடாவிய அம்பும்	2483	திறம்பேன்மின்	2449
தண் அம் துழாய்	2505		
தமக்கு அடிமை	2616	தீ	
தமர் ஆவார்	2472	தீவினைகட்கரு	2566
தமர் உகந்தது	2125		
தமர் உள்ளம்	2251	து	
தரித்திருந்தேன்	2444	துஞ்சா முனிவரும்	2575
தலைப்பெய்து	2567	துணிந்தது சிந்தை	2214
தவம் செய்து	2400	துணை நாள்	2662
தவம் செய்து	2259	துழா நெடும் சூழிரு	2513
தழும்பு இருந்த	2104		
தளர்ந்தும் முறிந்	2551	தெ	
தற்பு என்னைத்	2458	தெரிந்துணர்வு	2666
தனக்கு அடிமை	2197	தெளிது ஆக	2111
தனி நெஞ்சம்	2481	தெளிந்த சிலாதல	2339
தனி வளர் செங்	2490		
தா		தே	
தாம் உளரே	2202	தேசம் திறலும்	2291
தாம்பால் ஆப்பு	2602	தேருங்கால் தேவ	2383
தாழ்சடையும் நீள்	2344	தேவராய் நிற்கும்	2435

தை		நான்ற முலைத்தலை	2099
தையல் நல்லார்கள்	2561	நானிலம் வாய்க்	2503
தொ		நி	
தொகுத்த வரத்த	2386	நிகழ்ந்தாய் பால்	2405
தொட்ட படை	2380	நிலைமன்னும் என்	2397
தொடர் எடுத்த	2194	நிறம் உயர் கோலமு	2521
தொழில் எனக்குத்	2466	நிறம் கரியன்	2233
தொழுதால் பழுது	2306	நிறம் வெளிது	2337
தொழுது மலர்	2139	நின்ற பெருமானே	2328
தோ		நின்றது ஓர்	2242
தோள் அவனை	2144	நின்று எதிராய்	2361
தோள் இரண்டு	2224	நின்று நிலம்	2102
ந		நின்றும் இருந்தும்	2619
நகர் இழைத்து	2185	நினைத்து இறைஞ்	2631
நகரம் அருள்புரி	2114	நினைத்து உலகில்	2374
நயவேன் பிறர்	2145	நினைப்பன் திருமா	2223
நல்லார் நவில்	2577	நீ	
நலமே வலிது	2355	நீ அன்று	2211
நலியம் நரகனை	2555	நீ அன்றே	2329
நலின்று உரைத்த	2267	நீ அன்றே ஆழ்	2596
நன்கு ஓதும்	2292	நீயும் திருமளும்	2167
நன்மணி வண்ணன்	2428	நீயே உலகு	2401
நன்று பிணி	2152	நீலத் தடவரை	2516
நளிர் மதிச் சடைய	2584	நு	
நா		நுமக்கு அடியோம்	2593
நாவாயில்	2176	நெ	
நாக்கொண்டு	2456	நெஞ்சால் நினைப்பு	2362
நாகத்து அணைக்	2417	நெறி காட்டி	2590
நாடினும் நின்	2169	நெறி வாசல்	2085
நாம்பெற்ற	2239	நெறியார் குழல்	2234
நாமம் பல	2289	நே	
நாராயணன்	2395	நேர்ந்தேன் அடிமை	2261
நாழால் அமர்	2595	ப	
நான் கூறும்	2630	பகல் இரா	2665
நான்முகனை	2382	பகல் கண்டேன்	2262

படி கண்டு	2166	பிறப்பு இறப்பு	2664
படி வட்டத்	2294	பின் துரக்கும்	2647
படை ஆரும்	2163	பின் நின்று	2260
பண்டிப்பெரும்	2195	பின்னால் அரு	2272
பண்டும் பலபல	2526		
பண்டு எல்லாம்	2342		
பண் புரிந்த	2127	புழுவாய்ப்பழிப்பா	2154
பணிந்து உயர்ந்த	2296	புகழ்வோம் பழிப்	2586
பணிந்தேன் திரு	2246	புகுந்து இலங்கும்	2376
பதி அமைந்து	2208	புகு மதத்தால்	2351
பதிப் பகைஞர்க்கு	2455	புணர் மருதின்	2143
பயின்றது அரங்கம்	2227	புரி ஒரு கை	2112
பரன் ஆம் அவன்	2648	புரிந்து மலர் இட்டு	2426
பரிசுநறு	2184	புரிந்து மத	2326
பலபல ஊழிகள்	2493	புலக்குண்டலப்	2534
பலர் தேவர்	2396	புலம்பும் கனை	2564
பழி பாவம்	2201	புவியும் இருவிசும்பு	2659
பழுது ஆகாது	2470	புனமோ புனத்து	2500
பழுதே பல	2097		
பனிப்பு இயல்வாக	2482		
பா		பூ	
பாட்டும் முறையும்	2457	பூவையும் காயாவும்	2657
பார் அளவும்	2084		
பார் உண்டான்	2626	பெ	
பார்த்த கடுவன்	2349	பெயரும் கருங்	2148
பார்த்து ஓர்	2599	பெரியவரை	2336
பால் ஆழி நீ	2618	பெருவில் பகழிக்	2121
பால் வாய்ப்பிறைப்	2512	பெருகு மத	2256
பாலகனாய் ஆல்	2314	பெருங்கேழலார்	2522
பாலன் தனது	2150	பெற்றதாய் நீயே	2589
பாலில் கிடந்த	2384	பெற்றம்பினை	2341
பாற்கடலும் வேங்க	2313	பெற்றார் தளை	2101
பி		பே	
பிடிசேர்	2178	பேசுவார் எவ்வளவு	2302
பிதிரும் மனம்	2465	பேண்நலம் இல்	2569
பிரான் உன்	2165	பேய்ச்சிபால்	2310
பிரான் என்று	2212	பேர்கின்றது மணி	2489
பிரிந்து ஒன்று	2634	பேர்த்தனைமா	2191
பிழைக்க முயன்	2623	பேர்ந்து ஒன்று	2644
		பேரே வரப்	2137
		பேறுஒன்றும்	2243

பொ		மா	
பொய்ந்நின்ற	2478	மாதே வரப்	2643
பொருகோட்டு	2090	மாண் பாலித்து	2636
பொருப்பிடையே	2357	மாணிக்கம் கொண்	2562
பொருளால் அமர்	2222	மாமுதல் அடிப்	2582
பொலிந்து இருண்	2338	மாயோன் வட	2487
பொன் திகழும்	2179	மால் தான்	2408
		மால் பால்	2295
போ		மாலும் கருங்கட	2100
போதான இட்டு	2445	மாலே நெடியா	2281
போது அறிந்து	2253	மாலே படிச்	2642
ம		மாலை அரி	2228
மகன் ஒருவர்க்கு	2373	மாறு ஆய	2399
மகனாகக் கொண்டு	2210		
மகிழ் அலகு	2130	மீ	
மகிழ்ந்தது சிந்தை	2213	மீன் என்னும்	2646
மங்குல் தோய்	2424		
மடநெஞ்சம்	2523	மு	
மண் உண்டும்	2372	முடிந்த பொழுதில்	2370
மண்ணும் மலையும்	2091	முதல் ஆம்	2656
மண்ணுலகம்	2271	முதல் ஆவார்	2096
மதிக்கண்டாய்	2232	முயற்றி சுமந்து	2585
மதித்தாய் போய்	2393	முயன்று தொழு	2334
மயங்க வலம்புரி	2089	முரணைவலி	2117
மருங்கு ஓதம்	2639	முலையோ முழு	2537
மருந்தும் பொருளு	2285	முன் உலகம்	2301
மலர்ந்தே ஒழிந்	2545		
மலை ஆமை	2430	மெ	
மலைஏழும்	2230	மெய் தெளிந்தார்	2475
மலைகொண்டு	2528	மெல்லியல் ஆக்	2525
மலை முகடு மேல்	2327		
மலையால்குடை	2108	மே	
மற்று ஆர்	2198	மேகங்களே உரை	2509
மற்றுத் தொழுவார்	2407	மேல் நான்முகன்	2412
மன்னியபல்	2674		
மன்னுமணி	2332	மை	
மனக்கேதம்	2442	மைப்படி மேனி	2571
மனத்து உள்ளான்	2209		
மனத்து உள்ளான்	2284	யா	
மனமாசு	2124	யாதானும் ஒன்று	2617
மனம் ஆளும்	2635	யாதானும் ஓர்	2572
		யாமே அருவினை	2591

யானும் என்	2610	வாழ்த்துக வாய்	2392
யானே தவம்	2255	வாழும் வகை	2340
வ		வான் ஆகி	2173
		வான் உலவு தீ	2418
		வானோமறி கட	2638
வகை அறுநுண்	2118	வி	
வகை சேர்ந்த	2628		
வகையால் அவனி	2215		
வடிக்கோல	2263	விண்ணகரம்	2343
வடிவு ஆர் முடி	2303	வித்தும் இடவேண்	2404
வண்டுகளே	2532	வியலிடம் உண்ட	2533
வண்ணம் சிவந்துள	2540	விரலோடு வாய்	2105
வணங்கும் துறை	2573	விரும்பி விண்	2304
வந்தித்த அவனை	2207	விரைந்து அடை	2461
வந்து உதைத்த	2297	விலைக்கு ஆட்படு	2433
வயிறு அழல	2174	விளரிக்குரல் அன்றில்	2560
வரத்தால் வலி	2171	வினையார் தர	2629
வரம் கருதி	2265	வினையால் அடர்ப்	2146
வரவு ஆறு	2640	வீ	
வருங்கால் இரு	2305		
வரைகுடை	2164	வீசும் சிறகால்	2531
வரைச் சந்தனக்	2257	வீடு ஆக்கும்	2394
வலம் ஆக	2448	வீற்றிருந்து விண்	2471
வலியம் என	2625	வெ	
வலி மிக்க	2249		
வழக்கு அன்று	2200	வெற்பு என்று இரு	2235
வழக்கொடு மாறு	2597	வெற்பு என்று வேங்கடம்	2350
வழித் தங்கு	2641	வெற்பு என்று வேங்கடம்	2421
வழி நின்று	2157	வே	
வளைவாய்த் திருச்	2547		
வன் காற்று	2519	வேங்கடமும் விண்	2158
வா		வேங்கடமேவிண்	2429
		வேதனை வெண்	2556
		வேந்தர் ஆய்	2464
வாசகம் செய்வது	2538	வை	
வாய் அவனை அல்	2092		
வாய்ப்போ இது	2624		
வாய்மொழிந்து	2229	வைப்பன் மணி	2427
வார் ஆயின	2530	வையம் தகளியா	2082
வாரி சுருக்கி	2128		
வால்வெண்	2550		
வாழ்த்தி அவன்	2668		
வாழ்த்திய வாய்	2377		

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்

மூன்றாம் ஆயிரம்

புலவர் த. திருவேங்கட இராமானுஜதாசன்

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் அருளிச் செய்த தெய்விகப் பாசுரங்களின்
தொகுப்பே நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் எனப்படும்.

பெருமை வாய்ந்த நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் தாம் உலகிலுள்ள
சகல சாஸ்திரங்களுள் சாரமானவை.

ஆழ்வார்கள் ஆழ்ந்த அறிவினையுடையார் என்பது அவர்கள்
அருளிய பிரபந்தங்களை உற்று நோக்குவார்க்கு நன்கு புலனாகும்.
அவர்கள் பிரபந்தங்களும் ஆழ்ந்தறியத்தக்க சொல்நயம்,
பொருள் நயம் உடையவையாய் விளங்குகின்றன.

வேதத்தின் உட்பொருளை நமது உள்ளத்தில் நிற்கும்படி தெளியப்
பேசப்பட்ட பாசுரங்கள் இவை. இந்த திவ்ய பிரபந்தங்களை அன்றாடம்
துதித்தால் எம் பெருமான் உள்ளம் உடனே குளிரும்.

உமா
பதிப்பகம்